

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

MINISTERUL DE INTERNE

ARHIVA

FOND INFORMATIV

Dosar Nr. 40001

Vol. Nr. 29

Privind DECLARAȚIILE MARTORILOR (ACUZĂRII COPIL)

ÎN COMPLEXUL ORGANIZAȚIEI DE IULIU MANIU ȘI

ION MIHALACHE (FUGA DE LA TÂMBĂRI)

Data 13 XII 1979

1959868

P 000213, Vol. 29

P213/29

ROMANIA

Dosarul Nr. _____

Vol. Nr. 29

I

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI

ANUL 194_____

DOSARUL

relativ la Actele ale Martorilor
acuzării în complotul or-
ganizate de Zulin Manin
și I. Mihailache

Observațiuni: _____

Nr. volumului următor: _____

00001

C.N.S.A.S.

7 Sept 1947

Copie Original 6 fi 6-15

00002

DECLARAȚIE

Subsemnatul General Veteran în retragere Gabriel Negrei, născut în Iulie 1 1872 din comuna Mogașești, jud. Iași, din părinții I. și Maria Negrei, căsătorit, fără copii, domiciliat în București, str. Brezoianu Nr. 7, asupra activității C.P.M. declar următoarele:

Secția militară din care am făcut parte până în Noembrie 1946, a fost înființată de P.N.T. de la începutul 1931.

La finele Oct. 1946 secția militară prin ordinul Capitalei (v. pr. v. Nr. 1) a primit dispoziții de a aduna militarii din Capitală și a alege un comitet definitiv pentru un cerc insp. militar al Capitalei (conf. ar. 58 din Statutele P.N.T.) și comitetul care a provocat adunarea era numit de centrul (Capitală) și era prezidat de col. St. Stoica președ. secției militare.

Solicitat fiind de a mă prezenta și eu la alegeri, am fost ales președinte probabil contra așteptărilor, fiindcă în sală erau circa 120 militari în care cei mari erau foștii mei alevi.

Mi-am pus în gând să organizez C.P.M. după anul nou, crede fără să am nici o instrucțiune de la centru. După părerea mea și art. 58 C.P.M. era să fie în fel de sindicat al militarilor cu scop de a se ocupa de nevoile lor și de întrunirea politico-militară potrivit cu statutele și pe programul partidului, am ales că majoritatea militarilor erau ofițeri și am ales grade scoase din armată și aveau nevoie de a fi conduși rezonabil spre a nu lua cine știe de apucături.

Toți cari erau primiți în C.P.M. trebuiau să fie înscrși mai întâi în circumscripția politică N.T. din Capitală și cu o fișă personală.

În circumscripție erau sub ordinele șefului de sector politic la C.P.M. erau numai pentru chestiuni militare. În acest scop am alcătuit un regulament de funcționare a C.P.M. (n. dosar) pe care l'am trimis la centrul, dar nu am primit nici o confirmare.

Potrivit aceluși regulament și cel al Capitalei, ar fi trebuit să fac parte personal din delegația permanentă la Capitală, dar nu am primit nici o confirmare la cererea mea și n'am luat contact cu nici un for responsabil al P.N.T. și sau al Capitalei, așa că am rămas simplu membru al P.N.T. fără contact cu organele reprezentare din P.N.T. Probabil fiind că în regulamentul trimis pentru C.P.M. am spus că mai voi ocupa și de C.P.M. pe țară, lucru de la care am fost oprit (vezi pr. v. Nr. 47).

Atunci, fără nici o indicație de la centru și din proprie inițiativă am dispus (v. pr. v. de la dosar)

C.P.M. al Capitalei va fi compus din:

Comitetul de conducere (v. pr. v. 34); gen. G. Negrei președ., Col. St. Stoica, gen. Gr. Stoica, Gen. V. Zorzen și gen. V. Barbu vice președinte, Cpt. Zaharia, sub lt. Lăzărescu, Sublt. Col. Walter, epnt. Albu, maestru oazan și un alt maestru (v. pr. v. 34).

Comitetul acesta a fost ales fără vot secret și în democratic (conține toate gradele și categoriile), el a fost ales în prezența dlui C.R.C.-tescu v. președ. delegat al Dlc Sef al Capitalei dl Mihalache și c. Coposu, delegat al șefului P.N.T (Dl Maniu).

Am dispus ca secțiile deja existente foste în secție militară să fie următoarele:

Secția de organizare și Tehnică sub gen-Gr.Stoika.

" de documentare sub col. Dumitrescu

" juridică sub gen.V.Zorzor.

Fiecare secție își va alege benevol membrii de care are nevoie, și secretar.

Col.St.Stoika a declarat prim vicepreședinte de mine a fost însărcinat cu organizarea Capitalei pe sectoare sau conducerea politică a secretarului Capitalei și înțelegere cu șefii de sector politic a Capitalei și cu Popescu Botoșani secretarul General al cercurilor profesionale.

Pentru clarificarea ideilor am făcut personal un grafic colorat de cum este organizat partidul și unde este locul C.P.M în fiecare organizație politică. (v. dosar acel grafic), secția de organizare a reproduces acel grafic specificat sub formă de patrate legate între ele și la afișat în sala de sus a secretarului.

În acea sală stătea sublocot. Lăzărescu care primea cum s'a spus mai sus înscririle în C.P.M și avea legături cu circ. politice pentru a se informa asupra lor.

Col.Stoika a anunțat că va numi șefi de sector pe gen.A.Deculescu, Col. Silătescu și gen.A.Vasilescu dar nu am primit nimic scris asupra acestei organizări, din cauza evenimentelor.

Col.S.t.Stoika a sista la lucrările comisiunilor secțiilor de mai sus, nu am asistat niciodată decât la discuția în comitet asupra lucrărilor prezentate de acele secții, care nu au fost prea numeroase din lipsă de timp (v. la Nr.34 la 47-48).

Se constată (v. pr.v.44 la 47) că o lucrare făcută de o secție era discutată în comitet și dacă era bună i se cerea să fie scrisă pentru a o trimite la ocazie cu darea de seamă la centru.

În program am dispus să se țină conferințe plenare despre chestiunile importante și am invitat să se prezinte amatorii cu subiectele să le fixăm ziua și primul a fost col. S.Stoika care a anunțat și apoi a ținut conferința (v. la dos Armata de mâine, care s'a discutat în 2 ședințe (v. pro.v) și am cerut autorului a propune ceva concret, căci ideile erau adoptate de noi. Nu am primit aceea lucrare de detalii, probabil din lipsă de timp. De la centru cum am spus, personal nu am primit nici o indicație, ce și cum să facă, dacă membru si C.P.M sau din comitet au primit ei personal indicațiuni, din altă parte, decât dela mine, se poate credeau că sunt dela centru, este treaba lor.

Unii lucrau peste capul meu, lucru pentru care am făcut oarecare observațiuni (v.m.pr.v) ; așa a fost cu un membru (gen.Ghiorghe), care a prezentat dlui I.Mihalache planul său de org. al C.P.M pe țară, lucru care mi l'a spus chiar d.Mihalache și probabil dl Maniu va numi pe gen.Ghiorghe, când mi-a spus să nu mă ocup decât a Capitalei, alt fel nu aș fi știut; poate au fost duse la centru și late lucrări fără să știu din cariva din C.P.M; cred însă că mai degrabă a fost date lucrări la centru de către ofițeri acoperiți din P.N.T și cari nu sunt înscrși în C.P.M ce prezidam; acești ofițeri mari în grad sunt mai numeroși în afară de C.P.M decât înăuntrul lui. De altfel m'am luat contact direct cu

00004

șefii din obșnuință decât rar, înainte de Paști; iar după ce am căzut bolnav și eșeam puțin; mai ales că mi se pusese că cei din C.P.M. vor putea fi arestați și mulți fusesse deja.

Nu aveam de ce mă teme, nu aveam ce ascunde, că lucrasem pe față în ședințe cu ușile deschise la care asistau cine voia; nu făceam parte din un partid clandestin și nu făceam decât să aplic statutele lui, regulamentul capitala și o ținută demnă.

Când un maior a vorbit critică (era beat) contra guvernului l'am oprit și a dispărut din C.P.M., pentru a nu mai reveni (v. prov. Nr. 44-47).

Așa că ședințele plenare nu se făcea educație politică ci la circ. politice, de unde rezultă nu eram în drept a mă amesteca în politica făcută de ei în afara C.P.M.

În P.N.T. răspunderea o are de obicei delegația Permanentă, din care nu făcea parte nici un membru din C.P.M., lucru pentru care am protestat în darea de seamă a C.P.M. în ședința plenară prezidată de dl I. Mihalache (v. pr. v. 47).

Cred că am făcut un serviciu și guvernului, dacă reușeam să adun pe militari în C.P.M., pentru a fi personal răspunzător la președinte de acțiunile lor colective; dar nu am reușit, căci numai o mică parte din militar, în general grade inferioare s'au înscris în C.P.M. și nici nu am avut timp să fac acest lucru.

La ședințele plenare participau puțini ofițeri de grade mari în general veneau șefii de sector, câțiva pensionari, ofițeri inferiori deblocați și majoritatea grade inferioare deblocate (total 60-100); veneau și ofițeri din partidul liberal ca la o academie militară.

Militarii deblocați erau mai numeroși, fiind printre ei erau și unii scoși fără motiv serios, după spusa lor, pe când alții codaci erau menținuți. Se știau că P.N.T. ar revizui la ocazie aceste nedreptăți în urma cererii întemeiate a celor cari ar fi reclamat; de fapt P.N.T. nu a promis prin șefii săi o revizuire generală ci în unele cazuri izolate.

De aceea am dispus ca secția juridică să facă o dare de seamă asupra nedreptăților făcute pensionarilor de către guvernul Antonescu.

Gen. v. Zorzor a făcut o astfel de dare de seamă, din care rezultă (v. pr. v. Nr. 44-47) că el însuși a fost scos din activitate deși tânăr a trecut nu în rezervă ci în retragere, deși era un f. bun general Dv în drept. Cu această ocazie am spus că cine a fost prea nedreptățit va putea cere nu a re-intrare în armată ci o satisfacere măcar morală, după o anchetă imparțială, nu ca cele făcute sub Antonescu; căt desape deblocați au recunoscut toți că operația era necesară, cerută de nevoie țării, dar totuși pentru nedreptăți strigătoare se va putea căpăta o satisfacție sau compensare.

În opunere ++

Împunam cu ordinul meu să cerem la județe la șefii de org. politice să facă și ale C.P.M. județean, pentru a face apoi alegerea C.P.M. pe țară. Am fost oprit după cum am arătat mai sus. Numai 7 județe (în care îmi amintesc: Vaslui, Hunedoara, Timiș, ...) au trimis un tabel de comitet. Acestea le-am trimis dlui I. Mihalache care mi-a spus să nu mă ocup decât de capitală și pe țară se amână și va fi însărcinat altcineva.

Intr'o ședință (v. pr. v. 47) am anunțat că voi cere ofițerilor din orice armă, să alege președintele armei respec.

tive; s'au pronunțat atunci câteva nume pe arme, dar nu s'a perfectat nimic prin pr.v., cum trebuia (trebuia alegeri).

Comunicarea cu centrul se făcea prin dări de seamă și încheiere de procese verbale (prima a fost pr.v.47), afară de această dare de seamă nu s'a avut timp a mai face alta; căci am fost arestat.

Legătura cu județele fusese începută prin Dreptatea, dar s'a întrerupt din ordinul centrului.

Tineretul militar din C.P.M nu era organizat parte; el a făcut înaintea alegerii mele un memoriu dlui Maniu cerând ca tineretul militar să fi alipit tineretului civil din P.N.T; acest memoriu după spusa dlui Lt. Lăzărescu a fost găsit la Siguranță și i s'a arătat lui.

Pentru studiul chestiunii mai detaliate a deblocărilor și fiind că se spusese că ne ocupăm mai mult de pensionari, am însărcinat pensionarul Pupăză să prezinte prin comisia juridică, o lucrare care să discute această chestiune a deblocărilor.

Această lucrare nu mi-a fost încă aducă spre a o judeca și decide în comitet.

La club tineretul C.P.M asista numai la ședințele plenare; iar la ședințele politice erau sub ordinele șefului politic de sector.

Acești tineri au fost trimiși de sectorul politic la unele secții de votare ca delegați.

În afara partidului nu pot ști activitatea lor.

Prima conferință (v.dosar) a fost "Armata de mâine" de col.St.Stoika, cum am spus; o compunere scurtă de principii generale de bază a organizării armatei în legătură cu impunerea armistitiului și nevoile țării. În cadrul unui efectiv de 115.000 oameni se va căuta a se instrui toți tinerii recruți; de aceea va fi nevoie de a reduce termenul de activitate și a avea mai multe contingente. Gradații să fie bine pregătiți și ofițerii mai numeroși pentru ca la mobilizare să se poată chema efective mai mari, formând și unități de rezervă. Instrucția în școli să fie îngrijită în scop de a avea cadre bune din tineret.

Lucrarea aceasta a fost discutată de comitet (v.pr.v) și s'a spus de mine, Col.Stoika, o fac după ea propuneri de detalii, lucru care nu s'a făcut încă.

Conferința col.Stoika a fost cerută de mine să fie scrisă că așa era dispoziția de la început. (această conf. este la dosar); nu am trimis la centrul pentru că nu era curat scris și cerusem autorului să o scrie mai curat și nu am primit-o nici până astăzi (conf.era în 3 pagini de coală).

În darea de seamă făcută dlui Mihalache (v.pr.v.47) după mine a vorbit pe scurt col.S.Stoika tot despre conferința sa de mai sus, cu aceleași principii. Apoi am dat cuvântul dlui I.Mihalache, care (v.pr.v.) a spus cam următoarele:

Mulțumesc dlui gen.Negrei pentru activitatea depusă și cercului Dvs și sunt de acord că trebuie să ne gândim la org.armatei în cadrul legii de armistițiu, care ne pune restricțiuni; desigur că armata noastră nu va servi decât pentru menținerea ordinii și mai ales; trebuie însă cetățenii să fie conștienți de necesitatea armatei și de aceea trebuie deplinși din școli a fi disciplinați.

Ca partid democratic vom lucra în sensul ca fiecare să-și facă datoria și să aibă încredere în ofițeri.

În ce privește C.P.M nu sunt de părerea dlui general Negrei; carul P.M aceasta este numai pe capitală; pentru a fi și pe țară, trebuie cerut învoirea dlui Maniu.

După această ședință am cerut dlui Maniu să hotărască și el a spus că va discuta dl Mihalache, care mi-a spus că rămâne cum a spus Dsa, adică C.P.M pe Capitală.

Dl Ioan Mihalache însoțit de câteva persoane, și reținut pe dl av. Macărescu, ing. Popescu Botoșani și cred și dl G.K. Constantinescu, vicepreședinte.

În ședințele plenare N. Pănescu nu a luat parte nici odată la cele poziții.

Nu s'au împărțit manifeste în ședințele plenare și nici instrucțiuni niciodată.

Despre legătură cu misiunile străine nu am idee, decât că odată S.I. Lăzărescu a făcut cunoștință cu un col. american în Moldova când a mers cu el de a împărțit alimente pe acolo.

Nu știu despre un plan de org. a armatei; col. St. Stoika urma după conferință de principii, de care am spus mai sus, să prezinte un plan de detalii și nu l'a prezentat așa că nu-i cunosc lucrarea și nu am primit acest plan până în prezent de la niciun membru al C.P.M.

Susțin că nu am primit un asemenea plan (de org. detaliată a armatei) prin col. Stoinescu C., secretarul C.P.M. pe care nu l'am văzut de după Paști, nefiind nici acasă la el.

Și ca atare nu este adevărat că aș fi primit acest plan de org. de detalii al armatei de la Stoinescu și l'aș fi dat cuiva; nu-l puteam da fără discuție în comitet și fără încheiere de pr. v. respectiv; cum am făcut cu conf. lui Col. St. Stoika.

Aceasta imi este declarația pe care o susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.

ss. Gen. S. Negrei Veteran

București 7 Septembrie 1947

9 Sept 1947

00007

DECLARAȚIE

Subsemnatul, General Veteran pensionar NEGREI, născut în 1872 Iulie 1 în Mogosești Iași, cu urmare a declarațiilor ce am dat la 7 Septembrie, răspund rezumativ și la următoarele întrebări, cari pot completa acele declarații deja atunci și la Malmezon.-

Întrebare: 1. Data de când ați fost înscris în P.N.T. (de când activați)?

Răspuns: 1931 eșit, la pensie, m'am înscris la P.T.Dr. Lupu și am fost președinte la jud. Vaslui; apoi m'am contopit cu P.N. și am devenit Vice președinte; iar după sinuciderea profesorului Andrei P., am rămas președinte al P.N.T. Vaslui. Pe timpul legionarilor am fost atacat de ei și nu am scăpat decât imbușcând mortal pe șef (v. dosar Uncești).

În timpul ocupației nemțești, nu am mai activat și nu am mai fost la Vaslui; după ce a venit Rușii am fost în 1945 odată, să se aleagă președintele conf. statutelor; atunci Dl. Mihalache a trimis să prezideze, adv. G. Măcărescu, cu dispoziția să nu fiu ales și nu am fost ales.- Dl. Maniu nu a zis nimic! Deci, din 1945 nu mai sunt în P.N.T. decât simplu membru fără nici un atribut de răspundere sau drept de a asista la delegații, congres etc.-

Întrebare: 2.- Data când a luat ființă secțiunea militară?-

Răspuns: Secția, put militară-tecnica, avea ființă de prin 1930; era și în 1946, când s'a dat voie că militarii să voteze, condusă de: Col. St. Stoika, numit de Dl. Maniu, nu făceau parte din acea secție.

Întrebare: 3.- Data când ați luat conducerea secției militare?

Răspuns:

Ofițeri toți și soldații având voie să voteze, P.N.T., a transformat secția pur militară, în cerc profesional militar, cu caracter politico militar, potrivit art.58 din statute care se aplicase numai la Celelalte profesii.-

În acest scop Dl.I.Mihalache președintele Capitalei, a dispus (v.pr.v.Nr.1) că un comitet provizoriu, prezidat de Col.St.Stoika și cu membri: gen.Gr.Stoika, gen.V.Zorzor, V.Barbu col.Fetecău și Calan....? să adune militarii din Capitală și să aleagă un comitet definitiv al C.P.M. pe Capitală.

Foștii mei elevi m'au rugat să viu să-mi pun candidatura pentru că în cap să fie un general, nu un Lt.Col. avansat în rezervă.-

M'am prezentat și am fost ales (v.pr.v. 34 și 35) președinte probabil contra așteptărilor multora chiar de la conducere.

O dată ales, și fără a fi primit nici o indicație sau instrucțiuni, de la conducere, am dat personal directive și am împărțit atribuțiunile de detaliu, pe care trebuia să le aprob sau nu.

Întrebarea: 4.- Structura organizatorică a secțiunii împreună cu numele membrilor din comitetul de direcție și al secțiilor?

Răspuns:

Se vede din prima și ultima dare de seamă a mea (v.pr.Nr.Nr.47), cum și din mersul lucrurilor de la dosar.- Structura reprezintă concepția proprie a unuia care este și pedagog și didactic (normalist), care a instruit generații de copii sau de generali timp de zeci de ani, fiind ofițer tehnic și de front, și-a vroit a se arăta că militaroo es din țărani, că rău a făcut P.N.T. (v.pr.v.47) de a-i neglija, că în nici un for răspunzător politic al acestui partid, nu sunt ofițeri, ca în alte țări sau chiar la liberali. C.P.M. trebuia să fie un sindicat organizat democratic în inte-

resul ofițerilor și gradelor pensionari și deblocați și în interesul electoral al P.N.T. partid recunoscut, prin înțelegerea de la Moscova și prin armistițiu, ca partid legal; conform legii electorale militarii activi, având drept la vot era natural că și ei să fie inițiați în chestiunile politice, ca să voteze cu un partid care care, și era mai bine a fi educați, în acel partid de către C.P.M. respectiv, de cât de cutare sau cutare bisericuță politică civilă a acelui partid; dar nu s'a aprobat.

Am avut însă indicația (singură de altfel) de a nu primi în C.P.M. pe activ și nu i-am primit.-

Dar nu am reușit, să am în C.P.M. al capitalei de cât puține grade mari, 10%, restul erau grade inferioare; moticul este că multe grade mari nu sau înscris pentru a nu se știe ce politică fac; dar mulți lucrau direct cu conducerea, cum au fost gen. Rădescu, Sănătescu etc. - de care nu știam că fac parte din P.N.T., sau alt partid.-

Ca atare comitetul de direcție conținea pe cel provizoriu (v.pr.v.Nr.1), în capul căruia am venir pe neașteptate, provocând nemulțumiri, cari au dat naștere unor curente ostile sau bisericești în jurul unor v. președinți, sau motive de a lucra unii direct cu conducerea!; nu mi-am tulburat însă, în planurile de organizare, ci cel mult le-a întârziat. Comitetul^{ss} compunea din: gen. G. Negrei președinte, Col. St. Stoika prim vice președinte (ajutor), gen. V. Zorzor, Gr. Stoika și V. Barbu vice președinți; membri: Căp. M. Zaharia, S. Lt. Walter, S. I. Lăzărescu, Maistru Cazan; Maestru....? și plutonier Albu.

S'a hotărât a păstra pastra numele celor 3 secții ai vechii secții militare: Secția tehnică și de organizare condusă de

generalul Gr. Stoika.

Secția documentară condusă de Col.C.Dumitrescu
Sub directa răspundere a primului v.președinte
și ajutori.-

Secția juridică condusă de gen.V.Zorzar.

Fiecare secție își alegea benevol membrii
din diferite arme și specialități, în înțelegere
cu primul vice președinte și numea sau
propunea să se numească în sânul ei comisii
de specialitate; așa a fost, de o pildă, în
secția juridică, numită o comisie în care
maiorul Pupa Deblocat să prezinte scrisă, prin
secția juridică, o lucrare despre chestiunea
deblocărilor, alta pentru chestiunea pensiona-
rilor, era vorba și de una pentru chestiunea
I.O.V.

Dar, în scurtul interval, în care a putut
să funcționeze C.P.M. (Nov.1946 până la Paști
1947, când s'a luat vacanță și apoi nu s'a mai
lucrat) nu s'a ajuns la nimic definitiv ni-a
impedat de a perfecta această organizare.

Dispozițiunea, ce dădusem (v.pr.v.) era că
Or cine poate prezenta o lucrare prin secția
respectivă; dar comitetul va da o președinte-
lui care va hotări, scris pe ea, dacă se poate
ține în sală ca expunere sau dacă nu, în urma
discuției din sânul comitetului (v.pr.v.); nu
eram dictator.-

Intrebare: 5.- Scopul și rolul fie cărei secții și sub-
secții (și de cine erau conduse efectiv) ?

Răspuns: S'a răspuns la Nr4.

Secțiile erau conduse de fie care șef al ei,
cu asistența frecventă a Col.St.Stoica prim
vice președinte (ajutorul).

Ele nu se țineau numai la Club.

Nu am asistat decât la ședințele plenare și
era dispoziția că dacă întârzii peste 15,
conduce v.președintele; dar nici nu intrăm
înainte de 15, de cât chemat ca : "e gata"!

Intrebare: 6.- Activitatea dusă pe teren politic la

Club de membri?

Răspuns:

Activitatea pur politică o făceau membrii la cire.politice respective, unde erau obligați de C.P.M. să fie înscr. și.

La club era dispoziția să se studieze. Programul P.N.T. statutele și în urma legea electorală, căci mai ales cei mici aveau nevoie de aceasta și am declarat adesea (v.pr.v.) că C.P.M. este o academie pentru cei mici în grăd și tineri. Citeaua "Dreptatea" la care era abonat biroul.- Pentru cei cari nu aveau radio, li se rezuma câteva noutăți de către secția documentară cu control. Nu s'a avut timp să se organizeze bine această Secție. La unele discuțiuni s'a retras cuvântul celor cari făceau critici politice (v.pr.v.) de către președinte; unii au demisionat.-

Intrebare: 7.- Activitatea dusă de membri în afara de Club, pe tărâm politic ?

Răspuns:

Nu i-am urmărit; nu-i vedeam decât câte 3 ori pe lună de la 5 la 7 p.m. și nu pe toți. Circumscripțiile politice î-i avea mai des; ele i-a întrebuintat probabil, a face discuții politice.-

Intrebare: 8.- Activitatea politică în cadrul P.N.T.-

Răspuns:

O făceau mai mult la cire.politice, ele i-au întrebuintat ca delegați la urne pe o parte din ei; noi le-am citit legea electorală.-

Intrebare: 9.- Activitatea politică a membrilor în afara P.N.T. ?

Răspuns:

E posibil să se fi prezentat la alte partide zicând că nu sunt N.T.? unii au fost ceruți să meargă cu americanii să împartă alimente în Moldova și fiind bine plătiți au primit (de o pildă L.Lt.Lăzărescu); alte cazuri nu-mi amintesc.

Intrebare: 10.- Frecvența ofițerilor la gedințele de la

Club ?

Răspuns:

Activi nici unul; de rezervă și pensionari puțini; deblocați mai ales grade inferioare, cei mai mulți.-

Intrebare:11.-

Frecvența ofițerilor la ședințele secțiilor ?

Răspuns:

Foarte slabă și neregulată; mi s'a plâns adesea șefii de secții și am dispus ca cine lipsește de 3 ori, fără motiv, este exclus din secție, probabil că-i plictisau discuțiile inutile.-

Intrebare:12.-

Promisiuni făcute cadrului disponibil, (natura lor și de cine erau făcute) ?

Răspuns:

Nu cunosc ce promisiuni s'ar fi făcut; cred însă că ele au fost făcute în discursurile premergătoare alegerilor la care nu am arătat la nici una, majoritatea recunosc nevoia deblocării. Ofițerii din acel cadru au pus chestiunea în o ședință sau două, prin arătarea unor nedreptăți, cari s'ar fi făcut și atunci Comitetul a dispus, cum s'a arătat mai sus, că secția juridică să primească propuneri de la o comisiune în care să intre maiorul Pupa și chestiunea să fie supusă președintelui spre a decide; nu s'a enunțat aceasta dispoziție.

Intrebare:13.-

Numele delegaților:	Sectoare	Misiunea de
	Județe	legătură cu
	Arme	centru
	Regiuni	

Răspuns:

După ședința, dare de seamă prima și ultima la care a asistat Dl.I.Mihalache (V.Nr.47), s'a încetat orice lucrare relativ la organizarea pe țară, din ordinul său.-

Până la acea dată, se primise numai pr.v. de comitet pe 3-6-7 județe; ele s'au trimis D-lui I.Mihalache (Vaslui, Timiși...) Destinarea pe Regiuni: gen.V.Zorzor Vechiul regat, gen.V. Barbu Ardeal și Banat, Col. Stoika, St.Capitală

Pe arme a fost vorba să se facă alegeri în regula și erau propuneri, dar nu s'a avut timp a se perfecta nimica. - Mijloacele de legătură cu centru erau: poșta, ziarul Dreptatea și curieri; dar nu s'a aplicat, mulți au fost arestați. Nu-mi amintesc ce delegați ar fi fost și nu erau de cât provizorii, nu încă aleși, decât la Capitală: Col. St. Stoica: pe Capitală, cu dreptul de a-și numi delegați provizorii, pe capitală (sectoare) până la alegeri, s'a numit pe: gen. Deculescu, Col. Stătescu și gen. Vasilescu A., după cât știu definitiv, nu s'a făcut nimică, din lipsă de timp (adică nu s'au făcut alegeri pe sector).

Intrebare:14.- Cum s'a organizat tineretul militar ?

Răspuns: Nu s'a organizat încă, din lipsă de timp; tineretul făcuse înainte, de alegera comitetului, un memoriu Dlui Maniu ca să fie alipit tineretului Universitar; nu s'a făcut așa ceva; iar memoriul a fost arătat de către siguranța lui S.L. Lăzărescu, pe care la chemat ca informator de la birou.-

Intrebare:15.- Activitatea dusă de tineretul deblocat ?

Răspuns: Nu o cunosc și nu am însărcinat pe nimeni să fie delegat al C.P.M., mulți s'au înscris la Facultate și alte școli și or fi avut legături cu tineretul Universitar în afara științei mele (probabil).

Intrebare:16.- Activitatea dusă de tineret la Club ?

Răspuns: Asculta conferințele și directivele date, se punea la curent cu programul și cu statutele; nu era încă organizată grupul lor.-

Intrebare:17.- Activitatea tineretului în afara Clubului?

Răspuns: Nu am controlat-o și nu aveam încă mijloacele pentru aceasta.-

Intrebare:18.- Activitatea tineretului în cadrul partidului ?

Răspuns : Tinea de circumscripțiile politice respective și la dispoziția lor ; au fost puși delegați la urne.-

Intrebare:19.- În afara Partidului ?

Răspuns: V. Nr.17.

Intrebare:20.- Ce misiuni se dădeau acestor tineri.

Răspuns: de la C.P.M. mai nici una, decât să se pună la curent cu statutele, programul și legea electorală, restul ținea de circ.politice.

Intrebare:21.- Ce fel de plan'a făcut Gen.Gheorghies ?

Răspuns: Nu'l cunosc; Dl.Mihalache mi-a spus că ar fi pentru organizarea C.P.M. pe țară și că a amânat chestiunea; nici nu aș fi reținut-o, dacă aș fi fost sigur că Dl.Mihalache la anchetă, nu ar fi declarat'o, ne având după mine nici o importanță deosebită.-

Intrebare:22.- Aversiunea între Dvs.și Cl.Gheorghies, (motiv) ?

Răspuns: Nu poate fi nici o aversiune între noi; ne stimăm reciproc; Mi-a fost elev, am găsit numai, ca trebuia să-mi spună, el nu șeful, că i-a dat o lucrare; departe de mine ideia de a gândi că nu aș fi înaintat acea lucrare cu elogii și departe de a fi supărat.

Intrebare:23.- Ce știți despre maior Pupa; ce studiu a făcut el?

Răspuns: I-am cerut să exprime secției juridice chestiunea deblocărilor, după părerea sa și aceasta se referă; lucrul nu s'a executat.

Intrebare:24.- Cate conferinte s'au tinut in club,
subiect si de cine ?

Raspuns:

Prin pr.v.Nr.42 cred am anuntat sa se prezinte subiecte si am fixat prima conferinta ceruta de Col.St.Stoika; „Armata de maine” care s'a tinut si criticat in 2 sedinte (v.pr.v.); s'a mai tinut una de gen.V.Zorzor, despre pensionari si deblocati (v.pr.v.); una de Col.Cantea de strategie, si restul mai putin importante s'au amanat dupa cat imi amintesc.-

Intrebare:25.- Conf. afara de Club ?

Raspuns:

Nici una.-

Intrebare:26.- S'au facut diverse planuri,proecte si studii,cari n'au fost predate Dvs.,ci direct la Centru,de cine?

Raspuns:

DL.Mihalache mi-a spus de acel proiect a lui Gen.Gheorghiesi despre org.C.P.M. pe tarã; ancheta de la Malmezan, mi-a citit fraze, din un proiect de org.a armatei si am declarat si sustin ca nu-l cunosc decat, conferinta pe scurt a Col.St.Stoika "Armata de maine" pe care'am discutat-o si urma s'a trimit la centru,cu acele comentarii (pr.v.); dar nu s'a avut timp (este la dosar). Cred ca s'a mai dat lucrari direct la centru un numar din membrii din C.P.M.,dar din gradele mari neinscrise in acest cerc ei acoperiti.-

Intrebare:27.- Organizarea armatei romane (premilitare, scop,etc.) ?

Raspuns:

Centru nu putea sa aiba decat,ce i-asi fi trimis si nu aveam decat scurta conferinta a lui Col.Stoika,pe care repet nu am trimis'o,dar am cerut autorului ei sa concre-

tizeze acele principii într'o lucrare de detalui; acest lucru nu l'a făcut, către mine nici el nici secția de organizare; probabil nu au avut timp.-

Întrebare:28.- Conferința Col.Stoika,cu subiectul"armată de mâine",ținută în prezența Dlui Mihalache (rezumat al conf.și efectul produs) ?

Răspuns:

În fața Dlui Mihalache Col.Stoika a vorbit scurt și rezumat,despre conferința,ce ținuse el în sală,cu mult înainte (și care conf.este la dosar).-

Ce a vorbit a 2-a Bră,de același subiect nici n'am fost atent și cred că nu a produs nici un efect special.-

Întrebare:29.- Dece ați cerut col.Stoika să scrie conferința sa ?

Răspuns:

Pentru ca toți trebuia s'a dea scrisă,la dosar și el întârziase și așa conferința făcea obiectul de discuție, în 2 procese verbale,cari trebuiau la darea de seamă,care însă nu s'a făcut,cum am arătat.-

Întrebare:30.- Ați primit conferința,ce ați făcut cu ea?

Răspuns:

Este la dosarul anchetei de la Malmezon cum am mai repetat; este în 3 max.4 pagini.

Întrebare:31.- De câte ori a asistat Mihalache la ședințele plenare ?

Răspuns:

O singură dată,poftit insistent, pentru prima și ultima dare de seamă (v.pr.47) a mea

Întrebare:

La ședințele secțiilor ?

Răspuns:

Nu pot spune dacă a asistat sau nu; cred că nu !

Întrebare:32.- Ce a spus (activitate,petre pe teren,armenite,baricade etc.,hotărârile luate și efectele,produse) ?

Răspuns:

Ce a spus în esență am scris în pr.vr.Nr.47; mi-a mulțumit mie și comitetului de activitatea arătată; să continuăm a lucra, dar că nu este de părerea mea, că acest C.P.M., este și pe țară, el este numai pe capitală și pentru țară va hotări Dl.Manu; că ofițerii sunt o clasă de intelectuali; cari au prin deprindere spirit de autoritarism și exactitate, care trebuie adaptat ideilor democratice (ca răspuns la afirmația mea că P.N.T. a neglijat această categorie de cetățeni; că să avem în vedere că astăzi luptele politice cer o pregătire mai importantă, la care trebuie să ne gândim, etc.; a făcut oarecare comparație între ideologele partidelor etc. D.Mihalache are talent de vorbitor (v.discursul dela Aro la dosar); Eu nu fac însă atenție, decât la ideile pozitive dintr'un discurs, care poate avea și înflorituri, care nu mă interesau; nu prea eram nici atent că vorbeam mult și eram și obosit asemenea discursuri auzisem multe. Poate a fi exprimat și fraze din întrebare, dar, nu le-am reținut.-

Intrebare:33.- De cine a fost însoțit ?

Răspuns:

De omul său de încredere adv.G.Măcărescu, de secretarul cercurilor profesionale inginer Popescu Botoșani, cred că de G.B.Constantinescu prov.de veterinărie, v.pregedinte la Capitala și de alții.-

Intrebare:34.- De câte ori a participat Penescu la ședințele plenare și pe secții ?

Răspuns:

La plenare nici odată, la secții nu știu.

Intrebare:35.- Ce a spus (ce instrucțiuni a dat și ce hotărâri s'au luat) ?

Răspuns:

La ședințele plenare sau mie personal nu ar fi îndrăznit să-mi dea instrucțiuni, ci eu l'aș fi putut înștiința.-
Nu a dat nimic, prin cineva la C.P.M., ci poate

personal la membri sau secretar.

Intrebare: 36.- S'au împărțit manifeste cu ocazia vizitării acestora ?

Răspuns: Nici odată, după știrea mea.-

Intrebare: 37.- Dar înainte de vizite ? după vizite ?

Răspuns: Cred că s'ar fi împărțit numai la circ. politice, la ofițerii cari trebuia să fie delegați la urne; dar nu sunt sigur.-

Intrebare: 38.- Ce a spus col. Gheorghiu Muscel (vecin cu Mihalache) la conferința ofițerilor deblocați. Ce știți despre el ?

Răspuns: Când mi s'a cerut să-i dau cuvântul, la discuții conf. Gen. Zorzor, mi s'a spus că este ofițer bun de stat major, deblocat. El a început să spună că întâi să vorbim de deblocați și apoi de pensionari; altfel ar fi o nelegiure; a vorbit puțin de oare care deblocări nedrepte și l'am rugat a înceta, arătându-i că chestiunea aceasta este mai grea și ca, probabil că, misiunea, o comisiune specială, să o prezinte prin secția juridică; apoi în ședința următoare am dispus că nu se mai poate da cuvântul ofițerilor cari nu sunt membri în C.P.M.; căci' întrebare de mine acel colonel, da se va înscrie, a răspuns că încă nu, că trebuie să vorbească cu Dl. I. Mihalache, lucru care a produs defavorabil. (v.pr.v.)

Intrebare: 39.- Unde se află arhivele secției militare, Mihalache a dat ordin de distrugere ?

Răspuns: Arhiva vechii secții militare nu am văzut-o, ceea ce a C.P.M. a conducerii este la dosarul anchetei; cea a col. Stoinescu fost secretar și a secției militare nu m'a interesat; un șef nu intră în detalii. Nu cred că să se fi dat ordin de distrugere, nefiind pericol, cu nimic.-

Intrebare: 40.-

Ați avut depozit de arme ?

Răspuns:

C.P.M. nici odată nu el făcea vr'o pază. C.P.M. era o org.auxiliară (art.58 statute) a circ.politice; când Clubul a fost atacat l'au apărut oamenii de serviciu fără arme.-

Intrebare: 41.-

Legăturile cu M.S.M. (de cine erau făcute) ?

Răspuns:

Nu aveam nevoie de ele și nu avem drept la ele; noi găsim legi și decrete numai în Mon.Of.

Intrebare: 42.-

Legăturile cu misiunile aliate (idem

Răspuns:

Nu emitau, de cât poate sporadic, cu unii membrii și din ordin, cum a fost cazul cu ofițerii ceruți de americani pentru a împărți alimente în Moldova, cum s'a mai spus.-

Intrebare: 43.-

Ce cereau (lucrări) misiunile aliate? (De cine erau făcute) ?

Răspuns:

Nu am idee; misiunile aliate aveau relațiuni de la centru, C.P.M. nu a întocmit lucrări decât puține și care se discutau în sală, unde putea să le asculte oricine.-

Intrebare: 44.-

Se predau din proprie inițiativă (de cine erau predate) ?

Răspuns:

V. Nr.43.

Intrebare: 45.-

Dacă se înaintau copii după pr.verba le ale ședințelor plenare sau de secții, misiunilor aliate din proprie inițiativă sau cerute ?

Răspuns:

Nici odată - v.mai sus Nr.43.

Intrebare: 46.-

Cine a intocmit planul de org.a armatei ?

Răspuns:

Nu am nici o cunoștință de acel plan și cine l'ar fi intocmit, cum am arătat și cu Nr.26 la 30, nu am cunoștință de cât de mica conf.a Col.Stoică care este la dosar.-

Ancheta de la Malmezon, mi-a citit câteva fraze din o lucrare de acest gen, dar am declarat, ca nu o cunosc; că cerusem lui Col.Stoika să traducă ideile reduse din conf.sa într'un plan de organizare detaliat, lucrat cu secția de org.(Gen. Stoika); această lucrare nu am primit'o, căci ași fi pus'o în discuția comitetului cu rezoluția mea că așa lucrăm eu.-

Intrebare: 47.-

Când s'a intocmit planul de org.a armatei ?

Răspuns:

După cum arăt în Nr.46, nici odată, după știrea mea.-

Intrebare: 48.-

Dela cine ați primit acel plan de o org.a armatei ?

Răspuns:

(v.nr.46,47 și 26 la 30); de la nimeni și nici odată.

Intrebare: 49.-

Prin col.Stoinescu l'ați primit și predat lui Stoika ?

Răspuns:

Nici cum, nu l'am primit de la nimeni!; Lucrarea ce cerusem lui Col.Stoika era importantă și cum am spus la Nr.46, nu o puteam primi și înapoia pur și simplu; Col.Stoika mi-a trimis prin Col. Stoinescu conferința sa ținută și discutată în 2 pr.v. căci primul exemplar nu era curat și trebuia s'a trimit la Centru, lucru ce nu am făcut și ea este la dosar. Dacă primiam și planul cerut nu-l puteam păstra, ci trebuia pus și el în

Comitet cum am spus; De altfel Col. Stoinescu de prin 15 Iunie nu a mai venit la mine; așa că nu cred să fi plecat fără a-mi depune o lucrare cerută și importantă.-

Intrebare: 50.- Planul a fost dat lui Maniu prin Serdici de către Col.Stoika ?

Răspuns: E posibil; ei sunt legați prietenește și apropiat de Dl.Maniu.

Intrebare: 51.- Col.Stoika susține că planul de org.a armatei a fost cerut de Dl.Maniu?

Răspuns: M'ar mira foarte mult,că Dl.Maniu să nu mi-l ceara mie ! dar totul e posibil ! E mai posibil însă că: Col.Stoika, după ce a văzut părerile mele și ale comitetului și discursul Dlui I.Mihalache (v.pr.v.47) unde a cerut probabil înadins să repete și el ceva din conferința sa spre a se afirma autor (v.dosar)lucru care mi s'a părut curios atunci,s'a gândit să nu.mi mai prezinte lie lucrarea,ca poate o modificăm,ci să spună la centru că eu o cunosc (că este cu antetul secției de organizare,a C.P.M. presupun) și că eu l'am rugat s'o prezinte el șefului de partid; am dovedit însă că nu am văzut acea lucrare făcută, cum este și data peste capul meu; și o fi ~~ținut~~ ținut să n'o modific însușindu-mi cine știe ce idei a lui personal, lucru la care nu am obiceiul.-

E adevărat că foarte rar am văzut pe șefi și nu-mi place a mă evidenția că nu am nevoie,se facă antișambră cei mai tineri,cari au nevoie de promovări.

Cer dar să nu mi se pună mie în socoteală, cea ce nu am făcut sau nu cunosc eu ca președinte, sau membrilor cercului P.M., cari au rămas conduși

de mine și nu au deviat sau lucrat de cât în vederile mele și nu peste capul meu.-

Rolul meu a fost de șef cari dă directive, controlează execuția și în nu intră în detaliile ei, decât când nu-i plac.

Aferă de ce am declarat aici și la 7 Septembrie, sau la Malmezon (în total vr-o 35 pagini de coală), cred inutil a mai fi interogat, că nu ași putea de cât se repet cele declarate deja.-

Din toate se vede că, departe de a face ceva clandestin, nepermis sau dăunator ordinei, am căutat să sindicalizez pe ofițerii din P.N.T. și pe gradați spre a-i ajuta să n'o iee razna și să le fac un serviciu lor și obștei; nu am reușit, căci cei mari în grad m'au evitat, P.N.T. nu m'a încurajat, iar ofițerii mari în grad din partid, au lucrat cu centrul diminuând importanța C.P.M. în care a rămas mai mult grade inferioare.

Eu nu am fost numit de centru, ci alegere mi-a fost contra așteptărilor; am fost rugat să vin la alegeri că să nu fie condus C.P.M. de un Lt.col. înaintat în rezervă și care avea nevoie de compensații.-

În C.P.M. nu se făcea politică militantă era o academie pentru cei necunoscători a legilor electorale, statute, programe etc., în P.N.T. democratic recunoscut de aliați, și am lucrat cu ușile deschise.-

Cer acum să fim judecat liber că am nevoie fiind de 76 ani grav bolnav și debilitat.

Aceasta este declarația mea scrisă și subscrișă de mine nesilit.

ss.General Negrei.

București 9 Sept.1947.

14 Septembrie 1947.

00023

REFERAT

Reținutul GENERAL VETERAN NEGREI GABRIEL, de ani 76, căsătorit fără copii, domiciliat în București, Str. Brezoia-nu Nr.7, (în prezent internat în Spitalul Militar Regina Elisabeta).

- 1.- Este membru al P.N.T. din anul 1931.
- 2.- Din Octombrie 1946 a activat în secția milita-ră P.N.T.
- 3.- Președinte al secției militare P.N.T.
- 4.- A prezidat ședințele secției militare, ce se țineau la sediul din Str. Clemenceau.
- 5.- A făcut un grafic colorat, indicând locul sec-ției militare în P.N.T.
- 6.- A făcut un regulament de funcționarea secției militare P.N.T., pe țară (sperând să devină șef al acestei organizații pe țară), a fost oprit însă de Mihalache.
- 7.- A dat raportul de activitatea secției militare lui Mihalache, cu ocazia venirii acestuia la una din ședințe-le secției militare P.N.T.-
- 8.- A organizat secția militară după propria sa concepție.-
- 9.- A delegat pe Col.Stoica Steian, cu organizarea secției militare din Capitala, pe Sectoare politice, sub con-ducerea secretariatului Capitală și a lui Popescu Botoșani.
- 10.- A cerut Maiorului Popa să facă un studiu desp-re militarii deblocați.
- 11.- A delegat pe Col.Stoica, Generalul Zorzor, și Colonel Cantea să țină câte o conferință.
  - a.- Colonel Stoica "Armata de Măine".
  - b.- General Zorzor "Pensionari și Deblocați"
  - c.- Colonel Cantea "Strategie".
- 12.- A cerut Colonelului Stoica să concretizeze și să-i prezinte scris principiile conferinței "Armata de Măine".

DECLARA CA:

- 1.- A fost ales comitetul secției militare P.N.T.

..//..

în Octombrie 1946, compus din:

- a.- Președinte, General NEGREI
- b.- Prim vice-președinte, Col.STOIȚA
- c.- Vice-președinți, Generali STOICA, ZORZOR și BARBU V.
- d.- Membri: Cpt. ZAHARIA, Slt. LAZARESCU și WALTER, Plut.Major ALBU și maestru CAZAN.

2.- Secția militară P.N.T., era compusă din 3 subsecții:

- a.- Organizarea sub conducerea Gen.Stoica
- b.- Documentarea " " Col.Demetrescu
- c.- Juridică " " Gen.Zorzor

3.- Au fost aleși delegați pe sectoare : Gen. DICULESCU ACHILE și VASILESCU, Col.STATESCU.

4.- Au luat ființă secții militare în orașele: Vaslui, Timișoara, etc.

5.- Au fost desemnați delegați pe regiuni;

- a.- Vechiul Regat, Gen.Zorzor
- b.- Ardeal și Banat, Gen.Barbu
- c.- Capitala, Col.Stoica Stefan.

6.- Au fost numiți delegați pe arme (nu-i cunoaștem).

7.- Tineretul militar a făcut un memoriu, care a fost înaintat lui Maniu, prin care se cerea să fie afectat Tineretului Universitar.

8.- General GHEORGHIES, a făcut un proiect de organizarea secției militare pe țară, care a fost predat lui Mihalache.

9.- Cu ocazia vizitei lui Mihalache la una din ședințele secției militare, acesta a apreciat activitatea secției militare, mulțumind Generalului Negrei și comitetului și indemnându-i să continue a lucra mai departe, menționând că ofițerii sunt o clasă de intelectuali, cari au prin deprindere spirit de autoritarist și exactitate în vederea luptelor politice la care trebuie să se gândească.-

La această ședință MIHALACHE a fost însoțit de avocatul MACARESCU, INC. POPESCU BOTOSANI și Prof.Universitar Veterinar CH.K.CONSTANTINESCU.

10.- La una din ședințele secției militare Col. GHEORGHIU MUSCEL, în timp ce vorbea despre deblocări, a fost intrerupt și solicitat de Generalul Negrei, să se

00025

înscrie în secția militară, la care Col.CHEORGHIU, a răspuns că are să-l întrebe mai întâi pe Mihalache, deoarece este vecin cu el. Colonel CHEORGHIU a fost recomandat de către Gen. Zorzo, ca un f.bun ofițer de Stat Major.

11.- Arhiva secției militare P.N.T., se află la Col.STOENESCU, secretarul secției, iar o parte la dosarul secției, la Siguranța.

12.- Se ținneau ședințe restrânse ale subsecțiilor sub președinția Col.Stoica Stefan la "METROM" unde acesta avea serviciu.-

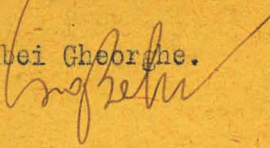
13.- Comandorul Aviator MUREȘTEANU la una din ședințele secției militare, a început să critice regimul actual, a fost oprit însă de Generalul NEGREI.

Din declarațiile date până în prezent, reese că Generalul NEGREI, știe foarte, foarte multe, însă răspunde numai ceea ce îi convine; de aci trimiterile din declarațiile date (vezi procesul-verbal Nr.... dela dosar) unde a fost inserat numai ceea ce a fost în cadrul strict legal, în conformitate cu art.58 din Statutul P.N.T. de funcționarea a Cercurilor Profesionale.

Intrucât este internat în spital, fiind bolnav de anemie pernicioasă, inimă și genito urinare, nu poate rezista prea mult timp, pentru a fi anchetat, decât cca. jumătate de oră, în care timp răspunde la întrebări sau da declarații, după care cere permisiunea de a merge afară sau a sta în pat.

COMISAR SEF,

Babei Gheorghe.

22 Septembrie 1947.-

00026

R E F E R A T

Urmare referatului depus pe ziua de 14 Sept.
a.c. privitor pe generalul veteran NEGREI GABIREL
/ in prezent internat la spitalulul militar Regina
Elisabeta din Bucuresti/, am oncoarea a raporta că in-
cepând din ziua de 18 Septembrie a.c., generalul NEGREI
numai poate fi anchetat intrucât i s'a făcut de către
medicii dela secția genito-urinare o primă operație
urmând ea in scurt timp să i se facă a doua operație.-

COMISAR SEF.-

BABEI GHEORGHE,

Gheorghe Babei

15 Sept 1947

00027

DECLARAȚIE

Subsemnatul general GABRIEL NEGREI veteran declară următoarele, ca răspuns la noile întrebări de mai jos.

1.- Ce înțelege prin secție militară tehnică ?

R.- Că secția se ocupă de tehnica militară, adică de a face proiecte de construcție de arme, nu de modul de a le întrebuința, adică de tactică sau strategie militară.-

2.- Ce înțelege prin C.P.M. cu caracter politico militar ?

R.- Adică cerc care deprinde pe militari și în chestiunile politice, cum ar fi exercitarea corectă a dreptului politic de vot, dat militarilor prin noua lege electorală.-

3.- Ce știți despre activitatea secției militare condusă de col. STOICA ?

R.- Mai numica ea dura de prin 1930 și nu cuprindea depe atunci chestiuni politice și numai teme militare ; dar nu-i cunosc arhiva și activitatea cred că era redusă deoarece P.N.T. nu da atenție la militari / V. Pr. v. 1947/

4.- Unde se mai țineau ședințele secțiilor în afară de club și de ce ?

R.- Unele la col. STOICA la biroul lui la Metrom, fiindcă la club erau camerele ocupate de alte organizații.-

5.- Câte ședințe restrânse s'au ținut la Dvs; cine a luat parte? ce s'a discutat ?

R.- O singură ședință la început pentru a hotărî modul de a lucra propus de mine; au luat parte 3 vice președinți din patru / lipsea general STOICA/.

6.- Există o evidență a ofiteriilor deblocați înscriși în P.N.T.?

R.- La C.P.M. nu ; poate la secretariatul P.N.T

././.

ei se înscriu la circ. politice și apoi veneau la C.P.M.

7.- Ce se urmărea de Dvs prin organizarea pe arme?

R.- Ordinea și răspândirea, aveam nevoie de a vorbi despre artilerie ? nu pomeneam chestiunile în vag, ci chemam pe președintele militarilor artileriști să-i dau însărcinări anumite .-

8.- Ce curieri cunoașteți.-

R.- Pe niciunul ; nu eu mă ocupau să cunosc corespondența ci biroul din club.-

9.- Ce tineri înscriși la Facultăți și care erau contingente lor cu studenții.-

R.- Nu aș putea răspunde la detalii cari nu priveau pe președinte.-

10.- S'a încercat organizarea grupului de militari, care era exponențial lor ?

R1.- Nu cunosc această denumire, conducătorul militarilor din C.P.M., era președintele, el da directive.-

11.- În ce conferință col. STOIKA "armata de mâine"? și de ce s'a criticat în 2 ședințe ?

R.- Conferința este la dosar ca și cele 2 pr. verbale care arăta criticele, cerute de mine.-

S'a criticat în bine și în contradictoriu, așa de o pildă: Col. STOIKA spunea că să nu fie gradat militar cine nu are clase de liceu; eu am opinat că nu este democrație, că gradația cu clase de liceu nu e și numai decât cei mai destoinici etc. majoritatea vorbitorilor s'a alăturat la părerea mea etc.-

12.- Cine este ofițerul pe care lați desemnat să facă cronică internă.-?

R.- Mi-aduc aminte că am cerut a se numi unul propus de secția de organizare și ca va propune ceva, dar nu-mi aduc aminte și nici nu s'a mai ținut apoi rezumate de cronică internă.-

13.- Ce știți despre generalul Ilenși ?

R.- Mi-aduc aminte că lucra cu generalul ~~infum~~ defunct Rujinski în secția militară și că a fost secretar general la Ministerul Apărării Naționale, este de infanterie provenit din armata austriacă.-

14.- Ce membri cunoașteți, cari angajează discuții urmate de critice asupra politicii interne și

de ce natură erau ?

R.- Nu îmi amintesc, deoarece se ştia că nu permit în sedinţă; un singur caz am de relatat când un maior, care era turmentat, în chestia deblocărilor a spus ceva contra Conducătorilor li l-am oprit, s'a dat dimisia pe loc şi nu a mai venit, era înscris la o circ. politică şi numele lui începea cu R. dar l-am uitat.-

15.- La câte sedinţe restrânse a asistat col. STOIKA?

R.- La prima / v nr. 5 / şi odată l-am chemat singur pe el, cred că să-l întreb despre lucrarea gen- GHEORGHIESDARĂ ştia că a trimis-o direct sefului capitalei, eu eram bolnav.

16.- Numele ofiţerilor cari au însoţit pe Americanii la împărţirea alimentelor.-

R.- Nu mi s'a cerut mie ci la secretariatul P.N.T. , cunosc numai pe slt. LAZARESCU fiindcă el mi-a spus-o.

17.- Ce ştiţi despre regulamentul special al C.P.M. elaborat de MANIU şi MIHALACHE.-

R.- Nimic, nu cred că MANIU a elaborat aşa ceva, Reg. C.P. Mprezent i l-am trimis eu/ este la dosar/, dar nu am primit confirmarea. Seful capitalei a elaborat Regulamentul Capitalei în care se vorbeşte în general de toate cercurile profesionale, a cărui secretar era POPESCU BOTOSANI.-

Acel regulament dădea reguli de elegeri atele de cât cele din statutulw P.N.T, lucru relevat de mine către partid./ v.pr.v. şi Reg. Cap. dosar/

Acceasta este declaraţia scrisă şi subserisă de mine nesilit prin care am confirmat cele din 9 Sept. că n'am spus nimic nou. ~~XXXXXXXXXXXXXX~~.-

/ss/ GRAL GABRIEL NEGREI

17 Septembrie 1947.-

00030

C.N.S.A.S.

13 sept 1947

Copie Verzivol. V/f 21-30

00031

DECLARAȚIE

Subsemnatul General pensionar ZORZOR ST. VASILE, domiciliat în Strada Caluzei 33 București, declar:

Sunt născut în Oltenița județul Ilfov, în anul 1890 luna August ziua 11, fiul lui Stefan și al Marii decedată, sunt căsătorit cu Zoe născută Mihailescu, copii am un băiat Stefan-Constantin, de ani 15 și o fată Zoe-Maria de 12 ani; am proprietate imobilul dela adresa de mai sus, 20 pogoane de pământ în comuna I.C.Brătianu moșia Valea Căpitanului și o vila la Mamaia. Mai am un loc de casă de circa 270 mp, la Constanța.

Nici odată nu fost condamnat sau supus judecări pentru vre-o faptă penală sau politică.

Declar :

1.- Sunt membru activ al P.N.T. Maniu, după eșirea mea la pensie din anul 1943 și în ultimul timp înscris la Oltenița.-

2.- Fac parte din organizația militară P.N.T. Maniu, încă decând ființa ca Secție militară sub prezidenția Dlui Colonel Stoica Stefan, imputernicit de Dl. Maniu președintele partidului, cu care ocazie am participat la mai multe ședințe publice ținute la sediul partidului în Strada Clemenceau.-

După câte îmi amintesc prin primăvara anului 1946, Dl. Colonel Stoica Stefan, a primit directivele pentru elaborarea regulamentului special și organizarea cercului profesional militar al partidului, conform statutului partidului P.N.T. Maniu.-

Cu această ocazie am avut sarcina să prezidez comisiunea de elaborarea regulamentului.

La lucrările comisiunii au participat mai regulat următorii :

Dl. Colonel Stoica Stefan, în calitatea sa de președinte al secției militare.-

Col. Dumitrescu Sergiu, Colonel Panu Gh. Gene-

ral Suteu și alți consemnați într-o dare de seamă ce am întocmit unde se precizează și numărul de ședințe la care au participat.-

Regulamentul a fost desăvârșit în cursul verii 1946 și întocmit în 4 exemplare, care au fost repartizate astfel:

1 exemplar Secretariatului General al Partidului, înaintat cu adresă de Dl. Col. Stoica Stefan.-

2 exemplare tot prin Dsa, Dlui Maniu și Miha-lache și 1 exemplar la dosarul comisii juridice.-

În toamna anului 1946, nu-mi amintesc precis datele la o convocare prezidată de Dl. Bunesca asistat de Dl. Popescu Botoșani, s'a instituit un comitet de inițiativă sub prezidenția Dlui Col. Stoica Stefan în compunerea căreia intra Dl. General Stoica Gr., General Barbu V., Maior Fetecău și subsemnatul, cu misiunea de a organiza alegerea unui comitet al cercului profesional militar P.N.T. care a avut loc curând după aceia.-

Alegerea comitetului cercului profesional Militar P.N.T. a avut loc în prezența Dlui Coposu ca reprezentant al partidului.-

Cu această ocazie s'a ales comitetul din circa 10 membri.-

Constituindu-se comitetul, a fost ales ca președinte Dl. General Negrei, un prim vice președinte Dl. Colonel Stoica Stefan și 3 vice președinți, General Barbu, General Stoica Grigore și subsemnatul, prin vot.

Pe lângă cei de mai sus îmi amintesc că în acest comitet au fost aleși Capitanul Zaharia Marin, Locot. Lăzărescu Tr., Plut. Maj. Albu, Maistru Cazan și după câte îmi amintesc cred că era și al zecilea, cu toate că regulamentul prevedea maximum 9 membri. Totuși comitetul a rămas așa cum a fost declarat ales.-

La una din ședințele publice, vechile comisii au fost și ele reorganizate întregindu-se cu noi ofițeri, care au dorit să colaboreze și s'au format: Comisiunea juridică sub prezidenția subsemnatului ajutat în mod mai regulat de: Colonel Pancu ca secretar, Colonel Dumitrescu Sergiu, General Georgescu (amiral) Maior Pupa dintre deblocați și alți 2 coloneli și un Locotenent a căror nume mi scapă dar care sunt consemnați în tabloul de prezență a ședințelor.-

00033

- Comisiunea de organizare, tehnică și documentare, sub prezidenția Generalului Stoica Grigore, a cărei compunere nu o cunosc.-

- Comisiunea informativă dela început nu s'a adunat niciodată și nici nu a activat din cât știu eu și nu-mi amintesc nici cine a fost desemnat președintele ei. Eu în orice caz am fost contra unei astfel de comisii.

- După constituirea comitetului cercului, din câte îmi amintesc, s'au ținut circa 2 sau 3 ședințe de comitet.-

Afară de ședințele săptămânale, care aveau loc în fiecare lună după amiază, ședințele de comitet în totalitatea lor, au avut loc în Strada Clemenceau la sediul central al Partidului.-

Sedințele biroului comitetului 3-4 circa, au fost ținute la locuința Dlui General Negrei, la care au participat de regulă următoarele persoane:

General Negrei, General Barbu, Colonel Stoica Stefan și Subsemnatul și odată a venit Colonelul Stătescu deși nu era membru în comitet.- Secretarul comitetului Col Stoenescu a participat la aceste ședințe în mod mai regulat.- De tot neregulat la început, nu a venit Dl. Gl. Stoica Gr.-

Am înțeles că au fost în ultimul timp unele ședințe a biroului la sediul partidului, la care eu nu am participat, nefiind avizat în timp util.-

La ședințele biroului ținute la Dl. General Negrei acasă, s'a revizuit și adnotat dându-i-se formă definitivă "Reg. Special al Cerc. Prof. militar P.N.T., care apoi a fost bătut la mașină conform dispozițiilor Dlui General Negrei - de data aceasta nu știu în câte exemplare dar știu că au fost predate câte un exemplar Secretariatului, Dlui Maniu și Mihalache predate personal acestora de Dl. Gl. Negrei, după chiar afirmația sa, iar un exemplar la arhiva comisii juridice.-

- Am auzit de o secție sau comisie de propagandă ai cărei componenți nu-i cunosc, ale cărei atribuțiuni precise nu le cunosc, dar cred că în cadrul acesteia se distribuiau manifestele către organizațiile militare din țară și capitală, bazat pe faptul că la finele uneia din ședințe mi s'a plăns Colonel Stoenescu că ar fi întocmit o listă de delegați militari membri ai organizații cercului profesio-

nal militar să meargă după anume itinerarii, după câte mi-aduc aminte discutate în cadrul biroului la Dl. General Negrei acasă, plângându-se că nu are fondurile necesare și nu știe ce să facă; fiind vorba de sume mari de bani.-

- Atribuțiunile comisiilor erau următoarele:

a) Comisia de organizare : - să prevadă și să întocmească în principiu organizarea armatei în mare.
- să țină conferințe și lucrări în legătură cu ultimele organizări moderne ale armatelor mari,-
- să fie la curent cu organizarea și modificările survenite în Armata română,-

- propuneri modificatoare în organizarea C.P.M. P.N.T.,

- să prezinte forului statutar (comitetului C.P.M.) sugestii în legătură cu organizarea și dotarea armatei, în cazul venirii la guvern a P.N.T.

De alte atribuțiuni ale comisii de organizare nu-mi-le mai reamintesc, deși discuțiunile purtate cu ocazia organizării au fost puse într-o ședință de birou, de către Dl. Gl. Stoica Grigore, ce le avea înșirate pe o notă și cărora nici nu le-am acordat prea multă atenție, întrucât nu mă priveau direct.-

b.- Comisia juridică :

- Să fie la curent cu toate legile militare
- Să studieze și să constate care sunt legile utile și importante și trebuiesc modificate sau chiar înlăturate.-

- Studii asupra legilor noi ce ar trebui introduse și să fie la curent cu orice lege care ar avea contingentă cu armata.-

c.- Comisie informativă : Nu rețin atribuțiunile acestei comisii și afirm cu tărie că am fost împotriva unei astfel de comisii, tot astfel cum în jandarmerie am fost contra unor tendințe și concepțiuni, ca pe această cale să se pervertească caracterele militare pe care trebuie să le educăm în ostire implicit în jandarmerie.-

În legătură cu acest resort știu că buletinul

informative de radio, presă etc. se făceau verbal la finale şedinţelor de către Dl.Col. Dumitrescu şi adesea suplinit de Sublocot. Walter Paul.-

În comentariile buletinelor de ştiri, expuse în şedinţele publice de lunea,Colonelul Dumitrescu crea o atmosferă de atâţare între anglo-americiani şi U.R.S.S. cu aprecieri personale cam tari la adresa U.R.S.S. şi căuta să evidenţieze credinţa sa că numai Anglo-Americiani ar putea fi de un real ajutor pentru P.N.T.-

Am auzit odată, un ofiţer - nu-i ştiu numele pronunţându-se cu expresii ce a creiat, o atmosferă de antisemitism în rândurile membrilor din sala, idei cu care eu nu m'am solidarizat şi le detest.-

Sedinţele comisiei juridice se ţineau de obicei Joia după amiază la Societatea Metron în biroul Dlui Col.Stoica Stefan cu excepţia primelor şedinţe care au avut loc la Colonelul Dumitrescu Sergiu acasă şi la circumscripţia politică P.N.T. depe Strada Traian în apropiere de Str.Nerva-Traian pe vremea Prezidenţiei ac acestei circumscripţii a Dlui General Suteu.-

Sedinţele comisii de organizare erau stabilite deasemeni în şedinţă publică de luni, programate fiind tot de Dl.Colonel Stoica Stefan care ţinea să fie prezent atât la şedinţele acestei comisii şi cât şi la şedinţele comisii juridice.- Aceste şedinţe se anunţau că vor avea loc la sediul partidului, de către Dl.Gl. Stoica Grigore.-

Nu ştiu şi n'am fost informat dacă şedinţele acestei comisii s'ar fi ţinut şi în alte părţi şi nu am cunoştinţă unde s'a elaborat lucrarea intitulată "Planul Gl.de organizare al Armatei" şi nici alte lucrări ale comisii de organizare.-

Am asistat la comunicarea (conferinţa) Dlui Colonel Stoica Stefan, al cărei subiect a fost "Armata de mâine" atât în prima ei şedinţă cât şi la repetarea ei în mod succint la o dată ulterioară, cu care ocazie a fost prezent şi Dl.Ion Mihaelache.

Această conferinţă a prilejuit un viu interes în rândurile ofiţerilor şi s'a făcut comentarii cu mult

lux de amănunte.-

Imi reamintesc de spusele Dlui Mihalache că se impune ca organizarea ei să fie după modelul Armatei Elvețiene, adică cantonală și tot deauna în măsură de a fi gata în minimum de timp la datorie, complet echipată, instruită și dotată.-

Mai adăug că deși comisia de organizare după câte știu și-a anunțat regulat ședințele de lucru, n'au prezentat nici o lucrare sau dare de seamă a activității comisii, de care eu să am cunoștință, ceace mă face să cred că au făcut lucrări pe care nu le-au dat publicității și de care probabil știau numai cei ce lucrau la această comisie.-

ss.General V.St.Zorzor

13 Septembrie 1947.

14 Septembrie 1947

Copie anexa vol VI f 34-35

00037

DECLARAȚIE

Subsemnatul General C.ST.ZORZOR, în continuare declar:
Precizez că am fost președintele comitei juridice încă
de pe vremea când organizația militară P.N.T., funcționa sub
denumirea de "Secție Militară" sub prezidența D-lui Col.
STOICA STEFAN.-

În această calitate, am avut sarcina și am elaborat
Regulamentul special al Cărcului profesional Militar P.N.T.,
1/.General SUTEU, 2.Col.DUMITRESCU SERGIU și
3/.Col.PANCU GH. care a îndeplinit și funcția de secre-
tar al comisiei. Am mai participat și alți membrii ai comisiei
dar rar.

Comisiunea a lucrat permanent în prezenta președinte-
lui "Secției Militare" Dl.Col.STOICA STEFAN.

- Încă de 9 Decembrie 1946, tineretul militar al
P.N.T., funcționa în cadrul tineretului partidului, iar după
această dată a fost înglobat în organizația militară P.N.T.

- Cu ocazia unei ședințe a Biroului prezidat de Dl.
GI.NEGREI, pe lângă sarcina de președinte al Comisiei Juridice,
am fost desemnat de către Dl.GI.NEGREI ca președinte al re-
gionalei Vechiului Regat, iar pentru Ardeal a fost desemnat
Domnul G-ral BARBU V. și pentru Capitală Dl.Col.STOICA STEFAN.

În această calitate mi-am ales ca secret pe Col.STA-
TESCU.-

În această calitate urma să am primit și centralizat
lucrările de constituirea comitetelor locale a județelor
Ialomița, Vaslui și încă unul sau două pe care nu mi le re-
amintesc.-

Declar, stăru și semnez propriu nesilit de nimeni.

ss/ GI.St.V.Zorzor.

614
Copie Tesi Vol VI / f 36-37.

15. Sept 1947
00038

DECLARAȚIE

Subsemnatul General V.St.ZORZOR, în continuare declar:

Statul C.P.M., aflat la dispoziția organizației Militare P.N. T., nu sunt tocmai sigur dacă este analog cu lucrarea executată de comisiunea juridică de sub prezidența mea pe care o intitulasem "Regulamentul special de organizarea și funcționarea C.P.M.", întrucât am impresia că ar avea modificări în conținut în afară de titlu, modificări de care nu am nici o cunoștință.

Lucrarea a fost semnată de toți membrii comitetului mai puțin Dl. Gl. STOIKA GRIGORE care a refuzat să-l semneze pe motivul că venind puțin mai târziu, a fost absent de la o parte din discuții și avea pretenția să reluăm recitirea.

- Afirm cu tărie că după reeditarea conferinței D-lui Col. STOIKA ȘTEFAN "Armata de mâine" în prezența D-lui MIHALACHE, Dl. Gl. BARBU care este un bun prieten, mi-a încredințat o lucrare cu caracter militar, al cărei titlu și conținut nu mi le mai pot preciza cu rugămintea să le citesc și eu și să-i spun părerea mea. Când mi-a înmănat-o îmi amintesc precis că Dl. Gl. BARBU a afirmat că un exemplar din aceasta lucrare îl înmănașe D-lui MIHALACHE. Lucrarea mi-a lăsat impresia ~~senza~~ unei confuzii de idei și i-am restituit-o după vre'o 2-3 zile.

Declar, stărui și semnez propriu.

ss/ Gl. V. St. Zorzor.

15 Sept. 1947.

71
Copie Regi Vol vif 43-45 16. Sept 1947 00039

DECLARAȚIE

Subsemnatul general ZORZOR VASILE, în continuare
declar :

Prin Domnul Colonel STOIK STEFAN, membrii cercului profesional, le reveneau obligația de a fi membri într-o circumscripție politică, unde trebuiau să desfășoare activitate politică.-

Precizez că subsemnatul eram membru al organizației politice P.N.T., din Oltenița, unde figural încă cred din anul 1945 și de unde nu mi-am făcut transferare la vreuna din organizațiile politice din București și deci în mod firesc și în realitate n'am activat pe tărâm politic în nici-o circumscripție.-

Pe domnul IULIU MANIU îl cunosc personal din cred Februarie 1944, când m'am prezentat la Domnișsa Sa însoțit de generalul BARBU care m'a însoțit și recomanda. Cu această ocazie am fost introdus în cabinetul său și am avut o întrevedere între noi doi, de aproximativ 3/4 de oră timp în care m'a examinat din punctu de vedere autobiografic și ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ cunoștințelor mele de ordin general.-

Invitat sau chemat personal n'am fost niciodată

Annual îl vizitam totdeauna însoțit de câte cineva/ de regulă general BARBU sau col. BUCUR/ de 3-4 or

În ziua de 19 Neembrie 1946 / alegerile parlamentare/ eram destinat a fi delegat la secția de votare a Inspectoratului general de Jandarmi, dar nu m'am dus, însoțitorul care era în posesia delegației n'a venit să mă ia de acasă, după cum era înțelegerea. Curios să văd rezultatul alegerilor generalul BARBU mi-a dat telefon și m'a invitat să mergem la Dl. SARDICI acasă, unde era Biroul de centralizarea rezultatelor P.N.T. și unde se află Dl. MANIU, unde l'am întâlnit pe dl. Col. STOIK STEFAN care organizase garda personală a Dlui MANIU din

././.

mai mulți ofițeri, uni în uniformă.- Cu ocazia prezenței mele acolo, am remarcat în asistență pe dl. ~~DIN~~ BRATIANU dr. VIRGIL SOLOMON, SERBAN GHICA, iar în rândul militarilor pe generalul STOIKA GRIGORE, colonel STOIKA STEFAN iar pe ceilalți ofițerii din gardă nu-i cunosc după nume.-

Cu această ocazie l'am văzut în momentul când a esit și a plecat cu mașina când în controlul secțiilor de votare, însoțit fiind de dl. SERBAN GHICA și unul - 2 ofițerii paremi-se dl. col. STOIKA STEFAN pe care l-am văzut lângă mașină. În trecere spre mașină ne-a dat mâna fără a fi discutat ceva.-

Ultima dată l-am văzut, dar n'am vorbit cu Dlul la locuința Dlui BOILA, în primăvara acestui an. De alte întrevederi peste iarnă, nu-mi ~~amintesc~~ reamintesc.-

Cu domnul MIHALACHE am avut un contact și mai rar. Imi lăsa impresia că aștepta să-i reamintesc ori de câte ori indicental îl întâlneam.-

L-am vizitat o singură dată acasă la domiciliul său din strada Berna nr. 3 rugat fiind de un văr al meu RIUREANU director la Casa Școalelor să-l însoțesc și care îl cunoștea și nu-l văzusem de multă vreme.-

Alte vizite la domiciliu nu i-am mai făcut.-

Precizez că întrevederea și discuțiile au fost de scurtă durată și a avut ca scop numai pentru reînprospătarea cunoștinței. Vărul meu este social-democrat. Discuții politice nu am avut loc nici cu mine nici cu el.-

L'am mai văzut la clubul central cu ocazia conferinței Dlui col. STOIKA și odată la domiciliul Dlui LEUCUTIA la Sf. Constantin și Elena când în holl fiind l-am auzit spunând că vine dela Palat și ne-a avertizat pe cei din holl că are mult de vorbit cu dl. MANIU, avertismentul avea de scop să ne prevină pe cei ce ar avea de vorbit mai puțin ca să nu ne pierdem răbdarea. Imdată a fost chemat de dl. MANIU, iar noi am plecat.-

Declar susțin și semnez propriu.-

/ss/ general ZORZOR VASILE

16 Septembrie 1947.-

11
Copie Regi vol V/38-42.

16. Sept 1947

00041

DECLARAȚIE

Subsemnatul General V. ST. ZORZOR, în continuare declar:
Legătura "Secției Militare", apoi a Cercului Profesional militar se făcea atât de jos în sus cât și invers prin Domnii Col. STOICA ȘTEFAN și General NEGREI care aveau contact direct sau prin Secretariatul General al Partidului cu Domnii MANIU sau MIHALACHE, dela care primeau instrucțiuni și ni se comunicau atât în ședințele publice de Lună, cât și în biroul Comitetului.

Totdeauna Domnul General NEGREI, după deschiderea ședințelor de Lună, da citire Procesului Verbal al ședințelor anterioare, în care se ținea atunci când era cazul și numele personalității celui care dădea instrucțiunea cuvenită. În general aceste directive sau instrucțiuni veneau direct sau indirect dela Domnul MIHALACHE.

Pentru constituirea comitetelor locale provinciale, legătura cu organizațiile respective s'a făcut prin comunicatele publicate în "Dreptatea".

În urma acestor comunicate, au început să sosească rezultatele /Procese Verbale de Constituire/ ce se centralizau de către Secretariatul General al organizației Militare al Cercului Profesional și repartizate pe regiuni. Astfel, subsemnatul în calitate de Președinte al regiunii vechiului Regat, din care am remarcat constituirea comitetului de Ialomița, în a cărui componență era prevăzut un membru militar activ, pe care subsemnatul în conformitate cu regulamentul special l-am contestat, în ședința Comisiei Juridice, cu care ședință s'a decis clasarea la dosar, pe considerentul de mai sus.

Nu am nici cunoștință și nici contact personal n'am avut cu organizațiile provinciale - adică legăturile între

centru si provincie si invers - Stiți numai că actul de constituirea comitetului de Ialomița a fost adus prin curier în persoana unui membru din componența comitetului respectiv la sediul partidului.-

Normele după care lucrările comisiunilor luau formă definitivă erau următoarele: Proiectul lucrării elaborat de comisiune se citea și comenta în ședință publică și după ample discuții lua formă definitivă, exemplu: "Regulamentul Special C.P.M." după care se preda Secretariatului General P.N.T.-

După constituirea comitetului cu Dl. General NEGREI ca președinte, acesta a indicat să nu se mai procedeze astfel întrucât ar putea fi transmis prin indiscrețiuni în afara partidului ci să se dezbată numai în ședințele comitetului, după care urma să fie predat secretariatului general al P.N.T., și principalilor exponenți/ D-lui MANIU și MIHALACHE/redactat în forma lui definitivă.-

Astfel s'a procedat cu a 2-a. editie a regulamentului special care a fost transmis prin Domnul General NEGREI Secretariatului General, D-lui MANIU și MIHALACHE spre știință, așa cum a și procedat cu lucrarea "Regulamentul special al C.P.M. din P.N.T. Constat prin lucrările intitulate "Statul de organizare ... și ceea ce a Planul General de organizare a Armatei" ce mi s'au arătat la dosarul organizației, că Dl. Col. STOICA ȘTEFAN și General ATOICA GRIGORE și-au luat libertatea să prezinte aceste lucrări direct partidului prin Dl. SERDIGI, lucrări care în prealabil n'au fost cunoscute de plenul comitetului, așa cum se stabiliseră normele indicate de Dl. General NEGREI.

Consider suspectă dotarea organizației Cercului Profesional militar, cu un statut paralel cu al P.N.T., întrucât în mod logic și firesc trebuia să se conducă după normele stabilite de statutul P.N.T. și regulamentul special întocmit, în conformitate cu prevederile statutului P.N.T.-

- Programul ciclului de conferințe, cu care s'au înscris diferiți membrii ofiteri, a fost întocmit și programat în cadrul Comisiei Juridice prezidată de subsemnatul și aprobată în Biroul Comitetului.-

00043

Intr-o sedință publică am dat citire "Dărilor de seamă a comisiilor juridice" de activitatea comisiei dela înființare până la zi. Tot atunci colonelul CANTEA, și-a dezvoltat conferința cu subiectul "Dezarmarea" subiect care în acea vreme era de actualitate cu opinia publică, -și mi reamintesc, că conferențiarul conchidea că nu se poate realiza o dezarmare.

- Convingerea mea deschide posibilitatea unui nou războiu, deși în opinia generală stăruta credință inevitabilă a unui apropiat conflict armat.

ss/Gl.V.ST.ZORZOR.

16 Sept. 1947

11
Cognate Defini Vol. V / f 46-50

00044

DECLARAȚIE

Subsemnatul General ZORZOR ST. VASILE în continuare declar:

- Cu ocazia constituirii comitetului de inițiativă pentru pregătirea alegerii comitetului C.P.M., P.N.T., intrând în sala de ședințe săptămânale de Lunea, Ca masă prezidențială se află aflau 2 persoane necunoscute mie, ce mi-au fost recomandați; ocazia cu care am aflat că se numesc unul Dl. BUNESCU, iar al doilea Dl. POPESCU BOTOSANI. - Tot odată am fost informat că Dl. BUNESCU este secretar general al organizației Capitalei P.N.T., iar secundul ar fi "secundul său". -

Domnul BUNESCU cu această ocazie, după deschiderea ședinței de către Dl. Col. STOICA ȘTEFAN, luând cuvântul, a evidențiat mulțumirea sa, că vede un număr așa de mare de membri militari, în raport cu celelalte organizații profesionale din P.N.T. -

Cu această ocazie a spus că noi pe lângă calitatea de membri ai societății militare, ni s-a recomandat să păstrăm contact cu organizațiile politice din circumscripțiile respective și îndemnați să activăm și pe această linie.

Întrebând cine formează comitetul, Dl. Col. STOICA ȘTEFAN Președintele Secției a cam încurcat-o și atunci Dl. BUNESCU observând că nu poate da un răspuns - nu aveam comitet - a spus că în vederea alegerilor comitetului C.P.M., P.N.T., al Capitalei, să numim atunci un "Comitet de inițiativă". să-i spunem și D-lui Col. STOICA, a desemnat atunci pe loc pe Dl. general BARBU, STOICA GRIGORE și subsemnatul ca comitet de inițiativă.

Unul din cei doi reprezentanți ai Org. Capitalei, a spus că între în acest comitet și Mateoel FETECAU la care propunere nu s'a opus nimic, iar comitetul a fost constituit cu aceștia.

A doua împrejurare în care am văzut pe Dl. BUNESCU mai apropiat a fost cu ocazia "constituirii comitetului C.P.M." în prima lui ședință, când am ales președinte pe Dl. Gl. NEGREI,

./.

cel patru din comitetul de inițiativă ca Vicepresedinte și un casier în persoana Cpt. ZAHARIA. Intendentul ~~de serviciu~~ nu-î știu numele a încercat să ne dea afară din camera ~~unde~~ eram.

S'a întâmplat un conflict destul de serios între el și noi. N'am părăsit sala și n'am cerut să vină cel care a dat acest ordin la noi.-

Nu mult după aceasta sosește Dl. BUNESCU.

Îa cunoștință de incident, cere scuze și face "mea culpa" pentru intendent.

Noi ~~atunci~~ ne-am continuat ședința Dl. BUNESCU plecând.

Alte contacte cu dl. BUNESCU, n'am avut în nici o altă împrejurare și spre surprinderea mea, de unde la plecarea sa de la ședința comitetului de inițiativă ne spusese că va fi prezent la adunarea ce va alege comitetul. Eu n'am observat prezența sa, ci a apărut Dl. COPOSU, care știu că este "secretar general adjuncț", care a prezidat aceea alegere, ca trimis probabil al centrului.-

Apariția D-lui BUNESCU la alegerea /numirea/ comitetului de inițiativă, m'a surprins și am și atras atențiunea D-lui Col. STOICA ȘTEFAN, mai târziu D-lui G-ral NEGREȘI și altera că "organizația Capitalei" urmărește să ne subordoneze și înregimenteze ceea ce ar fi însemnat o deviere de la principiile statutului al partidului de la normele fixate de "regulamentul special" al C.P.M., întocmit și depus la Secretariatul Partidului prin Dl. Col. STOICA și de la părerile militare care au guvernat lucrările de până atunci.

Precizez că aceasta trecere la organizația Capitalei, ar fi însemnat o schimbare de la acțiunea noastră în principal profesională la o acțiune în principal politică.

Declar stăruit și semnez propriu.

ss/G-ral ZORZOR.

Mai adaug cu privire la prezența D-lui COPOSU cu ocazia alegerii comitetului C.P.M., că nu s'a relevat decât ca prezidare și nu știu dacă a ținut vre'o cuvântare la încheierea ședinței, întrucât subsemnatul m'am retras /am plecat/ înainte de terminarea alegerii.

La alte ședințe, ale organizației profesionale militare nu știu să-și fi mai făcut apariția. Alt contact personal cu dl. CO-

./.

POȘU nu am avut, în afară de întâlnirile trecătoare pe care le-am avut, când vizitam pe Dl. MANIU la domiciliul său.

Matorul PUPA, a fost însărcinat într-o ședință plenară de Lunea, de către dl. general NEGREI, să țină evidențele ofițerilor deblocați din rândurile cărora Matorul PUPA își organizase însărcinarea sa.

Matorul PUPA la finele ședințelor plene, anunța pe ofițerii deblocați să vină cu o oră înainte de începerea ședințelor plene, ca să-și concretizeze țelurile.

A fost cooptat de mine, în comisia Juridică, la ale cărei ședințe a participat foarte regulat. Cooptarea, am făcut-o în urma criticii ce a făcut acesta, cu privire la conferința ținută de mine intitulată: "Comentarii asupra legii cadrului disponibil".

- Știu că se țineau ședințe la Dl. MIHAESCU ȘTEFAN acasă dar deși invitat de Dl. General NEGREI să particip la ele, n'am fost niciodată. Totuși am făcut o vizită de felicitare la ziua sa onomastică /Sf. Ștefan/ anul acesta - și știu că D-sa era casierul general al partidului.

Îmi amintesc, data nu o pot preciza, cu ocazia conferinței D-lui STAN, în cadrul problemelor tehnice, că a astat și dl. MIHALACHE precum și dl. ȘTEFAN MIHAESCU.

Nu-mi amintesc dacă dl. Mihaescu a luat cuvântul știu însă că dl. MIHALACHE a ținut o cuvântare subliniind că în lumea rurală este un număr foarte mare de brațe de muncă, de care trebuie să țină seama în lucrările tehnice, brațe care astfel rămân neutilizate.

- Precizez că în caz de venire la putere a P.N.T., în lumea ofițerilor cercului, se preconiza ideea desființării E.C.P. și înlăturarea E.C.P., din armată, o părere pe care eu personal n'o îmbrățışez și am și combătut-o cu ocazia unei ședințe a comitetului juridice.

În a doua măsură în cazul venirii la putere pe plan militar, era repunerea în drepturi a tuturor deblocaților, măsură pe care eu de asemenea am combătut-o.

De vreme ce astfel de idei sunt prevăzute în programul de înfăptuire promise de partid, ele devin lozinci pentru membrii ei și cu ajutorul cărora se duce propaganda de captare de noi membri.

Declar, susțin și semnez.

ss/Gl. Zorzer Vasile

Copie V.C. Vol VII 53-56.

19. sept 1947

00047

X

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul general V. Zorzer, în continuare,
declar :

Stiu și precizez următoarele, cu privire la ședința de birou, care a avut loc la locuința dlui G.I. Negrei din Str. Brezeanu Nr.7 (mi se pare) - în ziua de 7 Noembrie 1946, al cărei dovadă este procesul verbal Nr.1 dat de mai sus, că procesele verbale ale biroului nu se întocmeau în timpul ședinței, ci dl. general uneori dl. colonel Stoicescu își făceau notițe, după care le redactau și erau bătute la mașină prin grija colonelului Stoicescu.

Afirm cu certitudine că de unde până la constituirea comitetului organizației C.P.M., secția militară era un instrument cu caracter mai mult profesional, din acest moment și în special din momentul apariției dlui general Negrei ca președinte începe să se accentueze într'un ritm de accelerare, trecându-se dela caracteristicile cercului de studii la organizație accentuat politică, după chiar afirmațiile dlui general Negrei, care a anunțat încă din prima audiență a biroului comitetului, că a primit instrucțiuni în acest sens dela dl. Iuliu Maniu. Afirmațiunea sa a fost categorică, că politica trebuie să fie în principal preocuparea cercului.

Dl. general Negrei sau dl. col. Stoika, în orice caz unul dintre d-ilor, au încercat să introducă, cărți de membru al cercului, paralel cu cele ale organizațiilor politice, în scopul de a strânge fonduri, la care eu personal neînțelegând rațiunea nici nu mi-am seos, și am căutat să provoac explicarea acestei dispoziții, după care fără nici o explicație a încetat emiterea cărților de membru ale cercului.

Nu s'a mai cerut deasemeni ca în vederea alegerilor parlamentare din 19 Noembrie 1946, să intensificăm

./.

M.C.

propaganda pentru alegeri prin toate mijloacele posibile.

Îmi amintesc că dl. general Negrei la ordinul lui I. Mihalache a dat dispoziții colonelului Stoicescu secretarul comitetului să întocmească lista membrilor cercului, pentru a-și alege unde vor fi fixați să-și ducă activitatea în vederea alegerilor și să li se stabilească sarcinile pentru alegeri de organizația Capitalei.

Îmi amintesc că s'au dat dispoziții să se caute legături și relații strânse cu ofițeri activi dela trupe și servicii în vederea alegerilor, dela cari să se culeagă informații și dovezi de felul cum au decurs alegerile.

Afirm că în una din ședințele de lună (plenare) am înțeles că o comisie de informație ar funcționa sub președinția dlui colonel Dumitrescu Otin (nu colonel Dumitrescu Sergiu din Artilerie, care luera efectiv în Comisia juridică de sub președinția mea). Aceasta era cel care exprima buletinul extern de informații și cel de radie și în lipsa cărui uneori sublocot. Walter Paul îl suplina.

Dezic că după expunerea orală a buletinului de știri - dl. colonel Dumitrescu C. cred că întocmea o luare ordonată pe care o transmitea președintelui comitetului iar acesta mai departe (mă refer la buletinele de știri).

- Precizez cu certitudine că pe când funcționa "Secția militară", informațiunile cu caracter militar, despre armată erau culese în ședințele plenare de către dl. col. Stoika Stefan, care lua notă de comunicările făcute de diverși membri din sală, care la rândul lor aveau legăturile lor personale cu diverși ofițeri activi.

Nu pot preciza cu certitudine timpul, dar îmi amintesc, cu ocazia unei ședințe că dl. colonel Plesniță, care știu că este proveniență din cavalerie, și mai vârstă decât mine, că s'a oferit să aducă știri și informații dela Statul Major, având legături acolo.

Știu că au mai fost și alți care au făcut astfel de oferte, dar intrucât misiunea mea nu avea continuitate cu această latură, nu i-am dat atențiunea cuvenită.

ei, din contră era complet contrarie vederilor mele, contribuind și aceasta la mărirea nemulțumirii mele, fapt care justifică venirea mea din ce în ce mai rău în ultimul timp aproape de loc la ședințele plenare.

Declar, stărui și semnez propria.

ss. general Zerzer.

19 Septembrie 1947.

20. Sept. 1947

Tezi
Copie vol VI f 57-58

00050

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul general Zorzer Vasile, în continuare declar :

El, colonel Stoika Stefan, după constituirea comitetului C.P.M. a fost organizat însărcinat cu organizarea Capitalei. În această calitate avea sarcina să-și aleagă și să organizeze sectoarele. Din cei 4 șefi de sectoare îl știu pe col. Stătescu, ca șef militar al sectorului de Negru. La rândul lor, șefii de sectoare aveau sarcina să-și numească șefi de circumscripție, paralel cu șefii circumscripțiilor politice. În ceea ce privește organizarea restului țării, mențin declarațiile anterioare.

Din câte știu, această organizație militară cu comitetele ei locale și organizarea pe țară, aveau credința că avea de scop susținerea intereselor și deleanțelor militarilor proveniți din activitate, iar mai târziu și a celor deblocați sau și nedreptățiți și promovarea intereselor acestora, - fără tendințe aparte politice -, caracteristică ce s'a imprimat treptat, treptat, începând marșându-se înainte de alegerile parlamentare din 1946 și după care mai dau seama, că această caracteristică s'a accentuat înspre primăvara anului 1947.

Recunosc cele cuprinse și afirmate în Fr.verbal Nr.1 al ședinței Biroului, cu data de 7 Noembrie 1946 ce s'a ținut în locuința Dlui general Negrei, dar contest că eu aș fi făcut vreo propunere, de înființarea comisiei de informație, idee care aparține dlui g-ral Negrei și pe care eu am combătut-o și dovadă este că în ședințe respectivă nici n'a fost numit un șef.

Declar, stărui și semnez propria.

20 Septembrie 1947.

ss.G-ral Zorzer.

Capit. Veli Vol. VI/57-61

00051

DECLARAȚIE

Subsemnatul general Zorzer St.Vasile, în continuare declar :

În calitate de președinte al comisiei juridice, în urma consultării Statutului P.N.T. și discuțiilor purtate în ședința Secției militare, am elaborat "Regulamentul special al C.P.M. din inițiativa mea, propusă de mine și acceptată de secție, și în conformitate cu art.58 din Statut.

Acelaș regulament după constituirea comitetului C.P.M. în urma directivelor primite de la dl.generał Negrei, președintele comitetului, a fost revăzut, supus și semnat de componenții comitetului, devenind normă de conducere până la aprobarea lui de către forul statutar P.N.T.

În comisiune, potrivit planului de lucrări ce ne-am propus să elaborăm, am lucrat, legea poziției ofițerilor definitiv și legea înaintărilor în armată lucrare neterminată, iar maiorul Pupa a mai prezentat un proiect de decret în legătură cu problema militarilor deblocați. Acest proiect a fost dezbătut în comisiune în mai multe ședințe, fără însă a căpăta o formă definitivă, fiind surprinși de încetarea activității.

O altă lucrare executată de subsemnatul, general Barbu, și colonel Băcur, în afara cadrului comisiei juridice - lucrare cu caracter jandarmeresc pur și din noastră inițiativă - a fost "legea jandarmeriei rurale", pe care am înmănat-o de dezbătut cu dl.Aurel Dobrescu, urmând a fi transmisă de acesta forurilor partidului.

Intenționăm tot noi trei să redactăm și un proiect al "Legi Poliției generale a Statului".

./.

M.C.

00052

Începî programul ciclului conferințelor de luniș din ședințele plenare sunt tot sugestii și înfăptuirile mele prin comisia juridică.

În calitate de președinte al regiunei vechiului regat, în afară de comunicatele lansate prin "Dreptatea" și centralizarea celor 3 - 4 comitete locale provinciale, din declarațiile anterioare, nu am avut altă activitate.

În calitate de vice președinte al comitetului, nu am avut altă activitate decât cea prevăzută în declarațiile anterioare.

Din cele expuse mai sus se desprinde în mod evident și categoria că intenționez să se limite la lucrări cu caracter profesional și birocrație și mai puțin politic și deose în teren, iar scopul să urmăresc și țelul meu unic, în cadrul activității mele în partid și în organizația militară, era să prin eventuala venire a partidului la putere să câștig reintegrarea și comanda jandarmăriei.

Aceste revendicări sunt prea bine cunoscute prietenilor mei cărora le-am împărtășit în repetate rânduri, și pe care îi citez : general Barbu, colonel Bucur, colonel Dumitru C-tin, dl.Dr.Virgil Solomon, dl.Ghiță Pop și alți.

Sinceritatea și caracterul meu franc și de om de lege consequent cu viața mea întregă și concepțiilor mele constite și de ordine, mă situează în afara acțiunilor tulburi întunecate, ne permise și de violență, fapt de care probabil și sunt mai mult să sigur că au fost sesizați anumiți factori și organizației militare și politice printre care printre care vizez pe general Negrei, colonel Stoika Ștefan, general Stoika Ștefan, dnil Mihaleche, Penescu și poate și alți să mă lase la remarcă și înafara preocupărilor faptelor lor, de natură să submineze ordinea și siguranța Statului, concluzie pe care o trag din faptul că mă găseșă complet străin de tot ce s'a organizat și văd că s'a pus la cale de această organizație politică.

Un argument în plus de cele afirmate mai sus

00053
este și faptul că într-o discuție - mi-am amintesc împrejurarea - dl. general Stoika Grigore se arăta nemulțumit de activitatea organizației profesionale militare și în general și a partidului, punând accentul că trebuie să încetăm cu sedentarismul și să pășim la fapte și realizări concrete și nu la vorbe goale și lucrări biurocratice.

Cerând lămuriri pentru a mă edifica cu cele afirmate de d-sa, răspunsul a fost mai mult un echivoc ceea ce mă face să cred că s'a temut să mă lămurească - simțindu-se cred înclintat de această întrebare - după care am rămas cu impresia, iar acum sunt convins că am fost izolat de preocupările secrete și de aceea conștient că uneori se țineau ședințe de birou și prin alte părți, eu fiind pus în imposibilitate de a participa la ele.

Din câte constat că s'a făcut și lucrări de care subsemnatul n'am fost în cunoștință, e o dovadă în plus a caracterului subversiv în care s'a complăcut și se puteau teme de opoziția și reacțiunea mea.

Declar, stăruind și semnez propriu.

ss. General Zerzer.

11
Copie registru vol VI f 62-63.

22 Sept 1947

00054

DECLARAȚIE

Subsemnatul general ZORZOR VASILE, în continuare
declar :

- Nu-mi amintesc precis, cine m'a anunțat ultima dată să nu mă mai prezint la sedința organizației C.P.M. dar cred că tot Domnul colonel STOICA ȘTEFAN, a fost ea și de obicei.-

Dintre ofițerii delegați de P.N.T. cu distribuirea alimentelor trimise de Americani în calitate de asistenți știu pe colonelul ȘTOENESCU, cari la înapoierea din misiune, ne povestea cum a decurs distribuirea alimentelor. Alte nume de ofițeri nu mai știu, iar eu personal n'am luat cunoștință de acest fapt, decât după ce a fost consumat.-

- Mă duceam uneori, pe la A.O.R. din strada Regală, fără a frecventa, decât foarte rar această asociație, în scopul de a-mi procura alimentele de la cooperativa în care eram și eu înscris și cu care ocazie, mă adreșam către vre'unui cunoscut sau coleg, invitându-l pe la C.P.M. P.N.T. dar nu-mi amintesc dacă vre'unul din aceștia au dat curs invitației mele.-

- Știu că domnul general GHEORGHIES, venea foarte rar la ședințele C'p.M. fapt pentru care, când îl întâlneam îi reproșam aceasta. Cu Domnia-sa n'am avut niciodată nici o contingentă de serviciu.-

Nu sunt de acord asupra modului cum conducerea partidului N.T. a rezolvat probleme ea.-

- 1.- Părăsirea de post a Dlui Mihalache.
- 2.- Activitate parlamentară.-
- 3.- Plângeri adresate exclusiv Anglo-americanilor
- 4.- Colaborări în guerra prin reprezentanții săi.

Declar ~~scriș~~ stărui și semnez.-

22 Septembrie 1947.-

/ss/ general ZORZOR VASILE

5
Copie Vesii vol VI f 64-67

23 Sept 1947

00055

DECLARAȚIE

Subsemnatul General ZORZOR ST. VASILE, în continuare declar :

Prin luna Octombrie - Noembrie 1946, după ce s'a ales comitetul în frunte cu Dl. General Gabriel Negrei, s'a trecut la organizarea pe comisii după cum urmează:

- De organizare tehnică sub prezidenția dlui General Stoica Grigorie.

- Comisia juridică, sub prezidenția subsemnatului.

- Comisia informativă, de care am luat cunoștință într'una din ședințele săptămânale și al cărei președinte l'am văzut pe Dl. Col. Dumitrescu C.

- Biroul Presei, cu care a fost însărcinat Maior Fătăceanu.-

- Regionale: Vechiul Regat sub prezidenția subsemnatului; Ardealului = președinte General Vasile Barbu; Organizația militară a Capitalei = președinte Col. Stoica Stefan.-

Regionalele aveau în subordine organizațiile locale județene.

Organizația militară a Capitalei, avea în sub ordine organizațiile militare pe sectoare și circumscripții.

Toate organizațiile militare erau subordonate în total din punct de vedere politic, organizațiilor politice respective.

- Dl. ION MIHALACHE cu ocazia reeditării conferinței Dlui Col. Stoica Stefan, a recomandat activitate în teren spre deosebire de cele scrise în regulamentul special.

- Am cunoștință de unii ofițeri ca Dl. Gen. Negrei, General Stoica Grigorie, Dl. Gen. Barbu, Dl. Gen.

Gheorghies și Dl.Col. Stoika Stefan, că aveau contact direct cu Dl.Ion Mihalache după cum am mai afirmat și în declarațiile anterioare.

Atmosfera și convingerea generală în C.P.M. începând de la finele anului 1946 era ca se duce o acțiune de răsturnare a regimului actual și îmi dau seama după ce am luat cunoștință și m'am convins de faptele și actele inițiatorilor acestor acțiuni, că era o activitate dirijată spre acțiuni subversive.

Acest scop se materializa prin toate măsurile ordonate și toată activitatea desfășurată prin de organele C.P.M., insuflat după câte văd prin exponenții care primeau directive de la Dnii Iuliu MANIU și Ion MIHALACHE. Așa se explică, că începând din anul 1947 iau ființă organizații C.P.M. în țară și se starue să se înființeze și acolo unde nu existau. Tutarora, li se dă o organizare militară.

- Acțiuni violente nu se recomandau. Se cereau însă să se lucreze cât mai intens, pentru ca masele să fie formate pentru orice eventualitate. Pentru că nu se puteau face întruniri fiind interzise, propaganda se ducea de la om la om.

- După repartizarea atribuțiilor în organizarea C.P.M. pe țară, pe la începutul anului 1947 și odată cu fixarea președinților regionalelor, s'a stabilit de către dl.Gen. Negrei că legătură între C.P.M. și Cercul de Studii al P.M.T. se va face de fiecare președinte de comisiune pentru lucrările comisiei respective.

- Au fost publicate două comunicate privind organizarea C.P.M. în provincie - în Dreptatea - și vrând să se publice un altul, Dl.Col.Stoika Stefan n-a făcut cunoscut că nu se vor mai publica nici un fel de comunicate ale organizației militare în presa.

- Circula credința în primăvara acestui an (1947) că Anglo-Americanii vor interveni pe lângă Rusia Sovietică pentru a se ajunge la o formulă de guvern de concentrare tip 23 August 1944.

- Printr'o campanie de defăimare a regimului începută încă în 1946, speculându-se unele nemulțumiri

și făcându-se promisiuni mari, s'a intensificat ac-
țiunea de câștigare de aderenți în rândurile milita-
rilor.-

Declar, stărui și semnez nesilit de nimeni.

ss. Gen. Zorzor.

23 Septembrie 1947.

II

REZUMAT

24 Sept 1947 00058

Copie vezi vol VI/68-77

DECLARAȚIE

Subsemnatul General ZORZOR ST. VASILE, rezum după cum urmează, asupra declarațiilor anterioare:

- Sunt membru activ în P.N.T. din anul 1945.
- Am fost recomandat Dlui Iuliu Maniu de Dl. Gen. Barbu, în luna Februarie 1944. - Cu această ocazie, am avut o convorbire de cca 3/4 ore cu Dsa.
- Scopul înscrierii mele în P.N.T.: speram să fiu reintegrat în armată și să mi se dea comanda Jandarmiei, în eventualitatea posibilităților P.N.T.
- Am activat în secția militară P.N.T. încă de când funcționase președinția dlui Col. Stoika Stefan.
- În secția militară P.N.T. am îndeplinit funcția de președinte al comisiei juridice, am făcut parte din comitetul de inițiativă confirmat de Dl. Bunescu, în vederea și pregătirea transformării secției în cerc profesional, în urma cărora s'a ales un comitet, în fruntea c. Dl. Gen. Negrei. -
- Alegerea comitetului - Octombrie 1946 - a fost prezidată de Dl. Coposu. -
- În noul comitet, am fost ales vicepreședinte și mi s'au dat următoarele sarcini:
  - a) Președinte al comisiei juridice
  - b) Președinte al Regionalei Vechiului Regat
- Cu ocazia alegerilor parlamentare (Noembrie 1946) știu că s'au trimis manifeste în țară, în care scria Col. Stoienescu avea instrucțiuni și într-o ședință de birou s'a plans, arătând o listă de delegați, că nu are fonduri pentru trimiterea delegaților. - (Vezi declarația din 13 Sept. 1947, fila 3)
- Știu că în timpul propagandei electorale (Octombrie-Noembrie 1946) Dl. Gen. Negrei cât și Dl. Col. Stoika Stefan, au dat instrucțiuni ofițerilor din sală, să facă legătură cu ofițeri activi cunoscuți din unități și servicii, de la care se culeagă informații și dovezi de fe.

lul cum au decurs alegerile (vezi declarația din 19 Sept. 1947).

- La 19 Noembrie 1946 (ziua alegerilor) am avut misiunea de delegat al P.N.T. la secția de votare a Insp. Gen.al Jand. (vezi declarația din 16 Sept. 1947).

- În ziua alegerilor parlamentare (19 Noembrie 1946) am vizitat împreună cu Dl.Gen.Barbu, biroul de centralizarea rezultatelor alelectorale dela locuința Dlui Ing.Serăici, unde se afla și l'am văzut pe Dl.Manu, pe Dl.Col.Stoica și o garda de militari uniți în uniformă. (Decl.16 Sept.1947).

- În calitate de președinte al comisiei juridice am elaborat următoarele lucrări: (vezi decl.din 18 Sept. 1947).-

a) Regulamentul special de organizare și funcționare C.P.M.

b) Legea poziției ofițerilor (lucrare terminată și nedepusă)

c) Legea înaintărilor în Armată (în curs de terminare)

d) Programul ciclului de conferințe săptămânale

e) Redactarea și lansarea comunicatelor în "Dreptatea" pentru constituirea comitetelor locale provinciale (militare)

- Pentru întocmirea acestor lucrări am fost ajutat de următorii ofițeri: Colonel Panca Gh.ca secretar și Colonel Dumitrescu Sergiu, Amiral Suteu, Amiral Georgescu, Maior Rupa, în mod mai regulat, în prezența permanentă a Dlui Col.Stoica Steian.

- Împreună cu Dl.Gen.Barbu V. și Colonel Bucur am elaborat "Legea Jandarmeriei rurale" pe care am desbatut-o și predat-o Dlui Aurel Dobrescu, la Domnia Sa acasă.

- În calitate de președinte al Regionalei Vechiului Regat, am primit spre centralizare câte-va rezultate de constituirea comitetelor organizațiilor militare provinciale din vechiul regat. (vezi decl.din 14 Sept.1947).

- Arhiva comisiei juridice și mapa cu lucrările regionale Vechiului Regat se află la Colonel Panca

00060

Gheorghe - secretarul comisiei.-

- Stiu că s'au ținut ședințe de birou la locuința Generalului Negrei (3-4 ședințe) (vezi decl. 13 Sept. 1947).-

- Am luat parte la 2 ședințe de comitet la sediul central din strada Clemenceau, ce au avut loc imediat după constituirea comitetului.

- Au luat parte regulat (de regulă Joia) la ședințele comisiei juridice, care se țineau la "Metron" în Calea Victoriei la biroul și totdeauna în prezența Dlui Col. Stoika Stefan.

- Mai știu că au mai avut loc ședințe la locuința Dlui Stefan Mihaescu, la care am fost și eu invitat de Dl. Gen. Negrei, dar n'am luat parte nici odată.

- Este adevărat că propaganda ce se făcea în ședințele plenare, avea caracter antisovietic și antisemit în comentariile Buletinului informativ de știri ținut de Dl. Col. Dumitrescu C. și de câte un ofițer izolat din sală. (vezi decl. din 13 Sept. 1947, fila 3 verso.)

- Înainte de constituirea organizației militare C.P.M. Tineretul militar P.M.T. funcționa în cadrul tineretului, iar cu ocazia constituirii au apărut în cadrul noii organizații.

- Legătura între centru și provincie, organizația C.P.M. o făcea prin "Dreptatea" și știu că un rezultat al constituirii comitetului local Iași s'a primit prin curier.-

- Lucrările comisiunilor dela venirea Dlui Gen. Negrei ca președinte, aveau un caracter confidențial, D-se indicând să nu mai fie desbătute în ședințele publice plenare, intrucât ar putea fi transmise prin indiscrețiuni în afara partidului. (Declarația din 16 Sept. 1947, fila 2).

- Pe Dl. IULIU MANIU îl vizitam anual de 3-4 ori de obicei însoțit de altcineva - de regulă Gen. Barbu, Col. Bucur, iar pe dl. Ion Mihailache la domiciliu l-am vizitat o singură dată acompaniat (vezi decl. 2 din 16 Sept. 1947).-

...//...

00002

- Col.Stoika Stefan, cu ocazia şedinţelor plene culegea informaţii despre Armata dela ofiţerii din sală, cari aveau legătură cu ofiţeri activi. Intr'o astfel de ocazie Col. PLESNILA s'a oferit să procure informaţii dela M.St.M. (vezi decl.din 19 Sept.1947).-

- Col.STOENESCU secretarul Comitetului, mi-a istorisit de misiunea sa de asistent al P.N.T. cu ocazia distribuirii alimentelor de către Misiunea Americană pentru Moldova.(vezi decl.din 22 Sept.1947).

-- Domnul Gen. NEGREI GABRIEL, a explicat şi expus planul de organizare C.P.M. după o schemă personală (vezi decl.din 14 Sept.1947).

- Instrucţiunile şi directivele organizaţiei militare erau transmise prin Dl.Gen. NEGREI GABRIEL şi Col.STOIKA STEFAN, care le primeau dela Dl. MANIU sau Dl. MIHALACHE (vezi decl.16 Sept.1947)

- Dl.Gen. GHEORGHIES ne-a afirmat într'o zi pe strada că a executat şi dat o lucrare în legătură cu organizaţia - Dlui I.Mihalache (vezi decl.din 14 Sept.1947)

- Dl.Gen. BARBU într'o zi pe primăvara (1947) mi-a încredinţat să citesc o lucrare - cu menţiunea că a dat un exemplar şi Dlui Ion Mihalache. Nu-mi mai amintesc nici titlul şi nici conţinutul (vezi decl.din 15 Sept. 1947).

- Dl.Col. CANTEA cu ocazia conferinţei "Armare şi Dezarmare" a conchis că nu e posibilă desarmarea.-(Vezi declaraţia I-a din 16 Sept. 1947).

- Stiu că orice lucrare a comisiilor se preda în copie, atât Dlui MANIU cât şi Dlui MIHALACHE prin Dl. General NEGREI, originalul predându-se secretariatului (vezi decl.-a din 16 Sept. 1947).

- Maiorul PUPA era însărcinat de Dl. Gl.NEGREI

evidența ofițerilor deblocați. (vezi declarația din 17 Septembrie 1947.)

- În rândurile ofițerilor A.O.R. din Strada Regală se făcea propagandă de unii ofițeri, pentru recrutare de membri (vezi declarația din 22 Sept. 1947).

- Militari deblocați erau atrași în P.N.T. cu promisiunea de a fi reintegrați, iar în altă ordine de idei se preconiza desființarea E.C.F. și îndepărtarea cecipiștilor din Armată (vezi declarația din 17 Sept. 1947 fila 2 verso).-

- Știu că Dl. Ion Mihalache, a fost fixat țelurile politice ale organizației militare, cu ocazia reeditării conferinței Dlui Colonel Stoika Stefan; a dat directive și tot odată a preconizat ca Armata noastră trebuie să fie organizată după modelul cantonal elvețian, adică fiecare să-și aibă ranița și arma lui (declarația I-a din 14 Sept. 1947).

- La ședințele planare ale organizației militare C.P.M., s'a observat prezența unor personalități marcante din P.N.T., ca: Domnii Ion Mihalache, Bunesu, Popescu Botoșani, Căposu și alții, iar la o convocare a cercurilor profesionale a prezidat Dl. Gh. K. Constantinescu (vezi declarația din 17 Sept. 1947 și 13 Sept. 1947 pag. I-a verso).-

- Prezența Dlui Bunesu și Popescu Botoșani, cu ocazia constituirii comitetului de inițiativă a fost interpretată că se urmărește subordonarea C.P.M. de către organizația Capitalei și se considera aceasta ca o deviere delă principiile Statutului P.N.T. și a Regulamentului special, Această schimbare, dacă era înfăptuită se considera ca o schimbare delă o acțiune principal profesională, la o acțiune principal politică (declarația din 17 Sept. 1947).

- Sunt complet strein de tot ce s'a organizat

...//...

și tot ce e de natură a submina ordinea și siguranța Statului, nefiind pus la curent de anumiți factori cu manevrele și manoperele lor intunecoase, fapte rezultând din eschivele Generalului Stoika Grigorie, care se arăta nemulțumit de activitatea organizației profesionale în general și a partidului, punând accentul că trebuie să ~~realizăm~~ încetăm cu sedentarismul și să pășim la fapte și realizări concrete (declarația 18 Sept. 1947).

- De unde până la constituirea comitetului organizației C.P.M., secția militară era un instrument cu caracter mai mult profesional, din acest motiv și în special din momentul apariției Dlui Gen. NEGREI ca președinte începe să se accentueze activitatea într'un ritm de accelerare trecându-se de la caracteristică cercului de studii la o organizație accentuat politică, după chiar afirmațiunile Dlui Gen. NEGREI, care a anunțat încă din prima ședința biroului comitetului, că a primit instrucțiuni în acest sens, de la Dl. Iuliu Maniu. Afirmațiunea sa a fost categorică, ... (Declarația din 19 Sept. 1947).-

- Nu sînt de acord cu modul cum conducerea partidului N.T. a rezolvat probleme ca: a) părăsire de post a Dlui I. MIHALACHE; b) activitatea parlamentară c) plângeri adresate exclusiv Anglo-Americanilor și d) colaborări în Guvern prin reprezentanții săi. (Declarația din 22 Sept. 1947).

- Organizația C.P.M. este aceea arătată de mine în declarația din 28 Sept. 1947.

- Atmosferă și convingerea generală începând de la finele anului 1946, era că se duce o acțiune de răsturnare a regimului actual, și-mi dau seama după ce am luat cunoștință și m'am convins de faptele și actele ~~asente~~ inițiatorilor acestor acțiuni, că era o activitate dirijată spre acțiuni subversive.

Acest scop se materializa prin toate măsurile ordonate și toată activitatea C.P.M. insuflată după

00064

câte văd prin exponenții care primeau directive dela
Dnii IULIU MANIU și MIHALACHE.- Așa să explică că in-
cepând din anul 1947, iau ființa organizații C.P.M. în
țară și să stăruie să se înființeze și acolo unde nu
erau, dându-li-se o organizare unitară. Se cerea să
să lucreze cât mai intens pentru ca masele să fie for-
mate pentru orice eventualitate. Pentru că nu se puteau
face întruniri fiind interzise, propaganda se ducea
dela om la om. (Vezi decl. din 23 Sept. 1947).

Declar, stărui și semnez propriu.

ss. General V. St. Zorzor.

24 Septembrie 1947.

00005

C.N.S.A.S.

6 Septembrie 1949

Copie Tezi vol v/f 85-96

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul General AL. GHEORGHIES, născut la Iași în 1885, căsătorit, având un copil major, pensionar din anul 1942, scos anticipat de I. ANTONESCU, domiciliat în București Str. Mântuleasa Nr. 5, asupra celor întrebate, declar următoarele:

a/. M'am prezentat la Dl. MANIU / prima dată când l-am cunoscut de fapt / în Str. Sfintilor, cu cererea de înscriere în partid, pe la finele anului 1944, sau mai probabil, în primăvara anului 1945. Am fost bine primit.

De aici, am fost trimis la D-rul N. LUPU, care m'am primit foarte rece și vorbind foarte puțin, m'a repartizat la Sectorul II. Negru, unde era șef Dl. GEZAR SIMIONESCU.

b/. Lungă vreme, nu mi s'a dat nici o întrebuintare ceea ce m'am determinat să mă plâng D-lui C. SIMIONESCU, care mi-a spus: " să intervin la secția militară a P.N.T., unde colonelul STOICA ST. este președinte. Subsemnatul am refuzat, pe motivul că sunt general de Corp de Armată, iar el Colonel, plus că suntem același promoție.

E de remarcă, că Secția Militară, funcționa înainte de înființarea cercului profesional militar al Capitalei, iar sediul în avea în Str. Clemențean, la ședința partidului.

c/. În felul acesta, am stat în partid, fără a fi folosit din timp, în vederea unui serviciu important, ce cred că l-aș fi putut îndeplini mai târziu. Apreciez aceasta, ca un viciu de organizare a partidului, sub raportul pregătirii cadrelor. -

d/. La înființarea Cercului Profesional Militar al Capitalei, am luat parte, / sub președinția D-lui COPOSU /, la ședința de alegere, unde G-ralul ZORZOR și Colonelul ST. STOICA, rugându-mă în sală m'a trecut pe lista candidaților. - Deși îmi dădeam seama că nu voi avea nici o șansă - sala era plină cu circa 150 persoane, ofițeri superiori, inferiori, subofițeri ;

./.

00007

maistrii, cari nu mă cunosteau, totuși am acceptat, pentru a nu da naștere la acuze malițioase.

Dupăce D-ral ZORZOR și Colonelul STOIKA, au făcut darea de seamă asupra activității lor, s'a hotărât la alegeri și natural au fost aleși; Dl. General NEGREI, G-ral ZORZOR, Gl. STOIKA și Col. STOIKA.-

Subsemnatul, de-atunci, n'am mai fost la nici-o ședință al C.P.M.C., până la ședința finală cu Darea de Seamă la care a participat și Dl. MIHALACHE. Si nici n'am activat în niciun fel nici la acest Cere, nici în afara lui, deși G-ralul ZORZOR și Dl. Gl. NEGREI m'au chemat mereu. Motivul, a fost lipsa de încredere, în posibilitățile lor de conducere.- Dl. Gl. NEGREI, este o fire foarte mândră și foarte autoritară, iar G-ralul STOIKA și Colonelul STOIKA, fiind promoție cu mine, ași fi avut o colaborare dificilă.-

Si n'am activat nimic, nici în partid, deoarece n'am fost chemat la nici un Comitet, mic sau mare și nici Secretariatul P.N.T., nu s'a ocupat de persoana subsemnatului.

Dintre membrii marcanti ai partidului, n'am cunoscut decât pe domnii: SERDICI și COPOȘU, dar ca persoane particulare, în societate și nici decum ca persoane politice, cu care să am un contact oficial.- Plângându-mă D-lui COPOȘU, de situația mea, D-sa a spus: "nu sunteți încă cunoscut, să așteptăm până la alegerile generale."

e/.- M'am prezentat a doua oară la întrunirea C.P.M.C., cu ocazia încheierii activității sale, când Darea de Seamă a D-lui General NEGREI, a fost făcută în prezența D-lui MIHALACHE.

Am luat cuvântul, domnii Gl. NEGREI, Col. STOIKA, Gl. ZORZOR și Dl. MIHALACHE.-

Dl. General NEGREI, a arătat toată activitatea, mai mult analizând ce-au produs subalternii săi, iar acolo unde s'a prezentat cu inițiativă proprie și anume organizarea câtorva Cercuri Profesionale Militare în provincie, Dl. MIHALACHE s'a opus imediat, anulându-i măsurile luate.

Colonelul ST. STOIKA, a repetat conferința sa "Armata de mâine", iar Generalul ZORZOR, a expus ce studii juridice a întreprins.

Dl. MIHALACHE, a mulțumit tuturor pentru munca depusă și a raportat că nu aprobă măsurile luate în județe.

./.

olioniri, care ar putea degenera în mișcări antisemite, ceea ce ar fi fost foarte periculos, pentru partid, în fața puterilor occidentale.-

b/.- Nu-mi acorda, cred, încrederea la care mă așteptam, atunci când i-am obiectat că am fost lăsat în neactivitate, motivând aceasta că membrii noi trebuiesc verificați, iar în membrii vechi, există chiar o gelozie, împotriva celor noi sosiți.-

Nu prea încurajat, m'am prezentat totuși, peste câțva timp, cu o schiță de organizare /totul pe două sferturi coală/ și o justificare. În mare aceasta schiță cuprindea: a/. Un grup de conducere, constituit dintr'un general Șef, 2 generali ajutoari și un cabinet sau Stat Major propriu. b/. Un grup politic c/. Un grup militar, în care intrau diferite birouri, precum: organizare, - instrucție - personal - administrație - justiție informații /statistică/ etc.

DL. MIHALACHE, văzând-o a exclamat "aceasta necesită studiu, o lăsați la mine" și pe urmă am început să-i dau explicații, cum ar lucra diferitele egaloane, având ca bază: Convenția de Armistițiu, Tratatul de Pace și Directivele Politice ale P.N.T.-

Deși nu m'a mai chemat, m'am dus singur, la DL. MIHALACHE, /toate vizitele au fost făcute la locuința D-lui NESTOR BADEA/ cu care ocazie, mi-a spus, că principial este de acord, dar să-l mai amânăm, ca nefiind de actualitate.- Acest fapt, cred că s'a petrecut prin luna Mai - Iunie.

Ultima vizită, am făcut-o D-lui MIHALACHE, cu circa o săptămână înaintea tentativei sale de plecare, când i-am cerut:

- Părerea D-sale, pentruca fiul meu, Locot. RADU GHEORGHIU din R.3.A.G. București /azi comprinat pe 1 Septembrie/ să se înscrie la Partidul Comunist.-

- Un sprijin, pentruca subsemnatul să pot găsi un post convenabil la vre'o întreprindere, - aici sunt fără mijloace suficiente de trai.

La prima chestiune, mi-a răspuns că după masă va cere avizul D-lui Președinte MANIU, și-mi va telefona. N'am mai primit nici-o comunicare.-

./.

Subsemnatul, am plecat cu impresia că:

- Activitatea C.P.M.C., a depășit cadrul unui cerc profesional local, întrucât problemele ce trebuiau luate în considerare, nu puteau fi de cât de pur interes personal al ofițerilor adică chestiuni materiale, economice, sanitare, culturale, revendicări etc. și nici decum, probleme de organizare de armată /secrete, C.P.M. Județene, juridice etc. care trebuiau să fie puse unui Centru superior de partid.-

- Prezența D-lui MIHALACHE, am considerat-o mai mult pentru a mări prestigiul C.P.M.C., unde lipsa de conducere și de procedură a șefilor, au adus conferințe lezante pentru guvern și chiar pentru U.R.S.S., Informațiile mi-au fost date de colonelul Stătescu, în același spirit de dezaprobare.-

f).- În primăvara anului 1947, interesându-mă deod P.N.T., face vre'o pregătire, sub raportul conducerii armatei / Minister de Război și M.S.M. / în vederea unei eventuale guvernări și constatând că nu există nici-una și încă slabul și nepotrivitul randament al C.P.M.C., m'am hotărât să fac act de inițiativă și să propun P.N.T., constituirea unui Cerc Profesional pe Partid, care să aibă o dublă misiune.-

- Pregătirea militară a P.N.T., pentru a putea conduce prompt și în plină cunoștință, toate treburile armatei, imediat ce ar fi dobândit guvernarea;

- Dirijarea și coordonarea activității tuturor C.P.M., județene, inclusiv Capitala, pentru un randament omogen.

În acest scop, m'am prezentat D-lui Președinte MANIU, care - a aderat imediat și m'a trimis să fac contactul cu Dl. MIHALACHE.-

M'am prezentat apoi, D-lui MIHALACHE, care a fost deasemenea de acord și a rămas să-i prezint o schiță, cu organizarea acestui C.P.M. pe partid.-

Tot atunci, când am discutat cu D-sa, chestiuni politice ale zilei, am constatat neted că:

a/. Are o mare încredere în viitorul partidului, prin propria sa forță, din care cauză nu găsea necesar nici conferințe publice, nici cea mai mică manifestare și aștepta în liniște; ba mai mult, considera acestea ca periculoase, sau riscante, pentru că presupunea, că în sală, sau la ieșire, s'ar putea produce pățâi,

./.

La a doua, mi-a răspuns, că nu cunoaște nici-o înțelegere, la care să intervină.

Am plecat, fără cea mai mică discuție, a procesului lăsat./ C.P.M., al Partidului/.

Cu aceasta ocazie, a lipsei mele materiale, țin să fac o digresiune, care va ajuta la luminarea poziției mele sociale.-

1/. Am fost comandat al Corpului II.I, București, cu care ocazie, am mănuit toate mașinile auto ale Capitalei și toți eurenii din București, fără ca cineva să fi făcut atunci sau azi, cea mai mică obiecțiune asupra demnității mele.

2/.- Mi s'a cerut dimisia în 1943, din postul de director al Exploatațiilor Soc.Naț.de Gaz Metan, pentru a se curma, cu "bolșevismul Generalului GHEORGHEES și cu sovietele sale de la Medias"!./ Se poate verifica aceasta prin registrul de sedințe, al Comitetului de Conducere din București și prin Dl. Inginer GHEORGHIU, Directorul Creditului Minier, care mi-a luat apărarea.-

Aprecieri asupra conducerii Partidului N.T.

1/. Problema organizării cadrelor, a fost sumară tratată, pentru că elementele apte de-un randament pozitiv și cu o reputație, în vederea unei misiuni, ce li s'ar fixa în cadrul general.-

2/. Partidul N.T., nu trebuia să părăsească colaborarea inițială, în care se angajase la 23 August 1944, că trebuia să muncească mai departe, alături de primii colaboratori. Colaborare, nu înseamnă acord perpetuu, că muncă fără preocupări, până la terminarea misiunii - indiferent fazele.

Si marile națiuni, au avut multe neînțelegeri în timpul colaborării, dar împlinirea misiunii i-au făcut să lucreze mai departe, făcându-și reciproc concesunile necesare.

3/. Partidul N.T., trebuie să-și pună în linia I-a de lucru, elementele cele mai de preț și nu elemente noi sau de o altă categorie, pentru că situația țării, la acea vreme /armistitiul și aspectul foamei/ impunea concentrarea celor mai valoroase figuri politice.-

Cred că Dl. MIHALACHE, ar fi fost necesar, direct în guvern.-

./.

00071

4. Partidul Naț. Târ. trebuia să ia, indiscutabil, parte și la greua muncă din parlament, cu atât mai mult cu cât, nu ne poate fi permis să refuzăm mandatul poporului, care acordându-ne încrederea, ne-a trimis în parlament, să-l reprezentăm.

Problema recunoașterii alegerilor, sau a nerecunoașterii trebuia să fie, secundară. -

5/. Dl. MIHALACHE, nu trebuia să-și părăsească postul pentru că:

- poporul nu trebuie părăsit în clipele grele;
- D-sa, era cel mai tânăr, cel mai dinamic, vicepreședinte și deci cel mai indicat să fie imediat pe teren, în mijlocul poporului, când acesta ar fi căzut într-o criză periculoasă partidului și chiar țării.

I N C H E R E

- Subsemnatul n'am înscris în P.N.T., după scoaterea mea la pensie, cu anticipație, de către guvernul I. ANTONESCU, numai pentru a-mi asigura existența, cândva.

- N'am făcut parte din Secția Militară, a P.N.T., dinaintea Cercului Profesional Militar al Capitalei.

- N'am făcut parte nici din C.P.M.C., sau din vre-o altă formațiune politică - militară, nesubversivă și cu atât mai mult subversivă, dacă va fi fost.

- N'am luat parte la ABSOLUT la nici-o întrunire politică de partid, fie restrânsă pe Comitete, fie generală pe partid, nici chiar la sediul din Str. Clemenceau?

- Mica mea preocupare, a fost constituirea unui C.P.M., pe partid. - Rezultatul, nul. -

- Am fost la timpul convenit și sunt și azi, în potruva muncii cum conducerea P.N.T., a rezolvat, următoarele chestiuni:
a/. Colabotarea în guvern, și ea durată și din punct de vedere calitativ.

b/. Părăsirea de post a D-lui MIHALACHE.

c/. Activitatea parlamentară.

d/. Plângerea exclusivă, numai la Anglo-Americanii.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și o semnez propriu. -

sc/G-ralul Gheorghies

11 / Copie xerox vol. V 199-99

1. Sept. 1947 6072

DECLARAȚIE

Subsemnatul GENERAL AL.GHEORGHIES de ani 62 cu domiciliul în București Str.Mântuleasa Nr.5 declar următoarele :

1/. Am făcut parte din partidul P.N.T.,grupul Cercul Profesional Militar,de sub conducerea Generalului Negrei.- Am fost înainte o organizație formată din membrii partidului foști militari de sub conducerea Colonelului de Rezervă St.Stoika.-

2/. Cercul Profesional Militar,cum îl denumeam noi, a luat ființă din ordinul partidului P.N.T.președintele era Generalul G.Negrei.- Generalul Negrei era cel care ținea legătura cu partidul și anume cu Dl.Mihalache,care avea conducerea politică a Capitalei.-

Această organizație,a luat ființă,din ordinul P.N.T. - ului,recte Dl.Mihalache,care avea conducerea politică a Capitalei.-Directivele necesare,nu ar putea fi cunoscute bine,de cât de Dl.General Negrei,-

3/. Pe Dl.Manu l'am cunoscut,când m'am prezentat,cu cererea de înscriere în P.N.T.ori în toamna anului 1943,ori în primăvara anului 1944.- Pe Dl.Mihalache,l'am cunoscut pe când eram comandantul C.II.T.București între anii 1942 - 1940.-

Stiu că Dl.I.Mihalache,care a luat parte la o ședință plenară a noastră,a spus D-lui General Negrei că D-sa are atribuțiuni numai asupra organizației Capitalei / C.P.M. al Capitalei/.-

4/. Subsemnatul am înmănat D-lui Mihalache,un proiect de organizare,al unei conduceri pe partid,a tuturor chestiunilor militare,în legătură cu Ministerul de Războiu și Marele Stat Major.-

Aceasta se compunea din : I. O conducere : Un general șef,un mic Stat Major și 2 generali ajutori.- II.Etc.-

5/. Cu mult înainte,circa 1 lună zile,la arestarea D-lui Mihalache,am fost chemat de D-sa,pentru a-mi comunica că, negăsind pe Generalul Negrei,mă însărcinează să-i comunic,să pună de-o-parte arhiva C.P.M.București.- Înțelegându-se prin aceasta, să o ascundă.-

6/. Planul de organizare al Armatei, atribuit G-lui Stoika Gr., nu l'am văzut și nici n'am știut de existența lui.-

00078
Lt.Col.Stătescu,l'am avut elev și este un om ~~corect~~,
de onoare și se poate pune multă bază pe afirmațiile sale.-
Aceasta este declarația mea,pe care o dau și o semnez-

ss/.Generalul Al.Gheorghies

7 Septembrie 1947

V Copie vedei vol VI f. 101-102 2. Sept. 1947 00074

DECLARAȚIE

Subsemnatul general Al. Gheorghieș, declar următoarele :

1.- Atribuțiunile C.P.M. al Capitalei, nu erau scolese de a se ocupa de studii și proiecte de legi, care urmau să fie aplicate de P.N.T. în cazul unei guvernări -Comitetul C.P.M. al Capitalei, cred, nu făcea parte din Cercul de Studii al Partidului.-

2.- Subsemnatul m'am prezentat Dlui MANIU și apoi Dlui Bihaleche, și am propus să mi se încredințeze conducerea tuturor C.P.M. din întreaga țară, pentru asigurarea omogenității conducerii, -inclusiv C.P.M. al Capitalei.- Dessemineze, doream prin aceasta, să pregătesc conducerea Ministerului de Război și a M.St.M...-

Subsemnatul doream să pregătesc conducerea militară a P.N.T. într-o eventuală ~~aproximativă~~ guvernare, care nu puteam s'o posed în timp, -dar e credeam posibilă.-

Subsemnatul doream prin partid să fiu prefect al Politiei Capitalei .-

/ss/ Gl. Gheorghieș

8 Septembrie 1947.-

2
8. Sept. 1947
00075

DECLARAȚIE

Subsemnatul general Al. GHEORGHIES, născut la Iași în 1885, domiciliat în București str. Măntuleasa 5, asupra celor întrebate și urmare celor declarate de mine la 6 Septembrie 1946, vin cu următoarele completări :

1.- Am preconizat înființarea C.P.M. pe P / Cerc Profesional Militar pe Partid/ din următoarele motive :

• nu există în partid un for superior, care să se ocupe, în sens pregătire, de toate chestiunile militare, în vederea conducerii militare, atunci când partidul ar fi fost chemat la o guvernare :

- O astfel de pregătire, care ar atinge Ministerul de Război și M.S. Major, reclama ~~studenți~~ studiul intens, al tuturor Deciziilor Ministeriale, Legi și Instrucțiuni, în vigoare, pentru ca la o instalare în aceste două mari instituții să nu se piardă, atunci, vremea cu punerea la curent, ci să se activeze prompt și cu continuitate.-

Toate această activitate, n'a vizatnici pentru acel moment, nici pentru mai târziu, vre'o camuflare a unei organizări militare subversive, fie din cadrele active, fie din cele deblocate, fie din rezervă.-

Inițial n'am angajat pe nimeni, pentru că doream întâi să am o aprobare legală a P.N.T. și pe urmă să caut în special din ofițerii deblocați, unde se găsesc elemente de mare valoare profesională-ofițerii necesari, care să satisfacă tabelul de încadrare, la care m'am referit în cea-laltă declarație și care am înmănat-o D-lui Mihalache.-

2.- Privind activitate C.P.M. al Capitalei, dețin recent / închisoare/ dela Lt. Col. Stătescu că în timpul unor conferințe obișnuite, un camarad / al cărui nume l-am uitat/ a denigrat persoana D-nei Ana Pauker; iar un altul Colonelul Dumitrescu Sergiu/ dacă nu mă înșel/ făcea dări de seamă referitoare la U.R.S.S. în stil disconvenabil.

00076
3.- Nici la Cereul Profesional Militar al Capitalei, nici în societatea generală pe care o frecventez, n'am auzit că s'ar urmări de către C.P.M. al Capitalei, organizarea militară subversivă, care să caute să răstoarne actualul regim.-

4.- Toată activitatea subsemnatului în P.M.T. nu numai că a fost redusă și oprită în realizări de către Dl. Mihelache, dar n'am avut altă intenție pentru partid, de cât a-l face să poată treburile militare-atunci când în mod legal i-ar fi venit vremea-pe baza unei pregătiri serioase, mințioase și din timp făcută; iar pentru subsemnatul, să-mi asigur, o viitoare întrebuințare, ca unul ce mă apreciam încă în stare de a activa pe un plan superior și mai ales pentru a-mi asigura existența, ca unul ce nu dispun de nici-o avere.-

Aceasta îmi este declarația, pe care o susțin și o semnez propriu.-

/ss/ General Gheorghies

8 Septembrie 1947.-

21

2. Sept. 1967
00077

DECLARAȚIE

Subsemnatul GI. EMIL GHEORGHIU, în continuare declarațiilor mele anterioare, relatez următoarele:

1.- În luna Februarie 1947 am făcut o vizită Dlui Mihalache, împreună cu Lt. Căder Cioroiu.

După contactul avut cu o serie de oameni politici aparținând formațiilor guvernamentale de astăzi sau partidelor politice la putere, am simțit nevoia de a cunoaște și opinia politică a oamenilor din opoziție pentru documentarea mea personală.

Între alții am hotărât o vizită la Dl. Mihalache pe care-l cunoșteam din trecut - nesele cancelorilor ord. Mihail Vitea și în înmormântarea Generalului Rojinsky Gh.

Cu ocazia acestei vizite, în prezența Lt. Căder Cioroiu, după schimbarea formulelor de politetă, Dl. Mihalache mi-a spus, deschizând discuția propriu zisă, că partidul Național-Tărănesc rămâne ca și în trecut pe linia de conduită fermă ce și-a manifestat-o în diferite ocazii cum a fost între altele cazul fostului Rege Carol II. care a fost așezut în mai multe rânduri să nu rămână intrasiguranță pe poziția ce și-a ales.-

Dacă mi-a mai vorbit de atitudinea lipsită de consecvență a Dlui Tătărescu.

În această atitudine, Partidul are nevoie de oameni de acțiune, demniți de Dea luptători de linia I-a, Oameni cu posibilități de conducere nu-l interesează pentru moment.-

De altfel oamenii din prima categorie sunt aceia pe care Partidul va trebui să-i recompenseze când va fi cazul.-

Partidul se găsește și astăzi angajat într-o luptă cu actualul regim similară aceluia avută cu fostul Rege Carol II. din care va egi învingător având adevăratul maselor.-

Apoi, cu situația politică internațională e

confuză și că nu se poate lucra decât văzând și făcând.-

Deși a încheiat că ar fi mulțumit dacă ar avea și contribuția noastră în specialitatea noastră.

2.- Studiul rezumativ interesând necesitatea înființării Aeriului și Marinei și celor 2 Subsecretariate aer și marină ca idei generale fusese conceput de mine și Lt. Odor Cioroiu, în liniile sale generale, încă din epoca în care eram în serviciul activ.-

El a fost redactat la apariția tratatului de pace și în urma vizitei făcute Dlui Mihalache.

Acest studiu a fost redactat, cu concursul Lt. Odor Cioroiu și a fost scris în 6 exemplare cărora li s'a dat întrebuințarea următoare:

2(două) au fost predate Dlui Maniu de către subsemnatul cu ocazia unei vizite ce i-am făcut cu Lt. Odor Cioroiu, către sfârșitul lunii Maiu 1947.

1(un) exemplar a fost predat Dlui Titel Petrescu de către Dl. Lt. Odor Cioroiu.

3(trei) exemplare au rămas asupra Lt. Odor Cioroiu despre a căror întrebuințare nu știu nimic.

3.- Afirma categoric că nu am asistat niciodată, cu nici un titlu oficial sau particular la vre-o ședință a Corp. prof. militar, organizație a P.N.T. Maniu.

De asemenea afirma tot categoric că nu am fost înscris în P.N.T. și nici nu am activat în nici un sens pe linia acestui partid.-

Această declarație o susțin și o semnez.

ca. Cl. E. Gheorghiu.

8 Septembrie 1947.

8. Sept. 1947
0079

DECLARAȚIE

Subsemnatul general Al. Gheorghies, declar următoarele :

1.- Atribuțiunile C.P.M. al Capitalei, nu erau acelea de a se ocupa de studii și proiecte de legi, care urmau să fie aplicate de P.N.T. în cazul unei guvernări -Comitetul C.P.M. al Capitalei, cred, nu făcea parte din Cercul de Studii al Partidului.-

2.- Subsemnatul m'am prezentat Dlui MANIU și apoi Dlui Bihalach, și am propus să mi se încredințeze conducerea tuturor C.P.M. din întreaga țară, pentru asigurarea omogenității conducerii, -inclusiv C.P.M. al Capitalei.- Deasemenea, doream prin aceasta, să pregătesc conducerea Ministerului de Război și a M.St.M..-

Subsemnatul doream să pregătesc conducerea militară a P.N.T. într-o eventuală ~~aproximativă~~ guvernare, care nu puteam s'o posed în timp, -dar o credeam posibilă..

Subsemnatul doream prin partid să fiu prefect al Politiei Capitalei .-

/ss/ Gl. Gheorghies

8 Septembrie 1947.-

15 - Sept 1947 0080
Copie Regi Vol VI f 107-108

DECLARAȚIE

Subsemnatul general A. GHEORGHIES, la întrebările puse declar următoarele :

1. În primăvara acestui an 1947, am înmănat Dlui MIHALACHE, o notă -proiect, referitoare la organizarea C.P.M. al Partidului. Înțeleg prin aceasta, un cerc similar celui al Capitalei, care ar cuprinde toate C.P.M., județene a căror conducere să fie centralizată pe partid, pe lângă care propusesem un grup militar de conducere. Odată cu Nota-Proiect de organizare, a C.P.M. pe Partid, i-am dat, și o scrisoare, în care ceream realizarea celor propuse, -adică aprobarea ca subsemnatul, să mă ocup de aceasta.-

2. La conferința Dlui MIHALACHE, ținută la C.P.M. înainte de Paște 1947, știu că Dsa a espus țelurile politice ale P.N.T. și a insistat asupra acelor care reveneau organizației profesionale militare.-

Prezenta declarație o dau de bună voe și o susțin în totul.-

/ss/ Gral. GHEORGHIES

15 Septembrie 1947.-

DECLARAȚIE

• Subsemnatul General GHEORGHIAS AL. pentru completarea declarațiilor date, fac următoarele precizări:

1.- Mi-am dat seama, încă de la Conferința Colonelului St.Stoika, că organizația militară P.M.T. condusă de Dl.Mihalache în Capitală, prin Gl.Negrei și Col. Stoika, că deviază într'un cadru nelegal.- Această pentru că, am constatat că Dl.Mihalache a cerut Planuri de organizare pe arme, cu aplicare imediată, deși P.M.T. nu avea perspectiva legală de-a veni la guvern.-

Acelaș lucru, rezultă, și din cuvântarea Dlui Mihalache.

Aceasta convingere mi s'a întărit, după ce am înmănat și eu Dlui Mihalache, un plan de organizare al C.P.M. pe partid, pe care nu l'a mai luat în considerare.-

Imi aduc aminte că puțin înainte de Paște, anul acesta, l'am întâlnit pe Gralul Zorzor, la poștă, care mi-a spus, pentru că nu vin să activez la ei la C.P.M. al Capitalei și i-am răspuns că nu vin, pentru că acolo se fac prostii. Înțelegând prin aceasta, că conducătorii organizației depășesc cadrul profesional.-

2.- Mi-am dat seama mai precis că P.M.T. și Dl. Mihalache, prin organizația militară a capitalei, au urmărit și scopuri grave și subversive, asupra cărora nu eram lămurit, atunci când Dl. Mihalache m'a chemat acasă, pentru a-mi da dispozițiunea, să comunic Dlui Gl.Negrei, ca să ascunda arhiva C.P.M. Capitală.-

Acest fapt s'a petrecut, cam cu 2-3 săptămâni înainte de tentativa de plecare a Dlui Mihalache.-

De aceea, l'am întrebat, pentru că. Dânsul mi-a răspuns " m' aștept la arestări "

Am comunicat Dlui Gl.Negrei a doua zi acasă la el, la telefon, ca să ne întâlnim în Str.Regală la A.O.R. unde l'am pus la curent cu dispoziția Dlui Mihalache.-

Dl.Gl.Negrei, a scos un carnet, pe care a scris numele câtorva ofițeri, printre care mi-amintesc ca primul era Lt.Col.Stătescu și Col.Spiridoneanu. I-am spus.

00082

"dar ce mă privește, dispuneți singur" și i-am ardat pe ambii, care se aflau în curte. I-a chemat imediat și-a vorbit cu ei.-

Aceasta dispoziție, mi-a fost încredințată spre a o executa personal, de-aceia după executare, am comunicat acasă la Dl. Mihalache, prin telefon, ca s'a executat comunicarea, adică mai precis, am spus "am executat însărcinarea primită".-

La telefon nu am vorbi cu Dl. Mihalache, ci cu avocatul Horezu - pe care l'am rugat să-i comunice aceasta, Dlui Mihalache.-

3.- Am prezentat Dlui Mihalache un plan, pentru organizarea conducerii centrale pe partid, a tuturor Organizațiilor Militare Profesionale pe țară, inclusiv și aceia a capitalei.-

Acest plan, l'am înmănat Dlui Mihalache, însoțit de o scrisoare justificativă.-

4.- Am fost la Dl. Mihalache de patru ori, de trei ori la Dl. Nestor Badea și o dată la Dl. Popescu Mehedinți, aici înainte cu circa o săptămână, de tentativă de fugă.-

ss. Gl. Gheorghies.

15 Septembrie 1947.

16. Aug. 1947
00083

DECLARAȚIE

Subsemnatul General AL. GHEORGHIES, din rezervă domiciliat în str. Mântuleasa nr. 5, întrebât asupra chestiunilor de mai jos declar următoarele :

1.- Dezavuez, cu toată convingerea și în termeni cei mai severi, tentativa de fugă din Tară a Dlui MIHALACHE :

Indignarea mea, nu-și găsește egal, decât într-o condamnare categorică a gestului său.-

În programul politic propăduit inițial, prin această tentativă de fugă, i s'a tradus printr-o rusinoasă înșelare a maselor, poporului.-

2.- Greutățile făcute și lupta dusă, împotriva măsurilor luate de guvern, sub raportul economic și financiar, nu erau decât rezultatul aceleiași permanente atitudini adică : De neocolaborare și apoi de discreditație, fără să țină seama că prin aceasta împiedicau usurarea nevoilor maselor, în suferință, după terminarea războiului și doi ani de secetă.-

3.- Sub raportul reformei agrare, deși partidul se numea național țărănesc, totuși s'a opus și a îngreunat realizarea acestei reforme.-

4.- Sub raportul extern a făcut marea crimă de a semăna neîncredere în ajutorul dat de U.R.S.S. țării noastre, atât pe câmpul de luptă cât și ulterior; în special sub raportul economic, atunci când poporul nostru a trecut prin mari crize.-

Aceasta îmi este declarația și pe care o țin.-

/ss/ General Al. GHEORGHIES.-

16 August 1947.-

Copie regi vol VII f. 113-116

16 Sept. 1947

00084

DECLARAȚIE

1). La prima mea întâlnire cu dl. Mihalache, în casa dlui Nestor Badea, când m'am dus în urma recomandării dlui Maniu, pentru a primi informații asupra punctului de vedere a dlui Mihalache, în legătură cu sarcinile ce le-aș putea primi din partea P.N.T., dl. Mihalache, după ce a ascultat părerea mea cu privire la reorganizarea organizației militare (conducerea centralizată a tuturor cercurilor profesionale militare) D-sa mi-a comunicat, să-i prezint un plan, adăugând ca P.N.T. are nevoie de oameni de acțiune, de teren, combativi și nu de oameni de conducere. Si toți trebuiesc verificați.

Partidul N.T. va recompensa numai pe aceia cari vor fi în linia 1-a. La discuție nu a participat nimeni, deoarece cred că dl. Mihalache, a dat discuției un caracter mai confidențial.

2). A doua oară am fost la dl. Mihalache, la câteva zile după prima convorbire, i-am lăsat dlui Horezu, o scrisoare și cu planul respectiv, deoarece deseori, nu-l găseam în București.

Când a venit în București, am luat contact cu D-sa, spunându-mi c'a primit planul și că-mi va da răspunsul, după ce-l va studia.

Nici până azi n'am primit răspunsul, dar cred că aluat planul în considerare.

3). A treia oară am fost la dl. Mihalache, cu circa trei săptămâni înainte de arestarea sa, chemat fiind telefonic și urgent.

Mi-a spus, să-l caut de urgență pe glul Negrei și să-i comunic, să ia urgente măsuri de a pune la adăpost, arhiva organizației militare. Întrebându-l dacă s'a întâmplat ceva, mi-a răspuns că se teme de cercetări.

Negăsindu-l pe dl. general Negrei până la ora 21, l'am chemat a doua zi la telefon, cerându-i să ne

./.

M.C.

00085

întâlnim în Str. Regală având a-i face o comunicare urgentă și foarte importantă. Ne-am întâlnit la A.O.R. unde i-am comunicat însărcinarea de mai sus. El a scos un carnet și a scris numele câtorva ofițeri, dintre care îmi amintesc pe col. Spiridoneanu și Stătescu, rugându-mă să le comunic lor să ia măsurile ordonate de dl. Mihalache. I-am răspuns, că aceasta este însărcinarea D-șale și ofițerii sunt în curte.

Am plecat și am raportat de executare dlui Mihalache, prin dl. Horezu, la telefon, că am executat misiunea încredințată.

4). Am mai fost odată la dl. Mihalache într-o chestiune personală, pe când stătea la dl. Popescu Mehedintzi.

5). Mi-am dat seama că organizația militară (C.P.M. Buc.) lucrează subversiv și ilegal după conferința la care a vorbit col. St. Stoika, despre armata de mâine și dl. I. Mihalache, care a vorbit de țelurile imediate ale P.N.T. făcând apel la acțiune și la trecerea pe teren exemplificând cu instruirea elvețienilor, care își au permanent arma și ranița asupra loc.

Eu nu am participat, la acțiuni pe teren, dar m'am străduit să aduc în P.N.T. militari cunoscuți mie.

Această participare la ședințe la care a vorbit dl. col. Stoika și I. Mihalache, înainte puțin de Paști 1947 a fost a doua ședință la care am participat la Org. Mil. a Capitalei.

N'am mai participat la nici-o altă ședință.

Credința că se timdea la o acțiune subversivă și ilegală, sub conducerea dlui Mihalache, a devenit convingere, atunci când mi-a comunicat că trebuie ascuncă arhiva Org. Mil. fiindcă arhiva nu era în păstrarea mea, n'am făcut decât oficialul de a transmite un ordin.

Declar nesilit de nimeni, o susțin și semnez propriu.

ss. Glul Gheorghies.

16 Septemvrie 1947.

Copie Vexi vol VI f 124/125

18. Sept. 1947

00086

DECLARAȚIE

Subsemnatul General ALEX. GHEORGHIȚES declar următoarele:

1/. Au existat directive generale din partea P.N.T., de-a se recruta aderenți pentru partid, adică noi membrii.

Pentru membrii militari, erau dispozițiuni categorice, ca recrutarea să se facă tot dintre militari, demne, de încredere, de acțiune etc.-

Procedeele întrebuintate, pentru recrutarea noilor membri, erau și satisfacerea revendicărilor, ~~xxx~~ fiecareia, îmbunătățirea situației materiale și alte promisiuni ca acestea. Pentru ofițerii activi, erau promisiuni de situații favorabile.-

2/. Propuneri pentru a intra în partid a făcut următorilor:

Generalii: G.I. TEODORESCU din Infanterie /Jagneș/ întâlnindu-l pe Calea Victoriei. M'a refuzat categoric, fiindcă putea pierde solda, fiind ofițer deblocat. G.I. ZLATESCU din Art., tot deblocat. M'a refuzat pe același motiv. G.I. SIMIONESCU, din Infanterie, tot deblocat, pe când îl întâlneam la A.O.R./Str. Regală/ și acesta m'a refuzat, tot așa de categoric, pe același motiv. Toți ofițerii de Stat Major.

Prezenta declarație o dau de bună voie și o susțin în totul.

ss/Gl. Gheorghies

18 Sept. 1947

00087

DECLARAȚIE

Sussemnatul general Al. Gheorghies, domiciliat în str. Mântuleasa nr. 5, în continuarea declarațiilor ce am dat, declar :

1.- Nu știu că au fost două conferințe la C.P.M. al Capitalei, unde a asistat Dl. Mihaleche. La una am fost, la cealaltă nu.-

2.- Eu când am prezentat planul de organizare al C.P.M. pe partidul P.N.T. edică pentru a activa pe întreaga țară, aveam să desemnez cine să fie șefii celor trei birouri, ce compuneau organizația propusă.-

În momentul când eu am prezentat planul de mai sus ~~am spus~~ Dlui Mihaleche, Dsa la frunzărit și mi-a spus " să-l las, că-l va studia, deoarece acest plan, conține și justificarea concepției lui.-

3.- Scopul C.P.M. pe partid, a fost dublu:

a.- A pregăti partidul pentru a guverna, sub raportul conducerii militare, înțeleg prin aceasta pregătirea M. de R. și a M.S.M.

4.- Pe dl. general Negrei C îl consider ca un bun tehnician militar, dar ca o persoană externă de orgoli oasă- Motiv pe care l-am evitat.-

5.- Toată conducerea militară din P.N.T. înainte de înființarea C.P. Militare, o avea colonelul Stoika St.

Afirma aceasta, deoarece, Dl. Cezar Simionescu șeful sect. II negru, când m'am plâns de neactivitatea în partid, mi-a propus să intervină pentru mine a activa în secția militară / organizația militară / condusă de col. St. Stoika, lucru ce am refuzat.-

Despre neactivitatea mea, m'am plâns și Dlui Mihaleche, la prima întâlnire, la care Dsa mi-a răspuns, cu aer de încurajament, că sunt prea nou în partid, iar persoanele care primesc însărcinări, sunt verificate.-

6.- Socotesc că numai datorită pregătirii sale

00089
tehnice militare și pe de altă parte și vechiei din
partid, a fost desemnat cu conducerea C.P. M. Capitală.-

Aceasta este declarația pe care o dau de bună voință
și o susținem.

/ss/ gl. Gheorghies.-

Copie Dxi vol VI / 118-123

00089

PROCES - VERBAL

de confruntare.

Astăzi, anul una mie nouă sute patruzeci și șapte, luna Septemvrie ziua șaptesprezece.

Nci, C.Mihalcea, inspector general de poliție, asistat de Onii : S.Davidescu, prim chestor P.P. C. și V.Alexandru, procedând la confruntarea dintre: reținuții G-ral în rezervă Gheorghies Alexandru și Ion Mihalache, cu privire la activitatea susnumiților din organizațiile militare ale fostului partid național - țărănesc, constatăm următoarele:

1). General Gheorghies : M'am înscris în P.N.T. în primăvara anului 1945, înmânând cererea de înscriere dlui Iuliu Maniu la el acasă în Str.Sfinților, pentru a-mi căuta un plasament în viitor.

Pe dl.Mihalache l'am cunoscut personal după înscrierea mea în partid, abia în primăvara anului 1947, când i-am făcut o vizită în urma recomandării Dlui Iuliu Maniu, pentru a primi informații asupra punctului de vedere a dlui Mihalache în legătură cu sarcinile ce le-ași putea primi din partea P.N.T. Am fost singur la dl.Mihalache. Dl.Mihalache m'a primit și am avut o discuțiune între patru ochi. Am discutat cu dl.Mihalache problema organizațiilor militare din P.N.T. pe țară și necesitatea înființării unei conduceri centrale pe țară. Dl.Mihalache mi-a spus să-i prezint un plan de organizare și că are nevoie în primul rând de oameni de acțiune, de teren și combativi și nu de oameni de conducere, precizând că în privința viitoarelor recompense se va ține seama de activitatea practică în teren. Plângându-mă dlui Mihalache de lipsă de activitate timp de doi ani, D-sa mi-a răspuns că toate elementele trebuiesc verificate. Dl.Mihalache a

./.

00090

subliniat că vor fi recompensați acei cari vor fi în linia întâia. Toată discuția a avut un caracter confidențial.

Dl. Ion Mihalache :

Recunosc că dl. General Gheorghies m'a vizitat la domiciliul meu dela Nestor Padea la începutul anului 1947, fără să-mi amintesc dacă mi-a spus că este îndrumat de dl. Iuliu Maniu. Accept în totul cele declarate de dl. General Gheorghies că au avut loc, cu deosebire că eu am înțeles că este vorba de separarea comitetului pe țară de cel pe Capitală.

General Gheorghies :

Când am avut prima întâlnire cu dl. Mihalache, eram informat că funcționau două organizații militare, una pe țară și una pe Capitală, ambele organizații conduse de un acelaș comitet sub președinția dlui general Negrei. Feste toate organizațiile militare (Capitală, țară și județe, propuneam un grup militar de conducere sub președinția mea.

Ion Mihalache :

Nu-mi amintesc că aceasta ar fi fost sensul propunerii în legătură cu organizațiile militare.

Generalul Gheorghies :

Al doilea scop al întrevederii cu dl. Mihalache a fost acela de a-l întreba dacă partidul când va veni la Guvern are pregătită problema conducerii Ministerului de Război și M.St.M. și a organizării armatei, făcându-i o expunere sumară și asupra acestei probleme, pe care am tratat-o amănunțit în planul înmănat ulterior.

Ion Mihalache :

Accept cele susținute de dl. General Gheorghies, mai ales că această problemă mi-au mai pus-o și alți generali.

00091

General Gheorghies :

Am efectuat planul cerut de dl. Mihalache și peste câteva zile m'am interesat la telefon dacă D-sa este acasă și răspunzându-mi-se negativ am scris și o scrisoare anexată planului prin care dădeam lămuriri complimentare și pe care le-am predat dlui avocat Horezu, secretarul dlui Mihalache. La înapoierea dlui Mihalache în București, dl. Mihalache mi-a dat o oră când m'am prezentat la D-sa acasă și am discutat din nou acest plan, avându-l în fața noastră după care D-sa mi-a spus că după ce va studia mai bine planul îmi va da un răspuns.

Ion Mihalache :

Recunosc.

General Gheorghies :

Planul dat de mine a fost luat în considerare, însă un răspuns categoric nu mi s'a dat cu privire la numirea mea sau a altuia.

Ion Mihalache :

Nu i-am dat nici o urmărire .

General Gheorghies :

A treia vizită la dl. Ion Mihalache a avut loc cu circa trei până la patru săptămâni înainte de tentativă d-sale de plecare în străinătate, în urma unui telefon în care-mi comunica să^{mă} prezint urgent la D-sa. Deși aveam musafiri în casă, față de chemarea urgentă a dlui Mihalache, am plecat imediat. Dl. Mihalache m'a primit imediat și mi-a spus că l-a căutat și nu l-a găsit pe dl. general Negrei, și atunci să-i comunic de urgență generalului Negrei să ia măsuri să ascundă arhiva organizației militare. Întrebându-l ce s'a întâmplat, D-sa mi-a răspuns că se teme de arestări.

Ion Mihalache :

Este exact.

00092

General Gheorghies :

L-am căutat pe Negrei la telefon chiar în seara aceleiași zile, dar nu l'am găsit. L'am găsit a doua zi la telefon, cerându-i să ne întâlnim în Str. Regală la Cercul nostru având a-i face o comunicare urgentă și foarte importantă.

Ne-am întâlnit la A.O.R. unde i-am comunicat dispoziția dlui Mihalache. El a scos un carnet și a scris numele câtorva ofițeri, dintre cari îmi amintesc de colonel Spiridoneanu și Stătescu, care erau în capul listei, rugându-mă să le comunic eu acestora măsurile ordonate de dl. Mihalache. I-am răspuns că aceasta este însărcinarea D-sale și ofițerii sunt în curte, după care am plecat și am raportat prin telefon dlui Horezu (dl. Mihalache nefiind acasă) să-i comunice dlui Mihalache că am executat misiunea încredințată. Precizez că atunci când dl. Mihalache mi-a dat dispozițiunea de mai sus, eram numai noi doi.

Ion Mihalache :

Nu-mi amintesc dacă Horezu mi-a comunicat dacă dl. general Gheorghies și-a îndeplinit misiunea încredințată.

General Gheorghies :

L-am mai vizitat pe dl. Mihalache cu circa o săptămână înainte de tentativa sa de plecare din țară, pe când locuia la dl. Popescu - Mehedinți, unde m'am dus cu un scop personal și cu unul informativ. Scopul personal era acela de a cere avizul dlui Mihalache ce răspuns să dau fiului meu, locotenent Radu Gheorghies din Reg. 3 Artilerie Gardă, cu privire la înscrierea sa în partidul comunist.

Ion Mihalache.

Răspunsul meu a fost să lase băiatul să se înscrie, neavând nici un fel de reflex asupra poziției d-sale în partid.

General Gheorghie :

Dl. Mihalache mi-a spus că-mi va da după masă un telefon după ce se va consulta cu dl. Maniu și că în ceea ce-l privește personal poate să se înscrie deoarece d-na a dat libertate tuturor să se înscrie unde vor.

Scopul informativ era acela de a afla ce s'a întâmplat cu arhiva și dacă s'a petrecut ceva. Am așteptat ca dl. Mihalache să mă informeze, dar nu m'a informat, eu ne întrebându-l.

General Gheorghies:

Am asistat la o conferință la care a vorbit colonelul Stoika și dl. Mihalache. Colonelul Stoika a repetat în întregime conferința privitoare la armata de mâine. După conferința ținută de col. Stoika, Zorzor, etc. a luat cuvântul dl. Mihalache care a vorbit despre țelurile imediate ale P.N.T. făcând, apel la acțiune și la trecere pe teren, cu care ocazie a dat exemplu armata elvețiană unde se face o instrucție mai sumară, fiecare elvețian având arme în raniță permanent asupra lui. Conferința a avut loc puțin înainte de Paști 1947 și a fost a doua conferință la care am participat.

Ion Mihalache :

Este exact că am asistat la conferința dlui Stoika care era expusă în rezumat. Am vorbit după col. Stoika făcând obișnuitul apel ca lumea să treacă pe teren în circumscripții. Îmi amintesc de o exemplificare făcută de mine și cu alte ocazii, dar contest că așa fi spus ca fiecare să aibă arme și ranița la el acasă.

General Gheorghies :

Credința mea după conferința col. Stoika și cuvântarea dlui Mihalache a fost că se tindea la o acțiune subversivă și ilegală sub conducerea dlui Mihalache. Această credință a devenit convingere, atunci când dl. Mihalache mi-a dat dispoziția ca să comunic să se ascundă arhiva organizației militare. Imprejurarea că nu mi-a comunicat

nimic ce s'a întâmplat cu arhiva, când l'am vizitat ultima dată, mi-a întărit convingerea și mi-a dat siguranța că în Organizația militară se lucrează subversiv și ilegal. Am constatat că această convingere a mea era corespunzătoare realității mai ales în momentul când am aflat de încercarea dlui Mihalache de a pleca din țară și când am luat contact cu dnii ofițeri în închisoare.

Declarațiile mele date în anchetă sunt făcute liber și din convingerea mea.

Ion Mihalache :

Sunt surprins că dl. general a putut să-și facă această impresie și totuși nu mi-a comunicat nimic, dimpotrivă mi-a cerut sprijin.

General Gheorghies :

Eu nu am participat la nici o acțiune dar m'am străduit să aduc în P.N.T. militari cunoscuți mie. Eu doream să aflu dacă este ceva la mijloc în legătură cu arhiva secretă, dar m'am jenat să întreb, nevroid să risc eu personal ceva.

ss. Gl. Gheorghies

ss. I. Mihalache.

Prept care am dresat prezentul proces verbal, spre cele legale.

INSPECTOR GENERAL,
ss. Mihalcea.

ASISTENȚI,

ss. Davidescu

ss. Alexandru.

00095

C.N.S.A.S.

Copie vezi vol VI L 137-136

9. Sept. 1947

00056

DECLARAȚIE

Subsemnatul General de Div. STOICA GRIGORE domiciliat în București Str. Adrian Nr.4 declar următoarele :

Am fost membru al Partidului Național Tărănesc din anul 1937 când am părăsit armata activă.- Am fost repartizat de Dr.N.Lupu, Sectorului 3 Albastru și m'am înscris la Secția Militară P.N.T. la Generalul Rufinski.- La Circ.25 din Albastru, nu am activat deloc ci numai la Secția Militară.-

După 23 August 1944, la reînființarea P.N.T. s'a reconstituit și Secția Militară sub conducerea provizorie a Colonelului Stefan Stoica, întrucât Generalul Rufinski nu mai frecventa Secția Militară.-

În această calitate a funcționat până la adunarea ofițerilor din secția militară a ales un comitet, în fruntea căruia era Dl.General G.Negrei.-Aproximativ prin luna Septembrie sau Octombrie 1946.-În altă ședință următoare, Comitetul a ales Președinte chiar pe Dl.General Negrei.-

Odată cu apariția broșurei Organizarea Capitalei, aproximativ prin luna Octombrie 1946, s'a transformat din secție militară în Circ.profesională militară.-

Organizarea Comisiilor de studii, era și înainte de apariția broșurei, dar după această apariție a fost mai precizat rolul fiecărei Comisiuni.-Erau 3 comisii de studii : I.Organizarea, II.Juridică și III de Documentare.- Subsemnatul fusese Președintele Comisiei de Organizare după 23 August 1944, când au luat ființă comisiile.- Calitatea în care am funcționat până când aceste întruniri au fost suspendate - aproximativ după Paște 1947 - dispoziții date de Dl.General Negrei.- De la acea dată nu am mai avut nici o activitate până la data când m'am înscris în partidul Tărănesc Democrat de sub șefia D-lui Prof.N.Lupu, aproximativ în luna Iulie 1947.-

Din Comisia de Organizare mai făceau parte : Col. Stătescu, Dl.Col.Solomonescu.Col.Mihai, Maestru Cazan, Plut.Albu.- Această comisie lucra odată pe săptămână în localul Clubului

..//.

in Str. Clemenceau 9.-

Proiectul de organizare al Cerc. Militar Profesional pe Tară consta dintr'o schemă in care se arăta ca in fiecare organizație Județeană să aibe o organizație Militară, formată din ~~subofițeri~~ ofițeri, subofițeri, maeștrii de rezervă din județul respectiv.- Nu era contra ofițerilor, subofițerilor și maeștrilor din activitate.-

Fiecare organizație militară județeană trebuia să aibe un șef / președinte / și un comitet format din un Vice președinte și membrii și secretar ; ~~in comitetele organizațiilor militare județene~~ intra ca membrii și șefii militari dela Plăși.-

La Plăși era o organizație militară de plasă având un președinte secretar și membrii organizației de plasă.- Acestea depindeau de organizațiile militare de Județ.- Organizațiile militare județene atârnavu din punct de vedere politic de organizațiile județene respective, iar din punct de vedere tehnic profesional de organizația Profesională Militară Centrală.-

Legătura între organizațiile militare profesionale Județene și Organizațiile Profesionale Militare Centrale, se făceau prin ocazii/persoane care ocazional ar fi avut drum între cele două organizații.- Organizația militară centrală comunica canform proiectului, cu organizațiile militare județene prin organizațiile : Vechiul Regat / General Zorzor/ Banat și Ardeal / General Barbu /.-

Organizația profesională militară a Capitalei avea un organ central de conducere (Dl. General Negrei care era și al organizației pe Tară, nevoind a ceda locul pe Capitală Colonelului Stoika Stefan).-

Acest organ central era format din un președinte (General Negrei), un Vice Președinte (Colonel Stoika Stefan) membrii, din care făceau parte și șefii organizațiilor militare profesionale de sectoare (Col. Stătescu Sect. II. Negru) și alții numiți la început provizoriu de Col. Stoika Stefan, rămânând a se face ulterior alegeri din care să rezulte șefii definitivi.-

Misiunea Cercului Profesional Militar era pur tehnică profesională, cea politică urmând a se face de organizațiile politice respective.-

Organizația Centrală Profesională Militară urma să dea in studiu organizațiilor profesionale in subordine (Vechiul Regat), Ardeal Banat, organizațiilor Județene și de plasă, - unde ~~xx~~ erau ofițeri calificați, diverse probleme tehnice profesionale, colaborând astfel la diferite studii.-

Studiile de ~~xx~~ executat în comisia de organizare erau ordonate de organul militar central, profesional care apoi le înainta forurilor de conducere și cercului de studii.-

În chestiunea organizării armatei Colonelul Stoika Stefan a ținut o conferință cu principiile generale de avut în vedere la noua organizare a armatei noastre; conferință ce a fost apoi redactată în scris.- Concomitent s'a întocmit și de către Comisia de Organizare și o lucrare tot generică referitoare tot la organizarea armatei și ambele lucrări (cea întocmită de Comisie și conferința Col.Stoika pe care o primisem la Comisie în acest scop) au fost date Colonelului Mihăilescu spre a întocmi dânsul o lucrare, adăugând cele ce va mai crede de cuviință, ea unul ce este foarte versat și priceput la astfel de lucrări.-

De atunci n'am mai lucrat nimic în Comisie cu privire la urmarea ce trebuia dată de Col.Mihăilescu (planului de organizare al armatei) și nici eu nu l'am mai întrebat și nu știu dacă l'a întocmit sau nu lucrarea.-

Nici o altă lucrare în acest gen nu s'a mai făcut în Comisie.-

Planul de organizare al Armatei întocmit de Comisie a fost citit de mine într'o ședință a Comisie la care a participat și Colonelul Stoika Stefan.-

Această ședință a avut loc aproximativ în luna Aprilie 1947.-

Planul aflat la dosar nu este întocmit de Colonel Mihăilescu ci de Comisie.-

Prezenta declarație este făcută de bunăvoie și o susțin în totul.-

ss/.General Stoika Gr.

9 Septembrie 1947

Vol VI f
Copie 148-145

10 Sept 1947
00099

DECLARAȚIE

Subsemnatul General de Div. Rez. GRIGORE STOICA,
domiciliat în București, Str. Adrian Nr. 4 declar următoarele:

În primăvara anului 1947, cinducerea Partidului N.T. se aştepta ca prin intervenția Anglo-Americană, pe lângă Rusia Sovietică, să se poată ajunge la o formulă guvernare de Guvern de Concentrare tip 23 August 1944. În acest scop, prin directivele ce dădea, se căuta ca masele să fie formate, și cum intrunirile erau interzise, se recomanda ca propaganda să se facă dela om la om, în acest sens. Deși nu se recomanda de ei o acțiune violentă, însă pentru venirea la putere, în sensul de mai sus, se căuta ca atât cercurile profesionale în travaleul tehnic profesional cât și pe teren, să se lucreze cât mai intens.

Masele formate și tînute troze și în mână, pentru a putea fi întreținute pentru ajungerea la putere.-

Tănsipire în P.N.T. că se acorda ajutor Anglo-American în toate domeniile, și eventual chiar în ajutor armat și probabil că în acord cu aceasta se și recomanda pregătirea maselor "dela om la om", fără ca aceasta să o spună clar Dl. Mihalache și Dl. G. R. Constantinescu, când recomandau pregătirea mai intensiv pe teren decât în birou.-

Referitor la Planul de organizare al Armatei, în afară de citirea lui în Comisie în 2 rînduri (ultima oară fiind prezent și Col. Stoika Stefan, dar a fost citit și în Comitetul de conducere prezidat de Dl. G. R. Negrei care era prezent, (deși lipseau unii din membri). Nu a fost citit și deci nici discutat în ședința plenară. Aceasta lucrare,

În plan s'a substituit cuvîntului de "Ruși", cuvîntul "de Germani" pentru a nu da naștere la susceptibilități și bănueli.-

...//...

E.F.

Cu ocazia vizitei lui Kihalache, la C.P.R.,
mi amintesc ca adus ca pilda Armata Elvețiană, în
care, după cum a spus D-nea "fiecare detașează are acasă
în cui, arma și ranita."

Aceasta ca să concretizeze cum trebuie să fie
și noi pregătiți.-

Am cunoștință ca conducerea Partidului M.T.
era în contact cu Anglo-Americanii cărora le transmi-
tea lucrările ce-i interesa.-

Aste posibil ca lucrările ce se cereau Cerc.
Prof. Militar, să fi fost cerute de Conducerea P.M.T.
pentru a fi preluate Anglo-Americanilor.-

Aceasta este declarația mea pe care o dau de
bună voe și o susțin în total.-

sa.General Stoika.

10 Septembrie 1947.

II
Copie tipărită vol. V/134-141

10 Sept 1947

00101

DECLARAȚIE
*****

Subsemnatul general de Div.Rez. Stoika Grigore domiciliat în București Str.Adrian 4, declar următoarele:

În ședința din Aprilie 1947 când dl.Mihalache a venit la C.P.M. a vorbit dl.Orsel Negrei, apoi colonelul Stefan Stoika repetându-se conferința "Armata de mâine" apoi a luat cuvântul dl.Mihalache care a expus și chestiuni de politică care priveau C.P.M. - completând cu ~~xxxx~~ chestiuni referitoare la organizarea C.P.M. și activitatea lor - interne și în Comisii. A recomandat a se da mai multă preponderanță lucrului în teren și numelor mai proeminente să activeze numai în cercul P.M. (în comisii) spre deosebire de cele scrise în broșură dl.Mihalache verbal ne-a spus cu această ocazie, să lucrăm mai mult în teren.

dl G.K.Constantinescu, de asemenea ne recomanda în numele dlui Mihalache, de a activa mai mult în teren în vederea unei mai bune organizări a C.P.M. în teren.

În Aprilie 1947 atmosfera în Partid, era că Partidul N.T. Maniu este foarte puternic, adică, că au masă la ei. În această ordine de idei, activitatea în teren a membrilor C.P.M. era recomandată de conducerea partidului, în vederea organizării acestor mase pentru caz de necesitate.... menținându-le în permanență treze.

S-au dat dispozițiuni de către C.P.M. ca organizațiile militare ale C.P.M. de sector precum și cele județene, să se pună din punct de vedere politic, total sub ordinele organizațiilor politice respective, pentru a fi întrebuințați cu scopul arătat mai sus (Organizarea și ținerea în mână a maselor) iar din punct de vedere tehnic profesional să depindă direct de C.P.M. Aceste dispozițiuni au fost date în urma recomandărilor ce rezeau

./.

din vorbirile Dlor Mihaleche și C.K.Constantinescu știu
că atunci când dl.Mihaleche a făcut recomandățiuni la C.P.
M. (Aprilie 1947) a mai vizitat și alte Cercuri Profesio-
nale probabil în acelaș scop.

Planul general de organizare al Armatei a fost
intocmit de mine, și citit și discutat în Comisia de Orga-
nizarea C.P.M. la baza acestui plan, sta și ideea eludare
tratatului de pace, prin diferite camuflări, relative la
instrucție, organizare, dotare. El poate fi aplicat ime-
diat.

Prezenta declarație o dau nesilit de nimeni și
o susțin în total.

ss.General Stoika.

10 Septembrie 1947.

Copie Tip. Vol. VI f. 146-152

in sept 1947 00103

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul General GRIGORE STOICA, domiciliat în București Str. Adrian Nr. 4, declar următoarele:

La început când s'a înființat C.P.M., P.N.T., scopul lui era aproape numai tehnic profesional, ulterior, s'a deviat activitatea lui, pe teren din ce în ce politic transformând C.P.M., dintr'un organism static de studii și documentar, într'un organism dinamic de forță, a cărui activitate era dirijată spre acțiuni subversive, prin care se urmărea răsturnarea regimului actual. - Aceasta era atmosfera și convingerea generală a C.P.M., începând dela finele anului 1946 în mai toate. - Acest scop era insuflat nouă tuturor de Dl. MANIU și MIHALACHE, și era materializat prin toate măsurile ce se ordonau și toată activitatea ce se desfășura de organele C.P.M.-ului. - Astfel începând din 1947, încep să se ia măsuri în vederea înființării C.P.M., în toată țara / și în județele în care nu existau / Incep să li se dea o organizare unitară. Dl. G-ral NEGREI, căutând personal să numească pe șefii de organizații militare dela județe, din ofițerii pe care îi considera dânsul ca cei mai energici și devotați care să polarizeze în jurul lor oameni de încredere și de acțiune cu ajutorul cărora organizația militară din întreaga țară, putea fi ușor condusă și folosită pentru executarea răsturnării Guvernului prin forță pusă la cale de Dl. MANIU și MIHALACHE.

Tot în acest scop, s'au luat măsuri pentru câștigare de noi adherenți, și în număr cât mai mare din rândurile militarilor activi deblocați și de rezervă. -

S'au dat dispozițiuni pentru intensificarea propagandei în unități militare căutând să se discrediteze regimul actual și să se speculeze nemulțumirile din armată, pentru a apăta spiritele împotriva regimului și făcându-se promisiuni de rectificare și îndreptare a tuturor nedreptăților.

./.

La întrunirile săptămânale Dl. General NEGREI invita cât mai mulți ofițeri dela Cercul Pensionarilor din Str. Regală chiar din cei ce nu erau membrii, invitându-i să se înscrie ca membrii aderenți sau chiar numai ca simpatizanți.

La aceste întruniri săptămânale erau încurajați să vină și subofițeri activi care chiar începuse-ră să frecventeze.

Deasemenea și în același scop, diferite figuri proeminente din partid, erau invitate de Dl. G-ral NEGREI, sau trimiși de Dl. MIHALACHE, spre a ține anumite conferințe prin care se îndemna membrii C.P.N., să treacă la o activitate mai vie în teren, activitate subversivă și conspirativă dela om la om. Astfel citez: Dl. Ing. BUNESCU, care cu ocazia explicării Statutului pe Capitală, a îndemnat să procedeze după cum se procedează în fabrică, tot astfel și în unitățile militare; era vorba de creșterea de nucleu P.N.T. ste, puse sub conducerea unui șef, cu misiunea de a se lărgi și a ține legătura cu centrul, pentru a daționa la origine.

Idem Dl. Ing. POPESCU BOTOSANI, a vorbit în același sens.

Idem Dl. G.K. CONSTANTINESCU, care a conferențiat în numele D-lui MIHALACHE îndemnându-ne la mai multă activitate în teren și mai puțin în birou, după cum am arătat în altă declarație.

Idem Dl. MIHALACHE a venit în persoană, înainte de Paști când a arătat scopurile politice urmărite de P.N.T., dela organizațiile militare, insistând să se ducă toți la activitatea în teren și numai vârfurile să rămână să lucreze în birouri.

Deasemenea a îndemnat ca toți membrii organizației militare să-și albe, după modelul elvețian, pregătit echipamentul și armamentul necesar, pentru a putea răspunde la chemare.

În vederea constituirii organismului militar de forță știu că Dl. MIHALACHE a avut discuții separate la domiciliul său cu diferiți ofițeri calificați, din care știu precis pe G-ral GHEORGHIU, cărui i-a cerut - și acesta i-a înaintat un plan de organizare centralizat pe țară a tuturor organizațiilor militare.

Tot ca urmare al îndemmurilor date de Dl. MIHALACHE, precum și frunții P.N.T. și, care au conferențiat la C.P.N., precum și datorită ambianței în care ne găseam în primăvara lui 1947, subsemnatul am alcătuit așa zisul plan de organizare al armatei, predat de Col. STOICA ȘTEFAN, D-lui SERDICI pentru Dl. Maniu.

00105

Am auzit că s'ar mai fi întocmit și alte planuri de organizare / al Jandarmeriei și Poliției / în același spirit și urmând același scop: pregătirea instrumentului de forță pentru a ajunge la putere.

Planul de organizare al armatei întocmit de subsemnatul recunosc că are un caracter subversiv, însă a fost întocmit în vederile P.N.T., după sugestiile D-lui MIHALACHE, - planul urmând eludarea Tratatului de Pace și camuflarea efectivelor și a instrucției și a dotărilor. El era cerut pentru a putea fi aplicat imediat chiar în timpul prezentei trupelor ruse în țară.

În ce privește momentul când trebuia declanșată acțiunea de răsturnarea a guvernului, nu am auzit indicându-se vre-o dată fixă, rămânând să fie pregătită și gata în orice moment - cred că conta foarte mult pe concursul anglo-american, cu care acțiunea internă trebuia să fie pusă de acord cu cea din afară.

Subsemnatul mi-am dat seama de această conspirație național-țărănistă dirijată de Dl. MANIU și MIHALACHE, întrucât din toate manifestările și măsurile ce luau, regea scopul subversiv urmărit cu asiduitate pentru răsturnarea guvernului și ajungerea la putere. -

Intrucât eu am dezaprobat aceasta politică, m'a întărit în convingerea că nu am de căutat la activitatea politică ilegală unde eram trimis în sectoare sau circumscripții unde trebuiau organizate nucleele conspirației de forță, și în care n'am pus niciodată piciorul și m'am hătărât să părăsesc P.N.T., și m'am înscris în Partidul Țărănesc Democrat Dr. LUPU; tot în același ordin de idei se explică și caracterul subversiv al planului de organizare al armatei, care a fost întocmit într-o foarte slabă măsură față de cele ce cerea partidul, și care nu putea să fie de nici un folos în cazul când ar fi voit să-l aplice, neavând nici chiar obiect pentru asta.

Cred că în cazul când s'ar fi trecut la acțiune, conducerea Org. Militare C.P.M., ar fi revenit sau D-lui G-ral NEGREI, sau G-ralului GHEORGHISS și probabil în multe compartimente să fi fost prevăzuți ofițeri din afară - C.P.M., sau chiar în afara partidului. G-ralului ZORZOR iar fi revenit dirijarea Jandarmeriei idem G-ralului VASILESCU / din Art., iar fi revenit însăși oarecare importanță. -

Prezenta declarație o dau nesilit de nimeni și o susțin în totul

14 Sept. 1947

ss/ G-ral Stolica Gr.

00106

PROCES - VERBAL
=====

de confruntare.

Astăzi, anul una mie nouă sute patru zeci și șapte, luna Septemvrie, ziua nouăsprezece.

Noi, C. Mihalcea, inspector general de poliție, asistat de d-nii :

S. Davidescu, prim chestor P.P.O. și V. Alexandru procedând la confruntarea dintre reținuții: Ion Mihalache și General Grigore Stoika.

General Grigore Stoika:

Sunt membru al partidului național țărănesc de când am ieșit din armată, adică din anul 1937.

Am participat ca membru al secției militare dela înființare (toamna 1945 începutul anului 1946 ca membru în secția militară.

Pe dl. Ion Mihalache l'am cunoscut personal la secția militară. Am avut rolul de președinte al Comisiei de organizare înființată împreună cu Comisia informativă și comisia juridică încă dela începutul anului 1946. Până în anul 1947 Comisia de organizare n'a depus o activitate mai importantă, deoarece nu se stabiliseră componența ei și se țineau numai discuțiuni. Secția Militară a fost împărțită în comisii după modelul Statelor Măjora re ale Comandamentelor Militare.

Înainte de alegeri a venit dl. Mihalache la Secția Militară și s'a interesat de Comitetul provizoriu al Secției Militare precum și de toți membri secției cerând un tabel cu numele, domiciliul și numărul de telefon al tuturor membrilor secției militare. Cu acea ocazie ni-a vorbit și de sarcinile noastre în alegeri. Confirmarea comitetului provizoriu al Secției Militare ni s'a trimis în scris prin dl. Alexandru Popescu Botoșani.

În timpul campaniei electorale am primit manifeste dela Secretariatul partidului. Aceste manifeste se înmânau ofițerilor la ședințele care le aveau la el. S'au cerut mai târziu mai mulți ofițeri la secțiile de votare, ca delegați sau asistenți. În ziua alegerilor am stat ca delegat împreună cu alți ofițeri la locuința dl. Serdici unde se găsea dl. Maniu și unde era biroul electoral central al Organizației Capitalei. Ședințele pleacă la Secția Militară se țineau odată pe săptămână la început Lunea și mai târziu Vinerea. În afară de aceste ședințe se țineau și ședințe de comitet și ședințele comisiilor. Ședințele de comitet se țineau rar.

ION MIHALACHE :

Cele spuse de dl. General Stoika privesc Organizația centrală, cu excepția dispozițiilor date pentru alegeri care privesc conducerea Capitalei. Deasemenea Comitetul militar de pe lângă Organizația centrală a primit însărcinarea de a pune în funcție secția militară a Capitalei.

GENERAL STOICA GRIGORE :

În timpul campaniei electorale s'au distribuit manifeste prin ofițerii secției militare și în special prin cei din cadrul disponibil, la instituțiile și unitățile militare. După alegerile din 19 Noembrie 1946 s'a pășit la alegerea de comitete definitive, cerând conducerea partidului să trimeată un delegat care să asiste la aceste alegeri. Conducerea partidului a delegat pe dl. Coposu. La alegeri au votat numai militarii înscrși în partid. În afară de militarii înscrși în partid mai veneau la ședințe și simpatizanți în număr destul de mare. S'a ales un comitet compus din 11 persoane. Acest comitet și-a ales ca președinte, într'o altă ședință, pe dl. general Negrei, prim vice președinte col. St. Stoika și trei vice președinți: Gl. Zorzor, Gl. Stoika Gr. și Gl. Barbu.

Acest comitet a fost ales pe tot partidul, inclusiv Capitala. Pe Capitală a fost ales dl col.St.Stoika pe Vechiul Regat Gl.Zorzor, pe Ardeal și Banat, gl Barbu, subsemnatul a rămas să fac legătura între noi și cercul de studii ca referent.

Comisiile de care am vorbit mai sus, au fost înființate la începutul anului 1946 și anume : comisia de organizare, comisia juridică și comisia de documentare sau informativă. Comisia juridică a funcționat dela început până la dizolvare incontinuu ; comisia de organizare a luat ființă ceva mai târziu și a funcționat până la dizolvare, iar comisia informativă n'a funcționat și nici n'a luat ființă.

ION MIHALACHE :

Am luat cunoștință de alegerea comitetului , mai târziu și am fost nemulțumit că nu a fost anunțată și Capitala să trimită delegat la alegerea comitetului. Nu și-au îndeplinit misiunea de a organiza separat comitetul profesional militar pe Capitală (secția militară), alegând un comitet pe țară ca și mai înainte. În realitate a funcționat același comitet, pe Capitală și pe țară până la desființare. N am avut cunoștință de existența comisiilor, aceasta privind organizația pe țară.

GENERAL STOICA GRIGORE :

După alegerile din Noemvrie 1946, Organizația Militară care își luase numele de cerc profesional militar se transformase dintr'o organizație militară cu caracter static (de studii) treptat, treptat într'o organizațiune politică cu tendință de pregătire de acțiuni de forță, cu scopul evident de a răsturna Guvernul și a ajunge la conducere partidul. Aceasta rețea din măsurile care se ordonau^{și} din activitatea care se desfășura în organizația militară astfel : măsuri în vederea înființării de organizații militare în toată țara (și în județele în care nu existau), trimițându-se adrese în acest scop șefilor organizațiilor județene de a înființa organizații militare în județele respective; dl.General Negrei căuta să nu-

mească personal șefii de organizații militare județene dintre ofițerii pe cari îi cunoștea dânsul, cei mai energici și devotați, care să polarizeze în jurul lor oameni de încredere și de acțiune cu ajutorul cărora organizația militară din întreaga țară putea fi ușor condusă și folosită pentru executarea răsturnării Guvernului prin forță, măsuri în vederea câștigării de noi aderanți, în număr cât mai mare din rândurile militarilor activi deblocați și de rezervă. Deasemenea, s'au dat dispozițiuni pentru intensificarea propagandei în unitățile militare, căutând să se discrediteze regimul actual și să se speculeze nemulțumirile din armată, făcându-se promisiuni de rectificări și îndreptate a tuturor nedreptăților.

La întrunirile săptămânale dl.gl.Negrei invita câți mai mulți ofițeri dela A.O.R și chiar din cei cari nu erau membri, invitându-i să asiste la ședințe numai ca simpatizanți. Deasemenea erau încurajați ca să vină și ^{sub}ofițerii activi care începuseră să frecventeze ședințele.-

Diferite figuri proeminente din partid ca : D-ni Inginer Bunescu, Dl.Popescu Botoșani, Dl.G.K.Constantinescu au ținut la organizația militară diferite conferințe în numele D-lui Mihalache diferite conferințe cu care ocaziile ne-a îndemnat la o activitate intensă în teren, să mai lăsăm studiile, activitate care trebuia făcută dela om la om.- Dl.Inginer Bunescu cu ocazia explicării Statutului pe Capitală, a îndemnat să se procedeze și în unitățile militare așa cum se procedese în fabrici, adică, creere de nuclee P.N.T., puse sub conducerea unui șef cu misiunea de a se lărgi și a ține legătură cu centrul pentru a acționa la ordine.-

În acelaș sens au vorbit și ceilalți conducători ai organizației Capitalei : Ing.Al.Popescu-Botoșani și G.K.Constantinescu.- Recomandațiile ce ni s'au dat în comitet de Col.Stoika, ca rezultat al convorbirilor sale cu dl.Mihalache, erau în acelaș sens.-

Activitatea pe teren și formarea de nuclee național țărăniște în instituții și unități militare avea caracter subversiv și conspirativ, în scopul de a pregăti o acțiune de forță pentru răsturnarea regimului actual.-

ION MIHALACHE :

Am delegat pe D-nii Prof. Constantinescu, Ing. Bunescu și Popescu-Botoșani să încă de la sfârșitul anului 1946 să explice regulamentul și să determine comitetul organiz. militare să pună în funcțiune secția separată a organizației Capitalei.- În ceea ce privește indemnurile făcute de cei de mai sus membrilor organizației militare de a activa în teren îmi asum răspunderea întrucât ulterior eu am făcut același lucru.-

Nu-mi însușesc interpretarea dată acestor dispozițiuni de Dl. General Grigore Stoika.-

GENERAL STOIKA GRIGORE :

Dl. Mihalache cu ocazia conferinței ținută la Organizația Militară în Aprilie 1947 a arătat scopurile politice urmărite de P.N.T. prin organizația militară, insistând să se ducă toți la activitate în teren și numai vârfurile să rămână să lucreze în birou ; Deasemenea D-sa a îndemnat ca toți membrii org. militare să-și aibe, după modelul elvețian, pregătit echipamentul și armamentul necesar, pentru a putea răspunde la chemare.- Dl. Mihalache atunci când a făcut îndemnul ca fiecare să avem arma și ranița asupra noastră s'a referit așa cum am înțeles cu toții nu numai la noi ci și la toți aderenții din circumscripții și unitățile militare.-

DL. ION MIHALACHE :

Nu exclud că în conferința mea, în atmosfera sălii și atunci când i-am îndemnat să treacă la activitate pe teren să fi întrebuintat ca metaforă afirmația D-lui Col. Stoika că în Elveției fiecare are arma și ranița asupra sa.- Scopul și fondul conferinței a fost de a fixa poziția programatică și doctrinară a partidului și rostul ~~organizației~~ secțiilor militare pe Capitală și Țară și raportul lor cu Centrul de Documentare și Studii.-

GENERAL STOIKA GRIGORE:

În vederea constituirii organismului militar de forță știu că Dl. Mihalache a avut discuții separate la domiciliul său cu diferiți ofițeri calificați, din care știu precis pe General Gheorghies, căruia Dl. Mihalache i-a cerut și acesta i-a înaintat un plan de organizare centralizat pe țară a tuturor organizațiilor militare.-

Stoika

Tot ca urmare a indemnurilor date de Dl. Mihalache precum și de frunțașii P.N.T.-iști care au conferențiat la C.P.M. precum și datorită comunicărilor făcute de Col. Stoica în urma convorbirii avută cu Dl. Mihalache la D-sa acasă, subsemnatul am alcătuit planul general de organizare al Armatei, plan pe care l-am predat Col. Stoica Ștefan, iar acesta l-a predat D-lui Maniu prin Șerdici.- Planul de organizare al Armatei întocmit de subsemnatul are un caracter subversiv și a fost întocmit în vederile P.N.T. după sugestiile D-lui Mihalache date nouă prin cuvântarea D-sale și a delegaților săi, precum și prin comunicarea făcută de Col. Stoica Ștefan în urma discuției avută cu Dl. Mihalache.- Planul urmărea eludarea Tratatului de Pace și camuflarea efectivelor, instrucției și dotării armatei;- El a fost cerut pentru a putea fi aplicat imediat chiar în timpul prezenței trupelor ruse în țară.-

Acțiunea de răsturnare a guvernului trebuia să fie pregătită și gata în orice moment ; ea trebuia pusă de acord cu o acțiune din afară întrucât se conta foarte mult pe ~~conținut~~ cursul anglo-american în toate domeniile chiar și în acel armat Subsemnatul mi-am dat seama de această conspirație național-țărănistă dirijată de Dl. Maniu și Mihalache întrucât din toate măsurile și manifestările lor reținea scopul subversiv urmărit. Eu am desaprobat această politică și mi-am întărit convingerea că nu am ce căuta în această activitate, ca urmare nu am activat deloc în teren și nici planul de organizare al armatei nu l-am întocmit conform intențiunilor de mai sus.- Cred că în cazul când s'ar fi trecut la acțiune conducerea organizației militare P.N.T. ar fi revenit sau D-lui General Negrei sau Generalului Gheorghies și probabil în multe compartimente ar fi fost întrebuințați ofițeri din afara organizației militare.-

DL. I. MIHALACHE :

Sunt absolut străin de planul de care vorbește Dl. General Stoica.- Aici am aflat pentru prima dată despre existența acestui plan, sau că ar exista.-

GENERAL STOICA GRIGORE

La întrebarea D-lui Ion Mihalache dacă cele de mai sus declarate de mine sunt adevărate și au ca bază convingerea mea, răspund că " DA " sunt adevărate și au ca bază convingerea mea formată prin faptele enumerate mai sus.- Adaug că sunt cercetat de puține zile și că în tot timpul am fost tratat legal

și nu am a mă plânga de tratament sau de modul cum a decurs
ancheta.- Dovadă despre toate acestea este că eu am plecat
din P.N.T. și m'am înscris în partidul țărănesc democrat înă
din luna Iunie 1947.-

Drept care am dressat prezentul proces verbal
de confruntare spre cele legale.-

00113

C.N.S.A.S.

DECLARAȚIE

Subsemnatul general GHEORGHIU ERMIL în continuare declarației mele anterioare relatez următoarele ;

În ziua de 23.VIII 1944 am fost chemat la București de dl. gl. SANATESCU pe care l-am văzut către orele 9 la Palatul Regal unde am fost chestionat în detaliu asupra situației forțelor aeriene de pe front și din interior cu recomandăția de a le avea cât mai mult în mână și în ori ce moment.-

În timpul cât raportam situația în detaliu Dlui. general, Dsa a fost în legătură de mai multe ori cu diferiți ofițeri generali de pe front.

În cursul zilei m'am achitat în mod special de însărcinare pe care o promisem deoarece erau unele indicii asupra unor evenimente deosebite, lucru care s'a confirmat către orele 21 când la radio s'a aflat despre încheierea armistițiului și formarea unui nou guvern din care am aflat că fac parte în calitate de subsecretar de stat la aer.

Mi-am justificat această numire prin faptul că în calitatea mea de șef de Stat major al aerului eram acela ce comandam direct și indirect toate forțele noastre aeronautice cât și ~~maxim~~ din motivul că eram cunoscut ca militar și ca idei de dl. gl. SANATESCU.-

Ca subsecretar de stat al aerului am regrupat forțele aeriene formând Corpul aerian ce a operat în Transilvania, am apărut aerian Capitala, am reprovizionat și dotat Corpul aerian etc.

Am funcționat ca Subsecretar aer până la 6 XI când a dimisionat guvernul gl. SANATESCU.-

2.- Am predat studiul cîdorului CIOROIU, pentru a nu păstra asupra mea nici un act ce după unii s'ar preta la alte la alte caracterizări decât acela de a face o operă utilă ridiei căreia organizației și eficienței forțelor aeriene cu drept de a le avea în organizarea noastră din timpul de a face /tratatul de pace/. Studiul era lucrat în 2 exemplare.-

În momentul când studiul a fost predat Cîdorului

00115

GIOROIU aceasta se află trecut in cadrul disponibil.-

3. Nu am exclus posibilitatea ca acest studiu să ajungă și la P.N.T. deoarece lt. cdor. GIOROIU colaborând la el îl cunoștea și nici nu avea nevoie să se servească de el in original ca unul ce cunoștea pe dinafară ceiace trata studiul.-

4. Nu am fost inscris nici **nu** am luat parte la C.P.M. din partidul P.N.P cu care nu am avut sub nici o formă și nici vre'o dată nici un contact,legătură,etc.

Aceasta declar,sustin si semnez.

/ss/ gl. GHEORGHIU ERMIL

1. IX. 1947._

2. Sept. 1947

00116

DECLARAȚIE

Subsemnatul GL.GHEORGHIU EMIL în continuarea declarațiunilor mele anterioare, transcriu și răspund următoarelor întrebări:

1.- Intrebare. Care a fost motivul ce v'a făcut să încredințați studiul aeronautic Lt.Cdor Cioroiu ?

Răspuns: Am încredințat stidiul aeronautic Lt.Cdor Cioroiu pentru ca atunci când va fi posibil să fie dat pentru publicare unei reviste cu caracter de specialitate apreciind că Lt.Cdor Cioroiu le cunoaște mai ușor aceste reviste ca un fost colaborator la o parte din ele (Ex) Rom. militară, revista aeronautică etc. Al 2-lea motiv, după cum am declarat anterior a fost acela de a nu mai păstra asupra mele nici un fel de document ce ar putea suferi interpretări, din punct de vedere al scopului pentru care sunt făcute, deîndată ce nu mai contam în cadrele active.-

Subliniez cu această ocazie că studiul de față a fost făcut pentru motivul că mă găseam încă legat de aeronautică prin meseria mea anterioară și prin funcțiunile ce am ocupat.

2.- Intrebare. Care a fost procesul psihologic, care v'a determinat teama unor interpretări diferite în viitor ?

Răspuns: Teamă unor interpretări diferite în viitor se baza pe faptul că apreciam că pentru unii un lucru oarecare poate fi apreciat dintr'un punct de vedere și sub o anumită formă de către alții poate fi văzut și sub o altă formă.

Dovadă este cazul de față adică că în

004
timp ce eu fac acest studiu dintr-un interes
ce-l cred favorabil aeronauticii, mă găsesc
astăzi în fața atâtor suspiciuni cu privire la
la scopul urmărit.-

3.- Intrebare. Precizați ce puncte de vedere sau anumite
forme de apreciere bănuiați că ar putea sur-
veni ulterior ?

Răspuns : Bănuiam numai pe acela că nu mai eram
indicat să mă mai ocup de chestiuni ce din
momentul ce mă găseam în C.D. nu mi mai reve-
neau în mod oficial, când am subliniat, totuși
faptul că nu era cazul să-mi nu-mi pot spune
cuvântul într-o chestiune în care părerile
mele mai puteau fi luate încă în considerare.

4.- Intrebare. Dat fiind faptul că studiul aeronautic
il aveți lucrat în 2 exemplare, cum explicați
că nu v'ați oprit Dvs. unul, iar celălalt să-l
fi dat Lt.Cdor Ciocoiu și din contra v'ați
grăbit să i le încredințați pe amândouă exem-
plarele ?

Răspuns: Răspunsul este dat prin ceea ce am spus
la întrebarea 2. Dacă s'ar fi găsit un singur
exemplar interpretările nu puteau fi decât
aceleași ca în cazul că s'ar fi găsit și al
2-lea exemplar.-

5.- Intrebare. În timpul când ați predat studiu Lt.
Cdor Ciocoiu prevedeați posibilitatea unei
eventuale percheziționări a locuinței Dvs.?

Răspuns: O prevedeam prin situația ce mi se
crease și prin funcțiunea ce deținusem.

6.- Intrebare. Nici un alt motiv special, nu mai deter-
mina prevederea unei eventuale perchezițio-
nări ?

Răspuns: Categorie nu, pentru că nu mă știam cu
nimic angajat în alte chestiuni; făceam agri-
cultură și nimic mai mult.-

7.- Intrebare. Legalmente, pozițiunea C.D. nu permitea să vă ocupați de studiu aeronautice cu caracter militar ?

Răspuns : Cred că nu e nimic precizat d.p.v. legal în această privință în legea cadrului disponibil.-

8.- Intrebare. Găsiți că funcțiunea deținută în trecut și situația ce o aveți în acel timp ar fi putut implica vre-o suspiciune asupra Dvs.?

Răspuns : Situațiunea din trecut îmi dădea dreptul să cred, să fiu chiar convins că nu poate exista nici un fel de suspiciune.-

Eram convins chiar de contrariul adică că poziția mea era întărită prin faptul că am fost subsecretar de stat la 23 August în momente grele unde apreciam că s'au adus în guvern oameni de nădejde și cu un trecut serios, constructiv și orientat în sensul noilor vremuri.-

Legăturile mele cu o sumă de oameni din partidele de stg. cari mă considerau pentru părerile și actele mele din trecut mă întăreau în această convingere.-

Nu am știut însă ce să mai cred când fără să mi se specifice motivul, de la un ceas la altul, am fost îndepărtat din postul important de Sd. Dej al aerului.

Acest motiv nici acum nu-l știu deși nu s'au făcut afirmări din partea mai multor persoane de vază, că s'a comis o eroare cu mine prin măsura luată.-

9.- Intrebare. Reesă din acest răspuns că nu erați convins de eventualitatea unor suspiciuni asupra Dvs.?

Răspuns: Din cele de mai sus reesă că credeam că sunt barecari suspiciuni în mintea aceloră ce

au luat hotărârile de mai sus.-

Eram neliniștit că nu mi se prezintă, nu mi se motivau, nu mi se dădea dreptul de a mă apăra, de a scoate adevărul, știindu-mă nevinovat sub ori ce formă.-

10.-Intrebare. Ați făcut parte din C.P.M. al Partidului Național-Tărănesc ?

Răspuns. Răspuns categoric nu. Sub nici o formă și nici într'un moment nu am avut nici un fel de legătură cu organizațiile acestui partid. Mă întreb chiar cum se ivește o asemenea întrebare.-

11.-Intrebare. Ce relațiuni a-ți avut cu Glul de art. Stoica Grigore.

Răspuns: Nu-l cunosc. Nu am auzit că ar exista un General cu acest nume.

12.-Intrebare. Cunoașteți pe Vice Amiralul Georgescu și Glul de Escadră Diclescu Achil.

Răspuns: Îi cunosc pe amândoi. Pe primul de când a fost s/secretar de stat la Marină, pe al 2-lea de când fusese în cadrele aero, ca ofițer activ

13.-Intrebare. Ați avut vre-o relațiune politică cu aceste persoane ?

Răspuns: Nici una. Nu i-am văzut nici măcar pe stradă de multă vreme.-

14.-Intrebare. În ce stadiu se găsește relațiunile Dvs. personale cu el ?

Răspuns: Între noi nu au fost pe timpuri decât relațiuni de serviciu. Ele au rămas așa cum le-a lăsat despărțirea provocată prin plecarea Dlora din armată. De atunci nici un alt contact.-

15.-Intrebare. Ați luat vre-o dată parte - chier incidental fiind - la vre-o ședință sau reuniune a C.P.M. ?

Răspuns:

De îndată ce spun că nu am nici o cunoștință măcar de existența acestui organ, răspund categoric nu.-

16.-Intrebare.

Ce posibilități scontăți din întrevvedereea cu Ion Mihalache ?

Răspuns:

Nici o posibilitate. Am acceptat această întrevvedere:

a.- întâi că luam contact cu un om ce-l cunoșteam ca persoană particulară de atâta vreme (cavaler al ord.M.V.) fără ca între timp să-l fi văzut decât la înmormântarea G-lui Rujinski Ch.-

b.- al 2-lea: o făceam din curiozitatea de a ști ce gândește Dl.Mihalache, în paralel cu ceiace ce știam că gândesc partidele de stg.-

17.-Intrebare.

Cât a durat întrevvedereea Dvs. cu Ion Mihalache ?

Răspuns:

10 - 15 minute.

18.-Intrebare.

Ce a-ți discutat în cursul acelei întrevvederi ?

Răspuns:

Nu a avut loc propriu zis nici un fel de discuțiune adică tot timpul a vorbit Dl.Mihalache expunându-mi acțiunea partidului pe timpul Regelui Carol II.-

Intrerupt mereu de o persoană care îi arăta că trebuie să prinească pe altceva, întrevvedereea se termină fără nici o conclutiune din partea D-sale și fără nici un fel de propunere.-

19.-Intrebare.

Cum a evoluat convorbirea Dv. cu Ion Mihalache, de s'a ajuns la nararea și apologia activității F.N.T. pe timpul Regelui Carol II ?

Răspuns:

Nu-mi pot aminti detaliile discuțiunei care a avut loc în Decembrie 1946. Dl.Miha-

lache îmi pare că a început prin a spune că partidul luptă ca și în trecut pe o serie de principii și idei care s'au dovedit de atunci că au o bază de adevăr. Așa a luat și analizat cazul Regelui Carol, subliniind autoritatea acestuia și arătând că i se spunea în față lipsa de fundament al felului în care Regele vede situația.-

20.-Intrebare.

În cursul și concluziile acelei întrevăderi vi s'a făcut din partea lui Ion Mihalache vre-o ofertă sau angajament cu caracter politic ?

Răspuns.

Era prima întrevădere; mă cunoștea și-l cunoșteam așa de puțin. Se discutasă lucrări cu totul generale așa că nu era măcar cazul să se gândească la așa ceva. Deci nici o ofertă, nici un fel de angajament. Întrevederea se sfârșește în generalități.-

21.-Intrebare.

Ați mai avut ulterior vre-o altă întrevădere cu Ion Mihalache sau cu cineva din rândurile apropiaților săi politici ?

Răspuns:

Nu.-

Aceasta declar, susțin și semnez.

ss. G.I.Gheorghiu Ermil

2 Septembrie 1947.

511
Copie Tezi vol V f 156-160

8. sept. 1947

06122

DECLARAȚIE

Subsemnatul G.I. ERMIL GHEORGHIU, în continuare declarațiilor mele anterioare, relatez următoarele:

1.- În luna Februarie 1947 am făcut o vizită Dlui Mihalache, împreună cu Lt. Cădor Cioroiu.

După contactul avut cu o serie de oameni politici aparținând formațiilor guvernamentale de astăzi sau partidelor politice la putere, am simțit nevoia de a cunoaște și opinia politică a oamenilor din opoziție pentru documentarea mea personală.

Între aceștia am hotărât o vizită la Dl. Mihalache pe care-l cunoșteam din trecut - mesele căcălerilor ord. Mihai Viteazul și înmormântarea Generalului Rujinsky Gh.

Cu ocazia acestei vizite, în prezența Lt. Cădor Cioroiu, după schimbarea formulelor de politetă, Dl. Mihalache mi-a spus, descrizând discuția propriu zisă, că partidul Național-Tărănesc rămâne ca și în trecut pe linia de conduită fermă ce și-a manifestat-o în diferite ocazii cum a fost între altele cazul fostului Rege Carol II. care a fost sfătuit în mai multe rânduri să nu rămână intrasigent pe poziția ce și-a ales.-

D-sa mi-a mai vorbit de atitudinea lipsită de consecvență a Dlui Tătărescu.

În această atitudine, Partidul are nevoie de oameni de acțiune, denumiți de Dsa luptători de linia I-a. Oameni cu posibilități de conducere nu-l interesează pentru moment.-

De altfel oamenii din prima categorie sunt aceia pe care Partidul va trebui să-i recompenseze când va fi cazul.-

Partidul se găsește și astăzi angajat într-o luptă cu actualul regim similară aceleia avută cu fostul Rege Carol II. din care va eși învingător având asentimentul maselor.-

Apoi, că situația politică internațională e

...//...

confuză și că nu se poate lucra decât văzând și făcând.-

Dsa a încheiat că ar fi mulțumit dacă ar avea și contribuția noastră în specialitatea noastră.

2.- Studiul rezumativ interesând necesitatea înființării Aerului și Marinei și celor 2 Subsecretariate aer și marină ca idei generale fusese conceput de mine și Lt.Cdor Cioroiu, în liniile sale generale, încă din epoca în care eram în serviciul activ.-

El a fost redactat la apariția tratatului de pace și în urma vizitei făcută Dlui Mihalache.

Acest studiu a fost redactat, cu concursul Lt.Cdor Cioroiu și a fost scris în 6 exemplare cărora li s'a dat întrebuințarea următoare:

2(două) au fost predate Dlui Maniu de către subsemnatul cu ocazia unei vizite ce i-am făcut cu Lt.Cdor Cioroiu, către sfârșitul lunii Maiu 1947.

1(un) exemplar a fost predat Dlui Titel Petrescu de către Dl.Lt.Cdor Cioroiu,

3(trei) exemplare au rămas asupra Lt.Cdor Cioroiu despre a căror întrebuințare nu știu nimic.

3.- Afirm categoric că nu am asistat niciodată, cu nici un titlu oficial sau particular la vre-o ședință a Corp.prof.militar, organizație a P.N.T.Maniu.

De asemenea afirm tot categoric că nu am fost înscris în P.N.T. și nici nu am activat în nici un sens pe linia acestui partid.-

Aceasta declarație o susțin și o semnez.

ss. Gl.E.Gheorghiu.

8 Septembrie 1947.

1

00124

PROCES-VERBAL

Anul 1947, luna Septembrie, ziua 11.

Noi, Prim Chestor S. Davidescu, asistat de chestor V. Dumitrescu și comisar șef Stoiculescu Ilie:

Am procedat la confruntarea reținutului Ion Mihalache cu reținutul Gral Gherghiu Ermil, cu următorul rezultat.-

GENERAL GHEORGHIU ERMIL: L-am zărit pe Dl. Ion Mihalache la mesele comune ale cavalerilor ordinului: "Mihai Viteazul" și la înmormântarea generalului Gh. Rujinski, fără a vorbi cu Dsa.

ION MIHALACHE: Exact.

GENERAL GHEORGHIU ERMIL: N'am avut contact cu Dl. Mihalache până la vizita care i-am făcut-o la începutul lunii Februarie 1947. Comandorul Cioroiu mi-a făcut sugestia să-l vizitez și pe Dl. Mihalache, pentru a mă informa, vizita fiind aranjată de Dl. Comandor Cioroiu. Am fost însoțit de Dl. Comandor Cioroiu, care a asistat la discuție.-

În esență Dl. Mihalache mi-a făcut o expunere în linii generale asupra atitudinii în care se păstrează partidul în acțiunea pe care o dăce, această atitudine fiind similară celei din trecut când a avut curajul să sfătuiască pe Regele Carol II, să nu rămână intransigent pe poziția, care și-a ales-o.- Dl. Mihalache, în continuare asupra situației actuale pe plan internațional, mi-a arătat că este o situație confuză și că trebuie acționat: "Văzând și făcând". În ce privește situația internă din punct de vedere politic, partidul are nevoie de acțiune, de oameni de acțiune, de oameni pe cari dsa ia denumit: "luptători de linia I-a," iar cu posibilități de conducere, nu-l interesează pentru un moment.

Relativ la oamenii din linia I-a, partidul se va gândi să-i recompenseze în primul rând.-

A arătat că partidul se găsește într-o luptă cu actualul regim, din care va ieși învingător, având asentimentul maselor.-

Am tras concluzia din discuție, că eră vorba de organizarea unei lupte prin forță.-

ION MIHALACHE: Recunosc fondul discuției expusă de Dl.General Gheorghiu, nu-mi amintesc expresiile, concluzia îi aparține.-

GENERAL GHEORGHIU ERMIL: Studiul înființării Ministerului Aerului și Marinei cu cele 2 (două) Subsecretariate de Stat aer și marină a fost redactat ulterior vizitei pe care am făcut-o Dlui Mihalache. Redactarea s'a făcut de către subsemnatul în colaborare cu Dl.Comandor Ciorciu M.

ION MIHALACHE : Nu cunosc acest studiu, și nu am vreo știință despre el.-

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

ss. Gl.Gheorghiu
ss. I.Mihalache

Prim Chestor: ss.S.Davidescu
Asistent: Chestor,
ss.V.Dumitrescu.

14 Septembrie 1947.

06126

REFERAT

Generalul în rezervă GHEORGHIU ERMIL este arestat pentru cercetări de la 6 August 1947, la moșia sa (lot Mihai Viteazu) din satul Lucianca județul Ilfov.

- Promoție 1915 ca artilerist.

- Face campania 1916-1918 cu reg.11 artilerie și la sfârșitul campaniei ca observator aerian, când în timpul unei recunoașteri aeriene este grav rănit, fapt pentru care este decorat cu ordinul "Mihai Viteazu".

- După campania 1918 trece definitiv în aviație, unde prin muncă și fiind un bun organizator, urcă în ierarhia militară și ajunge la gradul de general.-

- În activitatea sa militară a activat la Inspectoratul General al Aerohauticeii, iar din anii 1929-1934, este trimis la Roma, Paris și Anglia ca atașat militar și atașat aeronautic, unde se documentează asupra datelor tehnice și posibilităților aviației, pe cari treptat le sugerează și Ministerului de resort din România, și ia parte activă în noua organizare a aviației militare din țară.- După 1934 are comanda diferitelor unități de aviație din țară, unde își câștigă simpatia subalternilor, și încrederea șefilor ierarhici fiind un element muncitor și bun organizator.- În August 1944 intră ca subsecretar de stat la M.Aerului și Marinei în primul Guvern Sănătescu.

- Trecut în C.D. în 1946 și în rezerva în 1947.-

- Recunoaște că l-a cunoscut pe Lt.Comandor Cioroiu cu un element valoros în aviație, fiindu-i elev și mai târziu la cabinetul său, și a acceptat sugestia acestuia de a vizita pe Ion Mihalache în Februarie 1947, cu titlu de informare asupra situației ofițerilor din C.D., și în special asupra situației sale, după ce ape-

06122

lase la toți cunoscuți din actualul guvern, și căci îi dase asigurări evazire, asupra situației sale.-

- Recunoaște că vizita la Mihalache s'a făcut la 10 Februarie 1947, fiind însoțit de către Lt.Comandor Cioroiu, și că Mihalache nu l-a satisfăcut, ca om politic, după expresia pe care i-a făcut și după accentul care l-a pus pe expresia: "Îi trebuie oameni de acțiune, oameni de linia I." Cere și lupte pentru partid, și nu oameni de prestigiu pentru posturi de conducere.-

- Recunoaște ca Ion Mihalache le-a cerut contribuția militară pentru partid, și că această ofertă le-a sugerat D-sale și lui Cioroiu, redactarea studiului rezumativ asupra înființării și organizării Ministerului Aerului și Marinei cu 2 subsecretariate tehnice: Aer și Marină.-

- Recunoaște că în acest studiu, se punea accent pe dezvoltarea aviației civile, care nu avea nici o restricție impusă de tratatul de Patru dela Paris, dezvoltare care în primul rând readucea în activitate cei 3000 ofițeri din C.D. ai aviației, și în plus aviația militară avea o pepinieră de unde se puteau recruta elemente.-

- Recunoaște că acest studiu s'a scris în 6 (șase) exemplare cărora li s'a dat următoarea întrebuințare :

- a) 2 exemplare predate lui Iuliu Maniu cu ocazia unei vizite pe care i-a făcut-o împreună cu Lt.Comandor Cioroiu, după eșecul vizitei la Mihalache în Februarie 1947.
- b) 1 exemplar s'a înmănat personal de către Cioroiu prin știrea sa lui Titel Petrescu (după afirmația Lt.Cmdor Cioroiu)
- c) 3 exemplare au rămas la Lt.Comandor Cioroiu.-

- Nu recunoaște a fi fost înscris în cadrele P.N.T. sau în C.P.M., sau să fie adus altă contribuție partidului țărănist Maniu.-

CONCLUZIUNI :

Generalul Gheorghiu Ermil este un om de caracter, cinstit și onest. A fost indus în eroare de către Lt.Comandaor Cioroiu, și negăsind nici-o vină de culpabilitate, opiniăm pentru punerea sa în libertate.-

ANCHETATOR,

Chester V.Dumitrescu

I

31. VIII. 1947 04129 ✓

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul general GHEORGHIU ERMIL, în etate de 51 ani, căsătorit, fără copii, domiciliat în Bdul Dacia nr. 14, București declar următoarele :

Sunt născută în orașul Botoșani în anul 1896 luna Februarie ziua 13, din părinții Petre + fost funcționar financiar și Ecaterina +, fără profesie, căsătorit în anul 1931 în orașul Bacău cu Dra. GABRIELA HILARIU.

Studii: 7 clase liceu / Laurian / în orașul Botoșani, terminate în 1913 când am intrat ca elev în sc. militară de art. și geniu, eșind sublt. activ în 1915.-

Posed un apartament în Bdul. Dacia 14 și un lot 25 Ha M. Viteazu în satul Lucianca jud. Ilfov.

Am fost pus la dispoziția M.R. în 1945, trecut în cadrul disponibil în August 1946 și apoi trecut în cadrele de rezervă în aceeași lună a anului 1947.-

Dela trecerea în cadrul disponibil /1946/ și până în momentul arestării / 6.VIII.1947/ m'am ocupat cu cultivarea/lotului M. Viteazu/

Il cunosc pe lt. Odor. CIOROIU din 1942 când l-am avut subaltern, ca unul ce făcea parte din Esc. Recunoaștere ce se găsea sub ordinele subsemnatului.

Am lucrat împreună cu el Studiul relativ la nevoia înființării unui minister al aerului și marinei, ca unul ce era apreciat de mine ca un ofițer capabil de Stat Major, cum l-am remarcat de pe când era în Statul major al aerului, a cărui sef am fost aproape 1 an.-

Acest Studiu a fost redactat numai cu Lt. odor. CIOROIU.

Am început studiu după ce s'a publicat tratatul de Pace, în care se arătau efectivele ce ne erau rezervate pentru aeronautică, am terminat studiul după circa 1 lună/aproximativ în Aprilie /

Am întocmit acest studiu din dorința de a arăta posibilitate mai bună ca mijloacele aere ce ne erau lăsate să se poată întruni sub un comitet care să le permită o organizare și o conducere mai propice cum o simțisem de pe când am ocupat funcțiunea de subsecretar de stat la aer, la 23 VIII.1944.-

Acest studiu urmăream să fie publicat la momentul oportun în o revistă de specialitate pentru ca ceilalți vor citi să cunoască și să se documenteze asupra modului în care vede această problemă un om ce a avut prilejul să se ocupe de ea.-

Am văzut pe Dl. MIHALACHE în Decembrie 1946, din curiozitatea de a cunoaște opiniile unuia din oamenii politici cari diferă ca opinie de actuala conducere din a cărei grupare avusese prilejul să cunosc un număr important de oameni politici a căror orientare o cunoșteam prin contactul des ce avusesem cu Dl. or.,-

Cu. Dl. MIHALACHE am avut o singură întrevedere de 15, ~~în~~ minute, ~~în~~ Dsa locuia la un Ddr. ce nu-l cunosc fiind condus acolo de lt. Cdor. CIOROIU.-

În cursul întrevăderii Dl. MIHALACHE pe care-l cunoșteam de la întrunirile cavalerilor ord. Mihai Viteazu, mi-a făcut o ~~na~~ narare a acțiunii partidului pe timpul fostului Rege Carol II și mi-a subliniat faptul că în prezent conducerea actuală nu este interesată decât în sensul oamenilor cari ar putea să-i aducă un aport efectiv. Întrevederea s'a terminat fără nici-o concluzie, eu având impresia că persoana mea nu interesează pentru moment partidul, după cum nici eu nu mă vedeam cu nimica interesat prin cele ce mi vorbea Dl. MIHALACHE.-

Nu cunosc dacă lt. cдор. CIOROIU ocupa vre'un post sau avea vre'o însărcinare specială în P.N.T., știam numai că scrie regulat în ziarul DREPTATEA sub pseudonimul MATEI ODOBESCU.-

Lt cдор. CIOROIU nu mi-a mai făcut alte propuneri de a mai vedea pe dl. Mihacale sau vre'un alt membru al P.N.T. După întrevederea de 15 minute cu Dl. Mihalache i-am spus că nu și-ar mai avea rostul să-l mai revăd pe dl. MIHALACHE după cum s'a și întâmplat.-

Nu am mai văzut absolut pe nimeni din P.N.T.

Nu am fost înscris în acest partid, nu m'am gândit măcar să o fac vreodată.

Nu fac parte ~~din~~ din nici o organizație politică.

Aceasta declar, sustin și semnez.

/ss/ GHEORGHIU ERMIL

31.VIII.1947.-

00131

C.N.S.A.'S

I
4
31.VIII.1947

00132

DECLARAȚIE

Subsemnatul Colonel rez. provenit din activitate PANCU N. GHEORGHE, născut în București în anul 1896, 10 Februarie, căsătorit fără copii, domiciliat în București Str. Viitor Nr. 31, declar următoarele:

Sublocotenent la 1 Iulie 1912 în Reg. 6 Mihai Viteazul unde am îndeplinit comanda de pluton, ofițer cu aprovizionarea și comisar oficial. În 1914 am făcut școala de Tragare, Locotenent avansat la 1.VIII.1915, în același regiment, până la 15.VIII.1916, când am fost mobilizat la Comandamentul Diviziei IV-a ca ofițer informator.

6-XII-1916 luat prizonier de germani în timpul retragerii, după executarea unei misiuni. Ținut în lagăr pe insula Rügen / Marea Baltică / apoi la Helmstedt / Hanovera / până la 8 - VII-1918.

Avansat Căpitan la 1.VIII.1917, 8.VI.1918 - 1.IV.1919, la Reg. de Tracțiune Automobile în Iași am executat evacuarea la București a tuturor instituțiilor /Ministere/ și autorităților militare.

1.Aprilie 1919 - 1.Aprilie 1920. Comandant de Companie în regimentul IV. Inf. în București, avansat maior la 1.Aprilie 1920 și mutat la Ministerul de Război la Inspectoratul Tehnic la Infanteriei, ca Șef al Bir. Școalelor.

1.Aprilie 1920 - 1.Oct.1923, în Ministerul de Război Insp. Tehnic la Inf. ca Șef al Bir. Școalelor.

1.Oct.1923 - 1.Oct.1925, Maior Comandant de Batalion și Comandant al Școlii de Instructori în Reg. 6 Mihai Viteazul /București/, 1.Oct.1925 - 1.Decembrie 1926, preluat la Ministerul de Război Insp. Tehnic al Inf. tot ca Șef al Bir. Școalelor

1.XII.1926 - 1.X.1929 Director de Studii al Centrului de Instrucție al Infanteriei de la Sft. Gheorghe.

./.

00133

1.X.1929 mutat după cererea mea în Reg.33 Dorobanți Tulcea apăsând soția Tulceancă și profesoară acolo.

1.X.1929, - 1.IX.1932 Ajutor Tactic în Reg.33 Dorobanți Tulcea.

1.IV.1932 avansat Lt.Col.

1.IV.1932 - 1.X.1937 Ajutor Administrativ și Tactic în Reg.33 Dorobanți Tulcea.

14 X.1934 . Citat al Ordinii de Zi, în fața regimentului sub arme.

1.XI.1934 ales membru activ titular al Soc.Scriitorilor militari pe baza lucrărilor personale cu caracter profesional.

1.X.1937 - 8 VI 1940 Subinspector al Pregătirii Premilitare în Municipiul București.

8.VI.1940, avansat Colonel.

8.VI.1940 - 1.X.1942 Inspector al Pregătirii Prem. și extrascolare al Municipiului București.

1.X.1942, - 1.IV.1943. Comandant al Zonei de Instrucție al Divizia II. Gardă Ploesti /regiunea petroliferă/

1.IV.1943, - 4 X.1944, Șeful Serv. Statistic al Ministerul de Înzestrare al Armatei.

4 X.1944. Iesit la pensie, normal, pentru limită de vârstă colonel cu gradatie.

Posed 10 decorații și medalii.

Am peste 20 publicatii diferite apărute în următoarele reviste: Revista "Infanteriei"

"România Militară"

"Revista Bisericească a Patriarhiei"

"Foia Diacezană a Episcopiei din Caransebeș"

"Revista Economia"

"Revista Batoneta"

- 16 articole de studii Urbanistice asupra Bucurestului publicate în ziare și gazeta Municipiului București.

4.X.1944, 1.II.1945. Mi-am aranjat drepturile la pensie

1.II.1945, am fost numit ca Șef de Secție M.O.N.T., al Soc. Astra-Română post pe care îl dețin și azi și unde pe ziua de 1 IV.1947, ~~am fost definitivat și avansat~~ am fost definitivat și avansat iar pe ziua de 9.VII.1947, mi s'a acordat o primă de merit.

Începând de la data de 1.III.1946, din îndemnul D-lui Col. Rez. STOICA ȘTEFAN, fostul meu șef de la Div. Infanterie am activat în Cercul Profesional Militar, al P.N.T., care era sub conducerea sa, activând în special în Secția Juridică a Cercului. Din cauza

preocupărilor mele de serviciu la Soc. Astra-Română, ⁹⁰participarea mea a avut un caracter sporadic, neputând lua parte în mod regulat la conferințele săptămânale care obișnuiră avea loc Vinerile p.m. la centrul partidului, convocările fiind publicate înainte în ziarul "Dreptatea".

Cercul Profesional Militar P.N.T., era organizat prin analogie ca toate celelalte Cercuri Profesionale ale celorlalte partide conduse de : Dl. G-ral CIUPERA / P.N.L.T. /

Dl. Col. STANESCU CALISTRAL / P.N.L.Br. /

Dl. G-ral ALINESCU BARBU / P.N. Popular /
etc.

Conducerea Sectiei Militare a P.N.T., pe timpul dela 1.III.- 8.XI.1946, a avut-o colonelul STOICA STEFAN, iar pe timpul 8.XI.1946 - 1.III.1947. conducerea a fost luată de către Dl. G-ral NEGREI ca președinte de Onoare, Col. STOICA rămânând ca președinte activ și șef al Sectiei Militare P.N.T., București.

Sectia a fost organizată pe trei subsecții:

Organizare - G-ral STOICA GREGORE

Informatii - G-ral Col. DUMITRESCU C.

Judiciară - G-ral ZORZOR VASILE.

Sedintele aveau caracter public, anunțate prin ziare putând lua parte membrii prietenii partid.

Scopul sectiei era ca încadrându-se în Statutul P.N.T., să studieze propuneri și proiecte de legi cu caracter militar care să servească ca un început de eventualitate ~~maximizare~~ venirea la putere P.N.T., în ce privește armata la început nu s'a putut concretiza nimic, deoarece nu se stia efectivul și randamentul ce va fi fixat prin Tratatul de Pace.

Ideea conducătoare era ca în viitoarea organizare a armatei să tindă seama de următoarele:

Eliminarea politicianului din armată pentru a reveni la prestigiu pe care l-a avut Ostirea pe timpul Regelui Carol I. și a Regelui Ferdinand I.

- Introducerea unei doctrine românești prin studiul războaielor pe care le-a dus Mircea cel Mare, Stefan cel Mare și Mihai Viteazul, precum și studiile publicate din ultimii 30 de ani de diferiți autori care au cerut mereu realizarea doctrinei românești luându-se bineînțeles ca bază efectivele și armamentul ce ne-a fost fixat prin Tratatul de Pace.

La sectia Informatii se făcea comentarea radiojurnalelor străine, de către Dl. Col. DUMITRESCU.

La Sectia Juridică s'a discutat vederile legii în raport cu cele noi în ce privește. Legea Pozitiei ofiterilor și legea înaintărilor în armată. Aceste ce erau publicate în Codurile de Legi Hamargiu și C. Negulescu făcându-se propuneri diferite.

S'au ținut următoarele Conferințe:

- Col. PANGU: Cum s'ar putea păși la Organizarea armatei ținându-se seama de doctrina românească.
- Gral. NEGREI: Scopurile și organizarea cercului Profesional Militar
- Col. ZAMFIRESCU: Propuneri de organizare, teoretice, deoarece nu se știa efectivul ce îi va fi fixat de Tratatul de Pace.
- G-ral ZORZOR: Cadrul disponibil în lămurirea legilor.
- Col. STOICA STEFAN: Propuneri de organizare pe baza Tratatului de Pace.
- Col. PANGU Gh. Urbanistica Capitalei și Oastea.

Dela 1. III. 1947, Dl. General NEGREI a dat dispoziții de încetarea oricărei activități a Cercului Prof. Militar:

Știu că activitatea Cercului s'a desființat în mod normal în spirit cinstit cetățenesc fără nici un amestec deci afară activitatea limitându-se din cadrul statutului general al P.N.T.

În dimineața de 9 .VIII. 1947, s'a prezentat doi agenți dela Siguranță care mi-au perchezitionat apartamentul și toate actele din casă., după care m'au însoțit la Siguranță unde sunt și azi.

Aceasta este declarația pe care o sustin și o semnez propriu.

ss/Col. Rez. Gh. Păncu
str. Vittor Nr. 31 București

31 .VIII. 1947.

11
3 Copie Volum VI f 200-208

1- sept - 1947

06136

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Colonel rezervă G.PANCU provenit din activitate, născut în București la 10.II.1890, căsătorit fără copii, domiciliat în București, Str.Viitor Nr.31, relativ la activitatea Cercului Profesional Militar P.N.T.-Maniu, din Capitală, declar următoarele :

Stiu că cercul a luat ființă, la începutul lunii Martie 1946, sub denumirea de secția militară sub conducerea Colonelului Stoica Stefan și că ședințele se țineau odată pe săptămână (obișnuit Vinerea) la Centrala Partidului, prin analogia cu secțiile militare ale celorlalte partide conduse de : Dl.General Ciupercă la P.N.L.-Tătărescu, Gl. Alinescu Barbu la P.N.F. ; Colonel Stoenescu Calistrat la P.N.L.Brătianu, etc.-

Subsemnatul am fost atras în această formațiune de către personalitatea D-lui Colonel Stoica Stefan care ca Secretar General al Ministerului Inzestrării, mi-a fost șef.-

Secretar al Secției inițial a fost Colonelul Stoenescu C-tin din rezerva artileriei.-

Secția s'a împărțit dela început în 3 subsecțiuni :

<u>Organizare</u>	General Stoica Grigore	(Art.)
	" Georgescu D-tru	(Inf.)
	Colonel Negulescu C-tin	(Inf.)
	" Leonescu	(Art.)
	" Mihai Ion	(Inf.)
	" Zamfirescu	(Inf.)
	Int.Gl. Vasilescu	(Int.)
	" Col.Safirescu	(Int.)
	" " Ionescu Aristide	(Int.)
	Vice Amiral Georgescu	
	General Gheorghiu Emil	
	Gl.Escadră Diculescu Achile	
	It.Col.Solomonescu	(Inf.)
	Colonel Mihai	(Inf.)
	" Cantea	(Inf.)
	" Racoveanu	(Cav.)

Colonel Plesnilă N.

" Dimitropol Stefan (Cav).

(Cav.)

și alții care au avut ulterior și al căror nume îmi scapă.-

Misiunea acestei subsecții era de a studia și face propuneri de organizare a Armatei, ținându-se seamă de efectivul și armamentul ce ni se ca faixa prin Tratatul de Pace, având idei conducătoare :

a/. eliminarea politicului din armată spre a se reveni la prestigiul pe care l-a avut armata sub Regii Carol I și Ferdinand I.-

b/. intronarea unei doctrine românești luându-se de bază războaiele lui Mircea cel Mare, Stefan cel Mare și Mihai Viteazul revăzându-se toate publicațiile autorilor militari care au preconizat în ultimii 30 ani, introducerea unei doctrine românești.- În legătură cu această organizare subsemnatul am fost primul care am prezentat propuneri pe care le-am expus secției.

Din cauză că nu apăraseră clauzele tratatului de pace (efective, armament) activitatea secției organizării a stagnat mai multă vreme.-

Au prezentat sugestii de organizare :

Înainte de apariția tratatului de pace :

Colonel Păncu

Colonel Zamfirescu

După apariția tratatului :

Colonel Stoica Stefan, verbal

" Leonescu, "

" Cantea D-tru, prin conferința sa, " Armare și

dezarmare.-

A rămas ca sub conducerea D-lui Gl. Stoica Grigore să studieze și să facă propuneri de organizare, cari nu știu dacă se vor fi produs poate în ședințele în care eu n-am luat parte, subsemnatul activând obișnuit în secția juridică.- Sunt de părere ca în fiecare să prezinte lucrările ce le-au făcut.-

Subsecția Informații : Lt. Col. Dumitrescu C-tin (Inf.) și Sublocot. Walter.- Se făcea comentarea Radio-Jurnalelor străine pentru informarea la zi a situației internaționale.- Când lipsea Lt. Col. Dumitrescu, le comunica Subl. Walter.-

Subsecția Justiției : Gl. Zorzor V. (Jandarmi)

General Barbu V. (Jandarm).

" Polihroniade (Art.)

" Popescu (Geniu C.F.R.)

Vice Amiral Georgescu

Colonel Dumitrescu Sergiu (Art.)

" Mihăilescu (Geniu)

" Dumitrescu (Geniu)

" Apostolescu (Artilerie)

" Pancu Gh. (Inf.)

Maior Fetecău și alții al căror nume îmi scapă ;
frecvența neregulată, fiecare după posibilități veneau la con-
vocațiile care se făceau prin ziare.-

La această subsecție s'a lucrat la propuneri pentru
Proiectul de lege al poziției ofițerilor și proiectul de lege
asupra înaintărilor în armată făcându-se adnotări la vechile
legi din codul Hamangiu și colecția de legi militare (broșuri
Col.C.Negulescu).-

Numărul membrilor cercului a crescut odată cu de-
blocarea (luna August) când secția militară s'a transformat
în Cercul Profesional Militar pentru a se încadra în statutul
activând însă tot ca secție, până la finele lunii Octombrie și
începutul lui Noembrie, când Dl. General Negrei a fost numit
președinte de onoare al Cerc. Prof. Militar, Colonelul Stoica
rămânând ca președinte activ al secției pe Capitală.-

Dl. General Negrei a expus dorința Centralai Par-
tidului ca Cercul Profesional Militar să fie extins pe toată
țara.-

Stiu că a răspuns : Tulcea, Iași, Ploești, Brăila,
Timișoara sau Aradul iar la București au fost numiți de Dl.
Col. Stoica, 4 șefi de sectoare corespunzătoare celor 4 sectoare
politice.-

Dl. General Negrei a mai cerut ca pentru fiecare
armă să fie fixată persoana care să expue nevoile armei, în
lucrările cercului, hotărându-se ca cel mai vechi în grad să
reprezinte arma astfel : Inf. General Georgescu D-tru

Cav. Colonel Cantea

Art. General Stoica

Geniu : General Popescu (C.F.R.)

Marina : Vice Amiral Georgescu

Aviația : General Diculescu Achile și
Gheorghiu Ermil

00119
După alegeri la una din şedinţe a luat parte după ce vizitase şi alte cercuri profesionale, Dl. Mihalache care timp de 1 ceas şi jumătate a expus dorinţele Partidului în general şi în special ce doresc de la Cercul Profesional Militar şi anume : studii şi puncte pentru organizarea armatei ţinându-se seama de efectivele şi armamentul făcut prin tratate şi că noi nu putem avea decât o armată de apărare impusă de situaţia geografică a ţării, că am fost şi suntem încă săraci şi că trebuie să ţinem seamă de specificul românesc care singur a putut birui pe duşmani pe timpurile lui Mircea, Stefan cel Mare, şi Mihai Viteazul, iar în ce priveşte organizarea Cercului Profesional Militar aşa cum s'a făcut, o crede realizabilă, rămânând alături de Centrală numai ofiţerii din Bucureşti, urmând ca cei din judeţe să se organizeze pe judeţe, în paralel cu organizaţiile politice locale, insistând ca activitatea cercurilor profesionale judeţene să fie împletită cu activitatea politică locală, urmând ca legătura cu centrul să fie făcută prin organizarea judeţelor respective, iar la Bucureşti a cerut să fie numit comand de sectoare în cadrul celor 4 sectoare politice (Negru, Albastru, Roşu şi Galben) urmând ca noile înscrieri în Cercul Profesional Militar să se facă prin aceşti comandanţi de sectoare care urma să îngrijească de înscrierea a cât mai mulţi membrii din sectorul respectiv care în felul acesta deveneau şi membrii de partid, nu numai membrii ai secţiei militare cum a fost până în prezent.-

Ca încheiere Dl. Mihalache, a spus că partidul este foarte mulţumit moralmente de rezultatul alegerilor căci numai din faptul că este situat imediat după guvern, cu toate că s'a făcut ce s'a făcut ca să i se diminueze puterea şi că tăria partidului Naţional Ţărănesc nu reprezintă persoanele D-lor Maniu şi Mihalache ci însuşi structura naturală a acestui partid care se bazează pe procentul de 85 % ţărani care sunt legaţi de bucată de pământ ce le aparţine şi de aversiunea pe care în general ţăranul român o are faţă de colhoz şi făcând o privire în trecutul politic al Ţării a spus că toate partidele constituie în urma unor conjuncturi politice de moment, au dispărut dând de exemplu : Averescu, Iorga, Armand Călinescu, Legionarii şi Dictaturile şi credinţa ce este că se aci înainte toate formaţiunile care nu au la bază structura partidului ţărănesc în plină coaliţie, nu vor putea rezista

00140

partidului nostru.- I-

In concluzie Dl.Mihalache a spus că are credința că în curând situația politică ce va izvoră prin aplicarea ~~tax~~ tratatelor de pace, va impune noi alegeri din care partidul țărănesc va fi adus la putere și că deci nu persoanele lui Maniu și Mihalache, reprezintă linia partidului ci însuși structura lui.-

Dl.

La această ședință/Mihalache a venit însoțit de încă 4 persoane, dela conducerea partidului, printre care am recunoscut pe Dl.Zane și pe Dl.Popescu Botoșani care participase la o ședință anterioară la secția militară, ea delegat al D-lui Mihalache, fiind unul dintre secretarii săi, iar după terminarea ședinței au plecat împreună.-

In lunile Ianuarie și Februarie 1947, ședințele au urmat regulat săptămânal conform publicațiilor apărute în ziarul " Dreptatea " și Vinerile p.m. la Centrală.-

După 1 Martie 1947, a încetat activitatea oficială a Cercului Profesional Militar în urma ordinului D-lui General Negrei de a nu se mai ține ședințe.-

Aceasta este declarația pe care o susțin și om semnez propriu nesilit de nimeni.-

ss/.Col.rez.G.PANCU

Str. Viitor Nr.61 București

3 Septembrie 1947

1. sept. 1947 ✓

00141

DECLARAȚIE

Subsemnatul Colonel rez. Pancu N.Gh. în continua-
rea declarației date, declar:

1). Stiu că dl. general Negrei a fost din arma arti-
leriei mai mult utilizat în activitate ca ofițer tehnic
ca unul ce urmasa Politehnica la Paris.

Deasemenea știu că intrase în viața politică ime-
diat ce a ieșit la pensie, activând în partidul N.T. și
se vorbea că într'o campanie electorală ar fi ucis un ță-
ran, fapt pentru care ar fi fost judecat și achitat fiind
considerat în legitimă apărare.

Nu l-am cunoscut personal decât în Noemvrie 1946,
când s'a prezentat și a luat conducerea cercului profesio-
nal militar al P.N.T. când ne-a spus că este un vechiu
luptător al P.N.T. și că a fost șeful organizației P.N.T.
a jud. Vaslui și că are mandat din partea partidului să
ia conducerea cercului prof.militar, că împărtășește or-
ganizarea pe ^{sub} Secții de sub conducerea Col.Stoica, dar
că dorește ca secția să devie Cercul Prof.militar vizitat
de conducerea partidului adică organizarea Cerc.Prof.Mi-
litar să se extindă pe toată țara.

După alegeri, cu ocazia vizitei Dlui Mihalache,
dl.General Negrei a făcut la începutul ședinței o expu-
nere a organizării Cerc.Prof.militar, în prezența dlui
Mihalache, conchizând că acest cerc prof.militar și va
impleti și suprapune activitatea cu sectoarele politice
ale P.N.T. județene, că va propune organizarea armatei
pe bază de doctrină românească, ținându-se seama de efectul
fixat prin tratatul de pace și că în eventualitatea veni-
rei la putere a P.N.T. se va face eforturi mari ca poli-
tica să fie scoasă din armată.

Alte expuneri personale, nu îmi amintesc ca să
mai fi făcut dl.Gl Negrei, decât conducerea normală a
ședințelor până la circa 1 Martie 1947 când a dat dispo-
ziții ca ședințele se suspendă sine die.

00142

Aceste afirmațiuni le fac, întrucât subsemnatul am participat la ședințe în mod sporadic, fiind absorbit zilnic de serviciu ce l-am avut la Soc.Astra Română ca șef al Secției M.O.N.T.

2). Pe dl.Colonel Stoica Stefan, știu că și-a dat dimisia din armată când era Lt.Colonel și că ulterior a fost avansat Col.de rez.

Nu l-am cunoscut personal decât la 1 Aprilie 1943, când subsemnatul am fost mutat în Min.Inzestrării ca șef al Serv.Statistic, iar Dsa îndeplinea funcția de secretar general al acelui minister, avându-l ca șef până la 4 Oct. 1944 când am ieșit la pensie.

Dela această dată nu l-am mai văzut până la 1 Martie 1946, subsemnatul fiind angajat de Soc.Astra Română, ca șef al Sect.M.O.N.T. iar Dsa a trecut la Soc.Metrom.

Cam la 1 Martie 1946, fiind chemat la telefon, mi-a spus că i s'a încredințat conducerea secției militare a P.N.T. și că s'a gândit să-și ia colaboratori elemente pe care ne cunoaște bine din activitate și că să venim în Str.Clemanceau la centrale P.N.T., fiind considerat la acea vreme ca cel mai numeros și eventual partid de guvernământ.

Subsemnatul, până la acea dată nu făcusem nici un fel de politică și fiind atras de personalitatea dlui colonel Stoica știindu-l ca om întreg, serios și limpede în toată activitatea sa pe timpul cât a funcționat ca secretar general al Ministerului Inzestrării, am acceptat colaborarea.

De la primul contact, ne-a spus că dânsul este un vechi adept al P.N.T. de când a ieșit din cadrele școlare a le armatei și că de atunci a fost onorat de încrederea dlui Maniu^{pe} care-l vizita des.

3).Pe dl.general Stoica Gr. știu că provine din activitatea artileriei dar nu am lucrat niciodată în serviciu și nu l-am cunoscut personal decât când a apărut la P. N.T. ca șef al secției organizare, când a declarat că recomandările pe care le-am făcut eu de a se studia diferitele publicații în legătură cu introducerea unei doctrine românești de armată, sunt foarte importante și le-a recomandat membrilor subsecției pentru a le lua în studii.

06143

Mai știu că era considerat ca un agent de legătură între Direcția P.N.T. și secția militară.

4). Pe dl. general Zorzor Vasile, îl cunosc bine fiind o promoție înaintea mea (1911), în urma infanteriei. Luându-și licența și doctoratul în drept a trecut cu gradul de ~~jandarm~~ căpitan în jandarmerie, unde și-a luat gradele la alegere.

Știu că este nepot al dlui general Negrei și că a fost cununat de către răposatul general Piki Vasiliu.

Nu cunosc motivele pentru care în 1942 sau 1943 a fost trecut în retragere din oficiu de către chiar general Piki Vasiliu.

Colonelul Stoica și general Zorzor fiind aceia care cunoscându-mi bine activitatea pe timpul cât am fost ofițer activ m'au rugat să îndeplinesc funcția de secretar la secția juridică.

Generalul Zorzor a condus propunerile și discuțiile la secția juridică, fiind indicat prin pregătirea sa (doctor în drept) și avocat pe la Curțile Marțiale.

Era foarte nemulțumit că a fost scos din armată deoarece spera că va ajunge Inspector al Jandarmeriei.

5). Pe dl. General Barbu N. nu l-am cunoscut personal decât prin participările la secția juridică.

Știu că este Ardelean și spunea că este un ~~vase~~ vechi cunoscut al dlui Maniu, fiind dintr'un sat aproape de acel al dlui Maniu și că avea acces la dânsul oricând.

6). Pe dl. Col. Stătescu, știu că este provenit din activitatea artileriei și nu l-am cunoscut decât la Cerc. Prof. Militar, când a fost numit ca șef al sectorului IV. Negru.

Mi-a declarat odată că a fost câțiva ani adjutant al dlui general Negrei. Știu că se oferise să îndeplinească și funcția de casier al C. Prof. Militar.

7). Pe Cpt. Zaharia, nu l'am cunoscut nici din activitate, iar în secția militară P.N.T., știu numai că a fost ales în comitet, cu ocazia alegerii.

Nu știu din ce armă a făcut și nici sub ce formă a eșit din cadrele active ale armatei.

00144

8). Dl.Col.Solomonescu Dumitru (Inf.) știu că a ieșit normal pentru limită de vârstă.

În secția militară P.N.T. a contat în secția organizării și spunea că este șeful unei circumscripțiuni politice (mi se pare 28 sau 29) din București.

9). Colonel rez.Stoenescu Ctin din Artilerie. A îndeplinit funcția de secretar al Cerc.Prof.Mil. și citea ordinea de zi a ședințelor.

Cu ocazia alegerilor, m'a întrebat telefonic dacă vreau să fiu delegat la urne din partea secției militare, fapt ce am refuzat.

Știu că cu ocazia ajutorului alimentar american, a însoțit un tren de ajutoare în Moldova, pe Valea Trotușului fiind numit de către Crucea Roșie.

10). Colonel rez. Plesnilă N. (Cavalerie) știu că a ieșit la pensie cu gradul de Lt.Col., că a fost avansat colonel în rezervă, anul trecut.

S'a oferit că ar avea un nepot prin care ar putea furniza informațiuni asupra armatelor americane și engleze, dar la ședința următoare a spus că nu poate să procure nimic deoarece în starea de provizorat al relațiunilor diplomatice nici dela Statul Major nici dela Legațiunile streine nu se pot obține relații asupra organizării armatelor.

11). Îmi mai reamintesc că la începutul ședințelor, înainte de alegeri, s'a prezentat un colonel de artilerie îmbrăcat în uniformă, cu accent străin lax vorbă (ne-a spus însă că este bucovinean nesoș).

Accest ofițer, care ni s'a oferit să furnizeze date asupra organizării armatelor străine, ca unul ce era ofițer de Stat Major, în acel moment demisionat din armată însă fără a i se fi primi până atunci dimisia, s'a prezentat ședința viitoare, fără însă a aduce materialul promis, iar pe de altă parte manifestându-și nemulțumirea că nu i s'a încredințat conducerea secției de organizare, față de colonelul Stoica Stefan, care iar fi promis că îi încredințează conducerea secției organizării, la care col onelul Stoica Stefan ia răspuns că să-l scuze dar prezentându-se ofițeri

00145

generali și colonei mult mai vechi decât el, este nevoit să încre înțeze secția unui general, totuși chestiunea rămâne deschisă fiind în funcțiune de aportul ce l-ar aduce în secție, ulterior.

Aceasta este declarația pe care o semnez.

ss. Colonel rez.G.Pancu.

3 Septemvrie 1947.

II
Copia 221 vol VI f 809-225 h. Sept 1947 00140

DECLARAȚIE

Subsemnatul Colonel rez. Păncu N. Gh., în continuare declarației anterioare, declar :

Cu ocazia vizitei dlui Mihalache la Cero. Prof. Militar, pedința a fost deschisă de către dl. General Negrei, care pe scurt, citind după însemnări a declarat: " Cero. Prof. Militar al P.M.T., a fost organizat pe baza Statutelor P.M.T., și că în acest scop și-a întocmit un regulament de funcționare pe care l-a înaintat Direcției P.M.T. A înaintat asupra organizării pe sectoare adresându-se tineretului ca să facă cât mai mulți prozeliti și ca fiecare județ să-și organizeze cercurile prof. locale și să activeze paralel cu organizațiile politice județene, căutându-se ca Central să obțină cât mai multe știri și informații prin aceste organizații județene, arătând că s'a dat deja instrucțiuni Colonelului Stoica Ștefan pentru a se face publicații prin ziar, ca Cero. prof. mil. să se organizeze pe județe și să se căzneauască a obține cât mai multe informații de la județe.

După aceea, dl. general Negrei, a dat cuvânt dlui colonel Stoica Ștefan, care și-a dezvoltat verbal conferința sa, "Armata de mâine", spunând în rezumat următoarele:

În organizarea armatei de mâine trebuie să se țină seamă de următoarele criterii:

- 1). Eliminarea politicului din armată,
- 2). Organizarea pe bază de doctrină românească care s'a preconizat de deșeneii de diferiți autori zilindar care nu s'a îndeplinit până acum.
- 3). Trebuie să se țină seamă neapărat de efect și armamentul fixat prin Tratatul de Pace (circa 150.000 muni).

- 4). Pentru că s'ar putea întâmpla ca continut

./.

M.C.

00147

enual să depășească acest efectiv noi fiind p țară exceden
tară în nașteri, trebuie să ne gândim cum s 'ar putea preda
instrucția întregului contingent ajungând la concluzia că
forme cea mai nimerită ar fi fost preamilitară, în forma
în care această organizare a mai funcționat.

5). Armata propriei năși să fie formată numai din
sâmburele combatant. Ofițeri și reangejați asimilați să
nu mai existe:

- Jandarmeria să treacă la Ministerul de Interne.
- Intendența și administrația la Ministerul Eco-
nomiei Naționale.

- Medicii, la Ministerul Sănătății.

- Să nu existe ofițer sau reangejat în armată
fără comandă de unitate.

- Recrutarea ofițerilor să se facă numai din
absolvenții de liceu (militare și civile). Recrutarea
subofițerilor numai din absolvenți a 4 clase gimnaziale.
În fine înființarea unui corp tehnic militar format din
ofițeri din toate armele, nu după cum a fost până acum,
format mai mult numai din artileristi și genști.

Total bineînțeles încadrat în efectivul și arma-
mentul fixat prin tratatul de pace.

În ce privește înaintările, să se suprima siste-
mul alegerilor, rămânând numai înaintarea la vechime.

La fiecare grad, (ofițer sau reangejat) examen.

Cel văzut la examen, să fie mutat la altă uni-
tate, acordându-i-se un an de încercare.

Cel reușit avansat odată toată promoția.

Dacă numărul reușitelor întrecea unitățile dis-
ponibile la cei care prisoseau, Statul să le asigure func-
echivalente gradului și prestigialui ce îl aveau în armă
în toate instituțiile și marile întreprinderi din țară.

În sfârșit întreținerea din țară a unor fabrici
de armament și munițiuni care să asigure dotarea armatei
în mod unic, pentru a se evita împestrirea în armament
ce a fost mai înainte, iar organizarea industrială a
să fie astfel făcută, încât să se poată păși repede de la
starea de pace, la starea de război și invers, fără a se

face perturbări mari în economia generală a țării. 9

După această expunere verbală a colonelului Stoica Ștefan dl. General Negrei s'a exprimat că această expunere pe care dânsul o consideră valoroasă, să o poie pe hârtie și să o încredințeze și domnului, la care col. Stoica a răspuns că se va căzni să satisfacă această dărință a dlui Președinte.

După aceasta a urmat expunerea dlui Minelache care a vorbit circa 1 1/2 oră, rezumatul acestei expuneri l-am făcut într-o declarație anterioară.

Subsemnatul nu știa ce s'a făcut cu proiectul expus de către dl. Colonel Stoica, și dacă acest proiect s'a predat sau nu dlui Gl. Negrei, știa numai că mi s'a predat de către dl. General Zorzor regulamentul Cerc. Prof. militar, la o ședință anterioară, pentru a-l preda secretarului (Col. Stoicescu) care l-a înmănat prin dl. general Stoica, Direcției Partidului, iar un exemplar a rămas la secretarul Cerc. Profesional pentru a fi pus la dosarul Cercului Prof. militar.

Cu această ocaziune îmi reamintesc că cineva a făcut o glumă spunând "Ei acum fi bine că acest regulament să-l vadă și un profesor de limbă română" la care dl. Zorzor a spus, râzând : "Ai fost bine ! văzând un colonel Stoica, autor de lucrări, eu doctor în drept și Fancu vechi autor de lucrări nu suntem în stare să formulăm un regulament ca acesta fără cenzura unui profesor de limbă română; totuși dacă țiineți morțiș vă pot aduce aci pe dl. ^{profesor} profesor de limbă română al copiilor mei de la liceu".

Ei știu că odată cu arestarea dlui Gl. Negrei, s'a făcut descindere acasă și la Gl. Zorzor care nefiind găsit, i s'a ridicat servitoarea și mașina de scris pe care Gl. Zorzor o avea proprietate, dânsul având și birou de avocatură acasă.

Susțin că toți cei care au ținut conferințe la cercul prof. militar și pe cari i-am arătat într-o declarație anterioară și le-au întocmit personal, venind cu ele scrise, minus col. Stoica care a ținut-o verbal și că un exemplar trebuie să fie la Secretariatul Cerc.

00149

Prof. Militar. Declara, asuetin și semnez.

ss. Colonel rez. G. Panou.

4 Septembrie 1947.

4. Sept 1947 ✓

00150

DECLARAȚIE

Subsemnatul Col.Rez. G.PANCU, în continuarea declarațiilor anterioare, declar:

Mi-am reamintit că, Colonelul care s'a oferit ca să procure date referitoare la organizarea armatelor străine, în vederea propunerilor de viitoare organizare a armatei noastre, se numește Galin.

Că acest lucru s'a petrecut în sala mică de la sediul P.N.T. în Strada Clemanceau, la una din primele ședințe ale secției militare condusă de Dl. Col. Stoica.

Că, cu această ocaziune a avut loc un dialog între Dl.Col.Stoica și Dl.Col.Galin din care rețea că acesta se aștepta ca să fie numit șef al subsecției organizării.-

Că Dl.Col Stoica i-a răspuns că față de numărul mare de Generali și Colonei mai vechi și mai bătrâni care sunt în sală nu știe pe cine îl va desemna ca șef al subsecției organizării.-

Declar și susțin propriu și semnez nesilit de nimeni.-

ss. Colonel rez.G.Pancu

București, 4 Septembrie 1947.

E.F.

4. sept. 1947

00151

DECLARAȚIE

Subsemnatul Colonel rez. Panou N.Gh. în continuarea declarației date, declar:

1). Stiu că dl. general Negrei a fost din arma artileriei mai mult utilizat în activitate ca ofițer tehnic ca unul ce urmăsea Politehnica la Paris.

De asemenea știu că intrase în viața politică imediat ce a ieșit la pensie, activând în partidul N.T. și se vorbea că într-o campanie electorală ar fi ucis un țăran, fapt pentru care ar fi fost judecat și achitat fiind considerat în legitimă apărare.

Nu l-am cunoscut personal decât în Noembrie 1946, când s'a prezentat și a luat conducerea cercului profesional militar al P.N.T. când ne-a spus că este un vechiu luptător al P.N.T. și că a fost șeful organizației P.N.T. a jud. Vaslui și că are mandat din partea partidului să ia conducerea cercului prof. militar, că împărtășește organizarea pe ^{sub} secții de sub conducerea Col. Stoica, dar că dorește ca secția să devie Cercul Prof. militar vizitat de conducerea partidului adică organizarea Cerc. Prof. Militar să se extindă pe toată țara.

După alegeri, cu ocazia vizitei Dlui Mihalsche, dl. General Negrei a făcut la începutul ședinței o expunere a organizării Cerc. Prof. militar, în prezența dlui Mihalsche, conchizând că acest cerc prof. militar și va împleti și suprapune activitatea cu sectoarele politice ale P.N.T. județene, că va propune organizarea armatei pe bază de doctrină românească, ținându-se seama de efectul fixat prin tratatul de pace și că în eventualitatea venirii la putere a P.N.T. se va face eforturi mari ca politica să fie scoasă din armată.

Alte expuneri personale, nu îmi amintesc ca să mai fi făcut dl. Gl. Negrei, decât conducerea normală a ședințelor până la circa 1 Martie 1947 când a dat dispoziții că ședințele se suspendă sine die.

1152
Aceste afirmațiuni le fac, întrucât subsemnatul am participat la ședințe în mod sporadic, fiind absorbit zilnic de serviciu ce l-am avut la Soc.Astra Română ca șef al Secției M.O.N.T.

2). Pe dl.Colonel Stoica Stefan, știu că și-a dat dimisia din armată când era Lt.Colonel și că ulterior a fost avansat Col.de rez.

Nu l-am cunoscut personal decât la 1 Aprilie 1943, când subsemnatul am fost mutat în Min.Inzestrării ca șef al Serv.Statistic, iar Dsa îndeplinea funcția de secretar general al acelui minister, avându-l ca șef până la 4 Oct. 1944 când am ieșit la pensie.

Dela această dată nu l-am mai văzut până la 1 Martie 1946, subsemnatul fiind angajat de Soc.Astra Română, ca șef al Secț.M.O.N.T. iar Dsa a trecut la Soc.Metrom.

Cam la 1 Martie 1946, fiind chemat la telefon, mi-a spus că i s'a încredințat conducerea secției militare a P.N.T. și că s'a gândit să-și ia colaboratori elemente pe care ne cunoaște bine din activitate și că să venim în Str.Clemanceau la centrale P.N.T., fiind considerat la acea vreme ca cel mai numeros și eventual partid de guvernământ.

Subsemnatul, până la acea dată nu făcusem nici un fel de politică și fiind atras de personalitatea dlui colonel Stoica știindu-l ca om întreg, serios și limpede în toată activitatea sa pe timpul cât a funcționat ca secretar general al Ministerului Inzestrării, am acceptat colaborarea.

De la primul contact, ne-a spus că dânsul este un vechi adept al P.N.T. de când a ieșit din școlile a le armatei și că de atunci a fost onorat de încrederea dlui Maniu^{pe} care-l vizita des.

3). Pe dl.general Stoica Gr. știu că provine din activitatea artileriei dar nu am lucrat niciodată în serviciu și nu l-am cunoscut personal decât când a apărut la P. N.T. ca șef al secției organizare, când a declarat că recomandările pe care le-am făcut eu de a se studia diferitele publicații în legătură cu introducerea unei doctrine românești de armată, sunt foarte importante și le-a recomandat membrilor subsecției pentru a le lua în studii.

Mai știu că era considerat ca un agent de legătură între Direcția P.N.T. și secția militară.

4). Pe dl. general Zorzor Vasile, îl cunosc bine fiind o promoție înaintea mea (1911), în urma infanteriei. Luându-și licența și doctoratul în drept a trecut cu gradul de ~~jandarm~~ căpitan în jandarmerie, unde și-a luat gradele la alegere.

Știu că este nepot al dlui general Negrei și că a fost cununat de către răposatul general Piki Vasiliu.

Nu cunosc motivele pentru care în 1942 sau 1943 a fost trecut în retragere din oficiu de către chiar general Piki Vasiliu.

Colonelul Stoica și general Zorzor fiind aceia care cunoscându-mi bine activitatea pe timpul cât am fost ofițer activ m'au rugat să îndeplinesc funcția de secretar la secția juridică.

Generalul Zorzor a condus propunerile și discuțiile la secția juridică, fiind indicat prin pregătirea sa (doctor în drept) și avocat pe la Curțile Marțiale.

Era foarte nemulțumit că a fost scos din armată deoarece spera că va ajunge Inspector al Jandarmeriei.

5). Pe dl. General Barbu N. nu l-am cunoscut personal decât prin participările la secția juridică.

Știu că este Ardelean și spunea că este un ~~vechi~~ vechi cunoscut al dlui Maniu, fiind dintr'un sat aproape de aceluși al dlui Maniu și că avea acces la dânsul oricând.

6). Pe dl. Col. Stătescu, știu că este provenit din activitatea artileriei și nu l-am cunoscut decât la Cerc. Prof. Militar, când a fost numit ca șef al sectorului IV. Negru.

Mi-a declarat odată că a fost câțiva ani adjutant al dlui general Negrei. Știu că se oferise să îndeplinească și funcția de casier al C. Prof. Militar.

7). Pe Cpt. Zaharia, nu l-am cunoscut nici din societate, iar în secția militară P.N.T., știu numai că a fost ales în comitet, cu ocazia alegerii.

Nu știu din ce armă a făcut și nici sub ce formă a eșit din cadrele active ale armatei.

00184

8). Dl.Col.Solomonescu Dumitru (Inf.) știu că a ieșit normal pentru limită de vârstă.

În secția militară P.N.T. a contat în secția organizării și spunea că este șeful unei circumscripțiuni politice (mi se pare 28 sau 29) din București.

9). Colonel rez.Steenescu Ctin din Artilerie. A îndeplinit funcția de secretar al Cerc.Prof.Mil. și citea ordinea de zi a ședințelor.

Cu ocazia alegerilor, m'a întrebat telefonic dacă vreau să fiu delegat la urbe din partea secției militare, fapt ce am refuzat.

Știu că cu ocazia ajutorului alimentar american, a însoțit un tren de ajutoare în Moldova, pe Valea Trotușului fiind numit de către Crucea Roșie.

10). Colonel rez. Plesniță N. (Cavalerie) știu că a ieșit la pensie cu gradul de Lt.Col., că a fost avansat colonel în rezervă, anul trecut.

S'a oferit că ar avea un nepot prin care ar putea furniza informațiuni asupra armatelor americane și engleze, dar la ședința următoare a spus că nu poate să procure nimic deoarece în starea de provizorat al relațiilor diplomatice nici de la Statul Major nici de la Legațiunile străine nu se pot obține relații asupra organizării armatelor.

11). Îmi mai reamintesc că la începutul ședințelor înainte de alegeri, s'a prezentat un colonel de artilerie îmbrăcat în uniformă, cu accent străin lax vorbă (ne-a spus însă că este bucovinean nescos).

Acest ofițer, care mi s'a oferit să furnizeze date asupra organizării armatelor străine, ca unul ce era ofițer de Stat Major, în acel moment demisionat din armată însă fără a i se fi primit până atunci dimisia, s'a prezentat ședința viitoare, fără însă a aduce materialul promis, iar pe de altă parte manifestându-și nemulțumirea că nu i s'a încredințat conducerea secției de organizare, față de colonelul Stoica Stefan, care iar îi promis că îi încredințează conducerea secției organizării, la care col onelul Stoica Stefan ia răspuns că să-l scuze dar prezentându-se ofițeri

00155

generali și colonei mult mai vechi decât el, este nevoit să încre înțeze secția unui general, totuși chestiunea rămâne deschisă fiind în funcțiune de aportul ce l-ar aduce în secție, ulterior.

Aceasta este declarația pe care o semnez.

ss. Colonel rez.G.Pancu.

3 Septembrie 1947.

4. Sept. 1947 ✓

00156

DECLARAȚIE

Subsemnatul Col.Rez. G.PANCU, în continuarea declarațiilor anterioare, declar:

Mi-am reamintit că, Colonelul care s'a oferit ca să procure date referitoare la organizarea armatelor străine, în vederea propunerilor de viitoare organizare a armatei noastre, se numește Galin.

Că acest lucru s'a petrecut în sala mică de la sediul P.N.T. în Strada Clemanceau, la una din primele ședințe ale secției militare condusă de Dl. Col. Stoica.

Că, cu această ocaziune a avut loc un dialog între Dl.Col.Stoica și Dl.Col.Galin din care reținea că acesta se aștepta ca să fie numit șef al subsecției organizării.-

Că Dl.Col.Stoica i-a răspuns că față de numărul mare de Generali și Colonei mai vechi și mai bătrâni care sunt în sală nu știe pe cine îl va desemna ca șef al subsecției organizării.-

Declar și susțin propriu și semnez nesilit de nimeni.-

ss. Colonel rez.G.Pancu

București, 4 Septembrie 1947.

E.F.

19 Sept 1947 ✓

00167

DECLARAȚIE

Subsemnatul EVA LUCA, gardian public din Corpul Gardienilor București din Comp.6 în continuarea cercetărilor mai declar următoarele:

Îmi mențin declarația anterioară prin care recunoșteam că am predat partidului Național-Tărânesc prin numitul COPOSU 2-3 note informative referitoare la starea de spirit și la situația politică din Corpul Gardienilor Publici.-

Aceste note informative le-am predat personal numitului COPOSU iar 1/ una/ prin gardianul GIURCA SFLOREA.

Mai adaug că din rea voință am omis să declar până în prezent că am mai predat numitului COPOSU încă trei note informative care îmi proveneau astfel urmând să controlez pe gardianul Nicolae Ilie, ce se afla în post la domiciliul lui Iuliu Maniu din Str.Cristian Tell și negăsind pe gardian prezent deoarece acesta era trimis cu Iuliu Maniu, pe care, conform ordinelor îl însoțeam în oraș. Primeam plicul în care se afla nota informativă în carnetul de inspectie al gardianului Nicolae Ilie.

Acest carnet de inspectie se afla în permanență la poarta domiciliului lui Iuliu Maniu în care gardianul venea și găsea plicul cu nota informativă, -îl preda lui Coposu.

Declar sustin și semnez propriu.

ss/Gard.P.Eva Luca.

19 Sept. 1947

Copie Regi vol VII f 216-217 20. Sept 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Col.rez. GH.PANCU, în continuarea declarațiilor anterioare declar:

Stiu că în afara ședințelor săptămânale ce se țineau în Str. Clemenceau (la sediul centralei partidului comitetul cercului profesional militar a ținut câteva ședințe la Dl.General Negrei, acasă, iar câteva ședințe s'au ținut în biroul Dlui Col.Stoika la "METROM" convocate de el personal, sub motivul că salile din str.Clemenceau erau ocupate de adunarea celorlalte cercări profesionale.

Cu ocazia vizitei făcută de Dl. Mihalache, dânsul s'a arătat mulțumit de activitatea secției militare, mulțumind Dlui General Negrei și cerând ca aceasta activitate să nu se desfășoare numai în birou ci să se activeze și în teren, implătindu-se cu activitatea politică.

În ceea ce privește ideile expuse de Dl.Col.Stoika în conferința sa "Armata de mâine" ținută verbal, și care a fost cerută să-i fie predată în scris Dlui Gen. Negrei, idei ce s'au concretizat într'un plan general de organizarea armatei elaborat de către Dl.Gen. Stoika Grigore, corespund în parte cu cele declarate de mine anterior în plus recrutarea cadrelor (ofițeri și reangajați) comparația fiindu-se făcută cu armata germană care pe lângă comandanți tactici aveau organe administrative deosebite, iar cîn ce privește subofițerii, toți aveau la baza școli echivalente unui gimnaziu.

Aceasta este declarația pe care o susțin și semnez propriu.

ss.Colonel Rez.Gh.Pancu.

București, 20.IX.1947.

21 Sept. 1947

Copie din Vol. VI / 218-221.

00159

DECLARAȚIE

Subsemnatul colonel rezervă G. PNACU recapitulând declarațiile date anterior în continuare declar :

Nu am făcut niciodată politică.-

Nu am fost membru al P.N.T.

Esit din armată la 4 X. 1944, prin limită de vârstă.-

Din Martie 1946, am activat în mod sporadic, în secția militară a P.N.T. din îndemnul col. STOIKA, ca secretar al subsecției juridice. Am făcut o comunicare, despre "cum s'ar putea păși la organizarea armatei ținându-se seama de doctrina românească, scopul în care a indicat toate publicațiile apărute în ultimi 30 de ani în revistele militare prin care se vorbește despre doctrina românească".

Am ținut o conferință despre : Urbanistica Capitalei și amenajarea piețelor sale, citându-le din studiile mele urbanistice, publicate în ziar.-

La începutul lunii Martie 1946, a luat ființă secția militară sub conducerea colonelului STOICA ȘTEFAN, având ca secretar pe col. STORNESCU CONSTANTIN.-

Secția era compusă din 3 subsecții:

1.- Organizare sub conducerea generalului STOICA

2.- Informații sub conducerea lt. col. DUMITRESCU

3.- Justiției sub conducerea generalului ZORZOR V.

Scopul urmărit de secția militară, era să studieze și să facă propuneri în legătură cu diferite proiecte de legi militare care să servească ca un început, pentru a nu surprinde P.N.T. nepregătit la momentul oportun / dec. 31 VIII 1946

Prin Octombrie 1946, s'a făcut alegerea comitetului, dl general NEGREI a fost ales președinte al secției militare P.N.T.,

Stiu că a luat ființă secția militară și în orașele : BRAILA, TIMISOARA, PLOESTI, TULCEA, IASI și VASLUI.-

iar la Bucuresti au fost desemnați, 4 sfi de sectoare corespunzătorii sectoarelor politice.-

Dl. general NEGREI, a numit reprezentanți, pe arme.

Cu ocazia, vizitei făcute de domnul MIHALACHE la secția militară, în rezumat a spus următoarele :

Secția militară din Bucuresti să rămână numai pe capitală, iar prin sectoarele politice să treacă la captarea militarilor mai întâi ca membri ai partidului și apoi ai secției militare.-

La toate organizațiile județene din țară să se formeze și secții militare care să colaboreze cu acestea.-

În continuare a spus că în propunerile sale secția militară ar fi fost bine să țină seama de organizarea armatei județene, aplicată specificului românesc, pentru a se putea ajunge ca fiecare bun român să aibă arma și ranita sa pentru a fi gata la chemarea țării "

Țaria P. M. E. nu e constituită persoanele lui MANIU și MIHALACHE ci țărânul român care reprezintă 85 % din populația țării și care are aversiune față de celhoz, fiind legat mult de pământ.- / vezi dec. din 1 IX, 1947 /.-

Deschiderea ședinței, cu ocazia vizitei dlui MIHALACHE a fost făcută de dl. general NEGREI, care printre altele a cerut tineretului ca să fie mai activ și să facă câți mai mulți prozeliti și că sectările militare județene să se căzmească a obține cât mai multe informații dela județe pe care să le comunice centrului.-

După care, dl. general NEGREI a dat cuvântul col. STOIKA care a expus verbal conferința sa despre " armata de mâine " / vezi declarația din 4 IX, a.o., iar la urmă dl. general NEGREI a cerut col. STOIKA ca să-i prezinte această conferință și în scris. La una din ședințe, col. rezervă PLESNILU NICOLAE, s'a oferit să procure informații asupra armatelor străine, pentru un nepot al său / vezi dec. din 3 IX, 1947 /.-

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu ne silit de nimeni.-

/ss/ col. rez. Gh. Panou

21 Septembrie 1947.-

R E F E R A T

Reținutul col.rezervă PANCU N. GHEORGHE, de ani 56 căsătorit, fără copii, domiciliat în București str. Viitor nr. 31 / sub șef serv. M.O.N.T. dela soc. Astra București/

- 1.- Susține că nu este membru al P.N.T.
- 2.- Din Martie 1946 a activat în secția militară P.N.T. din indemnul col. STOICA STEFAN.
- 3.- Secretar al secției juridice
- 4.- Din diferitele biblioteci și reviste, în special România militară, în care diferiți militari încă de acum 50 de ani și până astăzi au publicat studii și articole indicând introducerea în armata noastră a doctrinei românești bazată pe războaiele lui Mircea cel Mare, Stefan cel Mare și Mihai Viteazul; aceste date au fost predate subsecției de organizare.-

5.- A făcut o comunicare despre felul cum s'ar putea păși la organizarea armatei ținându-se seama de doctrina românească.

6.- A ținut o conferință cu subiectul "URBANISTICA CAPITALEI"

DECLARA CA :

1.- La începutul lunii Martie 1946 a luat ființă secția militară P.N.T. sub conducerea col. STOICA STEFAN având ca secretar pe col. STOENESCU CONSTANTIN.-

2.- Secția Militară P.N.T. era organizată din trei subsecții:

A. Organizare condusă de generalul STOICA GRIGORE ajutat de alți ofițeri generali și ofițeri superiori având ca scop organizarea armatei pe baza de doctrină românească luându-se ca exemplu războaiele lui Mircea cel Mare, Stefan cel Mare și Mihai Viteazul.-

a.- Au conferențiat următorii coloneli: STOICA, ZAMFIRESCU, PANCU, LEONESCU și CANTEA DUMITRU.-

B.- Informații : condusă de col. DEMETRESCU CONSTANTIN / Infanterie / și sub. WALTER PAUL și maior PETECAU

/ cu presa/ având ca scop informarea la zi a evenimentelor externe, difuzate prin radio și presă.-

C.- Juridică condusă de generalul ZORZDR ajutat de alții ofițeri generali și ofițeri superiori, având ca scop prelucrarea proiectului de lege asupra înaintărilor în armată poziția ofițerilor, cu adnotări din codul Hamangiu și broșurile col. C Negulescu.

3.- Scopul urmărit de secția militară P.N.T. era să studieze și să facă propuneri în legătură cu diferite proiecte de legi militare, care să servească ca un început, pentru a nu surprinde P.N.T. nepregătit la momentul oportun.

4.- În August 1946, odată cu deblocarea militarilor numărul membrilor a crescut iar sala era mereu plină/vezi declarația din 31 August a.c./

5.- În Octombrie 1946, a avut loc alegerea unui nou comitet, iar conducerea secției militare a luat-o generalul NEGREI, col. STOICA STEFAN a rămas președinte al secției militare pe țară.-

6.- Au luat ființă secții militare afectate organizațiilor politice județene în orașe: Tulcea, Brăila, Timișoara, Ploești, Iași, Vaslui etc.

7.- Au fost numiți șefi de sectoare militare afectați sectoarelor politice din capitală.-

a.- Sectorul de negru lt. col. STATESCU

b.- " " galben " " LEONESCU/artilerie /

c.- " " roșu " " SOLOMONESCU / infanterie

8.- Au fost numiți reprezentanți pe arme :

a.- Infanterie general GEORGESCU DUMITRU

b.- Cavalerie Col. CANTEA

c.- Artilerie general STOICA GRIGORE

d.- Geniu general POPESCU / C.F.R./

e.- Marina vice amiral GEORGESCU IOAN

f.- Aviația general DICULESCU ACHILE și GHEORGHIEU ERMIL

9.- După alegerile parlamentare, la una din sesiunile secției militare a luat parte și Mihalache, însoțit de Popescu Botoșani.-

a.- În expunerea sa făcută în timp de o oră și jumătate a arătat că dorința partidului și în special a sa, este ca secția militară din București să rămână numai pe capitală pentru ca prin sectoarele politice să se treacă la captare tuturor militarilor, mai întâi ca membri ai partidului și apoi a

secției militare P.N.T.

b).- La organizațiile politice județene din țară să se formeze secții militare afectate acestora, iar activitatea politică să fie împletită paralel cu cea a secției locale.-

c).- Propune ca secția militară P.N.T. să ție seama de organizarea armatei elvețiene, aplicată specificului românesc pentru a se putea ajunge ca fiecare bun român să aibă arma și ranita sa pentru a putea fi gata la chemarea țării.-

d).- Conjunctura politică actuală nu va putea rezista deoarece nu are la baza ideologia P.N.T. care are pe țărănul român în proporții de 85 % din populația țării noastre, legată de pământ și cu aversiune față de colhos.-

e).- După încheierea păcii se vor face noi alegeri, când P.N.T. va prelua conducerea, egând victorios în alegeri, nu ca la alegerile recente, când s'a făcut totul pentru ca să i se diminueze puterea / vezi din declarația din 1 Sept. 1947/

f).- Generalul Negrei după raportul făcut lui MIHALACHE asupra activității secției militare P.N.T. a cerut tineretului prezent la ședință să fie mai activ și să fac câți mai mulți prozeliti și că secțiile militare județene să se căsnească a obține cât mai multe știri și informații pe care să le comunice centrului.-

După aceasta a dat cuvântul col. STOICA STEFAN care a expus verbal conferința armata de mâine/ în rezumat/.-

Armata propriu zisă să fie formată numai din sâmburele combatent, ofițeri și reangajați asimilați să nu mai existe

Recrutarea ofițerilor să se facă numai din absolvenți de liceu / militare și civile/ iar a subofiterilor numai din absolvenți a 4 clase gimnaziale .-

Pentru că s-ar putea întâmpla ca contingentul anual să depășească efectivul fixat prin tratatul de pace, noi fiind o țară incidentală în nașteri trebuie să ne gândim cum s'ar putea preda instrucția întregului contingent, ajungând la concluzia că forma cea mai nimerită ar fi premilitaria.-

În sfârșit întreținerea în țară a unor fabrici de armament și munițiuni care să asigure dotarea armatei în mod unic, pentru a se evita înpestrirea cu armament ce a fost mai înainte, iar organizarea industrială a țării să fie astfel făcută, încât să se poate pasi repede dela starea de pace, la starea de război și invers, fără a se face perturbări mari în economia generală a țării.-

00162
După această expunere^a col. STOIKA STEFAN, generalul
NEGREI a cerut colonelului STOIKA STEFAN să scrie rezumatul
conferinței " Armata de mâine " și să o încredințeze Dlui.-
la care col. STOIKA a răspuns că va satisface dorința Dlui
general Negrei/ vezi declarația din 4 Septembrie 1947/

11.- Col. PLESNILA NICOLAE / cavalerie/ s'a oferit să
procure date referitoare la organizarea armatelor aliata, prin
nepotul său care făcea serviciul la M.St. M.

12.- col. GALIN STEFAN / artilerie/ s'a oferit să
procure date și informații despre armatele aliata/vezi dec-
larația din 3 Sept. 1947/

13.- Col. STANESCU CONSTANTIN / secretarul secției/
a fost delegat pentru recrutarea observatorilor la secțiile
de votare P.N.T. și la distribuirea ajutoarelor americane pe
valea Troțușului.-

14.- Date suplimentare despre unii membri din comi-
tetul secției militare P.N.T./ pe care îi cunoaște/ vezi
declarația din 3 Septembrie 1947.-

COMISAR SEF,

BABEI GHEORGHE,
Gheorghe

22 Sept 1947
20105

DECLARAȚIE

Subsemnatul PAMFU C. abs.al Sco.Inf.de Meseri născut în anul 1915 luna Mai ziua 22 în comuna Scoreiu, jud.Făgăraș din părinți Ioan și Maria, necăsătorit, condamnat nu am fost, domiciliat în prezent, în comuna Scoreiu, jud. Făgăraș, asupra provenienței documentelor aparținând P.C.R. declar următoarele:

Nu am făcut nici un fel de politică și nu sunt înscris în nici un partid politic. Din Iulie 1938 și până la 3 Aprilie 1945 am lucrat la Fabrica "Malaxa" București de unde am plecat motiv de boală.-

Din Aprilie 1945 am ajutat pe sora mea Marico Pampu ce era în serviciul la Dna Ghilezan, care locuia împreună cu fiul său Emil Ghilezan în București, Str. Ioan Ghica Nr.5-7 Et.6 (clădirea Băncii Ardelene).

În Iunie 1947 Emil Ghilezan s'a căsătorit și s'a mutat în București pe str.Polonă Nr.23 la soția sa, unde în prezent se află și sora mea în serviciu.-

La începutul lunii Iulie 1947 odată cu plecarea Doamnei Hortensia Ghilezan la băi la Vâlcele, Brașov, subsemnatul am plecat acasă la părinții mei în comuna Scoreiu jud.Făgăraș, unde am început să muncesc la pământul ce aparține părinților mei.

Cu ocazia plecării mele din București la Scoreiu, Făgăraș, la împachetarea lucrurilor mele, am luat din lada de gunoi comună dela parter niște hârtie pentru împachetat bagajul meu, după care am plecat la Scoreiu.

Cu ocazia dizolvării partidului Național-Tărănesc, mi s'a făcut o percheziție acasă în comuna Scoreiu de către jandarmi din comună cu care ocazie s'a găsit acele hârtii cu care am împachetat bagajul la București, fără ca eu să fiu știut că acele hârtii ar putea fi de o importanță atât de mare, ca să se intereseze jandarmi;

00166

Eu fiind ocupat cu munca câmpului, nu am avut timp să mă uit prin ele, și numai câte o dată atât eu cât și tatăl meu făceam țigări, deoarece hârtia erau subțire și ginea loc de foiță care era mai bună decât ziarul. Dacă ași fi știut că acele hârtii prezentau o importanță mare, nu le luam dela lada de gunoi, le predam postului de jandarmi sau în cel mai rău caz le ardeam pentru a nu fi găsite la mine.-

Certificatul de alegător pe numele Iancu N. Radu din comuna Bălăceanu, jud. Râmnicu-Sărat l'am găsit în iarna lui 1946-1947 pe stradă lundă-l la mine când a fost găsit la perchezitie.

Pe Colonelul Zaharia l-am cunoscut la Doamna Ghilezan înainte de căsătoria fiului său Emil Ghilezan.

Când a vorbit a doua oară după căsătoria Dlui Emil Ghilezan, am aflat că este deputat de Brașov al partidului Național popular și că locuiește la Brașov în Str. Gheorghe Barițiu Nr. 14-18, (nu știu precis) însă mi-a dat numărul de telefon care este 2310, din Brașov.-

Datorită acestui fapt, am rugat pe domnul Colonel Zaharia, după ce mai întâi îi prămisese și doamnei Ghilezan, să-mi procure 2000 Kgr. ciment (deoarece era blocat) ciment ce mi era necesar la construirea (refacerea) casei părintești din com. Scoreiu-Făgăraș.-

Domnul Deputat Zaharia, me-a spus să mă prezint la Brașov la domnealui cu o cerere semnată la primăria comunei mele și de Prefectura de Făgăraș și să i-o dau domnelui, că se va interesa D-lui ca să mi scoată cota necesară de 2000 kgr. ciment, unde eu am dus din București acasă am făcut cererea semnată de primărie, unde am făcut al doilea drum la Făgăraș la prefectura mi-o pus aprobarea, de unde am urmat drumul la Brașov de i-am mănătat personal Domnului Colonel Zaharia.-

Văzând că nu poate face imediat mi-a spus să vin peste o săptămână, gândindu-mă că mai cheltui banii cu trenu m'am reîntors din poartă și am cerut numărul de telefon că să nu mai dau bani la tren și să-i dau un telefon. Care număr mi-l-a dat o parte feminină, spunându-mi și sunându-l 2.310 după care m'am dus acasă la Scoreiu fără însă a mai primi nici până astăzi acel ciment.-

Aceasta a fost scopul drumurilor mele la
Braşov - Făgăraş şi Bucureşti.-

Aceasta este declaraţia care o susţin şi
semnez propriu ne silit de nimeni.

ss.Pampu C.

Bucureşti, 22 Septembrie 1947.

22. Sept. 1947
00168

PROCES- VERBAL

Astăzi unsprezece Septembrie anul una mie nouă sute patruzeci și șapte, în București.-

Noi comisar șef, BABEI GH. din Direcția Poliției de Siguranță, având în vedere ordinul verbal al Dlui Inspector General de Siguranță BONDRESCU, pentru a confrunța pe col. rez. PANCU N. GH. cu col. rez. GLIN R. ST. asupra contradicțiilor din declarațiile date de aceștia cu ocazia cercetărilor, am procedat la confruntare, astăzi data de mai sus, orele 19,00 în localul Prefecturii Poliției Capitalei, rezultatul fiind:

1.- col. rez. PANCU GH. pus față în față cu col. rez. GALIN R. ST. declară.-

Recunosc că la două ședințe ale secției militare P.N.T. ce se țineau la sediul din Clemenceau la care a luat parte col. GALIN care s'a oferit să furnizeze date și informații despre viitoarea organizare a armatei noastre în care scop era nevoie de date și despre armatele străine, acestea sau petrecut în sala mică a sediului din Clemenceau.-

Tot în această sală la ședința următoare sa prezentat col. GALIN, care a spus că nu are posibilitate să procure secției nici un fel de date în legătură cu organizarea viitoare a armatei și că trebuie să plece în provincie.-

Nu știu dacă a mai adus aceste date ulterior intrucât nu l-am mai văzut la ședințele secției deoarece și eu luam parte sporadic.-

2.- Tot în sala mică la prima ședință, fiind de față mai mulți generali și colonei mai bătrâni decât dl. col. GALIN, a avut loc un dialog între col. STOICA și col. GALIN, din care reținea că col. GALIN ar fi urmat să fie desemnat ca șef al secției organizării la care dl. STOICA ia răspuns col. GALIN, că prezentându-se în secție mai mulți generali și colonei mai

00169

bătrâni decât col. GALIN, nu ştie asupra cărei persoane se va opri ca să ~~să~~ numească la conducerea acestei secţii fiind numit ulterior generalul STOIKA.-

Nu l-am cunoscut pe col. GALIN, decât la primele două sedinţe din Clemenţeeu, după care nu ne-am mai întâlnit.-

Declar susţin şi semnez,

col. rez. Gh. PANCU.-

3.- col. rez. GALIN ST. la acuzaţiunea adusă de col. PANCU GH. ne declară :

Măţin în totul declaraţia mea dată în ziua de nouă Septembrie 1947.-

Nu am cerut col. STOIKA, să fiu şeful unei secţii sau subsecţii de organizare, iar despre acel dialog nu ştiu nimic, ceace cred că acel dialog să fi avut loc cu altcineva şi dl. col. PANCU face o confuzie căci sunt doi ani dela şedinţele la care facealizie dl. col. PANCU

Declar susţin şi semnez.

col. rez. GALIN

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal

Comisar şef,

BABEI GH.

00170
✓

DECLARAȚIE

Subsemnatul PAMFU C. abs.al Sco.Inf.de Meseri născut în anul 1915 luna Mai ziua 22 în comuna Scoreiu, jud.Făgăraș din părinți Ioan și Maria, necăsătorit, condamnat nu am fost, domiciliat în prezent, în comuna Scoreiu, jud. Făgăraș, asupra provenienței documentelor aparținând P.C.R. declar următoarele:

Nu am făcut nici un fel de politică și nu sunt înscris în nici un partid politic. Din Iulie 1938 și până la 3 Aprilie 1945 am lucrat la Fabrica "Malaxa" București de unde am plecat motiv de boală.-

Din Aprilie 1945 am ajutat pe sora mea Marico Pampu ce era în serviciul la Dna Ghilezan, care locuia împreună cu fiul său Emil Ghilezan în București, Str. Ioan Ghica Nr.5-7 Et.6 (clădirea Băncii Ardelone).

În Iunie 1947 Emil Ghilezan s'a căsătorit și s'a mutat în București pe str.Polónă Nr.23 la soția sa, unde în prezent se află și sora mea în serviciu.-

La începutul lunii Iulie 1947 odată cu plecarea Doamnei Hortensia Ghilezan la băi la Vâlcele, Brașov, subsemnatul am plecat acasă la părinții mei în comuna Scoreiu jud.Făgăraș, unde am început să muncesc la pământul ce aparține părinților mei.

Cu ocazia plecării mele din București la Scoreiu, Făgăraș, la împachetarea lucrurilor mele, am luat din lada de gunoi comună dela parter niște hârtie pentru împachetat bagaju meu, după care am plecat la Scoreiu.

Cu ocazia dizolvării partidului Național-Țărănesc, mi s'a făcut o perchezitiție acasă în comuna Scoreiu de către jandarmi din comună cu care ocazie s'a găsit acele hârtii cu care am împachetat bagajul la București, fără ca eu să fiu știut că acele hârti ar putea fi de o importanță atât de mare, ca să se intereseze jandarmi;

Eu fiind ocupat cu munca câmpului, nu am avut timp să mă uit prin ele, și numai câte o dată atât eu cât și tatăl meu făceam țigări, deoarece hârtia erau subțire și șinea loc de foiță care era mai bună decât ziarul. Dacă ași fi știut că acele hârti prezentau o importanță mare, nu le luam dela lada de gunoi, le preдам postului de jandarmi sau în cel mai rău caz le ardeam pentru a nu fi găsite la mine.-

Certificatul de alegător pe numele Iancu N. Radu din comuna Bălăceanu, jud. Râmnicu-Sărat l'am găsit în iarna lui 1946-1947 pe stradă lundu-l la mine când a fost găsit la perchezitiile.

Pe Colonelul Zaharia l-am cunoscut la Doamna Ghilezan înainte de căsătoria fiului său Emil Ghilezan.

Când a venit a doua oară după căsătoria Dlui Emil Ghilezan, am aflat că este deputat de Brașov al partidului Național popular și că locuiește la Brașov în Str. Gheorghe Barițiu Nr. 14-18, (nu știu precis) însă mi-a dat numărul de telefon care este 2310, din Brașov.-

Datorită acestui fapt, am rugat pe domnul Colonel Zaharia, după ce mai întâi îi promisese și doamnei Ghilezan, să-mi procure 2000 Kgr. ciment (deoarece era blocat) ciment ce mi era necesar la construirea (refacerea) casei părintești din com. Scoreiș-Făgăraș.-

Domnul Deputat Zaharia, me-a spus să mă prezint la Brașov la domnealui cu o cerere semnată la primăria comunei mele și de Prefectura de Făgăraș și să i-o dau domnelui, că se va interesa D-lui ca să mi scoată cota necesară de 2000 kgr. ciment, unde eu am dus din București acasă am făcut cererea semnată de primărie, unde am făcut al doilea drum la Făgăraș la prefectura mi-o pus aprobarea, de unde am urmat drumul la Brașov de l-am mănăat personal Domnului Colonel Zaharia.-

Văzând că nu poate face imediat mi-a spus să vin peste o săptămână, gândindu-mă că mai cheltui banii cu trenu m'am reîntors din poartă și am cerut numărul de telefon că să nu mai dau bani la tren și să-i dau un telefon. Care număr mi-l-a dat o parte feminină, spunându-mi și numărul 2.310 după care m'am dus acasă la Scoreiș fără însă a mai primi nici până astăzi acel ciment.-

Aceasta a fost scopul drumurilor mele la
Braşov - Făgăraş şi Bucureşti.-

Aceasta este declaraţia care o susţin şi
semnez propriu ne silit de nimeni.

ss.Pampu C.

Bucureşti, 22 Septembrie 1947.

7-X-1947 00153 ✓

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Colonel rez. G. PANCU, în continuarea declarațiilor anterioare, declar:

La începutul lunii Martie 1946, mi s'a comunicat telefonic de către Dl.Col. Stoika, pe care-l avusesem șef la M.I.A.P.R., că a fost numit șef al secției militare P.N.T., de către Dl. Maniu și că s'a gândit la câțiva dintre foștii colaboratori ca să ne aibe lângă dânsul.-

Cu această ocazie mi s'a comunicat să viu prima Vineri la ora 17, în str. Clemenceau Nr.9 (în sala mare) unde ducându-mă am găsit pe Dl.Col.Stoika și încă câțiva, din care îmi reamintesc pe: Col. Stoenescu, Col. Mihai I., Lt.Col. Solomonescu, Maior Fetcău, Col. Spiridoneanu și alții.-

Dl. Col. Stoika, în câteva cuvinte ne-a arătat că scopul secției militare P.N.T. era de a pregăti proiecte ale situației și legi, în legătură cu armata, pentruca la o eventuală venire a P.N.T. la putere guvernul să aibă dela început anumite chestiuni gândite și formulate gata de a le pune în aplicare, iar nu atunci să înceapă a se gândi ce face.-

Că secția se va încadra conform statutelor P.N.T. în Cercul Profesional Militar și că se vor organiza 3 subsecții: organizare, Informației și Juridică.-

Cu această ocazie a recomandat ca fiecare să se străduiască a face câți mai mulți adepți, că P.N.T. va veni în curând la putere și că el crede că în curând vor fi fixate alegerile și că P.N.T. și-a impus ca un punct de onoare ca armata să și recapete prestigiul ei de altă dată și să se repare toate nedreptățile care s'au făcut până în prezent că prin legiuirile ce se vor face atât existența și stabilitatea corpului ofițeresc va fi întărită și că în general standardul de viață va fi ridicat, pentru a putea face față indicelui de scumpete actual, înlăturându-se situația actuală creată atât ofițerilor activi cât și de rezervă în care scop recomanda să se facă o vizită în str. Regală 14, pentru a se vedea halul în care se prezentau ofițerii pensionari după o viață întregă închinată oștirii

././.

00174

toți având între 1 și 3 campanii.-

În luna August, cu ocazia apariției ofițerilor deblocați, Dl.Col. Stoika a cerut ca aceștia să fie înscrși mai întâi la sectoarele politice, pe raza cărora domiciliu și numai după aceasta să fie înscrși la secția militară dând ordin Col. Stoenescu, pentru a forme un registru de înscriere a tuturor, pe specialitate și arme împreună cu lucrările de specialitate elaborate eventual de fiecare membru lucrări ce ar fi putut fi folosite în activitatea secției.-

A mai cerut Col. Stoenescu să aibe un tabel cu adresele și Nr. de telefon ale membrilor secției, pentru a putea fi chemați la nevoie.-

Secția a întocmit un regulament de funcționare elaborat de Dl. Gl. Zorzor care a fost înaintat conducerii partidului prin biroul de studii condus de Dl. Prof.Tagcă.-

Îmi amintesc că la una din ședințele care a vut loc în sala mică a partidului (în ziua când se adusese la Cămpulung procesul Dlui Mihalache) au venit în ședință Dnii Bunescu și Popescu Botoșani, care după ce s'au recomandat, Dl. Popescu Botoșani a declarat că direcția partidului a luat act de constituirea secției militare și că recomandă ca activitatea ei să se împletească cu activitatea politică, deoarece alegerile bat la ușe și partidul speră mult în ajutorul pe care-l va avea la alegeri, din partea secției militare, recomandând ca fiecare membru să caute să aducă mai mulți aderenți în P.N.T.-

La ședința când s'a făcut alegerea comitetului în frunte cu Dl.Gl. Negrei, au luat parte Dnii Coposu din partea Dlui Maniu și Dl.Prof.G.K. Constantinescu, din partea Dlui Mihalache, care a recomandat secției militare să caute să organizeze nuclee de adepți în unitățile și instituțiile armatei, asemănătoare celor din marile întreprinderi, unde organizarea se face vertical și orizontal, pentru a se obține astfel câți mai mulți membri.-

A urmat apoi un ciclu de conferințe, pe care le-am declarat anterior, redând aci numai sumarul conferinței Dlui General Zorzor despre "Cadrul disponibil", arătând că deblocarea actuală n'ar fi fost făcută obiectiv și că P.N.T. își propune ca toți ofițerii deblocați să fie reintegrați în armată însă după trecerea lor printr'o comisie care cerea să vadă situația dela caz la caz, nu că în prezent când au fost scoși șefi de promoții și reținute în activitate unele elemente slabe, numai pentru motivul că aceștia din urmă s'ar fi încadrat în regimul de azi.-

00175

Deasemenea urma ca P.N.T. să desfășureze legea cadrului disponibil și E.C.P. întrucât P.N.T. preconizează ca politica să fie înlăturată din armată.-

Colonelul Cantea în conferința sa "Dezarmarea și apărarea națională" a arătat că de când lumea războaiele au fost frecvente și că dacă s'ar număra anii de război și pace ai omenirii, s'ar vedea că $\frac{2}{3}$ au fost numai războaie conchizând că orice popor care vrea să-și asigure pacea trebuie să aibe o armată bine organizată și că dezarmarea ar fi o iluzie, iar înarmarea este o chestiune naturală și eternă și că azi când s'a ajuns la bomba atomică, chestiunea înarmărilor devine de această actualitate.-

În ce ne privește, pe români, configurația geografică ne-a impus să fim mereu la remorca celor mari, dovadă că până la 1916, contam ca o anexă a armatei germane, între 1918-1940, am copiat pe francezi, iar dela 1940 ne-am alăturat iar germanilor, astfel că mult dorita doctrină românească n'a putut fi înlăturată în armată până azi.-

La ședința următoare, subsemnatul și Col. Demetrescu C-tin am făcut câte o scurtă întâmpinare asupra celor spuse de Col. Cantea, subsemnatul arătând că fațade tratatului de pace organizări preconizate de Col. Cantea, nu se pot realiza și că vom fi nevoiți a ne mulțumi cu instrucții analoage premilităriei, iar Col. Demetrescu C-tin a arătat că situația internațională este de așa natură că în cele din urmă lumea se va împăca și se va putea trece la dezarmare.-

La una din ședințele ale Secției Col. Stătescu a propus că din cauza numărului mare de participanți a timpului redus al sedinței, nu se pot intra în discuția multor chestiuni de detaliu și importanță, aceste chestiuni să fie discutate pe subsecții în anumite sedințe restrânse, care urma să se ție pe subsecții, urmând ca numai concluziile să fie aduse în ședințele obișnuite.-

Știu că legătura dintre Secția militară și Direcția Partidului era făcută de către Dl. General Stoika Gr. afirmație făcută în plinul sedințelor de către Dl. Col. Stoika Stefan.-

Mai știu că Dl. Gl. Negrei a propus și s'a aprobat ca, Col. Stoianescu să aibe de ajutor un ofițer mai tânăr, denu-mindu-i-se pe maiorul Dristorhan Dlui Col. care i-a ținut și locul în timpul cât Col. Stoianescu a fost delegat de Crucea Roșie, cu ajutorul american, pe V. Troțușului.-

00176

Aceasta este declarația pe care o semnez propriu.-

Colonel,

7.X. 1947

/ss/ G. Păncu

București.

00177

C.N.S.A.S.

6. Sept 1947 ✓
178

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ing.colonel Demetrescu Constantin, veteran de războiu, asupra celor întrebate declar următoarele:

Fac parte din organizația desoției militare a Part. Naț.Tărănesc, unde am fost însărcinat cu misiunea de a comunica știrile radiofonice. Această misiune mi-au atribuit-o fără ca s'o cer.

N'am făcut parte din comitetul de direcțiune, care cuprinde pe lângă vicepreședinți și pe șefii secției organizației, juridice și legislație.

Niciodată n'am fost convocat de vre-o întrunire a comitetului ca unul care nu eram pe placul Dlor și nici nu eram ales.

La această secție militară s'a făcut mai mult demagogie în scopul de a reține în partid pe tinerii ofițeri deblocați, cărora li se promiteau reintegrarea în vechile lor drepturi.

Există însă un alt curent care propovăduia o eventuală colaborare cu actualul guvern dând speranța celorlalte că în curând vor veni la putere.

Stiu despre președintele secției generalul Negrei că a luptat ~~pentru~~ colonelului ~~St.~~ Stefan Stoica ca să conducă această secție în mod efectiv, iar nu onorific, după cum îi propusese fostul șef adinterim colo.Stoica.

Stiu că generalul Stoica, văz cu acesta din urmă, lupta contra generalului Negrei, ca astfel să revină la șefie vărul dsale.

Stiu că în contra acestor doi din urmă, lupta generalul Zorzor, unul din șefii din comitet, intrucât acesta era rudă cu general Negrei.

S'a cerut la un moment dat dizolvarea comitetului nou ales și nu a reușit gruparea Stoica.

Bu n'am cerut și nici n'am fost pus pe vreo listă de candidatură pentru acest comitet.

Dacă au văzut că eu nu activez, au numit un amior ca supleant și aceasta din cauza că nu le-a plăcut obiectivitatea, cu care le vorbeam.

În scîpul de a-mi păstra această independență de spirit,
n'am voit să candidez și nici n'am luat parte la alege-
rile din Circumscripție

Așa fiind activitatea mea în partid s'a încetinit,
pînă la urmă, încetînd și din motive de sănătate, subsema-
tul fiind în vîrstă de 62 ani și bolnav, de o gravă mala-
die aproape incusabilă [REDACTED]. Rog a se cer-
ceta [REDACTED]

înainte de a fi depus în închisoare.

Rog respectuos a dispune eliberarea mea întrucît
activitatea mea politică a încetat, convingându-mă de
inutilitatea mea la o vîrstă înaintată și bolnav de o
maladie atît de gravă, asociată cu un grav reumatism in-
fecțios.

6 Septemvrie 1947

ss.Îng.Col.Demetrescu

8. Sept. 1947

00180

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ing.Colonel DEMETRESCU CONSTANTIN, veterinar de războiu, născut la 23 Martie 1886 în Craiova din părinți Radu + și Iconia +, căsătorit fără copii, domiciliat în București Str.Dr.Manoleanu 2, asupra activității secției militare a P.T.N. declar următoarele :

Sunt membru al P.N.T. din 1940 și m'a determinat la aceasta - Dl.Col.Stoica - de care mă leagă prietenie din școala militară dela Iași și pentru sprijinul pe care mi l'a dat, în contra prigoanei Antonesciene.-

Fac parte din secția militară a P.N.T. din luna Martie 1946 - în calitate de șef al comisiei de informații, ajutat fiind de Sublt. Walter Paul. Când a luat ființa secția militară compusa dintr 'un comitet de conducere și 3 comisii după cum urmează:

Comitetul de conducere era compus din Col.Stoica Stefan ca președinte și General Stoica Grigore ca referend iar ca membru Dl. General Zorzor.-

Comisia de organizare era condusă de generalul Stoica Grigore - cea juridică de gen-Zorzor și cea de informații de subsemnatul Col.Demetrescu C-tin.-

În acest timp s'au ținut ședințe săptămânale în fiecare Vineri la sediul Partidului din Str. Clemenceau. În aceste ședințe s'a discutat și lucrat la diferite proiecte de regulament de organizare a secției militare și despre legea poziției ofițerilor.

În Octombrie 1946 s'a procedat la alegerea unui nou comitet al secției militare P.N.T. care a fost compus din următorii: Generalul Negrei ca președinte, Col.Stoica Stefan ca vicepreședinte Gral Stoica Grigore, ca șef al comisiei de organizare, Dl.Gen.Zorzor ca șef al comisiei juridice și dl.General Barbu, ca membru, iar secretar al comitetului de conducere, era Colonelul Stoenescu.

Componenta comisiunilor a rămas același menționată anterior.-

Comisia de organizare avea ca scop organizarea

00181

armatei pe baza de doctrina-românească, și campaniile trecutului nostru.-

Comisia juridică, avea de scop ca să studieze și să întocmească legi militare.-

Comisia de informații n'a activat decât în știri radiofonice extreme. A luat ființa secția militară județene în orașele din Plocești - Craiova, etc.-

Au luat ființa secții militare ale celor 4 sectoare politice din Capitală.- La Negru era Col. Statescu.- La Albastru era general Vasilescu.

S'au ales și delegați pe arme și anume: Col. Cantea pentru Cavalerie, la Infanteria, Generalul Georgescu Dumitru din infanteria; la Artileria Generalul Stoic Grigorie - la aviație, generalul aviator Diculescu - la marina vice amiralul Georgescu Ion - la geniu Generalul Popescu.-

Colonelul Stoica a ținut o conferință în rezumat cu subiectul Armata de mâine, cu ocazia vizitei la secția militară în Str. Clemenceau a Dlui Mihalache.

În acest rezumat a spus în rezumat, că armata de mâine a României trebuie să fie bine instruită, gata în fiecare moment a se apăra, în care scop este necesar ca tot tineretul să fie instruit, începând încă din școli.- A mai vorbit despre ridicarea stagiului militar, în scopul mării efectivelor pentru timp de războiu, întrucât prin acest procedeu se vor putea mări efectivele armatei, pentru exemplarizarea instruirii complete a tineretului Dl. Colonel Stoica prevedea înființarea premilităriei.-

În acest rezumat a pus în discuție și industria națională.- În legătură cu aceasta a susținut ideea ca marea industrie trebuie dezvoltată astfel ca în timp de războiu să poată fi ușor transformată în industrie de războiu.-

După terminarea acestui rezumat a luat cuvântul și Dl. Ion Mihalache, care în timp de o oră - în care a spus - între altele următoarele: că dorința partidului și a sa, este să înființeze secții militare în toată țara pentru captarea de membrii - ai P.N.T.-

Mijlocul de legătură cu Centrul va fi făcut prin organizații politice a județului respectiv.

A dat dispoziții ca toată lumea să iasă pe teren și să activeze, deoarece din birou nu se poate face nimic.

Armata română trebuie să ia exemplu dela armata elvețiană, iar un bun român trebuie să aibe armă și ranița sa, pentru a putea face față atunci când va fi nevoie.-

Atât la sosire cât și la plecare Dl. Mihalache a fost însoțit de 4 persoane, printre cari am recunoscut pe Inginer Popescu Botogani.-

Aceasta îni este declarația pe care o dau, a semnez propriu.

ss.Col.Demetrescu.

București, 8 Sept. 1947.

8 Sept 1947

00183

DECLARAȚIE

Subsemnatul colonel inginer Demetrescu Constantin veteran de războiu, în continuarea declarației anterioare, asupra activității mele din secția militară P.N.T., declar următoarele:

Odată cu înființarea secției militare P.N.T am fost rugat de dl colonel Stoica ca să tin săptămânal la ședințele, secției, câte o cronică externă scurtă de 10-15 minute.

La vreo lună de zile mai târziu s'a organizat secție în comisiuni, dintre care una impropriu a fost denumită impropriu comisiunea de informație, care mai apoi s'a schimbat în titulatură în cea de documentare, unde m'a numit pe mine șef ca să o organizez. Eu însă n'am organizat-o niciodată această comisiune n'am intrunit-o niciodată. Astfel că ea a rămas în stare de proiect. În realitate eu făceam o simplă cronică externă, ca o sinteză extrasă din revistele străine, din acele priheș din emisiunile dela diferite radiouri- și anume dela Radio Moscova-Londra, N.York, etc. București.

Tin să menționez că eu m'am făcut niciodată parte din comitetul de conducere al secției, astfel că n'ăi așa zisă comisiune de informații, care n'a funcționat niciodată. De fapt n'a avut rolul ce i s'ar fi convenit prin definiție.

Eu predam la aceste cronice externe în felul următor: Adunam extrase din diferite reviste ale presei dela Radio, Postdam și deși comentariile făcute la radio-pe care apoi la ședințele secției le comunicam auditorului.

Ideile din aceste comentarii nu erau concepute de mine ci redată în rezumat după emisiunile dela Radio. Se poate ca unii dintre membrii care au ascultat aceste cronici să-și fa închipuit ca comentariile erau ale mele. În realitate toate erau extrase dela emisiunile dela Radio și ziare. Eu personal nu-mi dădeam nici o părere și nu făceam nici o critică, ci lăsam pe ascultători să tragă singuri concluzii din comunicările făcute.

Intrucât în luna Decembrie 1946 la o şedinţă s'a ridicat, dl maior Păfecaru, care a obiectat că aşa cum se face cronica şi comunicarea comentariilor mele ar rezulta că se face o propagandă unilaterală.

La aceasta eu am obiectat imediat că am fost rău înţeles şi că aceste comentarii nu erau altceva, decât comentariile redactate din diferite ziare străne, auzite la radio şi atunci dl gl Negrei a hotărât ca pe viitor să mă prezint cu lista revistelor din care am extras comentariile. De atunci înainte eu m'am conformat întocmai.

La urma din şedinţe s'amai ridicat şi dl Colonel Sergiu Dumitrescu care a obiectat că sunt cam pesimist şi nu este de părerea mea. La aceasta am obiectat imediat că expunerea comentariilor din presa străină nu sunt părerile mele şi ale diverşilor raportori străine şi că rog ca să nu se mai facă vreo confuzie pe viitor. Dl colonel a obiectat ca spărtura dintre cele două lumi nu era atât de ~~măxmat~~ pesimistă, adică atât de gravă, după cum ~~măxmat~~ ar reeşi din cele expuse în comentariile presei străine.

În anul trecut dl colonel Plesniţă Nicolae din cavalerie la una din şedinţele secţiei s'a oferit să furnizeze informaţii dela M.St.M prin o cunoştinţă a Dsule, dela M.St.Maj.

Nu-mi amintesc să fi indicat numele acelei persoane, însă nu s'a primit de mine, nici un document. Nu ştiu cui s'a dat materialul informativ şi nici ce conţinea acel material.

Tot anul trecut dl colonel Galin a comunicat la una din şedinţele secţiei ca şi el ar putea furniza ştiri dela diplomaţiei străine. Eu însă n'am primit dela dânsul nici o informaţie din acestea. Cui anume au fost predate şi ce conţineau nu ştiu.

Ştiu că sublt. Lăzărescu primea adeziunile de membrii, la sediul partid. din Clemenceau.

Ştiu că se ţinea şedinţe şi în alte parte decât la sediul din Clemenceau şi anume la Sărour Metrona al Dlui colonel Stoica, pentru secţia de organizare-cu care scop făcea invitaţii la terminarea fiecărei şedinţe, făcându-le ziua şi ora. Nu-mi amintesc de alte locuri să se fi ținut şedinţele comisiilor.

În ceea ce priveşte comisia de informaţie eu n'am ținut nicăieri la nici o dată o asemenea şedinţă, întrucât

./.

00185

n'a funcționat această comisiune.

Stiu că planul de organizare a secției militare a fost făcut de dl col.Stoica în colaborare cu alți ofițeri din secție.

Despre planul de organizare a armatei nu-mi amintesc cine l'a întocmit.

Mă duceam la dl Maniu la ziua onomastică și la ziua de naștere. Acolo mai întâlneam din membrii secției pe dl general Barcu, Deculescu și Zorzor, Col.Stoica, general Negrei.

Stiu că generalul Zorzor a făcut un proiect de lege intitulat legea poziției ofițerilor, pe care apoi a discutat-o la ședința secției la sediul secției.

Aceasta imi este declarație pe care o semnez.

8 Septembrie 1947

ss.Col.Demetrescu

9. Sept. 1947 ✓

10180

DECLARAȚIE

Subsemnatul ing.colonel Demetrescu Constantin, cu domiciliul in București, str.Dr.Manolescu Nr.2, in continuare declar următoarele:

1. Intrebare: Se mai țineau și alte ședințe in cerc restrân, și afară de ședințele comisiunilor?

R. N'am cunoștință să se fi ținut asemenea ședințe.

2. Căne fixa programul ce urma să fie discutat in fiecare comisiune?

R. Se fi ~~zicea~~ fiecărei din cele 2 comisiuni adică de organizare și juridică.

In ce privește comisiunea de informație aceasta n'a funcționat niciodată, nici nu s'a constituit. Pentru comisiunea de informație a fost dat ca ajutor sublt. Walter, iar mai târziu un maior al cărui nume imi scapă.

Walter avea misiunea ca să facă argumente de pe știri le externe dela Radio și revistă.

Dânsul când eu lipseam, avea misiunea să facă cronica știrilor externe.

Mayorul respectiv menționat mai sus urma să facă cronica știrilor interne. Eu nu am auzit niciodată și nici nu știu dacă a activat in acest sens.

3. Cine fixa programul ședințelor plnare?

R. Comitetul de conducere a secției militare din care eu nu făceam parte- fixa programul ședințelor plenare.

4. Cine dădea directive și dispozițiuni referitor la modul de activitate și scop al secției militare, din partea conducătorilor P.N.T.

R. Nu cunosc această chestiune.

5. Ce știți in legătură cu dispozițiunea ce s'ar fi dat pentru inscrierea unui număr mai mare de ofițeri și subofițeri deblocați in secția militară?

R. Stiu că in toamna anului 1946, inainte de alegere, la o ședință plenară a secției militare, un membru din sala s'a ridicat și a ~~x~~propus ca o idee importantă stăruința tuturor membrilor de a aduce și înscrie cât mai mulți ofițeri și subofițeri, deblocați pentru a fi înscriși in secția militară in vederea alegerilor, care au avut loc

10187

S'a acceptat această propunere și s'a îndemnat ca fiecare membru să activeze în acest sens.

Stiu că au venit în urma acestui indemn prea puțin ofițeri și subofițeri deblocați.

6. Ce știți în legătură cu dispoziția de a se face o apreciere de cadrele active ale armatei și scopul de a se obține informații și de a câștiga încrederea acestora în favoarea P.N.T.

R. Nu cunosc această chestiune.

Notez că eu în știrea mea nu eram de părere ca să funcționeze secția militară, până nu se publică tratatul de pace cu România, pentru că numai cunoscând dispozițiile acestui tratat-secția să ia în discuție organizarea viitoare a armatei.

7. Care erau posturile de radio și revistele din care făceați rezumate pentru cronică externă?

R. Semnalul, Jurnalul, Știința, Glasul Armatei, Timpul, revista reviste de presă difuzată de posturile de radio din România, Moscova, Londra și American.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

9 Septembrie 1947

ss. Col. Demetrescu

9. Sept. 1947 ✓
70188

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Colon. Ing. DEMETRESCU CONSTANTIN,
domiciliat în București Str. Dr. Manoleanu 2 în completare
declar următoarele:

1.- Întrebare: Care era scopul aparent și care
era scopul în fond al secției militare ?

Răspuns: Apărent avea scopul strângerei le-
găturilor dintre membrii militari al P.N.T., iar în fond
scopul era de a se organiza în vederea succesului în ale-
geri iar după alegeri să se consolideze în vederea propă-
șirii, în vederea unor eventuale noi alegeri.-

2.- Întrebare: Cine dădea dispozițiuni secției
militare dintre conducătorii P.N.T. ?

Răspuns: Secția militară a Capitalei, ca ori-
ce circ. profesional, era sub conducerea șefului politic a
Capitalei, adică a Dlui Mihalache.-

3.- Întrebare: A cui a fost ideia organizării
secției militare pe comisiuni ?

Răspuns: Ideia a fost al Col. Stoica. El s'a
ghidat, în acest scop de pe tipul de organizare obișnuită
și militare și civile.-

4.- Întrebare: Ce sens avea ideile susținute și
indemnul lui I. Mihalache, cu ocazia discursului ținut la
secția militară ?

Răspuns: Scopul a fost ca să facă să iasă
partidul din moleșală de până atunci - lăsată în urma
unei conduceri slabe a Drului Lupu.-

Aceasta i-mi este declarația pe care o semnez.

ss. Col. Denetrescu.

9 Sept. 1947.

11. Sept. 1947

20189

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ing.Colonel DEMETRESCU CONSTANTIN,
domiciliat în str.Dr.Manolescu Nr.2, în completare de-
clar următoarele:

1.- Intrebare: Știți că Maiorul Fetekau la o șe-
dință a cronicei externe s'a sculat și a făcut obiecțiuni,
că aceste cronici sunt îndreptate în contra U.R.S.S. ?

Răspuns: Imi aduc aminte că la o ședință
când făceam cronică externă - Maiorul Fetekau s'a sculat
și a spus - că din cronicile făcute de mine - are impresia
că sunt îndreptate în contra U.R.S.S.

În continuare eu i-am răspuns ca eu fac re-
dare rezumatelor și comentariilor dela presa și Radio -
așa cum le adun și ca ideile nu sunt ale mele, ci numai
redate după aceste posturi și reviste.-

2.- Intrebare: Care a fost ecoul și efectul ce-
lor spuse de Ion Mihalache, la secția militară ?

Răspunsul: Ecoul celor spuse a fost galva-
nizarea membrilor, în vederea activării mai intens pentru
eventuale noi alegeri parlamentare, întrucât ideea era ca
se vor face noi alegeri.-

Un alt ecou a fost convingerea că se va ac-
tiva mai mult pe plan politic la circumscripții și culori.

În ceea ce privește armată, ecoul produs era
ideea ca ar intenționa să vadă armata române ca pe cea
Elvețiană, adică cu urnamentul și echipamentul fiecărui la
îndemână - pentru a putea acționa prompt și la timp -

3.- Intrebare: Cine este maiorul care a primit
misiunea de a culege informațiuni interne ?

Răspuns: Este un maior deblocat, pe care la
însărcinat direct Dl.General Negrei, dar nu-mi amintesc
numele. Dacă l'aș vedea l'aș recunoaște.-

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin
și scanez.

ss.Colonel Demetrescu

18. sept. 1947

00190

DECLARAȚIE

Subsemnatul Col. Ing. DEMETRESCU CONSTANTIN, 300
în continuare declar următoarele:

1.- Întrebare: Cine a dat indicațiuni despre
scopul și activitatea secției (comisiunii) de informa-
ții ?

Răspuns: Dl. Colonel Stoica mi-a indicat
scopul în sensul următor - Comisiunea de informații avea
scopul de a se ține la curent cu toate legile militare
și să consulte toate Monitoarele oficiale precum și Mo-
nitorul Castei - pentru a le folosi la discuțiile pro-
ectelor de legi ce se vor lua în desbaterea Comitetului
de Conducere.-

A mai spus că comisiunea de informații va cauta
să adune știri radiofonice externe și apoi știri radio
despre situația internă (radio București).

Despre armata română se hotărât de către Dl.
General Negrei ca un ofițer maior - pe care l'a numit
Dsa - "să se ocupe de știri interne în legătură cu starea
de spirit a armatei și celor deblocați.-

Cine este acel maior nu știu.-

Din aceste dispozițiuni s'au realizat până
în prezent următoarele:

- Stirile și cronica radiofonice externe s'au
făcut de către mine la ședințele plenare obișnuite.-
În lipsa mea eram înlocuit de către sublt. Walter Paul.

- În ceea ce privește culegerea informațiilor
interne și în legătura cu starea de spirit a armatei
active și a deblocaților nu știu ce s'a realizat, căci
eu n'am primit asemenea informații - și nici nu știu
dacă s'au dat și cui s'au dat.-

După cum am arătat în declarațiile anterioa-

re Col. Plesnila Nicolae din Cavalerie s'a oferit să aducă informații radio - de la M.St.Major, prin o cunoștință a sa ce se le ia dela Cercul Militar din București, unde se găsește un asemenea buletin.-

Tot astfel Col.Gălin s'a oferit ca să procure informații radiofonice de la legații străine (bulgară, rusă, etc.).

Aceste informații radiofonice urma să le ia dela diferite redacții de ziare cari au legătură cu acele legații și care au buletine radio.

Aceasta i-mi este declarația pe care o semnez.-

ss.Col.Ing.Demetrescu.

13 Septembrie 1947.

14

00192 ✓

R E F E R A T

=====

din 14 Septembrie 1947

Inginer COLONEL DEMETRESCU CONSTANTIN

de 62 ani, născut în Craiova, inginer și colonel în pensie din artilerie, căsătorit, fără copii, domiciliat în București Str. Dr. Manolescu Nr. 2,

Este foarte inteligent, inginer diplomat, posedă multe cunoștințe în chestiuni de știri - cunoaște bine limba franceză și germană. - Este cunoscut ca un expert în cronica de știri. -

- S'a înscris în P.N.T. în anul 1940 - fapt la care a fost determinat de către Col. Stoika Stefan de care îl leagă o prietenie strânsă din școala militară și pentru sprijinul care i l-a dat în timpul de prigoană a dictaturei lui I. Antonescu. -

- În secția militară P.N.T. s'a înscris în luna Martie 1946 când a luat ființă acea secție. -

- Stie că secția militară a fost organizată la ideea și concepția lui Col. Stoika Stefan pe 3 comisii : de organizare, juridică și de informații, în care scop s'a ghidat după tipul organizațiilor militare. -

- Recunoaște că a fost numit și a activat ca șef al comisiei de informații ajutat de Sublocot. Walter Paul. -

- Indicațiunile și misiunea comisiei (secției) de informații le-a dat Dl. Col. Stoika Stefan :

Comisiunea de informații are scopul de a se ține la curent cu toate legile militare și să consulte toate monitoare oficiale precum și monitoul castei, pentru a le folosi la discuțiile proiectelor de legi ce se vor lua în debaterile comitetului de conducere. -

Comisiunea de informații vacantă să adune știri informative radiofonice, externe și interne. -

În legătură cu armata română s'a numit de către Gen. Ngrei un maior să se ocupe de știrile interne, despre starea de spirit a armatei și a celor deblocați. - Cine este acel maior, nu stie. -

Din aceste dispozițiuni s'au realizat următoarele :

- În ceea ce privește informațiile externe, în fiecare săptămână la sfârșitul ședințelor plenare, Col. Demetrescu Constantin ținea 10-15 minute cronica știrilor externe.-

Aceste știri erau extrase de către dânsul dela radio și reviste cu știri din care făcea un rezumat.- După comunicare rezumatului făcea și comentariul lor, tot după extrase dela radio și din reviste.- Dânsul nu-și dădea părerea, ci lăsa pe auditori să tragă singuri concluzia din cele redată.-

- Recunoaște că la o ședință a fost întrerupt de către Maiorul Petecău, care i-a reproșat că din aceste cronici și comentarii reese o acțiune de ațâțare și propagandă antisovietică

- Recunoaște, că tot astfel, a fost interpelat și de către Col. Dumitrescu Sergiu, care i-a obiectat că este prea pesimist și că ațâță prin comentariile sale auditorul contra U.R.S.S.- Col. Demetrescu Constantin declară că dânsul le-a răspuns că ideile nu sunt ale sale ci numai redată după posturile de radio streine și reviste ia concluziile să și le formeze fiecare auditor.-

- Când dânsul lipsia, cronica externă se făcea de către Sublocot. Valter Paul.-

- În ceea ce privește culegerea de informații interne și ~~externe~~ starea de spirit în Armată nu știe ce s'a realizat.-

- Știe însă că într'o ședință plenară Col. Plesnilă Nicolae din Cavalerie, s'a oferit să aducă informații dela Marele Stat Major printr'o cunoștință sau rudă a sa.-

- Tot astfel Col. Galin s'a oferit să aducă informațiuni dela Legațiile Străine ca ex : (bulgară, rusă, etc.).-

Cui i s'au predat sau dacă s'au primit informațiile acestora nu știe.-

- Controlul celor comunicate la cronica externă era făcut în prealabil de către Gen. Negrei.-

În legătură cu activitatea secției militare declară următoarele :

La început comitetul de conducere se compunea astfel : Col. Stoika Stefan președinte, Gen. Stoika Grigore referent, iar Gen. Zorzor membru.-

După ideia lui Col. Stoika Stefan Secția militară a fost organizată pe comisii (subsecții) după sistemul militar și anume :

00194

- Comisiunea de organizare condusă de Gen.Stoika Grigore.-

- Comisiunea juridică condusă de Gen.Zorzor.-

- Comisiunea de informații condusă de către Col. Demetrescu Constantin.-

În timpul acesta s'au discutat și lucrat la diferite proiecte de organizare a secției militare și referitor la legea poziției ofițerilor.

În luna Octombrie 1946 s'a ales un nou comitet de conducere compus din :

General Negrei,președinte

Col.Stoica Stefan,vice președinte

General Stoika Grigore,președintele comisiei de organizare,

General Zorzor,președintele Comisiei Juridice,

Colonel Demetrescu Constantin,președintele Comisiei de Informații,

Colonel Stoianescu,secretarul secției

- Dispozițiunile și ordinele din partea P.N.T.,către această secție militară se dădeau de către Ion Mihalache.-

- Scopul comisiei de organizare era de a face proiecte pentru organizarea armatei române,după doctrina românească și campaniile trecutului nostru.-

- Scopul comisiei juridice,era de a studia și întocmi proiecte de legi pentru justiția militară.-

- Fie că generalul Negrei a fixat șefi de sectoare în București din ofițerii superiori.-

Stie că s'au numit și delegați pe specialități de arme cari să țină contact cu arma respectivă și să dă numele acestora.-

- A luat parte la o ședință plenară când Col.Stoica Stefan în prezența lui Ion Mihalache a făcut un rezumat al conferinței sale " Armata de mâine ".- În acest rezumat Col. Stoica a susținut următoarele :

" Armata de mâine a României trebuie să fie bine instruită,gata în fiecare moment,cu care scop este necesar ca tot tineretul să fie instruit începând încă din școli.- A vorbit despre reducerea stagiului militar în scopul mării efectivelor pentru timpul de război căci prin acest procedeu se vor putea mări efectivele armatei.- Pentru instruirea tineretului a propus reînființarea premilităriei.- A pus în evidență și

00195

industria națională spunând că marea industrie trebuie astfel dezvoltată ca să poată fi ușor transformată în caz de războiu în industria de războiu.-

- După terminarea acestui rezumat a luat cuvântul Ion Mihalache care a spus între altele următoarele :

" Dorința partidului și a sa este, să se înființeze secții militare în toată țara, pentru ca să se urmărească numărul membrilor P.N.T.- A spus că toată lumea să iasă pe teren și să activeze, deoarece din birou nu se poate face nimic.-

Armata română trebuie să ia exemplu dela armata elvețiană - iar fiecare bun român trebuie să aibă arma și ranița sa, pentru a putea face față atunci când va fi nevoie ".-

La acea ședință Ion Mihalache a fost însoțit de 4 persoane dintre cari a recunoscut pe inginerul Popescu-Botoșani

- Stie că programul ședințelor plenare se fixa de către Comitetul de conducere iar al comisiunilor de către președintele secției respective.-

Comisiunea de informații n'a ținut nici o ședință încă nici nu s'a constituit.- Încăci era compusă numai de către Col.Demetrescu Constantin ajutat de Walter Paul.-

REZUMAT SI CONCLUZIUNI:

- Ing.Col.Demetrescu C-tin, recunoaște că face parte din P.N.T., din anul 1940, unde s'a înscris dus de prietenia ce o avea cu Col.Stoica Stefan.-

- A fost numit și a activat ca președinte șef, al comisiunii de informații.- În această calitate recunoaște că n'a făcut decât cronica știrilor externe.- Nu recunoaște că ar fi făcut cronica știrilor externe sau să fi cules informații despre armată.-

- Cronica internă și informații dela Armată urma să fie făcută de un Maior numit de către Gen.Negrei.- Nu știe cine este acel maior.-

- Stie că la o ședință Col.Flesnilă Nicolae din Căvalerie s'a oprit să furnizeze informații dela Marele Stat Major printr'o rudă sau cunoștință a sa.-

- Stie că tot astfel Col.Galin s'a oferit să aducă informații dela Legațiunile Străine din București.-

- Recunoaște că i s'au făcut de câteva ori obiecțiuni și admonestări de către ofițeri la ședință că prin cronica și comentariile sale, atâta auditorul și face propagandă antiso-

00496
vietică.- Dânsul le-a răspuns că nu sunt ideile sale și numai rezumate dela radio și din presă (reviste) iar concluziile să și le tragă fiecare.-

- Arată pe scurt scopul și organizarea secției militare și a activității conducătorilor ei.-

- Dă relații referitor la conferința lui Col.Stoica Stefan repetată în rezumat cu ocazia vizitei lui I.Mihalache la secția militară și cele spuse de I.Mihalache după aceea conferință.-

- Arată că ecoul produs de acea cuvântare a fost luată drept o îndrumare a partidului și un îndemn la acțiune pe teren a secției militare, astfel că să fie gata când partidul va cere aceasta.-

- Dă relații privitor la numirea de către Gen.Negrei a celor 4 șefi de sectoare în București și a delegaților pe specialități de arme.-

- A dat relații referitor la activitatea lui : Gen.Negrei, Gen.Stoica Grigore, Col.Stoica Ștefan, Col.Plesnilă Nic., Col.Galin, Gen.Zorzor.-

- Credem că știe mai mult în legătură cu adunarea de informații în legătură cu armata căci este prieten bun cu Col. Stoica Ștefan.-

A N C H E T A T O R ,

20. Sept. 1947

00153 ✓

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Col.Ing.DEMETRESCU C-TIN cu domiciliul în București Str.Dr.Manolescu 2,redau mai jos extrasele esențiale din declarațiile date de mine în cauză :

- Odată cu înființarea Secției P.N.T.,am fost rugat de Dl.Colonel Stoika Stefan ca să țin săptămânal la ședințele secției,câte o cronică externă asupra știrilor radiofonice,de o durată de 10-15 minute.-

La vre-o lună de zile secția militară s'a organizat pe comisii,iar una dintre ele i s'a dat impropriu denumirea de comisiune de informație, a cărei șef am fost numit eu.-

Această comisiune,mai târziu a primit titulatura de comisiune de documentare.-

Urma ca eu să organizez această comisiune,dar n'am organizat-o niciodată și nici n'am ținut ca ea nici o ședință, neavând nici un membru,în afară de Sublocot.Valter Paul,care îmi ținea locul când lipseam.-

Eu n'am făcut parte niciodată din conducerea secției militare.- Deasemenea n'am luat parte la nici o ședință a Comitetului de Conducere.-

La cronică externă de radio,eu lucram astfel :

Adunam extrase din diferite reviste străine și române (gazette de Lausanne,Universul,Timpul,Scânteaia,etc.)apoi extrase din diferite emisiuni de radio străine și române și anume dela Posturile : Berna - Moscova - Londra - N.York - București.- Adunam și comentarii dela revista presei străine și române de radio.Acest material adunat îl expuneam - La cronică de radio externă, la ședințele săptămânale.-

Eu personal nu-mi dădeam ~~neni~~ nici o părere și nu făceam nici o critică personală ci lăsam pe ascultători să tragă singuri concluzii din acele comunicări.-

În luna Decembrie 1946 la o ședință când țineam cronică externă,s'a ridicat Maiorul Fetecău care a obiectat,că așa cum se face această cronică și comentariile ar rezulta că se făcea o propagandă unilaterală.- La aceasta imediat am răspuns că am fost rău înțeles și că aceste comentarii nu erau altceva decât

00498
comentariile redade din diferite ziare străine și române și
auzite la radio.- Atunci Dl.General Negrei a hotărât ca pe
viitor să mă prezint la lista revistelor din care am extras
comentariile.- Completez cu aceia că toate revistele din
care am extras cronica și comentariile ale presei de radio
erau cenzurate de guvern.-

Eu nu m'am ocupat cu cronica internă și nici de
știrile interne precum și nici de cele în legătură cu armata
română.-

Colonelul Stoika Stefan la început mi-a indicat
scopul și activitatea Comisiei de Informație în următoarele:
Comisia de Informații avea des scop de a ține la curent toate
legile militare și să consulte toate monitoarele oficiale
precum și monitorul oastei - pentru a le folosi la discuțiile
proectelor de legi, care se vor lua în desbaterea comitetului
de conducere.-

A Mai spus că această comisiune, va căuta să aduie
știri radiofonice externe.- Generalul Negrei a hotărât și a
numit pe un ofițer maior care să se ocupe de știrile interne
și cu starea de spirit a armatei și a celor deblocați.- Cine
era acel maior nu știu.-

Din aceste dispozițiuni s'au realizat numai urmă-
toarele :

- Știrile și cronica radio externă s'au făcut de
către mine la ședințele plenare obișnuite (la finele ședințe-
lor câte 10-15 minute) iar când eram lipsă, le făcea Subl.Valter
Paul.-

Eu cu informații interne sau în legătură cu Armata
nu m'am ocupat, nici n'am primit asemenea informații dela
nimeni și nici nu știu să se fi dat cuiva.- N'am dat nici o
urmare la consultarea monitoarelor oficiale sau a monitoru-
lui oastei.-

- Accentuez încă odată că toată activitatea mea în
la comisiunea de informații a fost numai cronica de radio
externă.-

- Referitor la știrile interne și în legătură cu
armata după cum am arătat, în declarațiile date știu următo-
arele :

- În iarna 1945-1946 nu-mi amintesc data la o șe-
dință plenară - la sfârșitul ei, după cât îmi amintesc mi se

00159

pare că :

Colonel Plesniță Nicolae din cavalerie s'a oferit să adune informații radio dela Marele Stat Major prin o cunoștință a sa, prin Cercul Militar București și anume buletine radio - ce se găseau la diferite unități, care le primea din acele furnizate de postul nostru de Radio ascultare ale Mare-lui Stat Major.-

- Tot astfel mi se pare, Col. Galin s'a oferit ca să procure informații radio, dela legațiile sterine (bulgară, rusă, etc.) prin redacțiile de ziare, care au legătură cu acele legații.-

- In legătură cu conferința ținută de către Colonel Stoika Stefan intitulată " Armata democratică de mâine " eu știu următoarele :

- Colonel Stoika Stefan, cu ocazia vizitei lui Ion Mihalache la secția militară, a făcut un rezumat al conferinței sale de mai sus pe care o ținuse anterior, și din a cărui rezumat am putut reține următoarele idei :

Armata de mâine a României trebuie să fie bine instruită, gara în fiecare moment a se apăra în care scop este necesar ca tot tineretul să fie instruit, începând încă din școli.- A mai vorbit despre reducerea stagiului militar în scopul mării efectivelor pentru timp de război - întrucât, prin acest procedeu se vor putea mări efectivele Armatei.-

Pentru exemplificarea instruirii complete a tineretului - Col. Stoika - propunea reînființarea premilităriei.-

A pus în discuție și industria națională, susținând ideea că marea industrie trebuie dezvoltată astfel că în timp de război să poată fi ușor transformată, în industrie de război.-

După terminarea acestui rezumat a luat cuvântul și Ion Mihalache, care între altele a spus următoarele :

Dorința partidului și a sa este să se înființeze secții militare, în toată țara, pentru a se putea coopta cât mai mulți membrii în P.N.T.- Mijlocul de legătură a acestor secții cu centrul va fi făcut prin organizațiile politice a județului respectiv.- A dat dispoziții ca toată lumea să iasă pe teren și să activeze spunând că din birou nu se poate face nimic - și aceasta în vederea unor noi alegeri.-

- In legătură cu organizarea armatei române a spus că armata română trebuie să ia exemplu dela Armata elvețiană iar orice bun român trebuie să aibă arma și ranița sa, pentru a putea face față atunci când va fi nevoie.-

00209
Cred că ecoul și efectul celor spuse de Ion Mihalache la secția militară arătată mai sus a fost următorul : Galvanizarea membrilor în vederea activării mai intense - pentru eventuale noi alegeri, căci era ideea că se vor face noi alegeri.- Să se activeze mai mult pe plan politic, la circumscripții și caturi - Că armata română urma să imiteze pe cea elvețiană, având armamentul și echipamentul fiecare la îndemână pentru a putea acționa prompt și la timp.-

În legătură cu activitatea comisiunilor de organizare și juridică știu următoarele :

Sedințele acestor comisii se țineau aparte de ședințele plenare.- Aceste ședințe se țineau în mod obișnuit la sediul secției militare.- Știu însă că Col.Stoica Ștefan ținea uneori ședințe cu Comisiunea de Organizare la firma " Metrom " unde avea serviciu.-

- Știu că dispozițiunile și ordinele din partea conducerii P.N.T.către secția militară le dădea, în vederea alegerilor - Ion Mihalache.-

- Știu că programul celor discutate în ședințele plenare se făceau de către Comitetul de Conducere împreună cu președintele Gen.Negrei.- Programul ședințelor pe comisii, se fixa de către președinții respectivi-afară de comisia se informații care nu s'a constituit și n'a ținut nici o ședință.-

- Știu că la începutul anului 1947, general Negrei a numit ca șefi la fiecare sector politic din Capitală câte un ofițer superior.- Scopul acestor șefi era de a ține legătura între secția militară și șeful organizației politice din sectorul respectiv.-

Îmi amintesc că la Negru era desemnat Col.Stătescu iar la Albastru era General Vasilescu.-

Știu și aceia că s'au desemnat și ofițeri superiori pe specialități de arme, care cred că aveau misiunea de a ține legături de camaraderie cu ofițerii din arma respectivă (rezerva).-

Eu cred că scopul secției militare era de a se strânge legăturile între membrii militari înscriși în P.N.T.și de a se organiza în vederea succesului în alegeri iar după alegeri să se consolideze în vederea unor eventuale noi alegeri.-

Declara că n'am nici un prieten ofițer în armată
activă, întrucât am trecut la pensie încă din anul 1937.-
Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.-

Ing.Col.Dumitrescu

20 Septembrie 1947

00202

C.N.S.A.S.

DECLARAȚIE

Sussemnatul Doct. Comandor aviator MIRCEA GIOROCIU, născut la 27/XI 1913 în comuna Calafat domiciliat în București Alsea Matei Corbescu nr. 8 sectorul I, fără să fi fost judecat niciodată declară următoarele:

1.- Pe dl NICOLAE GARANDINO l-am cunoscut în toamna anului 1943 la teatrul Studio-Național epocă în care soția sa Dna LILY GARANDINO juca în piesa subsemnatului "Descătușarea".

2.- Ulterior nu am mai avut legături cu dl GARANDINO până în toamna anului 1946 când l-am întâlnit la Athene-Palace unde a venit și dl Căpitan Cdr. MOGÂNĂ dela care data am stabilit legături mai apropiate. - La propunerea dlui GARANDINO și căpitan Cdr. MOGÂNĂ în vederea unei documentări asupra programului P.N.T. am început să frecventez biroul presei cu intermitențe pe baza unui "lăcher-ner", dat de către dl GARANDINO pe o carte de vizită a Doct. Această carte de vizită a fost gădită la subsemnatul.

3.- Am fost colaborator al ziarului "Dreptatea" scriind diverse articole sub pseudonimul "MATEI DOBRESCU". În aceste articole am arătat probleme cu caracter de politică internă.

Referitor la armată am scris un singur articol intitulat "Despre armată" cu subiectul "fragment".

4.- N'am solicitat și n'am fost niciodată înscris în vreuna din secțiile P.N.T.

5.- Din conducerea P.N.T. am cunoscut pe Dnii IULIU MANIU și ION MIHALACHE cu care am avut raporturi mai apropiate. Idem pe dl N. GARANDINO.

Iar cu Dnii CORNELIU COPOȘU și N. PENESCU a avut raporturi foarte vagi.

Notez că am cunoscut deasemenea și aveam raporturi de pretente cu dl ION GHINEA.

Pe dl NESTOR BADEA l-am cunoscut pe bază de simplă politete acasă la Doa ducându-mă odată vizitez pe dl MIHALACHE. Nu am avut nici un fel de raporturi cu Doa.

6.- Am fost prezentat dlui IULIU MANIU și

I MIHALACHE de către Dl căpitan Cdr MOCANU GHEORGHE.

7.- Din primul contact cu dl MIHALACHE am fost întrebat dacă sunt membru partidului National Tărnăvesc și dacă activez în secția militară. Răspunzând negativ mi-a spus că nu are la secția militară specialități aere. Atunci i-am remarcat că neavând competența și dispoziția să tratez câte probleme pot să lucrez pentru Dsa personal, ~~amuzat~~ un studiu informativ despre aviația civilă. A acceptat propunerea și în acest scop am întocmit studiul rezumativ interesând politica aeriană și valoarea factorului aerian. Pe care l-am predat Dlui MIHALACHE la locuința. Deale însoțit de o scrisoare întrucât Dsa nu era acasă.

Menționez că din partea Dlui MIHALACHE n-am mai primit niciodată altă înșărețare.

8.- Cunosco pe Dl general C.A. Adj. TEODORESCU. PAUL încă din vremea ultimelor adptămînti de școală militară. La acea epocă dsa găindu-se la Sibiu în cadrul unei călătorii de comandament, informat că sunt seful promoției m'a îndemnat să cer a fi repartizat în Regimentul de Gardă "Mihai Viteazul".

Dela acea dată am păstrat raporturi continue și apropiate cu Dsa.-

La începutul anului 1947 vizitându-l și comunicându-i că am cunoscut la 19/XI 946 pe Dnii MANIU și MIHALACHE Dsa mi-a relatat ca fapt divers că cineva care se pretinde foarte bine informat i-a spus că într-o împrejurare oarecare rostindu-se numele de PAUL TEODORESCU în fața Dlui MANIU acesta din urmă ar fi declarat : " Il știu. Este fost om al lui Carol II -lea "

Dl general TEODORESCU ma rugat dacă este posibil să verific în ce măsură această chestiune corespunde realității.

Ne putând întrebat acest lucru pe Dl MANIU am reflectat să-l întreb pe Dl MIHALACHE. În această idee, mai târziu, comunicându-l pe Dl MIHALACHE telefonic, că vreau să-i aduc lucrarea despre aviația civilă./ iar Dsa comunicându-mi că era acasă întrucât va pleca aduna și în zori la Dobresti/I-am spus că as avea să-i comunic o chestiune în legătură cu Dl gral adj. PAUL TEODORESCU. Dl MIHALACHE a insistat să-i comunic la telefon pentru a putea răspunde imediat.

I-am relatat cele ce-mi comunicase Dl general TEODORESCU iar Dsa mi-a făcut cunoscut că faptul este inexact și din câte știe Dl MANIU ~~disprețuiește~~ îl apreciază pentru atitudinea avută în ultimii ani ai domniei Carol al II-lea. Mi-a adăugat că ar putea să-i confirme acest lucru chiar personal. I-am răspuns că

vei comunica răspunsul Dsale, Dlui general TEODORESCU.

Adona și am idăat la locuința Dlui MIHALACHE, stăruind interesând aviația civilă însoțindu-l de o scrisoare. În această scrisoare referitor la general TEODORESCU îi anunțam pe Dl MIHALACHE că urmează să vadă dacă Dl general nu ar accepta să-l vadă la Dobresti.

/ notez că mai târziu discutând cu Dl general T această chestiune Dsa nu a acceptat să-l vadă pe Dl MIHALACHE./

Tot în acea scrisoare anunțam pe Dl MIHALACHE că voi propune dlui general T să meargă la Dobresti.

9.- Nu cunosc pe Dnii generali GHEORGHIȘ și I ȘTEFĂNESCU.

10.- Cunosc pe Dl Căpitan oder aviator NEGRESCU înă după trecerea în cadrul dispoziției nu ne-am întâlnit decât o singură dată pe stradă, absolut întâmplător schimbând câteva faze din mișcările simple politice.

11.- Referitor la Dl Căp. Căp. MOCANU GHEORGHE nu știu dacă era membru al P.N.T. știu înă activă la biroul presei Partidului Național Tărnăseac.

Avea relațiuni de strânsă prietenie cu Dnii ION GHINEA NICOLAE CARANDINO și CORNELIU COPOSI.

Frecvența pe Dnii IULIU MANIU și MIHALACHE și era de nuanță variată.- Am avut impresia că nu se înțelegea cu Dl N PENESCU.

Acesta îmi este declarația pe care o scriez.

Lt. Căp. av.

/ss/ MIRCEA CIOROIU

6. Aug - 1947

0200

DECLARAȚIE

Subsemnatul, declar următoarele:

1/. Am cunoscut pe DI. I. MIHALACHE, în casa d. SERDICI - în ziua de 19 Noiembrie 1946, fiindu-i prezentat de către d. Cpt. MOCANU GHEORGHE.

a/. În aceasta împrejurare, în cele câteva fraze schimbate, i-am arătat că nu fac politică dar că, preocupându-mă pentru movarea interesului public pentru Aviație, a-și putea să-i întocmesc o lucrare relativă la "politica aviației civile".

DI. MIHALACHE și-a exprimat dorința să alibă.

b/. Aproximativ o lună și jumătate după aceasta dată, fiind gata ^{cu} lucrarea /pe care am intitulat-o: "Studiul Rezumatul interesând factorul Aerian" etc./, am telefonat la casa BADDEA, unde locuia DI. MIHALACHE. Mi s'a comunicat că D-sa va pleca a doua zi și că, în consecință mă roagă să îl depun acasă.

c/. L-am depus a doua zi.

2/. Prezenta subsemnatului în casa SERDICI se datorează faptului că, neavând dreptul să votez, DI. Cpt. C-dor, MOCANU m'a invitat să mergem la secția de votare "Visarion".

Am acceptat și ne-am întâlnit în Piața Anzei.

În drum către secția de votare "Visarion" trecând /pare mîșe pe strada Cristian Tell/, DI. Cpt. C-dor, MOCANU mi-a propus să intrăm câteva clipe la DI. SERDICI pentru a se informa despre unele chestiuni care îl interesează.

Am acceptat. Intrînd acolo, după câteva minute a venit și DI. ION MIHALACHE.

3/. Admit că aceasta aducere a mea, în acel moment în casa SERDICI, a fost urmărită în mod special de către Cpt. Comand MOCANU GHEORGHE. Cred că acest fapt îmi găsește explicația în dorința D-lui C-dor MOCANU de a mă angaja într-o activitate de ordin politic /P.N.T./

4/. Despre legăturile D-lui Cpt. Comand MOCANU cu membrii ai P.N.T., știu că ele erau bune cu domnii N. CARANDINO, ION VINEA, CORNELIU COPOSU, IULIU MANIU, ION MIHALACHE /cu rezerve asupra acestei legături/ și N. PENESCU /cu care știu că avea de a se discuta care îl nemulțuneau/

./.

0206

5/. In epoca in care elabora studiul rezumat despre factorul aerian /vezi punctul 1.22 /b./ am vorbit Dăului G-ral Cdt. av. GHEORGHIU despre impresiile mele după cunoștința cu Dl. ION MIHALACHE.

Dl. G-ral GHEORGHIU mi-a specificat că-l cunoaște pe Dl. MIHALACHE dela intrunirile Cavalerilor Ordinului "Mihai Viteazul" și că l-a întâlnit și am vorbit ultima oară funeraliile G-ralu lui RUJIMSKI.

Si-a exprimat dorința de al vedea cândva pe dl. MIHALACHE. Mi-am luat angajamentul să-i facilitex aceasta.

Intr'adevăr, vorbind cu Dl. MIHALACHE la telefon pentru a-i anunța că îi voi aduce studiul meu a fixat pentru a treia zi ora întrevaderii cu dl. G-ral GHEORGHIU.

Dl. G-ral GHEORGHIU, a mers la Dl. MIHALACHE /casa NESTOR BADEA/ și mi-a făcut impresia a nu-l fi interesat și satisfăcut aceasta întrevedere.

Scried de mine și sustin în totul.

Lt. Comand. MIRCEA CIOROIU.

6 August 1947.

9. Aug. 1947 ✓

10207

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Lt.Cdor.MIRCEA CIOROIU,născut în anul 1913, în comuna Calafat și domiciliat în București Aleea Matei Corbescu nr.8,declar următoarele:

1/. M'am apropiat de P.N.T.,debutând prin prietenia cu dnii.CARANDINO,cdor.MOCANU și VINEA,în speranța că în conformitate cu declarațiile oficiale ale conducerii partidului,imi voi putea recăpăta cariera de ofițer activ pe care am iubit-o atât de mult.

Această chestiune o vedeam realizabilă cu deosebire înainte de 19.XI.1946, (alegeri) când credeam că va reuși partidul N.T.~~xx~~ și am crezut-o posibilă și mai târziu,fie prin participarea depuștilor la lucrările Camerei,fie prin eșirea vre'un partid din Bloc,fapt care ar fi mobilizat raportul de față și ar fi făcut posibilă participarea la guvernareaP.N.T.

Chiar dacă nu sau împlinit aceste speranțe ale mele, activitatea mea a continuat justificată de faptul că,prietenia mea cu dl.CARANDINO,MOCANU și în special cu dl.ION VINEA se consolida-se,precum și de faptul că în totdeauna a existat un motiv care să mă facă să nutresc speranța unei participări a P.N.T.-ului la guvernare (ratificarea Tratatului de Pace,discuțiile asupra posibilității unei apropieri între P.N.T. și Bloc prin acțiunea Prof.ZANE,etc.)

Atențiunea specială de care m'am bucurat din partea dlui.MIHALACHE mi-o explic prin una din următoarele posibilități:

a/. Fie că i-am fost recomandat în mod special,în prealabil,de către acela care m'a prezentat (cpt.cdor.MOCANU), sublinindu-i-se faptul că mă găsesc în bune raporturi cu o serie de personalități marcante din afara politicii militare.

b/. Fie că i-am inspirat personal o simpatie specială d.MIHALACHE.

././.

Intr'o măsură oarecare am putut verifica aceasta prin faptul că dl. MIHALACHE, într'o ulterioară intrecedere s'a arătat foarte dispus să cunoască foștii ofițeri sau elementele pregătite în domeniul aerian, întrucât P.N.T., nu dispune de o secție Aero, ci numai de recenta înscriere a dlui. gral. NICULESCU ACHIL.

Astăzi mi se pare curios^{că} / nu nu-l fi citat și pe dl.com. MARIN ANTON.

3.- Tot dela dl. MIHALACHE am aflat că de secția Maritimă se ocupă dnii-vice amiral GEORGESCU și com. GHEORGHE MOCANU.

4.- În afară de însărcinările primite din partea dlui. MIHALACHE și citate în declarațiile anterioare, țin să precizez că, după o convorbire telefonică avută cu D-sa, motivând că nu i se răspunde la apelul telefonic, m'a rugat să să telefonez la com. POPESCU MEHEDINTI, unde să comunic că urmează a se vedea cu dl. MIHALACHE la ora 18, aco. o unde s'au înțeles. Nu știu cine este dl. POPESCU MEHEDINTI și nici nu-l cunosc.

5.- Interesul dlui. MIHALACHE pentru Aviație și pentru specialiștii aviatori îmi explic astfel:

a.- Prin lipsa unui material documentar referitor la Aviație de care partidul avea nevoie la secția militară;

b.- În mod firesc prin recenta tentativă, de fugă, cred că urmărirea să-și facă un cât mai mare cerc de cunoștințe între cei cu preocupări în domeniul aviației.

6.- Despre raporturile dlui. com. MOCANU cu dl. IULIU MANIU am convingerea că ele erau strânse. Cred că dl. com. MOCANU, era un om apreciat și știa că avea ușor acces la președintele P.N.T.

În același timp menționez că dl. MOCANU, era, chiar față de cei mai apropiați prietani ai săi, de o discreție absolută în privința relațiilor sale și a celor discutate cu dl. MANIU.

7.- Referitor la "Memoriul asupra situației mondiale sub raportul economic, politic și militar, cu concluziiu întocmit de către dl. gral. STEFANESCU I., declar că el aparține dlui. gral. C.A. Adj. TEODORESCU PAUL, care mi lăa încredința în următoarea împrejurare:

Intr'o Duminică dimineața înaintea Conferinței dela Moscova,ducându-mă ca de obicei la D-sa în mod firesc am stabilit o discuție de ordin general asupra situației politice mondiale dela acea dată.

Discuțiile se angajaseră în jurul verasulității svenurilor despre posibilitatea izbucnirii unui nou conflict.

Personal m'am exprimat că nu cred în posibilitatea unui războiu.De aceeași părere era și dl.gral.TEODORESCU PAUL.

După aceea,dl.gral.T.,mi-a dat textul menționat mai sus,să-l citesc de curiozitate și să-i spun părerea despre el.

N'am mai avut prilejul să-i expun părerea și nici să îl restitui însă pot afirma că,dacă este lipsit de logică, conține totuși unele pasagii cu caracter incendiar, aueditând ideea de iminentă a războiului.

Declar că,acest text,nu a fost dat de mine absolut nimănui și era păstrat de mine într'un plan director 1/20,000 arendă (după cum dealtfel,ăși fost găsit),urmând al restitui dl.Gral.TEODORESCU.

8.- Ordinul General nr.984200/30 Sept..944,al M.St. M., recunosc că nu avea ce căuta în hărțile mele particulare.Justific existența lui prin aceea că a fost luat, între alte hărți personale din biuroul meu,hărți care n'au mai fost cercetate de subsemnatul ulterior.

9.- Următoarele ziare: Nota telefonică din 23.VIII-a 1944,între col.DRAGOMIR și gral.SANATESCU,raportul Armatei I.A.300422 trimis către M.St.M.,Cabinet 24.VII-a 1844,nota din 17.VIII-a 1944 nr.304629 cu rezoluția dlui.gral.AVRAMESCU și a dlui.col.DRAGOMIR,telegrama nr.303656 din 5 VIII-a 1944, Paltre către Straja I,telegrama Grupului de C.A.,Kirchner,către Paltre II.(transmis prin sulite),care poartă o rezoluție a dlui.col.DRAGOMIR,raportul Armatei IV către Preșidenția Consiliului de Miniștri,(Cab.Militar al conducătorului nr.309180/23.VIII.1944, toate acestea fiind copii certificate de cpt.M.S.LUCESCU și purtând sigiliul Armatei IV,au fost găsite la mine cu ocazia percheziției ce mi s'a făcut.

Toate aceste piese au intrat în posesia mea în următoarea împrejurări:

././.

Aj.Lr.com.BALAIARU V. care a fost ofițer de legătură dat de Comandamentul Armatei penlângă Armata IV. In perioada când aceste piese au fost elaborate, a lucrat în Statul Major al Armatei, împreună cu mine la secția oerapții-instrucții.

Decedat într'un accident de avion, am avut ordin să iau asupra mea și obligațiunile biuroului său.

Lichidând conținutul biuroului său de lucru am găsit aceste acte (pe care mi le arătase înainte cu câteva luni) pe cari le-am reținut pentru mine.

Justific reținerea lor din acea că le-am găsit interesante ca valoare istorică, a unui act ce se consemnase și emise de autorități a căror misiune operativă inițială încetase în mod absolut a mai exista.

Scrisă de mine, susțin și semnez.

ss.It.Com.Rez.M.Cioroiu.

9.VIII.1947.

00211

DECLARAȚIE

Subsemnatul Lt.col.aviator MIRCEA CIOROIU născut la 27 Noembrie 1913 în comuna Calafat Dolj, domiciliat în București Aleea Matei Corbescu nr.8, declar următoarele în continuarea declarației din 7 August 1947:

1.- Cu dl.general ddor.av.IERMIL GHEORGHIU mă găseam în raporturi foarte apropiate.I-am fost sub altern în mai multe unități și comandamente,iar în anul 1945/7 Ianuarie m'a cununat.

2.- Intr'o discuție avută cu dl.general GHIORGHIU informându-l că fusese prezentat dlui.MIHALACHE dl. general mi-a spus că cunoaște dela mesele cavalerilor ordinului "Mihai Viteazu" și că ultima oară la întâlnit la funeralele generalului RUJINSCHI.Si-a exprimat atunci dorința că dacă el posibil să-l vadă câteva momente pe dl.MIHALACHE.

Comunicând acest lucru,dl.MIHALACHE,la telefon,a acceptat.

Intrevederea a avut loc peste aproximativ 2 zile. Fiind în încăperea de alături și ușa nefiind închisă am auzit conferența: fraze obișnuite,fără importanță.

Dl.general GHIORGHIU câteva clipe înainte de plecare a întrebat pe dl.MIHALACHE ce crede despre situația generală.Dl.MIHALACHE a răspuns că este confuză și evoluiază: "văzând și făcând"Rețin că la înapoere dl.general GHIORGHIU mi-a comunicat că nu lăa impresionat de loc această întrevedere.Crede a se fi referi la răspunsul dat de dl.MIHALACHE,relativ la caracterizarea situației politice generale.

Notez că dl.general GHIORGHIU n'a mai revăzut pe dl.MIHALACHE și nici pe alți fruntași ai partidului.

3.- Studiul rezumativ interesând necesitatea înființării Ministerului Aerului și Marinei, găsit la subsemnatul l-am întocmit în colaborare cu dl.general ddor.av.

GHOERGHIU IERMIL.

A fost redactat după publicarea în presă a tratatului de pace cu România și are ca bază elementele precise fixate în acest tratat referitoare la aeronautică.

În acest studiu s'au inclus și elementele din "studiul rezumativ", interesând politica aeriană și valoarea faptului aerian", formând astfel un studiu complet în care sunt tratate în general și problema aviației militare cât și aceea civilă.

Schițele anexe la studiu în mai multe exemplare le-am lucrat la Institutul Aero, fotogrametric prin bunăvoința Dlui. cpt.cdor. ANTON ȘTEFANESCU, comandantul Institutului .

Lucrarea a fost bătută la mașină prin grija dlui. gral. IERMIL GHOERGHIU ; nu știu exact prin câte exemplare.

4.- După opinia mea, acest studiu general nu are un caracter secret, exceptându-i schema de organizare a S.S.A., în ipoteza că propunerea (ipotetică) ar fi fost aplicată integral.

5 .- Recunosc că studiul de mai sus conține anumite elemente, cari ar putea fi interpretate ca o critică neaforabilă a politicii actualului regim din România în materie de organizare administrativă și funcționare a factorului aerian național, deasemenea poate conține și elemente de indemn pentru ameliorarea sau anularea angajamentelor luate de stat, sub imperiul presiunii tratatului de pace.

6.- Lucrarea "23 August 1944 " (orientări, precizări, contribuții) a fost întocmită de subsemnatul, în scopul de a documenta și dezvolta în vederea tipăririi și răspândirii în comerț.

Afirm că această lucrare nu am dat-o nimănui. Notez că i-a fost citită parțial și în prezența mea de către dl. CARANDINO căruia nu i-a rămas în propriu exemplarul consultat.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss.Lt.Cdor.Av.MIRCEA CIOROIU.

2. IX. 1947

✓ 00213

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Lt. Comandor av. MIRCEA CIOROIU, născut la 27.XI.1913 în Com. Calafat Dolj, fiul lui Stefan și al Teodorei, de naționalitate română, religie creștină-ortodoxă, profesiune: of. rezervă, fără a fi fost vre-odată judecat și condamnat, având ultimul domiciliu în aleia Matei Corbescu Nr.8, fără a fi fost vreodată înscris formal în vre-un partid politic, declar următoarele :

1/. BIROUL PRESEI P.N.T.

a/ " Am luat cunoștință de existența unui Birou al Presei, aproximativ în luna. Noembrie 1946, când trebuind să-l văd pe Dl. N. Carandino în legătură cu opinia sa asupra unui text dramatic ce-i încredințasem, - acesta mi-a indicat ca loc de rendez-vous " Bir. Presei P.N.T.".-

De două sau trei ori nu mi s'a permis accesul în localul Clubului unde se găsea instalat biroul presei.- Comunicând aceasta telefonic (acasă) D-lui Carandino, m'a convocat a doua zi la redacția " Dreptatea " unde mi-a dat un laissez-passe pentru Biroul Presei pe o carte de vizită a sa.- Acest act era semnat de Dl. Carandino ca șef al Biroului Presei și numai în baza lui am putut intra ulterior la Biroul Presei.-

b/. Din observațiile mele directe coroborate ca fragmentare informațiuni ulterioare știu că scopurile acestui birou erau :

- Executarea unei sinteze (Buletin de presă intern) informative prin exploatarea presei indigene, selecționându-se numai știrile sau articolele cu referire specială la activitatea P.N.T. sau membrilor P.N.T. ;

Această presă era trimisă numai la aprox. 10 membrii ai partidului, întrucât aceasta era cifra copiilor cari se executau la mașina de scris.-

- Informarea și difuzarea comunicatelor oficiale (date de conducerea P.N.T) la ziarele din București.- ;

- Executarea seriilor de colecții interesând presa românească zilnică ;

- Exploatarea buletinelor oficiale de presă trimise de Ministerul Informațiilor sau legațiile străine (văzut personal bul. de presă al Mis. Britanice);

00242
- recepția ziariștilor străini cari doreau informații
ni interesând activitatea P.N.T. (Deduc aceasta din faptul că,
fiind într-o zi la Biroul Presei) a venit acolo un domn Kormos,
reprezentând agenția Tellpress care vorbea limba franceză și
care dorea să-l vadă pe Dl.N.Carandino în acest scop).-

- În acest birou se găsea o listă (afișată) cu repre-
zentanțele străine de presă și numerele respective de telefon.-

În plus fără a cunoaște necesitatea acestei prese aci
sau genul să de exploatare, la Biroul Presei, am văzut la Dl.N.
Carandino, un text de Buletin Radio-ascultare, redactat de Minis-
terul Informațiilor.-

Altădată chiar Dl.Penescu (Secret.G-ral P.N.T.) a co-
municat D-lui Carandino că a reușit să aranjeze a avea acest
buletin.-

Deasemeni, am asistat odată când un domn, care mi-a fost
prezentat sub numele : Vasilescu, a citit D-lui Carandino (la ora
10 dim.) după un text stenografiat, texte de emisiuni radio din
seara și dimineața zilei (Ankara, Londra, Brazaville, Moscova, Vocea
Americii, etc.).-

c/. Personalul întâlnit și cunoscut de subsemnatul :

- N Carandino - Cpt.C-dor Mocanu Gh.

- Ion Vinea

- Savu

- Vasilescu

- Aristița Cazimir

- O doamnă dactilografă, cunoscând franceza și engle-
za (soția unui ofițer aparținând unui Reg.Art.A.A.)

- Colete Bruteanu

d/. Funcțiuni îndeplinite :

- N.Carandino - șef sau sub-șef al Biroului Presei
(vezi I. Vinea)

Desigur conducător afectiv al Biroului în acțiunea
sa de interior și exterior (vezi Kormos).-

- Ion Vinea - idem.- Prezență intermitentă coincidând
cu aceia a subsemnatului.-

- Cpt.C-dor Mocanu Gh. - Element de permanență al
Biroului și Executant al lucrărilor antecitate.- Salariat al
acestui serviciu.-

- Savu : nu știu cu ce se ocupa.- Apariții intermi-
tente.-

- Vasilescu : radio-ascultarea.- Nu lucra în birou.-

00215

Prezență numai pentru raport.-

- Doamna (al cărui nume nu-l cunosc)executa lucrări de dactilo.-

- Aristița Cazimir ; dactilo și traduceri diverse.- In majoritate aceste traduceri,interesau acte date de către Dl. Penescu și care erau lucrate,cu multă discreție,intr'un birou anexă cu acces strict.-

De cele mai multe ori,lucra acasă la Dl.Penescu,având aerul a fi secretară particulară.-

- Colette Bruteanu,am văzut-o și cunoscut mult mai târziu,cu ocazia unei vizite de politeță ce am făcut Comandorului MOCANU.

Efectua lucrări dactilo.

e/. Caracterizez astfel pe cei cunoscuți mie:

- N.CARANDINO.Inteligent,instruit,abil.Excesiv în discuțiile cu caracter contradictoriu.Temperament sanguin.- Concesii în materie de scrupule ca ex: în presă " se injura " cu dl.Zahafia Stancu cu violență,uneori mult dincolo de extrema toleranță,fără ca aceasta să-i interzică a continua să ia masa du d.Z.S. sau să lucreze împreună la Teatrul Național,etc,etc.-

Interpelat de mine pe această temă s'a justificat astfel :". . . . moravuri tolerate între gazetari pe cari nu ai de unde să le cunoști! "

- Filo englez,fără manifestări ostile față de alte state.-

- Ion Vinea ,Cult inteligent,fin,calm,corect în relațiunile cu prietenii săi.- Foarte comod.- Desinteresat.- (spre ex : m'a informat că salariul său dela Biroul Presei,l-a cedat D-nei dactilografe al cărei nume nu l-am reținut).-

- Savu,Vasilescu,Doamna dactilografă....,nu-i pot caracteriza.-

- Cpt.Căldor Mocanu Gh.- Foarte bine pregătit profesional.- Spirit clar și net.- Viață onestă.- Venituri limitate.- Categoric în hotărâri și perseverent.-Foarte politicos și discret în relațiunile cu prietenii săi sau cunoscuții.- Bun și vechi prieten cu Carandino N,Ion Vinea,Corneliu Copăsu.- Era " manist ".-

- Aristița Cazimir : Instruită,inteligentă.- Discretă în activitatea sa.-

- Colette Bruteanu (cu aproximație) inteligentă,Temp. Sanguin.- Modestă ca gen de existență.-

Ulterior a rezolvat (cred)starea de modestie în urma prietenie cu Karaburgeak (mis.presă turcă).-

2/. Dela o anumită dată (pe care nu o pot preciza exact) în urma unui diferend între dl.Carandino și dl.Penescu s'a petrecut următoarea modificare în organizația Bir.Presei.-

ă Dl.Carandino n'a mai exercitat funcțiunea de șef al Biroului Presei,n'a mai frecventat acel birou și era nemulțunit că N'a fost urmat și de Comandor Mocanu în această acțiune.-;

- Dl.Comandor Mocanu a rămas,după această dată,cel mai mare în birou și a asigurat continuitatea sa,(cred că până la sfârșit,intrucât subsemnatul nici pe cale directă nici indirectă nu mai aveam informațiuni precise despre acest birou,mai ales după plecarea D-lui Carandino dela Conducere).

În legătură cu aceasta,știu dintr'o mărturie că Dl. Comandor Mocanu - care era indignat de această destrămare de activitatea,că dl.Carandino,(deși plecat dela Bir.Presei,dar ca un " defi " aruncat dl.Penescu!)redactează un buletin de presă în redacția " Dreptății".-

În ceea ce interesează activitățile C-dor Mocanu :

- Bir.Presei

- Secția Militară

a/. în cadrul partidului,cred că activitatea sa era,în principal,desvoltată în sectorul bir.Presei.-

b/. în relațiile exterioare (Dl.Manu)cred că activitatea sa era,în principal,desvoltată pe tema " Secția Militară "

Drept care dau prezenta declarație,

Lt.Domandor Mircea Cioroiu

2.IX.1947

3. sept - 1947

✓ 00217

DECLARAȚIE

=====

În continuarea declarației anterioare, - cu referire specială la colaborarea cu dl. General C-dor av. ERMIL GHEORGHIU relatez următoarele :

1/. Studiul intitulat " memoriul interesând înființarea Ministerului Aerului și Marinei etc." l-am lucrat împreună, fără colaborarea vre-unui terț.-

2/. El a fost elaborat inițial verbal, în cursul a câtorva conversațiuni ce am avut pe tema desființării totale a Subsecretariatului de Stat al Aerului și pe aceea a defalcării Av. Civile dela S.S.A. aceasta din urmă trecându-se la Minist. Comunicațiilor pentru exploater.-

Acest subiect ne-a interesat întrucât, - anterior - adică în vremea când dl. General Gheorghiu exercitase atribuțiunea de Ministru Subsecretar de Stat al Aerului și după demisia guvernului 23.VIII.1944, pe acela de Comandant al Aeronauticii și Sef de Stat Major al Aerului, - subsemnatul în funcțiunile ce primisem pe lângă persoana D-sale, m'am găsit într'un perfect, sincer și intim acord cu domnia sa, asupra punctului de vedere după care, în loc a se tinde la desființarea S.S.A.-ului și la dispersarea mijloacelor aero era mai indicat a se grupa aceste mijloace sub egida politică a unui minister al aerului și marinei.- Adică : situația mijloacelor puține și reduse, pentru obținerea unui mai pronunțat randament, obligă la centralizare, - descentralizarea nefiind permisă decât de o situație excedentară a mijloacelor respective.-

În acest sens am sesizat, în toate ocaziunile, autoritățile de resort.-

Rezultă, din cele arătate aci, că, mai târziu cele două operațiuni succesive: trecerea aviației civile la Ministerul Comunicațiilor și apoi desființarea Subsecretariatului de Stat al Aerului, ne-a găsit solidari pe tema unei opinii care nu era de acord cu ceea ce se întâmpla de fapt.-

Convinși de temeinicia susținerilor noastre, am continuat a discuta acest subiect (discuții care erau colorate și de regretul pe care-l susțineam că fusesem eliminați din cadre-

le armei !)avizajând un caracter comercial și productiv social-
mente pentru Subsecretariatul de Stat al Aerului, așa cum îl
imaginam noi.-

Coordonarea cu un acelaș gen de funcțiune comercială
a factărului maritim, socoteam necesară o autoritate patronală
pe care o vedeam reprezentată prin Ministerul plin al aerului
și marinei.- Soluția, de altminteri, verificată altădată și foarte
prosperă pentru cei doi factori coordonați.-

3/. Lipsiți de elementele pozitive pe care să ne întemeiem
demonstrarea punctului nostru de vedere, am așteptat apariția
Tratatului de Pace.-

Elaborarea scrisă a lucrării a început o zi - două
după difuzarea publică (prin presă) a Textului Tratatului de Pace
având astfel la dispoziție o serie de informațiuni precise și
pozitive pentru lucrarea ce mă preocupa.- De ex : raportul
permis între av.militară și av.civilă, efective de avioane, res-
tricțiuni relative la angajarea rețelri de trafic aerian, bugete,
etc.-

Ceeace ne interesa, în special, erau libertățile tole-
rate în domeniul aero-civil care constituia factorul fundamen-
tal pentru teza noastră, adică o aviație națională :

- militar, redusă la proporțiile fixate prin tratatul
de Pace și la cifrele publicate în textul său;

- civil, dezvoltată și organizată pe ideea productivi-
tății comerciale, cunoscând că, Tratatul de Pace, nu făcea nici o
mențiune prohibitivă specială la acest capitol, mai mult, acesta
lăsa complet liberă situarea mijloacelor aero la unul sau al-
tul dintre Departamente.-

Deci, la baza lucrării noastre, - așa cum este perfect
și ușor verificabil stau cifrele și stipulațiile Tratatului de
Pace.-

4/. Redactarea s'a efectuat acasă la dl. General Gheorghiu
în bună parte.-

Technica de lucru : am fixat în comun : " planul de
demonstrație " adică punctele de atins și justificările de fă-
cut.-

Am convenit a trata subiectul, evitând o redactare prea
tehnică, adică a redacta limpede și adorabil pentru orice speță
de cetitor.-

Acest ultim punct l-am studiat cu atenție intrucât
scopul redactării acestei lucrări, dintr'nceput a fost acela de

a participa la orice desbatere care s'ar fi făcut în revistele de specialitate (România militară, Revista aeronauticeii, România Aeriană, etc.) sau în presă, pe tema organizării și exploatărei publice a mijloacelor aeriene naționale, după intrarea în vigoare a Tratatului de Pace.-

În acest mod din dragoste pentru arma noastră, înțelegem a face un act de prezență în cursul oricărei acțiuni de luptă legală și oficială pentru un mai mare, necesar și benefic progres al factorului aerian.-

5/. În cursul redactării nu au existat disensiuni între mine și dl. General Gheorghiu în ceea ce privea tratarea.- Domnia Sa a făcut în special observațiuni pe tema clarității în redactare, controlând să nu vorbim o limbă obișnuită pentru specialist dar inaccesibilă pentru lectorul din afara cercului de tehnicieni al domeniului aerian.-

6/. Aproximativ într-o săptămână două lucrarea a fost gata.-

7/. A fost luată de mine, întrucât dl. General Gheorghiu m'a găsit ca cel mai indicat a o preda fie la " România Militară " fie la " Revista aeronauticeii ", ca unul care fusesm colaborator și deci eram cunoscut de către redactori.-

Domnia sa și-a rezervat dreptul de a opinia asupra momentului când să se publice.-

8/. Până la data când, lucrarea s'a găsit pe masa mea de lucru, ea nu fusese difuzată nimănui și nici cunoscută de cineva.-

Eram deci în așteptarea ratificării Tratatului de Pace și a începerii discuțiilor asupra exploatărei spațiului aerian român ca urmare a stipulațiilor tratatului în acest compartiment, - în reviste sau ziare.-

9/. Întreaga lucrare este un acumulat de principii situate pe o linie de logică pe care am voit-o cât mai clară și cât mai convingătoare.-

Ași putea-o vedea ca o pledoarie pentru progresul factorului aerian național.-

10/. Fac specificațiunea că, acolo unde numai în schemă am tratat aeronautica militară, folosind numai datele publicate în Tratat și emițând o ipoteză de corelare a acestor date, Dl. General Gheorghiu mi-a relatat un punct de vedere neobișnuit în organica noastră militară adică " scoaterea serviciilor și organelor de asistență, întreținere și reîmprospătare ale armeei de sub autoritatea militară, încadrarea acestora ca civili și

și gruparea lor într'o direcțiune pendinte de Minister

Aceasta în ideea de a reduce la neant caracterul de agresivitate pe care-l presupune existența oricărui organism militar de sine stătător.-

Am adoptat amândoi acest punct de vedere, cu toate că n'am fost de acord asupra dificultății de a putea convinge pe toată lumea asupra utilității sale.-

11/. Nu există nici o legătură între redactarea acestei lucrări și P.N.T.- Adică, mai clar și riscat nu ne-a fost cerut nici de Dl. Ion Mihalache, nici de altă personalitate a conducerii P.N.T.- Menționez că acest studiu a fost redactat la apariția Tratatului de Pace în presă (respectiv Februarie 1947).- Dacă el ar fi fost cerut de P.N.T. și lucrat de noi în acest scop nu era posibil ca tezele să mai fi putut fi găsite la mine la data de 22 Iulie 1947.- În interval de 5 luni ele puteau fi predate.-

Însă, încă odată afirm, lucrarea aceasta este rezultatul unei inițiative care ne aparține exclusiv și " NU " are nici o legătură, directă sau indirectă, cu Dl. Ion Mihalache sau P.N.T.-

Drept care dau prezenta declarație.-

ss/. Lt. C-dor Mircea Gioroiu

3 Septembrie 1947

4. Sept. 1947

00221

Copie Tipărită nr. 889-238

DECLARAȚIE

Subsemnatul Lt.C-dor Av.MIRCEA CIOROIU, în continuarea declarațiilor mele anterioare, relatez următoarele :

1/. În ajunul zilei de 19.XI.1946, am fost solicitat telefonic de către Dl.Comandor Mocanu Gheorghe să-l acompaniez la o secție de votare pentru a vedea cum decurge voturile.-

Cum nu avusesem ocazia să văd nici odată un spectacol similar, am acceptat, cu atât mai mult, cu cât mi se precizase că este vorba de " Secția Visarion " (Biserica Visarion) care era aproape de locuința subsemnatului.-

În ziua de 19 XI.1946, dimineața ne-am întâlnit în Piața Amzei și am fost spre Visarion.- Ajungând pe Strada General Tell Dl.C-dor Mocanu s'a oprit în fața unei case indicându-mi că are de aranjat o chestiune de câteva minute cu cineva din interior.- M'a rugat să-l însoțesc, la ușa mi-a spus că acolo locuiește Dl. Serdici.-

Intrând am văzut hall-ul plin până la refuz de oameni.- Am întâlnit acolo pe Dl.Ion Vinea cu care am vorbit până a venit Dl.Comandor Mocanu.-

După înapoierea sa s'a deschis ușa și a apărut Dl.Ion Mihalache, care dând mâna cu cei doi interlocutori ai mei, Dl.C-dor Mocanu a profitat de acest prilej pentru a mă prezenta D-lui Mihalache.-

Acesta din urmă a fost extrem de cordial și de amabil.-

La întrebările sale i-am prezintă succesiv că : nu fac politică, - nu sunt membru al P.N.T., - nu aparțin secției militare.- nu cunosc nimic din problemele politice în genere.- Am făcut specificațiunea că specialitatea mea este aviația și în materie de aviație civilă, dacă este personal interesat, îi pot sta la dispoziție cu orice lămurire, remarcându-i că nici un factor politic responsabil, indiferent din ce țară, nu poate ignora rolul esențial ce joacă astăzi factorul aerian în viața socială și economică a națiunilor.-

Dl. Mihalache în termeni categorici, mi-a dat dreptate și ne-am înțeles să-i fac un studiu despre aviația civilă (Con-

versația a durat aprox.10-15 minute).-

Imediat după aceasta am plecat.- (La seara ne-am întâlnit cu dl. Maniu căruia i-am fost prezentat tot ²3² dl. C-dor Mocanu.- Am văzut apariția D-lui Maniu la secția de voturi am plecat acasă împreună cu Dl.Comandor Mocanu de care n'am separat în dreptul Muzeului Simu.-

2/. Studiul despre aviația civilă intitulat : " Studiul interesând factorul aerian ..... " l-am lăsat la locuința D-lui Mihalache în ziua de 6.II.1947.-

3/. Conținutul său se poate caracteriza ca fiind "pledoaria unui avocat al aviației civile adresată unui necunoscut în materie ".-

Am arătat în text :

- Rolul factorului aerian în ansamblul vieții naționale și internaționale a unui stat;
- Influențele exercitate ;
- capacitatea sa rentabilitate ;
- Istoricul general a situației aviației civile în România ;
- Nevoile generale de organizare ale acestui sector ;
- Exemple de utilizarea a aviației comerciale;
- Enumerarea a câtorva posibilități și năzuinți la cale.

4/. După aproximativ o lună am putut vedea pe Dl.I.Mihalache în această chestiană (ultima mea întrevvedere cu D-sa) și în câteva minute mi-a arătat că a citit textul, că l-a studiat și mi-a promis că-l va discuta cu mine, luându-și angajamentul să mă sesizeze telefonic în ziua când va putea face.-

Acest telefon mi-a fost dat și eu am renunțat de a-l mai aștepta.-

5/. Am arătat cum am cunoscut pe D-nii Maniu și Mihalache (vezi pot.2).-

Intrevederi cu dl. Mihalache.-

- În ziua de 19.XI.1946 (vezi pot.2).-
- În ziua de 6.II.1947, am fost la locuința D-lui Nestor Badea unde locuia Dl.Mihalache, lăsând acolo textul studiului despre " factorul avion " pentru a fi predat D-lui Mihalache care plecase în dimineața zilei în provincie.-

- după aproximativ o săptămână am avut o conversație telefonică în cursul căreia am discutat cu Dl.Mihalache despre o vizită a D-lui General Gheorghiu Emil la D-sa și despre Dl.General Teodorescu Paul.-

00223
În legătura cu dl. General Teodorescu Paul, conversația sa purtat pe tema verificării unei opinii nefavorabile ce a existat la conducerea P.N.T. (Maniu) asupra d-lui General Teodorescu

~~Teodorescu~~.- Mihalache

Dl. Maxim a respins aceasta și s'a arătat foarte dispus să precizeze personal acest lucru D-lui General dacă se pot vedea.-

Am acceptat să comunic aceasta D-lui General T. urmând a-i transmite răspunsul ce-l voi obține.-

Faptul nu s'a putut realiza nici atunci, nici mai târziu.-

- C'am pe la finele primei jumătăți a lunii Februarie am însoțit pe Dl. General Gheorghiu Brail la Dl. Mihalache acasă (casa Nestor Badea).-

- Aproximativ în luna Martie, am revăzut pe Dl. Mihalache câteva minute, totuși la locuința Badea, în scopul de a cunoaște opinia D-sale asupra studiului ce-i predasem.-

Răspunsul primit l-am arătat la punctul 4 al acestei declarații.- A fost ultima întrevvedere.-

6/. Întrevederi cu Dl. Iuliu Maniu :

- 19.XI.1946 la locuința D-lui Serdici când am fost prezentat.- Incidentală și fără obiect.-

- Mai târziu (nu pot preciza data) am însoțit pe Dl. Comandor Mocanu la locuința D-lui Boilă (Sosea) unde când a eșit Dl. Maniu mi-a vorbit și l-am chestionat asupra atitudinii partidului în problema cadrului siponibil a armatei.- Mi-a răspuns lacomic că această chestiune este tratată în Program adăugând că vor fi cercetate toate reclamațiile, caz la caz.-

- Ulțima oară cred a-l fi revăzut prin luna Mai (Iunie - la dl. Leucăția acasă, unde m'am dus să duc niște insecticide D.D.T. D-lui Liveanu.-

Egind dintr-o conferință am schimbat câteva cuvinte de pură politețe cu Dl. Maniu.-

7/. Pe D-nii :

- Col. rezervă Stoica Stefan,

- General rezervă Gabriel Negrei,

- Col. rezervă Aldea R.

nu i-am cunoscut și n'am avut niciodată nici o legătură.-

8/. Cu Cercul Militar Profesional din P.N.T. nu am avut niciodată nici o legătură.- Nu am fost înscris.-

9/. Relativ la întrevvedereea D-lui Ion Mihalache - Generalul Gheorghiu Emil fac următoarele precizuni:

a/. Dl. General Gheorghiu pe care-l informasem că am cunoscut pe Dl. Mihalache și-a exprimat dorința de a-l vedea și D-sa pe Dl. Mihalache.-

Mi-a specificat că îl cunoaște mai demult și anume : dela intrunirile Cavalerilor ordinului " Mihai Viteazul" menționând că ultima oară, la întâlnit la funerariile Generalului Rujinski.-

b/. Am vorbit la telefon cu Dl. Mihalache și i-am comunicat acest lucru " (vezi pct.5/al.3).-

d. Ion Mihalache a acceptat imediat foarte binevoitor, stabilind că peste două zile să-l primească la locuința D-lui Nestor Badea.-

c/. In ziua fixată (prima jumătate a lunii Februarie 1947) am însoțit pe Dl. General Gheorghiu Emil la locuința D-lui Mihalache.-

Indirect, am putut, " asista " parțial la întrevvedereea.- mai precis mă găseam în hol, lângă ușa biroului D-lui Mihalache, ușa care rămăsese întredeschisă.-

Conferința, - atât cât am putut-o intercepta -, s'a menținut pe terenul celei mai pure banalități.-

Rețin a fi auzit pe Dl. Mihalache vorbind despre faptul că situația politică este confuză, că totul trebuie tratat pe formula "văzând și făcând." și mai ales insistența cu care prețuia " omul de acțiune ", lăsând pe planul al doilea " omul de prestigiu " (aluzie, la Dl. General Gheorghiu care ocupase anterior demnitatea de ministru al aerului, - probabil)

Întrevvedereea s'a consumat în aproximativ 10-15 minute.-

d/. La înăpriere fără a intra în detalii, (probabil bănuind că am putut auzi convorbirea cum era și firesc, Dl. General Gheorghiu mi-a făcut cunoscut că nu l-a impresionat deloc dl. Mihalache și găsește banală și fără interes întrevvedereea, acționând pentru domnia-sa numai satisfacția de a fi făcut o vizită de politete.-

e/. Nici o altă întrevvedere nu a mai avut loc ulterior între Dl. General Gheorghiu și Dl. Ion Mihalache.-

10/. Am colaborat la ziarul " Dreptatea " în primele luni ale anului 1947, semnând : Matei Odobescu.-

a/. Colaborarea aceasta am făcut-o la invitația repetată a D-lui Carandino.-

Am acceptat-o ca o " achitare " a unei vechi polițe de recunoștință ce datoram D-lui Carandino pentru gratuita și prietenoasă amabilitate cu care (în 1943, cu ocazia reprezentării piesei mele " Descătușarea " la Studio Național) mi-a pus la dispoziție paginile revistei " BIS " pe care o conducea pentru a face reclamă sau a răspunde criticilor puțin binevoitoare.-

b/. Nu am cerut și nici nu mi s'a vorbit vreodată despre o salarizare.-

Refuzam a discuta orice aluzie la eventuală încadrare, regulată a mea în redacție, pentru că vroiam să-mi păstrez toată independența în redactarea articolelor, nu țineam deloc să fiu subordonatul D-lui Carandino și - mai ales, - vroiam să am libertatea de a decide personal asupra încetării colaborării mele.-

c/. Am tratat o serie de subiecte cu caracter general, precum : articolul aniversar pentru Mareșalul Averescu Alex., elogi pentru armată, elogi pentru rezistența Franceză, (cazul Colonelului Hardy) despre " Anul Nou " (răspuns polemic pentru un articol similar apărut într-o gazetă de stânga) precum și câteva articole cu contingență la politica internă.-

Am considerat liberă această colaborare bazat pe următoarele justificative :

- Imprimarea se făcea cu imprimă aprobarea legală a serviciului cenzurei de Stat ;
- Semnătura cu un pseudonim ;
- Articolele cu caracter politic și polemic în (special acesta ar putea interesa ancheta) apăreau în toate cotidianele sau săptămânalele armatei, tratând probleme de partid, curent tratate în ziarele oficiale de orice culoare.-

d/. Publicarea acestor articole în " Dreptatea " , articole care le predam DIRECT D-lui Carandino (și un secretar general de redacție cum se proceda de către ceilalți colaboratori) o motivez astfel :

- nu mi se plăteau și deci interesa din punct de vedere pecuniar, ziarul ;
- eram, ca temă și tratare, situate la polul opus, genul articolelor care se imprimau în presa de stânga.-

Spre ex.: articole - elogi pentru Mareșalul Ave-

rescu, diferenta net de cecase scria despre Averescu, presa de
stanga pe tema " 1907 ".-

La fel, pentru celelalte.-

Nu mi s'a făcut niciodată rezerva că, publicarea
articolelor, ar fi funcția de o prealabilă înscriere în partidul
Național Țărănesc.-

Drept care dau prezenta declarație.-

ss/.Lt.C-dor MIRCEA CIOROIU

4 Septembrie 1947

București

5. Sept. 1947 ✓
00227

DECLARAȚIE

Subsemnatul, declar următoarele:

1.- Am gradul de locot.comandor aviator (vechime 16.VI.1945).-

2.- Sunt ofițer brevetat de Statul Major (șeful promoției 5-a cer).

3.- La data de 9.VIII 1946 am fost trecut în cadrul disponibil.

4.- Ultima mea unitate a fost S.S.A. (Statul Major al Aerului Secția Operații).

5.- Nu am fost înscris niciodată în mod formal ca membru al partidului național țărănesc.

În mod intermitent am activat prietenește, pentru doi din prietenii mei care lucrau în Partidul Național țărănesc. (D-nii N.Carandino cpt., comandor Mocanu).

Deasemenea menționez pe dl.Ion Vinea.

6.- Prin d-nii Carandino Mocanu și Vinea am cunoscut pe următorii membri ai PNT.

- pe dl.Iuliu Maniu și dl.Mihalache Ion în casa d-lui V.Serdici.

- Pe dl.Nicolae Pănescu la biroul presei.

- Pe dl. Corneliu Coposu, idem.

7.- Întrebare: În afară de conlucrarea prietenească despre care ați vorbit ați mai acceptat alte însărcinări din partea conducerii PNT?

Răspuns: Am acceptat și alte însărcinări primite din partea conducerii PNT (în afară de contribuția dată prietenilor citați).

Si anume:

a) un studiu asupra aviației civile, pe care l-am predat d-lui Ion Mihalache.

Această lucrare am rugat să o fac ca specialist, comunicându-i d-lui Mihalache, că nu am competența și nici dispoziție să satisfac alte lucrări.

b) o tentativă eșuată de a stabili o legătură între dl.Mihalache și dl.general C.A. Adj.Teodorescu Paul.

c) Am solicitat prin luna Ianuarie crt., d-lui Miha-

./.

la che o zi în care dl. general cdt. Emil Chiorghiu să-l poată
vede. Intrevederea a avut loc peste câteva zile.

Scrișă de mine, o susțin în totul
Lt. Comandor aviator Mircea Cioroiu

5.VIII.1947

8 lpt 947

00229

VI

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Lt. Odor av. Mircea Ciocoiu, în con-
tinuarea declarației dată la 7 Septembrie 1947, - relat
următoarele :

1). Cu d. Ion Mihaleche, în intervalul 1 Septem-
vrie 1946 - 22 Iulie 1947 (când am fost arestat) am avu
3 (trei) întrevederi :

- La 19 ~~Septembrie~~ ^{Noiembrie} 1946 (ziua alegerilor) în
casa Serdici când, -prin d. Odor Mocanu, - l-am cunoscut
Cu această ocazie mi-a cerut lucrarea "Politica seriană
și factorul serian" (lăsat la închința Badea la 6 Febr
rie 1947).

- La 10 Februarie 1947, în casa Nestor Badea,
însoțind pe dl. general Gheorghiu Emil.

Convorbirea cu dl. Mihaleche s'a caracterizat
prin expunerea Dsele asupra situației politice și care
se poate rezuma astfel :

a). Situația actuală, similară celei din epoc
Regelui Carol II-lea când P.N.T. a luptat și a reușit
răsturnarea regimului.

b). Nu-l interesează omul de prestigiu sau de
competență. Acum este epoca omului de acțiune, a omulu
de baricadă. Actualul regim va trebui răsturnat pentru
a se salva țara.

c). Cere colaborarea dl. General Gheorghiu și
subsemnatului, în sensul acestor idei.

(vezi pentru detalii, declarația dată la 7.IX.

- Aprox. la 20 Februarie 1947, în casa Nestor
Badea, pentru a discuta fondul lucrării dată la 6 Febr
rie 1947.

În câteva minute, d. Mihaleche mi-a comunicat
că a citit textul și mă roagă să aștept un telefon del

./.

00230

Dsa pentru a fixa o altă zi pentru discuțiuni. S'a scuzat că are timpul cedat clipă cu clipă. (A reținut studiul care s'a găsit la domiciliul său, ulterior).

2). Cu d. Iuliu Maniu, în intervalul 1 Noembrie 1946 - 22 Iulie 1947, am avut douasemeni trei întrevederi

- La 19. Noembrie 1946 (ziua alegerilor) în casa Serdici când i-am fost prezentat de către d. Odor Mocanu.

- Sfârșitul lunii Mai 1947, însoțind pe dl. Odor Mocanu la casa Boile (la gosea) - Schimb de politeti la ieșirea din audiență a Odorului Mocanu însoțit de d. Maniu

Întrebând pe dl. Maniu asupra punctului de veder pe tema cadrului disponibil, mi-a specificat că acesta a fost clarificat în program și mă asigură că toate cazurile vor fi cercetate individual.

- Aprox. în Iunie 1947 împreună cu dl. General Gheorghiu. Personal eram nesatisfăcut de conduita dlui Mihaleache față de mine și - în acord cu dl. general Gheorghiu, nesatisfăcuți de "invotația pe baricadă" ce ne făcuse la 10 Februarie cr., - ca stare am fost de acord să-l vedem pe dl. Maniu pentru o ultimă și limpede lămurire a noastră.

Întrevederea a avut loc în casa Leucăția. dl. Maniu arată că îl cunoaște pe dl. general dela ședințele Cons. Miniștri de după 23 August 1944. D. General arată că vine la d. Maniu pentru a-i strage atențiunea asupra problemei aviației care a trecut pe al 3-lea plan în România prin recenta desființare a Subsecret. de Stat al Aerului.

D. Maniu face elogiul aviației "care s'a dovedit decisiv în război și se va dovedi decisiv și în timp de pace". Condamnă pe omul politic care s'ar desinteresa de "cel mai modern factor social".

D. General îi dă textul relativ la¹⁸ înființarea Ministerului Aerului și Marinei care nu era altceva decât un rezumat al conversației avute.

00231

3). Relativ la Odorul Mocanu mai relatez urmatoarele:

- A elogiast fara rezerve, "puterea" politica a P.N.T. in fata mea, persuadandu-ma ca valoarea mea si reintegrarea in armata depind exclusiv de biruinta partidului.

- A depus toate diligentele (fara a reusi sa ma convinga) sa accept a lucra permanent la Bir. Presei, in care scop voia sa ma lege prin salariu lunar (am refuzat constant).

- A cautat sa ma convinga ca eliminarea B.P.D.-ului dela conducere nu este posibilă (in urme esecului P.N.T. in elegeri) decat :

- fie ca o consecinta a situatiei externe;
- fie prin forta (dupa ce trupele sovietice se retrag depe teritoriul roman).

Pentru a-mi demonstra "forța" ca un element existent realmente mi-a citat urmatoarele argumente:

- in toate satele exista arme ramase dela trupele germane;

- țărani sunt ostili regimului și nu așteaptă nimic altceva decât ocazia de a lichida pe comuniști;

- Armata este "alături de Iuliu Maniu" și există informațiuni precise care arată că 75 % din armata a vorbit cu P.N.T.

Era convins și incerca a mă convinge că, in cel din urmă, fie extern, fie intern, Forța este aceea care va decide.

Se vedea clar, mai ales după o oarecare perioadă in care am avut asemenea discuțiuni, că dl odor Mocanu era in perfect și unitar acord cu ideile dl Ion Mihalech in această chestiune.

Grija cu care dl Odor Mocanu se ocupa de exploatarea informațiilor pe deținea relativ la armata (vezi, declarația anterioară relativă la votul in unități, sau supravegherea difuzării manifestului P.N.T. către Armata sau redactarea personală ce a făcut acestui manifest și ulterior colaborarea cu dl I. Mihaleche, etc.), precum și insistența cu care îmi solicita un concurs pozitiv in această materie, mă întărește in credința că elementul

motor al "forței" în baza căreia urma să se execute acțiunea politică național-țărănistă de "salvare" era armata, în speță cadrele din disponibilitate (cadrul disponibil) cîrî fiind nemulțumiți și deci adversari ai regimului, erau elementele cele mai indicate a fi cultivate în ideile "forței" urmînd :

- - fie a acționa, în orașe, minînd disciplina în unitățile militare ;

- - fie a conduce partizani-țărani în comunele rurale netele.

- - Dl. Odor Mocanu mi-a sugerat, în repetate ocazii, să colectez informațiuni relative la starea de spirit din unitățile aero-militare sau să recrutez camarazi de ai mei pentru secția militară P.N.T.

Mi-a cerut să-i procur "Buletinul radio-ascultare". (Am cerut, fără prea multă insistență. Lt. Odorului Niculescu, din St. Major Aer care nu m'a satisfăcut. O a doua intervenție nu i-am mai făcut. Raportul s'a petrecut prin Februarie 1947, aproximativ)

- - D. Odor Mocanu era foarte bine informat asupra anumitor fapte ce se petreceau în armată și în special în Marină. N'am putut și niciodată cine erau informatorii săi.

În orice caz, pot afirma cu certitudine că, - la un moment dat - moment care s'ar putea situa spre începutul verii 1947, - atențiunea specială a Odorului Mocanu era îndreptată spre informații de ordin militar interesînd cadrul disponibil și știrile privitoare la starea morală sau activitatea E.C.P. în unități.

Am certitudinea că această acțiune a d. Odor Mocanu nu era una de ordin personal. El mi-a spus totdeauna că exprimînd ideile și lucrînd după ideile dlui Maniu și Mihelache.

Am arătat anterior că dl. Odor Mocanu își făcea un punct de glorie personală, afirmînd că este "vechia menist". - Desaltminteri, periodic, dar constant, dl. Odor Mocanu vizita pe dl. Maniu.

00233

4). Conversațiuni despre P.N.T. și politica sa în materie de cadru disponibil n'am avut decât cu următorii :

- d. general Emil Gheorghiu,
- Lt. Odor Dinu Isaia,
- Lt. Odor Georgescu Flores, despre care știu că era înscris în secția militară. Cel puțin așa mi-a mărturisit cândva. (Mi se pare că locuște la croitorul militar Mitică Bidurescu.)

5). Relativ la sistemul de informații precizez că am văzut aducând informații:

- ofițeri,
  - civili,
  - grade inferioare,
- din diverse regiuni ale țării, unități militare sau orașe, etc.

6). Nu știu și nici n'am fost vreodată informat că ar exista un plan de organizare a vreunei acțiuni ilegale de forță după sau condusă de elemente aparținând cadrului disponibil.

7). Relatez că, aproximativ în jur de 8 - 10 Iulie cr. d. Odor Mocanu mi-a telefonat acasă indicându-mi să iau legătura la .... (mi-a dat un nr. de telef.) cu dl. Nicolae Penescu. Eu a vrut sau nu a știut să-mi explice motivul.

Luând legătura cu dl. Penescu, m'a invitat acasă la dânsul.

După amiază m'a primit în birou și după o introducere de legământuri și cuvinte de onoare mi-a pus întempestiv următoarea problemă :

" să studiez, să mă informez și să găsesc modalitatea ca un avion să transporte peste hotare unul sau două personaje de foarte mare importanță".

I-am arătat în 2 - 3 vorbe d. Penescu părerea mea asupra imposibilității unei asemenea tentative.

De asemenea i-am specificat că, în ziua de 11.VII crt. urmează să fac la Iași cu soția mea care are de trecut un examen la Facultatea de științe, de unde nu revin decât către 17-18.VII crt.-

M-a rugat să-l caut imediat ce mă înapoierez pentru a mai discuta.-

././.

Fiind la Iași am aflat de "tentativa Tămădău" în
ziarele locale.~

La înapoiere l-am văzut pe Dl. Ion Vinea cărui i-am
relatat această conversație cu Dl. Penescu.~ Au fost de acord,
calificând gestul ca "fantazia unui alienat.~ "

8/. Stiu de la Dl. Comandor Mocanu că în cursul operațiilor
militare din Transilvania și Cehoslovacia, acesta execută o
acțiune de intermediar, transmitând D-lui Iuliu Maniu rapoarte,
interesând starea de spirit a trupelor, colaborarea sovieto-
română și aspecte interesând societatea românească,~ rapoarte
care erau redactate de către Dl. C-dor av. Marin Anton care
era în acel timp, șef de Stat Major al Corpului Aerian Român.~

S'a dovedit ulterior (începutul anului 1947) că Dl. C-dor
av. Marin era vechi militant național țărănist, manifestându-se
ca atare în inspecțiile ce făcea la unități (cazul dela Buzău)
motiv pentru care a fost trecut în cadrul disponibil.~

În cursul lunii Mai 1947, Lt. C-dor Georgescu Florea
mi-a arătat că este îngrijorat de faptul că se face o anchetă
asupra activității societății de vânatoare "Sburătorii" care
era organizată numai cu ofițeri și personal de aviație și
care avea ca Președinte pe Dl. C-dor Marin Anton, iar ca vice
președinte pe Dl. General Insp. C. Argeșeanu.~

Impresia Lt. C-dor Georgescu Florea era că între acti-
vitatea sec. "Sburătorii" și activitatea politică a Dl. C-dor
Marin Anton ar putea avea vre-o legătură, depe urma căruia fapt
ar putea suferi consecințe nemeritate membrii societății.~

Această declarație o susțin și o semnez propriu,

sa/. Lt. C-dor Mirocea Gioroiu

În continuare mai decalax :

9/. Nu mi s'a arătat și nici nu mi s'a cerut avizul în
vre-o ocaziune asupra vre-unui document sau lucrări cu carac-
ter militar, venite din exterior pentru utilizare în cadrul
P.N.T. sau C.P. Militar.~

sa/. Lt. C-dor Mirocea Gioroiu.~

9. Sept. 1946 ✓
0235

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Lt. Comandor av. MIRCEA CIOROIU, născut la 27. XI. 1913 în Com. Calafat Dolj, fiul lui Stefan și al Teodorei, de naționalitate română, religie creștină-ortodoxă, profesiune: of. rezervă, fără a fi fost vre-odată judecat și condamnat, având ultimul domiciliu în aleia Matei Corbescu Nr. 8, fără a fi fost vreodată înscris formal în vre-un partid politic, declar următoarele :

1/. BIRoul PRESEI P.N.T.

a/ " Am luat cunoștință de existența unui Birou al Presei, aproximativ în luna Noembrie 1946, când trebuind să-l văd pe Dl. N. Carandino în legătură cu opinia sa asupra unui text dramatic ce-i încredințasem, - acesta mi-a indicat ca loc de rendez-vous " Bir. Presei P.N.T. " .-

De două sau trei ori mi s'a permis accesul în localul Clubului unde se găsea instalat biroul presei. - Comunicând aceasta telefonic (acasă) D-lui Carandino, m'a convocat a doua zi la redacția " Dreptatea " unde mi-a dat un laissez-passe pentru Biroul Presei pe o carte de vizită a sa. - Acest act era semnat de Dl. Carandino ca șef al Biroului Presei și numai în baza lui am putut intra ulterior la Biroul Presei. -

b/. Din observațiile mele directe coroborate ca fragmentare informațiuni ulterioare știu că scopurile acestui birou erau :

- Executarea unei sinteze (Buletin de presă intern) informative prin exploatarea presei indigene, selecționându-se numai știrile sau articolele cu referire specială la activitatea P.N.T. sau membrilor P.N.T. ;

Această presă era trimisă numai la aprox. 10 membrii ai partidului, întrucât aceasta era cifra copiilor cari se executau la mașina de scris. -

- Informarea și difuzarea comunicatelor oficiale (date de conducerea P.N.T) la ziarele din București. - ;

- Executarea seriilor de colecții interesând presa românească zilnică ;

- Exploatarea buletinelor oficiale de presă trimise de Ministerul Informațiilor sau legațiile străine (văzut personal bul. de presă al Mis. Britanice) ;

- recepția ziariștilor străini cari doreau informații interesând activitatea P.N.T. (Deduc aceasta din faptul că, fiind într-o zi la Biroul Presei) a venit acolo un domn Kormos, reprezentând agenția Tellpress care vorbea limba franceză și care dorea să-l vadă pe Dl.N.Carandino în acest scop).-

- În acest birou se găsea o listă (afișată) cu reprezentanțele străine de presă și numerele respective de telefon.-

În plus fără a cunoaște necesitatea acestei prese aici sau genul să de exploatare, la Biroul Presei, am văzut la Dl.N. Carandino, un text de Buletin Radio-ascultare, redactat de Ministerul Informațiilor.-

Altădată chiar Dl. Penescu (Secret. G-ral P.N.T.) a comunicat D-lui Carandino că a reușit să aranjeze a avea acest buletin.-

Deasemeni, am asistat odată când un domn, care mi-a fost prezentat sub numele : Vasilescu, a citit D-lui Carandino (la ora 10 dim.) după un text stenografiat, texte de emisiuni radio din seara și dimineața zilei (Ankara, Londra, Brazaville, Moscova, Vocea Americii, etc.).-

c/. Personalul întâlnit și cunoscut de subsemnatul :

- N. Carandino
- Ogt. Vineanu
- Savu
- Vasilescu
- Aristița Cazimir

- O doamnă dactilografă, cunoscând franceza și engleza (soția unui ofițer aparținând unui Reg. Art. A.A.)

- Colote Bruteanu

d/. Funcțiuni îndeplinite :

- N. Carandino - șef sau sub-șef al Biroului Presei (vezi I. Vineanu)

Desigur conducător afectiv al Biroului în acțiunea sa de interior și exterior (vezi Kormos).-

- Ion Vineanu - idem.- Prezență intermitentă coincidând cu aceea a subsemnatului.-

- Ogt. C-dor Mocanu Gh. - Element de permanență al Biroului și Executant al lucrărilor antecitate.- Salariat al acestui serviciu.-

- Savu : nu știu cu ce se ocupa.- Apariții intermitente.-

- Vasilescu : radio-ascultarea.- Nu lucra în birou.-

././.

Prezență numai pentru raport.-

- Doamna (al cărui nume nu-l cunosc) execută lucrări de dactilo.-

- Aristița Cazimir ; dactilo și traduceri diverse.-
În majoritate aceste traduceri, interesau acte date de către Dl. Penescu și care erau lucrate, cu multă discreție, într'un birou anexă cu acces strict.-

De cele mai multe ori, lucra acasă la Dl. Penescu, având aerul a fi secretară particulară.-

- Colette Bruteanu, am văzut-o și cunoscut mult mai târziu, cu ocazia unei vizite de politeță ce am făcut Comandorului MOCANU.

Efectua lucrări dactilo.

e/. Caracterizez astfel pe cei cunoscuți mie:

- N.CARANDINO. Inteligent, instruit, abil. Excesiv în discuțiile cu caracter contradictoriu. Temperament sanguin.- Concesii siuri în materie de scrupule ca ex: în presă " se injura " cu dl. Zaharia Stancu cu violență, uneori mult dincolo de extrema toleranță, fără ca aceasta să-i interzică a continua să ia masa du d.Z.S. sau să lucreze împreună la Teatrul Național, etc, etc.-

Interpelat de mine pe această temă s'a justificat astfel : ". . . . moravuri tolerate între gazetari pe cari nu ai de unde să le cunoști! "

- Filo englez, fără manifestări ostile față de alte state.-

- Ion Vinea, Cult inteligent, fin, calm, corect în relațiile cu prietenii săi.- Foarte comod.- Desinteresat.- (spre ex : m'a informat că salariul său dela Biroul Presei, l-a cedat D-nei dactilografe al cărei nume nu l-am reținut).-

- Savu, Vasilescu, Doamna dactilografă...., nu-i pot caracteriza.-

- Cpt. Căldor Mocanu Gh.- Foarte bine pregătit profesional.- Spirit clar și net.- Viață onestă.- Venituri limitate.- Categorie în hotărâri și perseverent.- Foarte politicos și discret în relațiile cu prietenii săi sau cunoscuții.- Bun și vechi prieten cu Carandino N, Ion Vinea, Corneliu Copăsu.- Era " manist ".-

- Aristița Cazimir : Instruită, inteligentă.- Discretă în activitatea sa.-

- Colette Bruteanu (cu aproximație) inteligentă, Temp. Sanguin.- Modestă ca gen de existență.-

Ulterior a rezolvat (cred) starea de modestie în urma prietenie cu Karaburgeak (mis. presă turcă).-

2/. Dela o anumită dată (pe care nu o pot preciza exact) în urma unui diferend între dl. Carandino și dl. Penescu s'a petrecut următoarea modificare în organizația Bir. Presei.-

ă Dl. Carandino n'a mai exercitat funcțiunea de șef al Biroului Presei, n'a mai frecventat acel birou și era nemulțumit că N'a fost urmat și de Comandor Mocanu în această acțiune.-;

- Dl. Comandor Mocanu a rămas, după această dată, cel mai mare în birou și a asigurat continuitatea sa, (cred că până la sfârșit, întrucât subsemnatul nici pe cale directă nici indirectă nu mai aveam informațiuni precise despre acest birou, mai ales după plecarea D-lui Carandino dela Conducere).

În legătură cu aceasta, știu dintr'o mărturie că Dl. Comandor Mocanu - care era indignat de această destrămare de activitatea, că dl. Carandino, (deși plecat dela Bir. Presei, dar ca un " defil " aruncat dl. Penescu!) redactează un buletin de presă în redacția " Dreptății".-

În cecece interesează activitățile C-dor Mocanu :

- Bir. Presei

- Secția Militară

a/. în cadrul partidului, cred că activitatea sa era, în principal, dezvoltată în sectorul bir. Presei.-

b/. în relațiile exterioare (Dl. Maniu) cred că activitatea sa era, în principâl, dezvoltată pe tema " Secția Militară "

Drept care dau prezenta declarație,

It. Domandor Mircea Ciocoiu

2.IX.1947

✓
00239

PROCES-VERBAL

Anul 1947 luna Septembrie ziua 11.

Noi, Prim Chestor S. Davidescu, asistat de Chestor Victor Dumitrescu și comisar gsf Stoiculescu Ilie:

Am procedat la confruntarea reținutului Ion Mihalache cu reținutul Mircea Cioroiu, Lt. Comandor, cu următorul rezultat:

COMANDOR CIOROIU: În ziua de 19.XI. însoțind pe Comandorul Mocanu la Sordici, m'am prezentat lui Dl. Mihalache.

I. MIHALACHE: Este exact.

COMANDOR CIOROIU: Dl. Mihalache a fost foarte amabil, m'au întrebat dacă fac parte din partid sau din organizația militară, i-am răspuns că nu, am spus că specialitatea mea este aviația fiind singurul domeniu pe care-l cunosc.-

Acum Dl. Mihalache m'a întrebat dacă nu vreau să activez în domeniul acesta la care am răspuns că pot să lucrez în domeniul acesta și m'a rugat să fac un studiu în acest domeniu.-

I. MIHALACHE : Eu-mi asintesc, posibil.?

COMANDOR CIOROIU: Am mai avut după această convorbire, 1-2 convorbiri telefonice prin care ceream să mi se fixeze când să dau studiu, am vorbit cu Dl. Mihalache la una din aceste convorbiri.

D-sa s'a scuzat că este ocupat și trebuie să plece și m'a rugat să las lucrarea la Dl. Nistor Badea.

Am dus lucrarea personal și am lăsat-o Dlui Nistor Badea, în ziua de 6.II. cu o scrisoare.

I. MIHALACHE : Este exact.

COMANDOR CIOROIU: După aceea am însoțit pe Dl. Cl. Cheorghiu la Dl. Mihalache.

Dl. Mihalache aflându-se în ziua de 19.XI. a

spus că dacă alți camarasi ai mei pot lucra în acest domeniu, am vorbit la telefon cu Dsa cu care ocazie am fixat o zi de audiență pentru Dl. General Gheorghiu.

Dl. Mihalache ne-a făcut cunoscut că nu e străin, Dl. Cl. Gheorghiu, cunoscându-l dela înmormântarea generalului Rujinski, fapt pe care l-a confirmat Dl. Mihalache și când s'a întâlnit cu Dl. Cl. Audiența a fost fixată către sfârșitul primei jumătăți a lunii Februarie.

ION MIHALACHE: Exact, cu precizarea că nu i-am sugerat eu persoana Dlui General Gheorghiu.

COMANDOR CIOROIU: În seara când a fixat Dl. Mihalache, l-am însoțit pe Dl. Cl. Gheorghiu la locuința Dlui Mister Badea. Am asistat la conversație, stând încoala Dlui Mihalache în hool, ușa fiind deschisă însă între hool și antreu.-

ION MIHALACHE: Este exact că Dl. Comandor Cioroiu a asistat la domiciliu la discuții între mine și Dl. Cl. Gheorghiu.

COMANDOR CIOROIU: Inițial, schimb de politetea și-a amintit de cunoștințe mai vechi: Dl. General a precizat Dlui Mihalache că face o vizită de informații.

Dl. Mihalache a răspuns asupra situației generale și mi se poate lucra decât văzând și făcând.

În această formulă se înțelege și politica internă și externă.

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc, nu este exclus.-

COMANDOR CIOROIU : Dl. Mihalache a făcut precizarea că de și există această situație P.E.F. are o linie bine stabilită și anume: așa cum sub dictatura Regelui Carol II printr'o atitudine potrivnică și o luptă continuă și hotărâtă s'a reușit a se doborî regimul tot astfel în prezent printr'o luptă dâră și hotărâtă se va reuși a se salva țara doborându-se regimul de iapilație.-

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc ideia, posibil Ideia este a mea.-

COMANDOR CIOROIU: Dl. Mihalache face elogii omului de acțiune, a omului de luptă și de barcadă, arătând că interesează în aceste momente mai puțin omul de prestigiu sau de elaborație intelectuală, făcând unele specificații, preferă și răsplătesc un om care a riscat alături de mine, chiar dacă din punct de vedere intelectual nu corespunde, decât să răsplătesc oameni pasivi care ar corespunde postului.-

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc cuvintele, posibil. Recunoaște ideea mea.-

COMANDOR CIOROIU: Precizez că Dl. Mihalache a spus că are nevoie de barcade, oameni de linia I-a. Aceasta în legătură cu recompensele, pe care le-am arătat în răspunsul de mai sus.-

ION MIHALACHE: Nu-mi amintesc.

COMANDOR CIOROIU: Concluzia aceasta era categorică, că regional trebuia îndepărtat și că Dl. Mihalache ajunsese la concluzia că aceasta nu se putea face decât prin colaborare de oameni de risc și de linia I-a, adică prin forță.

ION MIHALACHE: Concluzia a tras-o D-lor.

COMANDOR CIOROIU: A încheiat spunând că în spiritul celor expuse de D-sa ne așteaptă colaborarea.

ION MIHALACHE: Nu este exact că am solicitat colaborarea, ci am lăsat-o la aprecierea D-lor.

COMANDOR CIOROIU: Am plecat însoțit de Dl. Cl. Gheorghiu.

Am mai vorbit ulterior cu Dl. Horena și pe urmă cu Dl. Mihalache care mi-a fixat o zi specificând că mi poate da câteva minute în scopul de a discuta lucrarea ce i fusese lăsată la domiciliu la 6.11. și care se găsea la D-sa.

ION MIHALACHE: Sigur că este exact.

COMANDOR CIOROIU: L'am văzut pe Dl. Mihalache, mi-a arătat studiul, mi-a specificat că l-a citit cu atenție și l-a adnotat, am remarcat personal că textul purta pe margine o serie de adnotări în creion și mi-a preci-

sat că fiind extrem de ocupat cu problema de partid, păstrează lucrarea și-mi va comunica telefonic cât mai curând posibil ziua când ne putem vedea pentru a discuta pe încheietura lucrarea.

Înainte de a ne despărți de D-sa mi-a reamintit din nou necesitatea de a se completa în cadrul secției militare cu existența unei secții de aviație, pomenindu-mi că la aviație există un Dl. Gl. Biculescu, din câte știe D-sa, iar la Marină se ocupa Comandorul Mocanu și Amiral Georgescu, așa că orice colaborare pe care o voi aduce în acest domeniu personal sau prin camarazi sau cunoscuți de ai mei, este valuată cu bucurie de D-sa și va da tot sprijinul.--

Cu aceste cuvinte m'am despărțit de Dl. Mihalache. Telefon nu am mai primit și nici eu nu l-am mai căutat a-l mai întreba. Lucrarea nu mi-a mai fost restituită, am recunoscut-o mai târziu în dosarul de percheziție.--

ION MIHALACHE: Fondul este exact nu-mi amintesc amănuntele. Contest amănuntele cu amiralul Georgescu.--

COMANDOR CIOROIU: La prima întrevvedere la 19.XI. precum și la ultima întrevvedere, Dl. Mihalache mi-a arătat dar dorința D-sale de a aduce colaboratori dintre camarazii mei în cadrul partidului.--

ION MIHALACHE: Posibil:

COMANDOR CIOROIU: Primul studiu pe care l-am lăsat, era un studiu principal, deci de generalități și atunci când Dl. Mihalache mi-a spus că le-a adnotat și urmează a-l discuta, am înțeles că nu am satisfăcut necesitățile informative ale D-sale în mod complet, fapt care m'a determinat să reiau împreună cu Dl. Gl. Gheorghiu un studiu precis cu date mai complete, interesând organizarea și funcționarea Ministerului Aerului și Marinei.--

Acest studiu nu i l-am dat Dlui Mihalache pentru că nu l-am revăzut.

Precisez că primul studiu purta titlul:
"Studiul rezumativ interesând politica aeriană și valoarea...

rea factorului aerian?

Al doilea studiu poartă titlul "Necesitatea înființării Ministerului Aerului și Marinei și a celor două subsecretariate Aer și Marină"

De acest studiu l-am informat pe Dl. Mihalache, arătându-i că pentru chestiuni de marină îl voi consulta pe Comandorul Mocanu, iar Dl. Mihalache mi-a răspuns: "Dați drumuri".

ION MIHALACHE: Este exact, nu-mi aduc aminte dacă ați fi spus de al II-lea studiu, dați drumul, dar nu-l exclus.-

COMANDOR GIORGIU: Pentru cel de al doilea studiu asupra căruia noi mai reflectasem și-l informasem pe Dl. Mihalache asupra planului, am primit asentimentul și impulsul S-căle pentru a-l lucra.-

Acest lucru ne-a determinat să trecem la acțiune și să-l lucrăm. Ne mai primind nici un telefon de la Dl. Mihalache, am renunțat de a-i da acest studiu Dlui Mihalache.-

ION MIHALACHE: Am spus că este necesar rafinarea studiului, dar nu am dat nici o indicație.

COMANDOR GIORGIU: A acceptat întocmai planul pe care l-am spus eu.-

ION MIHALACHE: Este exact, dar nu mi-a expus noul plan.

COMANDOR GIORGIU: Ideia care ne-a călăuzit la redactarea celui de al 2-lea studiu, a fost:

- Prin tratatul de pace a fost limitat prin restricții precise aviația militară, fiind însă lăsată liberă dezvoltarea aviației civile, unde nu există nici un fel de restricție.

Pe această idee de bază ne-am broudat convingerile noastre care în speță erau:

a.- Respectarea cu strictețe a cifrelor militare.

b.- Dezvoltarea la maximum în domeniul aviației civile în scopul de a :

- Recupera și plasa aici, personalul specia-

lizat care depășea efectivul aviației militare și era deci licențiat.

- Transformarea acestui departament într-o mare unitate de beneficii sociale (bani, câștig de timp, ameliorarea rețelei de comunicație care era distrusă de război).

Precizez că studiul acesta dădea posibilitatea de a se depăși efectivele de oameni și material printr-o dezvoltare mai intensivă a aviației civile.

Acest lucru ne-am dat seama după ce am luat contactul cu Dl. Mihalache, căci atunci l-am lucrat, fapt care rezultă și din împrejurarea că am lucrat conspirativ și numai în exemplare reduse (secrete).

ION MIHALACHE: N'am primit acest studiu nici de la Dl. Comandor Ciocoiu sau altă persoană și nici de la Dl. Iuliu Maniu care mi m'a informat de existența și conținutul acestui studiu.

COMANDOR CIOCOIU: Știam că există organizație militară în P.N.T., dar n'am participat la nici o ședință.

Comandorul Mocanu, m'a informat că se țin miste conferințe, făcând rezerve și chiar ironii asupra capacității celor care pregătesc aceste conferințe, de ex. Slt. Lazărescu care după memoria mea seama convocările pentru ședințele organizației militare. Acest Slt. Lazărescu, căruia i-am transmis opinia lui Mocanu, m'a informat că lucrurile s'au schimbat (Martie 1947) în sensul că s'au organizat această organizație, două compartimente: cadrul disponibil și ofițeri de rezervă.

Despre secția militară, însine atâta știam.

Am căpatat convingerea că se tindea cu toată insistența, constant și continuu să se coopteze cât mai numeroși ofițeri din cadrul disponibil, prin org. militare sau prin propagandă, prin agenți anumiți.

Prin modul cum am luat cunoștință direct sau indirect, am ajuns la convingerea că P.N.T. se organiza pentru ca element de putere făcând legătura normală între concepția ei însă asupra sistemului de lucru și

ceace se vedea în realitate că se lucra.-

ION MIHALACHE: Organizare pe cadrul disponibil și ofițeri de rezervă este o chestiune de organizare internă a organizației militare respective.

ION MIHALACHE: Nu mi-a comunicat Penescu nici odată că ar fi luat contact cu vre-o persoană militară pentru a ne pregăti plecarea în străinătate.

COMANDOR GIORGIU: Rețin expresia D-lui Mihălache de : "Omenei de baricadă", în discuția ce a avut-o cu Dl.Cl.Cheorghiu.-

ION MIHALACHE: NU-mi amintesc această expresie, dar poate fi posibilă.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.-

ss. Lt.Cdor M.Giorciu
ss. Mihălache

Prim Chestor: ss.S.Davidescu

Asistenți: ss. Chestor Dumitrescu
ss.Comisar gef, Stoicalacu

14 Sept 1947

00246 ✓

R E F E R A T

14 Septembrie 1947

Lt. Comandor Cioroiu Mircea reținut pentru cercetări dela 22 Iulie 1947, ca un element ce a luat parte activă în mijlocirea complotului pentru răsturnarea regimului, în declarațiile date la anchetă la 7 și 9 Septembrie 1947, declară :

- Recunoaște că a avut cu Ion Mihalache 3 întrevederi în anul 1947 și anume :

a/. 19.XI.1946

b/. 10.II.1947

c/. 20.II.1947

Din aceste 3 vizite, numai a doua a făcut-o asistat de generalul GHEORGHIU ERMIL, pe care l-a condus la cererea lui Ion Mihalache.- Celelalte două le-a făcut singur având ca scop studiul redactat de dânsul " asupra politicii aviației și factorului aerian ".-

- Recunoaște că la vizita a doua pe care a făcut-o cu Generalul Gheorghiu, Ion Mihalache le-a făcut o expunere politică a situației, din care reține expresia " Partidul este într'o situație grea similară cele din timpul Regelui Carol II-a, și îi trebuie oameni de acțiune, oameni de baricade pentru a răsturna regimul, și că nu are deocamdată nevoie de oameni cu prestigiu pentru posturi de conducere.- Totodată le-a cerut și contribuția militară pentru sectorul " Aviație " precizând că pentru marină are pe : vice-amiralul Georg și comandorul MOCANU GHEORGHE.-

- Recunoaște că deasemeni la vizitat în cursul anului 1946 și 1947 pe Iuliu Maniu, din care numai la una din vizite l-a condus pe Generalul Gheorghiu Ermil, celelalte două vizite fiind făcute singur cu scopul de a păstra legătura cu președintele partidului.-

- Recunoaște că pe Comandorul Mocanu Gh, la văzut și vizitat foarte des la redacția Ziarului " Dreptatea " vizită în care Comandorul Cioroiu i-a făcut instructajul politic pe linia programului Partidului Țărănist.-

- Recunoaște că Mocanu i-a expus, că partidul luptă pentru răsturnarea guvernului, și că nu se așteaptă decât plecarea sovieticilor și cete de partizani țărani, cari sunt înarmați cu arma-

mentul rămas de la trupele germane, vor porni la exterminarea comuniștilor.-

- Recunoaște că Mocanu i-a spus ; că prin diferiți agenți să caute a se polariza în jurul partidului ofițeri din C.D. și armată, care vor da concursul la momentul potrivit.-

- Recunoaște că tot Mocanu i-a expus că armata este câștigată pentru P.N.T. în proporție de 75 %, după verificarea care s'a făcut cu rezultatul alegerilor.-

- Recunoaște că Mocanu i-a cerut expres :

a/. Să recruteze pentru sectorul militar al P.N.T. câți mai mulți ofițeri din C.D. și aviație.-

b/. Si să procure orice informații cu caracter militar din diferite unități.-

Soluția la care Lt. Comandor Cioroiu a răspuns atrăgând spre cadrele P.N.T., sub titlul de informatori pe următorii :

a/. General Gheorghiu Ernil

b/. Lt. Comandor Dinu Isaia

c/. " " Georgescu Florea

iar ca informații a încercat să procure dela Statul Major al aerului "Buletinul de informații al Aviației " fapt ce nu i-a reușit fiind refuzat de către Comandantul activ Milculescu Grigore șeful Secției I-a din sus citatul Comandament.-c

- Recunoaște activitatea sa ziaristică din presa P.N.T., și caracterul de polemică ce a avut-o cu Grigore Preoteasa pe chestia articolului " 23 August 1944 ".-

- Recunoaște că a fost solicitat de către N. Penescu să găsească un avion militar, care să transporte peste graniță 1-2 persoane de mare importanță.- Solicitarea s'a făcut între 8 - 10 iulie 1947, deci cu câteva zile înainte de punerea în aplicare a grupului Mihalache de a fugi din țară.-

- Recunoaște că Mocanu i-a explicat că răsturnarea Guvernului nu se va putea face decât pe 2 căi :

a/. Ca o consecință a evenimentelor externe

b/. Pe cale violentă organizată de P.N.T. cu concursul C.D. care ar antrena pe țărani partizani, și cu concursul armatei, în care scop se lucrează la subminarea disciplinei.-

- Nu recunoaște a fi acționat ca membru al P.N.T. sau al C.P.M.-

CONCLUZII

Lt. Comandor Cioroiu element foarte bine pregătit din punct de vedere profesional, dotat de natură cu suficientă inteligență, caută să parvină în posturi de conducere, și cum era în C.D., se duce și se orientează spre ~~amplasarea~~ conducerea P.N.T., unde spera să-

ajungă scopul.-

Dornici de a întreține legături cu persoane marcan-
te din opoziție, căuta prin orice mijloace să-i cunoască și să
întrețină legătura cu ei, sub pretextul oferiței de studii, cu
caracter militar.-

Exemplu : Mihalache, Iuliu Maniu și Titel Petrescu
cărora le-a oferit studiile.-

a/. Studiul rezumativ asupra politicei aviației și
factorului aerian.-

b/. Studiul rezumativ asupra înființării și organi-
zării Ministerului Aerului și Marinei, cu două subsecretariate
Technice : aer și marină.-

- A știut și conlucrat la organizarea Comitetului
organizat de P.N.T. pentru răsturnarea guvernului pe cale vio-
lentă, cu bună știință.-

- Pentru cele xpuse mai sus opinăm a fi trimis în
fața justiției.-

ANCHETATOR,

ss/.Chestor V.Dumitrescu

Copie Teji vol VI f 239-251

00249

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Lt. Cdr av. Mircea Cioroiu, în continuarea declarației dată la 7 Septembrie 1947, - relatează următoarele :

1). Cu d. Ion Mihaleache, în intervalul 1 Septembrie 1946 - 22 Iulie 1947 (când am fost arestat) am avut 3 (trei) întreveneri :

- La 19 ~~Septembrie~~ ^{Noiembrie} 1946 (ziua alegerilor) în casa Serdici când, - prin d. Cdr Mocanu, - l-am cunoscut. Cu această ocazie mi-a cerut lucrarea "Politica seriană și factorul serian" (lăsat la însoțitor Bades la 6 Februarie 1947).

- La 10 Februarie 1947, în casa Nestor Bades, însoțind pe dl. general Gheorghiu Emil.

Convorbirea cu dl. Mihaleache s'a caracterizat prin expunerea sa asupra situației politice și care se poate rezuma astfel :

a). Situația actuală, similară celei din epoca Regelui Carol II-lea când P.N.T. a luptat și a reușit răsturnarea regimului.

b). Nu-l interesează omul de prestigiu sau de competență. Acum este epoca omului de acțiune, a omului de baricadă. Actualul regim va trebui răsturnat pentru a se salva țara.

c). Cere colaborarea dl. General Gheorghiu și a subsemnatului, în sensul acestor idei.

(vezi pentru detalii, declarația dată la 7.IX.47)

- Aprox. la 20 Februarie 1947, în casa Nestor Bades, pentru a discuta fondul lucrării dată la 6 Februarie 1947.

În câteva minute, d. Mihaleache mi-a comunicat că a citit textul și mă roagă să aștept un telefon de la

./.

M.C.

Dsa pentru a fixa o altă zi pentru discuțiuni. S'a scuza că are timpul cedat clipă cu clipă. (A reținut studiul care s'a găsit la domiciliul său, ulterior).

2). Cu d. Iuliu Maniu, în intervalul 1 Noembrie 1946 - 22 Iulie 1947, am avut desene trei întrevederi:

- La 19. Noembrie 1946 (ziua alegerilor) în casa Serdici când i-am fost prezentat de către d. Odor Mocanu.

- Sfârșitul lunii Mai 1947, însoțind pe dl. Odor Mocanu la casa Boila (la șosea). Schimb de politeti la ieșirea din audiență a Odorului Mocanu însoțit de d. Maniu.

Întrebând pe dl. Maniu asupra punctului de vedere pe temă cadrul și disponibil, mi-a specificat că acesta a fost clarificat în program și mă asigură că toate cazurile vor fi cercetate individual.

- Aprox. în Iunie 1947 împreună cu dl. General Gheorghiu. Personal eram nesatisfăcut de conduita dlui Mihelache față de mine și - în acord cu dl. general Gheorghiu, nesatisfăcuți de "invotația pe baricadă" ce ne făcuse la 10 Februarie cr., - ca atare am fost de acord să-l vedem pe dl. Maniu pentru o ultimă și limpede lămurire a noastră.

Întrevederea a avut loc în casa Leucăția. dl. Maniu arată că îl cunoste pe dl. general dela ședințele Cons. Miniștri de după 23 August 1944. D. General arată că vine la d. Maniu pentru a-i strage atențiunea asupra problemei aviației care a trecut pe al 3-lea plan în România prin recenta desființare a Subsecret. de Stat al Aerului.

D. Maniu face elogial aviației "care s'a dovedit decisiv în război și se va dovedi decisiv și în timp de pace". Condamna pe omul politic care s'ar desinterese de "cel mai modern factor social".

D. General îi dă textul relativ la înființarea Ministerului Aerului și Marinei care nu era altceva decât un rezumat al conversației avute.

3). Relativ la Odor Mocanu mai relatez urmatoarele:

- A elogiata fara rezerve, "puterea" politica a P.N.T. in fata mea, persuadandu-ma ca valoarea mea si reintegrarea in armata depind exclusiv de biruinta partidului.

- A depus toate diligentele (fara a reusi sa ma convinga) sa accept a lucra permanent la Bir. Presei, in care scop voia sa ma lege prin salariu lunar (am refuzat constant).

- A cutat sa ma convinga ca eliminarea B.P.D.-ului dela conducere nu este posibila (in urma esecului P.N.T. in elegeri) decat :

- fie ca o consecinta a situatiei externe;

- fie prin forta (dupa ce trupele sovietice se retrag depe teritoriul roman).

Pentru a-mi demonstra "forța" ca un element existent realmente mi-a citat urmatoarele argumente:

- in toate satele exista arme ramase dela trupele germane;

- taranii sunt ostili regimului si nu asteapta nimic altceva decat ocazia de a lichida pe comunisti;

- Armata este "alaturi de Iuliu Maniu" si exista informatiuni precise cari arata ca 75 % din armata a vorbit cu P.N.T.

Era convins si incerca a ma convinge ca, in cel din urma, fie extern, fie intern, Forța este aceea care va decide.

Se vedea clar, mai ales dupa o oarecare perioada in care am avut asemenea discutii, ca dl Odor Mocanu era in perfect si unitar acord cu ideile dl Ion Mihalesch in aceasta chestiune.

Grija cu care dl Odor Mocanu se ocupa de exploatarea informatiilor ce detinea relativ la armata (vezi, declaratiia anterioara relativa la votul in unitati, sau supravegherea difuzarii manifestului P.N.T. catre Armata sau redactarea personala ce a facut acestui manifest si ulterior colaborarea cu dl I. Mihalesch, etc.), precum si insistenta cu care imi solicita un concurs pozitiv in aceasta materie, ma intereseaza in credinta ca elementul

motor al "forței" în baza căreia urma să se execute acțiunea politică național-țărănească de "salvare" era armata, în speță cadrele din disponibilitate (cadru disponibil) cărei fiind nemulțumiți și deci adversari ai regimului, erau elementele cele mai indicate a fi cultivate în ideea "forței" urmând :

- fie a acționa în orașe, minând disciplina în unitățile militare ;

- fie a conduce partizani-țărani în comunele rurale netele.

- Dl. Odor Mocanu mi-a sugerat, în repetate ocazii, să colectez informații relative la starea de spirit din unitățile aero-militare sau să recrutez camarazi, de ai mei pentru secția militară P.M.F.

Mi-a cerut să-i procur "Buletinul radio-ascultare". (Am cerut, fără prea multă insistență. Lt. Odorului Niculescu, din St. Major Aer care nu m'a satisfăcut. O a doua intervenție nu i-am mai făcut. Faptul s'a petrecut prin februarie 1947, aproximativ)

- D. Odor Mocanu era foarte bine informat asupra anumitor fapte ce se petreceau în armată și în special în Marină. N'am putut ști niciodată cine erau informatorii săi.

În orice caz, pot afirma cu certitudine că, - la un moment dat - moment care s'ar putea situa spre începutul verii 1947, - atențiunea specială a Odorului Mocanu era îndreptată spre informații de ordin militar interesând cadrul disponibil și știrile privitoare la starea morală sau activitatea E.C.F. în unități.

Am certitudinea că această acțiune a d. Odor Mocanu nu era una de ordin personal. El mi-a apărut totdeauna ca exprimând ideile și lucrând după ideile, dlui Maniu și Minelache.

Am erătat anterior că dl. Odor Mocanu își făcea un punct de glorie personală, afirmând că este "vechia manist". - Dealtminteri, periodic, dar constant, dl. Odor Mocanu vizita pe dl. Maniu.

4). Conversațiuni despre P.M.T. și politica sa în materie de cadru disponibil n'am avut decât cu următorii :

- d. general Emil Gheorghiu,
- Lt. Odor Dinu Isaia,
- Lt. Odor Georgescu Flores, despre care știu că era înscris în secția militară. Cel puțin așa mi-a mărturisit cândva. (Mi se pare că locuiește la croitorul militar Mitică Bidurescu.)

5). Relativ la sistemul de informații precizez că am văzut aducând informații:

- ofițeri,
- civili,
- grade inferioare,

din diverse regiuni ale țării, unități militare sau orașe, etc.

6). Mi știu și nici n'am fost vreodată informat că ar exista un plan de organizare a vreunei acțiuni ilegale de forță după sau condusă de elemente aparținând cadrului disponibil.

7). Relatez că, aproximativ în jur de 8 - 10 Iulie cr. d. Odor Mocanu mi-a telefonat acasă indicându-mi să iau legătura la .... (mi-a dat un nr. de telef.) cu dl. Nicolae Penescu. Nu a vrut sau nu a știut să-mi explice motivul.

Luând legătura cu dl. Penescu, m'a invitat acasă la dânsul.

După amiază m'a primit în birou și după o introducere de legământuri și cuvinte de onoare mi-a pus întempestiv următoarea problemă :

" să studiez, să mă informez și să găsesc modalitatea ca un avion să transporte peste hotare unul sau două personaje de foarte mare importanță".

I-am arătat în 2 - 3 vorbe d. Penescu părerea mea asupra imposibilității unei asemenea tentative.

Deasemenea i-am specificat că, în ziua de 11.VII crt. urmează să fac la Iași cu soția mea care are de trecut un examen la Facultatea de științe, de unde nu revin decât către 17-18.VII. crt..

M-a rugat să-l caut imediat ce mă înapoierez pentru a mai discuta.-

Fiind la Iași am aflat de "tentativa Tămădău" din ziarele locale.--

La însoțire l-am văzut pe Dl. Ion Vinea căruia i-am relatat această conversație cu Dl. Penescu.-- Au fost de acord, calificând gestul ca "fantezia unui alienat.--"

8/. Stiu dela Dl. Comandor Mocanu că în cursul operațiunilor militare din Transilvania și Cehoslovacia, acesta executa o acțiune de intermediar, transmitând D-lui Iuliu Maniu rapoarte interesând starea de spirit a trupelor, colaborarea sovieto-română și aspecte interesând societatea românească.-- rapoarte care erau redactate de către Dl. C-dor av. Marin Anton care era în acel timp, șef de Stat Major al Corpului Aerian Român.--

S'a dovedit ulterior (însoțitul anului 1947) că Dl. C-dor av. Marin era vechi militant național țăranist, manifestându-se ca atare în inspecțiile ce făcea la unități (cazul ¹⁹⁴⁶ dala Bazău) motiv pentru care a fost trecut în cadrul disponibil.--

În cursul lunii Mai 1947, Lt. C-dor Georgescu Florea mi-a arătat că este îngrijorat de faptul că se face o anchetă asupra activității societății de vânătoare "Sburătorii" care era organizată numai cu ofițeri și personal de aviație și care avea ca Președinte pe Dl. C-dor Marin Anton, iar ca vice președinte pe Dl. General Insp. C. Argeșanu.--

Impresia Lt. C-dor Georgescu Florea era că între activitatea soc. "Sburătorii" și activitatea politică a Dl. C-dor Marin Anton ar putea avea vre-o legătură, depe urma căruia fapt ar putea suferi consecințe nemeritate membrii societății.--

Această declarație o susțin și o semnez propriu,

ss/Lt. C-dor Mircea Cioroiu

În continuare mai decalar :

9/. Nu mi s'a arătat și nici nu mi s'a cerut avizul în vre-o ocaziune asupra vre-unui document sau lucrări cu caracter militar, venite din exterior pentru utilizare în cadrul P.N.T. sau C.P. Militar.--

ss/Lt. C-dor Mircea Cioroiu.--

6.8.9470255

I

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Lt.Comandor MIRCEA CIOROIU, în continuarea declarațiilor mele anterioare, - mai relatez următoarele :

1/. Am văzut pe Dl.Manu de trei ori :

- la 19.XI.1946 (ziua alegerilor) când i-am fost prezentat de Comandorul Mocanu.-Cu această ocazie n'am schimbat decât simple formule de politețe.-

- la Dl.Inginer Boilă acasă (în orice caz în primăvara lui 1947) însoțind pe C-dor Mocanu care avea o audiență.- Așteptând în hall, la ieșirea Comandorului Mocanu, Dl.Manu care-l conducea, mi-a adresat cuvântul.- Am întrebat pe Dl.Manu dacă D-se întărește cele anunțate de presa partidului relativ la revizuirea situației ofițerilor din cadrul disponibil.- Dl.Manu a răspuns tranșant că atestă aceste obligații.-v

la finele lui Mai 1947 la Dl.Leucuția acasă însoțind pe Dl.General Gheorghiu care a cerut D-lui Manu un aviz asupra politicei P.N.T. în materie de politică aeriană.-Dl.General Gheorghiu a făcut o caracterizare a contribuției sociale pe care o putea duce factorul aerian în epoca de pace.-

Dl.Manu a fost cu totul de acord, elogiind proeminența factorului aerian în epoca de reconstrucție și angajându-se să urmărească o asemenea idee chiar în programul de guvernare P.N.T.

Dl.General Gheorghiu i-a dat D-lui Manu 2 ex.din studiul interesând înființarea Ministerului Aerului și Marinei.... "care înfățișa rezumatul expunerii ce-i făcuse D-lui Manu, la începutul audienței.-

2/. Relativ la activitatea biroului de presă P.N.T.

- element de conducere permanentă : Cdor Mocanu
- Convingeri politice : "manist" și filoenglez
- Caracterizare : inteligent, desigur, constant, foarte discret, sintetic.-

- Relațiuni : foarte strânse cu Dl.Iuliu Maniu, N.Carandino, Corneliu Coposu, N.Penescu etc.-

- În plus nu a negat nici odată, - ci, din contră s'a afișat demonstrativ ca "manist" lăsând să se înțeleagă, în mod clar, că exprimă totdeauna opinia (identică sau foarte apropiată), D-lui Manu.-

+ +

În afară de cele arătate, în textul declarațiilor mele anterioare, interesând activitatea Bir. Presă P.N.T., menționez că în epoca "contestării alegerilor" am văzut lucrându-se la Bir. Presei (sub supravegherea C-dorului Mocanu) traduceri în limba engleză din cuprinsul unor texte oficiale de conferințe tip elaborate de Inspectoratul General al Armatei pentru E.C.P.-

Traducerea interesa fragmentele de text, în care era în-
criminată politica anglo-americană în România (spre ex. petrolul, etc.).-

Judecând după: natura conținutului acestor texte și după limba în care se traduceau, pot conchide că lucrările erau desti-
nate misiunilor străine respective.-

+ +

În ceea ce privește opiniile C-dorului Mocanu relative la acțiunea de forță a P.N.T. pentru răsturnarea regimului guvernant, (în ce consta această "forță" am arătat în declarațiile anterioare N.A.) sunt convins că ele reflectau punctul de vedere al conduce-
rei partidului și în speță acela al D-lui Maniu.-

Cum am cunoscut pe Dl. C-dor Mocanu ca pe un om foarte ponderat și atent la tot ceea ce formula, nu-l cred capabil de a fi făcut eroarea să atribue partidului N.T. opinii care îi erau strict personale în această ordine de idei.-

De aci izvorăște convingerea mea că dl. C-dor Mocanu, - respectiv, omul de convingeri și credințe "maniste", - nu făceau altceva decât să reproducă, la rece, opinia D-lui Maniu.-

3/. Cunosco pe Dl. Comandor Negrescu din relațiile obligatorii de serviciu, în cursul anilor 1940-1945.-

Dela plecarea mea din cadrele active (9.VIII.1946) până astăzi, nu l-am mai văzut pe Dl. Comandor Negrescu decât în arestul Siguranței Prefecturii Capitalei.-

În consecință nici odată și în nici o ocazie n'am vorbit cu Dl. Comandor Negrescu despre întrevăderea ce a avut la insisten-
ța D-lui Penescu (cu Dl. Penescu) la 9.VII.1947 acasă la D-sa.-

4/. Este absolut inexact că în cursul convorbirii confiden-
țiale ce au avut cu Dl. Nicolae Penescu, așa fi afirmat că sunt unicul posesor al unei soluții pozitive din țară pe calea aerului a grupului de fruntași P.N.T. interesați.-

00252

Dealtminteri,- ca urmare a confruntării dintre mine și Dl.Penescu,- tot ceea ce am relatat Dl.Penescu a fost deformat, denaturat sau inventat.-

5/.Pentru satisfacerea funcționării Bir.Presei,Dl.C-dor Moceanu Gh.mi-a făcut următoarele rugăminți :

a/.Să procur un buletin radio-ascultare redactat de Minist. Informațiilor.-

Lt.

(Am solicitat pe Dl.C-dor Milculescu din Statul Major Aer. Secția I-a să-mi dea un asemenea buletin.- M'a refuzat și nu am mai insistat.)

Ulterior,am văzut un asemenea buletin la Dl.N.Carandino.

b/.Să îi prezint camarazii personali care ar dori să activeze în P.N.T.-

(Am discutat o asemenea eventualitate cu Dl.Lt.C-dor Georgescu Florea din cadrul disponibil.-

Acesta m'a informat că este deja înscris în Cercul,Profesional Militar P.N.T.- Deci,intervenția mea a fost tardivă).

c/.A insistat să accept a lucra constant la Bir.Presei ca salariat al partidului.-

(Am refuzat.- Dela incidentul Carandino-Penescu (vezi primele mele declarații)nu am mai frecventat decât la intervale foarte mari de timp,Bir.Presei).-

d/.M'a chestionat de 2-3 ori dacă știu ceva despre starea de spirit din Minist.Aerului,precum și ce atitudine au ofițerii acestei instituții față de P.N.T.-?

(Cum dela 9.VIII.1946 (tracerea în cadrul disponibil)n'am mai frecventat Ministerul în nici o ocaziune,n'am fost în măsură să-i dau un răspuns precis,negativ sau pozitiv.).-

Relatez că n'am avut relații cu unitățile aero din București.-

Dl.Ministru al Aerului,interzisese formal accesul ofițerilor din C.D.în minister sau în unități sub sancțiuni foarte grave.-

Cu unitățile din provincie, - cu atât mai puțin.-Nu am avut nici o legătură cu nici una.-

Acestea declar,sustin și semnez.-

ss/.Lt.C-dor Mircea Ciocoiu

6.X.1947

București

DECLARAȚIE

Subsemnatul Lt.Cdor.MIRCEA CIOROIU, în continuarea declarațiunilor mele anterioare, - mai relatez următoarele:

1/. Am luat legătura cu P.N.T., în scopul de a obține reintegrarea în cadrele active în cazul când P.N.T., primea puterea de guvernare. -

Primul contact l-am luat prin intermediul Dl.N.Carrandino /cunoscut de mine din 1943/ și Cdor.Mocanu Gh., pe care-l cunostiam dela scoala superioară de războiu.

Cu această ocazie am aflat că dl.Cdor.Mocanu era una din figurile reprezentative în partid și cu influență pe lângă conducerea partidului.

Deaceia am căutat să obțin cele mai sigure informațiuni asupra chestiunii care mă interesa - dela Cdorul MOCANU.

2/. Primul contact cu Cdorul.Mocanu l-am luat la finele lui Oct.1946.

Aceste în mai multe discuțiuni ulterioare mi-a arătat că P.N.T., este organizat pentru o acțiune de răsturnare a regimul guvernat prin forță rugându-mă să păstrez cel mai strict secret asupra convorbirilor.

În altă ordine de idei mi-a arătat că, - în cadrul acțiunii de forță a partidului - activitatea sa este inspirată de Dl.Manu și Mihalache.

Deasemeni mi-a arătat că acțiunea de forță a partidului se bazează pe:

a/.Sprijin dinafară, eventual, chiar militar, anglo-american;

b/. Organizarea la sate a unor nuclee de țărani membri ai P.N.T., pregătiți și echipați cu armament rămas dela unitățile germane, - care urmau să acționeze sub direcțiua centrului și sub conducerea sefiilor locali P.N.T.- idem, în târguri și orașe.

c/. Conducerea acestor echipe, rurale sau urbane, se putea exercita în special de către ofiterii din cadrul disponibil al regiunilor respective.

căstigarea de aderenți P.N.T., în unitățile și Instituțiile Militare care să formeze cutburi P.N.T., în armată. Pentru acest lucru se utilizau elemente din Secția Militară care făcea propagandă dela om la om și prin manifeste pentru a întretine o atitudine ostilă guvernului în rândurile ostașilor și a provoca dezagregarea a disciplinei.

e/. Obținerea de informații interesând starea de spirit, activitatea organelor E.C.P., precum și procurarea de documente cu caracter secret, interesând armata.

f/. Eventualitatea unei crize politice pe plan internațional sau declanșarea unui conflict armat între Marile Puteri.

3/. Comandorul Mocanu Gheorghe, m'a prezentat Domnilor Maniu și Mihalache care m-au invitat să activez în P.N.T., în legătură cu secția Militară pentru probleme de Aviație.

În urma unei cereri personale a D-lui Mihalache am redactat o lucrare despre Aviație pe care m'i-am predat-o D-sale.

O altă lucrare tratând tot despre Aviație, a fost predată de către Dl. G-ral Gheorghiu, D-lui Maniu cu ocazia unei întrevederi ulterioare dintre G-ral Gheorghiu-Maniu /la care am asistat și eu/.

Lucrarea aceasta a fost redactată sub impulsul D-lui Mihalache.

5/. Am fost rugat de către Cdor. Mocanu să-i procur "Buletinul radio-ascultare" al Ministerului Informațiilor. Pentru aceasta am lăsat legătura cu Lt. Cdor. Av. Mihăilescu dela Statul Major Aero care m'a refuzat.

6/. Am vorbit apoi cu Lt. Cdor. Av. Georgescu Florea în scopul de a-l interesa să activeze în P.N.T., care însă m'a informat că este deja înscris în Secția Militară și că are intenția nea a fost Gardivă.

7/. Am facilitat un contact între G-ralul Gheorghiu Emil și domni Maniu și Mihalache.

Drept care dau prezenta declarație.

ss/Lt. Cdor. Av. Mircea Ciorniu

Copie Digi Vol VI f 256-263

00260

PROCES VERBAL

de confruntare.

Astăzi, anul una mie nouă sute patruzeci și șapte,
luna Octombrie; ziua două ;

Noi, DIACONESCU DUMITRU, Referent special, asistat fiind
de dl. Inspector de Poliție S. DAVIDESCU, procedând la confrun-
tarea reținutului C-dor CIOROIU MIRCEA cu reținutul PENESCU
NICOLAE, am constatat următoarele :

Comandor CIOROIU MIRCEA : Chemarea care s'a făcut de
Dl. Penescu a avut un caracter special și insistent și cu to-
tul neobișnuit pentru mine.

Această chemare mi-a fost transmisă prin Dl. Comandor
Mocanu, care mi-a dat un număr de telefon unde am telefonat i-
mediat, luând legătura cu dl. Penescu care mi-a reproșat că aş-
tepta telefonul meu mai devreme. Am fost în după amiaza ace-
leiași zile la dl. Penescu acasă în str. Andrei Mureșanu, unde
din nou mi-a făcut reproșuri că am întârziat.

(ss) Cdor. Cioroiu Mircea

NICOLAE PENESCU :

N'am comunicat D-lui Comandor Mocanu că chestiunea este
de mare urgență, dar pe acesta l-am rugat să-i transmită D-lui
C-dor Cioroiu, rugămintea mea să mă vadă; dacă se poate în ace-
leași zi, sau a doua zi, întrucât intenționez să plec din Bucu-
rești.

Este adevărat că am reproșat D-lui Comandor Cioroiu că
a întârziat o jumătate de ceas, când a venit la mine acasă, deo-
rece aveam oră dată unui ziarist SOREANU. Am comunicat D-lui
C-dor Cioroiu că sunt așteptat de acest domn SOREANU.

ss. S. Davidescu   ss. Diaconescu D.   ss. Cioroiu M.   ss. N. Penescu

C-dor CIOROIU MIRCEA : La întrebările puse mie de dl.N. PENESCU prin oficiul ancheta orilor, că: "De unde rezultă pentru mine impresia de urgență", răspund :

1. Niciodată nu s'a întâmplat ca dl.Penescu să mă caute sau să-mi dea un număr de telefon la care să-l caut.

2. Insistențele repetate ale Comandorului Mocanu de a lua legătura cu dl.Penescu.

3. Reproșul politic al D-lui Penescu, la telefon, care mi-a spus: "Haide D-le Comandor, că am întârziat așteptând telefonul D-tale,. Era ora 13-13.30 sau 14.

Acasă la dl.Penescu mi-a recomandat să vorbim încet, pentru că este cineva în altă cameră pe care nu se poate conta

(ss) M.Cioroiu

NICULAE PENESCU explică :

Că sensul reproșului dela telefon era că dl.Cdor.Mocanu îl informase că dl.Cioroiu îmi va telefona până la ora 1.

(ss) N.Penescu

Comandor CIOROIU MIRCEA :

În convorbirea avută cu dl.PENESCU cu privire la o eventuală plecare în străinătate a D-sale cu avionul, mi-a comunicat printre altele că este vorba să plece patru persoane importante și "să presupunem că una dintre ele ar fi chiar Dl.MANIU".

(ss) M.Cioroiu

NICULAE PENESCU :

Este inexact. Adaug că dl.Cioroiu mi-a comunicat că pleacă în provincie pentru a pune la punct chestiunea cu plecarea noastră, urmând a se întoarce peste opt zile cu rezultat definitiv și favorabil.

ss. D.Diaconescu

ss. S.Davidescu

ss. M.Cioroiu

ss. N.Penescu

00262

Comandor CIOROIU MIRCEA :

Este adevărat că am explicat D-lui PENESCU, cu ocazia convorbirei avute, că pentru a putea pleca cu un avion "TARS", plecarea care era foarte riscantă, va trebui să se preia de cei care pleacă și responsabilitățile familiilor, precum și întreținerea echipajului în străinătate, ceea ce după socoteala mea sumară, ar fi ajuns la 5000-6000 dolari. Indicarea sumei n'a descurajat pe dl. Penescu, care mi-a comunicat că de bani să n'am nici o grije.

Nu este adevărat că i-am spus D-lui Penescu că voi pune la punct chestiunea, în care scop pleca, în provincie.

(ss) Cioroiu Mircea

NICOLAE PENESCU :

Nu am declarat D-lui Comandor Cioroiu nimic cu privire la bani, chestiunea întreagă rămânând în suspensie, până când dl. Cioroiu aduce răspunsul, cu intenția de a informa pe dl. MANIU.

(ss) N. Penescu

C-dor CIOROIU MIRCEA :

La plecare am avut impresia că am fost chemat de dl. Penescu pentru două probleme precise : prima, să se informeze asupra soluției plecării cu un avion TARS și a doua, pentru a-mi cere în mod precis să găsesc o posibilitate de plecare pentru cele patru personaje importante.

(ss) Cioroiu Mircea

NICOLAE PENESCU : Nu eu am propus soluția două, ci dl. CIOROIU.

(ss) N. Penescu

Drept pentru care am încheiat prezentul proces verbal de confruntare, spre cele legale.

(ss) D. Diaconescu

(ss) S. Davidescu

ss. M. Cioroiu

ss. N. Penescu

1. oct 1947

10263

DECLARAȚIE

Subsemnatul Lt.Comandor MIRCEA CIOROIU,- în continua-
rea declarațiilor mele anterioare- mai relatez următoarele :

1/. Imi reamintesc că, - în cursul convorbirii ce am avut
cu dl.Nic.Penescu,atunci când am fost chemat la D-sa acasă în
ziua de 8 (sau 9) Iulie 1947, - acesta mi-a comunicat că :

a/. Plecarea în străinătate a celor patru personaje este
determinantă pentru reușita politicei generale a partidului
precum și pentru succesul acțiunii de forță a partidului care
continuă a se desvolta în interior,fără a suferi în cazul ple-
cării acestor personaje.-

Drept pentru care dau prezenta declarație.-

ss/.Lt.Comandor Av.Mircea Cioroiu

7 Octombrie 1947

00264

C.N.S.A.S.

26 Aug. 1947 ✓

00265

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor mele mai am de
de adăugat următoarele :

Pe N. Carandino l'am cunoscut prin sotul
meu și de când era Director la Teatrul Național, a
fost cu noi în casă și ne-a procurat și bilete de
teatru, l'am mai ~~văzut~~ întâlnit în casă la Coposu
împreună cu Dna la o petrecere.-

Pe C. Coposu îl cunosc prin soția sa Arlette
Marcovici prietenă din copilărie cu mine și mamele
noastre deasemeni au fost prietene din copilărie.-

Pe Dl. Ion Vinea îl cunosc tot de la sotul
meu sunt cunoscute de la Evenimentul, a fost în casă
la noi de mai multe ori prin 1945-1946.-

Pe Dnul. S. Vlasopol / care a avut vilăa din
Băneasa actualmente vândută Doamnei Ileana / îl cunosc
prin sotul meu, deoarece făceau serviciul împreună.

Dnul. Vlasopol și Dna Cător Roman ne-au cunu-
nat în casă la D-l Vlasopol.-

Pe căpitanul Bujenita Mihai l'am cunoscut
împreună cu soția și copilul la începutul lunii August
pe plajă la Constanța.-

Deu această declarație ne silită de nimeni
și o sustiu.-

/ss/ M. Mocanu

26 August 1947.-

26 aug 947 ✓
00266

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cpt. Cdor. Mocanu Gh. domiciliat in Bucuresti Sos. Panduri nr. 62, declar urmatoarele :

Sunt nascut la Constanta in anul 1904 luna Noiembrie ziua 9 .î

Părinti mei : Gheorghe Mocanu, functionar public decedat in anul 1933- Angela -actualmente Ghica ,domiciliată in comuna Ferdinand, jud. Constanta.-

Soră, Elvira Lt. col. Navasart, profesoară de liceu.-

Căsătorit prima oară cu Elisabeta Opreșcu,divorțat sotia nemăritată Theohari, doi copii, fete: Ioana 19 ani studentă si Maria 17 ani elevă.-

Căsătorit a doua oară cu Madeline Nichifor, copil o fată de ani 2½.-

Scoala primară la Constanta, liceul la Constanta / liceu real/. In scoala Navală in anii 1922-1924. Primi 3 ani de ofiter, am barcat pe Bricul Mircea / vechi/ când am făcut in scoala specială.-

Din 1924 până in 1927,am fost fie imbarcat la Constanta sau in voiaje de instructie, fie in orasul Constanta la unitate / Scoala/ .-

Voiaje de instructie in Marea Neagră, Egee, Mediterană si Adriatică, ~~aproximativ~~ / 1925/

Căsătorit prima oară in 1927, apoi iarăsi imbarcat pe N.M.S. Mărăsești, ca ofiter la bord, un an. In anul 1928, la Baza navală si Div. de mare Constanta in anul 1929-30 la Institutul militar de Ed. Fizică Buc- In 1930 ofiter in cadre la Scoala Navală , după ce in 1928 fusese avansat locotenent.-

La Scoala Navală, am fost ofiter de elesă si profesor. In 1930 am barcat pe N.M.S. Constanta ca vas de instructie, având functie de instructor pt. elenă.-

Scoala Navală. Voiaj in Marea Egee si Mediterană cu acest prilej. In toamna 1930 si iarna 1930-1931, cu N.M.S. Constanta la Viume pentru receptia Submarinului Delfinul.-

00262
Reintors in țară, continui imbarcarea pe N.M.S. Constanta până în toamna 1932 când sunt imbarcat la N.M.S. Ferdinand, ca ofiter cu navigația, apoi Comandant secund iar în 1934 ca ofiter cu operațiile la escadrila de distrugătoare, imbarcată pe aceeași navă. Între timp, în 1933 luna Martie divorțasem .-

În anul 1934, Septembrie, dăbăro pe pe ~~BRIGADA~~ Distrugătorul Regele Ferdinand și sunt mutat în Marele Stat Major Secția II, Bir. Cifru și Marin. Rămăs în această funcțiune până în 1936 toamna, când încep stagiile pentru Șc. superioară de Război unde venisem.

Aceste stagii au fost executate la Apărarea Fixă Maritimă, Submarinul Delfinul, Distrugătorul Regina Maria, Reg Mihai Viteazul, Școala de Trageri Artilerie Sadislov și între anul 1937-38, la ofiter cu operațiile/ avansat opt. în 1937/ pe N.M.S. Regina Maria la escadrila de Distrugătoare. În Ianuarie 1938, am participat ca ofiter cu navigația, la furtuna din Marea Neagră pe Voievodul Mihai plecat la Atena cu această navă.-

În Mai 1938 nave intră în reparație la Malta, unde am rămas până în Septembrie 1938.-

În Noiembrie 1938 încep cursurile Șc. Sup. de Război pe care o absolv în 1940. În tot acest timp am stat în București, locuind întâi în oraș, și apoi la Școala de Război.-

Am fost brevetat ofiter de Stat Major, în luna Aprilie 1941 și repartizat la Marele Stat Major., Statul Major al Marinei și la Comandamentul Marinei Regale.- În același timp am fost numit profesor la Școala Superioară de Război

La Comandamentul Marinei am îndeplinit funcțiunea de sub. șef al Div. Operații la începutul operațiunilor din 1941. Apoi, Șef al Biroului 2 până în Aprilie 1942.-

În Aprilie 1942, am luat comanda N.M.S. Constanta, pe care am păstrat-o până în Aprilie 1943. Între timp fusesem avansat Lt. Cdr.-

În Aprilie 1943 și până în Ianuarie 1944, am funcționat la Subsecretariatul de Stat al Marinei, Bir. Studii. În Octombrie 1943 m'am recăsătorit.-

În Ianuarie 1944, am fost numit ofiter profesor în cadrele Școlii Superioare de Război.-

La suspendarea cursurilor din Mai 1944, am fost numit șef de stat Major al Litoralului Maritim, unde am funcționat până în Decembrie 1944, dată la care am revenit

profesor in Cadrele S.S. Război.

Am predat in mod continuu Istoria Mediterană si Tactica generală Navală si Stratezia Maritimă. Incontinuu am predat Tactica Matematicii Maritime, Fortelor Fluviale si Vointelor de Suprafată.-

In Aprilie 1945, am cerut si obtinut să fiu trimis pe frontul de West, unde am functionat la Armata I ca ajutor al Bir. Operatii. M'am intors cu armata in vara lui 1945 si am revenit la Scoala Superioară de Război ca profesor in cadre. Am functionat apoi ca profesor in cadre si ca Sef al Sectiei de marină la Sc. Superioară de Război, până la trecerea in cadrul disponibil- August 1946.-

După această dată am rămas necontentit in orasul Bucuresti.-

Ca publicist am scris la revistele de specialitate marină si armată, articole militare tehnice ,tactica si strategica încă dela gradul de locotenent.-

In 1939- 40 am scris 3-4 articole la Timpul/caracter naval/ si apoi,regulat la Facla, până la suspendarea acestuia de către legionari.-

Am colaborat ulterior la Revista Familiei/ 1941-1944/ si la " Dictionarul Politic al Curentului/ 15-20 cuvinte cu caracter naval sau marinăresc geografic/ si la ziarul " Evenimentul" aceleas caracter militar. " Strategia Mării Negre" si Strategia Mediterană" pe care le-am pus in vânzare sau le-am împartit. Am scris numeroase articole de ordin naval si marinăresc,cu caracter strategic si tactic in România militară.-

Duă trecerea in C. Disponibil,am colaborat la ziarul " Dreptatea", scriind cronica externă,regulat zilnic,director fiind N Carandino pe care-l cunosteam dela Dictionarul Politic.-

Pentru salariu eram trecut la biroul Presei P.N.T. spre a nu ingreuna bugetul redactiei. Acest Bir. al Presei nu a putut niciodată functiona ca atare, din ~~pricina~~ pricipii administrative, tehnice si de directie .-

Relatii familiare, in cadrul familie subsemnatului in cadrul colegilor si camarazilor don Marină- Foarte putin in cadrul Scoalei de Război si aproape deloc cu ofiteri sau familiile lor, din restul armatei.-

Col.Navesart / cumna/ domiciliat Buc. str. Romană81

00269

Lt. col. Georgescu / unchiu sotiei/ domiciliat in Bucuresti .-

Colonel / R/ Stănescu Ion / unchiul subsemnatului/ str. Vint. Babes Bucuresti.-

C Amiral Roman Aug. domiciliat in Bucuresti str. General Manu.-

Cdor. Voinescu Victor, domiciliat In Bucuresti Sos. Panduri 62.-

Cpt. Cdor. Bănică Ion, domiciliat in Filantropiei Bucuresti.-

Copt. Cdor. Tudor Popescu domiciliat in Cotroceni,-

" " Bercea Al. " " "

Lt. col. Max. Niculescu " " Panduri 62

Lt. Cdor. Petriman " " "

Cpt. / R/ Puricescu N - fără familie sa -

Lt. Cdor. Cioroiu - " " "

Din P.N.T.- relatii de familie numai cu Dl. C Coposu si N Carandino.-

Cunostinte de P.N.T. mai frecventate :

Dl. Iuliu Maniu din P.N.T.

" Leucutia

" Hatieganu Em.

" Penescu N. / cu dificultăți/

" Lepădatu /cta/

" Ghită Pop

" Mihalache / mai, puțin.-

Pe Dnii General Nagrey si Colonel Stoika St. i-am cunoscut trecător numai in anticamera Dlui Maniu.-

Nu am fost in scris in P.N.T. si nu am făcut parte din cercul profesional militar al P.N.T.

1.- In Februarie 1947, am participat la conducerea si împartirea darurilor americane in Moldova, jud. Iasi, in Cadrul Cruci Rosii.- Nu m'am in scris ,după aceea,ca membru al Cruci Rosii.-

/ss/ Cpt. Cdor. Mocanu Gh.-

26 August 1947.-

27 Aug 1947 ✓

10270

DECLARAȚIE

În continuarea declarației dată în ziua de 26 August 1947, declar următoarele :

DL COPOSU :

Cunoscut prin familia soției sale G-ral Marcovici și a mea, NICHIFOR, soacrele respective fiind de origine franceză. Această cunoștință a avut loc în anul 1943 toamna; ne-am împrietenit cu ușurință și destul de strâns având împreună aceleași idei asupra mersului și rezultatului evenimentelor politice și militare. În toamna lui 1944, ne-am revăzut deseori când veneam dela Constanța la București iar D-sa era la Președinția Consiliului de Miniștri. În iarna 1944/45, l'am reîntâlnit la dl. Iuliu Maniu unde mă introdusese dl. Pepădatu dela Constanța.

După începerea colaborării subsemnatului la Dreptatea, l'am întâlnit foarte des, aproape zilnic, atât la ziar unde colabora și D-sa cât și la club în același local. În afară de aceste legături și întâlniri, relațiile familiare decurgeau normal și destul de strâns. Ultima oară l'am întâlnit în ziua de 12 Iulie, Sâmbătă, pe la ora 13, la ziar.

DL. GARANDINO:

Cunoscut în anul 1941 când conducea "Curentul Familiei", ulterior "Revista Familiei", unde se redacta și "Dicționarul Enciclopedic" politico-militar". Relațiile au fost din ce în ce mai strânse. În aceeași redacție funcționa dl. Stefan Voitec și constituiau cu toții trei o strânsă legătură ideologică, ca oameni de stânga și având aceleași păreri asupra desfășurării războiului și evenimentelor.

După 23 August 1944, deși mă găseam la Constanța, corespondam cu dl. Garandino și dl. Voitec care încă colaborau.

Relații familiare am avut cu D-sa, dela căsătoria subsemnatului, când, fiind invitat cu soția, am rămas în vizite reciproce. A urmat o lungă pauză de pierderea contactului eu fiind pe frontul de West și poi preocupat cu Școala de război. În 1946, după reapariția Dreptății, mi-a oferit și am acceptat să scriu cronica externă a ziarului. De atunci am rămas în raporturi de colegi de redacție și aceleași raporturi familiare. Uneori îmi da directive, care regeau din discuțiile între noi, asupra liniilor generale din cronica externă.

Ultima oară l'am văzut în zilele premergătoare lui 12 Iulie, înainte de plecarea mea la munte, la ziar.

DL. ION VINEA :

Cunoscut în 1940 primăvara, când am colaborat la ziarul "Facla". Relații foarte strânse de ordin literar și mai ales pentru identitatea de vederi în timpul războiului.

Am dus împreună cu D-sa, o acțiune de propagandă împotriva germanilor (hitleriștilor), în mod discret și cu mult succes, printre ofițerii de marină. În acest scop mă vizita deseori la Constanța când comandam nava "Constanța".

După 23 August 1944, am avut corespondență cu D-sa care a condus, scurt timp, ziarul "Curierul".

Ulterior, după întoarcerea din Cehoslovacia și trecerea în C.D. am reluat relațiile cu Dl. Winea, de ordin absolut familiar și personal, el nemai publicând decât foarte rar și literatură.

Ultima oară ne-am văzut la băi la Mangalia în August cor.

DL IULIU MANIU:

Prima cunoștință în 1928, când D-sa fiind prim ministru a făcut un voiaj cu distrugătorul dela Galați la Constanța.

I-am urmărit tot timpul acțiunea și atitudinea D-sale oficială. Deasemenea, am cunoscut atitudinea d-sale dusă în timpul regimului Antonescu, din memoriile care circulau printre cetățeni și din relațiile unor prieteni

mai apropiați D-sale.

În Ianuarie sau începutul lui Februarie 1944, am redactat și înaintat dlui Iuliu Maniu un memoriu, în numele generației de 40 ani, prin care-l ruga să acționeze pentru ieșirea României din Axă, pentru pace separată cu Națiunile Unite și pentru demiterea guvernului aflat la putere; acestea, pe baza conștiinței ce o aveam despre calea greșită a politicii de atunci și despre rezultatul inevitabil al războiului.

În Ianuarie sau începutul lui Februarie 1945, am fost prezentat dlui Maniu de către dl. Lepădatu dela Constanța, la căsătoria fiicei dlui Lepădatu. De atunci am frecventat pe dl. Maniu care mi-a arătat multă prietenie,. Această frecvență, a devenit regulată (cam săptămânal) după ce am devenit colaborator al "Dreptății" pentru că trebuia să cunosc punctul de vedere al D-sale, în politica externă a cărei cronică o făceam la ziarul partidului.

În afară de chestiunile de politică externă care coincideau cu punctul de vedere al solidarității internaționale în cadrul principiilor O.N.U.-lui, am mai discutat cu dl. Iuliu Maniu de marină comercială, pe care le considerau primând față de marina militară, chestiuni de ordin administrativ (mica mea retribuție de pe urma colaborării la Dreptatea), chestiuni sociale (sunt și am rămas de stânga). Principiile de dreptate socială, de colaborare internațională, de naționalism democratic, de toleranță și omenie, pe care le exprima, erau în acord cu același din inima și creierul meu. Niciodată nu mi-a vorbit decât așa. Deasemenea, față de mine, s'a exprimat împotriva acțiunii subversive și pentru lupta pe față.

Principiul fundamental dela care spunea că pornește era : "să fi cu poporul căci poporul nu greșeste".

Ultima oară am văzut pe dl. Iuliu Maniu în săptămâna dinainte de 12 Iulie, când m'am dus la d-sa pentru a mă plânge de încadrarea nedreaptă care mi s'a făcut printre colaboratorii Dreptății.

DL LENCUTIA :

L'am cunoscut la nunta fiicei dlui Lepădatu în iarna 1945 (Ianuarie sau Februarie).

Ulterior, când dl Iuliu Maniu locuia la d-sa în str. Schitu Măgureanu (lângă Cismigiu), am schimbat deseori păreri și impresii pe când așteptam să fiu primit de dl Maniu.

D-sa, bun povestitor, mi-a vorbit despre evenimente și oameni politici și am avut impresia că este un umanist.

Nu l'am văzut multă vreme înainte de 14 Iulie 1947.

DL EMIL HATIEGANU:

L'am cunoscut după numirea d-sale ca ministru în guvern în toamna 1946, la dl Maniu acasă. Mi s'a părut dela început un om întreg, îi cunoșteam antecedentele de om îndrăzneț rămas să susțină românimea în vremea dictatului dela Viena. L'am vizitat des mai cu seamă în timpul ministeriatului. Ultima dată l'am vizitat după 14 Iulie, pela sfârșitul lunii, când am venit dela Constanța la București pentru 3 zile, și când mi-a arătat tristețea sa pentru cele întâmplate.

DL N. PENESCU :

L'am cunoscut vreo lună după refacerea sănătății d-sale în urma agresiunii suferite (nu-mi amintesc data știu că schiopăta destul de rău).

Fiind secretar general al P.N.T. el a propus să fiu încadrat pe statele ziarului Dreptatea dar conducerea administrativă a ziarului s'a opus și - pentru a nu îngreua bugetul redacției, am fost trecut pe statele secretariatului.

Figurând la Bir. Presii, unde doream să se facă o organizare și o funcționare demnă de un partid, m'am lovit de dificultăți ... de ordin financiar, activ și tehnic (mașini de scris și dactilografie) pe care dl Penescu mi le-a putut rezolva. Din această pricină și a neîncrederii d-sale în persoanele înconjurătoare dela

secretariat, Bir.Presii nu a putut funcționa niciodată în realitate, mărginindu-se la o colecție de ziare românești, la un buletin al presii române și curier pentru corespondența secretariatului, la membrii marcanti ai partidului, în special buletinului care venea dela englezi și americani.

Prietenia pe care mi-o arăta dl.Penescu nu era absolut continuă. Ultima oară l'am văzut - cred - la 12 Iulie a.c.

DL GHITA POP :

Cunoscut în redacția Dreptății: totdeauna foarte afabil, totdeauna excesiv de modest în raporturile cu mine. Discuții de presă, judicioase din partea d-sale și de acord cu mine. Nu-mi amintesc când l'am văzut ultima oară.

DL LEPADATU:

Cunoscut din Constanța de foarte multă vreme. Fiind popular în județ, l'am urmărit și am găsit justifi carea: bun vorbitor, ponderat, viață exemplară de familie, uman și prietenos cu toți oamenii și cu adversarii. Cred că nu are nici o ură și nici un ranune personal.

Îl socot incapabil de a "conspira" sau de a acționa subversiv. Din toate discuțiile și cele ce știu despre d-sa, recunosc în el un democrat întreg. A sărit în ajutorul acelor care erau urmăriți de regimurile de teroare - cuziști, legionari, Antonescu - și i-a apărat. În această lumină l'am cunoscut și agreiat, după cum de altfel îl cunosc și adversarii săi politici dela Constanța. În aceste vederi s'au dezvoltat relațiile între noi.

După 23 August 1944, fiind șeful organizației județene a unui partid dela Guvern, a crezut în capacitatea mea și având eu atitudine de stânga, m'a propus prefect de Constanța. Nu s'a făcut însă numirea, deoarece s'a opus Ministerul de Interne, G-ral Aldea, și eu însumi eram împotriva acestei numiri. Motivele pentru care dl.Lepadatu m'a propus la Prefectura Constanța,

au fost, în afară de încrederea în capacitatea mea, bunele mele raporturi cu cercurile de stânga (Dnii Moraru actual secretar general de minister, dl. Steflea Al., dl. Duşa ulterior prefect) şi cu muncitorimea din marină-rească din Constanţa. Deasemenea atitudinea mea fără ezitare dela 23 August şi bunele relaţii de conlucrare militară cu armata şi armata sovietică,.

Dl. Lepădatu m'a prezentat dlui Maniu, recomandându-mă cu căldură.

Ultima oară l'am văzut la Paşti 1947 când am trecut spre părinţii mei la Caramurat, judeţul Constanţa. Ulterior, în Mai, am aflat că a fost arestat şi am stăruit mult pe lângă dl. Haţieganu să intervină pentru eliberarea sa, deoarece eu îl consider nevinovat.

DL MIHALACHE :

"Am cunoscut personal tot la nunta fiicei Dlui Lepădatu din Constanţa. Nu l'am frecventat des din pricină că nu se ştiau bine sosirile d-sale la Bucureşti. Din discuţiile cu d-sa am înţeles că în politică primatul ţărănesc îl preocupă. Era de acord cu cronicile mele dela ziarul Dreptatea.

Atât d-sale cât şi dlui Iuliu Maniu, le-am comunicat că nu mă înscriu în partid şi că nu fac parte din cercul profesional militar al P.N.T. din motive de independenţă.

+

+

+

Ultimele 30 zile înainte de prezentarea mea la Ministerul de Interne (sunt nevoit să încep dela 13 Iulie, din preajma evenimentelor cunoscute):

În dimineaţa de 13 Iulie am plecat la Braşov pentru o excursie pe Piatra Mare, singur, deoarece soţia mea plecase la 10 Iulie la Constanţa cu fetiţa iar eu urma să plec ulterior la Constanţa, după ce lăsam înlocuitor pentru cronica externă la Dreptatea. La 14 Iulie ora 12 mă găseam în vârful Hetrui Mari, cota 1854. Noaptea de 14/15 Iulie, am petrecut-o la Piatra Mare (unde

sunt înscris în registrul Cabanei). Am coborât la 15 Iulie și în aceeași zi, seara, am plecat la București. Sosit la București, seara, am dormit acasă, la Școala superioară de Răsboi. A doua zi în zori (16.VII) am citit anunțurile din ziar care anunțau arestarea grupului cu dl.Mihalache și m'am dus direct la ziarul Dreptatea îmbrăcat în uniformă așa cum umblam tot timpul în afară de sport. La ziar sentinela mi-a spus că sediul ziarului și clubul sunt ocupate.

M'am dus la tipografia Ziarului, unde am văzut că ziarul a ieșit la 15 și la 16 Iulie dar nu se știe dacă va mai ieși.

Atmosfera generală printre cei găsiți la tipografie era că nu se poate ca această chestiune a fugii să fie reală. Strânsa mea legătură cu dl.Carambino și faptul că niciodată mie nu mi-a împărtășit vreo astfel de dorință, m'a determinat să cred deasemenea că lucrul nu este cu putință.

Am rămas în București până la 20 Iulie seara, urmând tratamentul unei măsele la Spitalul militar, Dr. Lt.Col.Victor Ionescu, dentist.

La 20 Iulie seara am plecat la Constanța la soția și copilul meu. Intreaga săptămână 21- 27 .VIII am fost zilnic la Băila Mamaia și Modern, eu soția și copilul, apoi singur, căci ele au căzut amândouă greu bolnave de reumatism poliarticular infecțios. În afară de băi, la Constanța m'am plimbat zilnic pe stradă, am făcut o vizită la "Ferdinand" părinților mei, am luat parte la înmormântarea unchiului meu Cicerone Ștefănescu (25 Iulie) și am vizitat pe bunul meu prieten și fosta gazdă din Constanța, Dr.Reidel din Str.Scarlat Vârnav, pe care l-am încurajat mult pe vremea prigoanei antisemită. La 26 Iulie mi s'a comunicat prin cunoscuții dela București, că la 25 Iulie mi se făcuse o percheziție domiciliară. Am plecat la București în seara de 27 Iulie atât pentru acest motiv cât și pentru a-mi pune o plombă provizorie care să mă țină până la 1 Septembrie, dată când urma să se întoarcă din concediu dentistul meu, Dl.Dr.Victor Ionescu.

În zilele de 28, 29 și 30 cât am stat în București, am văzut că percheziția fusese amânuită, mi-am făcut tratamentul dentar zilnic iar la 30 Iulie seara am plecat la Constanța. În acele zile la București am luat masa odată la Continental (invitat) altădată la alt restaurant și celelalte mese acasă, cu ce am găsit. Nu m'am prezentat la autorități deoarece:

- Mă știam nevinovat (afară de prietenia cu dl Maniu, cu persoanele arătate și colaborarea la Dreptatea sub legile presei și cenzurii);

- Știam că dela percheziție nu va fi ieșit defavorabil care să necesite deținerea mea, pentru că toate scriptele mele nu conțineau nimic ascuns sau ilegal;

- Nu s'a lăsat nici o vorbă sau scris vreo invitație sau mandat să mă prezint la vreo autoritate;

- Eram la băi cu soția și copilul pe care le lăsasem bolnave și fără bani suficienți;

- Mărturisesc că mi s'ar părea un exces de zel din partea cuiva, în zilele acestea de tensiune, să se prezinte singur și să se priveze astfel de cel puțin câteva zile de libertate.

M'am întors la Constanța și am continuat băile la Mamaia și Modern, făcând deasemenea o vizită la părinții mei la Caramurat și una la Mangalia.

La Constanța am mâncat acasă în familie iar la Mangalia la restaurantul de pe strada din spatele lui Delureanu. Într-o zi mi s'a comunicat la Mamaia că sunt căutat de siguranță. Am continuat să mă duc și să mă plimb fără să mă feresc.

La 10 August seara, terminându-se concediul soției mele, am plecat la București cu rapidul cu aburi.

Am rămas la București, până în ziua de 14 August fără să mă deranjeze nimeni. La 14 August după ce facuse declarație de sîmbat lei vechi la Cercul Teritorial București unde deasemenea nimeni nu mă cautase din partea siguranței, am plecat la Constanța cu oarecare bani pentru copil și soacra care ramăsese acolo și pentru a cuta ceva alimnete, (derivate de lapte de oaie și untdelemn.

Acolo am fost surprins de schimbul leilor și n'am avut posibilitatea de a găsi loc la rapid, fuseseră vândute. Am trimis pe soacra și copil la București (avia bilet luat dinainte), Joi, 21.VIII.

Voiam să mai stau la Constanța și eventual la țară, circa o săptămână pentru oarecare aranjamente alimentare de iarnă și căutarea unor bani de tren (lei noi)

Duminecă 24 August, mi s'a trimis vorbă de mama soției mele, dela București (cel puțin Duminecă a ajuns la mine știrea) că soția mea a fost arestată în lipsa mea.

Am plecat imediat din Constanța la București, am ajuns seara, am voit să mă prezint imediat la Ministerul de Interne, dar m'am gândit că nu e nimeni și tot nu o pot elibera pe soția mea la acea oră târzie.

Am așteptat până în dimineața de 25 August și la ora 10,30 - 11, m'am prezentat la Ministerul de Interne.

În afară de percheziția dela 25 Iulie, portarii și unele persoane dela căminul Scoalei, precum și la Constanța pe stradă, mi-au spus că întreabă de mine unele persoane care se prezentau drept cunoștințe.

Deasemeni, la Constanța, unde am ~~locuit~~ locuit pe I.C.Brătianu Nr.18 ? (probabil) nu m'a căutat nimeni care să-mi lase certitudinea sau impresia că urmărește să mă invite la Siguranță. Am avut numai impresia că sunt supravegheat și că după percheziție este probabil să se ridice eventualele bănueli asupra mea.

Nu m'am ascuns sub nici o formă, niciodată și dacă aș fi știut m'aș fi prezentat imediat după arestarea soției mele, n'aș fi lăsat-o în nici un caz o secundă mai mult.

ss.Cpt.Cdor Mocanu.

27 August 1947.

28 Aug 1947

00279

DECLARAȚIE

Subsemnatul Comandor MOCANU GH. în continuarea declarațiilor date la 26,27 și 28 August declar următoarele :

- Cunosc pe Dl. Comandor de Aviație MARIN ANTON de 6-7 ani, cunoștință întâmplătoare.-

Nu l-am mai întâlnit și nu am mai vorbit cu el până în primăvara anului 1945.- Stiam că fusese căsătorit cu o cunoștință a mea.- În primăvara 1945 m'am întâlnit cu D-sa la Pistian, Cehoslovacia, când mă duceam la Armata I-a, iar D-sa mi-a dat, cu aprobarea Comandantului Corpului Aerian, G-ral Bușuloiu, un avion care m'a dus la Comandamentul Armatei.-

M'am mai întâlnit cu el în primăvara lui 1947 și am stat de vorbă 20-25 minute.- MI-a spus el că l'a cunoscut pe Dl. Iuliu Maniu.-

Nu l-am mai văzut deloc altădată.- Nu l-am mai văzut niciodată la partid.-

- Pe Lt.C-dor CIOROIU MIRCEA, l-am cunoscut prima oară în anul 1937, la Regt.6 M.V.Inf.-

L-am revăzut aviator, în toamna 1946, în preajma iernii, la ziarul DREPTATEA.-

A colaborat fără plată, la Dreptatea, cu intermitențe, subiecte diferite.- Vizitele sale la redacție și la Bir.Presei erau frecvente și întotdeauna constau în îndelungate convorbiri.- Ne vedeam de câteva ori pe săptămână în măsura prezenței noastre în București.- Nu aveam încă relații de familie.-

Dorind să-l cunoască pe Dl. Maniu și din pricina circumstanțelor, l-am prezentat eu, c'am la începutul lui Noembrie 1946.-

Om inteligent, cult, talentat la scris piese de teatru și una i-a, mi-a afirmat că a fost jucată).-

Il consider un om loial.-

Stiu că l-a mai vizitat atât pe Dl. Maniu cât și pe Dl. Mihalache.-

00280

- Despre Dl. Vicx Amiral GEORGESCU ION, am auzit întâmplător, cred că d la Dl.C.Amiral Roman, că ar face parte din P.N.T..- Nu mi s'a confirmat acest lucru.-

- Nu am făcut niciodată o lucrare de ordin profesional sau general pentru P.N.T. sau conducători, afară de cele destinate publicării în Dreptatea - aceste lucrări erau date la redacția " Dreptății ".-

- Nu am cunoștință despre lucrări pe care Lett. C-dor CIOARĂ le-a făcut pentru conducerea P.N.T. sau pentru partid, afară de publicațiile pe care le dădea la " Dreptatea"

ss/.Cpt.C-dor MOCANU

28 August 1947

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor anterioare dela 16 și 17 Aug. persoanele cu care m'am întâlnit dela 12 Iulie a.c. și până la prezentarea subsemnatului la M.I. /25 VIII/ și circumstanțele acestor întâlniri, au fost următoarele :

1/. Perioada 13 VII - 20 Iulie;

Lt.Col. NUVERSAT - cumnatul meu - cu care am plecat la Brașov la 13 VII.

Personalul cabanet dela Piatra Mare - 14 și 15 Iulie, Șeful Postului Jandarmi dela Piatra Mare care făcea controlul legitimațiilor.

Portarii S.S.Războiu în seara de 15 VII când am sosit acasă și dim.de 16 când am plecat de acasă / ne-am văzut în trecere/.

Sentinelele dela ziarul "Dreptatea", intrarea leu - lui, când, la 16-7. după ce am aflat din ziare despre arestarea D-lui MIHALACHE, m'am dus la ziar să văd ce este și am fost oprit să intru.

Personalul dela Imprimeria "Dreptatea" /lângă M.Războiu/ unde m'am dus să mă interesez dacă mai tise ziarul.

La 17 sau 18 VII. la Dl.Hateganu, unde m'am dus să mă interesez despre cele întâmplate. Am stat circa 1 oră și mi-a arătat tristețea D-sale și situația grea în care este pus partidul.

Pe stradă, numeroși cunoscuți dela P.N.T., sau alții care mă întrebau ce știu : Dl.Alecu Ionescu dela "Dreptatea" Dl.Ene dela Economatul "Dreptății", Dl.Răutu care fusese reținut la Siguranță și apoi eliberat și care mi-a povestit circumstanțele în care a fost arestat la Clubul P.N.T.

Dr.Dentist /Maxilo-Faciale/ Lt.Col.Victor Ionescu, la Spitalul Militar Regina Elisabeta, care m'a tratat zilnic

00282

fie la Spital, fie acasă la D-sa, Cabinetul dentar din Str. Daciei
Cumnatul meu, Lt. Col. NĂVERSAT cu care luam masa, familia
mea fiind plecată încă dela la VII. la Cța.

Plecat la Cța. la 20 Iulie seara, am călătorit în tren
cu cumnatul meu, care se ducea la Mangalia, unde își avea soția
și copilul, și pentru serviciu /Garda Financiară/.

2/. La Constanța după 20 Iulie:

Familia mea - soția, copilul, soacra /D-na Nichifor/ fa-
milia soacrei /Dl. și D-na Thorez, părinți, Jeana Nichifor, fiul,
marinar de comerț.-

Persoane aflate în sezon la Constanța: Cdor. Voinescu,
Cpt. Cdor. Dumitriu Tv. și familia /soției/, soția Cptorului Bujo-
reanu, soția Lt. Cdorului Zaharia, cu toți pe plaje la Mamaia
sau Modern - și alți marinari.

Părinții mei la Caramurat - bunica și un unchiu țărăn.

Cu toți mă întrebau ce s'a întâmplat la București și
le spuneam ce așe aflasem și eu.

Părerea generală era că nu este posibil să se fi în-
tâmpat așa cum se relatează.-

3/. La București între 28 - 30 Iulie.

- Același doctor dentist zilnic.

Colonel Ștefănescu Ion, rezervă, unchiul meu, cu care am
călătorit împreună, în tren, dela Cța. la Buc.

- Încă o vizită la, Dl. Hateganu care mi-a spus că Dl.
MANIU este arestat și bine tratat. Alte lucruri noi, în afară
de nehotărârea parlamentarelor P.N.T., /care era relatată și
în ziare/, nu mi-a spus.

- Dl. Ion Vinea, care mi-a spus că plecarea cu avionul
la Mangalia /unde a și plecat/ la 29 Iulie /cred/ și care
avea aceleași îndoieli cu toată lumea asupra celor întâmplate
mărturisind în special /ca și mișe de altfel/ surprinderea
asupra D-lui Carandino și mai ales asupra prezentei lui im-
preună cu dl. Penescu /raporturile între cei doi, nu erau bune /

La C-ța. Mamaia, Caramurat și Mangalia, între 31 Iulie -
10 August.

Aceleași persoane ca la pt. 2 - plus Dl. Vinea și sora
mea D-na Lt. Col. Navasari la Mangalia.

5/. La București între 11-14 Aug.

Soția, pe care am condus-o la Buc.

./.

Colegele de birou ale soției /A.N.I.C./ unde am fost pentru a-mi lua soția, după serviciu.-

Cred că în același interval am trecut pe la D-na Colette Bruteanu care mi-a spus că fusese chemată și adăduse o declarație la Siguranță. Mi-a spus că despre mine nu o întrebaseră nimeni. Era la fel de surprinsă și mi s'a părut cu totul în necunoștință despre cele întâmplate la 14 VII.

6/. La Cța. 15-24 VIII.

- Foarte puțin din persoanele aflate la pt. 2 și 4 deoarece își luase bilete și plecau la domiciliu.

Soacra mea - copilul și familia soției care aveau declarațiile de bani făcute la Cța. au plecat din Cța. la 21 VIII.

7/. București 24 VIII - 25 VIII.

- Soacra și copilul care sosiseră acasă.

- Lt. Col. Navesart pe care l-am căutat, mi-a dat informații mai ample despre ridicarea soției mele și că fusese, după 25 VIII. căutat și acasă la el - Deasemenea soacra mea mi-a comunicat că a fost căutat - după ridicarea soției mele, la fiul și René Nichifor - Str. Vittor, precum și la Cdr. Voinescu V. și la Lt. Cdr. Dumitrache vecini de apartament la Căminul Sc. Sup. Războiu. - la 25 VIII dim., m'am prezentat la M.I.D.-ului Major Dobre, pe care îl cunoștia atât cumnatul meu /fuseseră împreună la Grăniceri/ cât și eu /fusesem împreună profesori la Sc. Război în anul 1946.

Pe Lt. Cdr. Puricescu l-am văzut la una din neamurile mele la București, nu-mi amintesc exact care, căci l-am mai căutat odată acasă - Str. C.A. Rosetti colț cu Bd. Brătianu și nu l-am găsit. Era plecat la țară - Mi-a spus că o văzuse pe D-na Bruteanu sau pe D-na Cazimir /nu-mi amintesc bine/

ss/Cpt. Cdr.

Mocanu

28.VIII. 1947.

28 Aug. 1947 ✓

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cpt. Codr Mocanu Gh, in continuarea declarațiilor anterioare declar următoarele :

- La 19 Noembrie, ziua alegerilor, neavând buletin de vot, m'am dus dimineața la ziar, unde strada era barată și nu am putut intra. De acolo, am plecat la Dl. Maniu care locuia la Dl. Sordici.- Se găsea lume foarte multă care se interesa de mersul alegerilor.-

Cred că am găsit pe Dl. Cdr. Cioroiu acolo săă că a venit ulterior mie, deoarece ar fi fost prea mare coincidența să ne întâlnim in scurtul parcurs dintre str. Clamenceanu si Cristian Tele nr. 10.-

In momentul când Dl. Maniu se pregătea să meargă la vot, Dl. Ghica care-l ducea cu mașina, a întrebat cine vrea să-l conducă. M'am oferit și fie, că s'a oferit și el, fie că i-am propus eu, a multor si Dl. Cdr. Cioroiu După un mic incident provocat de faptul că nu-mi găseam șapea, am plecat cu toți la biserica Visarion unde Dl. Maniu a intrat și a votat, noi nu deoarece nu aveam buletin.-Ulterior m'am intors din nou acasă la Dl. Maniu unde se urmărea rezultatele .

Nu am interzis nimănui si nu am sfătuit să nu fiu căutat la telefon.-

Cu privire la cercul profesional Militar unde subsemnatul nu am fost niciodată in scris si nu am frecventat absolut nici-o sedință, L'a, sfătuit si pe Dl. Lt. Cdr. Cioroiu să facă, ea și mine.- După câte știu, nu a făcut parte din cercul Profesional Militar.-

/ss/ Cpt. Cdr. Mocanu

28 August 1947

28 aug 1947

00285

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor date anterior, declar următoarele referitor la redacția ziarului Dreptatea.-

După Dl. Badea Nestor, a venit ca director al ziarului Dl. N. Carandino.- Ulterior, din noțiune de partid, cred s'a constituit un comitet de direcție în care au intrat și Daili~~xxxxxx~~ Cioculescu și Vl. Streinu. Astfel, atribuțiile Dlui Carandino au devenit, în parte, dacă nu stabilite, în orice caz împărțite.-

Secretariatul general de redacție a fost condus multă vreme de Dl. Al. Ionescu sau prin rotație ulterior a fost adus Dl. Totu, care a funcționat până la 16 Iulie 1947 ca secretar general de redacție.- Acest secretariat nu a funcționat în condiții strălucite, nicio dată. Dl. Carandino a trebuit dese ori să-i suplinească lipsurile făcând lectura articolelor.-

Ziarul apărea în grele condiții tehnice și Ad-ție. De aici au reieșit multe dificultăți reflectate și pe plan redacțional. Redactori și reporteri uneori prea tineri și fără experiență și în totdeauna lipsiți de strictul necesar traiului, poate că nu dădeau randamentul maxim. Lăsa de dorit în special informația internă / chiar dela P.N.T. / precum și cea externă. Spațiul redus, și prea numeroasele articole de doctrină, contribuiau la aceste. Probabil că, totdeauna, reporterii nu prea aveau acces în minister sau la autorități, iar secretariatul P.N.T. nu avea o legătură absolut continuă și instantanee cu ziarul.-

Funcționarea aceasta a secretariatului greselile de imprimare, de corectură și lipsurile personalului de redacție, au pricinuit multe neajunsuri, Dlui Carandino Greselile sau termeni nepotrivitiți, lipsuri de evenimente sau- rara-unele evenimente care încă nu se produsese, îi dădeau probleme de rezolvat cu cenzura cu Ministerul

Informațiilor și cu Partidul însăși. Totodată ⁷²²⁸⁶partidul era pretentios cu Dl. Carandino și Dna trebuia să ție piept multor alte idei cu privire la format, conținut etc.-

Pentru remedierea locurilor, Dl. Carandino, convoca săptămânal, de obicei sâmbătă, personalul din redacție, arăta greșelile constatate și dădea sfaturi-uneori foarte tare pe cei în vină, arătând că în afară de redacție el trebuie să suporte consecințele erorilor.-

Nu a dat afară din redacție pe nimeni din aceste principii ale erorilor, pentru că le considera neintenționate. A pus însă amenzi, rețineri din salariu și a admonestat.-

În privința politicii externe, sfaturile Dsale erau porțite din principiu colaborării internaționale și bunelor relații cu toate marile și micile națiuni, în primul rând cu U.R.S.S. - U.S.A. și Marea Britanie, apoi vecini.-

Din punct de vedere intern, economie, politică, social se încadra pe liniile partidului N.T. cu note de stânga pe care o marca Dsa. personal.-

/ss/ Cpt. Cdor. Mocanu.-

28 August 1947.-

În continuare, referitor la buletinul întocmit la Dl. Serdici, știu de la Dna Colette Binetea un că acolo se redacta un buletin economic"

Nu am avut niciodată sub ochi acest buletin nici nu am cerut detalii, deoarece înțelegeam "economie" strictu sensu.-

De la Dl. Serdici acel buletin nu era trimis la Bir. Presei și veneau alte buletine economice ale unor agenții oficiale .-

Nu mi-a dat deosebeni nici un cunoscut din P.N.T. un astfel de buletin parvenit de la Dl. Serdici.-

/ss/ Cpt. Cdor. Mocanu

28 August 1947.-

21 Aug 1947
282

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor anterioare, Subsemnatul cpt. Căpitan Moceanu Gh. declar următoarele :

Informațiile veneau direct de la organizațiile P.N.T. ~~xxx~~ sau de la persoane, avea de obicei notată calitatea acestei / sigură, nesigură, verificată sau nu / și se prezentau ~~pe~~ la secretariat fie la Bir. Presii - când nu găsea pe nimeni la secretariat. -

Difuzarea lor se făcea deosebit de restrâns, adăugându-se adesea mențiuni asupra calității informației. -

Prezentarea buletinului de presă se făcea prin curier care ducea la domiciliu corespondența. Unele persoane treceau și le luau de la Bir. Presii pentru a scuti curierul / aceasta mergea de obicei pe jos. -

Cei doi curieri au fost : până în primăvara 1947 Mureșanu și după aceea Radu. Când nu era ei prezenți, orice om de serviciu de la secretariat. Tot ei aduceau și buletinul de presă american și englez, pe cel american pentru traducere și pe cel englez pentru difuzare / era scris în limba română. -

Buletinul presii nu se trimitea la americani sau la englezi : se trimiteau prin curieri Bir. Presii, uneori și foarte rar protestele și memoriile adresate de P.N.T. către misiunile alierte. -

/ss/ Cpt. Căpitan Moceanu

31 August 1947. -

31 Aug 1947 288

DECLARAȚIE

În continuarea declarațiilor date la 26, 27 și 28 și 29 August declar următoarele :

Buletinul de presă internă al Bir. Pressei PNT era redactat de subsemnatul. Din "schimbul" care venea, extrăgeam stiriile, articole, comentăriile etc. care priveau P.N.T. și unele : atunci la persoane pe motive de afaceri, posturi politice, stiri despre persoane sau comitet ale P.N.T. Acestea le treceam la rubrica "Interne" a Buletinului. La rubrica "Externe" treceam evenimentele internaționale de primă importanță totul era absolut rezumativ constituind un fel de "trimeri" a celor interesați la ziarul respectiv / se indica și ziarul care a publicat stiriile. Nu aveam altă presă decât bucuresteană.-

Uneori, la sfârșitul buletinului, eu menționez "Informații" erau adăugate, pentru motive de economie de material și timp, stiri diverse pe care le furniza secretariatul. Această rubrică ar fi trebuit tăiată de foarfecile după ce a fost scrisă la mașină pentru ca buletinul de probă să rămână singur și să poată fi colecționat. Nu se tăia însă, de obicei, tot din economie de timp.

Stiriile acestea nu veneau cu regularitate ci din timp în timp / probabil pe măsura ce se colectau și când existau/

Buletinul de presă internă l-am redactat între 6 Sept. 1946 și aproximativ până la 12 Iulie 1947, cu prelungiri care uneori au trecut de 30 zile.-

Redactarea buletinului de presă internă n'am făcut-o decât eu.-

Dna Cazimir și Dna Bruteanu / cât a fost / n'au făcut decât dactilografie și traducerea buletinului venit de la americani. Numărul de exemplare bătute și distribuite a fost între 5-10 exemplare la membrii

10289

marcanți ai partidului. Dl Maniu, Mihaleche, Mihai
Popovici, Penescu, Stefan Mihăescu, Ghilezan, Leucutia
Ghită.Popp, Serdici, Zane.-

/ss/ Cpt. Cdor. Mocanu.-

31 August 1947.-

6. Sept. 1947

10290

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cpt. Cădor Mocanu Gh. în continuarea declarațiilor anterioare, declar :

Informațiile care se adăugau uneori Buletinului de presă internă (Revista Presei) erau aduse fie de Org. P.N.T. (Capitală sau provincie) fie de persoane marcante de partid. Ele erau de ordin politic sau economic - mai ales politic, referitoare la viața din partide, de obicei.

Treceau pe la secretariat și de acolo se înaintau către Bir. Presei care le insera sau nu;

În majoritatea cazurilor aceste informații erau aduse de persoanele marcante ale partidului care prin relațiile și posibilitățile lor, cunoștințe în alte partide, le aveau.

Astfel, la început, în toamna 1946, le aducea dl. Carandino. Ulterior, dl. Penescu, care avea cele mai multe informații ce trebuiau știute de personalitățile partidului.

Calificarea lor era menționată sau reținea din text. Difuzarea se făcea, ca în toate celelalte buletine de la Bir. Presei, în 6 - 10 exemplare, pentru cele mai importante persoane ale partidului.

= = =

Cunosc pe dl. Dinu... Alimănișteanu de la Constanța, din copilăria lui, de la familie. Prin aceste legături familiare Dsa era prieten cu cercurile marinărești din oraș.

În 1941-42 (cred) a fost mobilizat ca of. de rezervă artilerie, la una din unitățile marinei Constanța (Rgt. Art. Coastă, Bateria Mamaia), unde raporturile cu cercurile marinărești s'au strâns. Făcea parte dintre ofițerii (mai mici în grad) care păstrau rezervă față de germani.

În 1945, primele luni, a ajutat ca echipa de teatru a propagandei M.St.M. să vină la Constanța pentru a

spectacole Unităților de marină aflate pe litoral. Această echipă mi-a încredințat-o chiar mie care am condus-o pe litoral. Ulterior a stăruit la Propaganda M.St.M. și s'a înființat o echipă de teatru din soldați de marină care a mers în prima linie a frontului din Cehoslovacia, organizată de mine și de el.

După acela, a trecut la Misiunea Americană.

În iarna și primăvara 1945/46, am primit invitații cu familia la persoane din Misiunea americană (Comandor Thomas) șeful misiunii navale, la filme de cinematograf și recepții (2 - 3). Ulterior, după schimbarea șefului misiunii navale, la Comandor Carp. Acolo erau chemați ofițeri din marină de la Comandamentele din București: Ministrul Marinei, secretarul general, directori din ministere, ofițeri de la Școala de război - cu familiile. Cred că listele de invitați erau întocmite și cu concursul Dlui Dinu Alimănișteanu. În 1946, primăvara, a pus la dispoziția Școala de război, o serie de filme documentare pentru Marină, asupra operațiunilor de debarcări și combinate din Pacific.

Aceste filme erau rulate la Școala de Război fiind prezent și dl. Alimănișteanu care le aducea împreună cu aparatul.

Într'un interval de timp destul de înaintat, am aranjat cu dl. Alimănișteanu să traducem rapoartele generalului Marshall și Amiralului King asupra mersului războiului din Pacific. Partea englezească trebuia să o facă el, cea franceză eu. Acest lucru s'a făcut, dar nu s'a obținut nici autorizația de publicare, nici nu am avut posibilități.

Ultima oară l'am văzut, cred, în primăvara 1947.

ss. Cpt. Cdr. Mocanu.

6 Septembrie 1947.

8. Sept 1992

00292

DECLARAȚIE

=====

În continuarea declarațiilor anterioare, subsemnatul Cpt.Cdor.MOCANU, declar următoarele:

DL.CORNEL COPOSU, este, după cât știu, unul din cei mai apropiați colaboratori ai D-lui IULIU MANIU. Deși de o vârstă mult diferită, cred că Dămnitasa a obținut încrederea totală a D-lui MANIU, ca unul ce ȳ s'a arătat întotdeauna devotat.

Un spirit practic și cu inițiativă în special activă DL.COPOSU s'a impus pentru postul de Secretar Adjunct unde a funcționat realmente satisfacând în măsura timpului disponibil nevoile administrative ale Clubului. Spun " în măsura timpului disponibil" pentru că, de fapt, foarte mult timp D-sa rămânea lângă DL.IULIU MANIU, fie în București, fie acolo unde DL.MANIU pleca, la Sinatǎ sau la Sibiu etc.

În toate convorbirile pe care le-am avut DL.COPOSU mi s'a arătat credincios D-lui MANIU, dar în general nemulțumit de felul cum merge lucrurile în partid, despre situația fondurilor, a încasărilor, a casieriei mai ales.

În privința acțiunii de opoziție internă, D-sa cauta mai mult pe această acțiune și-mi spunea că nu așteaptă mare lucru dela protestele făcute puterilor din West. Socotea ca înamici redutabili ai P.N.T., pe comuniști, dar vinovată de situația ciliată P.N.T., celelalte partide din B.P.D., și în special liberalii Tătărdăscu. Nu dădea importanță P.N.T., ALEXANDRESCU.-

Mi-a mărturisit de mai multe ori desamăgirea D-sale față de reacțiunile americane și britanice la memoriile și protestele D-lui MANIU. Uneori o ironiza spunându-mi: " va urma întâi un protest american sau englez către Guvern".- În general, vedea bine situația din acest punct de vedere. Cu tot scepticismul D-sale, însă, nu dădea pe DL.MANIU și colabora pentru continuarea acțiunii de protest. Nu aș putea afirma cu precizie dacă redacta D-sa protestele sau o parte din ele - nu mi-a spus-o și nici nu l-am întrebat căci era

90293

o chestiune delicată în care se putea amesteca și amorul propriu. Cred însă că dădea cel puțin idei. În privința redactării l-am văzut redactând, direct și verbal dactilografei, telegrame de felicitare diverse.

În general era în criză de bani, atât el cât și familia. Aceasta cu atât mai mult cu cât purta și grija soacilor și a familiei din partea sa / nu total ci parțial/.

Cred că ar fi avut mari neplăceri în partid din cauza criticii deschise pe care o făcea unor persoane marcante / chiar D-lui MIHALACHE/ dacă nu s'ar fi aflat sub simpatia și - firește- protecția D-lui MANIU.

Cu cercurile americane și britanice știu în principiu - că era bine și invitat împreună cu Dl. MANIU. Eu nu am putut confirma, de visu, acest lucru.-

În casa în care ~~se~~ locuia știu că se găsea chiar un ofițer britanic pe care-l cunoștia, dar pe care eu nu l-am întâlnit niciodată la Dl. COPOSU.

Nu mi-a spus nimic absolut despre vre'o intențiune a cui-va de a pleca în străinătate. După cât îl știu și mai ales față de scepticismul pe care -l manifesta pentru intervenția străinătății și părerea că acțiunea opoziției trebuie dusă și intensificată în țară, nu cred că ar fi aprobat o astfel de intenție. Dacă însă Dl. MANIU știa și aproba plecarea, atunci ar fi greu să n'o fi știu și Dl. COPOSU și fie că a exprimat sau nu părerea sa, probabil că nu a insistat din disciplină sau respect față de opinia D-lui MANIU.- Aceasta este însă numai o ipoteză a mea.- Ceeace mă face însă să cred că n'a știu, este prezența lui la Club în dimineața de 14 VII. când, față de gravitatea evenimentelor ar fi trebuit să se afle lângă Dl. MANIU, dacă le-ar fi cunoscut.

Repet și încăodată că Dl. COPOSU era la curent cu protestele și memoriile D-lui MANIU și că desigur și colabora cu ideile dacă nu cu redactarea. Colaborarea între dumealor era prea intimă și timpul cât se găseau împreună prea continuu, ca Dl. COPOSU să nu fi știut absolută tăcută această acțiune. Pe deoparte, Dl. Maniu nu avea - propriu zis - un birou de lucru al D-sale decât în persoana D-lui COPOSU, alți câțiva secretari cari făceau mai mult serviciul de prezentare al persoanelor și dactilografa, D-na ROMANOS / ultima nu în mod continuu, din pricina preocupărilor ei familiare și unor neplăceri pe care le-a avut cu anturajul din anticamera D-lui MANIU.

se/ Cpt. Gdor. Mocanu

2 Sept. 1947

0294

DECLARAȚIE

=====

În continuarea declarațiilor anterioare, subsemnatul
Cpt. Cdor. NOCANU, declar următoarele:

Dl. CORNEL COPOSU, este, după cât știu, unul din cei mai
apropiați colaboratori ai D-lui IULIU MANIU. Deși de o vârstă
mult diferită, cred că Dămnășa a obținut încrederea totală
a D-lui MANIU, ca unul ce i s'a arătat întotdeauna devotat.

Un spirit practic și cu inițiativă în special activă
Dl. COPOSU s'a impus pentru postul de Secretar Adjunct
unde a funcționat realmente satisfăcând în măsura timpului
disponibil nevoile administrative ale Clubului. Spun " în
măsura timpului disponibil" pentru că, de fapt, foarte mult
timp D-sa rămânea lângă Dl. IULIU MANIU, fie în București, fie
acolo unde Dl. MANIU pleca, la Sibiu sau la Sibiu etc.

În toate convorbirile pe care le-am avut Dl. COPOSU mi
s'a arătat credincios D-lui MANIU, dar în general nemulțumit
de felul cum merge lucrurile în partid, despre situația fon-
durilor, a încasărilor, a casteriei mai ales.

În privința acțiunii de opoziție internă, D-sa caută
mai mult pe această acțiune și-mi spunea că nu așteaptă
mare lucru dela protestele făcute puterilor din West. Socotea
ca înamici redutabili ai P.N.T., pe comuniști, dar vinovată
de situația ciliată P.N.T., celelalte partide din B.P.D., și
în special liberalii Tătăreanu. Nu dădea importanță P.N.T.,
ALEKANDRESCU.-

Mi-a mărturisit de mai multe ori desamăgirea D-sale față
de reacțiunile americane și britanice la memoriile și
protestele D-lui MANIU. Uneori o ironiza spunându-mi: " va
urma întâi un protest american sau englez către Guvern".-
În general, vedea bine situația din acest punct de vedere.
Cu tot scepticismul D-sale, însă, nu dădea pe Dl. MANIU și
colabora pentru continuarea acțiunii de protest. Nu aș putea
afirma cu precizie dacă redacta D-sa protestele sau o parte
din ele - nu mi-a spus-o și nici nu l-am întrebat căci era

./.

o chestiune delicată în care se putea amesteca și amorul propriu. Cred însă că dădea cel puțin idei. În privința redactării l-am văzut redactând, direct și verbal dactilografei, telegrame de felicitare diverse.

În general era în criză de bani, atât el cât și familia. Aceasta cu atât mai mult cu cât purta și grija socrilor și a familiei din partea sa / nu total ci parțial/.

Cred că ar fi avut mari neplăceri în partid din cauza criticii deschise pe care o făcea unor persoane marcante / chiar D-lui MIHALACHE/ dacă nu s'ar fi aflat sub simpatia și - firește- protecția D-lui MANIU.

Cu cercurile americane și britanice știu în principiu - că era bine și invitat împreună cu Dl. MANIU. Eu nu am putut confirma, de visu, acest lucru.-

În casa în care mă locuia știu că se găsea chiar un ofițer britanic pe care-l cunoștia, dar pe care eu nu l-am întâlnit niciodată la Dl. COPOSU.

Nu mi-a spus nimic absolut despre vre'o intențiune a cui-va de a pleca în străinătate. După cât îl știu și mai ales față de scepticismul pe care -l manifesta pentru intervenția străinătății și părerea că acțiunea opoziției trebuie dusă și intensificată în țară, nu cred că ar fi aprobat o astfel de intenție. Dacă însă Dl. MANIU știa și aproba plecarea, atunci ar fi greu să n'o fi știu și Dl. COPOSU și fie că a exprimat sau nu părerea sa, probabil că nu a insistat din disciplină sau respect față de opinia D-lui MANIU.- Aceasta este însă numai o ipoteză a mea.- Ceeace mă face însă să cred că n'a știu, este prezența lui la Club în dimineața de 14 VII. când, față de gravitatea evenimentelor ar fi trebuit să se afle lângă Dl. MANIU, dacă le-ar fi cunoscut.

Repet și încăodată că Dl. COPOSU era la curent cu protestele și memoriile D-lui MANIU și că desigur și colabora cu ideile, dacă nu cu redactarea. Colaborarea între dumelelor era prea intimă și timpul cât se găseau împreună prea continuu, ca Dl. COPOSU să nu fi știut absolută treaptă această acțiune. Pe deoparte, Dl. Maniu nu avea - propriu zis - un birou de lucru al D-sale decât în persoana D-lui COPOSU, alți câțiva secretari cari făceau mai mult serviciul de prezentare al persoanelor și dactilografa, D-na ROMANOS / ultima nu în mod continuu, din pricina preocupărilor ei familiare și unor neplăceri pe care le-a avut cu anturajul din anticamera D-lui MANIU.

ss/ Cpt. Cdr. Mocanu

121
Mi. Sept 1947
00296
V

DECLARAȚIE

Subsemnatul ep.t Cđor. Mocanu Gh in continua-
rea declarațiilor anterioare declar următoarele :

- Lt. Cđor Cioroiu a participat la împărțirea
darului american prin Crucea Roșie română, fără să se de-
plaseze, pe teren ci numai în birourile Crucii Roșii. Func-
țione în anticameră Pres. Crucii Roșii unde își avea
biroul Dl. General Mardare și urmarea distribuirea diu-
nei, foilor de drum și celor necesare pentru deplasarea
în teren a personalului Crucii Roșii.-

Dela americani, venea maiorul / ? / Siegerist,
conducătorul distribuției din partea Crucii Roșii america-
ne însoțit de maiorul român Rosetti.-

- Rolul meu, în această distribuție a fost de
a încărca la Constanța trenul de 48 vagoane destinat
jud. Iași de a-l conduce la Iași și a-l distribui jude-
țului. Am plecat la Constanța la sfârșitul lui Februarie
1947, am încărcat și în noaptea trenul la cheiul Constan-
ța am plecat cu el la Iași și l-am distribuit. După ter-
minarea distribuției din tren, am urmat distribuirea în
județul în orașul Iași și am făcut cu Dna Ghica o inspec-
ție în jud. Dorohoi și Botoșani, cu un automotor.-

In total, totul a durat 9-10 zile.-

Din partea misiunii americane a fost pentru
județul Iași Dl. col. Lorel, iar din partea Y.M.C.A.
câteva persoane / cetățeni români care vorbeau bin engle-
zește /.-

Către sfârșitul distribuției la începutul
lui Martie, a venit cu un tren special dela București Dl.
General Sekeiler, însoțit de persoane dela ajutorul ameri-
can pentru România și pentru Europa, Dl. General Mardare
și un preot. Am fost convocat la o conferință unde Dl col
Lovel a expus mecanismul și funcționarea distribuției în

./.

în fața Gral. Sckeiler și celorlalți.-

M'am prezentat cu acea ocazie Dlui Sckeiler, precum și celorlalți.-

Pe dl. Gral. Sckeiler îl cunoscusem în 1946 vara la București, cu prilejul plecării Cdorului Thoms, fost cu misiunea de marină, americană.-

Relațiile între mine și Dk. col Lovel, au fost bine Dse urmărind, în gara Iași și Județ, activitatea mea, dându-mi țigări și întăritoare deoarece nu dormeam noaptea și m'a elogiât cu prilejul conferinței ținute.-

Intors la București, am făcut către Crucea Roșie, Română, al cărui delegat fusese, un raport despre falul cu a decurs distribuția și am prezentat un dosar dela comu-
hale Iași jud. în care se arăta de către primării cum au
mers aceste distribuții, împreună cu semnăturile primită-
riilor.-

Raportul meu conținea datele exacte, numerice ale distribuției.-

Cu prilejul vizitelor la Dl. Mihaleche, am avut cu Dse discuții asupra situației externe în special Dse lăpsind majoritatea timpului din București, îi atrăgeam atenția, informându-l despre unele evenimente care ~~întrun-~~
~~ău~~ figuraseră în buletinele ce-i erau trimise la Dl. Badea Nestor.-

La Ministerul de Externe, cunosc pe Dl. Călin Botez fost ofițer de marină, actualmente consul. În afară de această persoană nu mai cunosc absolut pe nimeni.-

Nu cunosc nici pe Dl. Camil Demetrescu nici pe Dl. Victor Radulescu Pogoneanu, nici personal nici din auzite.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez.-

/ss/ Cp.t dor. Mocanu

11 Septembrie 1947.-

P. dl. Cdor. Gioroiu, nu l'am prezentat absolut nici unei persoane străine /ne român/ de când îl cunosc.-

/ss/ Cp.t Cdor Mocanu

11 Septembrie 1947.-

ii. sept. 1947

10298

DECLARAȚIE

Subsemnatul ep.t Cdor. Mocanu Gh in continuare declaratiilor anterioare declar urmatoarele :

- Lt. Cdor Cioroiu a participat la impartirea darului american prin Crucea Rosie romana, fara sa se deplaseze, pe teren ci numai in birourile Crucii Rosii. Funcționa în anticamera Preș. Crucii Rosii unde își avea biroul Dl. General Mardare și urmarea distribuirea diurnei, foilor de drum și celor necesare pentru deplasarea în teren a personalului Crucii Rosii.-

Dela americani, venea maiorul / ?/ Siegerist, conducătorul distribuției din partea Crucii Rosii americane însoțit de maiorul român Rosetti.-

- Rolul meu, in aceasta distributie a fost de a încărca la Constanta trenul de 48 vagoane destinat jud. Iasi de a-l conduce la Iasi și a-l distribui județului. Am plecat la Constanta la sfârșitul lui Februarie 1947, am încărcat și și noaptea trenul la cheiul Constanta am plecat cu el la Iasi și l-am distribuit. După terminarea distribuției din tren, am urmat distribuirea în județul în orașul Iasi și am făcut cu Dna Ghica o inspecție in jud. Dorohoi și Botoșani, cu un automotor.-

In total, totul a durat 9-10 zile.-

Din partea misiunii americane a fost pentru județul Iasi Dl. col. Lorel, iar din partea Y.M.C.A. câteva persoane /cetățeni români care vorbeau bine engleze/.-

Catre sfârșitul distribuției la începutul lui Martie, a venit cu un tren special dela Bucuresti Dl. General Skeiler, însoțit de persoane dela ajutorul american pentru România și pentru Europa, Dl. General Mardare și un preot. Am fost convocat la o conferință unde Dl col. Lovel a expus mecanismul și funcționarea distribuției în

în fața Gral. Sckeiler și celorlalți.-

M'am prezentat cu acea ocazie Dlui Sckeiler și celorlalți.-

Pe dl. Gral. Sckeiler îl cunoscusem în 1946 vara la București, cu prilejul plecării Odorului Thoms, fost cu misiunea de marină, americană.-

Relațiile între mine și Dk. col Lovel, au fost bine Dsa urmărind, în gara Iași și Județ, activitatea mea, dându-mi țigări și întăritoare deoarece nu dormeam noaptea, și m'a elogiat cu prilejul conferinței ținute.-

Intors la București, am făcut către Crucea Roșie, Română, al cărui delegat fusese, un raport despre felul cum a decurs distribuția și am prezentat un dosar dela comu-nele Iași jud. în care se arăta de către primării cum au mers aceste distribuții, împreună cu semnăturile primită-riilor.-

Reportul meu conținea datele exacte, numerice ale distribuției.-

Cu prilejul vizitelor la Dl. Mihalache, am avut cu Dsa discuții asupra situației externe în special Dsa lăpsind majoritatea timpului din București, îi atrăgeam atenția, informându-l despre unele evenimente care ~~fură~~ ~~fură~~ figuraseră în buletinele ce-i erau trimise la Dl. Badea Nestor.-

La Ministerul de Externe, cunosc pe Dl. Călin Botez fost ofițer de marină, actualmente consul. În afară de această persoană nu mai cunosc absolut pe nimeni.-

Nu cunosc nici pe Dl. Camil Demetrescu nici pe Dl. Victor Radulescu Pogoneanu, nici personal nici din auzite.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o susțin și o semnez.-

/ss/ Cp.t dor. Mocanu

11 Septembrie 1947.-

Pe dl. Odor. Gioroiu, nu l'am prezentata absolut nici unei persoane străine /ne român/ de când îl cunosc.-

/ss/ Cp.t Odor Mocanu

11 Septembrie 1947.-

12. Sept 1947

10300

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul, Cpt. Comandor MOCANU GH. în continuarea declarațiilor anterioare, declar următoarele :

- Înaintea alegerilor din toamna 1947, discutându-se la Dl. Iuliu Maniu despre necesitatea unui manifest către alegătorii militari care să fie tipărit în ziarul Dreptatea, mi s'a recomandat să întocmesc și eu un proiect. - Am întocmit un proiect, scris cu creionul și foarte scurt; acolo se prevedea scurtarea stagiului militar la minimum cerut de instrucție și în cadrul efectivelor permise de tratatul de pace, desființarea ordonanțelor și intensificarea instrucției astfel ca să ia minimum de timp și fiecare tânăr să-și poată face această instrucție. -

- Proiectul acesta nu a fost aprobat ca neavând accent politic și fiind prea tehnic și în termeni militari. - Cred că recomandarea de a-l redacta mi-a fost făcută de Dl. Iuliu Maniu. - Proiectul acesta l-am predat D-lui Coposu. -

- Venirea la putere a P.N.T.-ului, după data de 19 Noiembrie 1946, când alegerile au dat majoritate B.P.D. - o vedeam abținându-se, în timp, prin luptă de opoziție, în presă, întruniri, parlament, proclamații, critică deschisă a actelor guvernului, până la venirea crizei politice care să ducă la alte alegeri în baza cărora, dacă obținea majoritatea să fie adus la cârmă țării. -

- Criza politică internă, o consider perioada când guvernul intra în dificultăți de ordin politic și economic, premergătoare neputinței de a mai guverna. -

Ce înțelegeți prin dificultăți politice și de unde ar fi pornite ele ?

O criză crescândă de popularitate accentuată de propagandă și acțiunea deschisă a opoziției. -

Dificultățile economice sunt de ordin alimentar, industrial, financiar, etc. -

ss/. Cpt. C-dor MOCANU GH.

12 Septembrie 1947

II

12 Sept 1947
✓ 00301

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul, Cpt. Comandor MOCANU GH. în continuarea declarațiilor anterioare, declar următoarele :

- Înaintea alegerilor din toamna 1947, discutându-se la Dl. Iuliu Maniu despre necesitatea unui manifest către alegătorii militari care să fie tipărit în ziarul Dreptatea, mi s'a recomandat să întocmesc și eu un proiect. - Am întocmit un proiect, scris cu creionul și foarte scurt; acolo se prevedea scurtarea stagiului militar la minimum cerut de instrucție și în cadrul efectivelor permise de tratatul de pace, desființarea ordonanțelor și intensificarea instrucției astfel ca să ia minimum de timp și fiecare tânăr să-și poată face această instrucție. -

- Proiectul acesta nu a fost aprobat ca neavând accent politic și fiind prea tehnic și în termeni militari. - Cred că recomandarea de a-l redacta mi-a fost făcută de Dl. Iuliu Maniu. - Proiectul acesta l-am predat D-lui Coposu. -

- Venirea la putere a P.N.T.-ului, după data de 19 Noiembrie 1946, când alegerile au dat majoritate B.P.D. - o vedeam abținându-se, în timp, prin luptă de opoziție, în presă, întruniri, parlament, proclamații, critică deschisă a actelor guvernului, până la venirea crizei politice care să ducă la alte alegeri în baza cărora, dacă obțineam majorități să fie aduse la cârmă țării. -

- Criza politică internă, o consider perioada când guvernul intra în dificultăți de ordin politic și economic, premergătoare neputinței de a mai guverna. -

Ce înțelegeți prin dificultăți politice și de unde ar fi pornite ele ?

O criză crescândă de popularitate accentuată de propagandă și acțiunea deschisă a opoziției. -

Dificultățile economice sunt de ordin alimentar, industrial, financiar, etc. -

sa/. Cpt. C-dor MOCANU GH.

12 Septembrie 1947

12 sept 1947

✓ 20302

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Căpitan Comandor MOCANU GH. în continuarea declarațiilor anterioare declar următoarele :

- Ce lucra biroul presei P.N.T. unde lucram subsemnatul
- Buletinul de presă și radio care venea de la americani - îl traducea și-l multiplica în 6-10 exemplare (cât se putea la mașină). - Il expedia membrilor importanți ai partidului ;
- Buletinul de presă și radio englez, care venea în traducere românească, îl trimitea destinatarilor ;
- Revista presei - sau buletinul de presă internă - îl redacta după consultarea ziarelor și-l difuza ca mai sus. -
- Informațiuni diverse din partid și afăra partidului - luate de la organizații, persoane, radio sau - uneori foarte rar, ziare străine - fie le adăoga la "revista presei " fie făcea o notă specială. -

Toate cele de mai sus au fost distribuite numai celor 6-10 funcționari ai partidului. -

- Memoriile și protestele D-lui Maniu către Comisiile Aliate, M.S. Regele, Ministerul Interne și Justiție sau Guvern, atunci când acestea nu erau lucrate direct de Dl. Maniu. -

- anexele acestora pe care le dădea secretariatul P.N.T. : liste de arestări, percheziții, etc. -

- Conferințele de presă pe care le pregătea Dl. Maniu pentru presa străină : se traduceau - în franțuzește - și se multiplicau pe numărul participanților declarațiile D-lui Maniu care se citeau apoi în Conferința de Presă. -

După plecarea de la conducerea biroului presei a D-lui Carandinoș nu a mai existat un șef propriu zis al Biroului. - Biroul a rămas total desorganizat până la sfârșit, funcționând sporadic, sub direcția Secretariatului General și sub supravegherea mea tehnică. - A avut perioade de inactivitate trecute de 30 zile. -

Dela cine și prin cine se primeau informațiile de la organizații ?

Fie șefii de organizații, fie trimișii lor aduceau scris sau verbal notele la Secretariat ; de la secretariat, după ce se rețineau datele ce-i interesau se trimitea, fie prin per-

sonalul de acolo (Ioniță, Ionescu Dumitru) fie prin dactilografă. -
La biroul presei erau înmânate fie subsemnatului, fie direct dactilografiei. -

Ce știți despre traduceri făcute de D-na Aristița
Cazimir în biroul presei, traduceri referindu-se la unele ordine
și instrucțiuni emane de Inspectoratul General E.C.P. ?

Astfel de lucrare nu a fost făcută cu cunoștința subsemnatului. -

Nu am văzut aduse la Biroul Presei și la Club P.N.T.
astfel de ordine. -

Manifestul pentru armată făcut de P.N.T. - a fost altul
decât cel redactat de mine ; - știu că a fost dat pentru publica-
re la ziarul Dreptatea și că a fost cenzurat. -

Despre difuzarea vre-unui manifest P.N.T. către armată
nu am avut nici un amestec și nu știu nimic. -

ss/.Căpitan C-dor NOCANU GH.

12 Septembrie 1947

26 sept 1947

00304

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cpt. Cdor. Mocanu Gh. domiciliat în București Sos. Panduri nr. 62, declar următoarele :
Sunt născut la Constanța în anul 1904 luna Noembrie ziua 9 .i

Părinți mei : Gheorghe Mocanu, funcționar public decedat în anul 1933- Angela -actualmente Ghica ,domiciliată în comuna Ferdinand, jud. Constanța.-

Soră, Elvira Lt. col. Navasart, profesoară de liceu.-
Căsătorit prima oară cu Elisabeta Oprescu, divorțat soția nemăritată Theohari, doi copii, fete: Ioana 19 ani studentă și Maria 17 ani elevă.-

Căsătorit a doua oară cu Madeline Nichifor, copil o fată de ani 22.-

Scoala primară la Constanța, liceul la Constanța / liceu real/. În școala Navală în anii 1922-1924. Primi 3 ani de ofiter, am barcat pe Bricul Mircea / vechi/ când am făcut în școala specială.-

Din 1924 până în 1927, am fost fie imbarcat la Constanța sau în voiaje de instrucție, fie în orașul Constanța la unitate / Școala/ .-

Voiaje de instrucție în Marea Neagră, Egee, Mediterană și Adriatică, ~~aproximativ~~ / 1925/

Căsuțprît prima oară în 1927, apoi iarăși imbarcat pe N.M.S. Mărăsești, ca ofiter la bord, un an. În anul 1928, la Baza navală și Div. de mare Constanța în anul 1929-30 la Institutul militar de Ed. Fizică Buc- În 1930 ofiter în cadre la Școala Navală , după ce în 1928 fusesem avansat locotenent.-

La Școala Navală, am fost ofiter de elenă și profesor. În 1930 am barcat pe N.M.S. Constanța ca vas de instrucție, având funcție de instructor pt. elenă.-

Școala Navală. Voiaj în Marea Egee și Mediterană cu scut prilej. În toamna 1930 și iarna 1930-1931, cu N.M.S. Constanța la Vișeu pentru recepția Submarinului Delfinul.-

Reintors in țară, continui imbarcarea pe N.M.S. Constanta până in toamna 1932 când sunt imbarcat pe N.M.S. Ferdinand, ca ofiter cu navigatia, apoi Comandant secund iar in 1934 ca ofiter cu operatiile la escaadrila de distrugătoare, imbarcată pe aceeași navă. Intre timp, in 1933 luna Martie divorțasesem .-

In anul 1934, Septembrie, debare de pe ~~XXXXXX~~ Distrugătorul Regele Ferdinand si sunt mutat in Marele Stat Major, Sectia II, Bir. Cifru si Marin. Rămas in această funcțiune până in 1936 toamna, când incep stagiile pentru Sc. superioară de Război unde venisem.

Aceste stagii au fost executate la Apărarea Fixă Maritimă, Submarinul Delfinul, Distrugătorul Regina Maria, Reg. Mihai Viteazu, Scoala de Trageri Artilerie Sadislov si intreg anul 1937-38, ca ofiter cu operatiile/ avansat ept. in 1937/ pe N.M.S. Regina Maria la escaadrila de Distrugătoare. In Ianuarie 1938, am participat ca ofiter cu navigatia, la furtuna din Marea Neagră cu Voevodul Mihai plecat la Atena cu această navă.-

In Mai 1938 nave intră in reparatie la Malta, unde am rămas până in Septembrie 1938.-

In Noembrie 1938 incep cursurile Sc. Sup. de Război pe care o absolv in 1940. In tot acest timp am stat in Bucuresti, locuind întâi in oras, si apoi la Scoala de Război.-

Am fost brevetat ofiter de Stat Major, in luna Aprilie 1941 si repartizat la Marele Stat Major., Statul Major al Marinei si la Comandamentul Marinei Regale.- In aceleasi timp am fost numit profesor la Scoala Superioară de Război.

La Comandamentul Marinei am indeplinit functiunea de sub. sef al Div. Operatii la inceputul operatiunilor din 1941. Apoi, Sef al Biroului 2 până in Aprilie 1942.-

In Aprilie 1942, am luat comanda N.M.S. Constanta, pe care am păstrat-o până in Aprilie 1943. Intre timp fusesem avansat Lt. Cdr.-

In Aprilie 1943 si până in Ianuarie 1944, am functionat la Subsecretariatul de Stat al Marinei, Bir. Studii. In Octombrie 1943 m'am recăsătorit.-

In Ianuarie 1944, am fost numit ofiter profesor in cadrele Scoalei Superioare de Război.-

La suspendarea cursurilor din Mai 1944, am fost numit sef de stat major al Litoralului Maritim, unde am functionat până in Decembrie 1944, dată la care am revenit

00306

profesor in Cadrele S.S. Război.

Aș predat in mod continuu Istoria Mediterană si Tactică generală Navală si Strategie Maritimă. Incontinuu am predat Tactica Matematicii Maritime, Fortelor Fluviale si Vointelor de Suprafață.-

In Aprilie 1945, am cerut si obtinut să fiu trimis pe frontul de Vest, unde am functionat la Armata I ca ajutor al Bir. Operatii. M'am intors cu armata in vara lui 1945 si am revenit la Scoala Superioară de Război ca profesor in cadre. Am functionat apoi ca profesor in cadre si ca Sef al Sectiei de marină la Sc. Superioară de Război, până la trecerea in cadrul disponibil- August 1946.-

După această dată am rămas necontent în orasul Bucuresti.-

Ca publicist am scris la revistele de specialitate marină și armată, articole militare tehnice, tactice si strategice încă dela gradul de locotenent.-

In 1939- 40 am scris 3-4 articole la Timpul/caracter naval/ si apoi, regulat la Facla, până la suspendarea acestora de către legionari.-

Am colaborat ulterior la Revista Familiei/ 1941 si 1944/ si la " Dictionarul Politic al Curentului/ 1942 cu cuvinte cu caracter naval sau marinăresc geografic/ si la ziarul " Evenimentul" aceleasi caracter militar. " Strategia Marii Negre" si Strategia Mediterană" pe care le-am pus in vânzare sau le-am împartit. Am scris numeroase articole de ordin naval si marinăresc, cu caracter strategic si tactic in România militară.-

După trecerea in C. Disponibil, am colaborat la ziarul " Dreptatea", scriind cronica externă, regulat zilnic, director fiind N. Carandino pe care-l cunosteam dela Dictionarul Politic.-

Pentru salariu eram trecut la biroul Presii P.N.T. spre a nu îngreuna bugetul redactiei. Acest Bir. al Presii nu a putut niciodată functiona ca atare, din pricina primirii administrative, tehnice si de directie.-

Relatii familiare, in cadrul familiei subsemnatului in cadrul colegilor si camarazilor din Marină- Foarte putin in cadrul Scoalei de Război si aproape deloc cu ofiteri sau familile lor, din restul armatei.-

Col. Navasart / cumna/ domiciliat Buc. str. Roman 581

./.

Lt. col. Georgescu / unchiu sotiei/ domiciliat in Bucuresti.-
Colonel / R/ Stefanescu Ion / unchiul subsemnatului/ str. Vinc. Babes Bucuresti.-
C Aniral Roman Aug. domiciliat in Bucuresti str. General Manu.-
Cdor. Voinescu Victor, domiciliat In Bucuresti Sos. Panduri 62.-
Cpt. Cdor. Bănică Ion, domiciliat in Filantropiei Bucuresti.-
Copt. Cdor. Tudor Popescu domiciliat in Cotroceni,-
" " Bercea Al. " " "
Lt. col. Max. Niculescu " " Panduri 62
Lt. Cdor. Petriman " " "
Cpt. / R/ Furicescu N - fără familie sa -
Lt. Cdor. Gioroiu - " " "

Din P.N.T.- relatii de familie numai cu Dl. C Coposu si N Carandino.-

Cunostinte de P.N.T. mai frecventate :

Dl. Iuliu Maniu din P.N.T.

" Leucutia

" Batieganu Em.

" Penescu N. / cu dificultati/

" Lepădatu /cta/

" Chită Pop

" Mihaleche / mai, putin.-

Pe Dnii General Negrey si Colonel Stoika St. i-am cunoscut trecător numai in anticamera Dlui Maniu.-

Nu am fost inscris in P.N.T. si nu am făcut parte din cercul profesional militar al P.N.T.

1.- In Februarie 1947, am participat la conducerea si impartirea derurilor americane in Moldova, jud. Iasi, in Cadrul Cruci Rosii.- Nu m'am inscris ,după aceea, ca membru al Cruci Rosii.-

/ss/ Cpt. Cdor. Mocanu Gh.-

26 August 1947.-

VI

27 Sept 1947

00308

~~SECRET~~

DECLARAȚIE

În continuarea declarației dată în ziua de 26 August 1947, declar următoarele :

DL COPOȘU :

Cunoscut prin familia soției sale G-ra I. Marcovici și a mea, NICHIFOR, soacrele respective fiind de origine franceză. Această cunoștință a avut loc în anul 1943 totuși ne-am împrietenit cu ușurință și destul de strâns având împreună aceleași idei asupra mersului și rezultatului evenimentelor politice și militare. În toamna lui 1944, ne-am revăzut deseori când veneam dela Constanța la București iar D-na era la Președinția Consiliului de Miniștri. În iarna 1944/45, l'am reîntâlnit la dl. Iuliu Maniu unde mă introdusese dl. Pădătușu dela Constanța.

După începerea colaborării subsemnatului la Drep-tatea, l'am întâlnit foarte des, aproape zilnic, atât la ziar unde colabora și D-na cât și la club în același lo-cal. În afară de aceste legături și întâlniri, relațiile familiare decurgeau normal și destul de strâns. Ultima oară l'am întâlnit în ziua de 12 Iulie, Sămbătă, pe la ora 13, la ziar.

DL. CARANDINO:

Cunoscut în anul 1941 când conducea "Curentul Familiei", ulterior "Revista Familiei", unde se redacta și "Dicționarul Enciclopedic" politico-militar. Relațiile au fost din ce în ce mai strânse. În același redacție funcționa dl. Ștefan Voitec și constituiau cu toții trei o strânsă legătură ideologică, ca oameni de stângă și având aceleași păreri asupra desfășurării războiului și evenimentelor.

După 23 August 1944, deși mă găseam la Constanța, corespondam cu dl. Carandino și dl. Voitec care încă cola-borau.

./.

Relații familiare am avut cu D-sa, dela căsătoria subsemnatului, când, fiind invitat cu soția, am rămas în vizite reciproce. A urmat o lungă pauză de pierderea contactului eu fiind pe frontul de West și poi preocupat cu Școala de război. În 1946, după reparația Dreptății, mi-a oferit și am acceptat să scriu cronica externă a ziarului. De atunci am rămas în raporturi de colegi de redacție și aceleași raporturi familiare. Uneori îmi da directive, care rezeau din discuțiile între noi, asupra liniilor generale din cronica externă.

Ultima oară l'am văzut în zilele premergătoare lui 12 Iulie, înainte de plecarea mea la munte, la ziar.

DL. ION VINEA :

Cunoscut în 1940 primăvara, când am colaborat la ziarul "Pacla". Relații foarte strânse de ordin literar și mai ales pentru identitatea de vederi în timpul războiului.

Am dus împreună cu D-sa, o acțiune de propagandă împotriva germanilor (hitleriștilor), în mod discret și cu mult succes, printre ofițerii de marină. În acest scop mă vizita deseori la Constanța când comandas nava "Constanța".

După 23 August 1944, am avut corespondență cu D-sa care a condus, scurt timp, ziarul "Curierul".

Ulterior, după întoarcerea din Cehoslovacia și trecerea în C.D. am reluat relațiile cu Dl. Vinea, de ordin absolut familiar și personal, el nemai publicând decât foarte rar și literatură.

Ultima oară ne-am văzut la băi la Mangalia în August cer.

DL. IULIU MANIU:

Prima cunoștință în 1928, când D-sa fiind prim ministru a făcut un voiaj cu distrugătorul dela Galați la Constanța.

I-am urmărit tot timpul acțiunea și atitudinea D-sale oficială. Deasemenea, am cunoscut atitudinea d-sale dușă în timpul regizului Antonescu, din memoriile care circulau printre cetățeni și din relațiile unor prieteni

mai apropiați D-sale.

În Ianuarie sau începutul lui Februarie 1944, am redactat și înaintat dlui Iuliu Maniu un memoriu, în numele generației de 40 ani, prin care-l ruga să acționeze pentru ieșirea României din Axă, pentru pace separată cu Națiunile Unite și pentru demiterea guvernului aflat la putere; acestea, pe baza conștiinței ce o aveam despre calea greșită a politicii de atunci și despre rezultatul inevitabil al războiului.

În Ianuarie sau începutul lui Februarie 1945, am fost prezentat dlui Maniu de către dl. Lepădatu dela Constanța, la căsătoria fiicei dlui Lepădatu. De atunci am frecventat pe dl. Maniu care mi-a arătat multă prietenie. Această frecvență, a devenit regulată (cam săptămânal) după ce am devenit colaborator al "Dreptății" pentru că trebuia să cunosc punctul de vedere al D-sale, în politica externă a cărei cronică o făceam la ziarul partidului.

În afara de chestiunile de politică externă care coincideau cu punctul de vedere al solidarității internaționale în cadrul principiilor O.N.U.-lui, am mai discutat cu dl. Iuliu Maniu de marină comercială, pe care le considerau primă față de marina militară, chestiuni de ordin administrativ (mica mea retribuție de pe urma colaborării la Dreptate), chestiuni sociale (sunt și am rămas de stânga). Principiile de dreptate socială, de colaborare internațională, de naționalism democratic, de toleranță și omenie, pe care le exprima, erau în acord cu acele din inima și creierul meu. Niciodată nu mi-a vorbit decât așa. Deosebenen, față de mine, s'a exprimat împotriva acțiunii subversive și pentru lupta pe față.

Principiul fundamental dela care spunea că pornește era : "să fi cu poporul căci poporul nu greșeste".

Ultima oară am văzut pe dl. Iuliu Maniu în săptămână dinainte de 12 Iulie, când m'am dus la d-sea pentru a mă plânge de încadrarea nedreaptă care mi s'a făcut printre colaboratorii Dreptății.

DE LENCUCIA :

L'am cunoscut la munte fiicei dlui Lepădatu în iarnă 1945 (Ianuarie sau Februarie).

Ulterior, când dl. Iuliu Maniu locuia la d-sa în str. Schitu Măgureanu (lângă Cigaigiu), am schimbat deseori păreri și impresii pe când așteptam să fiu primit de dl. Maniu.

D-sa, bun povestitor, mi-a vorbit despre evenimente și oameni politici și am avut impresia că este un umanist.

Au l'am văzut multă vreme înainte de 14 Iulie 1947.

DE EMIL HATIEGANU:

L'am cunoscut după numirea d-sale ca ministru în guvern în toamna 1946, la dl. Maniu scos. Mi s'a părut dela început un om întreg, îi cunoșteam antecedentele de om îndrăzneț rămas să susțină românimea în vremea dictatului dela Viena. L'am vizitat des mai cu seamă în timpul ministeriatului. Ultima dată l'am vizitat după 14 Iulie, pe sfârșitul lunii, când am venit dela Constanța la București pentru 3 zile, și când mi-arătat tristețea sa pentru cele întâmplate.

DE N. PENESCU :

L'am cunoscut vreo lună după fefoceras sănătății d-sale în urma agresiunii suferite (nu-mi amintesc data cîtu să schiopăta destul de rău).

Fiind secretar general al P.M.T. el a propus să fiu încadrat pe statele ziarului Dreptatea dar conducerea administrativă a ziarului s'a opus și - pentru a nu îngreua bugetul redacției, am fost trecut pe statele secretariatului.

Figurând la Bir. Presii, unde doream să se facă o organizare și o funcționare demnă de un partid, m'am lovit de dificultăți ... de ordin financiar, ad-tiv și tehnic (mașini de scris și dactilografie) pe care dl. Penescu mi le-a putut rezolva. Din această pricină și a neîncrederii d-sale în persoanele înconjurătoare dela

secretariat, Bir. Presii nu a putut funcționa niciodată în realitate, mărghinindu-se la o colecție de ziare românești, la un buletin al presii române și curier pentru corespondența secretariatului, la membrii marcanți ai partidului, în special buletinului care venea dela englezi și americani.

Prietenia pe care mi-o arăta dl. Penescu nu era absolut continuă. Ultima oară l'am văzut - cred - la 12 Iulie a.c.

DL GHITA POP :

Cunoscut în redacția Brevetării: totdeauna foarte afabil, totdeauna excesiv de modest în raporturile cu mine. Discuții de presă, judicioase din partea d-sale și de acord cu mine. Nu-mi amintesc când l'am văzut ultima oară.

DL LEPĂDATU:

Cunoscut din Constanța de foarte multă vreme. Fiind popular în județ, l'am urmărit și am găsit justificarea: bun vorbitor, penderot, viață exemplară de familie, uman și prietenos cu toți oamenii și cu adversarii. Cred că nu are nici o ură și nici un rangune personal.

Îl socotesc incapabil de a "conspira" sau de a acționa subversiv. Din toate discuțiile și cele ce știu despre d-sa, recunosc în el un democrat întreg. A sărit în ajutorul aceluia care erau urmăriți de regimurile de teroare - cizigii, legionari, Antonescu - și i-a apărut. În această lumină l'am cunoscut și agreat, după cum de altfel îl cunosc și adversarii săi politici dela Constanța. În aceste vederi s'au dezvoltat relațiile între noi.

După 23 August 1944, fiind șeful organizației județene a unui partid dela Guvern, m'a crezut în capacitățile mele și având cu atitudine de stânga, m'a propus prefect de Constanța. Nu s'a făcut însă numirea, deoarece s'a opus Ministerul de Interne, G-ral Aldes, și eu însumi eram împotriva acestei numiri. Motivul pentru care dl. Lepădatu m'a propus la Prefectura Constanța,

au fost, în afară de încrederea în capacitățile mele, bunele mele raporturi cu cercurile de atânga (Dnii Morar actual secretar general de minister, dl. Steflea Al., dl. Dușa ulterior prefect) și cu muncitorimea din marinărească din Constanța. Deosebită atitudine mea fără ezitare dela 23 August și bunele relații de conlucrare militară cu armata și armata sovietică,.

Dl. Lepădatu m'a prezentat dlui Maniu, recomandându-mă cu căldură.

Ultima oară l'am văzut la Păști 1947 când am trecut spre părinții mei la Gălbăuș, județul Constanța. Ulterior, în Mai, am aflat că a fost arestat și am stat mult pe lângă dl. Națigeanu să intervină pentru eliberare, sa, deoarece eu îl consider nevinovat.

DL MIHALACHE :

L'am cunoscut personal tot la nunta fiicei Dlui Lepădatu din Constanța. Nu l'am frecventat des din pricină că nu se ștepu bine societile d-sale la București. Din discuțiile cu d-sa am înțeles că în politică primatul țărănesc îl preocupă. Era de acord cu cronicile mele dela ziarul Dreptatea.

Atât d-sale cât și dlui Iuliu Maniu, le-am comunicat că nu mă înscriu în partid și că nu fac parte din cercul profesional militar al P.N.T. din motive de independență.

+ +

Ultimele 30 zile înainte de prezentarea mea la Ministerul de Interne (sunt nevoit să încep dela 13 Iulie, din preajma evenimentelor cunoscute):

În dimineața de 13 Iulie am plecat la Brașov pentru o excursie pe Piatra Mare, zăgar, deoarece soția mea plecase la 10 Iulie la Constanța cu fetița iar eu urma să plec ulterior la Constanța, după ce lăsam înlocuitor pentru cronica externă la Dreptatea. La 14 Iulie ora 12 mă găseam în vârful Mărilor Mari, cota 1854. Noaptea de 14/15 Iulie, am petrecut-o la Piatra Mare (unde

sunt înscrise în registrul Cabanei). Am coborât la 15 Iulie și în același zi, seara, am plecat la București. Sosit la București, seara, am dormit noasă, la Școala superioară de Război. A doua zi în seri (16.VII) am citit anunțurile din ziar care anunțau arestarea grupului cu dl. Mihaleșche și m'am dus direct la ziarul Dreptatea îmbrăcat în uniformă așa cum umblam tot timpul în afară de sport. La ziar sentinelele mi-a spus că sediul ziarului și clubul sunt ocupate.

M'am dus la tipografia Ziarului, unde am văzut că ziarul a ieșit la 15 și la 16 Iulie dar nu se știe dacă va mai ieși.

Atmosfera generală printre cei găsiți la tipografie era că nu se poate ca această chestiune a fugii să fie reală. Strânse mea legătură cu dl. Carombino și faptul că niciodată mie nu mi-a împărtășit vreo seifal de dorință, m'a determinat să cred desăsemena că lucrul nu este cu putință.

Am rămas în București până la 20 Iulie seara, urmând tratamentul unei masele la Spitalul militar, Dr. Lt.Col. Victor Ionescu, dentist.

La 20 Iulie seara am plecat la Constanța la soția și copilul meu. Întreaga săptămână 21-27.VIII am fost zilnic la Băile Mamaia și Modern, eu soția și copilul, apoi singur, căci ele au căzut amândouă greu bolnave de reumatism poliartricular infecțios. În afară de băi, la Constanța m'am plimbat zilnic pe stradă, am făcut o vizită la "Ferdinand" părinților mei, am luat parte la înmormântarea unchiului meu Cicerone Ștefănescu (25 Iulie) și am vizitat pe buzul meu prieten și fostă gazdă din Constanța, Dr. Reidel din Str. Scaurlet Vârnav, pe care l-am încurajat mult pe vremea prigoanei antisemită. La 26 Iulie mi s'a comunicat prin cunoscuții dela București, că la 25 Iulie mi se făcuse o percheziție domiciliară. Am plecat la București în seara de 27 Iulie atât pentru acest motiv cât și pentru a-mi pune o plombă provizorie care să mă țină până la 1 Septembrie, dată când urma să se întoarcă din concediu dentistul meu, Dl. Dr. Victor Ionescu.

În zilele de 28, 29 și 30 cât am stat în București, am văzut că percheziția fusese anunțată, mi-a făcut tratamentul dentar zilnic iar la 30 Iulie seara am plecat la Constanța. În acele zile la București am luat masă odată la Continental (invitat) altădată la alt restaurant și câtealalte mese acasă, cu ce am găsit. Nu m'am prezentat la autorități deoarece:

- Mă știam nevinovat (afară de prietenia cu dl Maniu, cu persoanele arătate și colaborarea la Dreptate sub legile presei și cenzurii);

- Știam că dela percheziție nu va fi ieșit defavorabil care să necesite deținerea mea, pentru că toate scriptele mele nu conțineau nimic măsurs sau ilegal;

- Eu s'a lăsat nici o vorbă sau scris vreo invitație sau mandat să mă prezint la vreo autoritate;

- Eram la băi cu soția și copilul pe care le lăsasem bolnave și fără bani suficienți;

- Mărturisesc că mi s'ar părea un exces de zel din partea cuiva, în zilele acestor de tensiune, să se prezinte singur și să se priveze astfel de cel puțin câteva zile de libertate.

M'am întors la Constanța și am continuat băile la Mamaia și Modern, făcând deasemenea o vizită la părinții mei la Caramurat și una la Mangalia.

La Constanța am mândat acasă în familie iar la Mangalia la restaurantul de pe strada din spatele lui Belureauu. Intr'o zi mi s'a comunicat la Mamaia că sunt cautat de siguranță. Am continuat să mă duc și să mă plimb fără să mă feresc.

La 10 August seara, terminându-se concediul soției mele, am plecat la București cu rapidul cu aburi.

Am rămas la București, până în ziua de 14 August fără să mă deranjeze nimeni. La 14 August după ce facuse declarație de sichișbat lei vechi la Cercul Teritorial București unde deasemenea nimeni nu mă cautase din partea siguranței, am plecat la Constanța cu oarecare bani pentru copil și soacra care ramăsese acolo și pentru a cauta ceva alimente, (derivate de lapte de oaie și untdelemn.

Acele am fost surprins de schimbul leilor și n'am avut posibilitatea de a găsi loc la rapid, fuseseră vândute. Am trimis pe soacra și copil la București (avia bilet luat dinainte), Joi, 21.VIII.

Voiam să mai stau la Constanța și eventual la țară, circa o săptămână pentru oarecare aranjamente alimentare de iarnă și căutarea unor bani de tren (lei noi).

Duminică 24 August, mi s'a trimis verbă de mama soției mele, dela București (cel puțin Duminică a ajuns la mine știrea) că soția mea a fost arestată în lipsa mea.

Am plecat imediat din Constanța la București, am ajuns seara, am voit să mă prezint imediat la Ministerul de Interne, dar m'am gândit că nu e nimeni și tot nu e ~~poft~~ eliberat pe soția mea la cea oră târzie.

Am așteptat până în dimineața de 25 August și la ora 10,30 - 11, m'am prezentat la Ministerul de Interne.

În afară de percheziția dela 25 Iulie, portarii și unele persoane dela caminul Școalei, precum și la Constanța pe stradă, mi-au spus că întrebă de mine unele persoane care se prezentau drept cunoștințe.

Deasemeni, la Constanța, unde am ~~xxxxxx~~ locuit pe I.C.Brătianu Nr.18 ? (probabil) nu m'a căutat nimeni care să-mi lase certitudinea sau impresia că urmărește să mă invite la Siguranță. Am avut numai impresia că sunt supravegheat și că după percheziție este probabil să se ridice eventualele bănueli asupra mea.

Au m'am ascut sub nici o formă, niciodată și dacă aș fi știut m'aș fi prezentat imediat după arestarea soției mele, n'aș fi lăsat-o în nici un caz o secundă mai mult.

ss.Opt.Oder Mocanu.

27 August 1947.

00317

C.N.S.A.S.

14 Aug - 1947

03318

DECLARAȚIE

Subsemnatul Locot.Col. rez.C.MIHA ILIESCU, domiciliat în București, str. Gramont Nr.7 fiind interogat asupra punctelor de mai jos, declar următoarele:

Am început să frecventez P.N.T., secția militară, imediat după alegerile din Noembrie 1946.

Nu sunt membru de partid

Mi s'au dat însărcinări pe care le-am acceptat.

Cred-că mi s'au dat aceste însărcinări, deși nu eram membru de partid, atât pentru că se conta că voi executa lucrări bune, cât și pentru că să fiu atras, prin atenția care mi se acorda.

Trei au fost însărcinările primite:

- Să țin o conferință despre "Armata și Democrația" pe care nu am ținut-o;

- Să compun într-o singură lucrare un program de lucru al acestei secții, scris de dl.Col.STOICA ȘTEFAN, și un proiect de organizare în general al armatei, creionat de dl.General STOICA GRIGORE, lucrarea nu s'a efectuat și să fac un proiect de organizare a unui serviciu de informații al secției militare. Însărcinarea am primit-o de la comitet (Gral. NEGREI, STOICA și Col.STOICA). Când am fost gata am predat-o dlui GRIGORE, d-sa a citit-o cu dl. general NEGREI, modificând titulatura/din "Secția Militară" în cerc profesional a studii militare/ și titlu/din Serv. de informații/ în Biurul de Documentare/ fondul a rămas același. Lucrarea a fost recitită într'un cerc restrâns/ Gral.STOICA, subsemnatul și un maior DRISTORIAN/ și predat maiorului DRISTORIAN, pentru a fi bătută la mașină.

La prima vedere, maiorul DRISTORIAN, mi-a spus că a fi distrus lucrarea și că urmează să o refacă el din memorie.

Secția Militară P.N.T., căuta să capteze elemente active din armată.

Intrucât aceste elemente nu puteau participa la sedințe, instrucțiunile verbale prevedeau ca propaganda către ei să se ducă de la om la om și felul de instrucțiuni s'au dat în sedințe de comitet de către dl. General STOIKA și colonel STOIKA.

S'au făcut în repetate rânduri afirmația că ~~ninguna~~ guvernul nu poate conta pe armată. Cred că acestea se refera la eventualitatea unui conflict intern, mai ales că afirmația s'a făcut când s'a comentat rezultatul alegerilor.

Se afirma că regimul actual nu pleacă de la putere decât după baricade.

În privința armamentului știu următoarele: Imediat după alegeri, când agenții militari de la urne, au raportat că au fost închisi și bătuți să spună unde și câte arme au P.N.T., dl. Colonel STOIKA ȘTEFAN, și ceilalți din comitet au râs, spunând că ei nu au arme și că acest lucru nu mai constituie astăzi o problemă. Arme se pot aduce ușor. Spuneam că interesant ar fi să se știe unde ține guvernul armele, ca să nu se poată folosi de ele.

Despre "Planul General de Organizare al Armatei" care mi sa arătat la anchetă, nu am știut nimic.

Înșind cunoștință despre el, constat că este criminal, că sabota tratatul de pace și ducea la înarmarea țării în vederea unui război care ar fi însemnat distrugerea ființei etnice a neamului.

Măsocotesc și socotesc pe ofițerii mici care veneau cu încredere acolo și care nici nu bănuiau nimic despre această acțiune subversivă, că am fost înșelați și târați fără știrea noastră într'o luptă împotriva intereselor poporului român.

Scriș și subscris de mine de bună voe și nesilit de nimeni.-

/ss/Lt.Col.C.MIHAILESCU

București 11 August 1947

14 Aug 1947
320

DECLARAȚIE

Subsemnatul Lt.Col.Rez.C.Mihailescu Ticuță, domiciliat în București Str.Gramont Nr.7, de ani 47, căsătorit, declar următoarele:

Îmi exprim cea mai categorică și întărită dezaprobară, pentru acțiunea trădătoare a P.N.T. a D-lui Iuliu Maniu, care a culminat cu rusinoasa fugă dela Târnăveni. Înselând masele cu fluturarea unui program de reforme în interesul lor Partisul Manist a dus în fapt cea mai criminală acțiune în contra poporului.-

Însusindu-și elemente și metode legionare, partidul a dat frâu liber celor mai inversunate porniri sovietice și antisovietice.-

Abandonând orice simț de demnitate națională. a atentat la independența și Suveranitatea Statului căutând să provoace intervenția străină pentru promovarea intereselor unei elici hrăpărite împotriva poporului.

Pentru interese străine de partid nu s'a sfiit să speculeze greutatea economică isvorăte din consecințele războiului și a unor ani de secetă, opunându-se surd dar din toate puterile oricăror măsuri menite să ușureze nevoile maselor.-

Partidul zis "tărănesc" a sabotat reforma agrară. Partid zis "Democrat" a dus cea mai violentă politică reactionară, în suljba elicilor exploatare din țară și străinătate.-

Preținzând că urmează politica externă linia lui N. TITULESCU, nu a scăpat nici un prilej să creeze o atmosferă de nencredere și dușmănie împotriva popoarelor sovietice, în disprețul intereselor permanente ale neamului românesc, uitând sprijinul frătesc pe care aceste popoare ni l-au dat.-

Sunt bucuros să constat că demascarea uneltirilor criminale maniste a venit la timp pentru a împiedica consecințele dezastroase pe care continuarea activității maniste le-ar fi adus poporului românesc.-

Dorese in mod sincer ca aceasta declaratie, pe lângă mărturisirea unei credinte, să reprezinte un apel si un indemn pentru toti acei cari atrasi de cântecul de sirenă a acestui om nefat, nu au putu vedea la timp calea justă pe care s'a îndreptat tot poporul românesc.-

Serisă si subserisă de mine, astăzi 14 August 1947

/ss/ Lt. Col. MAHAILESCU C

31 Aug. 1967

10322

DECLARAȚIE

Subsemnatul Locot.rezervă TICUȚA MIHAILESCU, domiciliat în București Str. Gramont 7, căsătorit cu un copil, judecat și condamnat nu am fost, declar următoarele :

Născut în Brăila la 14 Martie 1900, liceul militar Iași terminat 1918, ieșit ofițer în 1920 în arma artileriei, trecut în rezervă în Aprilie 1945.-

Dela pensionare am avut tipografia " Ticuță " din Str. Academiei 2 până la 10 Octombrie 1946, când am vândut-o " tineretului progresist ".-

Am luat contact cu P.N.T., secția militari, la începutul lunii Decembrie 1946, din necesitatea orientării mele politice.-

M'am prezentat Col.Stoenescu, secretarul secției care cenzura conferința Căpitanului Popa, ce urma să se țină în aceeași zi.-

În ședință am luat contact cu Col.Stătescu, Gl.Stoika și am fost prezentat D-lui Gral Negrei Gabriel, Col.Stoika Stefan și Gl.Zorzor, care mi-au propus să mă înscriu imediat în secție. Am refuzat acest lucru, cerând timp de orientare, întrucât atmosfera nu era aceea pe care să o pot prețui.-

Din prima ședință am luat cunoștință de organizarea și expunerea comitetului, care erau :

1/. Compunerea Comitetului :

Președinte G-ral Negrei Gabriel ✓
Prim Vice Preș. Col Stoika Stefan ✓
Vice Președinte { G-ral Zorzor ✓
" Barbu ✓
" Stoika Grigore ✓

Membrii : { Col.Dumitrescu I. ✓
" Apostolescu (venit mai târziu) ✓
Maistr Popa ✓ " " "
Plot.Bălan ✓
Maistru Cazan ✓
Cpt.Zaharia Marin ✓
(Lt.Valter Paul ✓

70323

Casier Lt.Col.	Stătescu D. ✓
Secretar General :	Col.Stoenescu ✓
Secretar :	Subl.Lăzărescu, înlocuit ulterior cu Subl.Cristescu

și încă un membru pe care, momentan, nu mi-l reamintesc.-

2/. Organizarea secției

Pe patru secții :

a/. Secția juridică : Sef Gl.Zorzor

Se ocupa cu studiul legislației militare actualei guvernări și cu pregătirea legislației pentru o viitoare guvernare.-

b/. Secția organizare : Sef Gl.Stoika Grigore

Se ocupa cu studiul organizării militare actuală și cu pregătirea unei alte organizări- care respectând aparent clauzele Tratatului de Pace, să asigure totuși un potențial cât mai ridicat, depășind cel pe care îl fixa tratatul de pace.

Se întocmise după un proiect complet de organizare, aparținând Col.Stoika Stefan, care - copiind sistemul german din 1918 - prevedea un sistem de organizare și instrucție capabil să asigure potențialul mai sus pomenit, în scopul de a fi pregătit pentru eventualitatea unui război cu U.R.S.S.-

Acest proiect era secret și nu am aflat de existența lui cuprinsul lui, decât la ancheta dela Malmaison, unde l-am văzut iscălit de Col.Stoika Stefan care îl recunoaște ca autentic.-

Ideile fundamentale erau următoarele :

- Crearea de armate pe teritorii străine, echipate modern, constituind un angajament și un simbol, care trebuia să intervină în cazul unui conflict armat cu U.R.S.S.-
- Instruirea cadrelor cât mai numeroase, pentru a se putea încadra efective cât mai numeroase la război ;
- Instruirea cu grijă a trupelor speciale (aviația și tancuri) care trebuia să înghită maximum de efective.-
- Instruirea celorlalte trupe (inf.ant.) în termen scurt, astfel ca tot contingentul să treacă sub arme în cuprinsul unui an, fără ca efectivul total, considerat la un moment dat, să depășească efectivul fixat prin Tratatul de Pace ;
- Crearea unei industrii grele, care să fie capabilă să se transforme ușor în industrie militară de război ;

00324

- Stabilirea de convenții cu țările aliate care dispun de mari industrii de război, care să asigure aprovizionarea de material de război în caz de conflict armat.-

Sufletul secției militare era Col.Stoika St., care era credinciosul D-lui Maniu (pe care nu-l părăsise nici după prima dizolvare a partidului Național Țărănesc) și care ținea în secția militară linia politică a partidului și legătura cu conducerea politică.-

c/. Secția informații : Sef Col.Dumitrescu, care se rezuma deocamdată la informarea membrilor S.M. asupra situației politice interne și externe.-

Era în intenția conducătorilor să se extindă această secție, pentru a face oficiul de colectare a informațiilor din cadrul militar în special și cel civil în general, care să dea pulsul țării, în eventualitatea unui conflict intern, sau când partidul Național Țărănesc ar fi venit la putere

Această intenție nu a fost îndeplinită.-

d/. Secția Presă și propagandă : Sef, Maior Fetecău Ion.- Totul se reduce la curieria pe care Maiorul Fetecău o făcea între comitetul care redacta comunicate și redacția ziarului " Dreptatea " , care trebuia să le publice.-

Conferințe ținute :

- Cpt.Popa (deblocat din 2 A.G.) a vorbit despre disciplina ședințelor, dând sfaturi comitetului și acuzând P.N.T. că nu face nimic pentru ofițerii deblocați.-

- Col.Cantea despre " armata modernă ", conferință în care stabilea compunerea și organizarea unei armate;

- Col.Stoika Stefan despre organizarea lucrului în secții.-

Numărul membrilor înscrși în secția militară era în Mai 1947 din 380 (informație luată de Subl.Cristescu).-

Scopul S. M.

Aparent judecând după ședințele publice, scopul părea a fi revendicarea drepturilor lezate ale militarilor și studiul armatei prezente și viitoare.-

Judecând după goana care se ducea după ofițerii deblocați cât și după permanenta alimentare și adâncire a nemulțumirilor inerente după un războiu pierdut și 2 ani de secetă, cât și după defăimarea armatei actuale, se putea trage

concluzia că se urmărea dezagregarea morală și motivată a armatei existente pentru a nu fi piedică unui regim P.N.T.-

Adăugând " proiectul de organizare "pomenit mai sus, se desprindea scopul ascuns al organizației, aceasta de a crea un mijloc ascuns de luptă, la dispoziția P.N.T., atât pentru un conflict armat intern sau extern.-

Acestea declar, susțin și semnez.-

ss/. Lt.Col.C.Mihăilescu Ticuță

31 August 1947

2 sept 1947

V 10226

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Lt.rezerv.C.MIHAILESCU- TICUTA în continuarea declarației mele anterioare, declar următoarele :

Însărcinarea de a întocmi un proiect pentru înființarea unui "serviciu de informație" mi s'a dat de D-nii Col.Stoika Stefan și Gl.Stoika Grigore.-

Modificarea titlului în " biroul de documentare ", au fost făcut de Gl.Stoika Grigore personal, după ce l-a citit și Dl.G-ral Negrei Gabriel.-

Proiectul cuprindea în esență următoarea organizare :
Organizare :

- un birou central la București
- birouri similare la toate organizațiile județene, conduse pe cât posibil de ofițeri de Stat Major.-
- toți membrii activi se considerau ca fiind agenți informatori.-

Piese ce se lucrau :

- Rapoarte informative lunare, asupra stărei de spirit din armată (activă) C.D. și rezervă) populație civilă și asupra curentelor politice și economice.- Aceste rapoarte informative erau trimise la Biroul Central, unde se centralizau într'o

- Sintează informativă lunară, care trebuia să fie folosită și de partid.-

Această lucrare încredințată de Dl.General Stoika Grigore cu modificarea en-tet-ului și a titlului (i s'a " birou de documentare ") Maiorului Dristarian, ca să fie bă-tută la mașină, a fost distrusă de Maior Dristarian, de teamă să nu se găsească la el, în cazul unei percheziții.-

Maiorul Dristarian era un om de încredere al G-ral Stoika Gh. și era destinat să conducă acest birou de documentare.-

Nu știu dacă printre ofițerii participanți la ședință în uniformă, era și ofițeri activi.- Știți că la una din ședințe mi s'a atras atenția că în sală ar fi doi ofițeri

activi trimiși de Marele Stat Major ca să observe ce se petrece în ședință.-

Dintre cele 4 secții, cea mai importantă era secția organizare, în care fiecare armă trebuia să fie reprezentată.- La o ședință, am fost cooptați.- Amiral Iacovici și Col.Cantea, respectiv pentru marină și cavalerie.-

Dl. General Diculescu lua parte foarte rar la ședințele S.M.- La una din ședințe (prima dată când l-am văzut) i s'a oferit de General Negrei, colaborarea în secția organizare sau unde ar dori.- A răspuns că nu poate primi nimic, până ce nu se consultă cu prietenul D-sale Mihalache.- Am aflat după aceea că ar fi fost numit șef de secție politic, funcție cu care nu ar fi fost mulțumit.-

Era observatorul D-lui Mihalache.-
Aceasta declar, susțin și semnez.-

sa/. Locot C.Mihăilescu

2 Septembrie 1947

3 Sept 1947

V
00328

DECLARAȚIE

Subsemnatul Locot.rez.TICUTA MIHAILESCU, în continuarea declarațiunilor mele anterioare, declar următoarele :

1/. Colonel STOIKA STEFAN a întocmit un plan pentru organizarea lucrului în secția organizării, pe care prin luna Iunie mi l-a încredințat mie, cu niște notițe creionate, Dl.Stoika Grigore, care cuprindeau în esență organizarea instrucției și învățământului militar în școli și unități militare.- Aceste două piese trebuiau comprimate într'una singură și stilizate.- De față a fost și Maior Dristarian.- Aceste lucrări nu am avut timp să le citesc.- Se găseau la mine acasă pe noptieră.- Fuseseră citite și în ședință publică și nu prezentau nimic nou sau subversiv.-

2/. Prin luna Mai, în urmă hotărârei Comitetului S.M. de a se constitui secții militare pe lângă fiecare organizație național Tărănistă județeană, s'au trimis scrisori personale la parte din șefii de organizații județene de către Gl.Negrei și s'a dat comunicat prin " Dreptatea ", pentru organizarea și compunerea comitetului.- Această hotărâre s'a luat de General Negrei și Col.Stoika și s'a aprobat de comitet.-

În Mai se primiseră răspunsuri că s'au constituit secții militare la : Timișoara, Ploești (preș.Col.Comănescu) Dolj, Severin, Focșani.-

Din Iunie interzicându-se de către Dl.I.Mihalache din cauza arestărilor activitatea S.M.nu s'a mai trimis nici o circulară și contactul se făcea cu centrul întâmplător.- Nici până la această dată, organizarea fiind la început, nu se organizase încă un serviciu de curier, cum ar fi fost firesc, legătura făcându-se prin membrii care veneau ocazional în București Este cazul Centrului Ploești, de unde a venit la Dl.Gl.Negrei, col.Constantinescu expunându-i cum au decurs alegerile de comitet și starea de spirit din armată la unitățile din Ploești.-

3/. Nu știu de existența vre-unui depozit de arme.- Știu că Dl.Stoika Stefan, la sfârșitul unei ședințe din Decembrie 1946 (când a dat raportul Subl.Lăzărescu că a fost bătut să spună

unde are arme P.N.T.) a spus răsând : " Arme ? Noi nu avem ! dar astăzi nu mai este o problemă să-ți procuri armele când îți trebuie.- Ei au arme.- Si ar fi interesant să știm înainte unde le au ! "

4/. Nu știu că ar fi existat un serviciu organizat pentru legătura cu unitățile active.- Stiu însă că se urmărea desagregarea morală a ofițerilor activi printr'o propagandă dela om la om, care ținea pe ofițerii activi sub presiunea că vor avea curând soarta ofițerilor deblocați.- Col.Stoika a spus categoric : " prudență cu ofițerii activi.- Ei sunt supravegheați " Iar Gl.Stoika Grigore a spus că " starea de spirit din ~~armată~~ armată e proastă ! " Armata nu este cu Guvernul ! "

5/. Asupra legăturilor cu misiunile străine, nu cunosc decât următorul fapt.- M'am întâlnit către 25 Iunie ~~xx~~ la " Carul cu Bere " cu Maiorul Dristarian care mi-a cerut să-i prezint un ofițer din Statul Major, pe care să-l pună în contact cu cineva dela Ministerul de Externe, pentru a-i da informații asupra mișcărilor de trupe rusești în țară și în special în Ardeal.-

Nu am primit să-l satisfac.-

6/. Capitala (S.M.) era organizată pe sectoare și circumscripții.- Organizarea o cunoaște tot comitetul și în special Col.Stoika Stefan (Pancu, Stătescu, Zaharia, Valter).-Nu cunosc organizarea pentru că nu am luat parte decât la 2-3 ședințe, în care această organizare nu a fost discutată.-

7/. Stiu că a luat ființă către sfârșitul lunii Mai o subsecție militară a tineretului, aflată în curs de organizare când s'a interzis activitatea secției militare și că suflatul acestei organizații era Maior Popa.-Nu cunosc scopul, nici organizarea ei.- Stiu că activa și Lt.Valter în secție.-

8/ Nu am lucrat nici un plan de organizare, în afara celui despre " Documentare " asupra căruia am declarat anterior și stilizarea lucrării expusă în această declarație, întocmită de Col.Stoika Stefan și predată mie de Gl.Stoika Grigore.-

9/. Nu știu să se fi împărțit manifeste la sfârșitul ședințelor la care am participat eu.-

10/. Am văzut în " proiectul de organizare " întocmit de Col.Stoika Stefan probabil după indicațiile D-lui Maniu, cu care Col.Stoika avea strânse legături, că se prevăzuse organizarea de armate Române pe teritorii străine, care să fie folosite contra Rusiei în cazul unui conflict armat.-

Acest plan nu a fost discutat în nici o ședință plenară.- Ceeace s'a discutat în ședința plenară a fost planul

organizării lucrului pe secție.-

11/. Nu am asistat la conferința Col.Stoika Stefan când a vorbit despre " Armata de Măine " și nici la vre-o ședință a secției organizare la care ar fi asistat Dl.Penescu.-

Aceasta declar,susțin și semnez.-

ss/.Locot.C.Mihăilescu

00330

3 Septembrie 1947

6 Sept 1942

00331 ✓

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Lt. Col. C. Mihăilescu, în continuarea declarațiilor mele anterioare, mai relatez următoarele:

1). Nu recunosc și este absolut inexact că eu aș fi întocmit "Planul de organizare al armatei". Accentuez că până la arestarea mea nu am avut nici o cunoștință despre existența acestui plan și că nu am știut de el decât când mi s'a arătat la ancheta dela "almaison, când l'am citit și l'am înfierat.

Repet, eu am întocmit proiectul de organizare al secției informației și am primit dela Gl Stoika Gr. planul organizării lucrului în secția organizării și un bruiillon al dlui general, privitor la organizarea instrucției în armată (școli).

2). Cunosco pe Gl. Galin și Lt. col. Plesnilă Virgil și nu i-am văzut nici odată la secția militară P.N.T.

3). Legătura între secția militară și P.N.T. se făcea direct de col. Stoika Stefan și țin să arăt că orice hotărâre și inițiativă luată de secția militară era venită și stimulată de conducerea centrală a partidului care era ținută în curent cu toată activitatea secției militare. Directivele și aprobările hotărârilor ce se luau în sânul secției militare, erau făcute de către dl. Iuliu Maniu prin col. Stoika Stefan sau Gl Negrei G.

Astfel, în ședința plenară care a urmat imediat după alegeri, dl. Colonel Stoika a spus că l'a văzut pe dl. Maniu care i-a povestit că a prezentat misiunii americane un dosar cu neregulile săvârșite de guvern în alegeri.. I s'a răspuns Dlui Maniu că americanii au un dosar mai complet despre aceste nereguli și i s'a recomandat "să aibe răbdare". Au asistat la ședință, între alții: Lt. col. Stătescu, col. Stoenescu, Gl Zorzor, Gl Negrei, maior Recățău etc.

./.

Tot astfel, în cursul lunii Aprilie a.c., dl. G1 Negrei Gabriel a obținut direct dela dl. Maniu să se continue organizarea de secții militare pe țară, pe lângă organizațiile județene care urmau să fie sub conducerea directă a dlui Maniu, iar secția militară a Capitalei, să continue a rămâne sub conducerea dlui I. Mihalache.

4). În luna Mai - Iunie, după relatarea Slt. Cristescu (care înlocuise la secretariat pe Slt. Lăzărescu) numărul membrilor era de 380. Tendința era ca numărul să fie sporit cât mai mult și se lucra intens pentru a fi paralizate elementele susceptibile de a fi coop-tate.

5). În timpul cât am fost anchetat la "almaison" mi s'a arătat "proiectul de organizare al armatei" și el purta în en-tête recunoașterea col. Stoika Stefan că este autentic și a Lt. col. Stătescu D. că îl cunoaște ca aparținând col. Stoika.

Tot atunci am văzut un sfert de coală de hârtie pe care era scris și iscălit de col. Stoika Stefan, că în textul proiectului mai sus citat, cuvântul "german" trebuie înlocuit cu "rus".

Aceasta declar, susțin și semnez.

ss. Lt. Col. rez. C. Mihăilescu.

6 Septembrie 1947.

7 Septembrie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Căpitan ZAHARIA MARIN, în continuare declar următoarele:

1/. De la cine se primeau directive și dispozițiuni pt. activitatea C.P.M.?

RĂSPUNS:

Stiu că atât Dl. Col. STOICA ȘTEFAN cât timp a fost Președinte al acestei organizații cât și Dl. G-ral NEGREI după ce a fost ales Președinte, primeau directive și dispozițiuni de activitate de la Dl. I. MIHALACHE Președ. Organizației P.N.T. al Capitalei.

Acest fapt îl știu de la Dl. Gl. NEGREI, care mi-a spus în mai multe rânduri că toate ordinele le primește de la Dl. I. MIHALACHE, exemplu este cazul când mi-a spus că Dl. I. MIHALACHE l-a oprit de a se ocupa D-sa de organizarea C.P.M., pe Tardă, spunându-i că de acest lucru se va ocupa D-sa personal.-

Ca explicație Dl. Gl. NEGREI, începuse să se ocupe de această organizare și când a adus la cunoștința D-lui I. MIHALACHE, acestuia nu i-a convenit și atunci l-a oprit de a mai continua organizarea pe Tardă și să rămână numai cu organizația pe Capitală.

Dl. Gl. NEGREI mi-a comunicat că această dispozițiune, i-a fost dată în sens de către Dl. I. MIHALACHE.

În primăvara anului 1947 Dl. Gl. NEGREI se plânga către mine că D-nii Gl. STOICA GR. și Col. STOICA ȘTEFAN, probabil că lucrează peste capul D-sale direct cu Dl. I. MIHALACHE și Dl. MANIU, deoarece în acel timp a observat că Dl. I. MIHALACHE se purta mai rece cu D-sa.-

2/. De la cine mai primeau directive și dispozițiuni organizația C.P.M., în afară de Dl. I. MIHALACHE, de la P.N.T.?

RĂSPUNS:

Eu n'am cunoștințe directe, decât cele auzite de la Dl. Gl. NEGREI după cum am arătat mai sus că directivele le primea de la Dl. I. MIHALACHE.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

ss/Cpt. Zaharia Marin

ii' Aug. 1947

V

73334

DECLARAȚIE

Subsemnatul Locot.rez.C.MIHAILESCU, domiciliat în București Str.Gramont 7, fiind interogat asupra punctelor de mai jos, declar următoarele:

Am început să frecventez P.N.T., secția militară, imediat după alegerile din Noembrie 1946.

Nu sunt membru de partid.

Mi s'au dat însărcinări pe care le-am acceptat.

Cred că mi s'au dat aceste însărcinări, deși nu eram membru de partid, atât pentru că se conta că voi executa lucrări bune, cât și pentru că să fiu atras, prin atenția care mi se acorda.

Trei au fost însărcinările primite:

- Să țin o conferință despre "Armată și Democrație" pe care nu am ținut-o;

- Să compun într-o singură lucrare un program de lucru al secției, scris de dl.Col.STOICA ȘTEFAN, și un proiect de organizare în general al armatei, creștat de Dl.G-ral STOICA GRIGORE. Lucrarea nu s-a efectuat și să fac un proiect de organizare a unui serviciu de informații al secției militare. Însărcinarea am făcut-o de la comitet /G-ral NEGREI, ȘTOICA și Col.STOICA/. Când am fost gata am predat-o D-lui Gr.STOICA D-sa a citit-o cu Dl.Gral.NEGREI, modificând titulatura./din "Secția Militară" în cerc profesional a studii militare/. și titlul /din Serv.Informații/ în "Biroul de Documentare"/ fondul a rămas același. Lucrarea a fost recitită într'un cerc restrâns /G-ral STOICA, subsemnatul și un maior DRISTORIAN/ și predată maiorului DRISTORIAN pentru a fi bătută la mașină. La primărepedere, maiorul DRISTORIAN, mi-a spus că ar fi distrus lucrarea și că urmează să o refacă el din memorie.

Secția Militară P.N.T., căuta să capteze elemente active din armată.-

./.

Intrucât aceste elemente nu puteau participa la ¹⁹³⁵sedințe, instrucțiunile verbale prevedeau ca propaganda printre ei să se ducă dela om la om și felul de instrucțiuni sau dat în ședințe de comitet de către Dl. G-ral STOICA și Col. STOICA.

Sau făcut în repetate rânduri afirmația că guvernul nu poate conta pe armată. Cred că acestea se referea la eventualitatea unui conflict intern, mai ales că afirmația sa făcut când s'a comentat rezultatul alegerilor.

Se afirmă că regimul actual nu pleacă dela putere decât după baricadare.-

În privința armamentului știu următoarele: Imediat după alegeri, când agenții militari dela Urne, au raportat că au fost închși și bătuți să spună unde și câte arme au P.N.T., Dl. Col. STOICA și ceilalți din comitet au râs, spunând că ei nu au arme și că acest lucru nu mai constituie astăzi o problemă. Arme sau putea aduce ușor. Spuneam că interesant ar fi să se știe unde țin guvernul armele, ca să nu se poată folosi de ele.

Despre "Planul General de organizare al Armatei" care mi s'a arătat la anchetă, nu am știut nimic.

Luând cunoștință despre el, constat că este criminală, că sabota Tratatul de Pace și ~~ducea~~ ducea la înarmarea țării în vederea unui războiu care ar fi însemnat distrugerea ființei etnice a neamului.

Mă socotesc și socotesc pe ofiterii mici care veneau să cu încredere acolo și care nici nu bănuiau nimic despre această acțiune subversivă, că am fost înșelați și târați fără stirea noastră într-o luptă împotriva intereselor poporului român.

Scris și subscris de mine de bună voie și nesilit de ni
meni.-

ss/Lt. rez. C. Mihăilescu

11 VIII.1947
București.

10 sept 1947

V

10336

DECLARAȚIE

Subsemnatul, lt.col. Mihăilescu Ticuță, în continuarea declarațiilor mele anterioare, mai relatez următoarele:

Deși nu am frecventat prea mult secția militară a partidului N.T. și deși până la sfârșit mă găseam încă în perioada de informație, întrucât nu m'am înscris nici odată în partid, mă consider înșelat, pentru că astăzi când perdeaua cade, văd că unuia ră aspectul care mi s'a prezentat și altul dedesupturile reale. Anumite fapte capătă astăzi semnificație nouă și le voi relata.

Atrăși de mirajul reintegrării noastre în armată sau de plasarea noastră în administrațiile publice, puncte trecute ca momeală în programul P.N.T., îmi dau seama acum că eram destinați să servim numai ca instrumente și masă de manevră politică.

1). Încercarea de polarizare a tuturor militarilor, din toate pozițiile (activi, rez. c.d.) nu se făcea din altruism ci pentru a dezagrega coeziunea corpului ofițeresc activ. De nenumărate ori, în cerc restrâns sau în ședințe publice s'a spus de gl. Negrei, Gl. Zorzor Col. Stoika, etc., că "aici" (la P.N.T.) se va face adevărata încadrare a oștirii, că "soarta ofițerilor rămași încă în cadrul activ este pecetluită" că "nu mai avem armată", urmăreau dezagregarea morală a oștirii, uitându-se că armata este a țării, nu a unui partid. Înfierez astăzi această acțiune.

Le adănceau astfel nemulțumirile firești ale ofițerilor născute atât din deblocarea cerută de condițiile tratatului de pace, cât și de greutățile economice prin care trecea țara după doi ani de secetă și un război pierdut.

2). Dar dacă acțiunea P.N.T. este până aici necinstită, ea devine criminală prin următoarele elemente:

./.

1307

a). "Proiectul de organizare al armatei, care prevedea eludarea tratatului de pace, crearea de armate pe teritorii străine și război alături de unii aliați în contra altora, este o crimă în contra celor care ne-au întins mâna în necaz, ca și în contra ființei etnice a neamului, care a sângerat prea mult, ca să mai poată supraviețui unui al treilea război între titani.

b). Când - după alegeri - s'au dat rapoartele delegaților militari dela secții, asupra neregulelor constatate, s'a raportat de Slt. Lăzărescu și alții, că au fost cercetați să spună unde și câte arme au P.N.T.. Col. Stoika St. le-a răspuns răsând că "nu au arme", că "astăzi nu mai este o problemă procurarea armelor" și că "este o prostie să-și închipuie cineva că se poate încerca ceva cât timp rușii sunt în țară". Ultimul punct circula curent în cercurile P.N.T. Deci se aștepta momentul ratificării tratatului de pace, ca Rușii să plece și o acțiune în forță să devină posibilă.

c). S'a întreținut chiar în ședințele publice, prezidate de Gl. Negrei și secundat de col. Stoika și Gl. Zorzor adversitatea contra U.R.S.S.. Nu odată Lt. col. Demetrescu, șeful informațiilor a atacat pe ruși în turul de orizont politic pe care îl făcea săptămânal. Nimeni nu l'a oprit, nu i-a lăsat cuvântul. Si simpla afirmație făcută odată de Gl. Zorzor că "aceasta nu angajează secția și P.N.T.", astăzi nu o mai consider suficientă.

3). Si acțiunea secției militare nu poate fi considerată ca necunoscută de conducerea P.N.T. Intrunirile se țineau doar în case lor; publicațiile se făceau în "Dreptatea".

La alegerea comitetului, dl. Maniu a trimis pe dl. Coposu, cunoscut ca fiind unul din credincioșii săi, ca observator personal.

Dl. Mihalache a venit și a vorbit secției militare.

Dl. Maniu a dat personal deslegare dlui General Negrei să continue organizarea S.M. pe întreaga țară. Tot Dsa a informat pe membrii secției, prin general Stoika St. asupra convorbirii avute cu americanii asupra

"neregulelor" săvârșite de alegeri, când i s'a recomandat "răbdare".

Când s'a prezentat anteproiectul biroului de informații, dl.Gl. Negrei a spus că după ce va fi definitivat, trebuie prezentat la Partid, pentru aprobare. Iată elemente care dovedesc că chiar pentru lucruri mai mici se primeau instrucțiuni și se raporta de executare.

4). În timp ce spiritele se înfierbântau, pentru că momentul ratificării se apropia și cu el sorocul tuturor revendicărilor și al tentațiilor, șefii noștri erau "alături de noi" cu trup și suflet, după cum urmează :

- Dl. Maniu se îmbolnăvea grav;

- dl. Mihailescu și Penescu plecau sau încercau să plece (ceeace este tot una) cu avionul în străinătate, dezertând depe baricadele pe care putea muri prostimea și lăsându-ne să ne descurcăm cum vom putea;

- Dl. Gl. Negrei Gabriel își aducea aminte că este bătrân și se interna în spit. militar.

Aceștia erau "marii șefi" pe care trebuia să-i urmărim.

Uitaseră că ei fuseseră aceia care stimulaseră, controlaseră și hotărâseră activitatea secției militare.

Toate aceste elemente, asociate cu cele cari îmi scapă acum, capătă astăzi aspectul înșelătoriei a cărei victimă am fost.

De desolidarizare ar fi puțin, eu înfierz cu tărie atât sistemul politicianismului vechiu, care m'a făcut să ezit luni de zile fără să mă înscriu în partid, cât și -mai ales- acțiunea P.N.T. de inconștientă subminare și crimă contra țării.

Aceasta declar, susțin și semnez.

ss. Ltcol. C. Mihailescu.

10 Septembrie 1947.

10 Sept 1947

9339

DECLARAȚIE

Subsemnatul Lt.rezerv.C.MIHAILESCU- TICUTA in continuarea declarației mele anterioare, declar următoarele :

Însărcinarea de a întocmi un proiect pentru înființarea unui "serviciu de informație" mi s'a dat de D-nii Col.Stoika Stefan și Gl.Stoika Grigore.-

Modificarea titlului în " biroul de documentare ", au fost făcut de Gl.Stoika Grigore personal, după ce l-a citit și Dl.G-ral Negrei Gabriel.-

Proiectul cuprindea în esență următoarea organizare :
Organizare :

- un birou central la București
- birouri similare la toate organizațiile județene, conduse pe cât posibil de ofițeri de Stat Major.-
- toți membrii activi se considerau ca fiind agenți informatori.-

Piese ce se lucrau :

- Rapoarte informative lunare, asupra stărei de spirit din armată (activă) C.D. și rezervă) populație civilă și asupra curentelor politice și economice.- Aceste rapoarte informative erau trimise la Biroul Central, unde se centralizau într'o
- Sinteză informativă lunară, care trebuia să fie folosită și de partid.-

Această lucrare încredințată de Dl.General Stoika Grigore cu modificarea en-tet-ului și a titlului (i s'a " birou de documentare ") Maiorului Dristarian, ea să fie bătută la mașină, a fost distrusă de Maior Dristarian, de teamă să nu se găsească la el, în cazul unei percheziții.-

Maiorul Dristarian era un om de încredere al G-ral Stoika Gh. și era destinat să conducă acest birou de documentare.-

Nu știu dacă printre ofițerii participanți la ședință în uniformă, era și ofițeri activi.- Știți că la una din ședințe mi s'a atras atenția că în sală ar fi doi ofițeri

activi trimiși de Marele Stat Major ca să observe ce se petrece în ședință.-

Dintre cele 4 secții, cea mai importantă era secția organizare, în care fiecare armă trebuia să fie reprezentată.- La o ședință, am fost cooptați.- Amiral Iacovici și Col. Cantea, respectiv pentru marină și cavalerie.-

Dl. General Diculescu lua parte foarte rar la ședințele S.M.- La una din ședințe (prima dată când l-am văzut) i s'a oferit de General Negrei, colaborarea în secția organizare sau unde ar dori.- A răspuns că nu poate primi nimic, până ce nu se consultă cu prietenul D-sale Mihalache.- Am aflat după aceea că ar fi fost numit șef de secție politic, funcție cu care nu ar fi fost mulțumit.-

Era observatorul D-lui Mihalache.-

Aceasta declar, susțin și semnez.-

ss/. Locot C. Mihăilescu

2 Septembrie 1947

20 sept 1947

00341

Copie Tezi vol VI f284-292

DECLARAȚIE

Subsemnatul Locot. Mihădlescu Ticuță, recapitulând declarațiunile mele anterioare, fac următoarea declarație-sinteză, cuprinzând punctele importante din cuprinsul celor anterioare :

1). Am luat contact cu secția militară P.N.T. la începutul lunii Decembrie 1946, din capacitatea orientării mele politice.

2). De la prima ședință am luat cunoștință de organizarea comitetului de conducere, care era următorul :

Președinte: G-ral Negrei Gabriel,

Prim.V.Preș.Col.Stoika Stefan,

V.Președ.: Gral Zorzer,

Gral Barbu

Gral Stoika Grigore.

Membrii: Col.Dumitrescu

Col.Apostolescu

Maier Pupa

Cpt.Zaharia Marin

Lt.Valter

Plt. Balan și

Maistru Cazan.

Casier : Locot. Stătescu Dumitru

Secret.gl.: Col.Stoenescu

Secret adj. Sbt. Lazărescu, înlocuit ulterior cu Slt.Cristescu.

3). Organizarea S.M., P.N.T. era făcută pe patru subsecții de activitate :

a). S.Secția juridică, condusă de gral Zorzer;

b). Subsecția organizare condusă de gl.Stoika Gr.

c). " informații " de col.Dumitrescu

d). " presă și prop. " de maior Feteacă Ion

./.

M.C.

4). Scopul secției militare P.N.T. era următorul :
- "aparent, judecând după ședințele publice, scopul părea a fi revendicarea drepturilor lezate ale militarilor și studiul armatei prezente și viitoare. Judecând după guma care se ducea după ofițerii deblocați și după permanenta alimentare și adăncire a nemulțumirilor inerente după un război pierdut și doi ani de secetă, cât și după defaimarea armatei actuale, se putea trage concluzia că se urmărea dezagregarea morală și materială a armatei existente, pentru a nu fi piedică unui regim P.N.T. Adăugând proiectul de organizare al armatei, se desprindea scopul ascuns al organizației, acela de a crea un mijloc ascuns de luptă la dispoziția P.N.T., atât pentru un conflict armat intern, cât și unul extern." (Pentru punctul 1-4, vezi declarația din 31 Aug.1947).

5). Am întocmit un proiect pentru înființarea unui "serviciu de informație", înmărmur pe care am primit-o de la gral Stoika Grigore și col.Stoika Stefan. Acest proiect prevedea următoarea organizare :

- a). un birou central la București,
- b). birouri similare la toate org.județene, conduse pe cât posibil de ofițeri de Stat Major.
- c). informatori, pentru care erau folosiți toți membrii activi, considerați ca atare.

Sistemul de activitate prevăzut prin acest proiect era organizarea de rapoarte informative lunare, asupra stărei de spirit din armată (activi, C.D. și rezervă) populație-civilă, precum și asupra curentelor politice și economice, care erau trimise biroului central, unde se centralizau toate într-o sinteză informativă lunară care se înainta apoi forurilor superioare ale partidului.

Ulterior, titlul acestui proiect a fost modificat de gl Stoika Grigore, în acela de "birou de documentare".

6). Știu că gl Diculescu Ahile participa rar la ședințele secției militare, în calitate de observator al dlui Mihailescu (pentru punctul 5 și 6 vezi declarația din 2 Sept.1947).

7). Prin luna Iunie 1947 mi-a fost încredințat un plan pentru organizarea lucrului în secția organizării, împreună cu niște notițe ereionate de gl. Stoika Grigore, ce cuprindeau organizarea instrucției și învățământului militar în școli și unități, în scopul de a fi stilizate și comprimate într-o singură lucrare.

8). În luna Mai s.e. se primiseră răspunsuri de constituire a S.Mil. din Timișoara, Plocești, Dolj, Severin și Pitești.

9). Spre sfârșitul lunii Mai s.e. s luat ființă o subsecție a tineretului militar al cărui organizator era maiorul Pupa.

10). Către sfârșitul lunii Iunie s.e. maiorul Directoriam mi-a cerut să-i prezint un ofițer de încredere dela M.S.M., pe care să-l pună în legătură cu "cineva" del Min. Afacerilor Externe, în scopul de a-i da informațiuni asupra mișcărilor de trupe sovietice din țară și în special din Ardeal. (Pentru punctul 7 - 10 vezi declarația din 3 Sept. 1947).

11). Legătura între secția militară și P.M.T. se făcea de col. Stoika Stefan "și orice hotărîre și inițiativ luate de secția militară, era venimă și stimulată dela conducerea centrală a partidului, care era ținută în curea cu toată activitatea secției militare; directivele și aprobările hotărîrilor ce se luau în sânul secției militare erau făcute de către dl. Iuliu Maniu, prin col. Stoika Stefan sau general Negrei Gabriel".

În cursul lunii Aprilie s.e., dl. General Negrei a obținut direct dela dl. Maniu să se continue organizarea de secții militare pe țară, pe lângă organizațiile județene, care urmau să fie sub conducerea directă a dlui Maniu iar S.M. a Capitalei să continue a rămâne sub conducerea dlui Mihalsche.

12). În luna Mai s.e., după relaterea Slt. Cristescu (care înlocuise la secretariat pe Slt. Băzărăscu) numărul membrilor S.M. era de 380.

00344

13). În timpul când am fost anchetat la "Salmoisen" mi s'a arătat "proiectul de organizare al armatei" și el purta în en-tête recunoașterea Col.Stoika Ștefan că este autentic și a Locet.Stătescu că îl cunoaște ca aparținând Col.Stoika. Tot atunci am văzut un sfert de coală de hârtie pe care era scris și înscrit de col.Stoika Ștefan că în textul proiectului mai sus citat, cuvântul "german" trebuie înlocuit cu "rus". (Pentru punctele 11 - 13 vezi declarația din 6 Sept.1947).

14). La ședințele publice prezidate de gral Negrei și secundat de col.Stoika Ștefan și gl.Zerzer, s'a întraținat adversitatea contra URSS". Nu odată Locet.Dumitrescu, șeful informațiilor, a statat pe ruși în turul de orizont politic pe care-l făcea săptămânal. Nimeni nu l-a oprit, nu i-a luat cuvântul și simpla afirmație, făcută odată de gl.Zerzer că - aceasta nu angajează acțiunea și P.N.T. - este tăzi nu e mai consider suficientă".

15). Desolidarizarea mea față de acțiunile P.N.T. este puțin spus ; infierez acțiunea sa subversivă ca și dezertarea căpeteniilor, prin fuga dela Tâmbălan. (Pentru p-tele 14 - 15, vezi declarația din 10 Sept.1947).

16). Nu sunt membru de partid. Nu am nimic comun cu P.N.T., mai ales după ce am văzut prin închisori "densul lașităților" și egoismele celor potentați și mă deșăr vrăjmaș acțiunii de subrezire a țării, dusă de oameni interesați numai de dorința de a perveni.

În concluzie, dezavuarea este organică, sinistrită și categorică.

Accasta declar, susțin și semnez.

sa.Locet.c.Mihăilescu Tîeuță.

București, 20 Septembrie 1947.

7 oct 1947 ✓

00345

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Lt.Col.rez. TICUTA MIHAILESCU, în continuarea declarațiilor mele anterioare, mai relatez următoarele:

1.- Am cunoscut pe Lt.Comandor Cioroiu ca sublt.în Reg. Gardă "M.V.", unde mi-a făcut stagiul în infanterie. De atunci l-am văzut rar, iar în ultimul an nu l-am văzut decât o singură dată, în treacăt, pe strada Regală.-

Pe Comandorul Mocanu îl cunosc vag.

Nu am întreținut nici un fel de relații cu ei.

2.- În ceace privește orientarea antisovietică și antisemită a P.N.T. completez cu următoarele elemente:

a). Dl.Maniu nu a dat curs audienței obținute la Dl.Vășinski;

b) Dl.Maniu a trimis emisari în apus (și vroia să trimită și pe Mihalache et comp.) dar la Moscova nu a trimis pe nimeni;

c). Nemulțumit de rezultatul alegerilor, Dl.Maniu s-a plâns la Anglo-Americanii; nu însă și la Sovietici;

d). Secția militară, prin Col.Dumitrescu C., a criticat curent pe Ruși, în turul de orizont politic săptămânal. La intervenția Lt.Col.Stătescu și Maior Fetecău, Dl.Gen. Negrei a răpus că: "are el boală la Ruși", iar Gl.Zorzor că "aceste afirmații nu angajează P.N.T." Dar nu i s'a luat cuvântul, cum era normal, când se vorbește rău de un prieten;

e). Col.Stoika Ștefan a spus prin Decembrie a.c. imediat după alegeri, că nimic nu se poate încerca contra actualului regim, atât timp cât sunt Rușii în țară. Ii considera deci ca o piedecă.-

f). Intr'o ședință din luna Mai a.c., când se vorbea că lucrurile merg prost în țară, Maiorul Murășețeanu a luat cuvântul, arătând că este normal să fie astfel, când țara este condusă de "Jidoafca de Ana Pauker". Asistau: Gl.Negrei, Gl.Zorzor, Gl.Stoika Grigore, Col.Stoika Ștefan, Col.Spiridoneanu, Col.Stoenescu, Maior Fetecău, etc.

g). Atmosfera era insinuos antisemită. Prin acceptarea grupului legionar în partid, în cap cu Comarniciu ea s-a accentuat.-

3.- Prin Martie 1946, am vorbit cu Dl.Gl.Constantin Niculescu, şeful Casei Militare a M.S.Regelui, care mi-a dat însărcinarea să-i fac un studiu asupra organizării propagandei în general şi a Ministerului Propagandei în special în ideea că se va crea un guvern neutru, care să ducă la alegeri libere şi la destindere internă. În acest guvern care urma să fie prezidat de Dl.Gl.Niculescu C., eu urma să conduc propaganda. În acest guvern trebuia să între numai oameni care să nu aibe nici o coloratură politică. Durată era limitată strict de alegeri şi consultări regale pe baza rezultatului lor.-

Motivele pentru care am apelat la mine erau: faptul că mă cunoştea şi mă aprecia; fusesem deja secretar general la Ministerul Propagandei, între 23 Ianuarie 1941 - 1 Iulie 1941 şi pentru că eram considerat ca unul dintre puţinii specialişti în propagandă dintre oamenii neînsoldaţi în vre-un partid.-

Acestea declar, susţin şi semnez.

ss.Lt.Col. Ticuţă Mihăilescu.

7 Octombrie 1947 Bc.

10347

C.N.S.A.S.

100 E
1348

R E F E R A T

=====

Asupra activității politice a maiorului rez.
FETECAU IOAN, domiciliat în Bucureștii Noi, strada Castel
nr. 77.-

Inscris în C.P.M. din P.N.T. în luna Septembrie
1947, ~~după~~ pe la 9 August 1946, a fost trecut în cadrul dispo-
nibil.-

Arată că până la alegeri C.P.M. era condus de
către STOICA STEFAN, iar după alegeri s'a procedat la for-
marea unui comitet de sub președinția generalului NEGREI-
și s'au format 4 secții.-

Secția Jurdică, condusă de gralul ZORZOR.-

Secția Organizare, condusă de gralul BARBU.-

Secția de Presă a fost încredințată lui.-

Secția Informații arată că nu știe cui a fost ~~în~~
încredințată.-

La secția de presă arată că avea misiunea să ia
legătura cu Redacția ziarului Dreptatea pentru a obține o
rubrică pentru C.P.M., însă nu s'a aprobat de către redacția
ziarului- în acea rubrică urma să fie publicate zilnic
diferite articole de către C.P.M.

A publicat la ziarul DREPTATEA" rezumatul sed.
de deschidere a activității C.P.M. pe anul 1947 și rez
conferinței col. STOICA, despre " Armata de mâine".-

Arată că nu a avut nici o sedință specială unde
să fi primit instrucțiuni de felul cum trebuie să activeze.
Niciodată nu a luat parte la sedințe de comitet. A luat
parte la ședințele publice. În ziua de alegeri, am fost la
domiciliul lui MANIU Un număr de 10 ofițeri membri în C.P.M.
iar el împreună cu gralul BARBU, au însoțit pe MANIU la
secția de vot.- toți ofițerii au stat acolo până a doua zi
la orele 12.- Tot aici a cunoscut pe CIOROIU pe MOCANU,
însă care au stat numai puțin și nu știe cu cine au luat
legătura.-

///

9349

CONCLUZII Maiorul FETECU IOAN a activat în org. militară P.N.T., cu scopul de a fi reîncadrat în armată. Nu a luat parte la ședințe restrânse de comitet - cunoaște numai ce s'a discutat în ședințe ~~maximale~~ publice. În secția de presă, arată că nu a avut altă activitate afară de cea arătată deoarece nu i s'au dat suficiente instrucțiuni de felul cum trebuie să activeze.-

COMISAR ȘEF,

CHITAN ILIE.-

30 Aug. 1947

Copie Tehi vol V f 303-304

10350.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Maior rez. IOAN PETECAN, domiciliat în Bucureștii Noi, Strada Oastei Nr. 77, căsătorit nu am copii, declar următoarele:

1.- M'am înscris în partidul N. Tărănesc în luna Septembrie 1946, după ce mai înainte la 9 August 1946, am fost trecut din oficiu în cadru disponibil.-

2.- Scopul pe care l'am urmărit, înscriindu-mă în acest partid, a fost acela de a putea să fiu reintegrat în armata de unde după părerea mea fusese îndepărtat pe nedrept.-

3.- În cursul lunii Sept. și Noiembrie 1946 până la alegeri, Cercul profesional militar al Capitalei, funcționa sub președinția Dlui Col. Stoica Stefan.

- Discuțiile ce se purtau în ședințele din acest interval, erau făcute în jurul legii electorale care se citea și explica, cum trebui să ne înscrim și anume unde pentru a obține certificate de alegator, și cum să procedăm în cazul când nu ni-se eliberează.

- În general Legea electorală era considerată nefavorabilă, pentru anumite puncte ce le conținea și care nu conveneau partidului.-

4.- După alegeri, s'a procedat la alegerea unui comitet, care a fost format din următorii Domnii: Gl. Negrei Gabriel președinte, Col. Stoica Stefan, prim vicepreședinte, Gl. Stoica vice președinte, Gl. Zorzor și Gl. Barbu deasemenea vicepreședinte, col. Stoienescu, secretar, Cpt. Zaharia membru împreună, cu Lt. Walter, Sublt. Lazărescu, maestru Cazan, plot maj. Albu Gh., fiind cooptați mai târziu ca membrii Dnii Col. Apostolescu și maior Pupa.-

5.- Organizarea secției militare profesionale era făcută astfel:

a) secția juridică, președinte Dl. Gl. Zorzor, avea misiunea să pregătească diferite proiecte de legi referitoare la poziția Of., înaintări în armata, pensii etc.

b) Secția organizare, președinte Dl. Gl. Stora Grigore; avea misiunea să pregătească, diferite proiecte de legi referitoare la organizarea armatei.-

c) Biroul presei, prin care se propunea să se obțină aprobarea ca ziarul partidului să ne rezerve o rubrică în care să se publice toate chestiunile ce interesează activitatea Cercului militar profesional.- Acest serviciu mi-l a fost mie încredințat pentru a-l conduce, de către Dl. general Zorzor.-

- Acțiunea mea la acest birou a fost aceea de a face legătură cu redacția ziarului, unde duceam spre publicare diferite convocări, precum și rezumatul conferințelor ținute.-

- Am publicat rezumatul ședinței de deschidere a activității cercului pe anul 1947, prezidată, de Dl. Prof. Dr. Constantinescu vice-președ. al organizației Capitalei și rezumatul Conf. Dlui Col. Stoika Stefan cu titlu "Armata de mâine".

6.- În ședințele cercului ținute în intervalul Decembrie 1946 - Februarie 1947, s'au discutat în deosebi programul de activitate al cercului pe anul în curs, propus de Dl. General Negrei președintele cercului în care se solicita, atât președinților de secții cât și of. încadrați în aceste secții să facă la rândul lor, programe de lucru amănunțite asupra diferitelor chestiuni de organizare ale armatei.-

- Dintre aceștia singur Dl. General Zorzor a prezentat un plan de lucru, pe care l'a citit în ședința și care se referea la proiectele de legi; înaintăr în armată pentru of. și subof., Legea poziției Of. și subof. și Legea căsătoriei Of. și Subof.-

- Mai târziu a depus un memoriu, Comitetului Dl. Maior Pupa, referitor la Of. din cadru disponibil, al cărui cuprins nu-l cunosc deoarece el, s'a discutat numai în secția juridică, de către Dl. General Zorzor și membrii acesteia.-

- Personal nu am luat parte la nici o ședință ținută de aceste secții, întâi pentru că nu figuram ca membru în nici una din ele și în al doilea rând pentru

12352

că am considerat un lucru destul de nerezabil, act.
tatea lor.- Exemplu: se făceau acum proiecte de legi,
pe care și le propuneau, sau mai bine zis care în
mod normal nu ar fi fost posibil să se pună în apli-
care decât în cel mai bun caz, după patru ani, dacă și
atunci partidul ar fi venit la putere.- Ceea ce după
mine constituie o utopie.-

- Incepând din luna Februarie eu nu am mai
lăsat parte la nici o ședință a cercului, pentru că
m'am îmbolnăvit.-

- Declar că nu am avut cunoștința că nici
unul din membrii partidului înainte de a mă înscrie,
înscrierea am făcut-o singur, fără să mă fi recoman-
dat cineva.-

- Pe Dl. Penescu l' am cunoscut prima oară la
Clubul Central al partidului în ziua de 18 Noiembrie
iar pe Dl. Maniu și Mihalache i-am văzut și cunoscut
pentru prima oară în ziua de alegeri la locuința
Dlui V. Serdici din București, unde am fost reparti-
zați 12 ofițeri pentru acea zi, pe care am petrecut-o
acolo.- De atunci și până azi pe Dl. Maniu și Penescu
nu i-am mai văzut, iar pe Dl. Mihalache l'am mai văzut
odată când a venit la o ședință a Cercului nostru
dela Club, cam pe la sfârșitul lui Ianuarie sau in-
ceputul lui Februarie 1947.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau de
bună voe și nesilit de nimeni.-

ss, Maior I. Petecau.

30 August 1947.

31 Aug-1942

Copie Digi vol V / f 308-313

70353

DECLARAȚIE

Urmare la declarația dată în ziua de 30.VIII.1947,
subsemnatul Maior Ioan Gr. FETECU mai declar următoarele :

1/. Cercul profesional militar al Capitalei a dat un comunicat scris, publicat în ziarul Dreptatea și adresat tuturor organizațiilor Județene din țară, prin care ruga pe șefii acestor organizațiuni să înființeze secție militară profesională, care să procedeze la alegerea unui comitet de conducere, format din circa 9 membrii, al căror nume să fie comunicat secției militare profesionale din Capitală.--

Stiu că s'au primit numai trei răspunsuri referitoare la această chestiune și anume : Din județele Timiș, Sibiu și un județ din Moldova pe care nu mi-l amintesc numai acestea așa dar au răspuns că au format cercuri profesionale militare, înaintând tabele, de membrii Comitetului ales.--

2/. Discuțiile ce s'au produs la ședințele de după alegeri, în cursul lunilor Noiembrie și Decembrie 1946, au fost în cea mai mare parte consacrate modului cum s'au făcut alegerile și asupra rezultatului acestora, care produsese o stare demoralizantă în rândurile membrilor Cercului.--

3/. Adaog deasemenea că pe lângă secțiile de organizare, juridică și presă iar o'am la aceeași dată s'a vorbit de înființarea unui serviciu de informații pe care Dl. General Negrei a spus în ședință publică, că-l va numi pe Dl. Col. Mihăilescu - Ticuță, cu conducerea lui, totuși în cele din urmă, nu a mai fost dat D-lui Col. Mihăilescu, aceasta din ceeace am auzit eu, vorbindu-se și probabil a fost încredințat altei persoane pe care eu nu o cunosc.--

4/. Adaog deasemenea că din Comitetul de Conducere al Cercului mai făcea parte, în calitate de casier Central, Dl. Col. Stătescu D-tru.--

5/. Deasemenea mai declar că într'una din ședințele dinainte de Crăciun sau după Crăciun imediat (nu-mi pot aminti cu precizie) comitetul a luat hotărârea să numească câte un delegat al Cercului, pe lângă fiecare sector politic din Capitală, care

să colaboreze cu toți militarii din acel sector înscriși în partid la acțiunea desfășurată de secretarul politic după o prealabilă și amănunțită înțelegere.-

- Printre aceștia știu că au fost numiți, Dl.Col.D-tru Stătescu și un comandor Marin, la sectoarele unde-și aveau domiciliile.- Pe ceilalți nu mi-i amintesc.-

6/.In ziua de alegeri și noaptea de 19/20 Noembrie până a doua zi la orele 10-11 dimineața le-am petrecut după cum am afirmat în declarația din ziua de 30 l.c.la locuința D-lui Serdici,adică unde ei aveau domiciliul și Dl.Manu.-

- Dl. General Barbu și cu mine am însoțit pe Dl.Manu la localul de vot la Școala Visarion, iar de aici am mers la Băncasa, apoi la Dudești Cioplea și în cele din urmă am revenit acasă pe la orele 12,30 - 13.- În același timp cu noi au mai fost în mașină Siguranței care de obicei îl însoțea pe Dl.Manu încă 2 sau 3 ofițeri și anume : Lt.Nicolae S., Lt.Popescu Mircea, Lt.Armăutu.-

7/. In cursul unei ședințe ce s'a ținut în luna Ianuarie 1947, Dl.Colonel Dumitrescu C. care făcea cronica internă și externă, a afirmat că U.R.S.S. cu toată atitudinea intrasigentă pe care a avut-o atât la Paris cu ocazia încheierii Tratatului de Pace cu țările satelite cât și în conferința miniștrilor de Externe din America a fost nevoită să cedeze dărzenei anglo-americane.-

- Subsemnatul am protestat contra acestor afirmațiuni și am atras atenția să nu se mai permită de către Comitet asemenea comentarii cari ar putea fi interpretate într'un sens dăunător și periculos relațiilor de prietenie loialitate ale țării față vecinul nostru dela răsărit.- În acest sens a intervenit și Dl.Colonel Stătescu.-

- După ce s'a ridicat ședința ~~xxx~~ am atras atenția în mod deosebit D-lui ^{Președ.} General Negrei asupra acestui lucru și D-s-a promis că va lua măsuri.-

- Este adevărat că dela acea dată Dl.Col.Dumitrescu nu a mai venit la nici o ședință la care am mai luat eu parte

8/.Mai declar că în una din ședințe am fost de față când câțiva ofițeri din cadrul disponibil, noui veniți la ședință s'au întrebat pe Dl.Colonel Stoika cum se va rezolva situația lor.

- Dl. Colonel Stoika le-a răspuns să fie să liniștiți că pe lângă faptul că în programul partidului există un punct prin care se obligă să rezolve favorabil toate nedreptățile

00355

făcute în această privință, are și promisiuni solemne din partea conducerii că chestiunea se va soluționa cum se cuvine la momentul oportun.-

9/. După conferința ținută de Dl.Colonel Stoica cu subiectul " Armata de Măine " s'au înscris la cuvânt în contradictoriu Dl.Col.Leonescu, un colonel de administrație al cărui nume nu-l știu și maiorul Mureșeteanu din Aviație.-

- Acesta din urmă în expunerea sa apronunțat ceva în legătură cu "D-na Ana Pauker și oamenii săi "

- Ce anume nu pot preciza, pentru că eram în holl-ul Clubului, fumam o țigare, ușile fiind deschise, însă am reținut exact cuvintele : " Ana Pauker și oamenii săi " .-

- Trebuie să accentuez că în declarația ce am dat-o în ziua de 6 August la Malmaison când am fost anchetat prima dată, greșit am afirmat că cuvintele de " D-na Ana Pauker și oamenii săi " ar fi fost pronunțate de Dl.Col.Apostolescu.-Acum mai amintesc precis că acestea au fost pronunțate de maiorul Mureșeteanu așa, cum am afirmat mai sus și nu de Col.Apostolescu.

Accasta îmi este declarația pe care o dau și semnez de bună voie și nesilit de nimeni.-

ss/. Maior Feteacău I.

31 August 1947

3 Sept 1947

5356

Copie Original Vol VI/314-316

DECLARAȚIE

=====

Urmare la declarația mea dată în ziua de 31.VIII.1947 subsemnatul Maior rez. IOAN FETECU declar următoarele :

1/. În calitate de șef al biroului presei, funcție pe care mi-a încredințat-o Dl. General Zorzor am primit următoarea însărcinare.-

- Să fac legătura cu ziarul Dreptatea stăruind să mi se afecteze o rubrică pentru cronica militară.-

- În acest scop am luat contact cu Dl. I. Totu primul redactor, care a primit spre publicare câteva convocări, precum și un comunicat, al Cercului Profesional Militar pe care le-am predat personal inclusiv rezumatul a 2 ședințe ținute în cursul lunii Ianuarie 1947.-

2/. Ședințe speciale în scopul primirii de instrucțiuni, nu am avut.- Toate însărcinările ce am primit mi-a fost date cu ocazia ședințelor publice.-

3/. Înainte de alegeri s'au dat dispozițiuni de Dl. Col. Stoika Stefan ca să se depună cât mai multe stăruințe pentru obținerea certificatelor de vot și toți cei ce le vor obține să se prezinte secretarului comitetului, pentru a fi numiți ca delegați și asistenți pe lângă localurile de vot.-

- Din ceea ce știu eu, un număr foarte restrâns de ofițeri au obținut certificatele de vot și care au fost numiți asistenți pe lângă localurile de vot

4/. Pe Dl. Comandor Mocanu și Cioroiu i-am cunoscut în ziua de alegeri la locuința D-lui Serdici, unde se afla și Dl. Maniu.- Au venit amândoi pe la ora 8,30-9 dimineața, au stat câteva minute și apoi au plecat.- Înainte de aceasta nu-i mai văzusem și nici nu știam cum îi cheamă.-

- Mai târziu pe Mocanu l-am mai întâlnit de două ori fără să vorbesc cu dânsul și am auzit că conduce serviciul presei de pe lângă Secretariatul General al partidului.-

././.

- Pe Gioroiu nu l-am mai văzut decât aici la închisoare.-

5/. Legătura cu conducerea partidului cred că o făcea Dl. Colonel Stoika.- D-sa fiind un membru vechi al partidului.-

- Cu cine anume lua legătura și de cine era anume mai mult agreiat nu am cunoștință.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și semnez.-

ss/. Maior I. Beteacău

3 Septembrie 1947

21 Sept 1947

00358

Copie original Vif 317-320

DECLARAȚIE

Subsemnatul maior rez. ION GH' PETECU, domiciliat în București str. Oastei nr. 77, declar următoarele:

1.- În declarația mea din 30.VIII.1947 am arătat că până la alegeri Cercul profesional militar funcționa sub conducerea Dlui col. STOICA ȘTEFAN.-

- După alegeri s'a procedat la alegerea unui comitet format din :

- generalul Negrei Ștefan președinte
- colonelul Stoica Ștefan prim vice președinte
- generalul Stoica Grigore vice președinte
- general Zerzer și general Barbu vice-președ-
- colonel Stoianescu C Secretar
- căpitan Zahara
- alt. Walter
- alt. Lăzărescu
- maestru Cazan
- plot. major Albu

Membrii

mai târziu au fost cooptați ca membrii Dl. col. Apostolescu și maior Pupa.-

2.- Organizarea ~~xxxxxxx~~ Cercului profesional militar s'a organizat astfel:

- a.- Secția juridică condusă de dl. general Zerzer
- b.- secția organizare, condusă de gl. Stoica Gr.
- c.- Biroul presei, încredințat spre conducere subsemnatului.-

3.- În sesiunile cercului ținute în intervalul Decembrie 1946-Februarie 1947, dl. general Negrei președintele Cercului a solicitat atât președintelui secției organizare cât și ofițerilor încadrați în această secție să facă programe de lucru, amănunțele asupra diferitelor chestiuni de organizare ale armatei, care intrau decât în competența acestei secții.-

În declarația mea din ziua de 31 August 1947, la punctul 1, am arătat că cercul profesional al Capitalei a dat un comunicat scris publicat în ziarul "Dreptatea" adresat tuturor organizațiilor județene din țară cerând să se înființeze secții militare profesionale, care să precedeze la alegerea unei Comitet de Conducere, format din oricare 9 membrii, al căror nume să fie comunicat secției militare profesionale din capitală.-

S'au primit răspunsuri din județele Timiș, Sibiu și un județ din Mehedeva pe care nu mi-l amintesc.-

5.- La punctul 3 din aceeași declarație am arătat că s'a înființat și o secție de informație, a conducerii nu știu cui s'a încredințat.-

6.- La punctul 5 din aceeași declarație am arătat că Comitetul a luat hotărârea să numească, câte un delegat al cercului pe lângă fiecare sector politic din capitală, care să colaboreze cu toți militarii din acel sector înscrși în partid, la acțiunea desfășurată de sectorul respectiv, după o prealabilă înțelegere cu șeful civil al sectorului.-

- Printre aceștia știu că au fost numiți:

- Dl. col. Stătescu ex D. și un comandor Marin la sectoarele unde își aveau domiciliile, pe ceilalți nu mi amintesc.-

7.- La punctul 7 am arătat că în cursul unei sesiuni ce s'a ținut în luna Ianuarie 1947 dl. col. Demetrescu C, care făcea cronica internă și externă, a spus că U.R.S. cu toată atitudinea intransigentă pe care a avut-o atât la conferința de pace cu țările satelite la ~~Geneva~~ la Paris, cât și în Conferința de la New-York, a fost nevoită să cedeze dârzeniei anglo-americane.-

- Subsemnatul am protestat contra acestor afirmațiuni și am cerut să nu se mai facă asemenea comentarii care ar putea fi rău interpretate și ar influența în rău relațiunile noastre de prietenie cu U.R.S.S...-

8.- La punctul 9 am arătat că după Conferința ținută de dl. col. Stoika, cu subiectul "armata de mâine" l-am înscris la cuvânt în contradicțoriu pentru alții.- și maior Mureșteanu din aviație care în expunerea sa a pronunțat, ceva despre Dna Ana Pauker și oamenii săi însă nu știu ce anume precis a spus nefiind atent.-

Atât declar și semnez propriu de bunăvoie și

19360

C.N.S.A.S.

23 VII 1947

00361

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Cpt. rezervă ZAHARIA MARIN, domiciliat în București, Splaiul Independenței Nr. 21, pensionat și ad-torul Societății de Salvare din București ca urmare declarației date în ziua de 22 Iulie, am declar următoarele:

În ziua de 14 Iulie 1947, pe la orele 8.30, 9, D-na POPESCU MEHEDINTI, a întrebat la Societatea de Salvare de subsemnatul. Care era plecat în oraș și negăsindu-mă a lăsat numărul de telefon la sanitarul de ~~președinte~~ serviciu, rugându-l ca la înapoierea mea, sanitarul să-mi predea numărul de telefon și că sunt rugat de D-sa să-i dau un telefon.

Înapoiindu-mă din oraș sanitarul de ~~serviciu~~ mi-a prezentat numărul de telefon și mi-a spus că D-na POPESCU MEHEDINTI, mă roagă să-i dau un telefon.

Dând telefon D-nei POPESCU MEHEDINTI, mi-a comunicat următoarele:

D-le Cpt. te rog să-mi spui unde este unchiul meu Dl. Ioan Mihalache, care nu s'a mai înapoiat acasă decât a plecat cu dumneata la Dl. Iuliu Maniu. La aceasta întrebare, subsemnatul i-am răspuns net că nu știu nimic și am întrebat o dată nu s'a mai interesat și pe la alte persoane de situația D-lui Mihalache, când doamna mi-a răspuns că ~~stă la domiciliu~~ a întrebat chiar pe Dl. MANIU și încă pe alți membrii ai partidului, al căror nume î-mi scapă și că toți iau răspuns ca și mine, că nu știu nimic despre Dl. Ioan Mihalache și m'a rugat ca să mai întreb și eu dintre membrii partidului sau prin alte cunoștințe, poate că aflăm de soarta D-lui IOAN MIHALACHE.

Primul cu care am luat contact și pe care l-am întrebat despre Dl. IOAN MIHALACHE a fost Dl. Ing. VASILE SERDICI, care mi-a răspuns că nu știe absolut nimic despre Dl. IOAN MIHALACHE. -

Atunci subsemnatul am mai întrebat la telefon pe

./.

1362

D-na ROSETTI, dacă dumneaei nu cumva știe ceva despre dispariția D-lui IOAN MIHALACHE și mi-a comunicat că nu știe nimic, și atunci am rugat pe D-na ROSETTI să se intereseze D-sa dacă cumva poate să afle ceva și să intervină în acest sens, când D-na Rosetti, mi-a spus că se va interesa.-

După aceste convorbiri, i-am dat un telefon D-nei POPESCU MEHEDINTI, comunicându-i că am vorbit cu dl. Ing. SERDICI, care mi-a comunicat că nu știe nimic, cum și D-na ROSETTI dela Misiunea Americană, care deasemeni nu știe nimic de dispariția D-lui MIHALACHE.-

Aceasta a fost conversația mea din ziua de 14 Iulie 1947, cu D-na POPESCU MEHEDINTI - dată dela care nu am mai vorbit cu D-na POPESCU MEHEDINTI.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și semnez propriu.

ss/Cpt. Zaharia Marin

P.S. Pe D-na ROSETTI am cunoscut-o la Misiunea Americană, fără să fi mai văzut-o ure'odată, când m'am prezentat cu o scrisoarea făcută către un preot din America, prin care rugat pe P.C. Părinte Hateganu, Parohul Bisericii Ortodoxe Române din New-York ca să strângă fonduri dela enoriașii săi, pentru a se veni în ajutorul Spc. Salvarea, care a fost bombardată de aviația germană la 25 August 1944, ca să se poată reclădi.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și semnez propriu.

Cpt. Zaharia Marin

23 VII.1947

8 VIII 1947

8 August 1947

Cpt. ZAHARIA 363

DECLARAȚIE

Subsemnatul declar următoarele:

DI. General NEGREI Președ. C.P.M., pe Capetola m-a spus într'una din zile, că DI. I. NINALACHE la oprit să se mai ocupe D-aa de organizarea C.P.M. pe țară, deoarece de această chestiune se va ocupa D-aa personal.

Căpitan Zaharia

8 VIII. 1947

II

11 Sept 1947

79364

DECLARAȚIE

Subsemnatul căpitan pensionar Zaharia Marin, domiciliat în București Splaiul Independenței 21, în completarea declarațiilor mele anterioare declar următoarele :

Stiu că la C.P.M. existau 3 secții și anume:

- Secția de organizare pe care o conducea Dl. General Stoika Grigore .-
- Secția juridică condusă de Dl. General Zorzor Vasile.-
- Secția de informații condusă de către Dl. Col. Dămitrescu.-
- După câte am înțeles eu secțiile de organizare și juridică, aveau de scop întocmirea de proiecte de legi și regulamente pentru organizarea armatei și a justiției militare.-

După câte stiu din cele discutate la câteva sedințe la cari eu am luat parte Dl. General Stoika a schițat în creion un început de proiect de lege pentru organizarea armatei.-

- Intrucât am luat parte numai la putinele sedințe nu stiu dacă acest proiect a fost sau nu terminat
- N'am cunoștință de alte proiecte sau lucrări.
- Din conferințe ce s'au ținut la C.P.M. îmi amintesc de o conferință ținută de către Dl. Col. Stoika Stefan cu titlul de " Armata de mâine".-

- În această conferință pe care n'am ascultat-o complet , în rezumat cuprinde următoarele idei :

- Ce armata noastră să fie organizată în așa fel să corespundă celor stipulate în tratatul de pace
- Scopul acestor proiecte de legi și regulamente se s'ar întocmi de aceste secțiuni, era ea atunci când P.N.T. a r fi venit la conducerea Țării, să le aibă gata la îndemână, pentru a le susține Ministerului.-

./.

de resort pentru a fi aduse in fața parlamentului.-

- Secția de informații cum a lucrat și ce dispozițiuni primea dela Pres. C.P.M. nu am putut afla.-

Stiu că după terminarea sedintelor săptămânale Dl. Col. Dumitrescu făcea cronica știrilor externe culesse dela posturile radio.-

- După ce termina expunerea stirilor dela radi facea este odată și comentarii asupra acestor stiri.-

Stiu că in toamna anului 1946 Dl. General Negrey Presed. C.P.M. a hotărât și numit câte un colonel de fie care sector in Bucuresti, ca șef peste toți militarii din culoarea secte sectorul respectiv.

Persoanele numite după cât imi amintesc erau;

- Sectorul I galben Dl. Col. Leonescu

- " II negru " " Stătescu

- " III albastru " Solomonescu

- " IV rosu " " Spiridonescu

Misiunea acestor șefi de sectoare era de a țin in evidență membrii militari din sectorul respectiv și adresele lor.-

Scopul acestor evidente nu -l stiu care era.

Stiu că am fost și eu numit in Comisia sectiei de organizare și aceste fără a fi întrebat ,unde însă nu am luat parte de cât la 2 ori, fiind foarte ocupat la Societatea de salvare unde aveam serviciul transporturilor de accidente și bolnavi grav.-

In ce priveste pe Cpt. Preotu Micu nu stiu că n'a făcut parte din nici un fel de comisiune, neavând nici un fel de atribuțiuni, ci doar simplu in C-P.M.

Aceasta imi este declaratia pe care o xxxxxx sustin si semnez.-

/ss/ Cp.t Zaharia

1 Septembrie 1947.-

2366

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cpt. pens. ZAHARIA MARIN, domiciliat în București la Soc. de Salvare Spl. Independenței 21, în completare declar următoarele:

La ședințele la care am luat parte la C.P.M., mi s-a aduc aminte că am făcut printre cei prezenți pe următorii ofițeri:

1/. - 01. NEGREI GABRIEL	18/. - Maior DRISTORIAN
2/. - " ZORZO ^R VASILE	19/. - Col. DUMITRESCU C
3/. - " BARBU VASILE	/cronto
4/. - " STOICA GRIGORE	ext/
5/. - " BUTUNOIU - invalid	20/. - Col. STOICA STEFAN
6/. - " GHEORGHIES ALEX.	21/. - Cdor. GEORGESCU
7/. - " DICULESCU AHILE	22/. - Amiral GEORGESCU
8/. - " GEORGESCU DTRU.	23/. - Col. SOLOMONESCU
9/. - Int. GI. VASILESCU	24/. - " SALIN /debloc/
10/. - Col. D. TRESCU SERGIU	25/. - " CANTEA
11/. - " SPIRIDONEANU	26/. - Maior POPA /debl/
12/. - " LEONESCU	27/. - " FETECU
13/. - " PANCU	28/. - " MURESETEARU
14/. - Lt. Col. STATESCU DTRU.	29/. - " TUTUNARU
15/. - " " MIHAILESCU TICUT	30/. - Cpt. PRECEU MIGU
16/. - " " STOENESCU	31/. - " STANCIU MIH.
17/. - Int. Col. IONESCU ARISTIADE	/debloc/
	32/. - Lt. OANCEA
	33/. - Sit. VALTER PAUL
	34/. - " LAZARESCU

La ședințele¹⁹ care eu am luat parte la C.P.M., dintre membrii de conducere ai P.N.T., am văzut acolo pe următorii și anume:

- Pe Dl. Prof. G. K. CONSTANTINESCU și pe Dl. COPOSU ziarist, care au asistat la alegerea Comitetului în toamna anului 1946.
- Pe Dl. ION MIHALACHE la ținerea unei conferințe de către

10367

DI, Colonel STOICA, STEFAN, despre "Armata de Măine".-

După conferință DI. ION MIHALACHE în rezumat a spus că armata noastră trebuie să fie organizată ca în Elveția adică armata cu caracter defensiv.

Accasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

ss/Cpt. Zaharia

2. IX. 1947

6 IX 1947 7368

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cpt.retr.ZAHARIA MARIN, în complectare declar următoarele:

- Revin asupra declarației mele în care am afirmat că la ședința când s'a ales noul comitet al C.P.M., ar fi asistat și Dl.Prof.G.K.CONSTANTINESCU, în sensul că aceasta n'a fost prezent, ci numai ziaristul COPOSU.

1/. Aveți cunoștință că la C.P.M., în Secția de Informații s'au dat dispozițiuni să se culeagă informații despre starea de spirit a armatei și în ce fel?

RASPUNS:

N'am cunoștință să se fi dat asemenea dispozițiuni. Eu am făcut parte din secția / comisia / de organizare și nu am luat parte decât la câteva ședințe a acestei secții, fapt pentru care m'au și înlocuit văzând că eu lipsesc des de la ședințe.-

2/. Știți că la C.P.M., s'au dat manifeste politice dela P.N.T., pentru difuzare și ce conțineau acele manifeste?

RASPUNS:

Nu știu că s'ar fi dat spre difuzare membrilor manifeste politice.

3/. Ce știți în legătură cu întocmirea unui plan de organizare a armatei, cine l-a întocmit, și cui a fost predat?

RASPUNS:

Nu știu nimic despre întocmirea vre'unui plan de organizare a Armatei.

4/. Ați fost prezent în comisia de organizare când a fost acolo și PENESCU secretarul Gl.P.N.T.

RASPUNS:

Nu îmi amintesc nimic despre aceasta.

5/. Ce lucrări se cereau dela C.P.M., din partea P.N.T.?

RASPUNS:

N'am nici o cunoștință.

6/. Cum lucrau secțiile /Comisia/ dela C.P.M.?

RASPUNS:

Sedintele plenare cu toți membrii C.P.M., se țineau odată

10369

pe săptămână unde luat parte toți membrii.

- Ședințele /Comisiunile/ de organizare, juridică și de informații, lucrau separat fie care în zile, ore și lucruri diferite.-

- În ședințele acestor secții /Comisii/ nu luau parte decât membrii numiți în comisia respectivă.

- Programul și chestiunile ce trebuiau să se discute în secții /Comisiuni/ nu se puneau în discuții la ședințele plene.

7/. La ședințele Secției de organizare la care ați luat parte se discutau despre organizarea armatei și ce anume.?

RASPUNS:

La cele 2-3 ședințe la care am luat parte nu s'a discutat nimic despre organizarea armatei ci numai despre pregătirea de diferite legi de organizare, dar nici din acestea n'am văzut nici una definitivă.-

Dl.Gl.STOICA GR.spunea la membrii, ca Dl.Col.SPIRIDONESCU, STATESCU, Col.STOICA STEFAN, LEONESCU etc. să mediteze asupra acestei chestiuni și mai târziu să vină cu propuneri.

Ce s'a realizat în această chestiune nu știu, căci eu nu am mai luat parte la ședințele, din cauza că eram prea mult ocupat cu serviciul la Salvare.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez proprie.

ss/ Cpt.Zaharia Marin

6-IX-1947

6 X 947

10370

DECLARAȚIE

Subsemnatul Căp. ZAHARIA MARIN cu domiciliu în București Splaiul Independenței Nr. 21, în complectare, declar următoarele:

Din conferința Dlui Col. Stoika Stefan asupra "Armata de mâine", îmi reamintesc de următoarele idei:

D-Sa a vorbit despre efectivele reduse așa cum erau concepute în tratatele de pace, apoi a susținut ideea reducerii termenului de 2 ani al instrucției militare, preconizând armata teritorială, (trupa cu schimbul și cu instrucția făcută pe Comuni Duminică și Sărbătorile legale).-

Din aceste idei, spunea D-Sa că se pot trage foloase, căci se poate instrui mai repede trupa și se vine în ajutorul economiei naționale, prin aceea că Statul va face cheltueli mai puține cu întreținerea efectivelor în cazărmi și apoi se vine în ajutorul agriculturii, a industriei și comerțului.-

În legătură cu Jandarmii și Grănicerii, D-Sa preconizează scoaterea lor de la Minist. de Război și trecerea lor la Minist. Af. Interne, micșorând astfel cheltuelile armatei, adică ale Minist. de Război.-

- Din conferința Dlui Col. Cantea, despre "dezarmare" îmi reamintesc că în concluzie, punând în discuție dezarmarea Statelor a susținut că în actuala situație internațională, nu se poate pune problema unei dezarmări, ci din contră, cele mai multe state mari, se întrec în înarmări.-

- Îmi reamintesc că am fost prezent la o ședință plenară când Dl. Gl. Negrei a numit pe Maiorul Bristorianu ajutor de secretar, pe lângă Dl. Col. Stoenescu, iar tot în acea ședință pe Col. Spiridoneanu ca chestor de ședințe.-

- Știu din spusele Dlui Gl. Negrei, cari mi s'a plâns în mai multe rânduri, că sunt mai mulți ofițeri generali și

10371
superiori, cari mergeau fără știrea D-Sale la Dl. I. Maniu și I. Mihalache, cu propuneri și licențe, fără să le treacă în prealabil pe la Comitetul de Conducere sau nici pe la D-Sa cel puțin.-

- Dintre aceștia, D-Sa s'a plâns despre Dl. Gheorghies Alex., care spunea că lucrează direct cu Dl. I. Mihalache iar Dl. Gl. Gr.Stoika și Col. Stoika Stefan, lucrează direct cu Dl. Maniu și Mihalache.-

Stiu că comitetul restrâns, se compunea din reședințe și toți Vice Presed. ai C.F.M. și ținea ședințe separate de ale Comitetului de Conducere și uneori acest comitet restrâns, ținea ședințe și la locuința Dlui Gl. Negrei.-

Aceasta este declarația mea, pe care o susțin și semnez.

Căpitan,

/ss/ Zaharia

6.X.1947.

99372

C.N.S.A.S.

2 Aug - 1947

10373

DECLARAȚIE

Subsemnatul Sublocot. Rez. VALTER I. PAUL, declar următoarele:

1/.Decând esti membru in P.N.T.
MANIU?

2./Dece te-ai inscris in acest
partid?

3/.Ce rol ai avut in P.N.T.?

4/.Cum ai luat cunostintă de
promisiunea reintegrării?

5/.Ce însărcinare specială ai
avut din partea P.N.T.?

6/.Ai avut posibilitatea să-ti
dai seama că Partidul National
Tărănesc i-si tine promisiuni-
le date?

1/.Dela 12 Aprilie 1946.

2/.Am fost amăgit cu promisiunea că
voi fi reintegrat in cadrele acti-
ve ale armatei, fiind la inceput de
carieră am sperat că mi-o pot refa-
ce.

3/.Membru in Comitetul de Conducere
al Sectia Militară Profesională.

4/.Din informatii, dela diferiti ofi-
teri scoși din armată pentru dife-
rite motive, iar dela sediul am aflat
in mod categoric dela Dl. Col. Stoica
Stefan, care ne-a asigurat că are a
asigurarea din partea D-lui IULIU
MANIU că va aceasta odată cu veni-
rea la Guvern a P.N.T.

5/.Cu ocazia alegerilor am fost de
legat la o sectie de votare /regi-
mentul 6 Căldri/ însă nu am partici-
pat.

6/. Fiind arestat din cauza P.N.T.,
si urmând a fi trimis in judecată,
după cercetările preliminare m'am
adresat partidului să-mi dea un avo-
cat deoarece fiind sărac n'aveam po-
sibilitatea să-mi plătesc singur un
avocat.

D-na ELLA NEGRUZZI a spus că nu stă
de vorbă până ce nu se stabilesc con-
dițiile onorariului.

Adresându-mă după aceea D-lui Col.

STOICA STEFAN, mi l-a înlocuit pe Dl. G-ral ZORZOR. Acesta mi-a răspuns că nu-si poate neglija procesele sale particulare pentru un membru din sectia militară care ar fi să facă 2-3 ani puscărie de fată fiind si Dl. Col. STATESCU DUMITRU.

7/. Ce scopuri urmărea Sectiaa Profes. Militară P.N.T.?

7/. Pe lângă interesele profesionale urmărea: a/ Cunoasterea stării de spirit din armată. b/ Propagandă in mijlocul unităților armatei. c/ Tine rea la curent cu ordinele militare privitoare la organizarea si dotarea armatei.

8/. Ce se urmărea prin cunoasterea stării de spirit din armată, prin propaganda dusă si in general din cunoasterea situatiei.

8/. Se urmărea o cât mai mare legătură între partid si armată pentru ca partidul să-si apropie arma ta si să poată conta pe ea la un moment prielnic.

9/. Ce mijloace foloseau pentru a atinge acest scop.?

9/. Fiecare din ofiterii din rezervă si cadrul disponibil care aveau cunoscuti in activitate sau a căror unități erau in garnizoana respectivă trebuia să tină legătură cu acestia.

- Prin manifeste, adresate ofiterilor, subofiterilor si trupelor. Am aflat că ele să dădeau dela om la om, se puneau pe birouri, mese, sertare sau dulapuri.

Despre aceste procedee am aflat dela cei din sectia tineretului militar P.N.T., anume: Locot. Av. SICRIERU, Plot. ALBU GHEORGHE și Plot. ZOTA .

10/. Cine era seful si animatorul Tineretului Militar P.N.T.?

10/. Secretarul lui PENESCU un oarecare MUTUS IONESCU.

11/. In afară de sedintele publice cunoscute de toti membrii se mai tinea si sedinte secrete?

11/. In afară de sedinta săptămânală, un număr restrâns de membrii se întruneau la câte unul acasă si discuteau lucruri pe cari ceilalti nu le cunostiau.

12/.Ca membru in Comitetul
de Conducere ai participat
la asemenea sedinte?

13/.Cine participa la aceste
sedinte?

12/.N'am participat ~~nicio~~dată
fiindcă n'am fost chemat ~~nicio~~-
dată.

13/.Col.STOICA,Col.STATESCU,Col.
DUMITRESCU SERGIU,G-ral ZORZOR.

Sustin in tocmnai toate cele declarate nesilit si neformat
de nimeni.

ss/Slt.Rez.Valter Paul

Bucuresti 2 August 1947

7 Aug. 1947

DECLARAȚIE

SCOPUL CERCULUI PROFESIONAL MILITAR P.N.T., era:

1. Să se facă propagandă în unități
2. Să adune informații din unități
3. Se urmărea acțiuni de defăimare în armată regimului actual pentru a se facilita la un moment dat răsturnarea actualului guvern.-
4. Directivele în această privință erau date de conducerea partidului prin dl.Col.STOICA STEFAN și Dl.General ZORZOR.-Dl.General BARBU,Dl.General STOICA,Dl.Colonel STATESCU.-
- 5.Acțiunea de defăimare era dusă în special de ofițeri activi și apoi de către ofițerii din C.D., a căror unități se găseau în localitatea respectivă și care aveau priză asupra ofițerilor și subofițerilor de care erau cunoscuți.
- 6.Ideile de defăimare și de insigare la creerea de nădeie favorabile P.N.T.,se făcea prin manifeste imprimate pe ascuns de oameni de încredere ce aparțineau tineretului militar sub conducerea lui MITUS IONESCU,ce primea directive dela PENESCU.

Acești oameni de încredere erau Lt.aviator SICRIERU Lt.aviator COSTICA POMPEI,locot.aviator TEODORESCU, care dispun de un Ghestentner,multiplicau manifestele și le difuzau,lucruri aflate dela ei cu ocazia arestării împreună în luna Noembrie.-

7.Am făcut parte dintr'o echipă de opt oameni,primind misiunea ca să ne ducem câte doi la fiecare secție în preajma alegerilor.-

8.Partidul național țărănesc avea speranță mare ca să ajungă la guvern,odată cu ajutorul anglo-american /presiuni asupra guvernului prin note diplomatice,îngreunând situația regimului actual prin constrângeri economice și chiar într'un ajutor armat/.Chestiunile acestea erau puse în vedere de către dl.Col.DUMITRESCU,care făcea cronica externă.

În timpul absenței Col.Dumitrescu,cronica externă o făceam eu,fiind însărcinat cu aceasta deoarece cunoșteam limba franceză,și mă puteam informa bine ascultând posturile de radio străine.-

/ss/lt.rez.WALTER PAUL

București 7 August 1947

10 Aug - 1947

00377

DECLARAȚIE

Subsemnatul Sublt. rez. WALTER I PAUL în vârstă de 27 ani trecut în rezervă în baza legi 186/945 la data de 10 Aprilie 1945 domiciliat în București str. Ciresului 23 declar următoarele :

- Sunt în P.N. T. MANIU dela data de 12 Aprilie 1946 și am activat în cadrul cercului profesional militar unde am fost ales în comitetul de conducere la 28 Octombrie 1946, până atunci fiind simplu membru militar.

Am asistat în sedința de comitet la începutul lunii Iunie ca ultima manifestare a colaborării mele, deoarece dela sărbătorile Sf. Paști n'am mai avut loc decât această singură sedință, ele fiind suprimate /după cum am auzit că a comunicat Dl general NEGREI/ după dispozițiunile MANIU pentru a se preîntâmpina diferite fricțiuni cu autoritățile.

Scopul cercului profesional militar erau în afară de cele profesionale legate de interesele membrilor și următoarele :

Se urmărea o cât mai mare legătură între partid și armată pentru ca partidul să-si apropie armata și să poată conta pe ea pentru un moment prielnic.

Se urma cunoașterea stării de spirit din armată dotării și armamentului unităților.

Se urmărea adâncirea propagandei în mijlocul unităților pentru formarea grupului N.Țărăniște.

Se mai urmărea o acțiune de defăimare în armată a actualului regim pentru a se pregăti terenul la un moment dat în scopul răsturnării guvernului actual.

Din modul cum era dirijată activitatea C.P.M. se deducea că P.N.T. urmărea răsturnarea guvernului chiar pe alte căi de cât cele ale unei activități politice normale.

Directivile de mai sus erau date de conducerea partidului prin Dnii Col STOIKA STEFAN general ZORZOR, general BARBU general STOIKA general NEGREI din conducerea C.P.M.

* Fiecare din ofiteri de rezervă ca și C.D. ^{11/12/38} ~~aveau~~ aveau cunoștințe printre militari activi din unitățile unde fuseseră, sau din garnizoanele unde locuiau aveau obligația să activeze pentru formarea acelor punți P.N.T. din unitate cu care trebuiau să țină legătura.

Acțiunea de defăimare era dusă în special de ofiterii activi, în unități și apoi prin ofiterii din C.D. care aveau priză asupra ofiterilor subofiterilor pe care îi cunoșteau.

Ideile de defăimare și de instigare la crearea de nuclee favorabile P.N.T. se făceau și prin manifeste duse pe ascuns în unități de oameni de încredere ai P.N.T. în special cei ce aparțineau tineretului militar.

Aceste manifeste am aflat că se răspândeau în unități de la om la om, se puneau în birouri, mese, sertare sau dulapuri.

Animatorul și organizatorul tineretului militar precum și a sistemului de difuzare a manifestelor era MITUS IONESCU secretarul lui PENESCU.-

El acționa în acest scop prin oameni lui de încredere locot. av. SCRIERU, locot. Av COSTICA POMPEI, locot. av. TEODORESCU care dispuneau chiar de un gheșter cu care multiplicau manifestele.

Aceste detalii le dețin chiar de la acești ofiteri ce făceau parte din tineretul militar P.N.T. Cu ocazia arestării împreună în luna Noiembrie înainte de alegeri, cu ocazia acestei arestări toți acești ofiteri își arătau mirarea sau revolta că nu au fost arestați și seful avocatul MITUS IONESCU, care era principalul vinovat de această activitate.

Partidul național țărănesc avea speranțe mari să fie ajutat spre a ajunge la guvern de către anglo-americieni pentru că se comentau în sedințe ca foarte favorabile interventile americanilor ca : presiuni prin note diplomatice, îngreunarea situației regimului prin constrângeri economice și în ultimul instantă chiar cu ajutor armat.

Chestiunile acestea erau puse în vedere membrilor C.P.M. de către colo. DUMITRESCU care făcea săptămânal o revistă a evenimentelor politice.-

În afară de sedințele săptămânale cu toți membrii C.P.M. se mai țineau întruniri restrânse uneori acasă la câte un membru și la care lua parte în mod obișnuit Dnii

Col STOIKA STEFAN, general STOICA, general BARBU și general ZORZOR.

La ultima sedință de comitet la care am luat parte la începutul lui Iunie 1947 Dl Col. STOIKA STEFAN ne-a adus la cunostință că Dl MIHALACHE intentionează să dea sefie organizatiei P.N.T. pe întreaga țară Dlui general GHEORGHIES

Fată de această comunicare Dl general NEGREI, Gral STOIKA, col. STOIKA, care erau prezenti si-a exprimat nemulțumirea si indignarea față arătând că Dl general GHEORGHIES desi nu a activat zi de zi la C.P.M. are reusit să câștige increderea Dlui MIHALACHE.-

In aceste discutii am auzit pe Dnii ofiteri mai sus citati spunând că Dl general GHEORGHIES s'a apucat să intocmească o lucrare asupra activității C.P.M. peste capul lor, si pe care fără stirea lor a prezentat-o direct Dlui MIHALACHE care insusindusi-o intentiona să-l numească seful organizatiei C.P.M. pe țară.-

Aceasta este declaratia pe care o sustin in totul si o dau nesilit si nefortat de nimeni.-

Sub. lt. Rez. WALTER I PAUL

Bucuresti 10 August 1947.-

10380
5 Septembrie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul WALTER I. PAUL, Slt. Rez. născut în anul 1920, în Dej. Jud. Someș, la 20 Iulie, din părinți Ioan și Raina, necăsătorit, domiciliat în București, Str. Cireșului Nr. 23, asupra activității Secției Militare P.N.T., declar următoarele:

- Subsemnatul am fost trecut în rezervă în baza legii 186/945, în luna Aprilie 1945.

- În P.N.T., m'am înscris la data de 12 Aprilie 1946, din următorul motiv: Auzindu-se vorbind că P.N.T., promite reintegrarea tuturor ofițerilor, m'am prezentat la Club D-lui Col. STOICA ȘTEFAN, care în acel timp deținea funcția de Președinte a Secției Militare P.N.T.,. Dânsul mi-a confirmat că are asigurări din partea D-lui MANIU că îndată ce partidul va ajunge la Guvern, vom fi reincadrați în armată, urmându-se ca să se facă o nouă epurare, după criteriile stabilite de partid, adică, înțeleasă pregătire profesională, corectitudine, memorii etc., pentru a se respecta condițiunile tratatului de pace. Acest lucru, pentru mine ca fiu de militar și ca fost ofițer activ a fost un motiv foarte tentant, ocazie care m'a determinat să mă înscriu în partid. Dealtfel acestea afirmațiuni din partea D-lui Col. STOICA au fost făcute în repetate rânduri în ședințele publice tuturor ofițerilor și subofițerilor în ședințele publice spre a-i strânge în P.N.T. Incepând cu aceea dată am frecventat aproape regulat ședințele acestei secții până în preajma alegerilor din Noiembrie 1946, când urmând a fi delegat ca asistent la o secție de votare, n'am putut lua parte deoarece am fost arestat din motive în care P.N.T. era cauza -

Delegând pe părintele unui camarad / Locot. GRACIUN/ spre a lua contact cu un avocat, dânsul s'a dus la D-na BELLA NEGRU-ZI, spre marea noastră mirare dânsa ne-a ~~spus~~ răspuns că nu stă de vorbă până ce nu stabilim onorariu, - Fiind apoi puși în libertate provizorie m'am adresat D-lui Col. STOICA cerându-i un avocat deoarece fiind băști fără mijloace materiale, partidul

./.

12381

era dator să ne delege un avocat. Dl. Col. STOICA, ni l-a indicat pe Dl. General ZORZOR, care făcea parte din secția noastră și care era avocat. Spre indignarea mea Dl. General ZORZOR mi-a răspuns că n'are timp de procesele partidului și că nu poate pierde din cauza lor procesele sale particulare spunându-mi textual "ce-are aface dacă un membru al partidului va face câțiva ani de pușcărie". Scârbit mi-am dat seama imediat de soliditatea promisiunilor făcute de P.N.T., și n'am mai participat la ședințe decât de trei ori. - de atunci până la încetarea funcțiunii acestei Secții.

- Făcându-se alegeri de comitet la secția militară în ziua de 28 Oct. 1946, a fost propus ca să fim ales - spre a se aduce la îndeplinire o formulă democratică cum că în comitet trebuie să fie și reprezentanți ai ofițerilor inferior, ai subofițerilor și ai maistrilor militari. Astfel am fost ales eu pentru ofițerii inferiori - Plot. ALBU pentru subof. și Maistru CAZAN pentru maistrii militari.

- Ca membrii a acestui comitet activitatea noastră a fost nulă. Acest comitet adunându-se de două ori decând a luat ființă, deși după statut el urma a se întruni tot la două săptămâni. Prima dată am procedat la alegerea unui președinte, care de fapt s'a impus mai mult, decât a fost ales în persoana Generalului NEGREI. Dânsul prin vârsta sa înaintată și situația pe care o avusese în armată încât toți cei de față îi fuseseră elevi pe vremuri, a cerut insistent să fie ales președinte activ neadmițând să fie nici președinte de onoare, nici vicepreședinte amenințându-ne cu retragerea D-sale. După unele dicuții dânsul a fost ales președinte.

- La a doua ședință a comitetului de direcție a Secției militare s'a luat în discuție stirea adusă de Dl. Col. STOICA, că Dl. MIHALACHE, intenționează al numi pe G-ralul GHEORGHIES ca președinte al organizației militare pe tară. Această stire a produs o vie indignare pentru domnii Generali STOICA, ZORZOR, BARBU, NEGREI, deoarece se simteau oarecum bazati ca preferința D-lui MIHALACHE să fie pentru Dl. Gl. GHEORGHIES, care nu participase la ședințe decât o singură dată. Tot atunci am aflat dela Dl. Col. STOICA ca această preferință să datește faptul că Dl. G-ral GHEORGHIES a lucrat un proiect de organizare al acestei secții pe tară și l-a prezentat D-lui MIHALACHE fără știrea nimănui ~~xxxxxxxxxxxx~~ reușind în felul acesta

să-și capete încrederea sa.

Deci conducerea secției militare urmând a se face tot de către cei mari, care erau sau nu în comitetul de direcție la GII NEGREI, GI. BARBU, DI. ZORZOR, GI. STOIKA, Col. STOIKA, Col. STATESCU, Col. SERGIU DUMITRESCU, etc. cari deastfel s'au împărțit în trei subsecții. Organizarea sub conducerea D-lui GI. STOIKA, juridică, sub conducerea D-lui GI. ZORZOR și Informații sub conducerea D-lui Col. DUMITRESCU.

Membrii secțiilor juridice se organiza-se întrunindu-se în alte zile decât cele obișnuite pentru ședințele publice la Club, la locuința unuia dintre ei și s'au la Metrom /Palatul Mica"/ unde DI. Col. STOIKA avea serviciu. Secția de Informații fiind strict rezervată pentru expunerea evenimentelor în ședințele publice după știrea mea nu s'a întrunit niciodată propriu-zis ea nici nu-și avea rostul-căci DI. Col. DUMITRESCU n'avea nevoie de nimeni ca să-i ajute la expunerea cronicelor sale.

În afară de a fi membru în comitet, subsemnatul am fost însărcinat de DI. Col. STOIKA în vara anului 1946, de a ține locul D-lui Col. DUMITRESCU care se îmbolnăvi-se. Nepricepându-mă a face comentarii și neavând nici timp a pierde ascultând în fiecare zi postul de radio mă mulțumeam a culege din ziare cu o zi înainte de ședințe evenimentele ce mi-se păreau mai importante și pe care le prezentam într'un mod subordonat auditorilor în ședința publică, lucru ce nu dura mai mult de trei la cinci minute.

Însănătoșindu-se DI. Col. DUMITRESCU misiunea mea a luat sfârșit urmând ca în cazul de va lipsi din nou să-i țin locul.

Secția militară a P.N.T., avea menirea de a grupa un număr cât mai mare de membri în jurul steagului P.N.T., de a răspândi ideile partidului și de a recruta membrii chiar din sânul armatei, căruia i se permisesse de a face politică.

Propaganda se făcea de la om la om verbal, în mod general, iar în preajma alegerilor s'a distribuit tot ~~o~~ în mod benevol manifeste de către Col. STOIKA ȘTEFAN spre a fi răspândite la cunoștințe și introducându-se chiarst în cazărmi lăsate pe birouri și sertare.

În afară de aceasta secție militară prin subsecțiile sale trebuia să studieze și alcătuiască legi și regulamente privitoare la organizarea armatei în vederea unei eventuale guvernări, deastfel ca un asemenea eveniment să nu surprindă partidul nepregătit și ca el să se prezinte cu un program bine precizat încă din timpul opoziției.-

Admosfera din sânul secției militare era favorabilă anglo-americanilor care vedea cu ochi buni partidul N.T., aceasta simpatie o desvolta și Col.DUMITRESCU, prin cronicile subexterne, urmate de comentarii făcute tot de D-sa, comentarii ce erau culese din ziare ~~xxx~~ sau la posturile străine după revistele străine.

La o sedință la care am asistat, un comandor cu numele de MUREȘTEANU, ce venise la întrunire în stare de ebrietate a insultat pe D-na ANA PAUKER, el a fost evacuat din sală, cari peste câteva minute s'a tott din nou prezentându-și dimisia oelace însă ia fost refuzată de Dl.General NEGRET. În afară de cele enumerate mai sus, în ședințele secției militare era programată o serie de conferințe. Cuy însă acest program a fost stabilit după alegerile din Noembrie, eu n'am asistat decât la cele ale D-lui General ZORZOR și Col.CANTEA, intitulate "Amândouă" - cadrul disponibil", aci se aducea critici modului cum au fost făcute deblocările și se arăta cum ele ar fi trebuit făcute. S'au mai ținut și alte conferințe dar neluând parte la ședințe nu le cunosc.

În afară de ședințele publice se mai țineau întruniri ale subsecțiilor juridice și organizarea -

~~xxxxxxx~~ Membrii lor se întruneau la club sau în afară cele ce se discutau nu erau cunoscute de noi, celorlalți membrii deoarece nu erau aduse la cunoștință în ședințele publice.

În afară de membrii obșnuiți mai erau unii care lucrau direct cu Dl.MIHAILACHE ex: Dl.Gl.GHEORGHIES și bănuiesc Dl.General MILCUS, pe care deasemenea nu l-am văzut la ședințele noastre decât o singură dată anul trecut.

Tot la o ședință de după Crăciun membrii din cadrul disponibil si-au arătat nemulțumirea că secția militară nu se ocupă și de eiși de interesele lor. Deaceia s'a hotărât ca de fiecare sedință toți cei din cadrul disponibil să se întrunească cu o jumătate de oră înainte sub președinția Maiorului POPA din Art. Chiar subsemnatul am fost solicitat de către Dl.MAIOR POPA de a lua parte dar am refuzat ca unul ce nu face parte din cadrul disponibil. Eu n'am mai avut alte misiuni decât cele menționate în declarație.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez nesilit și neșortat de nimeni.

ss/ Slt. Rez. Walter I. Paul

București 5 Sept. 1947.

ii' Sept. 1947

20384

DECLARAȚIE

Subsemnatul WALTER I. PAUL sublocot.rez. în continuarea declarațiilor date anterior, declar următoarele:

1.- Care a fost scopul înființării secției de informații ?

A fost numit de către Dl.Col.Stoika Stefan, Dl.Col.Dumitrescu Const. spre a face în fiecare săptămână o cronică săptămânală a evenimentelor externe, deoarece majoritatea membrilor la înființarea secției erau pensionari n'aveau radio și nu cumpărau ziare. Deci cronica făcută de Dl.Col.Dumitrescu era un punct de divertisment după oră de ședință care în general era plicticoasă. La îmbolnăvirea Dlui Col.Dumitrescu, simțindu-se lipsa acestei cronici Dl.Col.Stoika Stefan m'a însărcinat pe mine s'o fac. Lucru ce l'am executat în timpul lipsei Dlui Col.Dumitrescu.-

2.- Care a fost scopul real urmărit de secția de informații ?

Afară de cele expuse mai sus nu cunosc alt scop, deoarece mie personal nu mi s'a spus nimic de către Col.Dumitrescu sau ceilalți membrii din comitete de direcție.-

3.- Dacă Dl.Col.Dumitrescu făcea cu obiectivitate cronică externă ?

Dl.Col.Dumitrescu după expunerea evenimentelor din cursul săptămânii trecea la un comentariu al celor întâmplate, comentarii ce erau extrase din comentăriile ziarelor sau posturilor de radio străine sau românești.- De multe ori s'ar fi părut că comentariul era părtinitor, dar lucrul nu atrăgea importanță deoarece de multe ori chiar în ziarul "Scnteia" apăreau reproduceri din comentariile posturilor de radio străin cari criticau una din cele trei mari puteri.

4.- Dacă Dl.Col.Dumitrescu în cronicile sale ataca U.R.S.S.? N'am putut să-mi trag o concluzie cu

precizie deosebită în unele ședințe se comenta favorabil politică Anglo-Americanilor iar în altele se lauda politică U.R.S.S. Făcând însă un bilanț s'ar părea totuși că balanța era mai favorabilă Anglo-Americanilor.-

5.- Dacă Dl.Col.Dumitrescu în cronicile sale favoriza pe Anglo-Americani ?

În majoritatea cazurilor Da.-

Ex. Comenta favorabil notele diplomatice trimise de guv.Englez și American guvernului nostru.

Arata că P.N.T.era privit cu simpatie de către Anglo-Americani.-

În unele cazuri însă Nu.

Ex. La fixarea condițiilor de pace, critică atitudinea Anglo-Americanilor în ce-ace privește unele puncte ce ne erau impuse,unde eram susținuți de U.R.S.S.-

6.- Dacă secția informații a ținut ședințe restrânse în afară de cele ținute în sediul din Str. Clemenceau ?

N'am auzit niciodată ca aceasta secție să se fi întrunit vreodată, nici măcar la sediu, dar nicidecum în altă parte.-

7.- Dacă se aduceau informații dela unitățile militare felul informațiilor și de către cine anume erau aduse ?

N'am auzit niciodată pe cineva care să aducă informații dela unitățile militare,și chiar de ar fi fost așa nu le-ar fi adus în chipul ca noi să știm ceva.-

De altfel eu nu am participat efectiv la toate ședințele.-

8.- S'a făcut cronica evenimentelor interne la ședințele ținute la sediul din Clemenceau ?

Nu s'a făcut niciodată și nici n'am auzit pe cineva că s'ar intenționa să se facă o'asemenea cronică.-

9.- Cine anume a desemnat pe un maior să facă cronica internă (numele maiorului și arma) ?

Nu cunosc că s'ar fi desemnat cineva

pentru o asemenea misiune, bănuiesc însă că era desemnat de către președinte sau vice președinte pentru a nu se risca ca să se difuzeze de către secția de informații cele culese de către acesta.-

10.- Ce știi despre Generalul Gheorghies?

Il cunosc dela Cluj de prin anul 1936-37 când era la C.VI.A. Era o fire închisă și nu era agreat de către subalterni. La secția militară l'am văzut o singură dată cu ocazia alegerii comitetului. La această alegere s'a propus singur dar n'a obținut decât două voturi.- Am auzit apoi că lucrează direct cu Dl.Mihalache căreia i-a prezentat un plan de organizare a secției militare pe țară și că, Dl.Mihalache intenționa să-l numească președinte al acestei secții pe țară.- Fapt confirmat chiar de dânsul personal, la clubul ofițerilor de rezervă din Str.Regală, când Dl.General Stoika Grigore, i-a reproșat că a intrat în partid pe poarta din dos,- și când Dl.General Gheorghies i-a răspuns "Când tu ai intrat pe poarta din față, pentru mine nu mai era loc decât pe cea din dos".

11.- Ce știi despre Generalul Ilcuș ?

L'am văzut o singură dată anul trecut la ședința secției militare, când era numai în trecere deoarece văluta pe Dl.Mihalache - Ceace m'a determinat să deduc că a lucrat direct cu Dl.Mihalache fără a trece și face cunoscut și secției noastre despre ce era vorba.-

12.- Ce știi despre maiorul Pupa ?

L'am văzut anul acesta pentru prima dată, părea mai energic și de aceea a fost însărcinat să țină cu o jumătate de oră înainte de începerea ședințelor întruniri cu toți ofițerii din C.D. Fiind solicitat de a lua parte la aceste întruniri la care nu am participat întrucât subsemnatul nu sunt în C.D.

13.- Ce știi despre maiorul Fetecău ?

L'am văzut la club în repetate rânduri

însă n'am vorbit cu dânsul decât foarte rar.- Nu ştiu că dânsul să fi avut vre-o misiune sau vre-o însărcinare **specială** din partea secţiei militare.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau şi o susţin, şi o semnez propriu nesilit şi neforţat de nimeni.-

Sublocot.rez.ss.Walter I.Paul

Bucureşti, 11 Septembrie 1947.

21 Sept 1947

00388

DECLARAȚIE

Subsemnatul Walter I. Paul recapitulând declarațiile anterioare date de subsemnatul în continuare declar :

- Sunt membru al P.N.T. dela 12 Aprilie 1946.
Din Aprilie 1946 am activat în Secția militară determinat de motivul că aş putea fi reînscris în armată de către P.N.T.

- Am fost membru în comitetul de direcție al secției militare P.N.T.

- Am fost locțiitorul colonelului Dumitrescu la ședințele secției, făcând cronică externă timp de circa una lună jumătate în lipsa D-sale, fiind bolnav, din ordinul col. Stoika.

- Secția militară P.N.T. era compusă din trei subsecții - a) organizare - sub conducerea G-ral Stoika
b) Juridică - sub conducerea G-ral Zorzer
c) Informații - sub conducerea Col. Dumitrescu.

- În luna Octombrie 1946 a fost ales un nou comitet, având în frunte pe generalul Negrei - (vezi declarația din 5 Septembrie 1947).

- Secția militară P.N.T. avea ca scop următoarele:
Să studieze și să elaboreze legi și regulamente privitoare la organizarea armatei române aceasta pentru a nu surprinde P.N.T. nepregătit în cazul unei eventuale guvernări.

- Cunoașterea stării de spirit din armată

- Propaganda în unitățile armatei

- Ținerea la curent cu dotarea armatei și cu ordinele militare privitoare la organizarea armatei

- Se urmărea o cât mai mare legătură între partid și armată pentru ca partidul să-și apropie armata și să poată conta pe ea la momentul prielnic.

./.

M.C.

00389

- Fiecare din ofițerii de rezervă și din C.D. a căror localități erau în localitatea respectivă având cunoștințe din activitate trebuia să țină legătură cu aceștia. (Vezi declarația din 2 August 1947).

- Se urmărea o acțiune de defăimare a guvernului care era dusă în special de ofițerii activi și apoi de către ofițerii din cadrul disponibil a căror unități se găseau în localitatea respectivă și cari aveau priza asupra ofițerilor și subofițerilor de către cari erau cunoștinți pentru a se facilita la un moment dat răsturnarea regimului actual.

- Ideile de defăimare și de instigare inclusiv crearea de nuclee favorabile P.N.T. se făceau dela om la om precum și prin manifeste imprimate pe ascuns de oameni de încredere ce aparțineau "tineretului militar" sub conducerea lui Mituș Ionescu care primea directive dela Pa-nescu. Acești oameni de încredere erau : Locot. aviator Sieriera, locot. av. Teodorescu, locot. av. Costică Pompei, Plut. Zolta, cari dispuneau de un Gasetetner - multiplicau manifeste și apoi le difuzau.

- Directivele erau date în această privință de către conducerea partidului prin col. Stoika Stef., General Zerzer, general Barbu, general Stoika, colonel Stănescu și general Negrei Gabriel.

- P.N.T. avea mari speranțe de a lua conducerea cu ajutorul anglo-american.

- În care scop col. Dumitrescu în cronicile sale urmate în comentariile făcute de el căuta să producă stăpânirea spiritelor contra marilor aliați și că P.N.T. va prelua conducerea cu ajutorul anglo-american prin presiuni asupra Guvernului -, prin note diplomatice, prin constrângeri economice și chiar printr'un ajutor armat (vezi declarația din 7 August 1947).

- Col. Stoika a comunicat la una din ședințe că dl. Mihaleache intenționează a nuși președinte a secției militare pe țară pe general Ghiorgheș - ceea ce a produs nemulțumiri și proteste din partea generalilor - Negrei - Stoika, Barbu, Zerzer etc.

- Generalul Ghierghies a întocmit un plan de organizare a secției militare pe țară pe care l-a prezentat direct lui Mihalsche.

- Maiorul Pupa din artilerie a fost însărcinat de a ține cu ofițerii din cadrul disponibil ședințe cu o jumătate de oră înainte de începerea ședinței generale săptămânale - ce se discute nu știu deoarece n'am luat nici odată parte, ce nefăcând parte din C.D.

Acasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez proprie și nesilit de nimeni.

ss. Sublocot. Walter I. Paul.

București, 21 Septembrie 1947.

R E F E R A T

Retinutul sub. lt. rezervă WALTER I PAUL de ani 26 , necăcăstorit, domiciliat în București str. Ciresului nr. 23.-/ lucrează la un laborator de dentistică din capitală/..

- 1.- Este membru al P.N.T. dela 12 APRILIE 1946
- 2.- Din Aprilie 1946 a activat în secția militară P.N.T, determinat de motivul că, ar putea fi reintegrat în armată de către P.N.T.
- 3.- Membru în comitetul de conducere al secției militare P.N.T..-
- 4.- Locuitorul col. DEMETRESCU șeful subsecției de informație..-
- 5.- Din ordinul col. STOICA ȘTEFAN a făcut cronica externă, timp de circa 1 $\frac{1}{2}$ lună în locul col. DEMETRESCU care a fost bolnav..-
- 6.- A fost numit delegat la o secție de votare însă nu a luat parte deoarece a fost arestat..-

DECLARA CA

- 1.- Secția militară P.N.T. era compusă din 3 subsecții:-
  - a.- Organizare sub conducerea generalului STOICA
  - b.- Juridică sub conducerea generalului ZORZOR
  - c.- Informații sub conducerea col. DEMETRESCU
- 2.- În Octombrie 1946 a fost ales noul comitet:
  - a.- președinte general NEGREI
  - b.- membrii : slt. WALTER și LAZARESCU plot. maj. Albu și maestru CAZAN / vezi dec. din 5 Sepz. 1947/
- 3.- Scopurile pe care le urmărea secția militară P.N.T..-
- 4.- Să studieze și să alcătuiască legi și regulamente privitoare la organizarea armatei române pentru a nu surprinde P.N.T. nepregătit..-

b.- cunoașterea stării de spirit în armată
c.- propagandă în mijlocul unităților armate
d.- ținerea la curent cu ordinele militare privitoare la organizarea și dotarea armatei.-

e.- se urmărea o cât mai mare legătură între partid și armată, pentru ca partidul să-și apropie armată și să poată conta la un moment prielnic.-

f.- Fiecare ofiter de rezervă și din cadrul disponibil care avea cunoștințe în activitate s'au a căror unități erau în garnizoana respectivă, trebuia să țină legătură cu aceștia/ vezi dec. din 2 Aug. 1947/

g.- Acțiunea de defăimare a guvernului să fie dusă în special de ofițerii activi și apoi de către ofițerii din cadrul disponibil, a căror unități se găsea în localitatea respectivă și care aveau priză asupra ofițerilor și subofițerilor de care erau cunoscuți, pentru a se facilita la un moment dat răsturnarea regimului actual.

h.- Ideile de defăimare și de instigare inclusiv crearea de nuclee favorabile P.N.T. se făceau de la om la om prin manifeste imprimate pe ascuns de oameni de încredere ce aparțineau tineretului Militar P.N.T. sub conducerea lui MITUS IONESCU, care primea directive de la PENESCU

Elementele de încredere erau : lt. av. SCRIERU, POMPEI COSTICA, TEODORESCU și plot. ZOTA care dispunea de un gestetner, multiplicau manifeste și le difuzau apoi

Directive în această privință erau date de conducerea partidului prin col. STOIKA STEFAN, generalii ZORZOL BARBU, STOIKA, NEGREI și col. STATESCU.-

4.- P.N.T. avea mari speranțe de a prelua conducerea în care scop col. DEMETRESCU avea instrucțiuni pentru ea în cronicile sale urmare de comentarii făcute de el căuta să producă atățarea spiritelor contra Marilor Aliați și că P.N.T. va prelua conducerea cu ajutorul anglo-americanilor prin presiuni asupra guvernului, prin note diplomatice, prin constrângeri economice și chira printr'un ajutor armat. /vezi declarația din 7 August 1947/

5.- col. STOIKA a spus la una din sesiunile secției că MIHALACHE ar intenționa să numească pe generalul GHEORGHIES ca președinte al secțiilor militare pe țară ceea ce a produs nemulțumiri și proteste din partea generalului NEGREI, STOIKA, BARBU etc.-

00393

6.- Generalul GHEORGHIES a predat direct lui MIHALA-
CHE un proiect de organizare al secțiilor militare pe țară.-

7.- În preajma alegerilor au fost distribuite manifeste
membrilor de către col. STOICA pentru a fi răspândite la
cunoștință, iar în cazărmi lăsate pe birouri și în sertare.-

8.- General ZORZOR și col. CANTEA au conferențiat
despre "cadrul disponibil" aducând critice în modul cum
s'au făcut deblocările în armată, arătând cum ar fi trebuit
făcute.-

9.- Sub presidenția maiorului POPA, cadrul disponibil
/tineretul/ țineau sedințe cu o jumătate de oră înainte de
începerea sedințelor săptămânale.- Dlt. WALTER fiind solici-
tat să ia parte a refuzat deoarece era în poziția de rezervă

10.- Cdrul av. MUREȘTEANU a fost evacuat din sala
de sedințe al secției /Clemenceau/ deoarece a început să
insulte pe deputații de astăzi.-

11.- Generalul GHEORGHIES și ILCUSU lucrau direct
cu Mihalache.-

COMISAR SEF.-

BABEI GHEORGHE.-

ing. Babi

7 oct - 9470394

DECLARAȚIE

Subsemnatul WALTER I. PAUL, recapitulând declarații anterioare în continuare declar.-

La începutul lunii Aprilie 1946 prezentându-mă la secția militară P.N.T. cu sediul în București str. Clemenceau, condusă de dl. col. STOICA ȘTEFAN, fiind de față dl. col. SOLOMONESCU, gl. STOICA, col. STOENESCU, aceasta petrecându-se în sala mică a sediului, iar după ce am fost prezentat celor de față dl. col. STOICA mi-a spus următoarele :

- " Află că sunt un vechi adept al P.N.T. că am misiunii din partea dlui MANIU de a organiza și conduce provizoriu această secție, și că sunt bucuros că văd că numărul membrilor se mărește mereu, mai ales că avem nevoie de elemente tinere ca DȚa., dar nu este suficient să fii numai membru al secției militare că trebuie să te înscrii în circumscripția politică de care aparții, de unde urmează să primești instrucțiuni în ce privește activitatea politică, iar în ce privește activitatea secției militare urmează să primești instrucțiuni de la mine.-

În primul rând ai datoria de a recruta cât mai mulți membri din rândurile militarilor de orice categorii, de a face propaganda în rândurile acestora spre a-i determina de a se înscrie în secția militară P.N.T. în număr cât mai mare, căci numai prin P.N.T. va fi asigurată existența zilei de mâine a ofițerilor când se va putea repara toate greșelile făcute și a nu trăi în nesiguranța din prezent.-

A încerca de a afla starea de spirit din armată prin creșterea de relații cu ofițeri activi.-

De a afla influența pe care o are E.C.P.-ul în rândurile armatei și a succesului realizat de acesta.-

Ca încheiere Dl. col. STOICA mi-a spus că nu trebuie să fii mulțumit de a fi numai membru ci trebuie să activezi intens după instrucțiunile pe care urmez să le primesc de la Dsa.- "

La una din şedinţele următoare col. STOICĂ GEFAN a cerut să se facă un registru în care să se treacă numele ofiţerilor membri pe arme şi specialităţi împreună cu toate lucrările de specialitate pe care aceştia le posedă, deasemenea şi un tabel cu adresele şi numerele de telefon ale fiecărui membru pentru a fi înştiinţaţi sau chemaţi atunci când este nevoie.-

În toamna anului 1946 am luat parte la o şedinţă de comitet din cameră mică a sediului din Clemenceau la care s'au prezentat dl. general NEGREI spunând că este trimis de conducerea P.N.T. ca să preia conducerea secţiei militare şi ca atare trebuia să fie ales preşedinte al acestei secţii deoarece urmează ca secţia militară P.N.T. să activeze mult mai intens ca până în prezent şi că conducerea P.N.T. pune mari speranţe pe această secţie militară, deoarece lupta politică se intensifică de la o zi la alta, urmând ca în viitoarea secţia militară să aibă un rol covârşitor în ideologia politică P.N.T. care urmăreşte schimbarea conjuncturii politice actuale din ţară.-

În continuare dl. general NEGREI a spus că partidul a accentuat ca fiecare membru al secţiei militare este obligat să activeze pe tărâm politic la circumscripţia politică de care aparţine de unde urmează a primi instrucţiuni, iar din punct de vedere tehnic militar urmează a se primi instrucţiuni de la secţia militară, anunţând ca cei ce nu vor activa sau vor lipsi trei şedinţe la rând vor fi excluşi din rândurile secţiei militare.-

Cu ocazia alegerii comitetului din toamna anului 1946, din partea conducerii P.N.T., au fost delegaţi să ia parte printre alţii COPOSU ca delegat al dlui MANIU şi profesor E. K. CONSTANTINESCU ca delegat al dlui MIHALACHE care cu această ocazie că secţia militară are datoria de a organiza vertical şi orizontal în unităţile militare creându-se nuclee asemănătoare cu cele din marile întreprinderi, unde este trimis un om de încredere cu misiunea de a organiza un nucleu propriu zis având ca scop de a atrage la P.N.T. dacă este posibil chiar întreg personalul întreprinderii respective, urmărindu-se acelaşi scop şi în armată, dându-se mai accentuat că aceia ce nu vor depune străduinţe pentru a activa conştiincios şi cu loialitate pentru P.N.T. şi victoria P.N.T. care nu este îndepărtată, aceia vor fi apreciaţi ca atare, urmând ca numai cei ce au dat dovadă

00396

că au adus foloase P.N.T., numai aceștia vor fi recompensați de către P.N.T., încredințându-li-se funcțiile scontate în urma muncii depuse.-

Launa din ședințe Dl. general ZORZOR a ținut o conferință despre cadrul disponibil în armată în care a adus critici felului cum s'au făcut deblocările spunând că conducerea P.N.T., va revizui operația deblocărilor în armată, reparându-se greșelile făcute de actuala conducere când a fost îndepărtați din armată șefi de promoție ce n'a vrut să se încadreze regimului actual și reținuți elementele slabe pentru simplu motiv că s'au încadrat în una din grupările B.P.D.-

Cu ocazia unei ședințe de comitet, col. STOIKA a mulțumit plot. GANCEARUC pentru activitatea depusă în cadrul secției militare dându-i ca drept recompensă suma de un milion lei.-

Plot. GANCEARUC a făcut parte din una dintre formațiunile sanitare ale armatei.-

Legătura între secția militară și dl. MANIU era făcută de către dl. col. STOIKA care avea acces la dânsul oricând, accentuând aceasta la diverse ședințe ale secției militare.-

Aceasta îmi este declarația pe care o suțiu și o semnez propriu și nesilit de nimeni.-

/ss/ Slt. rez. WALTER I PAUL

București 7 Octombrie 1947.-

00397

6

9 Sept 1947

00398

DECLARAȚIE

Subsemnatul Albu P. "George, născut în anul 1911 luna Februarie ziua 6, în comune Preejba-Poeni Jud. Vlasca, fiul lui Petre și al + Nedeliei, absolvent al Școlii de subofiteri de geniu din București, căsătorit cu Maria Gh. Jegu, am un băiat de 5 ani Marius și unul de 2 ani Lucrățiu de profesie pensionar militar avere personală nu am, domiciliat în strada Radu dela Afumați nr. 17 București deelar următoarele.-

Sunt înscris în partidul P.N.T. dela finele lunii Meiu 1946, fiind propus de col. Stoica Atefan, în partid am fost ales membru în comitetul organizației militare, activitatea mea era de a asista la sedințe și de a învăța șeful de a conduce în partid, pe cei nemulțumiți din armată. Nu am făcut legătură între organizația militară și altă organizație, aceste legături erau făcute de către colonelul Stănescu secretar care făcea între organizația militară și celelalte organizații, cu Maniu și Mihailache, precum și cu Secretarul general al partidului Penescu.-

Mitruț Ionescu secretarul lui Penescu și chier Penescu, duceau la misiunea anglo-americană note și memorii de cele petrecute în țară, aceste a fost spuse de Dl. col. Stoica Stefan într-o sedință înainte de alegerile din anul 1946.-

Partidul național țărănesc, organizează, organizația militară în scopul de a urma în orice moment, nucleu de intervenție și de pază personalităților P.N.T.-

Col. Stoica Stefan, în sedință ruga pe ofițerii activi dela unități să culegă informațiuni și să le predea la Băr. Informații sau dânsului personal.-

Plot. Constantinescu dela M.N. i-a dat Dlui col. Stoica o circulară privitoare la cedrul disponibil prin luna Septembrie 1946.-

Col. Dumitrescu, în cronică externă, exprimă părerea că un conflict armat între U.R.S.S. și anglo-⁴⁰³⁹²americani, este posibil.-

Părerea col. Dumitrescu era că noi vom fi alături de anglo-americieni.-

În ceea ce privește instrucțiunile relative la funcționarea și punerea în practică a directivelor org. militare acestora am auzit pe Dl. col. Stoica și Cl. Negrei că ei personal le primeau de la Dl. Maniu și Mihalache.-

Pentru care dau prezenta declarație nesilit de nimeni.-

/ss/ Albu P. Gheorghe.-

9 Septembrie 1947.-

VI

11 Sept 1947

20400

DECLARAȚIE

Subsemnatul Albu P. Gheorghe în continuare declar:

- am auzit pe Dl. col Pancu spunând că fuga lui Mihelache ar fi în legătură cu o înțelegere avută între conducerea P.N.T. și englo-americiani.-

-Tot Dl. Colonel Pancu spunea că legături între conducerea P.N.T. și englo-americiani a existat întrucât s'a văzut protestările făcute de misiunile englo-americiane din România către guvernul Român.-

Pentru care dau prezenta nesilit de nimeni.-

/ss/ Albu P. Gheorghe,

11 Septembrie 1947.-

22 Sept - 947

00401

DECLARAȚIE

Subsemnatul ALBU P.GH., plut.maj.rez.declar următoarele:

În timpul anchetelor îmi amintesc că am declarat următoarele:

5 August 1947. Răspândirea de bresuri în unități pentru alegeri erau organizați de Av. MITUS IONESCU secretarul D-lui PENESCU.-

Tot MITUS IONESCU a încercat organizarea Tineretului Militar având ca em de încredere pe Lt. SAVA PAUL, acest tineret n'a existat pentru că a trecut la secția militară.

5 August 1947, activitatea mea în Partidul N.T., a fost următoarea:

Numit secretar al tineretului în care nu am activat deloc fiind desființat.

Am fost ales în comitetul secției militare la disciplină.-

Scopul C.P.M., era strângerea a cât mai mulți membrii militari, rezerviști, deblocați, și activi și pe care P.N.T., să-i organizeze pentru ca să lupte și să activeze pt. răsturnarea Guvernului B.P.D., și a ordinii democratice și a aduce la putere P.N.T.-

O metodă de câștigare a membrilor militari era ca la cei deblocați li se promitea reintegrarea iar la cei activi o avansare mai repede.

Manifestele pentru unități se luau direct de către delegați dela unități.

La Sava Paul mâna dreaptă a lui MITUS IONESCU, împărțea după ședințe manifeste.-

Lt. WALTER PAUL, știe sigur unde se găsește RNZ Plut. Maj. Sanit. GONCEARUC și bănuiesc că la Col. STOENESCU secretar și Plut. Maj. GONCEARUC se găsește corespondență secretă C.P.M.

00402

La interogatoriul de astăzi mi s'a arătat și fotografia cu org.C.P.M., pe țară, au recunoscut schema pentru că era afișată la Sediul P.N.T., și era făcută de Dl.GI.NEGREI.

- Col.STOICA STEFAN la ședințe pune în vedere oamenii veniți de la unități, să caute și să aducă documente fie copii fie originale din unitățile fiecăruia și mai pune în vedere că atunci când aduce astfel de documente să i se dea lui personal în plic închis nu în fața publicului.

6 August 1947, în unități erau organizate grupuri cu ofițeri și subofițeri care să strângă în jurul lor cât mai multă trupă.

La ședințele cu responsabili de filiale și ofițeri din unități Col.STOICA STEFAN dădea instrucțiuni de organizare și lucru pe teren în cazul unei răscoale contra guvernului.

În unități grupurile de militari P.N.T., când primea ordine de la Dl.Col.STOICA STEFAN, într'un caz ea mai sus să antreneze pe ofițeri care nu erau ai lor și țineau cu guvernul.

Tot Dl.Col.STOICA STEFAN, spunea că E.C.P.sunt trădători de țară și Dl.Col.STOICA spunea că Div.de Panduri e să fie desființată în 24 ore pentru că sunt înarmați de ruși pentru a lupta contra poporului.-

În privința sustragerii de documente Plut.CONSTANTINESCU C.prin luna Sept.1946, a dat D-lui Colonel Steloa Stefan o copie de niște instrucțiuni ale M.N.privitor la cadrul disponibil.

9 August 1947, Col.STOICA STEFAN spunea că P.N.T., pentru răsturnarea guvernului se sprijină pe anglo-americani care e să aducă la putere P.N.T.-

La ședințe se ținea și cronica externă ținută de Col.DUMITRESCU, iar în caz de lipsă al Sit.WALTER PAUL.

La aceste cronici se spunea că este probabil să se țină un conflict între anglo-americani și U.R.S.S., și că la noi în țară nu se vor îndrepta lucrurile decât după plecarea trupelor U.R.S.S.-

La ședința din 19 Sept.1946 Col.STOICA STEFAN a vorbit de planul de organizare al Cercului Profesional Militar, aducând ca acest plan are aprobarea D-lui MANIU și MIHALACHE.

00403

1e August 1947, . La şedinţa C.P.M., Col. STOIKA STEFAN
numea câte un membru din C.P.M., să ia parte la şedinţele
Org. Muncitoreşti ce se ţineau înaintea de Secţia Militară. Mun-
citerii erau conduşi de IONESCU C.F.R.-

Av. TEODORESCU prin luna August 1946 mi-a cerut să-i
precur muniţii pentru pistol dar l-am refuzat întrucât nu
am.-

9 Sept. 1947, MITUS IONESCU secretarul lui PENESCU
şi chiar PENESCU duceau la Misiunea Anglo-Americană note şi
memorii de cele petrecute în ţară, acestea au fost spuse de Dl.
Col. STOIKA STEFAN, într-o şedinţă înainte de alegeri.

P.N.T., organizează secţia militară în scopul de a forma
în orice moment un membru de intervenţii şi de pază persona-
lităţilor P.N.T.-

1e Sept. 1947, am auzit pe Dl. Col. PANGU spunând că fuga
lui MIHALACHE ar fi în legătură cu o înţelegere avută între
conducerea P.N.T. şi Anglo-Americanii.

Bu am fost exclus din C.P.M., la 16 Oct. 1946, întrucât
nu am mai activat luându-mi serviciu în provincie.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau nestilit de
nimic.-

ss/Albu P. Gh.

22 Septembrie 1947.

R X E F E R A T

asupra activității politice a Plot.ALBU GH.

Inscris în P.N.T. în Mai 1946 a fost numit în diferite funcțiuni - secretar al tineretului militar,
- membru în comitetul de conducere a C.P.M.
- membru în Comisia de Disciplină
- om de legătură între organizația militară și organizația muncitorească P.N.T.-
din toate funcțiunile a fost înlocuit pe rând.-

A fost înscris în partid la propunerea Col.Stoica Stefan Aduce acuzații lui Mituș Ionescu și lui Penescu că se duceau la Misiunea anglo-americană cu note și memorii.-

Recunoaște că P.N.T.creiașe organizația militară în scopul de a avea în orice moment nucleee de intervenție și de paza personalităților.-

Invinuște pe Col.Stoica Stefan că în ședință ruga pe ofițerii activi să culeagă informațiuni dela unități și să le transmită Biroului de Informații sau lui personal.-

A auzit pe Col.Stoica și pe General Negrei că ei primeau dela Maniu și Mihalache îndrumări în legătură cu funcționarea organizației militare.-

A auzit pe Col.Pancu spunând că fuga lui Mihalache a fost plănuită în urma unei înțelegeri între conducerea P.N.T. și anglo-americieni.-

Vorbește despre Col.Dumitrescu că în toate cronicile externe agită ideea unui războiu între anglo-americieni și URSS.-

Concluzii:

Deși a fost ales și numit în diferite funcțiuni, a fost înlocuit din toate, iar după alegeri nu a mai luat parte la ședințe.-

Nu a asistat decât la ședințele publice căci la celelalte cu membrii marcanți, nu luau parte decât ofițerii superiori .- Nu cunoaște ce s'au discutat la aceste ședințe.-

A N C H E T A T O R .

00105

C.N.S.A.S.

7 August 1947.

03206

DECLARAȚIE
*****

Intr'una din seri înainte de alegeri, rămânând seara la sediu, am văzut mai multe tinere și tineri ce făceau tabele, pe cari spuneau că le trimit la Misiunea Americană.

Cred că anumite documente erau trimise Misiunii Americane printr'un tânăr care vorbea limba engleză, pe care nu pot să-l numesc-deoarece nu l-am văzut decât odată, dar portarul sedului cred că-i știe numele.

De multe ori la ședințele carcului profesional militar se difuza ofițerilor și subofițerilor activi veniți din diferite unități, manifeste adresate ostașilor, pe care trebuiau să le difuzeze printre personal și trupă în mod discret.

Înainte de alegeri a, făcut parte dintr'o echipă de zece oameni cu misiune pe lângă sectorul de Gelben la M. Dr. STANCU-LESCU spre a ridica certificate de asistenți la urnă și proces verbale de desputre a scrutinului.

Maestru,
(ss) Th. Cazan.

7 August 1947.

9 August 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul CAZAN TEODOR, maestru de Aviație trecut în rezervă la 15 Februarie 1946, în vârstă de 30 ani, domiciliat în Str. Preotul Bidoianu Nr. 4, declar următoarele:

M'am înscris în P.N.T., în luna August 1946, și am activat până în luna Martie 1947, când dându-mi seama de calea greșită pe care eram îndrumați, am căutat să nu mai am nici o legătură cu acest partid. Scopul urmărit de ~~KEEX~~ C.P.M., era să se grupeze și să se organizeze militarii de toate categoriile, mai ales activi, ca fiind elementul de bază care să ajute partidul național-tărănesc, la răsturnarea Guvernului Democratic și a ordinii în Stat.

Această idee era arătată limpede de Comitetul de Conducere în special de generali: NEGREI, STOICA, ZORZOR, BARBU și Col. STOICA ȘTEFAN, care cereau membrilor C.P.M., să recruteze pentru acest scop câți mai mulți ofițeri și subofițeri activi din unități.

Instrucțiunile acestea prevedeau mai ales să se constituie nuclee pe unități, care la momentul hotărât avea să primească ordine când organizațiile politice din localitățile respective. Acțiunea acestor nuclee urma să fie legată cu a civililor și cred că trebuia să fie o acțiune armată, pentru că la o sedință a C.P.M., în luna Oct. 1946, G-ralul VASILESCU spunea unui alt ofițer pe care nu-l cunosc, că la țărani se găsea destul armament ascuns de proveniență germană.

Cu privire la importanța activității C.P.M., în cadrul P.N.T., la o sedință de la începutul lunii Noiembrie 1946, Dl. Gral. NEGREI mi-a arătat că partidul pune baze pe acest cerc, fiind singura organizație care poate activa cu sorți de înedită izbândă, într-o acțiune rapidă pentru înlocuirea actualului regim: și că Dl. MANIU acordă un deosebit interes organizării și ~~menținării~~ activității acestui cerc.

Pentru activitatea acestui Cerc să dea rezultate bune și să-și atingă scopul, Dl. Col. STOICA ȘTEFAN, cerea membrilor

ofiteri activi să-i aducă informații din unități, ⁰ ~~asupra~~ ¹⁰ arma-
mentului de care dispunea unitățile și din care ei făceau parte.
Dânsul spunea cu această ocazie: Numai ofiterii activi pot face
acest lucru, având acces în cazărmi. Toate datele acestea mi vor
fi date mie personal și e bine să le am din timp pentru a nu ne
surprinde evenimentele nepregătiti.

Tot Dl.Col.STOIKA STEFAN s'a adresat ofiterilor activi
să-si arunce ochii printre hârtiile din birouri ca să poată
culege informații pretioase partidului.

Cele ce urmăreau să fie comunicate dela provincie către
centru C.P.M., s'a dat dispozițiuni de Dl.Col.STOIKA STEFAN să
fie trimise prin curieri speciali și nu cu posta obișnuită.

Intr'o altă sedință tot Dl.Col.STOIKA STEFAN, a făcut
cunoscut că rumează să se organizeze anumite echipe formate din
militari și ne-a arătat că scopul lor ar fi să facă gardă per-
sonală pe lângă membrii marcaneti din P.N.T.,

Dl.G-ral ZORZOR, si-a luat însărcinarea să studieze
acest lucru și să facă propuneri concrete.

Propaganda în unitățile militare se făcea și prin mani-
feste care să împărțeau după sedință, pentru a fi duse apoi în
cazărmi și cu instrucțiunea de a fi răspândite cât mai pe acuns.

La sedințe se țineau aproape totdeauna cronici externe
de către Dl.COLONEL DUMITRESCU și prin care se făcea preamărea
acțiunea politică Anglo-Americană îndreptată contra U.R.S.S.,
și arătându-se că aceasta politică este un ajutor real pentru
P.N.T.-

Cronicile erau foarte batjocoritoare la adresa U.R.S.S.

Știu că P.N.T.-ul avea legături cu Misiunea Americană
pentru că într'o seara înainte de alegeri rămânând mai târziu
la sediu, am văzut mai multe tinere și tineri care complectau
niste tobele, spunând că le trimet Misiunii Americane.

La sediul, era un anumit Domn HOLBAN, care vorbea limba
engleză și făcea legătură cu americanii.

La sedințe, am observat printre membrii de toate catego-
riile, ale C.P.M.-ului o foarte propunată atmosferă anti-semită,
cu care nu am fost de acord niciodată.-

În afară de sedințele publice ale C.P.M.-ului, se țineau
sedințe secrete cu un număr restrâns de ofiteri între care G-rali
NEGREI, ZORZOR, STOIKA, BARBU și Col.STOIKA STEFAN, iar sedințele
comitetului pentru organizarea armatei se țineau cu un număr res-
trâns și chiar cu ușile încuiate. Astfel, la una din sedințe, prin

luna Noembrie 1946, desi fusesem numit de formă în Comitet, nu am putut să rămân în camera de sedință intelegând că prezența mea stânjenea pe ceilalți și îndată ce am ieșit eu cu ușa a fost încuiată cu cheia și zăvorul în urma mea.

La aceasta sedință au intrat G-ral BARBU, Col. STOIKA, Col. STOINESCU, și alții ofiterii al căror nume nu-l cunosc. La aceasta sedință venise și Dl. N. PENESCU.

Intr-o sedință când un ofiter activ al cărui nume nu-l cunosc a raportat că acțiunea organelor E.C.P. le stinghereste mult activitatea lor pentru partid, Col. STOIKA ȘTEFAN, s'a pronunțat atunci că la numai câteva ore după luarea puterii de către P.N.T., nu va mai exista nici picior de E.C.P. -st înure'o cazarmă și că fiecare ofiter activ din partid să-și noteze numele acestor E.C.P.ști, pentru ca să fie trasi la răspundere când va veni momentul.

La o sedință din luna Februarie 1947, am auzit pe Col. STOIKA ȘTEFAN, în legătură cu informațiile ce le capătă din uni-tăți că ia fost adusă o copie după un ordin secret în legătură cu supravegherea celor ce urmau să fie deblocati.

În ziua de 24 Iulie, când eram adunați cu toții în sala de arest a Prefecturii, Dl. G-ral NEGREI a spus fiecărui grad inferior în parte, că la cercetări, când vom fi întrebați asupra scopului și activității C.P.M., să spunem că am fost de a strânge pe toți ofiterii și subofiterii activi, deblocati sau de rezervă spre a nu-i lăsa să facă prostii.

Dându-mi seama cu vremea, că activitatea C.P.M.-ului nu este ceea ce ni s'a spus la început, ci din contră, contra intereselor poporului, am rupt încă din luna Martie 1947, orice legătură cu P.N.T.

Aceasta este declarația mea pe care o sustin întru totul și dau născut de nimeni.

ss/Cezar Teodr.

10410

R E F E R A T

Asupra activității politice a Maestrului CAZAN I. TEO-DOR.

Inscris în P.N.T., la sfârșitul lunii August 1946, a luat parte la 11-12 sedințe înainte de alegeri și conform Statu-tului P.N.T., a fost ales membru în Org. Militară a P.N.T. fiind propus din cauză că în sală erau mulți aviatori. Statutele prevedeau că în comitetul de organizație să figureze un mae-stru și un subofiter.-

Ei fiind singurul maestru mai cunoscut a fost ales.-

Ca activitate personală declară că a luat parte la 11-12 sedințe plenare și la o singură început de sedință a comitetului când văzând că este indixerabil a eşti afară.- În urma sa s'au închis ușile camerei.-

Din declarațiile sale rezultă că din cele discutate la conferințele organizației militare rețin următoarele :

Organizația militară era condusă de Generalul Negrei care ținea legătura directă cu Iuliu Maniu.-

Scopul înființării organizației militare era de a cana-liza și organiza pe toți nemulțumiții din estire pentru a-i întrebuința la răsturnarea ordinii de Stat și a Guvernului.-

Dr. Petru Groza.-

Cei mai de vază activiști în organizația militară erau General Negrei care avea legătura cu I. Maniu, Col. Stoika Stefan care-și aducea merite că a pus bazele Organiz. Militare, Col. Dumitrescu ce făcea cronica externă, General Zorvor, Gen. Barbu și Col. Stoienescu.-

Din discuțiile cu ceilalți membri ai organizației militare, discuții în afară de sedința, a putut reține și de-clară următoarele :

Colonel Stoika Stefan că părerea D-lui Maniu este că se poate pune mare bază pe organizația militară ca fiind for-mată din oameni de cuvânt și acțiune cărora dacă le încredin-

țezi un secret știu să-l țin, iar dacă li se dă o încredințare o duc la bun sfârșit.-

Colonel Stoica Stefan a arătat că a primit o copie după un ordin primit de o unitate și că a recomandat tuturor să intre prin birourile Unităților să culeagă informațiuni și să le aducă partidului.-

Colonel Stătescu i-a comunicat că într-una din ședințele Com. de organizare, Col. Stoica Stefan a dat citire unui proiect de organizare a armatei peste graniță în Franța.-

În toate ședințele plenare Col. Dumitrescu, făcând cronica evenimentelor externe, făcea comentarii cu caracter explicit la adresa U.R.S.S.S. spunând că un război cu U.R.S.S. ar fi iminent.-

Colonel Stoica Stefan a comunicat membrilor și președinților din provincii să trimită corespondența prin curier, expunându-și teama că prin poștă ar putea fi interceptată.-

Slt. Valter a afirmat că Generalul Gheorghies a făcut un plan de organizarea armatei care a fost supus aprobării lui Mihalache în scopul de a obține președinția organizației militare.-

Colonel Stoicescu i s'a destăinuit că la percheziția făcută nu i s'a găsit nimic, deoarece toată arhiva fusese pusă la loc sigur.-

Înainte de alegeri a văzut la sediul partidului bătându-se niște tabele la mașină, tabele ce cuprindeau numele celor expuși excluși din listele electorale și cari urmau să fie înaintate misiunii anglo-americane.-

În ședințele plenare există un pronunțat caracter antisemit.-

C O N C L U Z I I

Maestrul Cazan T. în scopul de a parveni a activat în organizația militară a P.N.T., fiind ales și în comitetul organizației.- A fost ținut la distanță din pricina gradului său mic, astfel încât nu este în curent decât cu discuțiunile ce au avut loc în ședințele plenare în intervalul Noiembrie 1946 - Martie 1947.-

A n c h e t a t o r,

6 sept 1947

10412

DECLARAȚIE

Subsemnatul CAZAN I THEODOR, născut în anul 1917 luna Ianuarie ziua 10 în comuna București str. Minotarului nr 7 fiul lui Ioan și al Elena, absolvent al Școlii Militare de ofiteri și Mestrii din aviație, divorțat ; am un copil de 7 ani numit Cornelia ; judecat de Curtea Martială C.II C. în anul 1946 pentru crimă de înaltă trădare și achitat cu unanimitate, de profesiune maestru radio-electro tehnician, în rezervă dela data de 15 Februarie 1946, cu domiciliul actual în București str. Preotul Bidoianu 4 declar următoarele :

Sunt înscris în P.M.T. dela sfârșitul lunii August 1946.-

Activitatea mea se rezumă la faptul că am luat parte la câteva sedințe. În general în număr de 11-12 sedințe.-

Înainte de alegeri, am fost ales membru în comitetul C.P.M.-ului în care calitate am luat parte numai la sedințe de alegeri a președintelui C.P.M.-ului.-

Președinte a fost ales, sub presiunea de a nu primi festul de președinte de onoare Generalul Negrey.-

Au fost aleși trei vice-președinți, generalul ZORZOR VASILE, generalul BARBU și colonelul STOICA ȘTEFAN. Secretar a fost numit Colonelul Stănescu.-

Dintre toți membri acestui comitet, cei mai activi erau : generalul Negrei, care lua legătura cu Dl. MANIU și spunea că a fost Președintele organizației de Vâslui. Colonelul STOICA ȘTEFAN, care și-aducea merite că el a pus baza C.P.M.-ului.-

Colonelul STOICA ȘTEFAN pretindea că scopul formării C.P.M.-ului este de a pregăti organizarea armatei conform stipulațiilor Tratatului de Pace, în vederea venirii la putere.-

./.

Colonelul Dumitrescu care făcea comentariul situației internaționale spunea că un război cu U.R.S.S.-ul este iminent. De fapt toate comentariile Colonelului Dumitrescu, erau îndreptate contra U.R.S.S.-ului

Ideea formării C.P.M.-ului s-a auzit pe Dl. BOILA că a fost emisă de Penescu, care i-a trimis-o lui Miholache care a aprobat-o cu toate că membrii adunării permanente au fost contra.-

În ceea ce privește lărgirea C.P.M.-ului acesta a luat ființă în felul următor. A fost format pe capitală, apoi s'a luat hotărârea de a se forma C.P.M. pe localități / cam în luna Februarie 1947/ urmând ce, colonelul STOICA STEFAN să fie organizația C.P.M.-ului pe Capitală, în timp ce Dl. general NEGREI, rămâne președinte al C.P.M.-ului pe întreaga țară, până la formarea C.P.M. pe localități, când urma să se aleagă alt comitet.-

După alegeri, cam prin luna Februarie, am auzit pe colonelul STOICA STEFAN că a primit o copie după un ordin, în care se stipula observarea personalului activ ce urmau să fie trecuți în cedrul disponibil.-

Cu această ocazie a propus tuturor ofiterilor activi cari au prieteni pe la Biroul Adjutanturii, să răsfoiască printre hârtiile venite cu scopul de a culege informații.-

Înainte de alegeri cu două trei zile, am văzut niște tineri și tinere făcând tabele cu numele și numărul Biroului Populației, a persoanele ce venise să reclame să nu sunt trecuți în listele electorale; aceste tabele ni s'a spus că vor fi înaintate americanilor cari eventual va interveni să li se elibereze certificate de alegători.-

Tot în acea noapte, rămânând la sediul din str. Clemenceau a venit un individ bătut. Un oarecare HALBU, care vorbea limba engleză, a chemat telefonic, doi reporteri americani cari au fotografiat individual molestat.-

Pentru care dau prezenta declarație nesilit de nimeni.-

/ss/ Maestru CAZAN THEODOR,

6 Septembrie 1947.-

7 sept 1947

10414

DECLARAȚIE

Subsemnatul CAZAN I THEODOR, în continuare denumit următoarele :

Discutând cu Dl. colonel Stătescu mi-a comunicat că într-o sedință restrânsă a Comisiei de organizare a armatei, colonelul Stoica Stefan a dat citire unui proiect de organizare a armatei peste graniță, în Franța. Au fost de față și generalul Vasilescu Gheorghe și Capitanul Zaharia, când s'a dat citire acestui proiect.-

Intr-o sedință a Organizației Profesionale Militare, înaintea de tinerii alegerei Colonelul Dumitrescu a ținut o cronică externă în care a atacat vehement U.R.S.S. În acest timp, maiorul Petescu s'a ridicat și-a cerut să fie oprite astfel de discuții și comentării cu caracter exploziv la adresa U.R.S.S.-ului spunând că dacă se aude aceste lucruri vor fi arestați pe loc. În același timp m'am dus și eu la colonelul Stoicescu, apoi la General Negrei și colonel Stoica Stefan în timpul sedinței, cerând ca pe viitor toate cuvântările să comentările să fie supuse unei cenzuri. Lucru care a fost admis și comunicat în aceeași sedință.-

Stând de vorbă cu colonelul Dumitrescu, acesta, printre altele mi-a spus că fiind în casa Dl. Maniu .

Acum doi ani, în prezenta Dlui Popescu Mehedinți l-a cunoscut^D aceasta întrebând pe Dl. Maniu, când vor începe cele două divizii de aerportate? Nu am întrebat ce răspuns a primit Dl. Popescu Mehedinți.-

Dl. col. Stătescu, mi-a afirmat că Dl. Mihalache a fost transportat de la Tepelevani în Capitală cu ocazia încercării de fugă, cu o ambulanță a Societății de Salvare, de către capitanul Zaharia.-

Generalul Zerzer a elaborat statutul organizației Profesionale Militare. Colonelul Stoica Stefan interpretează în sedințe, cum trebuie să fie aplicat acest statut.-

Organizația Profesională Militară era condusă de Dl. General Negrei care ținea legătura directă cu Dl. Maniu.

După 5 minute a apărut Dl. general Negrei care ⁴²⁹ ~~mi-a~~ adresat câteva cuvinte și m'a întrebat dacă a venit Dl. Maniu. Primind răspunsul afirmativ, mi-a spus că pleacă sus la secretariat săi să se sedință cu Dl. Maniu. Cu această ocazie, Dl. Maniu a venit însoțit de Dl. Ing. Ghica.-

Colonelul Stoica a comunicat membrilor și președiniilor de organizație militară din provincie, să trimită corespondențe secrete prin curieri speciali, căci prin poștă oficială poate fi interceptată. Această comunicare s'a făcut în sedința publică, când veniseră cei din provincie.-

Planul de Organizare a armatei urma să fie aplicat imediat ce partidul N.T. ar fi venit la putere, așa încât evenimentele să nu-i surprindă, nepregătiți. Această chieră ar fi fost armatele sovietice în Tară.-

Slt. Walter mi-a spus că ~~generalul~~ generalul Gheorghiescu a făcut un plan de Organizare a armatei care a fost supus aprobării Dlui Mihalache, cu scopul de a obține, de către generalul Gheorghiescu, postul de președinte al Organizației Profesionale Militare pe Tară. Din această cauză existau neînțelegeri între generalul Gheorghiescu, pe de o parte și generalul Negrei cu cel. Stoica Stefan, pe de altă parte.-

Într-o seară, plecând de la sedință cel. Stoicescu, destăinuie că la percheziția ce i s'a făcut, înainte de alegeri nu i s'a făcut, înainte de alegeri, nu i s'a găsit nimic pentru că toată arhiva a fost pusă la loc sigur. El mi-a spus însă unde.-

Dl. cel. Stătescu, m-a informat că generalul Negreese dispune colonelului Stoica Stefan, să ardă toată arhiva ce privește Organizația Militară.-

Pentru care dau prezenta declarație, nesilit de nimeni.-

7 Septembrie 1947

/ss/ Maestru Cozan Th.-

10 IX 1947

10416

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cazan I Theodor, în continuare declar următoarele :

În comitet am fost ales, deoarece în statute spunea că trebuie să facă parte și un subofiter și un maestru. Fiind numai doi maeștri în sală și cum eram mulți aviatori prezenți, ce mă cunoșteau, m'au ales pe mine, în urma propunerii de candidare ce-a făcut-o Dl. general Negrei. Col. Dumitrescu Ctin facea cronica externă în scopul de a ține mereu moroul ridicat, în vederea apropierei cu anglo-Americani. Am dat acest lucru, din afirmația sa că Politica Anglo-Americană este, politica spre care trebuie să se dirigeze partidul National-Tărănesc, îndepărtându-se de U.R.S.S.-

Intr'una din sedințele înainte de alegeri am auzit pe Dl. Col. Stoica Stefan, că pentru orice eventualitate este bine să se știe oamenii pe care putem conta în unități, să fie grupați în orice moment, să se cunoască bine unii pe alții și să ia contact cât mai des unii cu alții, astfel încât să fie gata oricând pentru orice eventualitate. Nu pot preciza ce se înțelegea prin cuvintele : " pentru orice eventualitate " .-

De asemenea Dl. col. Stoica Stefan a recomandat în ședință, să se culegă informațiuni asupra întregului armament aflat în unități. -

Colonelul Stoica Stefan, îndemna pe ofițerii și subofițerii activi și din cadrul disponibil să recruteze cât mai mulți membri, dinre cei nemulțumiți sau cei ce se cred nedreptățiți pentru că organizația Profesională Militară luptă pentru drepturile lor și pentru recâștigarea drepturilor lor. Mai ales din cadrele active ale armatei, care au acces în cazărni și poate face propagandă printre ostași și poate aduce informațiuni prețioase partidului. - Pentru care dau prezenta declarație, nesilit de nimeni. - 10.IX.1947. - /ss/ Maestru Th. Cazan

10 12 947

10417

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cazan I Theodor, în continuare declarat următoarele :

În comitet am fost ales, deoarece în statute spunea că trebuie să facă parte și un subofiter și un maestru. Fiind numai doi meștri în sală și cum eram mulți avistori prezenți, ce mă cunoșteau, m'au ales pe mine, în urma propunerii de candidare ce-a făcut-o Dl. general Negrei. Col. Dumitrescu Ctin facea cronică externă în scopul de a ține mereu moralul ridicat, în vederea apropierei cu anglo-Americani. Am dat acest lucru, din afirmație sa că Politica Anglo-Americană este, politica spre care trebuie să se dirijeze partidul National-Tărănesc, îndepărtându-se de U.R.S.S.-

Într'una din sedințele înainte de alegeri am auzit pe Dl. Col. Stoica Stefan, că pentru orice eventualitate este bine să se știe oamenii pe care putem conta în unități, să fie grupați în orice moment, să se cunoască bine unii pe alții și să ia contact cât mai des unii cu alții, astfel încât să fie gata oricând pentru orice eventualitate. Nu pot preciza ce se înțelegea prin cuvintele : " pentru orice eventualitate".-

Deasemeni Dl. col. Stoica Stefan a recomandat în sedință, să se culegă informațiuni asupra întregului armament aflat în Unități.-

Colonelul Stoica Stefan, îndemna pe ofițerii și subofițerii activi și din cadrul disponibil să recruteze cât mai mulți membri, dinre cei nemulțumiți sau cei ce se cred nedreptățiți pentru că organizația Profesională Militară luptă pentru drepturile lor și pentru recâștigarea drepturilor lor. Mai ales din cadrele active ale armatei, care au acces în cazărni și poate face propagandă printre ostași și poate aduce informațiuni pretioase partidului.-

Pentru care dau prezenta declarație, nesiliit de nimeni.- 10.IX.1947.- /ss/ Maestru Th. Cazan

in sept 947

20418

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cazan I. Zheodor, în continuare declar următoarele :

General Vesilescu mi-a spus că col. Galin și col. Plesnilă sunt căutați ca făcând parte din primul comitet al organizației Profesionale Militare. Că pe col. Galin nu-l cunoaște, nici pe col. Plesnilă care a făcut parte din comitet, pentru că sunt trei frați, însă spunea că a auzit că într'adevăr au făcut parte din primul comitet. Nu mi-a spus de la cine a auzit.-

Intr'o sedință col. Stoica Stefan a arătat părerea D-lui Maniu, că pe Cercul Profesional Militar pune mare bază, ce fiind format din foști ofițeri, oameni de cuvânt și acțiune, oameni cărora dacă le încredințezi un secret știu să-l păstreze, iar dacă le dă o însărcinare o duc la bun sfârșit.-

Intr'una din sedințele col. Stoica Stefan a spus că a primit o copie după un ordin care da dispozițiuni de a se observa purtarea ofițerilor și subofițerilor trecuți pe tabelul de trecere în cadrul disponibil. Totodată a invitat pe ofițerii activi, ce au prietenii în Biroul Adjuntaturei, să intre la ei și să-și strunce ochii prin corespondență, spre a culege informațiuni ce ar putea fi de un real folos partidului.-

Pentru care dau prezenta declarație nesilit de nimeni .-

/ss/ Maestru Cazan I. h.

11 Septembrie 1947.-

26 Sept 1947

00419

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cazan I. Theodor, îmi aduc aminte că în cursul anchetei am făcut următoarele declarațiuni :

- 6 Aug. 1947. La ședințele publice se dau directive ofițerilor să se formeze în mici unități de țărâniști, cari să se cunoască cât mai bine între ei și când va fi nevoie să se poată anunța ușor, unul pe altul.

- 7 Aug. 1947. În cercul militar profesional era limpede ideea ca toți militarii activi, membri acestui cerc, vor fi elemente de bază, cari vor ajuta prin puterile lor la răsturnarea guvernului democratic și a ordinii de Stat.

Propaganda în unitățile militare se făcea prin manifeste ce se dădeau ofițerilor să le ducă în cazărmi cu instrucțiunea de a le difuza cât mai discret.

La ședințe se țineau cronici de evenimentele externe, care erau foarte batjocoritoare la adresa U.R. S.S.-ului.

Printre membri se observa la ședințe, o atmosferă, reală, antisemită.

La o ședință din luna Februarie 1947, am auzit pe dl. colonel Stoika Stefan că i-a fost adusă o copie după un ordin secret, sustras dela unitate.

- 8 August 1947. Intr'una dintre ședințe dl. general Negrei s'a pronunțat că partidul pune bază pe acest cerc, fiind singurul care poate acționa cu sorți de izbândă, într'o acțiune rapidă, necesară înlocuirii regimului democratic actual.

- 8 Aug. 1947. Înainte că aproximativ zece zile înainte de ^{data} eliberării, dl. Colonel Stoika Stefan, a arugat ofițerii activi, să culeagă informațiuni asupra armamentului aflat în unități.

./.

M.C.

10420
- 9 Aug.1947. In afară de şedinţele puse, se ţineau şedinţe secrete, cu număr restrâns de ofiţeri şi chiar cu uşile încuiate.

- 6 Sept.1947. Dl.colonel Stoika Stefan îşi aducea merite, că el a înfiinţat C.F.M.-ul

- 7 Sept.1947. Discutând cu dl.colonel Stătescu mi-a comunicat : că într'o şedinţă restrânsă a Comisiei de organizare a armatei, dl.col.Stoika Stefan a dat ceteră unui proiect de organizare a armatei, peste graniţă, în Franţa.

Colonelul Stătescu mi-a afirmat că Mihălaşche a fost transportat cu ocazia încercării de fugă, dela Topoloveni, în Capitală cu o maşină a Soc."Salvarea".

Colonelul Stoika Stefan, a comunicat membrilor şi preşedinţilor din provincie, să trimită corespondenţa secretă, prin curieri speciali, căci prin poştă poate fi interceptată.

Dl.colonel Stătescu, m'a informat că dl.general Negrei dase ordin colonelului Stoika Stefan, să ardă toată arhiva organizaţiei militare.

- 11 Sept.1947. Intr'o şedinţă dl.colonel Stoika Stefan, a arătat părerea dlui Maniu că pe cercul profesional militar, pune mare bază, ca fiind format din foşti ofiţeri, oameni de cuvânt şi acţiune, cărora dacă le încredinţezi un secret, ştiu să-l păstreze, iar dacă le dă o însărcinare, o duc la bun sfârşit.

Pentru care dau prezenta declaraţie, nesilit de nimeni.

ss.Th.Cazan.

26 Sept.1947.

00121

C.N.S.A.S.

5 Aug - 1947

10122

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh POPP în continuare declar următoarele :

În vara anului 1946 convocând congresul organizației P.N.T. din județul Someș în localitatea Uleanda, unde urma să aibă loc concomitent o mare întrunire publică în cadrul campaniei electorale, având convingerea fermă că organizația B.P.D. va face totul spre a împiedica tinerea acestei adunări /întrucât cu câteva săptămâni înainte am fost atacați personal eu și D. Dr. I. MURASEANU la Dej iar anterior Dl. Ministru Dr. E. HATEGANU a fost obiectul unei grave agresiuni la Dej/, am găsit de cuvință din proprie inițiativă să cer misiunile americane și britanice trimiterea câte unui observator la fața locului. La misiunea britanică am prezentat cererea mea unui funcționar al cărui nume nu îl cunosc, iar la misiunea americană am fost primit întâi de Dna PLACA și pe urmă de D. ALIMANESTEANU căruia i-am expus scopul ~~venitului~~. La întrunire s'a prezentat într-o mașină undă englez care a văzut mulțimea și a informat sumar de cele ce se petrec. Am aflat ~~de~~ ulterior că domnul care s'a prezentat se numește Key.

/ss/ Gh POPP

București 5 August 1947.

5 Aug. 1947

00123

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, de profesie ziarist, domiciliat în Splaiul Unirii 5, născut în comuna Poiana Sărată (Trei Scaune) căsătorit, fără copii, serviciul militar satisfăcut, nu am fost condamnat, membru în Delegația Permanentă a P.N.T. Maniu, fiind interogată declar următoarele :

Am auzit de la alți membrii P.N.T. că Dl. GAFENCU ar fi cerut instrucțiuni de la P.N.T. cu privire la comportarea grupului românilor din Franța la Conferința Păcii din Paris din anul 1946. — În aceste instrucțiuni ar fi fost și unele îndrumări pentru a se susține de către acest grup cauza înăpelerii Basarabiei și Bucovinei de Nord. — Acest lucru nu s'a discutat în ședințele Delegației Permanente ci într'un grup de prieteni, compus din I. HURDITA, ST. MIHAIESCU și alții împreună cu mine, în cursul anului 1946. —

Mai recent, într'o ședință a Delegației Permanente ni s'a adus la cunoștință acțiunea grupului de mai sus (CRETEANU, GAFENCU, TILBA, etc.) acțiune care mi se pare că este paralelă cu acțiunea Partidului N.T. — Cu această ocazie s'a constatat că în ultimul timp activitatea lui este mai redusă decât la Conferința Păcii. —

În ceea ce privește legăturile conducerii P.N.T. cu misiunile anglo-americane aceste contacte au fost întreținute de D-ii IULIU MANIU, I. MIHALACHE, M. POPOVICI, PENESCU și SERDICI. —

Știu de asemenea că între P.N.T. și P.N. Liberal (Brătianu) și Partidul Social Democrat condus de Dl. TITEL PETRESCU există o acțiune politică comună în scopul de a răsturna guvernul și de a instaura un regim democratic, adevărat, așa cum îl înțelege P.N.T. —

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu. —

ss/. GH. POPP

București 5 August 1947

5 Aug - 1947

10424

D E C L A R A T I E

=====

Subsemnatul Gh. POPP, ziarist, dom. în București
Splaiul Unirii 5, născut în comuna Poiana Sărată-Trei
Scaune, actualmente membru în Delegația Permanentă a Par-
tidului Național-Tărănesc, la întrebarea:

Cu privire la existența în străinătate a unor
membri ai P.N.T., ce ne puteți spune?, răspund următoare
le:

Dintre membrii P.N.T., știu că a fost trimis Dl.
CORNEL BIANU care în prezent se află la Londra, el a fost
trimis de Dl. IULIU MANIU. Scopul plecării sale a fost de
a face legătura cu Guvernul Englez și cu Națiunile Uni-
te și de a informa pe Dl. MANIU, despre evenimente. Nu a-și
putea preciza dacă Dl. BIANU mai are și astăzi vre'o le-
gătură cu Dl. MANIU, dar cred că aceasta legătură mai exis-
tă întrucât în urmă cu circa 6 luni aproximativ știu că
ea exista.-

Știu că în străinătate se mai găsește Dl. CONSTAN-
TIN VISOIANU și Dl. Gr. NICULESCU BUZESTI, membrii ai P.N.
T., deasemenea și Dl. AUGUSTIN POPA care se află la Roma.

În afară de aceștia se mai găsesc în străinătă-
te domnii VIOREL V. TÎLEA, CRETEANU, GRIGORE GAFENCU.-

Dela domnii I. HUDITA și mi se pare și St. MIHAES-
CU am auzit că domnii de mai sus, cari în acel moment se
aflau în străinătate, au făcut un memoriu adresat Con-
ferinței de Pace și că întocmirea acestui memoriu s'ar
fi făcut cu știrea forurilor conducătoare ale P.N.T.-
Eu care făceam parte din Delegația Permanentă a P.N.T.,
nu știu să fi discutat în prealabil în acest for memoriul
Noi cari am aflat ulterior de acest memoriu am primit
știrea cu oarecare satisfacțiune, socotind că memoriul
apără interesele țării.

123
Mi s'a părut că acțiunea întreprinsă de grupul român din străinătate, arătat mai sus, merge paralel cu acțiunea dusă în țară de P.N.T. În una din sedințele Delegației Permanente, ținute c'am acum o lună jumătate ni s'a comunicat de către Dl. MANIU sau MIHALACHE că acțiunea grupului de un timp în coace stagnează.-

Consider că în momentul de față România nu se află în exercitiul deplin al independenței sale, întrucât este ocupată de armate străine și sub conducerea unei Comisii Aliate de Control.-

Această declarație am dat-o azi 5 August 1947, nesilit de nimeni.-

ss/Gh. Popp

Adăugirile și stersăturile sunt făcute de mine în urmă recturii declarației.

ss/Gh. Popp

5 August 1947.

1- Aug - 1948

00426

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele cu privire la cunoștința mea cu Dl. General STEFANESCU.-

Am făcut cunoștință cu dl. general, prin anul 1942 sau 1943, la o masă dată de Cooperativa Refugiaților Ardeleni care avea la Obor o secție de vânzare a peștelui.-

Dl. general STEFANESCU, a participat fiind invitat în calitate sa de inspector al pieții, calitate pe care o avea sub regimul Antonescu, iar subsemnatul în calitate de membru în consiliul acelei cooperative, fiind și un refugiat, originar din regiunea cedată Ungariei în anul 1940.-

La această masă stând din întâmplare lângă (sau alături pe aproape de Dl. general) pe atunci Colonel STEFANESCU, D-sa mi-a comunicat că este o victimă a unui act arbitrar al mareșalului Antonescu și a criticat cu asprime pe acesta și regimul lui, lucru care mi-a făcut o bună impresie, întrucât militarii pe atunci simpatizau acel regim.-

Dl. Colonel STEFANESCU, mi-a cerut voie să-mi vorbească odată despre cazul său și a venit mai târziu la mine acasă unde mi-a prezentat un memoriu amănunțit despre acest caz personal.-

Intrebând ce aş putea să fac eu în această situație de simplu opozant cu acest memoriu, neavând nici o putere, el m'a rugat să prezint memoriul D-lui MANIU, pentru că D-sa să vadă ce nedreptăți se fac în țară.-

A Am prezentat D-lui MANIU memoriul care nu știu dacă a avut timp să-l citească, întrucât primea multe memorii cu diferite chestii și adesea se mulțumea cu rezultatul oral ce i se făcea.- Nu mai știu dacă l-am prezentat pe urmă pe Dl. col. STEFANESCU personal D-lui MANIU, care adesea în asemenea cazuri îmi cerea să-l scutesc pe cât posibil de vizite inutile.-

Această cunoștință a mea cu Dl. Col. STEFANESCU, pe care o uitasem a fost înnoită la câțiva ani, când în primăvara aceasta, D-sa a venit la mine, de data asta având gradul de general.- D-sa spunea că nemulțumirea sa a fost soluționată, și D-sa

00427
a fost înaintat la gradul de general.-De data asta era în uniformă.- CU acest prilej mi-a predat un memoriu amănunțit despre situația militară generală, cu rugămintea de a-l prezenta D-lui MANIU.- Am citit vre-o două trei pagini, după ce a plecat și am reținut că după felul cum vedea D-sa lucrurile, situația militară între Statele Unite și U.R.S.S., nu ar exclude posibilitatea unui conflict.-

Când după câteva zile, dl. general m'a întrebat din nou i-am răspuns că am citit memoriul întreg (deși mărturisesc că nu citisem decât 2-3 pagini,) și că e interesant.- Mi-a cerut să-l predau D-lui MANIU, cu rugămintea de a fi primit.-

L-am satisfăcut, dar nu l-am mai condus la Dl. MANIU.-

D-sa, Dl. General, mi-a comunicat că s'a dus singur acolo.- Acest lucru mi l-a comunicat în ziua de Sft. Gheorghe, când a venit să mă felicite.-

De atunci nu am mai revăzut pe Dl. General STEFANESCU.-

Ulterior am întâlnit pe dl. general DRAGANESCU (în rezervă) pe care l-am întrebat dacă poate să-mi dea informații despre persoana D-lui General STEFANESCU.- D-SA mi-a spus că nu poate da referințe prea bune și mie precizat că dl. general STEFANESCU, a avut cu mai mulți ani în urmă un duel pentru o cucoană, în care duel adversarul (nu mai țin minte numele) și-a pierdut viața.-

Dl. general DRAGANESCU, după informația mea, e membru al P.M.T.-

Drept care dau prezenta declarație pe care o semnez propriu.-

ss/ Gh. POPP

Adaug că părerea nefavorabilă a D-lui general DRAGANESCU, despre Dl. general STEFANESCU, am comunicat-o și D-lui MANIU, deoarece, D-SA îmi ceruse referințe.-

ss/. Gh. POPP

5 August 1947

7 Aug-1947

00128

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh. POPP, în continuare, declar următoarele :

La întrebarea: Cum se face că Dl. MANIU, i-a hotărâri fără să consulte forurile Dvs. Statutare ?

Eu răspund următoarele :

În timpul dictaturii Regelui Carol II partidul neputând funcționa legal, comitetul central executiv printr'un vot unanim i-a acordat Dlui MANIU depline puteri de a-l conduce singur, fără a mai consulta pe nimeni. Totuși nici chiar atunci Dsa nu a prea uzat de această putere și a preferat să consulte pe cei mai apropiați și în special Biroul.-

După 23 August 1944, Dsa a revenit la vechea practică de a nu lua nici o hotărâre pe propria sa răspundere și în toate ocaziile a consultat unul dintre cele trei foruri Statutare: Comitetul Central Executiv, Delegația Permanentă sau Biroul Partidului.

Drept care dau prezenta declarație și semnez propriu.-

/ss/ Gh. Popp.-

București 7 August 1947.-

16 Iulie 1947

00429

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul Gh. POPP, cu privire la activitatea mea din ziua de 5 Iulie 1947 și următoarele, declar următoarele :

După cât mă ajută memoria, în acest răstimp am luat parte la vreo trei sau patru ședințe ale Comisiunii P.N.T., formată pentru asanarea financiară și îmbunătățirea redacțională a ziarului "Dreptatea", comisiune prezidată de dl. Ing. Șt. Mihăescu și având membrii și pe d-nii prof. Gh. Zane, I. Hudică și subsemnatul. Comisiunea e proiectată să ia locul actualului consiliu de administrație al Societății "Dreptatea" și și-a început activitatea încă înainte de această schimbare formală. În acest interval, am vizitat pe dl. Maniu împreună cu persoanele de mai sus, spre a-i raporta starea de fapt a ziarului și am mai fost la D-sa, mi se pare, o zi, două mai târziu, când am luat parte la o consfătuire cu vreo 7-8 persoane, chemate să discute modul de contribuție a partidului național-tărănesc la comemorarea centenarului revoluției din 1848-1849 din țară și din Principate.

Am vizitat în sfârșit în ziua de Duminică 13 luna curentă, pe dl. Iuliu Maniu, cu care am avut o convorbire de zece minute maximum, așa cum am precizat în declarația mea anterioară, dată D-lui Comisar Șef Popa.

La Dl. Maniu (în casa D-lui Dr. Jovin) am găsit pe dl. Coposu și Șerban Ghica. La sosirea mea, dl. Coposu mi-a spus că dl. Maniu are o vizită, încât am fost obligat să aștept vreo 20-30 minute. Nu am văzut însă aceste persoane care au plecat, deoarece mă aflam în altă cameră.

După plecarea lor, Dl. Coposu a venit să-mi comunice
că dl. Maniu mă așteaptă.

La plecare am egit pe ușa din față care dă direct în
Bulev. Dacia, fără a mai trece pe unde am intrat.

București, 16 Iulie 1947.

(ss) Gh. Popp.

30 Iulie 1947

00431

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, născut în 3 Ianuarie 1883, în comuna Poiana Sărată Jud. Treișcaune, fiul lui Gheorghe și al Elenei, căsătorit, de profesie ziarist, religie ortodoxă, naționalitatea română, serv. militar satisfăcut, nu am fost condamnat, situația politică, membru al Partidului N.T., /membru în Delegația Permanentă/, referitor la activitatea mea politică din anii 1945-46, declar următoarele:

Ca membru al Delegației Permanente, am luat parte la cele mai multe din ședințele acestui for, participând la discuția problemelor puse de conducerea partidului.

Discuțiile acestea s-au purtat pe liniile cunoscute ale politicii partidului, constând în următoarele: Luptă hotărâtă împotriva regimului instaurat la 6 Martie 1945, luptă dusă cu mijloace legale, strângerea sub steagul Partidului a tuturor celor ce simteau româneste și aveau sentimente democratice, întrucât totdeauna am avut în politica românească o atitudine democratică accentuată, lucru care mi-a atras adesea din partea adversarilor calificativul de "bolșevic" și "jidovit", fiind socotit un element radical, /iar în politica externă continuarea orientării politice alături de Marii Aliați Anglia, U.R.S.S., Statele Unite și Franța, ținând în mod special seama de necesitatea bunelor relații cu vecinul nostru U.R.S.S.-

În ce privește propaganda politică dusă de subsemnatul în cadrul întrunirilor la care am participat, declar următoarele: Am întrebuițat în activitatea de propagandă următoarele teme, obișnuite de altfel în propaganda politică: că sindicatele profesionale sunt instrumente de propagandă ale partidelor muncitorești; că legea de epurare are un supstrat politic, licențindu-se din armată ofițeri și subofițeri care nu s-au încadrat în regimul instaurat la 6 Martie 1945; că de la Rege și până la ultimul om în țara asta toți românii sunt alături de P.N.T.; că guvernul actual

./.

00432
nu sînte românește, pentru că el nu-si întemeiază ideologia cu Istoria Națională și nu invocă amintirea Marilor Eroii Naționali, TRAIAN, DECEBAL, ȘTEFAN cel MARE și MIHAI VI-TEAZUL, și că din istoria noastră el reține numai amintirea lui HORIA, CLOSCA și CRISAN și pe a lui TUDOR VLADIMIRESCU, prezintându-i în lumina comunistă.-

În ce privește acțiunea de plecare în străinătate a grupului ION MIHALACHE, NIC. PENESCU, ILIE LAZAR și N. CARANDINO declar următoarele: Nu am avut nici un fel de cunoștință despre pregătirea acestei acțiuni, nici pe cale oficială nici particulară, deși Duminică 13 Iulie a.c., ora 10 dimineața, deci în prezința plecării celor de mai sus, am făcut D-lui MANIU o vizită la Sanatoriul Dr. "JOVIN" în Bd. Dacia Nr. 19, unde am avut cu D-sa o convorbire de 10 minute, fără ca D-sa să-mi comunice ceva în această chestiune. Părerea mea este ca acest grup a voit să plece pentru a lua contact cu cercurile politice din străinătate în scop de informarea a acestor cercuri, lucru care nu constituie, după părerea mea, o crimă.

Pentru care dau prezenta declarație pe care o susțin și o semnez.

ss/Gh. Popp.

București 30 Iulie 1947.

00433

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul GHEORGHE POPP de profesiune ziarist
căsătorit fără copii de 65 ani, domiciliat în Splaiul Unirii
nr.5, asupra celor întrebate declar următoarele :

Ultima oară am văzut pe Dl. IULIU MANIU președintele
P.N.T. în ziua de Duminică 13 Iulie 1947, în locuința D-lui
Profesor Dr. JOVIN aproximativ la ora 10 dimineața.-

Am așteptat aproximativ 30-40 minute până când a
terminat cu alte persoane, iar eu am stat cu Dl. MANIU c'AM
10 minute de vorbă.-

Am discutat cu D-sa chestiuni generale politice
și am stăruit între altele ca D-sa să-și facă odihna de vară
dacă nu mă înșel.-

Am întrebat la urmă pe Dl. Președinte ce atitudine
se va lua în ședința comitetului Central executiv convocat
pe ziua de 19 Iulie a.c.-

D-sa mi-a răspuns scurt că problema se va discuta
și hotărâ a doua zi.-

Am primit nu direct de la Dl. MANIU ci de la partid
însărcinarea de a ne ocupa, subsemnatul și Dl. profesor GHEOR-
GHE ZANEA, ing. STEFAN MIHAESCU pr. I. HUDITA și Dl. LAZAR ILIESCU
și de consolidarea ziarului " Dreptatea " atât sub raport
financiar cât și redacțional și tehnic.-

În ultima săptămână sau cu o zi două mai înainte
am avut cu Dl. MANIU o conferință cu încă vre-o 6 - 7 per-
soane între care și Dl. Mihalache în care s'a discutat modul
cum va contribui P.N.T. la comemorarea revoluției din 1848
când s'a pus temelia acestui partid.- Am mai participat D-ni
Prof. JIANU, COPOSU, NETEA și dacă nu mă înșel MIHAI POPOVICI.
Nu mi s'a dat vre-o însărcinare precisă, dar presupun că Dl.
Președinte proiectează constituirea unui comitet în care e
posibil să fiu desemnat și eu ca membru.-

00434

Nu cunosc nimic în legătură cu eventuala încetare a funcțiunei de secretar general actualului titular D-lui NICOLAE PENESCU și nici nu am auzit vorbindu-se despre aceasta. Deasemenea nu știu că s'ar proiecta în prezent ca această funcțiune să mi se confere mie.- Asemenea propuneri mi s'au făcut de unii prieteni (nu de DL.MANIU) cîm vre-o 12-18 luni în urmă dar discuțiile de această natură au luat sfîrșit de mult timp față de refuzul meu categoric și perseverent de a candida la această importantă demnitate.-

Declar, susțin și semnez cele de mai sus.-

ss/' GH. POPP

2 Sept 1967
435

DECLARAȚIUNE (Autobiografie)

Subsemnatul Gh. Popp, ziarist, domiciliat în Splaiul Unirii 5 București, căsătorit fără copii, născut în comuna Poiana Sărată (Jud. Trei Scaune) în 3 Ianuarie 1883, fiul notarului comunal Gh. Popp, având cinci surori din care două în viață, declar următoarele :

Am urmat școala primară parte în comuna mea natală, parte la Brașov, liceul în Brașov, iar Universitatea la Budapesta și Viena /dreptul/.- Am luat doctoratul în drept la Universitatea din Cluj.-MI-am format sub raport intelectual în mare parte sub influența culturii și lecturilor germane din tinerețe, iar sub raportul sentimentelor politice în spiritul ideologiei naționale a clasei intelectuale românești din Transilvania care deși prețuia limba și cultura germană, a rămas credincioasă idealurilor românești.-Din tinerețe mediul și familia m'au deprins să-mi iubesc neamul și Tara, care pe atunci încă nu era a mea.- (România) și să prețuiesc și să respect pe omul de jos, pe țărâmul român, temelia vieții și forței noastre ca neam, rezervorul limbii și naționalității românești, bunuri morale amenințate în clasele de sus prin influențe străine, atât în Transilvania cât și în România încă de atunci.-

Deși mă simțeam la început atras de studiile literare rare (mă atrăgea mai ales școala romantică germană prin Hine pe care l-am citit și admirat mult și școala romantică franceză prin Musset și Hugo, cum și Eminescu și Vlahuță) am înțeles din tinerețe că datoria noastră în Ardeal e de a ne înrola în lupta națională pentru desrobirea noastră, și pentru unirea cu Tara mamă.-

Astfel am intrat în politică prin ziaristică, dedicată lupte de deșteptare a maselor românești.-

Cel dintâi pas în cariera aceasta a fost un articol trimis ziarului "Tribuna" din Arad, principalul organ de luptă al românilor din Transilvania.- Spre surprinderea mea articolul a fost publicat de ziar la loc de cinste, ca prim articol, o încurajare excepțională pentru un student în anul al II-a, întrucât în Ardeal redacțiile erau sub acest raport foarte exigente.- Articolul a apărut în Iulie 1904 și constituie pentru mine începutul dela care datează activitatea

mea politică.- De atunci, de 43 de ani, am rămas fără între-gu-pere în slujba aceluiaș partid și a aceleiași idei, a democra-ției naționale românești.- Mă în Mândresc că acel prim articol din " Tribuna " a avut ca subiect o comparație între Ministrul de instrucție al Ungariei de atunci Berzeviczy, și al României, Spira Haret, și culmina și culmina în criticarea celui dintâi și în elogiarea celui de al doilea.-

Am continuat, întâi mult mai rar pe urmă mai des, colaborarea la " Tribuna ".- În anul 1905 am intrat în redac-ție ca corespondent permanent făcând rubrica reportajelor par-lamentare din Budapesta, iar din 1906 trecând direct în redac-ție, la Arad, până în anul 1911, când îmbolnăvindu-mă din cauza surmenajului la ziar (făceam 3-4 inși ziarul) și după o scurtă activitate la " Foiaș Poporului " / Sibiu / am fost nevoit să mă retrag în satul meu natal spre a mă căuta.-

Aici am stat aproape trei ani de zile suferind de piept, colaborând însă dela distanță la " Tribuna " și, după dispariția ei, la " Românul " din Arad, cum și la " Luceafărul " / Sibiu, " Libertatea " / Orăștie / și " Gazeta Transilvaniei " / Brașov /.-

În acești ani s'a întâmplat " rebeliunea " publi-cistică a ziariștilor și scriitorilor grupați în jurul " Tri-bunei ", conduși de Octavian Goga, cu care eram atunci în strânse legături de prietenie.- A trebuit după doi ani de luptă, să încetăm focul contra conducerii de partid în urma intervenției lui Constantin Stere, trimis anual la Arad de Ionel Brătianu spre a restabili unitatea și disciplina în partid.- Dl. Iuliu Maniu îmi amintește adesea și acum arti-colul ce am scris atunci împotriva D-sale, fără a-mi manifesta însă vre-o supărare.-

În anul 1914, după o cură făcută pe Coasta de Azur / înainte de izbucnirea războiului / mi-am refăcut sănătatea.- După prima zi dela declararea războiului adresată Serbiei de Austro Ungaria, în 17 Iulie 1914, am părăsit clandestin Ungaria și venind la București, am publicat în " Minerva " cotidian foarte răspândit pe atunci, primul articol prin care ceream ca România să intre în acțiune alături de Franța și Rusia împotriva Austro-Ungariei.- În acelaș timp am adresat Marelui Stat Major o cerere ca să fiu înscris ca voluntar în armata română, în cazul când România va merge contra Austro-Ungariei și Germaniei.- Din nenorocire neutralitatea României s'a pre-lungit doi ani de zile.- În tot timpul acesta am publicat nu-meroase articole în " Adevărul " și " Epoca " în sensul po-

politicii de război contra Austro-Ungariei și Germaniei și am luat parte activă la agitația glorioasă a opoziției condusă de Nicu Filipescu, și Teclu Ionescu pentru intrarea în acțiune a României alături de Rusia.-

După intrarea în acțiune a României/August 1916/ am îmbrăcat uniforma armatei române și am servit la Divizia IV-a ca interpret / deși cerusem să fiu dat la front/.- În anul 1917 îmbolnăvind-mă de tifos exantematic, după refacere am fost trimis la Kiev, unde împreună cu D-nii Sever Bocu, Iosif Schiopul și Filaret Doboș am publicat ziarul " România Mare ".- Scopul ziarului era de a fi răspândit în numeroasele tabere cu prizonieri români din Austro-Ungaria, răspândit în Rusia spre a-i invita să se înroleze ca voluntari în armata română.-Intr'adevăr, numărul lor s'a ridicat până la urmă la circa 40-50.000.-

După instaurarea regimului comunist în Rusia, ziarul nemaiputând să apară, Ucraina și Kievul fiind ocupate de trupele germane și austro-ungare, la început m'am refugiat la Moscova, iar după patru luni am reușit să trec în România.- A fost o călătorie periculoasă prin Ucraina, căci fiind condamnat la moarte ca trădător din anul 1915 în Ungaria, în cazul când autoritățile de ocupațiune austro-ungare m'ar fi recunoscut așa fi fost îndată executat, precum s'a întâmplat cu mai mulți sârbi din Ungaria, executați la Odess.-

Revenit în țară în Septembrie 1918 am colaborat scurt timp la " România Nouă " /Chișinău/iar pe urmă trecând la Iași, împreună cu alți doi prieteni am trecut clandestin frontiera spre Ardeal /România încheiase pacea dela Buftea/ pentru a începe aici o acțiune revoluționară împotriva Ungariei, dar în momentul când am ajuns pe pământul Ardealului, trecând nemții la Năsăud, revoluția începuse, 28 Oct. 1918.- Am luat atunci parte la organizarea " Gărzilor Naționale " și la marea Adunare Națională care la 1 Decembrie 1918 la Alba Iulia a proclamat unirea cu Tara mamă.- La acest apogeu al vieții întregii mele generații am participat și eu în calitate oficial recunoscută de delegat du drept de vot, în sala mare în care s'a adus marea hotărâre.- Totodată atunci s'a ales un Parlament provizoriu numit : " Marele sfat Național ", care a fost votat mai târziu o lege electorală provizorie și o reformă agrară provizorie pentru Transilvania.- Am fost și eu proclamat membru al acestui parlament ardelen care a ales primul guvern ardelen " Consiliul Dirigent ".-

După puțin timp am primit împreună cu doi prieteni însărcinarea dată de Dl. Iuliu Maniu, președintele Consiliului

Dirigent, de a pleca în anul 1919, subit la Paris pe care, efectul propagandei maghiare care, în vederea conferinței păcii, ¹⁹¹⁹ cărea să salveze Transilvania.- Am activat, cred cu bun rezultat, timp de 6 luni la Biroul de presă român " din Berna " condus cu mult tact și pricepere de dl. Nic. Petrescu Comnen, patriot de care de atunci m'a legat o sinceră prietenie și afecțiune.-

Intors în țară în Noembrie 1918, am fost ales întâia oară în Parlamentul întâi al României Mari, care a trăit numai 4 luni.- La venirea la cârmă a primului guvern Averescu am refuzat să urmez chemarea lui Octavian Goga, de a trece cu el la Averescu, dar fiind bolnăvicios, nu am candidat în alegeri.-

În toate celelalte parlamente /afară de 1931-32 sub Iorga/, m'am ales de cele mai multe ori în opoziție / de 6 ori din 8/ în parlament, în Jud. Someș,.- În ultimele alegeri din 19 Noembrie 1946 nu am reușit să fiu proclamat.-

În acest timp dintre cele două războaie am luat parte la toate campaniile P.N.T. împotriva Guvernelor Brătianu, Averescu, Iorga,.- În anul 1924 sau 1925 am luat atitudine contra acțiunii D-lui A.C. Cuza printr'o serie de articole publicate în " Adevărul " sub titlul de " Între " democrație și " Anti-semitism ", iar în alte articole au atacat politica de intoleranță șovină a regiunilor liberale, mai ales politica antiminoritară a D-lui Dr. C. Angelescu.- În polemicile sale cu mine " Viitorul " mă califica în permanentă ca " bolșevic " " comunist " și " iudevit " și chiar stipendiat când de Budapesta când de Moscova.- Ajunsesem astfel să am reputația de om de stânga extremă.- În realitate eu am rămas credincios ideologiei mele naționale, dar nu am înțeles să dau acestei ideologii o interpretare de intoleranță ci dimpotrivă am ocolit că sensul ei/adevărat este acela de egalitate/ a dreptului național pentru toate neamurile fără deosebire.- Orice agresiune în zona de drepturi a altui neam este, după concepția mea, o negare a adevăratului naționalism și nu merită acest nume ci pe acela de imperialism.-

De asemenea în o serie de articole, publicate în " Adevărul " de ai cărui conducători frații Graur și Socor ne-a legat comunitatea de idei, am combătut prin 1933-36 regimul de dictatură, chiar zisă " populară " sau " democratică " e o negațiune a democrației și periculoasă căci poate duce la război.-

Aceste idei m'au îndepărtat și de vechiul meu prieten Octavian Goga.- În 1936 fiind ales în parlament în urma unei lupte electorale parțiale crâncene la Hunedoara am avut cu el și partizanii lui o ciocnire violentă.- Calificându-l drept o

" lichea politică " deputații Robu și Tilică Ioanid m'au lăsat până la sânge.- De atunci am ajuns să nu ne mai salutăm cu Goga pentru care pierdusem ultimul rest de stimă.-

După proclamarea dictaturii Regelui Carol II, P.N.T. fiind desființat, activitatea lui s'a redus mult, dar am continuat ca și sub Antonescu, să menținem contactul cu partizanii, atât în județul Someș cât și în restul țării.- După asasinarea regretatului Virgil Madgearu, Dl. Iuliu Maniu a insistat să primesc funcția de secretar general al P.N.T.- Am declinat la început propunând pe prietenul meu Ing. St. Mihăescu, dar Dl. Maniu a stăruit spunând că, după pierderea Ardealului de Nord, e nevoie ca acest post să fie deținut de un ardelean care cunoaște problema spre a o susține.- În calitatea aceasta am răspândit în organizațiile P.N.T. numeroase buletine din informațiivul timp de 4 ani în cari am alimentat mereu credința în victoria finală a Angliei, Rusiei și St. Unite, asupra lui Hitler am atacat odată cu mare violență pe legionari pentru ereziile lor.- Casa mea era pe atunci mereu vizitată, în special de tineretul P.N.T. care simțea nevoia de a primi încurajare și întărire.- După 23 August am demisionat în Noembrie 1944 din locul de secretar general.- Încă din anul 1938-39 proiectam ca la esirea la pensie a soției mele, institutoare, să trec pe linia a /2-a și a 3-a a luptei politce și retrăgându-m la țară să cultiv cele tre-o 6-7 jugăre de pământ moștenire părintească, trăind mai mult pentru pasiunea lecturilor mele.- Proiectam chiar unele lucrări pe care speram să le public despre " Istoria luptelor naționale din Transilvania ", despre problema minorităților etc.- După 6 Martie 1945 am avut o activitate politică redusă în mod treptat pregătind retragerea care, subită ar fi provocat poate rezistența prietenilor.-

Demnități : Membru în Delegația Permanentă a P.N.T., Deputat în opt legislaturi ; Subsecretar de Stat la Culte în 1930-31 ; Ministrul Cultelor în Noembrie 1944 - 6 Martie 1945 ; Delegat la Conferința pentru încheerea Armistițiului cu Aliații în Septembrie 1944 la Moscova unde am semnat Tratatul de Armistițiu.

ss/. Gh. Popp

București 2 Septembrie 1947

4 sept 1947
00440

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul Gh. POPP în continuare declar următoarele la întrebările ce mi se pun :

1/. Care este structura organizatorică a P.N.T. ?

P.N.T. avea trei foruri de conducere : Comitetul Central executiv, compus din șefii organizațiilor județene 58 la număr, plus cei patru șefi de organizații ai sectoarelor din București, și foștii miniștri, (membrii de drept) la cari se adăugau câțiva șefi ai organizațiilor profesionale (muncitori, femei, tineret etc.), în total c'am o sută de membrii.-

Al doilea for statutar era Delegația Permanentă, aleasă de Comitetul Central executiv, compusă din vre-o 28 de membrii.- În sfârșit în ultimii ani s'a adăugat un nou for nestatutar, întrucât nu e prevăzut în statut, biroul partidului, compus din președinte, vicepreședinti, secretarul general și casierul central.

La ședințele biroului mi se pare că luau parte și cei trei adjuncți ai D-lui Secretar General, și adjunctul casierului, deși nu am informații precise despre acest lucru.-

Comitetul central executiv nu s'a întrunit dela 23 August 1944 înc-oace decât de 2-3 ori ; Delegația Permanentă nu avea răstimpuri sau date fixe, ce se întrunea la convocarea președintelui după necesitate, de 2-3 ori pe lună sau la 2-3 luni odată; biroul, deși neprevăzut în statut, se întrunea în ultimul timp tot mai des, chiar și de 2-3 ori pe săptămână și căpătase un rol de conducere tot mai accentuat.-

2/. Cine erau membrii care compuneau Delegația Permanentă și biroul politic ?

Delegația Permanentă era compusă din D-nii I. Maniu, I. Mihalache, M. Popovici, N. Penescu, St. Mihăescu, Ionel Pop, Sever Bocu, Cezar Spineanu, Gh. Măcărăscu, Gh. Popp, Dr. Marel Dobrescu, Gh. Zane, N. Cartoian, Dr. V. Solomon, Aurel Leucuția, Dr. Petrescu, Ion Hudiță). - Nu-mi amintesc de ceilalți membri dar lista lor trebuie să se afle ușor dela Dl. N. Penescu secretar general.-

Biroul politic se compunea din D-nii I. Maniu, Ion Mihalache, Nic. Penescu, Mihai Popovici și St. Mihăescu.- Adjuncții

secr.gl.erau D-nii C.Coposu, M.Pascu și V.Veniamin, al D-lui Mihăescu Dl.Ghilezan.-

Adaug la întrebarea Nr.1 că, în timpul când exista un Parlament pe lângă cele trei de conducere, foruri amintite mai sus, mai funcționa și sfatul parlamentar, compus din toți parlamentarii, cari înainte de dictatura regală din 1938 se întruneau aproape zilnic în vederea organizării și coordonării discuțiilor zilnice din Parlament.- În anul acesta parlamentarii noștri neparticipând la ședințe, acest for a fost pus în funcțiune foarte târziu și nu a avut ședințe atât de dese.-

3/. Prin ce organe erau înfăptuite hotărârile partidului ?

În timp de opoziție în principiu hotărârile erau puse în lucru de secretarul general, dar acest principiu nu constituie o regulă absolută.- În general natura însăși a hotărârilor luate determina și organul care le îndeplinea.- Pentru chestiile de natură financiară de ex. se dădea însărcinare D-lui casier central ; pentru luare de atitudine într'o anumită problemă publică la ordinea zilei se dădea instrucțiuni directorului ziarului de partid ; în caz de alegeri generale sau parțiale secretarul general adresa șefilor de organizații circulare sau îi chema la București pentru instrucție ; pentru luare de contact cu alte partide intra în acțiune secretarul general sau alt membru însărcinat special de dl.președinte, sau chiar însuși președintele etc.-

Cu problemele de organizație în general se ocupa secretarul general, ajutat de cei trei adjuncți amintiți mai sus. În ultimul timp după plecarea din partid a D-lui Dr. Lupu, Dl.Ion Mihalache a luat conducerea organizației din București și s'a ocupat de ea cu multă intensitate.-

4/. Cari erau organizațiile de masă și organizațiile profesionale în P.N.T. ?

Statutul partidului nu avea în această privință dispozițiuni precise (puse alcătuit în anul 1935). Cred că în principal el prevedea trei organizații, una pentru muncitori, una pentru femei și una pentru tineret.- Organizația pentru femei era condusă de D-na Ella Negruzzi, ajutată de D-nele Lelia Mihăilescu și Valli Alexandrescu.- La muncitori organizația în ultimul timp era condusă de Dl.Virgil Veniamin, Dl. Ilie Lazăr rămânând mi se pare președinte de onoare, iar la tineret conducerea mi se pare că era a d-lui M.Tarșea ajutat de dl.Bărbuș.-

00442

Pentru celelalte profesii organizarea, pe cât știu, era mai mult în curs de formațiune.- Inginerii erau conduși de Dl. Ing. St. Mihăescu, medicii am auzit că se organizau și ei, dar nu știu sub a cui conducere etc.- Nu m'am interesat mai deaproape întrucât lucrurile fiind în formațiune, așteptam ca mai întâi săse ajungă la o cristalizare, după care urma ca rolul și situația acestor organizații în cadrul general al ierarhiei de partid să fie fixat în mod definitiv prin textul noului statut, care era de vre-un an în pregătire, dar care era mereu amânat din cauză că evenimentele politice impuneau alte probleme mai urgente.- Se alcătuisse o comisiune în frunte cu Dl. Aurel Leucuția / din care făceam parte și eu / și se ajunsese la un ante-proiect, dar lucrările se opriseră aici din cauză că dl. Mihalache alcătuisse alt proiect și urma ca cele două proiecte să fie confruntate și armonizate.-

Cercul de studii al P.N.T. era prezidat de Dl. Prof. universitar Gh. Tașcă.- Acest cerc avea vre-o trei secții principale care la rândul lor dacă nu mă'nșel, sub secții foarte numeroase specialități.-

Intre ele cred că era și subsecția pentru studierea problemelor militare, a organizației armatelor moderne în vederea reorganizării armatei române în cazul guvernării partidului.- Nu-mi aduc aminte de cele trei principale secțiuni ale cercului de studii, știu însă că există una pentru ideologie generală la care am fost propus ca președinte/sau secretar/ ? .- Dar am refuzat să primesc.- Am fost însă, pe cât știu desemnat președinte al subsecției pentru problemele bisericești unde am primit la început, dar la dorința părintelui Dumitrăchescu i-am cedat D-sale acest loc.- Am participat acum un an și ceva, ultima oară la discuțiile acestei subsecții, de atunci nu am mai auzit de activitatea ei și nici de a cercului de studii în general.-

În general nu m'am interesat de activitatea nici a cercurilor profesionale /am participat întâmplător odată la o ședință a organizației muncitorești acum mai mult de un an/ și nici de a cercului de studii întrucât eu am avut de gând de mai mult timp să trec tot mai mult în linia a treia a activității partidului, cu intenția de a mă retrage la țară.-

5/. Cine a organizat acțiunea partidului din ziua de 8 Noiembrie 1945 ?

După știința mea partidul nu a luat nici o inițiativă în organizarea manifestației din această zi.- În

ziarul " Ardealul " a apărut însă o notiță prin care pul
cul Capitalei era invitat ca în acea zi să vie în fața Pa-
lului spre a aclama pe Majestatea Sa regele de ziua numelui.
Am venit pe la ora 11 și eu cu intenția de a mă înscrie în
registru la Palat și am văzut manifestația pe care am
privit-o un timp : deoparte tineretul care aclama necon-
tenit pe M.S.Regele de altă parte un număr de camioane care
circulau neconținut prin piață printre manifestații spre a-i
stingheri, cu incidente între cele două tabere, până când s'a
produs ciocnirile.- Văzând că una din mașini a fost incen-
diată am părăsit piața împreună cu Dl.Prof.D.Gerota cu care
m'am întâlnit întâmplător.- Când am părăsit piața înaintând
pe Calea Victorie spre Teatrul Național, am auzit din urmă
primele focuri de armă, trase în piață.- Am avut impresia că
manifestația nu a fost organizată ci spontană, M.S.binecuvân-
tându-se de o popularitate unanimă.-

6/. Cum s'a pregătit compania de alegeri, care a
fost planul de organizare, ce instrucțiuni s'au dat, cum au
fost aplicate pe teren, unde ai fost D-ta în ziua alegerilor
și ce ai făcut ?.-

Campania de alegeri a fost pregătită din cen-
tru de secretarul general și de către organizația partidului
pentru Transilvania și Banat prezidată de Dl.Mihail Popovici
prin mai multe circulări adresate organizațiilor județene.-
Circulările cuprindeau dispozițiunile în obșnuite în aseme-
nea ocazii și erau la început ținute în generalități iar,
după ce s'a promulgat legea electorală ele au dat instruc-
țiuni amănunțite, adaptate dispozițiunilor din textul legii,
privind desemnarea delegaților procedura de votare, controlul
pazei urnelor, despuierea scrutinului etc, atrăgând mai ales
atențiunea asupra necesității de a se preveni fraudele și
abuzurile posibile.- Amănuntele acestor dispozițiuni nu-mi
mai sunt prezente după trecerea unui an de zile și nici
nu m'au interesat prea mult întrucât am o veche experiență
în alegeri.-

În județul Someș unde am candidat, am numit
vre-o 7 șefi de plasă pentru pregătirea campaniei / Dl.
Iuliu Micșea, Ion Cucu, Casim Pop, Victor Munteanu, C.Radocea,
A.I. Mureșanu și Dl. Agreșanu/electorale, dar trebuie să
contat cu regret că din cauza teroarei partidului comunist
ei nu au prea activat.- Numai unul din ei Dl.C.Radocea a
adresat secției sale o circulară prin care recomandă for-
...//.

00444

marea de echipe de apărare a propagandiștilor noștri și de apărare a urnelor, dar nici această dispozițiune nu a fost tradusă în fapt din cauză că ulterior Dl. Radofea s'a retras din campania electorală, nu a primit să figureze pe lista candidaților și nu s'a mai dus în județ (locuiește în București), desinteresându-se de alegeri, încât sectorul lui Chenchig a rămas fără conducător și animator.-

Personal eu nu am fost în județ decât de 5 ori la următoarele date : Februarie 1946 pentru o scurtă consfătuire prealabilă pentru alegerea unui președinte, consfătuire ținută la Dej cu 4 - 5 fruntași în care nu ne-am putut înțelege, a doua oară prin 27-28 Aprilie 1946 când însă din nou nu ne-am înțeles și când eu împreună cu Dl. Dr. A. I. Mureșanu am fost obiectul unei grave agresiuni în restaurantul " România " și Dl. Mureșanu fiind lovit până la sânge.- Am fost nevoiți să părăsim a doua zi Dejul nemaifiind în siguranță dar am fost expuși și atacați în drum de trei mașini cu comuniști, iar noi ascunzându-ne mașina noastră, proprietatea D-lui Mureșanu, a fost incendiată.-

A treia oară am fost în Someș în ziua de 21 Iunie 1946 /fără să mai merg la Dej/ la Congresul Organizației Județene a partidului național țărănesc la Ilanda, când din nou am avut parte de o agresiune comunistă.- În campania electorală nu am fost la Dej de loc, am fost însă cu o săptămână înainte de alegeri la Gherla timp de 3-4 ceasuri, unde m'am prezentat în piață fiind zi de târg, și a doua oară în ziua de alegeri /19 Noembrie 1946/ tot la Gherla tot timp de 3-4 ceasuri, când m'am prezentat între alegători.- M'am ferit să merg la Dej unde știam că mă așteaptă o echipă de bățuși chiar din gară, având convingerea că voi fi atacat așa cum a fost atacat și grav bătut în gara Dej și pe urmă în piață Dl. Aurel Mărgineanu, capul de listă al partidului liberal.- În rezumat eu nu am văzut de fel din luna Aprilie 1946, adică de 1 an și jumătate.- Am condus campania electorală așa cum se putea, din Cluj.- A doua zi după alegeri producându-se în jurul Dejului o mișcare de protest împotriva fraudelor electorale, am fost chemat la telefon de Dl. General Drăgănescu din Dej care m'a găsit la Cluj la Dl. Emil Hațieganu în casă.- D-sa mi-a comunicat că mulțimea venind spre Dej este temere de grave incidente și mi-a cerut să vii îndată acolo pentru a o potoli.- Am răspuns că sunt gata să vii, dar i-am cerut să-mi trimită o mașină /neavând un tren la acea oră/.- D-sa mi-a promis o ma-

șină dar am așteptat zadarnic mai multe ceasuri sosirea
dela Dl. Emil Hațieganu. După masă egind dela Dl. Hațieganu,
unde am luat masa, am fost arestat în stradă și dus la Ches-
tura Cluj. Arestarea mea a durat trei săptămâni până în ziua
de 10 Decembrie 1946.

Ne fiind la Dej nici înainte nici în timpul
"rebeliunii" dela Dej, cum mi s'a spus, nu cunosc amănunte
asupra ei. Mi s'a spus mi se pare de Dl. Mureșanu care a
aflat dela persoane venite din județ că ea a ~~faxt~~ pornit din
comuna Climești unde s'au găsit buletinele de vot falsificate
în vederea fraudei electorale ce se pregătea. Sătenii indig-
nați au pornit spre Dej ca să ceară altă alegere, în drum li
s'au alăturat locuitorii din alte sate, Cășeni, Măgoasa, Urișor,
Câlcău etc, încât mișcarea a crescut ca o avalanșă. Ajuns la
Dej am fost opriți la un pod de armată unde au început par-
lamentările. Dl. General Drăgănescu a admis ca trei sau
cinci delegați ai mulțimii să intre în oraș ca să-și prezinte
plângerea la autorități. Ei s'au întors cu un răspuns care s
se pare că nu a satisfăcut mulțimea, care însă după un timp
mi s'a spus că a obosit și s'a împrăștiat ^{ca} treptat întorcându-
se la vetre. Am auzit că în acest timp în unul din sate un
propagandist sau agent comunist, lipsit de tact provocând
lumea a fost lovit cu un topor și că nu se știe dacă mai
trăește. Nu știu însă nici comuna unde s'a ptrecut inciden-
tul nici numele victimei. Deși incidentul s'a petrecut în
jud. Someș unde am candidat, nu m'am dus deloc în județ spre a
afla amănunte, deși aș fi dorit să le cunosc, deoarece știam că
organizația locală a partidului comunist așteaptă să mă
prezint și e gata să execute o nouă agresiune. La întoarcere
mea la București în Decembrie 1946, conducerea centrală a
P.N.T. avea cunoștință din svon public de cele întâmplate,
evident în linii mari, și nu mi-a mai cerut amănunte, știind că
am fost arestat. Organizația locală din Jud. Someș nu a mai
activat de atunci întrucât cei doi vicepreședinți D-nii Cucu
și Micșa nu au luat parte în campania electorală, plecând la
Cluj înainte de alegeri cu vre-o două săptămâni iar Dl. Valer
Pop secretarul județean a declarat că se retrage din politică
și nu mai activează. Astfel de fapt organizația județeană de
atunci este paralizată. Deși pe hârtie avem acolo un comitet
județean și o delegație permanentă județeană, membrii acestor
cooperații nu au ținut nici o ședință nefiind convocați de
noi și nu au luat nici o inițiativă.

00440
Dintre acești membrii pot să amintesc pe Dr. Casin Pop, Victor Munteanu, Dr. A.I. Mureșanu (care locuiește în București) Dr. Corneliu Radocea /Idem/, Părintele St. Pinteș, Aurel Cosma etc. din partea Tineretului dl. Puiu Boldeanu student cari nici unul nu au mai luat inițiative. - Nu cunosc numele președinților de organizații comunale ale comunelor amintite mai sus / Cășei, Urișor, etc. / dar probabil ele sunt cunoscute D-lui Iuliu Micșă, care e șeful plasa Dej. -

În luna Noiembrie 1946, curând după arestarea mea, în Cluj am fost pus în libertate pe două zile cu condiția să anunț ziua și ora plecării mele. - Când am voit să plec în gara Cluj am fost scos din tren de către doi agenți ai Chesturii. - Ei mi-au percheziționat bagajul și mi-au confiscat mai multe proteste primite între timp din județ contra fraudelor electorale, semnate de numeroși alegători din județul Someș. - Aceste hârtii trebuie să se găsească la Chestura din Cluj. 6

Nu știu să fi primit din partea partidului o listă de ofițeri și subofițeri de jandarmi cari ar fi activat în partid în timpul alegerilor. - Imi amintesc că am auzit că au fost arestați mai mulți jandarmi cu ocazia alegerilor din Jud. Someș, dar nu știu ce s'a întâmplat pe urmă cu dâșii și nu cunosc numele lor. -

După alegeri la câteva luni în cursul iernii trecute m'a vizitat aici în București un domn învățător Meșă din Jud. Someș, venit să se pare pentru o intervenție la Ministerul Educației Naționale. - Dânsul mi-a făcut o povestire a incidentelor petrecute la alegeri cu prilejul așa zisei "rebeliuni" din Cluj. -

7/. Ca consfătuirea avută la locuința D-lui Dr. A.I. Mureșanu în Str. Dionisie, ținută în preajma Crăciunului 1946, cine a participat și ce s'a discutat ?

Am vizitat de multe ori pe Dl. Mureșanu după cum mă vizita și dânsul, și nu știu la care din aceste întâlniri se face aluziune. - Luau parte Dl. Mureșanu, câte odată Dl. Radocea, odată au participat niște săteni veniți întâmplător din județul Someș și se întâmpla să fie și alte persoane prezente, venite în vizită la Dl. Mureșanu. - De mai multe ori a mai participat și Dl. Puiu Boldeanu student, originar din Dej, un tânăr care în campania electorală ne-a făcut un important serviciu, depunând lista noastră de candidatură la Trib. Dej, lucru pentru care a fost grav maltratat de comuniști chiar

122
in fața judecătorului respectiv.- Eu tot timpul ^{apela} des pe Dl.Mureșanu și nu știu de ce consfătuire se face ziune.- Sătenii pe care i-am văzut la Dl.Mureșanu erau din Jud.Someș și mi-au fost prezentați de el,dar nu-mi amintesc nici numele lor,nici comuna din care erau,cred că erau din regiunea Dejului.-Deși întrebarea este precisă și localizată în timp totuși nu pot să declar mai mult,neaducându-mi aminte de amănunte.-

București 4 Septembrie 1947

ss/. GH.Popp

Adăugirile și ștersăturile sunt făcute de mine.

ss/.Gh.Popp

DECLARAȚIUNE

=====

Subsemnatul Gh. Popp, în continuare, declar următoarele :

Prezentându-mi-se manuscrisul unui cifru scris cu creionul, începând cu literile alfabetului numerotate, urmate de o explicație cu referire la un text german recunosc că acest cifru este scris de mine.

Intrebare La ce text german se referă cifrul Dvs.?

Răspund : Nu-mi mai aduc aminte de loc, deoarece manuscrisul datează din a.1941 sau 1942 și cifrul a rămas fără nici o întrebuințare, întrucât nu l-am utilizat nici o dată.

Intrebare Care e persoana cu care trebuia să comunicați prin acest cifru ?

Răspund : Dl Dr. Comșa, fiul lui Dlui Ionel Comșa, directorul general sau președintele societății " Industria sârmei " al cărei ~~urdu~~ sediu se găsește în București. Am întâlnit pe dl. Dr. Comșa întâia oară în locuința dlui IULIU MANIU, în str. Caragea Vodă unde l-am cunoscut în a. 1941 sau 1942. Dânsul mi-a comunicat că vrea să-mi vorbească în mod confidențial, și eu i-am comunicat adresa mea de atunci, în str. Dionisie, unde va vizitat în câteva rânduri. Venind la mine în ziua următoare mi-a comunicat că a studiat medicina / mi se pare la Paris, / și că e căsătorit cu o franțuzeică, cu care are și un copil. Spunea că vrea să se însoțieze în Franța la soția sa și că așteaptă pașaportul. Mi-a comunicat că, așa ca noi toți, și dânsul are mai simpatii pentru cauza aliaților și că, deși nu a făcut și nu are intenția de a face nici o politică, întrucât îl preocupă știința medicală în care are și lucrări, ar dori să fie util cauzei românești. S'ar putea profita

00449
de călătorie sa întâmplătoare în Franța și Anglia pentru a se face legătura cu englezi, aceasta, întrucât el are intenția ca din Franța să plece clandestin / Franța era ocupată de armatele germane / în Anglia, având o lucrare sau mai bine un nou tratament medical original al său pentru boala cutană / nu o mai țin minte care/. Acest tratament el nu vrea să-l facă cunoscut la Paris de unde ar putea profita și germanii, și preferă să-l prezinte savanților din Anglia. Cu ocazia acestei călătorii, spunea dânsul ar putea să facă Dlui MANIU serviciul de a înleza contactul cu Anglia, și că de la Radio Londra să se emită pentru România mesagii confidentiale. Dânsul m'a rugat stăruitor ca să nu comunic tatălui dânsului nimic, căci nu mi-ar aproba acest amestec în politică. Am promis, întrucât aici nu întâlneam pe tatăl său decât la circa 2-3-5 ani odată și numai întâmplător pe stradă. Când l-am cunoscut pe dl. Dr. Comșa la Dl. MANIU, nu știu dacă era la dânsul întâia oară, dar el mi-a spus că scopul vizitei sale era să-i vorbească de această călătorie.

Intrebare Cum se explică faptul că Dl. Dr. Comșa va încredința Dvoastră acest confident, deși vă cunoscuse atunci, și nu dlui I MANIU, pe care îl cunoștea dinainte și cu care se vizita.-

Răspuns : Nu știu dacă se cunoștea mai dinainte cu dl. MANIU știu numai că l-am găsit și cunoscut acolo. Nefiind pe atunci secretarul general al P.N.T. am găsit că nu e de mirare că a avut încrederea să-mi vorbească de această chestiune, de care spunea că i-a vorbit și Dlui MANIU, dar se plângea mai târziu că are impresia că Dl. MANIU nu-i dă destulă importanță.-

Intrebare Dacă Dl. MANIU avea cunoștință de confidentele împărtășite de dl. Dr. Comșa, de ce nu va comunica Dsa direct cele discutate cu Dl. Dr. Comșa în această orivintă, fără a mai fi nevoie să vi se ceară de către Dl. Dr. o întâlnire la Dvs. acasă în acest scop ?

Răspuns : Cred că Dl. Maniu este singur indicat să răspundă. Dl. Dr. Comșa mi-a cerut întâlnirea acasă la mine, deoarece la Dl. MANIU, într-o singură cameră, era totdeauna lume și nu se putea vorbi liber. Dealtfel Dl. MANIU mi-a confirmat pe urmă cele spuse de Dl. Dr. Comșa. Ultima dată am văzut pe dl. Dr. Comșa tot în acel an 1942

02280
înainte de plecarea sa în Franța dar nu am primit de la
dânsul niciodată niciun mesaj și nu știu dacă s'a întors
în țară.-

București 27 Septembrie 1947

/ss/ Gh. Poppe

00453

L	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26				
P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z				

A se căuta ce număr de ordine are litera în alfabetul de mai sus. Cu acest număr se găsește litera în textul german.

Ex. O.G.U.2E. G.S. acesta e textul legat. Se deslegă astfel: Prima literă O este în alfabet litera a 15-a. Cu această cifră / 15 / se va căuta în textul german litera a 15-a / numărând literele dela început / care e D etc. 2 E înseamnă că tr. să se numere alfabetul întreg odată, iar a doua oară numai până la litera E, ceace face $26 + 5 = 31$. În textul german litera a 31-a e T. Când o literă e precedată de 3 sau 4 alfabetul se va număra de 3 sau 4 ori, dar a treia sau a 4-a oară numai până la litera indicată.

1.- WOHLBEHALTEN = sosit bine

2.- Reise nach Berlin, München sau Stuttgart.-
/ Berlin = impresie bună / în Elveția /, München = mai puțin bună, Stuttgart = slabă /

Hoffe am-ten in Bukarest anzukommen / se va citi " L " în loc de " Bukarest ".-

3.- Incepând cu data sosiri indicată mai sus se vor urmări mesajele personale la ora 10 1/4 / vara 9 1/4

Găsită în casa mea, face parte din hârtiile Dlui MANIU, care are și azi bagajul, hârtii și garderobă la mine ..

/ss/ V.V. SERDICI

+6.-IX.-1945-

6.IX.1947

Corectura datei de 6.IX.1945 în 6.IX.1947 este făcută de mine, întru'cât din eroare am pus 1945 în loc de 1947.-

/ss/ V.V. SERDICI,

11 Sept 1947
0452

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul Gh.Pop în continuare declar următoarele:

În ziua alegerilor din 19 Noembrie 1946 eu intrat în județul Someș venind de la Cluj în modul următor. În timpul care a precedat ziua alegerilor, vreme de 2 - 3 săptămâni am locuit la Cluj, de unde am plecat în seara zilei de 18 Noembrie (spre seara alegerilor) spre localitatea Gherla (jud. Someș) cu trenul care pleacă seara pe la ora 6 $\frac{1}{2}$. În apropierea Gherlei cu vreo 2 km înainte m'am dat jos din tren la un pod unde trenul oprește și m'am dus în comuna Hășdate unde am dormit la un sătean, iar a doua zi dimineața am plecat singur pe jos la Gherla. Aci m'am interesat unde se adună alegătorii, în vederea votării. Aflând că ei sunt adunați în curtea liceului m'am prezentat între ei. Erau mai ales acolo alegătorii (bărbați și femei) din comuna Mintiu. Ei m'au primit cu mare bucurie și am petrecut printre dânsii timp de aproape două ceasuri. În acest timp fanfara din Mintiu a început să cânte și oamenii din Mintiu s'au prins la joc. De la un timp m'am prins și eu la joc, astfel că s'a produs o atmosferă foarte animată. Către ora mesii am părăsit curtea liceului și, însoțit de mai mulți alegători, m'am dus la principalul local de vot în centru, în localul primăriei Gherla. Votarea se suspendase. Am așteptat până când biroul electoral a terminat masa. Când a reintrat președintele m'am prezentat dânsului declarându-i că sânt capul de listă al P.N.T. Numele președintelui biroului îl țin în tâmplător minte, întrucât dânsul e frate cu profesorul și poetul Emil Giurgiuca, domiciliat în București, dar originar din județul Someș. După reluarea votării am părăsit localul și am trecut la secția

./.

M.C.

cealaltă de votare, în școala primară de unde pe urmă m'am îndreptat spre gară pentru a lua trenul către Cluj. Tot timpul am fost însoțit de un grup de săteni cari, fără să fie rugați, s'au oferit să meargă cu mine spre a mă apăra de o eventuală agresiune. Pe la ora trei după masă sosind trenul dinspre Dej m'am urcat în el și, renunțând de a mă mai opri în drum la Iolod, cum proiectasem spre a vedea și secția de votare de acolo, am urmat drumul înainte până la Cluj, fără oprire. Am sosit în gara Cluj pe la ora 4 $\frac{1}{2}$ - 5, fiind încă lumină și nu am mai părăsit Clujul până la arestarea mea, care s'a produs în ziua de 21 Ianuarie.

D.Dr. Anton I. Murășanu, candidat și dânsul pe lista P.N.T. a fost, în timpul care a precedat alegerea, ca și mine în Cluj și a plecat și Dsa în preziua alegerii din Cluj în jud. Someș ducându-se la Ileanda, unde este șef de plasă. D-sa s'a înapoiat la Cluj mai târziu că min adică nu în ziua de 19 Noemvrie, ci după vreo trei zile. Mi-a comunicat după alegere nu s'a înapoiat pe linia directă Ileanda + Dej - Cluj ci că, ~~mi~~ ~~mă~~ din cauza bandelor de bătăuși din Dej, cari pândeau chiar în gară, a preferat, să părăsească județul pe altă cale, mi se pare prin Jibou, localitate în județul vecin, Sălaj, unde locuiește Dna Radăcea, soacra D-sale.

După alegeri m'am înapoiat la București unde înainte de Crăciun au venit la București tânărul Gavril Rusu, student la o școală de subingineri din Cluj, originar din județul Someș, și cu doi jandarmi (numele lor nu mi-l reamintesc) cari ne-au povestit, în casă la dl. Murășanu, cele ce s'au petrecut la alegerea din Someș. Dl. Rusu a fost la aceste alegeri delegatul P.N.T. în secția de votare Chiuești. Aici cei doi, jandarmii i-au dat concurs la descoperirea fraudei electorale dela aceea secție și, fiind arestați, au fugit din arestul jandarmeriei. Ei spuneau că au intenția de a se ascunde în munții Brașovului pela Zărnești și mi s'a pus problema ajutorării lor materiale. Am hotărât să contribuim, dl. Murășanu și cu mine, lunar la întreținerea lor, ceea ce

00452

am și făcut. Le-am trimis timp de vreo 6 luni câte 1 ½ milioane lei prin curieri întâmplători, fie dl. Mișcov din Zărnești, fie o rudă a lui, odată prin învățătorul Vesa, venit din Someș odată la București etc. Odată a fost și dl. Rusu aici. Nu-mi aduc aminte precis de toate persoanele cari au luat parte la discuția mai sus amintită dela dl. Murășanu. Cu ocazia aceasta dl. Murășanu le-a dat o sumă de 3 ½ milioane odată pentru totdeauna, spre a-și putea satisface unele nevoi de acasă, iar suma de 1 ½ milioane le-am trimis-o ulterior lunar. In ultima lună (Iunie) am mărit suma la 2 ½ milioane.

In preajma Crăciunului cu ocazia pomului de Crăciun din sediul P.N.T. in Str. Clemenceau am participat și eu împreună cu dl. Murășanu. A asistat și Dna Lelia Mihăilescu. Dânsa sau dl. Murășanu mi-a spus că între obiectele oferite și aflate sub pom se află și unele destinate celor trei mai sus amintiți. Nu știu prin cine urmau să le fie trimise. In scrisorile ce am trimis eu am numit pe dl. Gavril Rusu cu numele de Fiu Olteanu, aceasta pentruca nu cumva scrisorile căzând in mâini nechemate ei să fie descoperiți și arestați.

Cu ocazia venirii dlui învățător Vesa la București, această sosire a lui mi-a fost anunțată de dl. Murășanu prin telefon la care eu i-am răspuns să-l trimească la mine pentru a-mi aduce vești despre cei trei refugiați, dela Zărnești.

Cu un prilej oarecare cineva (dl. Ghimicescu ?) mi-a adus știrea că cei trei refugiați murmură contra mea și a dlui Murășanu și sunt nemulțumiți. El spunea că un tovarăș al lor, dl. Novac, i-a spus acest lucru și că nu se poate avea încredere într'însu. Mai târziu dl. Rusu a venit odată la București și mi-a desmințit această informație. In scrisorile mele către ei, eu văzând nerăbdarea lor, am căutat să le ridic moralul, arătându-le că este speranță ca situația lor să se îmbunătățească prin schimbarea situației politice. Cred că le-am trimis odată sau de două ori și un buletin de informații al P.N.T. spre a-i informa despre cele ce se petrec in lume.

Revenind la discuția care a avut loc în preajma Crăciunului la dl. Murășanu cu privire la ajutorarea celor trei refugiați, țin să declar că nu-mi aduc aminte că a fost un moment vorba să-i trimitem la Borsec, cum propunea dl. Murășanu. Deasemenea nu-mi aduc aminte ca dl. Murășanu să fi propus jandarmilor și dlui Rusu ca să ucidă pe prefectul județului Someș, pe șeful poliției Dej Briceag și pe comandantul legiunei Dej în schimbul unei recompense în pământ și că eu m'aș fi ridicat cu hotărîre contra acestui proiect, și că eu aș fi determinat plecarea lor la Zărnești ca soluție definitivă.

Mai târziu, câteva luni după aceasta, într'un rând dl. Rusu m'a chemat odată din Zărnești la telefon arătându-și nemulțumirea pentru întârzierea ajutorului promis. I-am arătat și eu oarecare nemulțumire pentru tonul întrebunțat, dar am promis că va fi satisfăcut.

În ce mă privește preocuparea mea principală a fost aceea de a mă îngriji de cei trei refugiați sub raportul întreținerii lor materiale. Mărturisesc că nu m'am preocupat de problema aducării lor, problemă pe care nici nu aș fi știut cum s'ar putea rezolva, dată fiind distanța ce ne despărțea și împrejurările în care se găseau cei trei. Tot astfel nu m'am preocupat de ocupațiile lor și de felul lor de trai în munți, socotind că este o chestiune care-i privește mai mult pe ei personal și crezând că se găsesc într'o stare trecătoare de provizorat. Am auzit că ei se ocupau cu vânătoarea, dar nu știu de unde și-au procurat arme și muniții. Știam că ei locuiau la cabana unui sas și că la un moment dat, fiind urmăriți, au fost nevoiți să se mute în alt loc tot în munți.

În legătură cu povestirea pe care dl. Rusu mi-a făcut-o despre întâmplările dela Dej, amintesc că atât dănsul cât și dl. Vesa mi-au comunicat că după alegerea din ziua de 10 Noemrvei 1946 la Chiești el, dl. Rusu, a chemat pe oameni și punându-se în fruntea lor a pornit eu ei spre Dej. S'au tras clopotele și mulțimea a pornit înainte. Ei au tăiat firele telefonice spre a împiedeca comunicația. Oamenii din satele vecine, așezate în drum, li s'au ală-

turat și astfel ei au ajuns în apropierea Dejului unde au fost opriți de armată în fața podului de peste Someș unde au început tratativele.

În ce privește posibilitățile mele materiale lămuresc că până pe la 1 Iulie a.c. au am figurat în consiliul de administrație al cercului ca membru, loc retribuit în ultimul timp cu 8 milioane lei lunar. În afară de aceasta soția mea încasa o pensie de vreo patru milioane.

Dl. Dr. Anton I. Murășeanu, este fiul unui preot avut din județul Someș care era încă acum 15 ani proprietarul unei moșii de vrei 300 - 400 de jugăre. Dl. Murășeanu însuși este proprietarul unei vile cu vreo 34 (sau 43 ?) camere la Borse, și a unei vii de vreo 30 jugăre în comuna Dîrsăul Mare (Someș) și a unui pământ la Frîncenii de Piatră (Someș) D-ss a fost până acum două luni inspector general în Ministerul Finanțelor.

Declar în sfârșit că nu-mi amintesc să mă fi întâlnit cu dl. G. Rusu și cei doi jandarmi la clubul P.N.T. din Clemanceau înainte de a-i vedea la dl. Dr. A. I. Murășeanu în casă, în Decembrie 1946.

București, 11 Septembrie 1947.

ss. Gh. Pop.

Adăogirile și ștersăturile sunt făcute de mine.

14 Sept 1947
0457

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul GH. POPP în continuare declar următoarele :

Persoana O. despre care am vorbit într'un bilet e de OTTO DIMITRIU, avocat Str. Dionisie.- Nu este și nu a fost niciodată membru în P.N.T. și nu desvolta nici o activitate politică, fiind de peste 70 ani și bolnav incapabil de a părăsi casa.- Am primit la dânsul o servietă cu niște hârtii și cărți, între ele : vreo 2 articole nemeterminate, unul un fel de retorică cronologică al evenimentelor politice interne din România, scris pentru uzul meu, și hârtie de concept " Kleine Englische Grammatik " (în limba germană) Kosuth Lajos (în l. ungurească).- Un plic conținând chitanțele de sume ce am dat lui Gh. Rusu, și persoanele cărora le-am încredințat bani pentru el, actele mele militare, mai multe petece de hârtie cu însemnări pe cari nu le țin minte.-

" Nonel " e tânărul d. Racoviță pe care în bilet l-am numit " Mișu " e fiul D-nei Racoviță care locuiește în acelaș bloc cu noi.- După cât am aflat el a intrat în ultimul timp în contact cu misiunea americană, pe care eu am denumit-o " patronii " sau " stăpânii " lui pentru ca soția mea să înțeleagă mai bine pe cine vizitez.- Dacă ași fi spus " prietenii lui ea poate nu ar fi înțeles de cine e vorba.-

Geamantanul pe care l-am trimis tot la Otto Dimitriu, conține buletine de informații pe care le-am făcut în epoca dinainte de 23 August 1944, în calitate de secretar general P.N.T., și o parte din memoriile D-lui Maniu, adresate lui Antonescu (pe cât îmi aduc aminte).- Buletinele, de cari vorbește soția mea că le-a trimis tot la O. Dimitriu, sunt probabil buletinele de informații dela radio, emise de misiunea americană.-

Nu știu cine e " Altcineva " la care face aluziune soția mea.-

Dl. Ion Totan de care vorbește soția mea este proprietarul unei fabrici de ciorapi.- Eu i-am botezat o fetiță și sunt nașul ei. Locuiește în Str. Cristian Tell.-

././.

In legătură cu afirmația făcută de Dl. ⁰⁰¹⁸Maniu care mi se aduce la cunoștință, că eram membru în Comitetul de Redacție al " Dreptății " precizez următoarele : Este adevărat că conducerea de partid numise în acest an un comitet compus din D-nii St.Mihăilescu, Gh.Zane, I.Hudiță și subsemnatul, la care urma să se adauge și dl.Carandino, menit să se ocupe de ziarul " Dreptatea " sub toate aspectele.- Acest comitet, deși a ținut o serie întreagă de ședințe, nu a ajuns să ocupe aproape de loc de partea redacțională propriu zisă a ziarului din cauză că, ziarul fiind în mare criză financiară, a trebuit să se ocupe de echilibrarea " Imprimeriei ", tipografia care îl tipărea, apoi de echilibrarea bugetului " Dreptății ", și în al treilea rând de reorganizarea și ierarhizarea redacției.- Terminasem tocmai cu această a treia fază, fără a fi putut începe a funcționa în calitate de comitet de redacție, ultimul scop al acestui comitet.-

Până la data arestării mele ziarul a rămas deci tot sub conducerea efectivă a D-lui Carandino, ce-i drept, luase cu câteva zile înainte, concediu de o lună și era înlocuit provizoriu de dl.Lazăr Iliescu.- Mențin dealtfel declarația mea amănunțită dată anterior asupra acestei chestiuni.-

ss/. Gh.Popp

București 15 Septembrie 1947

Adăugirile și ștersăturile sunt făcute de mine.-

ss/.Gh.Popp

iv sept. 1947
159

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh. POPP în continuare declar :

În luna Decembrie 1946, în preajma Crăciunului m s'a prezentat la mine acasă un d. CHIMIOBESCU, care mi-a comunicat că vine din munți, de la locul unde se găsește d. GAVRILA RUSU și cei doi jendarmi. Mi-a comunicat că ei au sosit cu bine la destinație și că sunt bine cazați și mi-a redat și atmosfera de acolo.-

La întrebarea ce mi se pune dacă am scris vre'o lo articole pentru străinătate care urmau să fie duse d. MIHALACHE acolo, răspund :

Eu am obiceiul de a scrie din când în când note, expuneri și proiecte de articole, destinate numai pentru mine, fie pentru memoria mea, fie ca simple încercări de a lămurii o problemă pentru mine. E un exercițiu pe care îl fac pentru a nu pierde depinderea scrisului și a gândirii în timpuri când din cauza cenzurei, nu pot exercita efectiv ziaristica.-

Cele mai multe din ele rămân aporape totdeauna neterminate tocmai fiindcă nu sunt destinate publicării. În epoca dictaturei Carol și Antonescu am luat această obișnuință, când am scris multe asemenea articole pe cari pe urmă nu le-am păstrat.-

Dacă aș fi scris acele articole pentru Dl. Miha-lache le-al fi terminat și i le-aș fi predat ceace nu-însă cazul.-

/ss/ Gh. Popp.-

București 15 Septembrie 1947.-

19 Sept 1947

00460

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele:

La întrebarea cine a propus plecarea lui RUSU, ISTRATE și MOCANU la Zărnești, răspund: Eu nu știam nici un loc potrivit ca refugiu, dar unul din cei prezenți, Dl. BARBUS sau MUREȘANU, s'au poate ambii alternativ, a spus că avem două soluții: La Zărnești, în munți, sau la Boreșco, și că urmează să alegem.

Eu am opinat pentru munții Zărneștilor, deoarece Boreșcul fiind o localitate locuită de o numeroasă populație, ei ar fi fost văzuți și cu timpul Jandarmaria iar fi putut descoperii, în timp ce în munții Zărneștilor ei putea să scape de aceasta eventualitate până când schimbarea situației iar fi permis să se părăsească ascunzătoarea.

ss/Gh. Popp

București 19 Septembrie 1947

12 Sept 1947 461

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele:

În ce privește pe tânăra NOVAC, care se afla în munții de la Piatra Craiului și tovarășul său tovarășul lui, nu știu cine i-a trimis acolo, cine erau și cine îi întrețineau. Știu numai de la Dl. MUREȘANU atât că ei se aflau acolo încă înainte de a trimite noi pe GAVRILA RUSU și ceilalți doi acolo. La trimiterea acestora din urmă s'au luat mai multe soluții, întrucât Dl. MUREȘANU propusese și Borsecul ca refugiu /unde dânsul are o vilă/; eu însă am opinat pentru refugiu de la Zărnești, întrucât acolo mai erau și alții și, refugiu deci oarecum verificat și aprovizionarea ușurată. După cât îmi amintesc la consfătuirea, care a avut loc în această chestiune, au participat afară de mine domnii MURASANU, BARBUS /care a stat f. puțin/ G. RUSU, mi se pare și cei doi jandarmi. Nu-mi aduc aminte de alții întrucât convocarea se făcuse de Dl. MUREȘANU, la el acasă, eu i-am găsit adunați. Suma totală ce le-am trimis în cursul celor vre'o 6 luni se ridică aproximativ la vre'o 15 /cinsprezece/ milioane lei din care vre'o 4.1/2 milioane le-am avut din fondul de 10 milioane depuse pentru depunerea candidaturilor noastre în Jud. Someș din care ne-a rămas însă un rest de vre'o 4.1/2 milioane, pe care le-am întrebuințat pentru ajutorarea lor. Am socotit că trebuie să fac pentru rest și eu sacrificii personale, nevoind să apelez la partid /organizația centrală/ care știam că e sărac în fonduri, și întrucât ca președinte al organizației județene mă socoteam obligat să-i ajut pe cei urmăriți. Sumele le-am trimis prin Dl. NISCOV care a fost la mine de două ori, odată prin Dl. VESA, odată prin altă persoană din Zărnești, al căruia nume îmi scapă, nu-mi amintesc însă prin cine am mai trimis a cincea oară. E posibil că i-am trimis poate prin PUTU BELBEANU, care pleca la ei, dar e mai probabil că nu i-am trimis prin el ci prin Dl. RUSU care a venit odată personal la București și știu că i-am dat atunci o sumă de bani.

Pe Dl. GHIMICESCU l-am cunoscut numai atunci când a fost odată la mine. Venise ca să-mi comunice că cei trei au sosit la destinație, că se află bine, dar au adăugat că ei manifestă nemulțumire și ne cârtesc, pe mine și pe Dl. MURESANU. Mai târziu eu am arătat aceasta D-lui RUSU care însă a desmințit că ei ar fi făcut asemenea manifestare. D. GHIMICESCU m'a întrebat cu ocazia vizitei sale dacă am încredere într'înșii; eu i-am răspuns afirmativ.

Privitor la convorbirea mea telefonică cu Dl. RUSU de la Zărnești, nu aş putea spune că el ar fi fost agresiv, dar a manifestat indispoziție și nerăbdare pentru că nu primise încă ajutorul lunar acordat, deși trecuse termenul.

Am liniștit că îl va primi, întrucât, dacă nu mă înșel, expediasem banii și erau pe drum. Informația că între altele cei trei se îndeledniceau și cu vânzarea cred că o am de la Dl. NISCOV. Buletinele, informative pe care le-am trimis odată sau de două ori cuprindeau unele informații din strădănitățile pe care ni le comunica secretariatul general. Erau stiri care nu apăreau în ziare și erau probabil prinse din emisiunile de radio.

INTREBARE:

Dv. ca fost ministru și deputat și făcând parte dintr'un partid, care se intitulă și partid de ordine, cum explicați că în loc să îndemnați pe cei doi jandarmi de la Someș care dezertase-ră, să se înapoieze la unitățile lor și să-și vadă de treabă Dv., îi rupeți societății și-i trimiteți în munți? Nu era mai logic să-i fi ajutat materialiceste și juridiceste pentru ca ei să fie redati societății? ?

RASPUND URMATOARELE: Intrebarea dumneavoastră, este, în principiu foarte îndreptățită și am regretat și eu că ei trebuie să apuce pe această cale ilegală și riscată. Eram însă sub impresia povestirii celor doi jandarmi care spuneau că în arest au fost tratați foarte aspru, că au fost ținuți într'o piuniță cu picioarele în apă până la genunchi, iar mai târziu într'o lațură și că erau îngroziti de acest tratament. Am sperat pe urmă că, așa cum s'a acordat o amnistie pentru cei care au fraudat alegerile, ea se va extinde și asupra lor. Îmi părea că neputința să se amnistieze numai cei care au fraudat alegerile fără a cuprinde, și pe cei care au apărut într'un fel sau altul libertatea și sinceritatea votului. De altfel mai exista și posibilitatea unei destinderi ulterioare între partide care, cu toată

încordarea politică din epoca electorală ar fi fost logică și indicată de necesitatea de a se ajunge la o potolire a pasiunilor răscolite.

INTREBARE:

Cum se face că Du., aveți încredere în afirmațiile lor că erau persecutați și că fapta lor se reducea la o simplă descoperire a unor fraude electorale?

RASPUND: Că am avut încredere în informația lor pentru că nu vedeam motivul ce i-ar fi îndemnat să se expue la urmăriți și prigoană.

De altfel afirmația lor mi-a fost confirmată și de Dl. RUSU GĂVRILA în a cărei onorabilitate aveam toată încrederea. Nu am încercat să controlez nici până în prezent veracitatea afirmațiilor lor pe care le cred și acum pentru motivul arătat mai sus.

Drept care dau prezenta declarație.

ss/ Gh. Pop

București 12 Sept. 1947

13 sept 1947

92464

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul GH. POPP în continuare declar următoarele.
La întrebarea dacă ași fi declarat la o întrunire publică că românul fiind credincios nu ar admite ca din biserică să se facă cinematograful și că la aceeași întrunire vorbind despre Gheorghiu - Dej, Ana Pauker și Luca Lazslo din sală s'a strigat Moarte lor ! Jos cu ei ! răspund că este adevărat că am spus că românul nu ar admite ca din biserică să se facă cinematograful.-
Cu privire la partea a 2-a a întrebării răspund că îmi amintesc că la una din întrunirile, la care am participat, nu știu la care, am spus că următoarele : Partidul Comunist nu vorbește nici odată de eroii naționali ai istoriei noastre, ca Traian și Decabal, Stefan cel Mare și Mihai Viteazul, dar în schimb el vorbește des despre Horia Cloșca și Crișan și despre Tudor Vladimirescu ca de niște luptători ai unei revoluții pur sociale, deși ei au reprezentat și ideea națională și au fost buni români, primii luptând contra stăpânirii maghiare, al doilea (T. Vladimirescu) contra grecilor.-

Comuniștii îi prezintă deci ca pe niște simpli precursori ai comunismului ai D-lor GH. Dej, D-nei Ana Pauker și D-lui Luca Lazslo.- Nu-mi amintesc să se fi strigat atunci " Moarte lor ".- Știu însă că la una din întruniri s'a strigat acest lucru, dar în altă legătură și anume, eu, vorbind în aceeași ordine de idei, am spus că partidul comunist, neavând concepția ideii naționale ci luptei sociale, a lipit pe toți pereții și pe tramvay afișe cu inscripția " Moarte lui Maniu, moarte lui Brătianu " cari reprezintă ideea națională.- La auzul acestor cuvinte cineva a strigat în sală " Moarte lor " sau " Moarte comuniștilor " ca o reacțiune la " Moarte lui Maniu și Brătianu ".

La întrebarea : Ce v'a determinat să afirmați într-o întrunire publică că românul nu admite să se facă din biserică cinematograful ? Era vre-un pericol în acest sens ? răspunsul : Este știut că socialismul în general și comunismul, bazate pe concepția materialistă a istoriei, nu sunt favorabile bisericii și religiei, și că multă vreme în Rusia s'a făcut o activă propagandă pentru ateism.-

Am auzit chiar dela persoane, care se întorceau de pe
front în timpul regimului Antonescu, că au găsit în unele locali-
tăți biserici transformate în cinematografe. - În cuvântarea mea
eu însă nu am amintit nimic despre Rusia, ci am vorbit de acest
lucru fără a o pomeni. -

Susțin și semnez. -

ss/. Gh. Popp

București 13 Septembrie 1947

13 Sept 1947

DECLARAȚIUNE

10466

Subsemnatul GH. POPP în continuare declar următoarele:

La întrebarea dacă ași fi declarat la o întrunire publică că românul fiind credincios nu ar admite ca din biserică să se facă cinematograful și că la aceeași întrunire vorbind despre Gheorghiu - Dej, Ana Pauker și Luca Laszlo din sală s'a strigat : Moarte lor ! Jos cu ei ! răspund că este adevărat că am spus că românul nu ar admite ca din biserică să se facă cinematograful.- Cu privire la partea a 2-a a întrebării răspund că îmi amintesc că la una din întrunirile, la care am participat, nu știu la care, am spus c'am următoarele : Partidul Comunist nu vorbește nici odată de eroii naționali ai istoriei noastre, ca Traian și Decabal, Stefan cel Mare și Mihai Viteazul, dar în schimb el vorbește des despre Horia Cloșca și Crișan și despre Tudor Vladimirescu ca de niște luptători ai unei revoluții pur sociale, deși ei au reprezentat și ideea națională și au fost buni români, primii luptând contra stăpânirii maghiare, al doilea (T. Vladimirescu) contra grecilor.-

Comuniștii îi prezintă deci ca pe niște simpli precursori ai comunismului ai D-lor GH. Dej, D-nei Ana Pauker și D-lui Luca Laszlo.- Nu-mi amintesc să se fi strigat atunci " Moarte lor ".- Știu însă că la una din întruniri s'a strigat acest lucru, dar în altă legătură și anume, eu, vorbind în aceeași ordine de idei, am spus că partidul comunist, neavând concepția ideii naționale ci luptei sociale, a lipit pe toți pereții și pe tramvae afișe cu inscripția " Moarte lui Maniu, moarte lui Brătianu " cari reprezintă ideea națională.- La auzul acestor cuvinte cineva a strigat în sală " Moarte lor " sau " Moarte comuniștilor " ca o reacțiune la " Moarte lui Maniu și Brătianu ".

La întrebarea : Ce v'a determinat să afirmați într-o întrunire publică că românul nu admite să se facă din biserică cinematograful ? Era vre-un pericol în acest sens ? răspunsul : Este știut că socialismul în general și comunismul, bazate pe concepția materialistă a istoriei, nu sunt favorabile bisericii și religiei, și că multă vreme în Rusia s'a făcut o activă propagandă pentru ateism.-

00467

Am auzit chiar dela persoane, care se întorceau de pe
gront în timpul regimului Antonescu, că au găsit în unele locali-
tăți biserici transformate în cinematografe.- În cuvântarea mea
eu însă nu am amintit nimic despre Rusia, ci am vorbit de acest
lucru fără a o pomeni.-

Susțin și semnez.-

ss/.Gh.Popp

București 13 Septembrie 1947

13 Sept 1947
80468

DECLARAȚIE
=====

Sibsemnatul Gh.Pop în continuare declar următoarele :

La întrebarea : Cu ocazia consfăturii pe care am avut-o la locuința dlui dr. A.I. Murășanu, când s'a pus la cale trimiterea la Piatra Craiului a lui Rusu Gavrilă și a celor doi jandarmi dela Someș, știți că dl. Murășanu a îndemnat pe cei doi jandarmi să asesineze pe prefectul, polițaiul Briceag și pe comandantul Legiunii, și care a fost atitudinea Dvs.? Răspund : când mi-ați pus întâia oară această întrebare, acum vreo 2 zile, v'am răspuns hotărît și îndată că nu este exact că dl. Murășanu le-a făcut această propunere. Intr'adevăr, eu nu-mi aduceam aminte de această scenă foarte scurtă și mi se ștersese cu totul din memorie. Am negat-o cu toată tăria fiind de bună credință. Acum ulterior, când îmi forțez memoria, mi se pare că îmi reamintesc de o scenă de acest fel, fără să-mi pot evoca amănunte. Țin minte că am avut un moment de ieșire vehementă, dar nu aș putea preciza sigur motivul pentru care am avut această ieșire. Scena fiind scurtă și trecându-se îndată la altă discuție, ea mi s'a șters aproape complet din amintire. Îmi pare bine că Dvs.confirmați că eu la propunerea dlui Murășanu m'am opus categoric și cu vehemență lucru care cadrează perfect cu concepția mea despre metodele de violență și teroare în politică. Desigur dl.Murășanu nu a mai insistat nici el nici un moment asupra propunerii sale și a renunțat complet la ea, ceea ce a contribuit ca scena să dispară din memoria mea aproape cu desăvârșire.

Sustin și semnez propriu.

ss.Gh.Pop.

București 13 Septembrie 1947.

15 sept 1947

2169

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh. POPP în continuare declar :

În luna Decembrie 1946, în preajma Crăciunului s'a prezentat la mine acasă un d. GHIMICĂȘCU, care mi-a comunicat că vine din munți, de la locul unde se găsesc d. GAVRILA RUSU și cei doi jandarmi. Mi-a comunicat că ei au sosit cu bine la destinație și că sunt bine cazați și mi-a redat și atmosfera de acolo.-

La întrebarea ce mi se pune dacă am scris vre'o lo articole pentru străinătate care urmau să fie duse d. MIHALACHE acolo, răspund :

Eu am obiceiul de a scrie din când în când note, expuneri și proiecte de articole, destinate numai pentru mine, fie pentru memoria mea, fie ca simple încercări de a lămurii o problemă pentru mine. E un exercițiu pe care îl fac pentru a nu pierde depinderea scrisului și a gândirii în timpuri când din cauza cenzurei, nu pot exercita efectiv ziaristica.-

Cele mai multe din ele rămân aporape totdeauna neterminate tocmai fiindcă, nu sunt destinate publicării. În epoca dictaturei Carol și Antonescu am luat această obișnuită, când am scris multe asemenea articole pe cari pe urmă nu le-am păstrat.-

Dacă aş fi scris acele articole pentru Dl. Mihailache le-al fi terminat și i le-aş fi predat cece nu-i însă cazul.-

/ss/ Gh. Popp.-

Bucuresti 15 Septembrie 1947.-

15 sept 1944

00170

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul GH. POPP în continuare declar următoarele :

Persoana O. despre care am vorbit într'un bilet e de OTTO DIMITRIU, avocat Str. Dionisie.- Nu este și nu a fost niciodată membru în P.N.T. și nu dezvoltă nici o activitate politică, fiind de peste 70 ani și bolnav incapabil de a părăsi casa.- Am primit la dânsul o servietă cu niște hârtii și cărți, între ele : vreo 2 articole neterminate, unul un fel de retorică cronologică al evenimentelor politice interne din România, scris pentru uzul meu, și hârtie de concept " Kleine Englische Grammatik " (în limba germană) Kossuth Lajos (în l. ungurească).- Un plic conținând chitanțele de sume ce am dat lui Gh. Rusu, și persoanele cărora le-am încredințat bani pentru el, actele mele militare, mai multe petece de hârtie cu însemnări pe cari nu le țin minte.-

" Nonel " e tânărul d. Racoviță pe care în bilet l-am numit " Mișu " e fiul D-nei Racoviță care locuiește în același bloc cu noi.- După cât am aflat el a intrat în ultimul timp în contact cu misiunea americană, pe care eu am denumit-o " patronii " sau " stăpânii " lui pentru ca soția mea să înțeleagă mai bine pe cine vizitez.- Dacă ași fi spus " prietenii lui ea poate nu ar fi înțeles de cine e vorba.-

Geamantanul pe care l-am trimis tot la Otto Dimitriu, conține buletine de informații pe care le-am făcut în epoca dinaintea de 23 August 1944, în calitate de secretar general P.N.T., și o parte din memoriile D-lui Maniu, adresate lui Antonescu (pe cât îmi aduc aminte).- Buletinele, de cari vorbește soția mea că le-a trimis tot la O. Dimitriu, sunt probabil buletinele de informații dela radio, emise de misiunea americană,-

Nu știu cine e " Altcineva " la care face aluziune soția mea.-

Dl. Ion Totan de care vorbește soția mea este proprietarul unei fabrici de ciorapi.- Eu i-am botezat o fetiță și sunt nașul ei. Locuiește în Str. Cristian Tell.-

90472

În legătură cu afirmația făcută de Dl. Iuliu Maniu care mi se aduce la cunoștință, că eram membru în Comitetul de Redacție al " Dreptății " precizez următoarele : Este adevărat că conducerea de partid numise în acest an un comitet compus din D-nii St. Mihăilescu, Gh. Zane, I. Hudiță și subsemnatul, la care urma să se adauge și dl. Carandino, menit să se ocupe de ziarul " Dreptatea " sub toate aspectele.- Acest comitet, deși a ținut o serie întreagă de ședințe, nu a ajuns să ocupe aproape de loc de partea redacțională propriu zisă a ziarului din cauză că, ziarul fiind în mare criză financiară, a trebuit să se ocupe de echilibrarea " Imprimeriei ", tipografia care îl tipărea, apoi de echilibrarea bugetului " Dreptății ", și în al treilea rând de reorganizarea și ierarhizarea redacției.- Terminasem tocmai cu această a treia fază, fără a fi putut începe a funcționa în calitate de comitet de redacție, ultimul scop al acestui comitet.-

Până la data arestării mele ziarul a rămas deci tot sub conducerea efectivă a D-lui Carandino, ce-i drept, luase cu câteva zile înainte, concediu de o lună și era înlocuit provizoriu de dl. Lazăr Iliescu.- Mențin de altfel declarația mea amănunțită dată anterior asupra acestei chestiuni.-

ss/. Gh. Popp

București 15 Septembrie 1947

Adăgirile și ștersăturile sunt făcute de mine.-

ss/. Gh. Popp

20 Sept 1947

172

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul Gh. Popp, în continuare declar următoarele :

Prezentându-mi-se manuscrisul unui cifru, găsit în 6 Septembrie 1945 la dl. V.V. Serdici acasă, începând cu literile alfabetului numerotate și având legătură cu un text german necunoscut care servea la deslegare, text care este menționat în manuscris, declar următoarele : Acest manuscris este scris de subsemnatul și datează din epoca guvernării regimului Antonescu, pe când dețineam locul de secretar general al P.N.T.- El a fost compus spre a servi la mijloc de comunicație între subsemnatul și o persoană, care se pregătea să plece în Franța pe atunci ocupată de germani de unde spera să treacă în Anglia.- Textul german la care se face referire și care servea ca bază pentru deslegarea mesajilor, era probabil atât în posesiunea mea cât și a acelei persoane, dar azi el îmi este necunoscut și nu mi-am mai aduc aminte de unde era luat și ce cuprindea, intru'ost lucrurile s'au petrecut cam prin anii 1941-1942, deci cu vreo 5-6 ani în urmă. Persoana respectivă, cu tot angajamentul ce și-a luat, angajament la care s'a oferit singură, fără a fi solicitată de mine, nu s'a ținut de astfel de acest angajament nici o dată și nu mi-a scris nici'un rând din străinătate, nici nu a transmis nici'o comunicare prin radio sau pe altă cale. Cifruul a rămas deci complet neutilizat. Voi putea comunica numele acestei persoane îndată ce voi avea autorizația dlui Iuliu Maniu, intrucât Dsa deasemenea țtia cine e persoana respectivă, deoarece nu aş vrea să primesc reproșuri dela Dsa pentru această indiscreție.-

Bucuresti 25 Septembrie 1947.-

/ss/ Gh. Popp,

29 sept 1947

00473

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele:

INTREBARE: Știți Dns., că AL. ISTRATE, MOCANU GH., erau urmăriți de Siguranță ?

RASPUNS: Da.

INTREBARE: Recunoașteți că i-ați trimis pe Istrate Al. Mocanu Gh. și Rușu Gavrilă în munții Pădure-Cratului /Zărnesti/.?

RASPUNS: Da .

INTREBARE: Recunoașteți că le-ați trimis bani, scrisori, ajutoare și buletine informative.?

RASPUNS: Da.

Susțin și semnez propriu.

ss/Gh. Popp

București 29 Sept. 1947.

Stersăturile sunt făcute de mine.

ss/Gh. Popp.

7 oct. 1947

10474

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul NESTOR BADEA, domiciliat în București
Str. Berna Nr.3, declar următoarele :

Am fost însărcinat cu conducerea ziarului " Dreptatea " și în această calitate înțelegeam să imprim o atitudine care să arate și în formă și în fond o atitudine obiectivă și lipsită de patimă.- Cum însă peste capul meu s'au început campanii și un ton altul decât cel preconizat de mine la lămuririle cerute, dl. Carandino mi-a comunicat că așa i s'au dat dispozițiuni de Dl. Maniu.-

Luând legătura cu Dl. Maniu, mi-a confirmat că aceste campanii într'adevăr (sau f.) au început (la) cu autorizația dânsului.- Cum acestea nu erau în vederile mele - în special chestiunile personale - am înțeles să trag consecințele și să părăsesc conducerea ziarului.-

Eu înțelegeam să imprim o atitudine calmă de difuzare a principiilor și de examinare liniștită ca formă a lor, în timp ce în fapt se preconiza și imprima gazetei o atitudine de agitație, de răscolire.-

Drept care semnez prezenta declarație.-

ss/. Nestor Badea

7 Octombrie 1947

10475

C.N.S.A.S.

00476

DECLARAȚIE

Subsemnatul ZAHARIA BOILA, născut la 29 Noembrie 1892, la Târnăveni, jud. Târnava Mică, fiul lui Zaharia și Berta, de ocupație avocat și publicist, domiciliat în Cluj, Str. Băii 1, declar următoarele :

Din tinerețe încă am început să activez în politică încă sub așa numita domnie ungurească. Am fost sau mai exact m'am considerat membru al Partidului Național din fosta Ungarie, ca aproape tot românul ardelean. Mai târziu am fost membru în Partidul Național-Tărănesc, fuzionat. În acest partid am împlinit funcțiunea de secretar al organizației din T. Mică (Blaj). Mai târziu în anul 1928, am fost numit prefect al Județului T. Mică (1928-1930).

În anul 1930, mi s'a încredințat funcțiunea de director al ziarului "Patria" dela Cluj, până în anul 1933. Din acest an însă în luna Septembrie am fost exclus din partid deoarece am scris și am răspândit o broșură în care am atacat regimul carlist. Am fost în această situație timp de 13 ani, adică până la Ianuarie 1947.

Trebue să amintesc în această ordine de idei, că am fost un simpatizant al mișcărilor democratice de stânga. Astfel, în anul 1920 am apărut absolut gratuit pe Iréne KUHN, sora lui BELLA KUHN, fost prim comisar sovietic din Ungaria, precum și 44 comuniști, în frunte cu un anume Gyöngyössy. Am dus în anul 1943 dela Sibiu, cererea de grațiere a comunistului Mețiu, judecat la moarte.

Sub guvernarea antonesciană am fost internat în lagărul dela Tg. Jiu, deoarece am refuzat să susțin în ziarul meu "România Nouă", așa zisul războiu sfânt al nemților și al guvernului român de ocupație satelit.

Partidul Național-Tărănesc a dus după 23 August 1944, o politică anti-sovietică, anti-democratică, anti-muncitorească, deci putem spune anti-națională. Desigur că prin această politică, s'a ajuns la situația de azi și drept concluzie Guvernul român prezidat de dl. Dr. PETRU GROZA a hotărât dizolvarea Partidului Național-Tărănesc.

În specificarea tezei de mai sus, să-mi fie îngăduit a arăta următoarele :

1. Politica Partidului Național-Tărănesc și în special a D-lor Iuliu Maniu, Ion Mihalache, tindea spre o atitudine refractară față de ideea de colaborare strânsă și prietenie cu Sovietele (U.R.S.S.). S'a început prin gesturi izolate și anemice pentru a se termina cu raporturi net inamice.

Astfel, îndată la început, adică câteva zile după 23 August 1944, s'a produs schimbul de scrisori între dl. Iuliu Ma-

niu și Comaniciu, afirmative șeful legionarilor rămași în țară și după cele întâmplate. În urma acestui schimb de scrisori, legionarii s'au orientat spre Partidul Național-Tărănesc, iar partidul însăși a deviat spre dreapta și a fost considerat drept un colector și acumulător al tuturor elementelor reacționare și fasciste. Faptul acesta a avut desigur o înrădăcirea dezastruoasă din punct de vedere moral, dar nu mai puțin adevărat este că a fost unul din motive pentru care Guvernul sovietic s'a supărat pe conducerea de partid, socotind gestul drept o manifestare dușmănoasă față de Rusia Sovietică și față de forțele democratice din România și aiurea.

Tactica partidului a căutat să speculeze divergențele presupuse sau inerente între Marile Puteri și a căutat să se icuiască între ele, prezentând partidul ca aderent neclintit al puterilor anglo-saxone și ca adversar al Rusiei Sovietice, pe care o prezenta într-o lumină tendențioasă, erijându-se în postura de apărător al intereselor țării care însă nu au fost primejdiate de către Sovietsi sau în orice caz nu erau altfel privite decât de celelalte Puteri, și prin urmare nu era nevoie de niciun fel de acțiune în această privință. Continuile plângeri, critici, memorii și intervenții, a supărat cu drept cuvânt Rusia Sovietică, adică Guvernul URSS, care socotea deci și trata de pe atunci conducerea de partid și partidul întreg drept un adversar al Rusiei după cum era în realitate și după cum s'a accentuat această adversitate prin exploatarea unor imaginare divergențe între Marile Puteri.

Membrii Partidului au fost sfătuiți și direcționați nu oficial, ci în particular și cu prilejul unor conversații intime să nu participe și să sprijinească nici o acțiune socială, culturală, sau cu atât mai puțin politică, prin care s'ar putea crea o apropiere de Rusia Sovietică.

Astfel, numai foarte puțini au fost înscrși la ARLUS, în majoritatea lor covârșitoare membrii partidului au fost și au rămas neînscrși. Cu prilejul unei ședințe a Delegației Permanente, ținută la 5 Iunie 1947, Dl. Profesor Zane, șeful organizației dela Iași, secondat de d-nii Cartoajan și de un delegat dela Craiova, al cărui nume îmi scapă, au cerut chiar conducerea de partid să îngăduie și să încurajeze membrii partidului ca să se înscrie la ARLUS și să colaboreze la reviste sovietice sau filo-sovietice, sau românești, cari caută prietenia U.R.S.S.

Nu s'a adus nici o hotărâre în această direcție.

Tendențele anti-sovietice s'au manifestat și prin propaganda în scris, adică prin ceea ce câteva publicații cari apăreau și în special în ziarul "Dreptatea". Personal îmi aduc aminte că am publicat un articol în Dreptatea contra regimului turc actual, pe care îl socoteam anti-democratic și anti-sovietic. Pentru acest articol, Ministrul Turciei la București a protestat la conducerea de partid, iar eu am fost admonestat nu numai de conducerea oficială, ci și de alți membri ai partidului.

Un gest marea hotărât inamic al fost desigur așa numitul voluntariat al d-lui I. Mihalache, în timpul războiului, care orice s'ar zice, s'a resfrânt și asupra partidului pentru că

deși mulți membri ai partidului nu l-au aprobat, totuși conducerea și în mod oficial, deci partidul, nu l-au dezavuat, păstând cel puțin echivocul sau această postură de duplicitate, ceea ce mai târziu a cauzat partidului imense daune morale, adică politice.

În toate memoriile, protestele, scrisorile sau adresele oficiale scrise, comunicate sau publicate de conducerea de partid, mai ales în acelea care au fost prezentate Misiunilor Străine, au fost plasate și chiar subliniate nu numai fraze, ci chiar afirmări concrete pejorative sau insinuante împotriva U.R.S.S., ceea ce desigur că a contribuit la opinia publică generală care socotea partidul național-țărănesc drept un adversar al U.R.S.S.

În fine, în viața socială, culturală și economică, se susținea mai ales prin mijloace invizibile și care cu greu pot fi urmărite, o atmosferă de categorică ostilitate împotriva U.R.S.S. Asupra acestui fapt am atras și eu și alții atențiunea cercurilor diriguitoare, dar lucrurile au rămas baltă.

O bună parte a membrilor fruntași ai partidului printre cari amintesc pe d-nii prof. Zane, Mihail Popovici, Nestor Badea, Măcărescu, etc., doreau, inspirau și chiar solici tau gefului partidului o politică de apropiere și de mai strânsă colaborare cu U.R.S.S. și cu partidul comunist.

Dl. Maniu, drept răspuns, aproape stereotip, spunea următoarele :

- Eu nu-mi schimb politica și tactica mea.

Pentru o politică de apropiere cu U.R.S.S., eu nu sunt persoana potrivită, deoarece nu mă bucur de încrederea Guvernului sovietic.

De fapt însă deși dl. Maniu și-a oferit de trei ori demisia, nimeni sau foarte puțini din partid s'au gândit să traducă în fapte o schimbare de tactică sau atitudine. Eu pe acel timp n'am fost încă reprimat în partid, dar în mod neoficial știu că așa zisa conducere a partidului nu s'a gândit niciodată serios la o schimbare în atitudine.

2. Antidemocrația partidului național-țărănesc formează un subiect viu în discuții permanente care era și este ținută mare în cadrele unei expunerii ideologice. În realitate, conducerea partidului și mai ales unii membrii, au săvârșit gesturi și au dus acțiuni cari nu se pot încadra nici într'un din multiplele formule ideologice ale democrației, chiar contravariate uneori. Astfel, încadrarea și recrutarea sgomotoasă a elementelor reacționare indeosebi legionare, apoi a membrilor fostelor grupări antisemite, nu se pot numi gesturi democratice, deoarece politica se face prin oameni și oamenii nu se pot lepăda de năravuri sau de o anumită mentalitate de pe azi pe mâine. Deși nu putea crede nimeni în mod serios că foștii legionari, printre cari firește făcîți asasini politici sau demnitari înalți ai regimului dictatorial vor pune în practică regimul democratic.

Deși dl. Maniu personal, mai ales, înainte de 1944, nu arăta sentimente antisemite, totuși alți membri ai partidului

printre care dl. Ion Mihalache, au crezut de bine să stimuleze un curent antisemit în devenire, în loc să-l potolească. Astfel, vorbind dl. Mihalache în luna Februarie 1947, la clubul central, în fața tineretului, a crezut de bine să verse ulei pe foc, vorbind împotriva străinilor care cantă să ne subjuge, deși trăiesc din suocarea noastră, etc. etc., frazele exacte nu-mi vin în minte, știu însă că vorbirea d-lui Ion Mihalache a produs penibilă impresie în toate cercurile democratice și chiar ale partidului și a fost interpretată de către toată lumea drept o gravă lezare a mentalității și atitudinii noastre democratice.

Sub presiunea morală a devierii partidului spre dreapta s'au născut diferite organizații subversive, anti-democratice și teroriste ca spre pildă "Sămănele Negre", "Batalioanele Iuliu Maniu" comandate de Gavrilă Olteanu, organizația "T" etc. Știu din ziare și din conversații particulare că în aceste organizații au activat și au fost implicați și distinși membri ai partidului, ca spre pildă profesorul și publicistul Victor Isac, apoi Gheorghe Beșeu și alții, care au fost condamnați de atunci. Inșuși Gavrilă Olteanu nu era membru al partidului, dar am văzut că în repetate rânduri trimitea un comis în uniformă de locotenent la biroul dela minister al D-lui Maniu, pentru raport. Personal m'am indignat și nu numai eu, ci și alții, spre pildă D-nii Leucuția și Ghilezan. Datorită intervențiilor noastre și ale rapoartelor primite, dl. Maniu a fost convins să ceară el însuși dizolvarea așa numitelor gărzii, care purtau numele lui.

Bineînțeles, că tolerarea și sprijinirea acestor formațiuni au slăbit considerabil caracterul democratic al partidului, deoarece un partid democratic nu putea admite funcționarea și încă sub egida sau a binevoitocării sale toleranțe, asemenea manifestări și evidențieri.

Aici trebuie să vorbim de așa numita acțiune de reorganizare a partidului. A fost numită o comisiune sub președinția D-lui Aurel Leucuția, care a avut menirea să elaboreze un proiect de statute care trebuie pe urmă discutat și votat. Dar această comisiune tocmai când își terminase aproape lucrările s'a găsit față în față cu un anteproiect redactat de dl. Mihalache sau în orice caz după sugestiile D-sale de către altcineva. Acest anteproiect păcătuia prin tendințele și dispozițiile sale împotriva principiilor și mentalității democratice, deoarece conținea o serie întreagă de idei și de sisteme quasi-fasciste. Anume demnitarii partidului nu erau aleși ci numiți, nu reprezentau voința majorității ci erau delegați în slujbele lor. Apoi era vorba de diferite secții muncitorești, tinerești, feminine, militare și de alte corporațiuni, după brânze și profesii. Ori după părerea d-lui Leucuția, și a altor membri ai comisiunii, precum și a mea, desmembrarea partidului pe categorii sociale și profesionale nu congrua nici decum cu principiile democratice care se bazează pe votul majorității și se năzuiesc la armonizarea intereselor specifice și nu la accentuarea lor.

Acest anteproiect, hotărât anti-democratic, ce e drept n' a fost votat, dar diferite organizații aflând că este vorba de

00480

un anteproiect al D-lui Ion Mihalache, au avansat primirea și votarea lui și au început să se organizeze în baza acestui anteproiect. Astfel, în unele organizații au apărut așa numite secții militare, feminine și muncitorești, etc. Cât și cum au lucrat aceste secții nu știu, deoarece repet, eu nu făceam parte nici dintr-o organizație județeană, eram primit în partid numai prin luna Noiembrie 1946 și atunci în calitatea mea de fost director al ziarului Patria, care ziar își încetase apariția încă din luna Aprilie 1946. Din auzite știu că un oarecare General Georgescu sau Giurgiu, sau nu știu cine ar fi lucrat la elaborarea Statutelor, dar exact nu știu.

Firește că nu trebuie să accentuez că asemenea acțiuni prezentau partidul tot în sens anti-democratic și nu mă îndoește că au influențat în rău opinia publică.

Mai știu că biroul electoral al Ardealului pus sub conducerea lui Mihai Popovici, a trimis o circulară în luna Iunie 1946 organizațiilor din Ardeal, în care se cerea înființarea unor echipe de apărare sau de soc, nu știu cum s'au numit, în vederea unor acțiuni. Am fost hotărât împotriva acestei idei, care ne-au dăunat foarte mult, deoarece partidul comunist aflând despre acest plan, a hotărât să reacționeze și astfel s'au născut câteva încercări absolut nedorite de nimeni. Dar nu numai eu, ci și alții (spre pildă Aurel Socol, Iuliu Dröss, Simion Nemeș dela Cluj) s'au declarat contra cu motivarea că situația și caracterul democratic al partidului nu ne îngăduia nici de cum să uzăm de asemenea mijloace, care ușor putea degenera în acțiuni violente (cum s'a și întâmplat apoi în unele județe Scmeș și Năsăud). De altfel aceste cazuri și circuli amintite au fost desbătute și în presă, și după cât știu autoritățile au și procedat în consecință. Astfel s'au născut apoi procesele dela Alba Iulia și Mediaș cari s'au desbătut în fața Curții Martiale dela Sibiu. Recunosc că în asemenea cazuri este greu de stabilit cine au fost agresorii și cine au fost cei provocați, dar evident că asemenea măsuri nu numai că erau inoperante, ci loveau profund și categoric în caracterul democratic al partidului.

Aici și în această ordine de idei, trebuie să amintesc atitudinea negativă a partidului, față de situațiile din Spania, Turcia și Grecia, unde au dominat și azi, după terminarea războiului împotriva hitlerismului, regimuri nu numai pro-fasciste, ci chiar fasciste dictatoriale și reacționare, față de care partidul trebuia să ia vreo atitudine spre a nu cădea în bănuială, este un partid anti-democratic și că pozează cu lozincile și principiile democratice. Nu cunosc motivele care au determinat pe unele dintre Marile Puteri să susțină amintitele regimuri (Franco, etc.), dar această împrejurare nu ne îndrituie să rămânem impasibili, altminterea sinceritatea noastră putea fi ușor trasă la îndoială.

Cred că nu exprim numai o părere personală, ci una generală sau în orice caz a majorității opiniei publice, când spun că cea mai delicată chestiune este cea a organizațiilor tinerești și militare, pe de o parte și a foștilor militari. Partidul a tratat cu prea multă ușurință această chestiune. De obicei, asemenea organizații deviază nu numai dela program, ci și dela metodele democratice și de ordine. Amintesc de pildă cazul dela 7 Noiembrie 1945, sau 23 August 1945 sau 10 Mai 1946, când ele menteau ireponsabile, împreună cu cele organizate, confundându-se între ele, s'au dat la manifestații tulburente, dând

motiv autorităților să intervină și astfel să dăuneze democrației și chiar partidului. Amintesc cazurile dela Cluj și Sibiu, unde numai cu greu s'a putut menține ordine, datorită calmului și tactului autorităților și numai un fir de păr a lipsit să nu se prefacă cazul într-o baie de sânge. În general vorbind, nici studenții și nici militarii nu trebuiesc încurajați sau lăsați la largul lor să facă prea multă politică. Avem înaintea noastră cazul trist al mișcărilor legionare dela noi sau a diverselor și repetate răsmerițe militare din Grecia și alurea.

Nu prea cunosc activitatea foștilor militari încadrați în partid, deci n'ași putea să vin cu precizări. Aud însă că tocmai în legătură cu procesul grupului dela Tămădău, au fost descoperite câteva planuri și acțiuni în devenire cari îmi întăresc convingerea care a dus la rezultatul, adică la concluziile trase de mine.

3. Atitudinea anti-muncitorească a partidului a fost larg desbătută în presă cu diferite ocazii. Nu mă refer de astădată la evenimentele întâmplate cu mult înainte de 1944 (spre pildă Lupeni, Grivița, etc.), cari dealtfel sunt amicu-noscute. Vorbesc de politica partidului mai ales după 23 August 1944.

Este îndeobște cunoscut că numai două partide s'au ocupat mai deosebit cu probleme muncitorești și au salvardat interesele muncitorinii înainte de 23 August 1944, acestea erau Partidul Comunist și Partidul Socialist sau Social-Democrat. La dreptul vorbind am putea aminti numai partidul Comunist, care singur a avut o atitudine intransigentă și consecventă. Drept cărei împrejurări se datorește și prigonirea conducătorilor comunisti și firește și popularitatea acestui partid.

Dacă în alegerile din 1932-1933 și 1937, ar fi fost lăsați comunistii să candideze, desigur că ar fi obținut succese frumoase. Astfel fiind, îndepărtați cu forța dela urne, voturile lor au fost date socialiştilor și altor partide, socotite de stânga. Ba în cursul dăctaturilor, anumiți conducători social-democrați au avut o atitudine nu tocmai ireproșabilă, ba uneori chiar defetistă și oportunistă, ceea ce a constituit un motiv și mai mult ca muncitorimea sau intelectualii de stânga să se orienteze spre Partidul Comunist.

Cu toate acestea, Partidul Comunist, la 23 August 1944, nu numai că nu a obiectonat colaborarea cu asemenea elemente, și printr'un gest de largă toleranță a întins spre ei o mână prietenească de colaborare. La dreptul vorbind, și eu și probabil și alții, s'au mirat asupra acestui gest, dar Partidul Comunist a socotit mai importantă pentru interesele țării, colaborarea tuturor elementelor și ideea refacerii frontului muncitoresc. Poate datorită și acestor considerațiuni, Suveranul Țării și Mari Puteri au socotit să se dea Partidului Comunist în regimul de după 23 August 1944, un rol mai important.

Cred că hotărârea Partidului Comunist, prin încercarea acaparării unor muncitori, a iritat pe conducătorii acestui partid, după cum spre pildă ar fi supărat pe conducătorii țărăniști dacă comunistii s'ar fi aruncat asupra organizațiilor țărănești. Desigur că liber este orice partid să recruteze

partizanii, de unde vrea și poate dar asemenea incursiuni au fost taxate întotdeauna ca vânatori după suferințe, chiar și în cazul dacă ar fi avut vreo îndreptățire morală.

Am fi neserioși dacă am spune că la putere fiind partidul național-țărănesc, a făcut mai mult pentru muncitori cât a făcut regimul la care colaborează acum Partidul Comunist. Atunci nu se înțelege tendințele prozelite ale partidelor burgheze prin specularea unor mizerii inerente și trecătoare.

Dar ceiace probabil i-a durut pe conducătorii Partidului Comunist, a fost acțiunea de spargere a solidarității muncitorești prin infiltrarea unor elemente satelite lor, în sindicate, față de cari trebuie să recunoaștem că numai partidele comuniste și socialiste au avut o grijă deosebită și permanentă. În orice caz, acțiunile prepotente și energice ale P.N.T. în această direcție, au însemnat o gregală de frumuseți care ducea în mod fatal la anarhie.

Exploatarea nemulțumirilor și mizeriilor de tot soiul inerente situației nefaste create în urma războiului, nu însemnează firește o politică mai bună față de clasele muncitorești, ci dimpotrivă însemnează o greșală pentru că în mod logic și firesc creează o atmosferă irascibilă și deschiderea unor patimi și pasiuni greu de saturat.

Crearea deci a unor secții muncitorești în sânul organizațiilor de partid era considerată chiar de mulți membri ai partidului drept o greșală chiar și de tactică, bună numai să pună stavilă unei frățești colaborări. Dealtminteri aceste secțiuni au fost de multe ori prilej de ceartă și intrigi decât de o acțiune pozitivă. Trebuie să spulber aici o legendă și anume că pentru crearea și organizarea acestei secții, numai dl. Ilie Lazăr poartă răspunderea, deoarece dl. Ilie Lazăr n'a activat numai la început foarte puțin timp, și conducerea de partid îndeosebi D-rul Lupu a cerut îndepărtarea D-lui Ilie Lazăr, ceiace s'a și întâmplat. Alții au ajuns apoi în locul lui. Nume exacte n'agi putea aminti, deoarece nu prea m'am ocupat de această problemă în amănunt. Dar aceste nume se pot stabili din registrele partidului.

Cred că nu trădez un prea mare secret când voi constata că politica aceasta muncitorească a partidului a constituit una din cauzele pentru care partidul național-țărănesc a fost îndepărtat dela putere. Ori ar fi fost infinit mai bine să se fi putut înjgheba o colaborare în loc de lupte intestinale și certuri.

4. Politica anti-națională.

Acțiunea din străinătate și așa numitele Misiuni din străinătate cred că au dăunat nu numai ideii de colaborare, ci și țării.

Până în 23 August 1944, Dl. Maniu care avea dela partid depline puteri, avea în străinătate 2-3 emisari, așa spre pildă la Londra pe dl. Cornel Bianu, la Lisabona pe dl. Dianu, la Washington pe dl. C. Davilla și mai târziu la Cairo pe Prințul Barbu Știrbey și pe dl. C. Vișcianu. Trebuie să recunoască oricine că aceste Misiuni lucrau la început și înainte de 23 August 1944 pe linia comandamentelor naționale, deși activitatea lor n'a fost tocmai perfectă sau prodigioasă.

După 23 August 1944, situația s'a schimbat radical. Au intrat în horă trei personaje care nu prea avea nume bun acasă și probabil nici în străinătate. Este vorba de dl. Grigore Gafencu, Viorel Tillea și Cretzeanu. Primii doi au fost stâlpii regimului carlist și chiar trădătorii cauzei partidului național-țărănesc, al treilea a fost omul fostului Mareșal Antonescu. Aceștia au acaparat încetul cu încetul conducerea acțiunii, cu regret trebuie să spunem, chiar cu știrea și aprobarea conducerii partidului. Interesant este de știut că dl. Cornel Bianu, actualmente cu domiciliul la Londra, a și protestat împotriva acestei împrejurări și nici până azi nu are relații personale cu dl. V.V. Tillea.

Cei trei corifei amintiți (Gafencu, Tillea și Cretzeanu), au înaintat mi se pare două memorii la Conferința Păcii. Am citit unul din memorii. Personal și cred că și alți membri ai partidului, detestăm și nu aprobăm această acțiune și aceste memorii. Din punct de vedere formal, excepționând perscanele adică autorii memoriului și ale acțiunii, deoarece nu credem nici de cum ca niște stâlpi ai dictaturilor fasciste și trădători ai partidului să reprezinte în străinătate fie cauza țării, fie cauza partidului numai. În fond suntem împotriva acestei acțiuni și mai ales a memoriului înaintat, din următoarele motive :

În memoriu nu se accentuează decât foarte puțin sau deloc importanța actului dela 23 August 1944 și meritele nepieritoare ale României la acțiunea și victoria Aliaților. Măcar ca acesta trebuia să fie principalul argument, în orice caz baza principală a acțiunii noastre în fața aeropagului internațional. Dar cum puteam accepta expunerea largă și documentată a acestei teze dela niște oameni care până la 1941 au sprijinit o politică diametral opusă și sunt principalii vinovați pentru dezastrul țării ? Va trebui să recunoască oricine că Ministrul de Externe al regimului carlist (Gafencu) și ambasadorul dela Londra (V.V. Tillea) al aceluiași regim, de numele căruia se leagă orientarea pro-axistă a României și pierderea provinciilor, nu sunt tocmai cele mai potrivite perscane pentru a vorbi de actul dela 23 August 1944, sau pentru a cere respectarea principiilor de democrație, de libertate și dreptate.

În schimb, am văzut cu mult regret, că în acel memoriu au fost cuprinse nu numai fraze și argumente, ci teze anti-sovietice sau proprii, să provoace supărarea și indispoziția Guvernului U.R.S.S. dela bunăvoința căruia depinde foarte mult liniștita și prodigiosa dezvoltare a României. Firește că în multe privințe, aceste aluzii și concluzii sunt greșite, și exagerate, cum și nebazate, în orice caz nu sunt politice.

Vom trata mai jos ceva mai pe larg tezele fundamentale ale acestei politici, acum ne mărginim să spunem doarvătă că o acțiune astfel concepută, nu putea da rezultate bune, după cum nici n'a dat.

Probabil acestui motiv și acestor împrejurări se datorește și hotărârea conducerii Partidului de a trimite alți emisari în străinătate. Dealtfel, conducerea de partid nu prea a fost mulțumită cu activitatea emisarilor din străinătate. Unii îi socoteau prea intransigenți, alții dimpotrivă prea anemici.

Eu mă găseam în luna Iulie 1947 internat într'un spital

din Sibiu, de unde n'aveam cum să știu de așa numita precare și acțiune a grupului Mihalache, fugă sau complet cum scriu ziarele. Detest această acțiune nu numai din punct de vedere tehnic care este o aberație pur și simplu, ci și din punct de vedere politic, deoarece nu văd și n'am văzut utilitatea ei, dar în schimb creiază motive în plus pentru a ne îndepărta de la linia pozitivismului la care trebuie să tindă un partid de guvernământ. Principal, mai sunt împotriva unor astfel de acțiuni deoarece sunt subversive și eu nu concep numai lupta deschisă și de ordine în politică. Astfel de acțiuni, apoi, în străinătate, în orice vestminte frumoase le-am îmbrăca, au un caracter anti-național.

După cum însăși politica partidului național-țărănesc de a se baza pe intervențiile unor Mari Puteri împotriva celorlalte, are în fond o tendință anti-națională, deoarece speculează unele disensiuni dintre Marile Puteri. Numeroase exemple din istorie arată că până în cele din urmă astfel de tactici au dăunat numai micilor puteri și popoarelor mici, deci o astfel de acțiune este greșită și ca tactică. Lupta partidului național-țărănesc împotriva Guvernului care în multe împrejurări era opoziție cu orice preț "l'art pour l'art", nu este potrivită unui partid de guvernământ. În era postbelică, Guvernul prezidat de Dr. PETRU GROZA ca oricare guvern întâmpina și întâmpină diferite greutăți inerente situației. A critica anumite acte gresite de guvernământ și de administrație, este just, dar a exploata aceste neajunsuri în scop demagogic și electoral, este o metodă urâtă cu două tălgiuri, care uger poate răni și pe cel care le utilizează. Astfel, exploatarea crizei economice și mai ales a lipsei de hrană, mi se pare că nu are temel morală și nici chiar politic, deoarece un guvern poate fi făcut răspunzător pentru multe și variate mizerii, totuși pentru lipsa de ploaie sau scare nu poate fi făcut vinovat.

România a fost un Stat învins la 23 August 1944. Guvernul satelit al lui Antonescu a dus un războiu dement alături de o bandă de criminali internaționali, care la început a fost aprobat și de Iuliu Maniu. La 23 August 1944, țara era deja secătuită de trupele germane de ocupație și de un guvern de diletanți, prezidat de un megaloman. Au urmat grelele sarcini impuse prin pierderea războiului. Chiar și țările victorioase, printre care în primul rând Anglia, se svârcolesc într-o criză economică. Este deci nedrept și imoral să aruncăm vina asupra unui guvern care n'are nici o vină în provocarea războiului și deci a acestor stări nefaste economice. O astfel de acțiune este deci anti-națională, oricât s'ar duce în virtutea unor lozinci naționale. În urma faptului că acele Mari Puteri la ale cărei protecții conta conducerea partidului, ne-au lăsat sau în orice caz nu vor sau nu pot să intervină, însemnează falimentul unei tactici sau chiar al unei politici. Prin urmare, nu numai în capul meu, și probanil și în al altora, s'a zămislit ideea unei ieșiri din acest impas. Eu personal nu vedeam altfel decât o suspendare temporară a activității partidului și redarea libertății fiecărui membru al partidului. Această luptă dusă cu morile de vânt, fie că păcătuia de obiectivul ei, fie că nu era dusă. În orice caz, ea nu putea avea alt desnodământ logic decât cel preconizat de mine.

În baza celor expuse mai sus, și mai cu seamă a diferitelor organizații velnice și acțiuni subversive, conduse și inspirate de conducătorii firești și oficiali ai partidului, Dl. Iuliu Maniu, Ion Mihalache, N. Penescu, etc., precum și a unei acțiuni de opoziție nesăbuită, putem spune că acțiunile acestea târau țara într-o stare haotică și anarhică, de unde un pas mai lipsea până la prăpastie.

Drept aceea, din partea mea le desavuez și mă desolidarizez de suspomenitele acțiuni ale conducerii de partid.

Prezenta declarație o dau nesilit și o susțin întocmai.

București, la 30 August 1947.

(ss) Zaharia Boilă.

90186

C.N.S.A.S.

7. oct. 1947

10187

DECLARAȚIE

Subsemnatul, RUSSU ȘTEVASILE de ani 84, născut în comuna Sartețel Jud. Tulcea, fiul lui Simion și al Domnica, căsătorit, având un copil, de profesie avocat, cu ultimul domiciliul în orașul Tulcea, Str. Bloezei Nr. 4, declar următoarele:

În partidul N.T., activez din anul 1936, fiind secretarul Bir. de Avocatură al sașului organizației Județene N. Georgescu Tulcea.

În această calitate, am ocazia să cunosc pe membrii mai importanți ai org. Județene precum și activitatea politică a lor, fiind întrebuințat în unele ocazii și la lucrările de cancelarie ale partidului.

Astfel, am putut constata că P.N.T., n'a mai ținut cont de programul fixat, abătându-se dela el, treptă, treptat, până în cel din urmă să aibă o nuanță anti-democratică, anti-guvernamentală și anti-sovietică.

Imediat după 23 August 1944, P.N.T., se "situiază", în afara intereselor clasei țărănești și muncitoare, prin colaborarea strânsă cu partidul liberal care era împotriva reformelor democratice propuse și susținute de partidele muncitorești. Prin colaborarea cu partidul Liberal, P.N.T., s'a opus la reforma agrară și la etatizarea Băncii Naționale, pentru a sustine interesele moșterilor și a finanțierilor, în detrimentul țăranilor și muncitorilor.

Ca o justificare a acestei opuneri la reformele democratice, conducerea P.N.T., da dispozițiuni organizațiilor Județene că reforma agrară este o momeală electorală, săvârșită prin confiscarea pământului dela gospodării înstărite până pentru ca până la urmă pământul dat țăranilor, să fie confiscat și dela ei ajungându-se astfel la proprietatea colectivă, care va pauperiza țărâna. În județul Tulcea, s'a făcut propagandă în sensul că rezultatul Reformei Agrare va fi desființarea proprietății individuale și înființarea colhozurilor după sistemul sovietic, ceea ce ar fi că proprietatea țăranului să fie confisca-

///.

72588
tă de Stat și astfel va deveni din stăpân un slav al Statului
contând ca un simplu număr.

În acest scop s'au dat dispozițiuni ca țăranii să se or-
ganizeze în grupuri cari să aibă misiunea ca în ziua alegerilor
să fie prezenți la secțiile de votare și cu orice pret să ape-
re ~~xxx~~ urnele de votare, ca să asigure reușita P.N.T., în alegeri.

Ca un exemplu că s'au dat aceste dispozițiuni este inci-
dentul întâmplat în ziua alegerilor, la secția de votare din co-
muna Beldand, din Județul nostru.

Înauși organizarea partidului pe diferite secțiuni de
tineret, de militari, etc. denotă că P.N.T., nu era un partid de-
mocrat propriu-zis, și lua o nuanță de tip fascist, probabil că
această i s'a imprimat de unele elemente legionare cari au
pătruns în partid.

În organizația de Tulcea, această tendință de fascizare
s'a încercat să fie împiedicată, dar nu a reușit din cauză că
dela Centrul din București veneau recomandări de a proceda la
organizarea arătată mai sus.

Partidul N.T., a făcut o politică anti-guvernamentală,
neloială speculând și canalizând unele nemulțumiri izvorâte
din lipsurile prin care trecea țara, după un războiu dezastruos
și o secetă de mai bine de doi ani.

În acest scop, critica orice măsură luată de guvern, chiar
dacă era bună, fără ca vre'odată să fi venit cu soluțiuni de
îndreptare, refuzând și colaborarea. Ce i s'a cerut de partidele
Guvernamentale pentru a scoate țara din împasul greș.

Toate străduințele guvernului erau criticate și chiar
ajutorul ce ne venea din U.R.S.S., era socotit ca neîndestulător
față de cel venit din America.

Măsura luată de guvern privind dirijarea cerealelor și
a mărfurilor, pentru o cât mai bună și echitabilă repartitie,
era luată de P.N.T., în derădere, spunând că totul se face super-
ficial și niciodată măsurile luate nu-și ating scopul scontat,
căutând să scoată în evidență, că, cei cari conduc destinele țării
sunt rău intenționați și nepricepuți și că blocarea mărfurilor
și a cerealelor nu se face decât în scopul de a înbogăți pe
speculanții cari sunt oamenii regimului.

Ca un exemplu că politica anti-guvernamentală a P.N.T.,
a fost neloială, este refuzul D-lui Iuliu Maniu de a colabora

10489

la aducerea de alimente din America, pentru regiunile infometate cu toate că în acest scop, a fost solicitat chiar și de Partidul Liberal, a D-lui Dinu Brătianu, lăsând să se vadă din aceasta că scopurile politice, ce le urmărea erau mai presus de foametea ce o suferea populația din regiunile infometate.

Politica antiguvernamentală a P.N.T., a culminat prin acțiunea sa în străinătate, în contra intereselor țării, făcând orice concesiuni capitalului și trusturilor străine, numai pentru a putea dobândi guvernarea României.

În afară de atitudinea sa antidemocratică și antiguvernamentală P.N.T., a inițiat și a canalizat în opinia publică și o adnoșferă antisovietică, prin diferite articole de ziar, din presa partidului și prin diferite cuvântări ținute în adunări publice.

Astfel Dl. Mihalache într-o cuvântare ținută în sala "Aro" din București, a criticat sistemul colectivist agrar din Rusia Sovietică, exemplificând realizările din Topoloveni pe care le-ar fi arătat înșuși D-lui Goustouschi, Ministrul U.R.S.S.-ului din România.

Tot ca o atitudine anti-sovietică se poate considera și expozeul D-lui Iuliu Maniu făcut în fața reprezentanților presei străine, după alegerile din 1946, când a afirmat că trupele sovietice aflate în țară au sprijinit guvernul în alegeri pentru a motiva față de străinătate și față de opinia publică din țară, înpopularitatea P.N.T.-

Deasemenea atitudinea antisovietică a P.N.T., se poate vedea din acțiunea în străinătate a P.N.T., prin diferite memorii înaintate țărilor din Apus, în care se plângea de șederea și amestecul trupelor sovietice în țară, precum și faptul că condițiunile Armistițiului și a dărilor de războiu față de Rusia Sovietică sunt prea grele, fără să se țină seama că prin atitudinea sa pur apuseană favoriza subjugarea economică și politică a țării noastre, intereselor capitalului și a trusturilor străine.

Refuzul de colaborare și de bună vecinătate cu U.R.S.S., se poate vedea și din faptul că membrii P.N.T., au fost oprit de a se înscrie la A.R.L.U.S..

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și pe care o susțin și o semnez.

ss/Rusu Vasile

București 7 Oct. 1947

19190

C.N.S.A.S.

6 oct. 1947

8 Oct. 1947

17191

DECLARAȚIE

Subsemnatul GHEORGHE GH. IONESCU de ani 32, fiul lui Gheorghe și Maria, născut în comuna Ploești, căsătorit, având un copil, de profesie avocat, domiciliat în Ploești Str. Ulteru Nr. 2, declar următoarele:

Am fost membru al P.N.T., din anul 1944 luna Octombrie.

În ceea ce privește activitatea acestui partid precizez:

Deși avea în program, prevăzută reforma agrară, totuși s'a opus ei, adoptând părerea lui Rădescu că trebuie amânată până la terminarea războiului și demobilizarea armatei, prejudiciind în felul acesta interesele păturii țărănești.

Deși a participat în alegeri, a refuzat, să-și trimită aleșii în Parlament, dând impresia că adoptă o atitudine subversivă deoarece în loc ca deputații să exprime punctul de vedere în public a preferat să ignoreze parlamentul, adoptând tactica membrilor adresate străinătății.

Deși avea în program etatizarea B.N.R.-ului nu a făcut-o cu toate că Ministerul Educației Naționale era condus după 23 August 1944, de un membru al P.N.T. iar la Ministerul de Finanțe avea un Subsecretar de Stat.

Toate cele de mai sus, denotă caracterul anti-democrat al P.N.T.-

Din discursul ținut de Ion Mihalache în fața studenților în Iunie 1946, relativ la Nr. evreilor din țară, s'a dat impresia că partidul a adoptat o politică anti-semită. Incontestabil că acest discurs a fost o gresală de tact, deoarece studentimea putea fi influențată în acest fel. Deși presa a dat alarma, partidul n'a dat nici o precizare, lăsând impresia că este anti-semit.

În politica externă oficial partidul era pentru prietenia cu U.R.S.S. În opinia publică datorită memoriilor adresate străinătății și mai ales pentru că partidul milita pentru a introduce în țară a unei democrații de tip occidental, lăsa impresia că partidul era anti-sovietic.

10492

Nicodată partidul n'a dat precizări în acest sens, din aceasta rezultă, întru'adevăr că avea aceasta atitudine.

Oficiosul partidului "Dreptatea" dădea ~~parțialitate~~ pre-cădere stirilor venite din occident. Deasupra avea o rubrică specială cu fapte petrecute peste Ocean - și aproape nimic din U.R.S.S.-

Toate cele arătate mai sus m'au determinat ca la 18 Iulie 1947, după ce am aflat din ziare de tentativa de fugă în străinătate a unor fruntași în cap cu Ion Mihalache, să trag concluziile, să plec din partid și să dau adesiune la P.N.P. Organizația Prahova.

Aceasta declar și semnez astăzi 4 Oct. 1947 .

ss/ Gheorghe G. Ionescu
avocat.

17193

C.N.S.A.S.

DECLARAȚIE

Subsemnatul VASILE IONESCU, avocat domiciliat în Sinaia Bdl. Regele Mihai 13, de 49 ani, născut în comuna Jegăli Jud. Ialomița, la data de 4 August 1898 fiul lui Dumitru, în viață și al Anei decedată declar următoarele :

Am fost membru al partidului național-țărănesc - Maniu din anul 1930 până la data de 20 Mai 1947, când am demisionat, lucru pe care l-am făcut cunoscut Poliției Sinaia, în mod oficial. - Motivarea acestei demisiuni, era întemeiată pe considerațiunea că partidul adoptase metode pe cari le-am socotit dăunătoare țării și o orientare din ce în ce mai de dreapta. -

În timpul cât am fost membru am avut calitatea de președinte al organizației din Sinaia și anume din ^{anul} 1935, partid cu un program de stânga, avea datoria ca la venirea la putere să-și aplice programul în timpul cel mai scurt și într'un ritm revoluționar, lucru pe care-l putea face, fiindcă era, atunci, sprijinit de masa și avea puterea în mână. -

Socotesc că cea mai dărză acțiune trebuie îndreptată în contra partidului național liberal, reprezentantul clasei burgheze-capitaliste și în contra căruia se dusesse lupta de opoziție. - Departe de a proceda în felul acesta partidul n'a dus nici o luptă în contra liberalilor, iar din principalele puncte de program n'a realizat nici-una. - În special în a doua guvernare, partidul s'a îndepărtat cu totul de linia programului său, devenind un partid burghez ; foarte apropiat de partidul liberal. -

După data de 23 August 1944, partidul a continuat și mai mult să se depărteze de program și să se orienteze, prin metodele sale de organizare, spre o ideologie de dreapta.

Astfel, în ce privește organizarea de partid a adoptat principii cari au fost luate din felul de organizare al partidelor de dreapta, în special, garda de fier. - De ex. : a căutat să organizeze înăuntrul partidului, secția tinerețului, cu comitet aparte pe grupe. - Deasemenea a organizat o secție militară (la Prahova n'a fost însă nici o organizație militară în cadrul partidului. - Ambele aceste organizațiuni.

erau, după părerea mea, dăunătoare partidului fiindcă puteau să scape de sub controlul conducerii responsabile a partidului și să se abată în felul acesta dela program.- Aceasta este considerațiunea pentru care la Sinaia n'am avut asemenea organizațiuni).- În plus aceste organizațiuni aveau un caracter de tip fascist.-

La această abatere dela program și dela metodele de organizare ale partidului, a contribuit și apropierea făcută de partid (prin conducerea sa) față de legionari, cu ocazia pactului dela alegerile parlamentare din 1937.-

Consecința directă a acestui fapt, a fost că lupta partidului nu mai fost dusă în contra partidului legionar, deși el era adversar principal și această situațiune de inacțiune s'a permanentizat.-

După 23 August 1944, când un grup de legionari, a fost primit în mod oficial în partid, orice acțiune în contra legionarilor, ului a încetat definitiv.-Nu numai atât, dar prin intrarea în partid a acestor elemente de extrema dreaptă, caracterul partidului a fost total pierdut.-Tot ca o abatere dela ideologia partidului mai opera și reprimirea în partid a fostelor elemente validiste, care în organizația centrală a Jud.Prahova, erau instalate la conducerea partidului.-

Discursul lui Ion Mihalache pronunțat în vara anului 1946, în fața studenților, evidențiază și mai mult antrenarea partidului spre principiile de dreapta și antisemitismul.- În adevăr, era foarte ușor de constatat că oricât de obiectiv ar fi fost discutată problema, efectul acestei discuții nu putea fi decât unul singur : reactualizarea problemei antisemite. Ecoul stârnit în opinia publică îmi întărește această convingere. Fusese discutată această problemă, în fața unui tineret care desigur că trăia încă sub vraja propagandei legionare.- Si în loc ca rana să fie lăsată să se vindece a fost scărmanată.-

Acțiunea antiguvernamentală a Partidului Național Tărănesc.-

În împrejurările speciale și grele în care se găsea țara noastră după războiul nefast și cred că orice partid trebuia să țină seama de aceste două realități a/. că suntem o țară învinsă și b/. că suntem vecinii unei țări mari care deși ~~xixxxx~~ învingătoare, se arăta totuși

dispusă, să treacă peste tot și să ne ajute să eșim din nenorocirea în care căzusem.-

Față de aceste două realități, era de datoria partidului național-țărănesc să ducă o politică clară neechivocă de prietenie cu U.R.S.S. iar în politica internă să caute o apropiere cu partidele de stânga întemeiate pe sprijinul claselor muncitorești și țărănești.- Ceeace n'a făcut.- Partidul a refuzat orice colaborare cu partidele dela guvern, s'a menținut pe linia unei opozițiuni îndârjite criticând cu orice preț toate acțiunile de guvernare a susmenționatei partide muncitorești de stânga și în special a criticat și s'a opus la cele două mari reforme înscrise și în programul partidului național țărănesc, adică reforma agrară și etatizarea Băncii Naționale.-

Pretextul acestui refuz sau mai bine zis critici, era găsit în faptul, că ambele reforme nu erau oportune. (Acest pretext poate justifica neaplicarea totală și permanentă a oricărui program de guvernământ).-

Față de acțiunea parlamentară a Guvernului partidul național-țărănesc, a avut aceeași acțiune negativă, refuzând să participe prin reprezentanții săi, în parlamentul țării.-

Această participare era cu atât mai necesară, cu cât țara se găsea în situațiunea grea de care am vorbit mai sus și această situațiune impunea o unire a tuturor forțelor politice pentru ca efortul de redresare să fie cât mai repede dus la un bun sfârșit.-

Refuzul acesta de a accepta o colaborare cu partidele dela Guvern, guvern recunoscut de toți aliații și sprijinit în deosebi de U.R.S.S. pentru o democratizare reală a țării spre binele poporului, apare și ca un act de inamiciție față de marea noastră vecină dela răsărit.-

Față de U.R.S.S., partidul național-țărănesc afiga, prin programul său, o politică de colaborare și prietenie sinceră.- Cu toate acestea în partid, plutea cu o altă atmosferă care era departe de a fi ceea ce se afiga și ceea ce era în interesul țării.- Cu alte cuvinte în partid mocnea o atmosferă oarecum ostilă U.R.S.S.- Această atmosferă rezultă și din unele fapte cari se puteau descoperi în presa partidului. Astfel rezultă din această presă o preferință pentru știrile ce veneau din Apus.- Câteodată informațiuni din presa Anglo-Americană, erau reproduse în ziarul " Dreptatea " cu litere mari, tocmai pentru că ele constituiau atacuri la adresa U.R.S.S.

In plus în acelaș ziar apărea câte o notiță care conținea o interpretare la adresa U.R.S.S.-ului sau a instituțiilor de bază ale acestei țări.-

Pentru a scoate și mai mult în evidență, atitudinea neclară a conducerii partidului național-țărănesc față de U.R.S.S., cred potrivit să amintesc de multiplele demersuri pe cari această conducere le făcea către Anglo-Americanii.-

Mai pot adăoga că în Societatea " ARLUS " era privită de membrii partidului cu neîncredere și că din toți membrii acestui partid (organizația Sinaia) am fost singurul care m'am înscris în " ARLUS " fiind membru fondator.-

În ce privește critica care se făcea instituțiilor sociale și politice din U.R.S.S.-ului declar : " în mod oficial conducerea partidului se abținea de a formula vre-o critică.- Însă nu este mai puțin adevărat ca membrii ai partidului făceau aluzii tendențioase la instituția Colhozului.-

Poate că și conferința ținută sau publicată de Profesorul Tasca (comentată în Ziarul " Dreptatea ") și care avea drept subiect o comparație între rentabilitatea agriculturii colective față de cea individuală, urmărea acelaș scop.-

Țin să precizez că în partidul național țărănesc - Maniu, era și oameni care înțelegeau să păstreze principiile de stânga ale partidului și să lupte pentru realizarea lor impunându-le fie prin schimbarea conducerii, fie prin rezumarea acestei conduceri la respectul acestor principii.- Ziarele, în special " Semnalul " anunțând prin luna Aprilie a.c. o apropiată schimbare de tactică a partidului ca o consecință a acțiunii grupului de stânga.-

Aceasta este și considerațiunea pentru care n'am tras consecințele (retrăgându-mă din partid mai de mult.- Am sperat că lucrurile se vor îndrepta ceea ce nu s'a realizat și retragerea mea din partid este consecința convingerii care mi-am făcut-o cum că nu mai exista nici o speranță de schimbare în metodele de luptă și orientare ale conducerii partidului.-

Aceasta îmi este declarația scrisă și subscrisă de mine și dată de bună voe.-

ss/.Vasile Ionescu
Avocat

7 Octombrie 1947

86780

C.N.S.A.S.

8 oct. 1947

10499

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.T. POPESCU-ZORICA, în continuare declar următoarele:

Începând dela 23 August 1944, când P.N.T. și-a reluat automat activitatea politică, și-au reluat activitatea și secțiile profesionale, parte din ele transformându-se în cercuri profesionale, sau organizații profesionale, cu caracter de sine stătător; contrar prevederilor statutare, aceste organizații au început să lucreze în afara intereselor profesionale, și în tot cazul în contra ideologiei partidului.

Stiu că aceste așa zise cercuri profesionale și-neau ședințe la Clubul din str.Clemenceau.-

Am aflat că în cadrul cercului de studii funcționar organizații militare, cari în loc de a se ocupa de fixarea unor anumite desiderate cu caracter strict personal și profesional, sau cu elaborare de proiecte pe plan programatic, alcătuiau în realitate organizații cu caracter paramilitar și subversiv, urmărind răsturnarea stărilor de fapt prin mijloace agresive militare interne sau chiar din afara granițelor țării. În această privință citez ca informatori pe Gen.Vasilescu și Col.Stătescu, cu cari am discutat.-

- Tot astfel, s'au organizat și muncitorii, constituindu-se în organizație muncitorească P.N.T., care stiu că era condusă de Ilie Lazăr și ulterior de Romulus Georocanu. Contrariu prevederilor statutare, în loc ca muncitorii să se înscrie ca toți ceilalți cetățeni la sediul circumscripției, în cuprinsul căreia își aveau domiciliul, ei se înscriau direct la clubul din Clemenceau, de unde își primeau cartea de membru, plătind cotizațiile în nămile casierului organizației muncitorești.-

Stiu din spusele D-lui Georocanu că se urmărea să se aibă evidența tuturor muncitorilor din ateliere și fabrici, și pregătirea și folosirea lor în manevrele din alegerile sindicale în favoarea P.N.T.-

În același timp ei urmăreau ca în cadrul partidului să aibă organizație paralelă pe întreaga țară.- Stiu

E.F.

...//...

00500

că au obținut 6 locuri în comitetul provincial al vechiului regat, de sub președinția D-lui Mihalache.-

Cu prilejul preluării președinției Capitalei de către D.Mihalache,i-am atras atențiunea că are 2 organizații politice - cea muncitorească și cea ardeleană - constituite în afară de prevederile statutare.-

- În ce privește organizarea tineretului, chestiunea era de atributul exclusiv al secretariatului general al P.N.T.,care dădea dispozițiuni directe secretarilor provinciali și județeni ai tineretului.-

În Capitală funcționa și o secțiune a tineretului universitar.-

Tineretul avea organele lui speciale de conducere cu comitete centrale,regionale și județene, paralele cu organele de conducere ale organizațiilor de cadre, și se bucurau de o independență totală față de aceste organe.

Stiu că organizația centrală a tineretului avea un comitet de redactarea unor manifeste speciale,cu totul independente de acelea ale organizațiilor politice (de cadre P.N.T.

Difuzarea acestor manifeste, cât și a instrucțiunilor speciale, privind organizațiile tineretului, se făcea prin intermediul curierilor trimiși la Centru de organizațiile județene.-

- În repetate rânduri d. Dr.Virgil Solomon era nemulțumit de modul cum se făcea propaganda.- D-sa preconiza o intensă propagandă contra regimului,pe orice cale, care să fie atacat pe chestia colectării cerealelor,pe chestia instrăinării acestor cereale, afirmând că o parte din ele se duc în U.R.S.S.,iar altă parte și le însușesc agenții guvernului în folosul lor, că guvernul este vinovat de secetă și de foamete,etc.-

Evident că d.Dr.Solomon vorbea cu toată greutate situației sale în partid, ca intim al D-lui Maniu, și deci ca exponent al partidului, cum de altfel era și apreciat de toți aceia,cu cari venea în contact.-

- După convocarea comitetului executiv central din primăvara anului 1946,am discutat cu D.Dr.Virgil Solomon asupra componenței delegației permanente centrale și am

00501

căzut de acord ca D-sa să pună chestiunea în discuție și să ceară a se proceda la alegerea unei noi delegații permanente, încetând astfel practica completării prin cooptări, propuse de biroul central.-

Spre surprinderea mea cu ocazia desfășurării ședinței D.Dr. Virgil Solomon a fost cel care a combătut mai mult această soluție.-

Ulterior la cererea mea mi-a spus că astfel a avut situație din partid și că sunt toate șansele ca în scurtă vreme partidul să fie chemat la guvern.

Arătându-mi nedumerirea, mi-a răspuns că de partea P.N.T. lucrează în acest sens Anglo-Americanii, și dacă U.R.S.S. nu cedează se poate merge până la un **conflict armat**, la care eu am ripostat că este o mare naivitate să se creadă că negustorii Americani vor face război de dragul nostru, și că în tot cazul nu este de dorit o asemenea întâmplare, care ar constitui o nenorocire pentru întreaga omenire.-

Peste câteva zile d. Maniu mi-a confirmat și d-sa că într'adevăr P.N.T. se bazează pe sprijinul Anglo-Americanilor, adăugând că în tot cazul este bine că Anglo-Americanii au fost în măsură de a cunoaște situația reală din țara noastră.-

Referitor la relațiile conducerii P.N.T. cu misiunile Anglo-Americane, știu de la d. Dr. Virgil Solomon că legăturile se făceau prin d. Vasile Serdici, de asemenea că atât Englezii cât și Americanii sunt dispuși să ajute P.N.T., să preia conducerea guvernării, contând mai ales pe un conflict armat între Americani și U.R.S.S., care ar fi înlesnit o asemenea schimbare-svon, care era lansat de d. Dr. Solomon în toate împrejurările și pretutindeni.- Aceasta am auzit-o din gura D-lui Dr. Virgil Solomon la "Caru cu Bere" și în fața mai multor persoane.- În privința faptului că d. Vasile Serdici servea de interpret al D-lui Maniu o știu chiar din gura D-lui Serdici.- D-sa mi-a afirmat acest lucru când d. Maniu locuia la domiciliul său și urma să primească vizita unui reprezentant al misiunii americane.-

Se întâmpla uneori să fie de față la expunerile D-lui Dr. Solomon și oameni de la țară, după cum îmi aduc aminte d-nii: Stan Popescu-Gâstești, Gr. C. Popescu-Vărăști, Mihai Matei-Movilița, Ion M. Cristea-Dobreni, Mitu Ignat-Buttea, ș.a.-

Cu prilejul aceleiași ședințe a comitetului executiv, d. Maniu a făcut o expunere amplă a activității d-sale, pentru înfăptuirea actului dela 23 August 1944, arătând că de acord cu Mareșalul Antonescu a trimis pe Principele Barbu Stirbey și pe d.C.Vișoianu la Cairo ca, împreună cu d.Cretzeanu dela Ankara să sondeze posibilitățile egirii României din Axă, și să trateze armistițiul cu U.R.S.S. prin intermediul D-lui Beneș și al D-nei Kolontay.- Ne-a mai comunicat că s'a sprijinit și pe concursul D-lor: Gafencu în Elveția, Cornel Bianu la Londra și Citta Davila la Washington.- A însoțit această expunere cu citirea corespondenței schimbate cu Principele Barbu Stirbey, arătând în același timp că se serveau de un cifru american, cu încheierea armistițiului a întârziat din cauza tergiversărilor D-nei Kolontay și că U.R.S.S. a cerut angajament formal D-lui Maniu în numele Poporului român că condițiunile armistițiului vor fi riguros respectate.-

Stiu dela D.Dr.Virgil Solomon că D-mii Cretzeanu, Cornel Bianu, Gafencu, Citta Davila, C.Vișoianu și Viorel Tilea, lucrează intens în străinătate pentru înlăturarea regimului actual dela cârma Țării, și că întrețin corespondență cu d. Maniu, pe care îl țin la curent cu tot ce se întâmplă.-

Tot din relatările D-lui Dr.Virgil Solomon știu că în propaganda sa împotriva actualului regim din România d. Cretzeanu și folosea de fondurile puse la dispoziția sa chiar de Guvernul român, în calitatea sa de Ministru plenipotențiar la Ankara.-

- În ceea ce privește declarația mea din 31 August 1947, referitoare la echipele de șoc, mai adaugă că, întrebând demine, d.Dr.Solomon despre veracitatea informației că d.Mihai Popovici se ocupă de organizarea lor, D-sa nu mi-a răspuns, tăcere din care am dedus veracitatea informației.

Declar, stărui și semnez propriu.-

ss. N.T.Popescu-Zorica

8 Octombrie 1947.

11 Oct. 1947

00503

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.T. POPESCU ZORICA, în continuare
declar;

La aperitivele dela "Carul cu Bere" în afară de
persoanele specificate de mine în declarația anterioară
mai frecventau localul și masa noastră domni: Ghiță Pop,
din când în când; Mihai Popovici, foarte rar; G-ral Vasile
Zorzor, G-ral Barbu, Ceza Simionescu, Romulus Georoceanu,
Dr. Virgil Solomon, Victor Pop, preot Păcuraru din Olteni-
ța Rurală, foarte rar și câțiva muncitori ale căror nu-
me nu le rețin, afară de un oarecare Eremia, despre care
cred că locuiește pe raza Circumscripției 29 Politie
/mi-a rămas în minte Str. Tutunari/.

Declar, stărui și semnez propriu.

ss/N.T. Popescu Zorica.

14. Oct. 1947. 00504

R E F E R A T

N.T. Popescu-Zorica, de profesie avocat, născut la 23 Ianuarie 1882, în Buzău, fiul lui Toma /decedat/ și Stana /decedată/, căsătorit cu Calypso, născută Mihăilescu, domiciliat în București Str. N. Stăncovici, Nr. 21.-

Membru activ al P.N.T., din anul 1919.

A. activat în org. rurală a Jud. Ilfov, ca secretar general al organizației până în anul 1942.

Apoi ca președinte al aceleiași organizații până în prezent.-

În primele două declarații din 26 și 31 August 1947, face aprecieri cu caracter general asupra politicii P.N.T., de după 23 August 1944.

Astfel, este de acord că Huidă a ținut în loc înlăturarea Reformei Agrare.-

- Că Hatieganu pe durata mandatului său în Guvernul Dr. Petru Groza, tot timpul a menținut o atmosferă de încoordare.-

- Că parlamentarii P.N.T., au sabotat lucrările Guvernului B.P.D., prin neparticipare.-

- Denunță complicitatea lui Maniu cu Comaniciu prin colaborare și schimb de scrisori.-

- Că Maniu și P.N.T., urmărea promovarea intereselor personale și nu ale țării.-

- Că P.N.T., a contribuit la atingeră și știrbirea suveranității Statului prin diverse acțiuni, apeluri și proteste adresate țărilor străine și României trimis în străinătate precum și prin sabotarea măsurilor economice.-

- Că Mihai Popovici a organizat echipe de șoc în Ardeal cu prilejul alegerilor parlamentare din Noiembrie 1946.

- Din declarația III-a luată pe ziua de 8 Oct. 1947 rezultă următoarele:

00505

- Că după 23 August 1944, odată cu reluarea activității P.N.T., o parte din secțiile profesionale, - contrar prevederilor Statutare, s'au transformat în organizații profesionale - și care au început să lucreze în afara intereselor profesionale și contra ideologiei partidului.

Are cunoștință că organizația Militară P.N.T., avea caracter para-militar și subversiv, urmărind răsturnarea stărilor de fapt printrin mijloace agresive, interne și externe.

De asemenea are cunoștință de existența organizațiilor: Muncitorească, Tineret și Ardeleană.

Cu prilejul preluării Președinției Capitalei, de către Ion Mihalache, Ța semnalat că organizațiile Muncitorească și Ardeleană sunt constituite în afara prevederilor Statutare.

Tineretul era de atributul Secretariatului General, constituit cu organele lui speciale de conducere și independent de organizațiile politice locale.

Transmiterea manifestelor Tineretului P.N.T., se făcea prin curierii trimisi la Centru de organizațiile Județene.

- Dr. Virgil Solomon, apreciat ca intim al lui Maniu, preconiza metode ireale de propagandă contra regimului și că în susținerea acestor metode pentru apropiată vreme la guvern a P.N.T., Maniu, sunt sprijiniți și de Agbi-Americanii și de U.R.S.S., nu cedează, se contează mai ales pe un conflict armat între americani și U.R.S.S. -

- Astfel de suonuri erau lansate de Dr. Virgil Solomon în toate împrejurările și pretutindeni. La "Carul cu Bere", a spus-o în fața mai multor membri ai P.N.T., printre cari și unele persoane dela țară , -

Tot din relatările Dr. Virgil Solomon, stie de relațiile și corespondența lui Maniu și grupul P.N.T., din străinătate, care lucrează la înlăturarea actualului regim dela oărma țării.

În tot cursul cercetărilor a reamintit și a oăutat să arate că se desolidarizează de acțiunea ilegală P.N.T., argumentând că în luna Sept. 1946, a dimisionat din P.N.T., ca o consecință de adevărată politice, inițială a partidului, dar că în urma stăruințelor unor prieteni, depuse pe lângă el, a acceptat să gireze și pe mai departe șefia organizației până la clarificarea situației ce urma să aibă loc într'un apropiat congres.

Heteny

14 Oct. 1947

10506

R E P E R A T

N.T. Popescu Zorica, de profesie avocat, născut la 23 Ianuarie 1882, în Buzdu, fiul lui Toma /decedat/ și Stana /decedată/, căsătorit cu Calypso, născută Mihăilescu, domiciliat în București Str. N. Stăncovici, Nr. 21.-

Membru activ al P.N.T., din anul 1919.

A activat în org. rurală a Jud. Ilfov, ca secretar general al organizației până în anul 1942..

Apoi ca președinte al aceleiași organizații până în prezent.-

În primele două declarații din 26 și 31 August 1947, face aprecieri cu caracter general asupra politicii P.N.T., de după 23 August 1944.

Astfel, este de acord că Hudea a ținut în loc înfăptuirea Reformei Agrare.-

- Că Hatieganu pe durata mandatului său în Guvernul Dr. Petru Groza tot timpul a menținut o atmosferă de concordanță.-

- Că parlamentarii P.N.T., au sabotat lucrările Guvernului B.P.D., prin neparticipare.-

- Denunță complicitatea lui Maniu cu Comandamentul prin colaborare și schimb de scrisori.-

- Că Maniu și P.N.T., urmărea promovarea intereselor personale și nu ale țării.-

- Că P.N.T., a contribuit la atârșarea și stîrbirea suveranității Statului prin diverse acțiuni, apeluri și proteste adresate țărilor străine și Comandamentului în străinătate precum și prin sabotarea măsurilor economice.-

- Că Mihai Popovici a organizat schipe de goa în Ardeal cu prilejul alegerilor parlamentare din Noiembrie 1946.

- Din declarația III-a luată pe ziua de 8 Oct. 1947 rezultă următoarele:

10507

- Că după 23 August 1944, odată cu reluarea activității P.N.T., o parte din secțiile profesionale, - contrar prevederilor Statutare, s'au transformat în organizații profesionale - și care au început să lucreze în afara intereselor profesionale și contra ideologiei partidului.

Aceste cunoștințe că organizația Militară P.N.T., avea caracter para-militar și subversiv, urmărind răsturnarea stărilor de fapt prin mijloace agresive, interne și externe.

De asemenea are cunoștință de existența organizațiilor Muncitorească, Tineret și Ardeleană.

Cu prilejul preluării Președinției Capitalei, de către Ion Mihalache, ia seamă că organizațiile Muncitorească și Ardeleană sunt constituite în afara prevederilor Statutare.

Tineretul era de atributul Secretariatului General, constituit cu organele lui speciale de conducere și independent de organizațiile politice locale.

Transmiterea manifestelor Tineretului P.N.T., se făcea prin curierii trimisi la Centru de organizațiile Județene.

- Dr. Virgil Solomon, apreciat ca intim al lui Mănu, preconiza metode ireale de propagandă contra regimului și că în susținerea acestor metode pentru apropiata venire la guvern a P.N.T., Mănu, sunt sprijiniți și de Ag. A. Americani și dacă U.R.S.S., nu cedează, se contează mai ales pe un conflict armat între americani și U.R.S.S.-

- Astfel de suveniri erau lansate de Dr. Virgil Solomon în toate împrejurările și pretutindeni. La "Carul cu Bere", a spus-o în fața mai multor membri ai P.N.T., printre cari și unele persoane dela țară -

Tot din relațiile Dr. Virgil Solomon, stie de relațiile și corespondența lui Mănu și grupul P.N.T., din străinătate, care lucrează la îndepărtarea actualului regim dela oărma țării.

În tot cursul cercărilor a reamintit și a adăugat să arate că se desolidarizează de acțiunea ilegală P.N.T., argumentând că în luna Sept. 1946, a dimisionat din P.N.T., ca o consecință a deșeuarea politice, inițiale a partidului, dar că în urma străduințelor unor prieteni, depuse pe lângă el, a acceptat să gireze și pe mai departe șafia organizației până la clarificarea situației ce urma să aibă loc într'un apropiat congres.

[Signature]

14 oct 1947
308

R E F E R A T

N.T. Popescu Zorica, de profesie avocat, născut la 23 Ianuarie 1882, în Buzău, fiul lui Toma /decedat/ și Stana /decedată/, căsătorit cu Calypso, născută Mihăilescu, domiciliat în București Str. N. Staicovici, Nr. 21.-

Membbru activ al P.N.T., din anul 1919.

A activat în org. rurală a Jud. Ilfov, ca secretar general al organizației până în anul 1942.

Apoi ca președinte al aceleiași organizații până în prezent.-

În primele două declarații din 26 și 31 August 1947, face aprecieri cu caracter general asupra politicii P.N.T., de după 23 August 1944.

Astfel, este de acord că Hudiță a ținut în loc înfăptuirea Reformei Agrare.-

- Că Hatieganu pe durata mandatului său în Guvernul Dr. Petru Groza tot timpul a menținut o atmosferă de încordare.-

- Că parlamentarii P.N.T., au sabotat lucrările Guvernului B.P.D., prin neparticipare.-

- Denunță complicitatea lui Maniu cu Comaniciu prin colaborare și schimb de scrisori.-

- Că Maniu și P.N.T., urmărea promovarea intereselor personale și nu ale țării.-

- Că P.N.T., a contribuit la atingerea și stîrbirea suveranității Statului prin diverse acțiuni, apeluri și proteste adresate țărilor străine și Români trimisi în străinătate precum și prin sabotarea măsurilor economice.-

- Că Mihai Popovici a organizat echipe de șoc în Ardeal cu prilejul alegerilor parlamentare din Noiembrie 1946.

- Din declarația III-a luată pe ziua de 8 Oct. 1947 rezultă următoarele:

17509

- Că după 23 August 1944, odată cu reluarea activității P.N.T., o parte din secțiile profesionale, - contrar prevederilor Statutare, s'au transformat în organizații profesionale - și care au început să lucreze în afara intereselor profesionale și contra ideologiei partidului.

Are cunoștință că organizația Militară P.N.T., avea caracter para-militar și subversiv, urmărind răsturnarea stărilor de fapt în mijloace agresive, interne și externe.

De asemenea are cunoștință de existența organizațiilor Muncitorească, Tineret și Ardeleană.

Cu prilejul preluării Președinției Capitalei, de către Ion Mihalache, ia seama că organizațiile Muncitorească și Ardeleană sunt constituite în afara prevederilor Statutare.

Tineretul era de atributul Secretariatului General, constituit cu organele lui speciale de conducere și independent de organizațiile politice locale.

Transmiterea manifestelor Tineretului P.N.T., se făcea prin curierii trimiși la Centru de organizațiile Județene.

- Dr. Virgil Solomon, apreciat ca intim al lui Maniu, preconiza metode treace de propagandă contra regimului și că în susținerea acestor metode pentru apropiata venire la guvern a P.N.T., Maniu, sunt sprijiniți și de Agnți-Americani și dacă U.R.S.S., nu cedează, se contedă mai ales pe un conflict armat între americani și U.R.S.S. -

- Astfel de suveniri erau lansate de Dr. Virgil Solomon în toate împrejurările și pretutindeni. La "Carul cu Bere", a spus-o în fața mai multor membri ai P.N.T., printre cari și unele persoane dela țară . -

Tot din relatările Dr. Virgil Solomon, este de relații și corespondența lui Maniu și grupul P.N.T., din străinătate, care lucrează la înlăturarea actualului regim dela cârma țării.

În tot cursul cercărilor a reamintit și a adăugat să arate că se desolidarizează de acțiunea ilegală P.N.T., argumentând că în luna Sept. 1946, a dimisionat din P.N.T., ca o consecință dela deșterea politicei inițiale a partidului, dar că în urma stăruințelor unor prieteni, depuse pe lângă el, a acceptat să gireze și pe mai departe șefia organizației până la clarificarea situației ce urma să aibă loc într'un apropiat congres.

COMISAR/SEE

John

13510

C.N.S.A.S.

4 Sept. 1942

10511

DECLARAȚIE

Subsemnatul Popescu Mehedinți Ion, în vârstă de 38 ani, născut în anul 1910, luna Martie, ziua 14, în comuna Bălăcita, jud. Mehedința, fiul lui Vasile și al Mariei, agricultori, domiciliati în comuna Pristolu jud. Mehedința, având domiciliul meu în București, str. Mitr. Filaret Nr. 33, declar următoarele:

Părinții mei sunt agricultori în com. Pristolu, jud. Mehedinți, având circa 8 ha pământ arabil și o casă cu gospodărie completă, în care locuiesc. Tatăl meu, în vârstă de 66 ani, avea cunoștințe în meseria de croitor. După 1930, a militat ca membru în P.N.T., fără să ocupe vreo demnitate. Mai înainte de această dată nu a făcut niciun fel de politică. Mama este gospodină și nu s'a manifestat politicește. Am o soră Maria, de 39 ani, căsătorită cu N. Costovici, mecanic la C.F.R. T. Severin. Nici sora mea nici cumnatul meu nu au activat politicește. Am un frate Marin, de 27 ani, absolvent al școlii de meserii din București și mic industriaș în București. El nu a activat politicește în P.N.T., am aflat însă că ar fi înscris în P.N.P.

Am făcut școala primară în comuna Pristolu, jud. Mehedinți. Am făcut liceul "Traian" din T. Severin și Școala Superioară de comerț din T. Severin, unde am fost calificat printre primii 10 absolvenți. Am absolvit aceste școli în 1938 și m'am înscris la Academia de Inalte Studii Comerciale din București.

Lipsit de mijloace materiale pentru întreținere la universitate, am fost funcționar la Banca Generală a Țării Românești și mai apoi la Uniunea Sfaturilor Negustorkești. La Banca Generală am fost recomandat de către prof. Constantin Georgescu pe baza diplomelor de studii iar la Uniune de către D.P. Niculescu Ritz, care era într-o cameră vecină satului Pristol și ceva rudă cu mama mea.

Am părăsit serviciu l. dela Uniune pentru a pleca să-mi fac serviciul militar în anul 1932. Am făcut armata la

10512

Reg.21 Inf. București și Reg. 6 M.V.București.In 1939 am făcut cursul redus pregătitor de ofițer de rezervă și am fost avansat,pe bază de examen sublt.ad-tor fiind repartizat la Depozitul Central de Subzistență al Armatei București,unde figurez și in prezent.

Am terminat studiile la Academia in anul 1933,când am luat licența și in anul 1935 când am susținut teza de doctorat,fiind de clasat doctor in Stiințele Economice cu mențiunea "foarte bine".

După luarea doctoratului am candidat și am reușit să ocup un post de asistent la Facultatea de Agronomie din București,ținând cursuri de catedră de economie națională și politică agrară rămasă vacanță prin decesul prof.Busuiorescu.Deasemenea am ținut cursuri la conferința de cooperație,care era specialitatea mea.

Fiind mutat in 1941 sub legionari,uc port cu tot la o fermă a facultății din com,Petroșani-Vlașca,am fost nevoit să demisionez găsind că nu am nici un rost,cu studii teoretice la o fermă unde se făceau aplicațiuni practice.

In 1938 am fost angajat in calitate de consilier tehnic la "Reșița",in București,prin intermediul fostului meu profesor V.Madgaru.Acolo am cunoscut imediat pe d.ing. Malaca,care m'a luat dela soc."Reșița" și m'a trimis la Soc."M.Malaxa",pentru organizarea unei direcțiuni economice,care să se ocupe cu problemele de vămuiri,importuri,exporturi,contingentări,transporturi,devize și plăți in treinătate,cu toate formalitățile și evidențele necesare.

In prezent sunt consilier tehnic la această societate.

In timpul studiilor liceale am colaborat la cele două societăți culturale din T.Severin,una a elevilor din cursul inferior,care ținea sezători in fiecare Spmbătă in prezența unui profesor,delegat de fiecare dată și dela care nu lipseau muzică și alta,cu o factură mixtă,formată din elevii cursului superior de liceu și particulari denumită "Casa Luminei",care ținea sezători culturale in fiecare Duminică dimineața in sala teatrului local.In timpul vacanțelor,in colaborare cu studenții din satul meu și satele vecine și cu unii învățători locali,organizasem o trupă de teatru,dând serbări culturale cu piese de teatru și jocuri

naționale.

Ca student, prin intermediul unui student mai vechi, anume Stefan Marinaș, în prezent avocat în București, cu care colaborasem în timpul vacanțelor în organizarea serbărilor culturale, am ajuns fiind invitat de el să particip la ședințele tineretului național țărănist, care se țineau în fiecare Sâmbătă seara la Clubul partidului. Am participat, mi s'a părut instructive și mai târziu am început să și colaborerez. Acolo am cunoscut pe d-nii Tudor Ionescu, actual Ministru, Nistor Badea N.N. Vasiliu, V.V. Stanciu, Petre Strihan, Aristică Sebilleru, Goga Mazilescu, Vasile Neadoran, Anton Alexandrescu, dr. Ionescu Doran, N.N. Mateescu, Constantinescu Cleonov, ing. Blându (decedat în război), Victor Jinga, Gr. Geamănu și alții. La constituirea comitetului de convocare, am fost ales bibliotecar.

Împreună cu ei am colaborat la ziarul tineretului național țărănist: "Flamura Verde".

La ședințele săptămânale se făceau comunicări cu caracter politic, social, economic, etc., după care urmau discuții contradictorii, cu concluzii instructive pentru noi toți. Într-o Sâmbătă, eram înscris să fac eu o comunicare cu subiectul: Aspectul social al bugetului statului. În acea seară din întâmplare a trecut pe la club și dl Ion Mihalache, care era Ministru de Interne, dar pe care nu-l cunoscusem personal până atunci. Îl văzusem doar la parlament și la unele intrări publice ținute în București. S'a oprit, a întrebat cine suntem, ce facem. A fost lămurit că suntem tineretul, ai cărui fruntași erau cunoscute de Dsa și că avem ședința obișnuită săptămânală cu comunicarea menționată. A plecat sus, unde avea să dea un telefon și apoi a coborât-asistând câțva timp la ședință. M'a chemat la Dsa, s'a interesat de mine: cine sunt, ce sunt părinții mei, cu ce mă ocup și a găsit cuvinte binevoitoare față de mine.

M'a chemat apoi la Ministerul de Interne și m'a solicitat să fiu șef de cabinet. Mai erau acolo av. Mihai Mușatescu director de cabinet și Mircea Răducanu, șef de cabinet. Am promis că primesc, dar dsa a demisionat din guvern, astfel încât deși am funcționat circa două săptămâni, totul nu am mai fost numit. Dl I. Mihalache pleacă, după aceea în străinătate, iar eu continui studiile în colaborarea în rândurile tineretului.

În luna Iulie 1933 am luat licența și m'am prezentat la un examen ce se ținea la Uniunea Camerilor de Agricultori pentru ocuparea unui post de șef de serviciu. Eram 80 de candidați. Am reușit. La primirea adresei Uniunii pentru a mă prezenta cu actele pentru a mi se face numirea, s'a întâmplat că dl Mihalache a revenit, pentru câțva timp în țară. L'am întâlnit, i-am arătat situația mea și Dsa nu m'a îndemnat să intru în funcționar, arătându-mi că eu pot avea un alt rost în viață. M'am consultat în această ohestiune cu prietenul meu Anton Alexandrescu și cu un alt prieten D.D. Tănăsescu și amândoi m'au îndemnat să renunț la examenul reușit și să urmez sfatul dlui Mihalache. Așa am făcut. Dsa a plecat din nou în străinătate și în toamnă când s'a întors a fost ales președinte al partidului național țărănesc. M'a chemat și m'a solicitat să-i fiu secretar, ceace eu am primit. Am funcționat cu această calitate până în anul 1937 inclusiv când Dsa a demisionat din funcția de președinte și când d. Iuliu Maniu, noul președinte venea cu doi secretari ai săi.

În acest timp am făcut unele călătorii în străinătate și anume: am fost în Italia împreună cu d. I. Mihalache în 1937, în Cehoslovacia, cu o delegație de tineret în care intra Victor Jinga și Schippu (actual subdirector de stat), de asemenea în Polonia cu o delegația de tineret în care intra prof. I. C. Petrescu, Anton Alexandrescu, Stanciu Stoian.

În 1935 am fost desemnat președinte al tineretului național țărănesc având colaboratori pe V. Moderan, Miron Constantinescu, V. Brătușu, M. Levente, C. Nispeanu, Paul Teodorescu și alții. Împreună cu ei am organizat un așezământ studențesc denumit "C. Dobrescu-Argeș", având acest nume al primului țărănist român. Prin el înțelegeam să contracaram acțiunea studenților legionari.

În acest timp a editat o revistă săptămânală "românismul", care n'a putut apărea din lipsă de mijloace baniste decât 14 numere.

În această revistă combateam politica rasială a milcării legionare și tendința de a orienta politica noastră spre Germania a acesteia mișcări.

În 1938 după constituirea guvernului Goga și plecarea din partid a dlui av. Popescu Tâpoloveni, fiind numit secretar general de minister, am fost solicitat de d. I. Mihalache să primesc direcția revistei "Țărănismul", fondată de Dsa în anul 1923. Direcția sa rămasese liberă prin plecarea

dlui Popescu Topoloveni. Am primit și am condus această revistă până în prezent. Ea nu era o revistă de partid, dar milita în spiritul ideologic și programatic țărănist.

Colaboram la această revistă: prof. Zane, D.V. Toni, Apostol Culea, Prof. Gabriel, Tepelea Gh, Vlădescu Albești, prof. Vladimir Steinu și alții.

În 1938 s'au dizolvat partidele. În afară de conducerea tineretului eu mai făguream și în organizația de cadre a jud. Mehedinți.

După 23 August 1944, am fost ales vicepreședinte al organizației de Mehedinți, alături de d-nii Mihai Băulescu și prof. C. Dicu.

În 1940 m'am căsătorit cu Dra Lucia preot Dumitrăchescu din București, nepoată a Dnei Diculina Mihalache. Am două fete, una de șase luni și alta de cinci ani.

Ca avere nu avem decât casa în care locuim din str. Filaret Nr. 33.

În timpul războiului am fost mobilizat pentru lucru la soc. "Malaxa" și nu am luat parte la campania militară.

După 23 August 1944 am continuat activitatea la soc. "Malaxa", în calitate de consilier tehnic. Am început stăruinșele pe lângă Comisia Aliată de Control pentru obținerea autorizației de reapariție a revistei "Țărănișmul", de fusese suprimată în timpul legionarilor. Am obținut această aprobare și m'am ocupat imediat cu apariția acestei reviste săptămânale.

Colaborasem la Cercul de Studii al partidului condus de prof. G. Tașcă și prof. G. Zane, fiind referent al comisiunii pentru cooperatie și credit țărănesc. De asemenea participam la comisiunile Cercului de Studii pentru agricultură, finanțe, credit, ideologie și doctrină, reforma agrară, etc.

În Ianuarie 1946 am fost numit administrator al soc. "Dreptatea" S.A.R., având ca director al ziarului pe d. Nistor Badea, care se ocupa de partea redacțională. Aveam un consiliu de administrație compus din d-nii Gică Măcărescu, Ghilizan, Coposu, Popescu, Botoșani și N. Carandino cooptat mai târziu, după ce devenise director al ziarului. Opt a fost director Nistor Badea, nu se amesteca în administrație, după cum nu mă amestecam în redacția ziarului. Caracterul pe care Nistor

Badea voia să-l imprime ziarului "Dreptatea", era critică constructivă privind actele guvernului și afirmarea ideologiei și programului P.N.T și cât timp a funcționat ca director a reușit să imprime acest caracter. Dl președinte Maniu socotea că ziarul trebuie fie în principal un ziar de critică și de combatere fie în principal un ziar de critică și de combatere riguroasă a politicii guvernului și a adversarilor partidului. Aceste directive erau date prin dl N. Carandino care era redactor șef al ziarului. De aci a venit nemulțumirea dlui Nestor Badea, cece a dus la demisia sa. Dl Badea, după câte știu, constata că apar în ziar anumite articole fără știința sa- și ele apăreau după dispozițiile dlui Maniu, date prin Carandino. Aceste articole nu intrau în vederile lui Badea. În urma explicațiilor avute cu dl Maniu, dl Badea, a dat într-o zi dispoziție la tipografie ca să nu mai figureze numele său pe capul gazetei și din acel moment a părăsit redacția. A fost numit director Carandino.

La plecarea dlui Badea am voit să plec și eu-întrucât veniserăm amândoi odată, dar I. Badea m'a sfătuit ca eu să rămân întrucât nu am niciun amestec în redacția gazetei și deci motivul pentru care pleca el nu putea fi invocat și de mine. Eu am continuat să mă ocup de administrație.

Cu venirea lui Carandino ca director au început foarte curând neînțelegeri între mine și Dsa pe deoparte și membrii consiliului de administrație pe de altă parte, pe chestiuni de administrație. Și unul din ceilalți angajau cheltuieli peste limitele bugetare fixate de mine și mă găseam din această pricină adesea în situația de a nu putea face față cheltuielilor (tipografie, hârtie, salarii, etc.) Din această pricină am demisionat odată în luna August 1946, dar conducerea partidului a promis că va cere celor indicate ca să înceteze amestecul lor în administrație peste capul meu- ceea ce în cele din urmă nu s'a putut remedia, astfel încât a trebuit să demisionez cu toate insistențele depuse ca să rămân în funcțiunea avută. Și am demisionat în luna Martie 1947. Ziarul "Dreptatea" a continuat acțiunea de critică riguroasă la adresa guvernului și de polemică personală, după indicațiile dlui Maniu, mai ales după retragerea dlui Nestor Badea.

În vara 1946 conducerea P.N.T. hotărăște ca directorii revistelor care sprijină ideologia partidului, și sunt membrii ai partidului să fie cooptate în comitetul executiv central. Astfel am fost cooptat odată cu C. Hagea director al revistei "Dreptatea Satelor" ca membru în acest comitet. Am participat la două ședințe.

La prima ședință dl Maniu a făcut o expunere asupra politicii duse de el în timpul dictaturilor din 1938 și până în prezent (1945) cu toată corespondența documentară respectivă. Deasemenea dl Penescu, ca secretar general, urma pe ardinea de zi să se procedeze la alegerea membrilor din biroul politic și delegația permanentă, care în majoritate erau cooptați. Dl Maniu și a prezentat pe neașteptate demisia din funcția de președinte, ceea ce a făcut ca alegerile proiectate să fie amânate. Comitetul ce nu era de părere să se aprobe demisia al lui Maniu, cu apt mai mult cu cât venea pe neașteptate.

La a doua ședință, care s'a ținut după alegerile din 19 Noiembrie era să se hotărăască asupra participării parlamentarilor la lucrările parlamentului. Dl Maniu a prezentat comitetului hotărârea delegației permanente de a nu se participa - deși în această delegația fuseseră și propuneri de participare - propuneri ce rămăseseră în minoritate. Eu împreună cu unele elemente din generația mai tânără, având ca exponent de fapt pe dl Nistor Badea, am susținut participarea la lucrările parlamentului. Parlamentarii P.N.T. erau în mare parte de părere să se meargă la parlament, dar ei s'au abținut de la discuțiile ca fiind interesați. Dl Maniu a susținut cu tărie neparticiparea. La alegerile din 19 Noiembrie am candidat la Mehedinți în locul al 3 lea după prof. C. Danciu, președintele organizației și Mihai Pitulescu, vicepreședintele. Cu 4-5 zile am fost la Mehedinți, rămânând acolo încă 4-5 zile, după alegeri și anume în satul părinților mei: Pristolu. În aceste alegeri am tipărit la București manifeste pentru org. de Mehedinți pe care le trimiteam dlui prof. Danciu. Am fost în ziua de alegeri la secția de votare din com. Pristol, participând în calitate de candidat. N'am ținut nici o adunare la Mehedinți și nu am participat la nici o adunare din București, sau din altă parte. Dela alegeri și până azi n'am mai fost niciodată la Mehedinți.

. / .

Manifestele tipărite au fost expediate cu diferite persoane venite dela T. Severin ocazional in București in care erau îndrumate de prof. Danciu la mine ca să le ridice. Astfel au dus manifeste dr. Dubovan din T. Severin, C. Răutu, tot din T. Severin, și alții. Deasemenea când am mers eu am dus un important pachet cu manifeste.

In ceea ce privește actele mai importante ale guvernului și poziția P.N.T. față de ele, menționez următoarele:

Reforma agrară. Am făcut parte din comisiunea partidului cu dnii I. Mihalache, prof. Zane, Nestor Badea, Lazăr Iliescu. S'a întocmit din inițiativa dlui Mihalache un proiect de reformă agrară împărțit in 2 etape: exproprierea care să se facă imediat după demobilizarea armatei. Proiectul întocmit de această comisiune a fost prezentat de dl prof. Zane comisiunii dela Ministerul Agriculturii in ziua când această comisiune s'a dizolvat prin retragerea unora dintre membrii componenți ai ei. Proiectul de mai sus a fost publicat chiar atunci in ziare și in borșură.

Ministerul de Agricultură de atunci I. Hudiță era acuzat că tergiversează înfăptuirea reformei agrare. Aceasta a fost confirmată la câteva zile după depunerea proiectului P.N.T. de ~~xxxxx~~ însuși șeful guvernului de atunci Gh. Rădescu, care la o întrunire publică a declarat că nu este de ~~xxxxx~~ părere să se realizeze această reformă decât după terminarea războiului. Pe de altă parte însuși dl Maniu se pare că nu era de acord cu realizarea reformei agrare in acel moment, deoarece liberalii erau net contra acestei reforme și s'ar fi putut ca realizarea ei să ducă la retragerea liberalilor și deci la neînțelegeri in guvern. Așa se explică de ce I. Hudiță care era ministru național țărănist nu a înaintat proiectul întocmit la consiliul de ministrii, deși a continuat să fie ministru încă 10-12 zile după întocmirea și prezentarea lui de către Zane.

La 6 Martie 1945 cade guvernul Rădescu. Se formează guvernul dr. Petre Groza. Partidul Național Țărănesc prin președintele lui Iuliu Maniu, a luat atitudine categorică contra acestui nou guvern. Nu a fost convocat comitetul executiv care să examineze situația și să dea el directiva de urmat. De altfel forurile statutare ale partidului, toate prezidate de dl Maniu (birou politic, delegație permanentă), comitet executiv central) luau hotărâri pe baza elementelor și datelor astfel prezentate de dl Iuliu Maniu.

00519

incât în mod obișnuit sprijineau și justifica punctul său de vedere. În practica lucrurilor nu acest foruri hotărau ceace dl. IULIU MANIU ca președinte al partidului avea de făcut-
ci ~~existența~~ aceste foruri luau cunoștință, judecau și aprobau ceace dl. IULIU MANIU făcuse deja sau ceace Dsa avea de gând să facă.-

Cu privire la etatizarea Băncii Naționale, această reformă era prevăzută și în programul P.N.T. Deci această etatizare înfăptuită de guvernul PETRU GROZA nu a fost combătută de P.N.T. decât cu privire la felul cum a fost realizată.- Astfel P.N.T. prevedea o conducere tehnică care să asigure continuitatea în administrarea și în politica acestei instituțiuni și care să fie responsabilă în fața guvernului. P.N.T. a fost deci în contra conducerii politice de partid la Banca Națională.-

În legătură, cu secțiile profesionale P.N.T. știu că ele au fost prevăzute în statutul partidului din 1936-Sco-pul lor era să procure material documentar privind interesele profesionale ale categoriei respective. Acest material se remitea cercului de studii care îl examina, astfel încât în acțiunea de opoziție să se poată lua atitudine când se puneau în discuție problemele respective, iar în acțiunea de guvern să se legisfereze ținându-se seama de aceste interese profesionale. Nu știu în ce măsură acest scop a fost atins .

Știu că constituirea secției muncitorești, care era cea mai gălăgioasă. Nu știu dacă s'au constituit și alte secții profesionale.- Știu deasemenea că cu privire la secția muncitorească a intervenit o controversă în sensul că conducătorii acestei secții doreau să facă o organizație pe țară, pe timp de dl. ION MIHALACHE, președinte al organizației capitalei vroia o organizație pe capitală și în țară pe județe fiecare subordonate conducerii județene respective.-

Nu știu cum s'a lă,urit această controversă pentru că conducătorii secției muncitorești din capitală nu se încadrau dispozițiilor date de dl. ION MIHALACHE aceste luase hotărâre de ase opri orice întrunire a lor la club. Către sfârșitul lunii Aprilie, ei au deschis ușile și au ținut ședințe ca și altă dată .- Nu știu ce măsuri sau luat față de această nesupunere pentru că dela 4 Mai eu am fost izolat în Penitenciarul Craiova. Dispozițiile date de dl. MIHALACHE priveau înscrierea membrilor, astfel încât să se poată face alegeri, cu participarea unor membrii indentificabili.

De organizarea secției profesionale și de coordonarea activității lor se ocupa dl. inginer gh. POPESCU-BOTOSANI care fusese special desemnat secretar adjunet al organizației capitalei.

Personal n'am făcut parte din nici'o secție profesională.

Centrul de studii era condus de dl. profesor GH' TASCĂ ca președinte și de dl. profesor GH ZANĂ ca vice președinte.- Nu cunosc ca în activitatea ~~marșii~~ cercului de studii dl. profesor TASCĂ să se fi ocupat în special cu anumite probleme care să fie în legătură cu ordinea publică. Cercul de studii, în măsura în care funcționa să se ocupat exclusiv cu probleme în legătură cu programul și ideologia partidului.-

De existența unei comisii pentru probleme militare în cadrul cercului de studii nu am cunoștință. Nu cunosc militari deblocați din cadrul disponibil care să se fi înscris în partidul național țărănesc, cunosc însă militari pensionari cari activau în P.N.T. ca : general NEGREI, gl. BARBU, gl. ZORZOR, col STOICA, gh. STOICA, odăr MOCANU pe care nu-l știu dacă era pensionar sau din cadrul disponibil sau demisionat din armată.- Nu știu ce activitatea desfășurau acestia în cadrul partidului și întâlneau însă adesea pe câte unul întrânsii atunci când eu mergeam la administrația ziarului "DREPTATEA". Nu aveam discuții cu dlor ci doar ne salutam.

În vara anului 1946, dl. CARANDINO a organizat un serviciu de informații și presă- care avea de scop să extragă din presa internă și externă articole și informații pe care le socotea utile conducerii partidului. Se sciau la mașină în 8-10 exemplare și se distribuiau zilnic membrilor din conducere : MANIU, MIHALACHE, PENESCU, POPOVICI, MIHAIESCU și alții. Mai târziu, neputându-se face față, s'a renunțat la presa internă rămânând să se facă estrase numai din presa străină și în special articole cenzurate în ROMANIA. Ziarele cenzurate erau procurate de dl. CARANDINO și colaboratorii săi prin legații, unde aveau legături -colaborau la acest serviciu dnl. ION VINEA, CDOR MOCANU, COPOSU și alții pe care nu-i cunosc. Aveam la acest serviciu și o dactilografă pe care după câte am auzit fusese adzse de dl. VINEA. Eu nu știu cum o cheamă.

Nu am fost întodeauna în acord cu metodele folosite de dl. MANIU în conducerea partidului și deaceia am cerut să se întreprindă cât mai neîntârziat în spiritul și în cadrul membrilor statutare astfel încât biroul partidului și delegația permanentă

să fie formate prin alegeri și nu prin cooptări de persoane propuse de dl. MANIU. Tocmai pentru că nu eseau din cuvântul dsal nu s'a reușit. Dl MANIU promisese în sfârșit că în luna Ianuarie 1947, va convoca comitetul central pentru alegerea acestor foruri dar această convocare nu s'a făcut.-

La 5 Mai când am fost ridicat și izolat în penitenciarul Craiova eram foarte dezamăgit de metodele folosite de dl. MANIU și conducerea autocrată a partidului național țărănesc-metode ce deveneau din ce în ce mai de nesuportat.-

/ss/ POPESCU MEHEDINTI

4 Septembrie 1947.-

00522

C.N.S.A.S.

2 Aug. 1947

10523

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, avocat, domiciliat în București Bd. Șchitu Magureanu Nr. 19, întrebat fiind asupra expunerii D-ului PENESCU în legătură cu preluarea ministere lor de către Partidul Comunist, declar următoarele:

Intr-o zi când făceam parte din Guvern și Dl. PENESCU era încă Ministru de Interne, s'a prezentat la Dl. MANIU, unde eram mai mulți fruntași și ne-a făcut o expunere mai lungă cu un dosar în mână, în care ne-a arătat, că cu ocazia manifestăției, ce Partidul Comunist va face Duminică se vor ocupa Ministerele. A arătat că există un plan întreg elaborat, conform căruia grupuri de muncitori se vor aduna la diferite puncte ale orașului, și pe urmă se vor deplasa fiecare grup la locul destinat spre al ocupa.

Eu am ascultat până la sfârșit și pe urmă am răspuns, că eu nu văd nici un semn de acest fel, că dacă ar exista un asemenea plan, acesta s'ar observa pe atitudinea Ministrilor Comunști din Guvern, ori eu nu văd nici un semn din care s'ar putea deduce așa ceva. - Din relațiile pe care le-am cu membrii comuniști ai Guvernului din contră văd planuri comune de colaborare și de aranja chestiunile împreună. Dacă ar avea asemenea intenție, ziceam eu, nu ar face planuri de ședințe și întâlniri cu noi pentru săptămâna viitoare. Și alți membrii ai Guvernului din cei prezenti aveau aceeași părere. Cu aceste discuții s'a terminat.

ss/A Leucutia.

București 2 August 1947.

Adaug la cele de mai sus, că dosarul despre care am amintit mai sus, că îl avea Dl. PENESCU în mână, după afirmația sa conținea datele ce dovedeau susținerea D-sale.

ss/A. Leucutia.

30 aug 1947

10324

DECLARAȚIE

Subsemnatul Leucția Aurel, avocat, domiciliat în București Bd. Șchitu Măgureanu nr. 19, născut la 26 Aprilie 1895 în comuna Timiș-Colecea, jud. Timiș declar următoarele :

Sunt fiul preotului ort. Ion Leucția din comuna Colecea și a Elenei născ. Trăileșcu. Am fost trei frați și o soră. Frații mei au fost ambii docteri în medicină, iar sora mea profesoară. Mama mea are următoarele avere : un apartament în Bd. Șchitu Măgureanu 19, $\frac{1}{2}$ parte din o vilă la Snagov și cu $\frac{1}{3}$ parte din o vilă la Sevata. Eu personal în prezent nu posed, decât o parte din vilă dela Sevata . Am mai avut o moșie de cea 200 jug lângă Ared, pe care am vândut-o.- După terminarea studiilor universitare m'am deschis birou avocațial la București în anul 1923.- În afară de activitatea profesională, prima mea activitate publică în București a fost pe tereu sportiv. În anul 1923 am fost ales membru în comitetul central al Federațiilor Sportive române și cărui președinte era Regele Ferdinand, iar secretar general Priatul Mestemitor Carol. Lucrând în acest comitet l-am cunoscut pe priutul Carol și am ținut legături cu el până când a revenit pe tron. În urma restaurației ivindu-se divergențe între Regele Carol și Dl. Maniu, iar în cu stăruindu-mă presei Dlui Maniu înscutul cu înscutul m'am detașat de fostul Rege și am rămas alături de Dl. Maniu.

În politica militantă efectiv eu intrat prin anii 1926-1927, când am candidat în județul Mureș, iar apoi în anul 1928, am trecut în organizație din Timișoara unde am funcționat până în anul trecut. În anul 1929 am fost ales deputat.-

În anul 1938, introducându-se dictatura Regelui Carol, partidele au fost dizolvate, deasemenea și sub dictatura lui Antonescu. Totuși Dl. Maniu a ~~xxxxxxxxxxxx~~continuat o activitate în contra regimului Antonescu și a luptat pentru esirea *din axă*.-

00534
Această activitate a dus la formarea blocului național democratic, constituit din partidul liberal, socialist social democrat, și anterior cel țărănesc, care apoi a realizat actul dela 23 August adică căderea din exil.-

După 23 August am fost numit ministrul al Economiei în al doilea guvern Sănătescu și în guvernul Rădescu. În această calitate am funcționat în timpul când războiul era înaintea Budapestei și armatele luptătoare trebuiau sustinute. În această activitate am lucrat în cel mai deplin acord în deosebi cu ministrul ~~xxxxxxx~~ comunicațiilor, unde am primit concursul deplin al Dlui Ministru Gheorghiu Dej și al Dlui Ministru Maurer. După 6 Martie un timp scurtpentru că nu am avut nici-o activitate politică, pe urmă am luat parte la congresul organizației Timis Torontal, iar în vara 1946, am trecut la conducerea provizorie a organizației din Arad. Aici am luat parte la două adunări publice în Chisineu-Criș și în Hălmeagiu, pe urmă la 19 Decembrie am luat parte la alegeri și am fost ales deputat. Dela alegeri până astăzi nu am mai fost în județ, dând și cuvânt de ordine de a nu ~~xxxxxx~~ se face nici un fel de manifestatie politică.- Aici în București ~~de asemenea~~ am avut o activitate de manifestare politică, decât în calitate de membru în Delegația Permanentă, asistând la câteva sedinte ale delegației. Membrii Delegației Permanente erau cam următorii : Dl. Maniu, ca președinte, membrii biroului : Dnii Mihalache, Mihai Popovici, Penescu, și ing. Mîhăescu și Dnii Ghita Popp, Ionel Popp, Emil Hatieganu, Aurel Dobrescu, Virgil Solomon, și Aurel Leucutia din partea Ardealului, iar din vechiul regat Dnii, Căpățâncu, Spănuș, Gică Mădărașu, Vasile Lepădatu profesor Zane, profesor Husită, Nester Bădescu, Ella Neguzi și a precum și dir. ziarului Dreptatea, Dl. N. Crandine. Agendele partidului la centru le ducea biroul partidului împreună cu secretariatul și cu diversele organe centrale, cum ar fi, secțiile profesionale, cercul de studii, organizația centrală a muncitorilor și tineretului.

Eu nu făceam parte din niciuna din aceste organe și deci nu cunoșteam activitatea lor. Activitatea mea în București, s'a mărginit la participarea la sedintele delegației permanente, precum și la urmărirea problemelor economice, care era de resortul meu.- Altă activitate politică nu aveam nici oficială, nici neoficială, nici fptice, nici nefățice, nici niciun contact cu membrii partidului nu

tineam decât în măsura în care eram prieten cu ei. Aceştia erau îndeosebi membrii delegaţiei permanente, care îndeosebi veneau la mine să mă vadă. Cu ei discutam sfârşitul zilei, sau situaţia internă din partid. Eu atunci eram preşedintele ~~xxxxxxxxxxxx~~ comisiei pentru modificarea statutelor, şi după ce am pregătit un proiect de statut, nu am putut până astăzi să-l ducem în faţa forurilor statutare din cauza opoziţiei unor membrii din conducere. Aceste erau din motivul că în proiectul meu de Stat erise dispoziţie care nu convencea un membru din conducere. / Dl. Mihălache şi alţi. / Aceste dispoziţii se refereau în deosebi la două chestiuni.-

1.- Eu am eliminat din proiect organizaţiile profesionale / avocaţi, medici, ingineri, militari, etc / pe care nu credeam nici necesare, nici democratice, iar Dl. Mihălache intra în contra proiectului, le dădea o importanţă deosebită, iar în capitală le şi pusese în aplicare înfiinţând diverse secţii profesionale, între care şi cea militară.- În acest sens mi s-a părut, că va da o circulară pentru înfiinţarea lor în judeţe.- Eu la Arad nu am înfiinţat nici-o organizaţie profesională. La Timişoara cred, că această secţie militară, fiindcă am fost informat, că seful acestei organizaţii Col. Lişăreţ a fost internat la Craiova sau Piteşti.-

2.- A doua divergenţă în prezenta, între proiectul meu şi proiectul Dlui Mihălache, se referea la interzicerea din partid a acelorora, care au primit posturi de răspundere politică sub dictatura Carol sau Antonescu.-

Bucureşti 30 August 1947.-

/ss/ A. Leucutia.-

1 Sept 1947

00527

DECLARAȚIE

Subsemnatul Eurel Leucuția, avocat în continuarea declarației susțin următoarele: Pe dl. Iuliu Maniu l'am știut de mic copil, dar nu l'am cunoscut personal, decât prin anii 1922-23, când m'am stabilit avocat de București. Atunci nu făceam politică militantă, dar mă consideram aderent al partidului național din Ardeal, al cărui președinte era dl. Maniu. Raporturile mele cu d-sa până prin anii 1928-30 nu erau prea apropiate, d-sa fiind ocupat cu politica, iar eu mai mult cu meseria. În urma faptului că eu îl cunoșteam pe prințul Carol și îl vizitasem, de câteva ori la Paris, am început să iau contact mai des cu dl. Maniu, iar după restaurație, dl. Maniu a început să î-mi confieze nemulțumirile pe care le are față de Regele Carol. Aflând astfel motivele de divergențe între dl. Maniu și Regele Carol, am fost de părerea că dl. Maniu are dreptate și astfel m'am atașat politicii dlui Maniu. În urma acestui fapt în anul 1930 am fost internat 3 luni la mănăstirea Turnu. În anul 1939 izbucnind războiul, dl. Maniu a luat poziție în contra Germaniei și alături de aliați, adică Rusia, Anglia și America, și eu fiind de asemenea de părerea că locul nostru este alături de țările democratice, legăturile dintre mine și dl. Maniu s'a menținut, iar împrejurarea că eu aveam automobil și dsa nu avea, l'a făcut, că foarte des să mă roage să îl duc cu mașina. Aceasta mai ales în timpul lui Antonescu, fiindcă după 23 August aproape permanent a avut mașina la dispoziție și nu a mai avut nevoie de mașina mea. În timpul lui Antonescu împrejurarea cu mașina, și faptul că și eu eram convins antifascist, m'a făcut să fiu mai aproape de dl. Maniu și să-i stau la dispoziție, acolo unde puteam. Așa s'a întâmplat, că în jurul pregătirii actului dela 23 August să mi se dea diferite însărcinări, cari sunt cunos-

00528

cute, și pe care le am îndeplinit. După 23 August dl. președinte fiind membru în guvernul Sănătescu și foarte ocupat toată ziua, nu îl mai vedeam așa de des. După căderea acestui guvern s'a format al doilea guvern Sănătescu în care am intrat eu ca ministru al economiei naționale. Această împrejurare a făcut, că în acest timp să-mă văd și mai puțin cu dl. Maniu, din motivul, că eu atunci de dimineața până noaptea târziu eram archiocupat la minister (Era războiul în Ungaria și Cehoslovacia). Aceeași situație era și sub guvernul Rădescu. După 6 Martie dl. Maniu a plecat la Sibiu și numai din când în când venea la București. În ultimul an venind la București a stat ori la ing. Serdici, ori la ing. Romi, Boilă. La mine a stat numai o singură lună, din 20 Mai până pe la 25 Iunie din motivul că în acest timp camera dsale dela Romi Boilă era ocupată de dna Musi Boilă din Cluj. Pe la 25 Iunie eu plecând la Sovata, iar dna Musi Boilă plecând și dânsa la Cluj, dl. Maniu s'a mutat înapoi la dl. Romi Boilă. În timpul cât a stat la mine, în mod obișnuit veneau la dsa, membrii din conducerea mai mare sau mai mică a partidului, îndeosebi: dnii Mihalache, Mihai Popovici, Penescu, Mihăescu, colaboratorii din birou, cu care discuta chestiuni curente de administrare, din când în când mai veneau și alți fruntași din delegații permanente, ca Ghiță Pop, Hudiță, Dobrescu, Ghilezan și alții, pe urmă mai veneau și alți membri mai mici, cari de obicei aveau plângeri de prezentat. O mare parte a zilei însă dl. Maniu lipsea de acasă, din cauza că în timpul, când venea la București, ședințele biroului și a altor foruri administrative se țineau mai des și dsa pleca să ia parte la ele. Ședințele biroului de obicei se țineau la Badea Nestor, câte odată la Mihai Popovici, sau Penescu. La mine acasă în timpul cât a stat dl. Maniu în anul prezent, cred că nu s'a mai ținut nici o ședință, sau una, din cauza că toate discuțiile se auzeau peste ușa și dl. Mihalache din acest motiv protestă să țină la mine.

După 20 - 25 Iunie am plecat la Sovata, unde am stat cca o săptămână, pe urmă am venit ca să iau parte

la o ședință a deputaților, cari discutau formarea grupului parlamentar. După această ședință am plecat din nou la Sovata unde am fost arestat în ziua de 12 Iulie. La ședințele biroului partidului, din care făceau parte dnii Maniu, Mihalache, Mihei Popovici, Penescu și ing. Mihăescu, eu niciodată sub nicio formă nu am luat parte, fie că ședințele erau la mine acasă, fie în altă parte. Dealtfel subsemnatul niciodată nu am avut un rol important în forurile statutare ale partidului, ceea ce se poate ușor constata din dările de seamă, ce au apărut în Dreptatea sau în alte gazete. Dreptatea publica totdeauna numele celor participanți la diversele ședințe, și afară de ședințele delegației și a comisiei pentru modificarea statutelor, la alte ședințe eu nu am luat parte.

București, la 1 Septemvrie 1947.

ss.A.Leucuția.

1 sept - 1947

00530

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul AUREL LEUCUTIA, avocat, în continuare declar următoarele:

Pe Dl. POGONEANU l-am cunoscut cam înainte de 23 August prin Dl. NICULESCU - BUZESTI, fostul Ministru, al cărui colaborator știam că este.

În acel timp Dl. N. BUZESTI venea des la Dl. MANIU și cu o asemenea ocazie l-am cunoscut pe Dl. POGONEANU, care venise cu el. Nu-mi aduc aminte și nu am asistat la vre'o conversație politică între Dl. MANIU și Dl. POGONEANU. Dealtfel pe Dl. POGONEANU, deabea dacă lăsa să-l văd la Dl. MANIU. Știu că Dl. MANIU, avea părere bună despre Dl. POGONEANU, pe care îl considera priceput și bine pregătit, în cariera sa diplomatică.

La discuții între Dl. MANIU și Dl. POGONEANU eu nu am asistat, dar înainte sau după convorbire îl văzusem pe Dl. POGONEANU sau Dl. BUZESTI, în timpul, când aștepta să intre la Dl. MANIU, sau când ieșea. Despre Dl. POGONEANU știam, că este colaboratorul D-lui NICULESCU - BUZESTI, când acesta era ministru de Externe. Când am fost odată la Ministerul de Externe, care era în Palatul Ugiului, în timpul primului Guvern Sănătescu, l-am găsit acolo pe Dl. POGONEANU, ca colaborator al D-lui Ministru BUZESTI. - În ceea ce îl privește pe Dl. NICULESCU BUZESTI, pe D-sa l-am cunoscut în timpul guvernării ANTONESCU în următoarele împrejurări: Dl. MANIU mi-a amintit că M. S. REGELE are un colaborator foarte bun pe linia antigermandă, care este înalt funcționar la Ministerul de Externe; fără să-mi spună însă cum îl cheamă. Mai târziu prin 1944, când se apropia-se tratarea condițiilor de Armistițiu dela Cairo, Dl. MANIU mă ruga foarte des să-l duc la Buftea, la Dl. BARBU STIRBEY, unde l-am găsit totdeauna și pe Dl. BUZESTI. Am înțeles adică bănuind, că acesta este colaboratorul M. Sale, care ține legătura cu Dl. MANIU. Pe urmă și Dl. MANIU mi-a confirmat, că Dl. BUZESTI lucrează din partea M. Sale. - Despre activitatea actuală a d-lui BUZESTI

./.

00534

n'am nici un fel de cunoștință. Știam, că este într'un sanatoriu în Helvetia, el suferind de pleumonie - În timpul, când a stat Dl. MANIU la mine /Mai - Iunie 1947/ într-o dimineață Dl. MANIU pleo- când de acasă, a intrat la mine în dormitor și a pus pe masă un act, rugându-mă ca să-l dau lui PENESCU, care va veni să-l ia.

Nu peste mult a venit PENESCU și l-a luat.

Actul era de mai multe zile și când l-a m dat am văzut bătut la mașină ~~xxxxxxx~~ numele lui BUZESTI la sfârșitul actului. Actul nu l-am citit și nu știu ce conținea și ce dată avea.

Eu personal dela Dl. NICULESCU BUZESTI din străindătate nu am primit nici un fel de scrisoare, niciodată, până acum. -Am primit o singură scrisoare din străindătate dela Dl. DIANU, fost mi- nistru plenipotențiar, pe care nu-l cunosc și în care mă ruga, ca să îi arăt D-lui MANIU, că el a avut un conflict nu știu cu cine și că din acest motiv este preferat, și deci victima unei intrigi. pe care i s'a făcut admosferă rea. Eu scrisoarea am nupț-o, fiind- că nici un fel de legătură cu Dl. DIANU, nu aveam și nici nu îl cunoștiam măcar.

Dintre personalitățile străine din țară, cunosc pe Dl. Ministru HOLMAN, pe care l-am cunoscut la o recepție la Insp. GEOR- GEESCU, cam în timpul imediat după ce a venit în țară. Eu nu am vor- bit cu D-asa, decât câteva cuvinte, deoarece nu știu englezește și conversații era între D-sa și fostul Ministru, Liberal ROMNICEANU. De atunci l-am mai întâlnit odată la o masă urmată de bridge la Dl. JOVIN, ~~canx~~ tot în iarna aceea când a a venit în țară. La masă mai era un secretar tânăr al lui cu soția, precum și Dl. HOLMAN. La masă a fost conversație banală, pe urmă s'a jucat bridge. Am mai luat parte la câteva mese oficiale când am fost Ministru în guvern și anume am fost la Dl. WEED, Ministru Elveției, la Dl. RENTERSWORD, Ministru Suediei și la Dl. Ministru Finlandei.

ss/A. Leucutia

Bucuresti la 1 Septembrie 1947

2 Sept 1947
00532

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL avocat, în continuare declar următoarele:

Raporturile mele cu Dl. Mihalache ară putea spune, că au fost aproape nule din următoarele motive:

Încă din timpul dictaturii Regelui Carol părerile mele s'au deosebit fundamental de a le Dlui Mihalache. Dea a sperat într-o colaborare cu Regele Carol și în acest scop a făcut concesii de principii, cari au culminat cu acceptarea situației de consilier Regal. Sunt convins că era de bună credință dar abaterea dela principiul democratic nu poate fi scuzață. În timpul dictaturii Antonescu am avut deosebite divergențe de opinii, eu fiind convins că trebuie să mergem alături de aliați, Dl. Mihalache ținându-se în în acest timp mai mult în rezervă.--

După 23 August am avut iarăși divergențe de opinii, Dl. Mihalache pormind la reorganizarea partidului fără a ține cont de anumite principii, pe care eu le susțineam. Astfel eu eram de părerea, că toți aceia, cari au avut răspunderi politice în oricare din dictaturile de după abolirea constituției, abdicând ei însăși dela principiile democratice, au mai au dreptul de a acționa în numele acestor principii. Ca urmare am propus, că să se introducă în noile Statute o dispoziție după care aceste persoane nu pot face parte din partid. Dl. Mihalache s'a opus acestei chestiuni, și a rămas foarte supărat pe mine. Deosebirea eu în redactarea noilor Statute eram de părere să se omită organizațiile profesionale, Dl. Mihalache însă a prezentat un contra proiect, în care sunt menționate aceste organizații. În urma acestor fapte raporturile dintre Dl. Mihalache și mine erau mai mult, decât reci și se limitau la schimburi de cuvinte convenționale. Cred, că Dl. Mihalache susținea admiterea celor răspunzători de dictaturi pentru motivul, că și alte partide îi admite și Dea voia să își readucă în partid câți-va prieteni, cari au plecat cu dic-

00533
taturile și acum voiau să revină. Astfel au revenit în partid Dnii Anghel dela Buzău, Ionel Lăpășan dela Râmnic-Sărat, care a plecat cu Dl. Valda și pe urma în Frontul Renașterii Naționale, și a. Dealtfel eu cu Dl. Mihalache în afara de aceste chestiune a repunzirilor, alta chestiune de partid nu am discutat. Conversația politică cu Dna nu am avut aproape deloc în ultimii 10 ani. În ceace privește organizațiile profesionale, eu eram contra lor și insistam că să se voteze cu un ceas mai de vreme statutele, sperând să obținem majoritate în contra acestor organizații profesionale.

În ceace privește părerea Dlui Maniu, cred că Dna era contra organizațiilor profesionale, deoarece cu o ocazie argumentându-i că eu de ce sunt contra, Dna a spus: "Ai dreptate". În aceasta discuție era vorba în general de toate organizațiile profesionale, fără nici un fel de deosebire. Noi eram de părere și cred că și Dl. Maniu era de acord, - că în locul organizațiilor profesionale să se prevadă în statute cercuril de studii profesionale. În ceace privește organizarea organizației profesionale militare, nu știu când și de cine a fost constituită. Eu nici o singură dată sub năd o formă nu am avut contact cu ea. Cred însă că organizarea s'a făcut după directivele Dlui Mihalache, care se ocupa intens de organizarea Capitalei. Ofițerii, despre care î-mi amintesc, că umblau la Dl. Maniu, erau cam următorii: Gen. Negrei, care era și șeful org. Vaslui, Gen. Barbu, Gen. Vasilescu Petre, Gen. Zorner, Col. Stoica, Col. Bucur, (care însă de mult nu a mai fost). Toți aceștia erau vechi membrii ai partidului. Organizațiile profesionale au funcționat numai în Capitală, afara de acea militară, care s'a extins și la unele organizații județene. Aceste extinderi s'a făcut pe baza unei dispoziții date prin ziarul "Dreptatea". Despre felul cum funcționau aceste organizații în județe dispozițiuni Statutare nu sunt. Eu cred, că un raport politic depindea de centru, dar erau supuse și disciplinei locale. La Capitală așa știu, că șeful org. militare este Gen. Negrei. Unul dintre colaboratorii principali ai Dlui Gen. Negrei a fost Dl. Col. Stoica. În ceace privește anunțurile de organizare a secției militare nu cunosc nimic, ea fiind de recentă dată. În ceace privește scopul, ce trebuia să-l urmeze aceste

44535 (534)

organizații, el era pur profesional și tehnic. Adeca să discute problemele profesionale și cristalizându-se o opinie, să o propună forurilor statutare a le partidului care numai ele puteau lua o hotărâre, deci întreaga activitatea acestor org. prof. trebuia supusă forurilor statutare, care să decidă.-

ss. A. Leucășia

București, la 2 Sept. 1947

2 Sept 1947 535

40535

DECLARAȚIE

Subsemnatul LUCRETIA AUREL în continuare declar următoarele: Cu ocazia alegerilor generale din ziua de 19 Nov. și a pregătirii lor, activitatea mea era următoarea: Eu fuseseam nu de mult delegat pregădiate provizoriu al organizației din Arad, unde vechiul pregădiate din motive de boală și bătrânețe s'a retras. Fiindcă în prea scurt timp congresul județean nu se putea ține, conducerea centrală a numit o comisie interimară din cea 7-9 membrii, cu care împreună am organizat alegerile. După ce s'au publicat data depunerii listelor, am convocat comisia interimară și am fixat candidaturile, cap de listă am fost desemnat eu. După ce m'am înțeles cu secretarul general asupra ce e de făcut, am plecat la București, de unde m'am reîntors numai decît, cu manifestele tipărite de partid și trecute prin cenzură. Am încercat să tipăresc manifeste și la Arad, însă cu toate asigurările date de autorități, tipografiile au refuzat tipărirea lor. Astfel tot timpul campaniei am rămas numai cu manifestele din București. Am reușit însă să tipăresc la Timișoara modelul buletinului de vot cu toate listele și numărul lor, ceace ne-a fost de mare folos, căci țărani știau unde se caute lista care îi interesa. Între timp secretariatul pregătea listele bărbaților de încredere și a delegaților, cari asistau la urnă. Aceștia li s'au dat instrucțiunile obliguie în asemenea cazuri, și anume de a vîdea la urnă și pe urnă la numărarea voturilor. În tot timpul campaniei am stat numai în oraș, în județ, nu am fost, și nu am ținut aici o adunare. Nici în oraș, nici în județ. Ziua alegerii a trecut numai cu mici incidente și lista partidului nostru a luat două mandate. Imediat după terminarea alegerilor am plecat la București, și de atunci până astăzi nu am mai fost la Arad. Aceasta din motivul, că de atunci încocozi nu am mai avut nici o activitate pe teren. În ceace privește felul cum sau pregătit alegerile la centru, nu cunosc nici un detaliu, deoarece nu am fost aici. Instrucțiuni pentru județ nu am primit

dela centru, deoarece nu aveam nevoie de așa ceva, alegerile făcându-se după cum am arătat mai sus, după șablonul obișnuit. Dacă nu mă înșel, delegații și asistenții au avut tipărite îndatoririle ce le au după textul legii, Legea prevăzând aceste îndatoriri.

În ce privește instrucțiunile dela centru, eu pentru județul meu nici oficiale nici neoficiale sau secrete nu am cerut și nu am primit, fiindcă pe deoparte nu aveam nevoie de așa ceva, pe de altă parte, eu nu aveam alt organ de luptă și organizare, decât comisia interimară, compusă cum am arătat din cea 7-9 membrii. Alte organizațiuni de luptă electorală în județul meu nu au existat, fiindcă după cum am arătat, județul era neorganizat, având numai această comisie interimară. În alte județe, unde organizația statutară este desavărsită sunt următoarele organe de acțiune: Comitete locale în fiecare comună, comitat de plasă în fiecare plasă, pe urmă organele dela județ, ș.a.: comitet județean, delegație permanentă, birou, secretariat, precum și organizațiile muncitorești și tinerești, dacă ele există. Aceste din urmă nu sunt organizate anume în toate județele din țară. - În ce privește tactica partidului, ea a fost stabilită imediat după alegeri, și anume de participare la parlament și protestare la cele trei puteri cari au constituit conferința dela Moscova. Mai târziu s'a pus în discuție eventuala schimbare a acestei tactici și participarea în parlament, și în acest scop a fost convocat comitetul central pentru ziua de 19 Iulie. Aceasta însă nu a mai avut loc din cauza evenimentului cu încercare de zbor a lui Mihalache.

ss. A. Leucuița.

București, la 2 Sept. 1947.

3 Sept 1947

592

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, avocat în continuare declar următoarele: Asupra ultimelor ședințe a le delegației permanente atât cât îmi reamintesc, relatez următoarele.

Înainte de alegeri au fost mai multe ședințe a le delegației permanente, cari au discutat problema unui cartel electoral cu partidul liberal și partidul titelist.

La primele ședințe ținute în luna Sept. nu am luat parte, fiindcă atunci încă nu eram membru al delegației. Între timp am fost cooptat, și am luat parte la două ședințe cari au discutat cartelul. Teza era pusă în modul următor: cei mai mulți oratori erau de părere, că cartel să se facă nu mai în cazul, când aderă și partidul Dlui Titel Petrescu. Cum însă Dsa a declarat definitiv că nu participa, ar rămâne, că cartelul să se facă numai între noi și liberali. În aceasta ipoteza, cei mai mulți oratori în frunte cu Dl. Mihalache, au fost de părere, să nu se facă cartel. Eu personal eram de părere, că să se facă cartelul și fără Titel Petrescu, pe următoarele două considerațiuni: " Noi trebuie să ne orientăm după tactica adversarului. Dacă partidele din B.P.D. ar merge pe liste separate, și noi ar trebui să mergem separat, cum însă ei au hotărât, că merg pe liste comune, trebuie să facem și noi tot așa. În plus, că aceasta ar simplifica mult alegerile. 2.) Al doilea motiv, pentru care am susținut lista comune este, că dela război încoaci partidul liberal în toate acțiunile a mers alături de partidul nostru, și opinia publică s'a obișnuit cu acest lucru. Până la sfârșit s'a hotărât, că nu se face cartel obligatoriu, dar, că organizațiile județene, cari doresc pot face liste comune cu liberalii. Pe urma am încercat se facem liste comune numai în Ardeal, dar și aceasta a căzut, din cauza, că liberalii erau prea exigenți în privința locurilor pe listă. - Următoarea ședință a delegației a avut loc imediat după alegeri, în care s'a hotărât convocarea comitetul Central pentru a hotărâ asupra participării în parlament. La aceasta ședință eu nu am participat, nefiind încă reintors dela alegeri.

Pe urmă a avut loc şedinţa comitetului central, la care am asistat, şi unde fără nici o controversă s'a hotărât neparticiparea în parlament. De atunci încoaci î-mi mai reamintesc de doua şedinţe, una privitoare la tactica partidului, şi ajutorarea celor arătaţi, şi alte privitor la constituirea Sfatului parlamentar şi intrarea în parlament.-

ss. A. Leucuţia

Bucureşti, la 3 Sept. 1947

În continuare declar: La şedinţa, în care s'a discutat tactica partidului nu am asistat dela început, astfel că discursul lui Badea Nestor nu l'am auzit. Am aflat însă că el a vorbit în sensul unei apropiieri de guvern. După sosirea mea au vorbit Cartoian, Anghel Ciorănescu, Hudiţa şi Zane. Toţi oratorii au vorbit cam în sensul următor: Faţa de tenziunea mare, care s'a creiat prin arestarea unui important număr de membrii ai partidului nostru, să încercăm o apropiere de Guvern. Toată lumea era de acord cu acesta, dar s'a răspuns, că orice încercare, ce s'a făcut în acest sens a dat rezultat negativ. Hudiţa într-o expunere optimista a arătat, că lucrurile se vor aranja după ratificarea tratatelor de pace, făcându-se o destindere generală. Zane a luat cuvântul la sfârşit.-

Intr-o expunere frumoasă ca stil, a făcut o recapitulare a evenimentelor internaţionale şi interne şi a conchis şi el, că nu cere schimbări fundamentale în tactica partidului, dar ar dori, că prin diverse încercări, să se creieze o atmosferă mai prietenească între noi şi URSS. şi între noi şi Guvern. Toată lumea a fost de acord cu aceste propuneri. La sfârşit a luat cuvântul Dl. Maniu, care în rezumat a spus următoarele: Tactica unui partid depinde de scopul pe care îl urmăreşte. Dacă noi urmărim o simplă participare la guvern, nimic mai uşor, intrăm în B.P.D., dacă însă urmărim să guvernăm noi ţara după principiile partidului nostru, atunci trebuie să aplicăm altă tactica. După Dl. Maniu nu a mai luat nimeni cuvântul şi şedinţa s'a ridicat.

Tot la aceste şedinţe s'a discutat şi acţiunea de ajutorare acelor arestaţi. După diverse propuneri, s'a hotărât, ca parlamentarii să se repartizeze pe închisori

și în fiecare Joi și Duminică, să fie de față câte un parlamentar la fiecare închisoare ca să asiste pe cei ce duc alimente. După ce toată lumea a fost de acord, am făcut imediat o listă de deputați și după dorința fiecăruia, s'a făcut repartizarea. Eu am cerut să fiu repartizat la București, unde nu prea era nevoie de concursul deputaților, și mai erau și alți 4 delegați, cu scopul, ca să pot pleca la băi, pentru tratarea reumatismului de care sufăr.- Repartizarea parlamentarilor pe închisori pentru a asista pe cei care duc alimente s'a făcut pentru motivul, ca au venit plângeri de la mai multe închisori, că să fac greutăți cu primirea elimentelor.-

Ultimele două ședințe a le delegației permanente s'au ocupat de constituirea Sfatului parlamentar. La prima ședință s'a susținut de majoritatea oratorilor necesitatea constituirii Sfatului parlamentar pe mai multe considerente. Motivul principal ar fi, că deputații nu trebui să i-și repartizeze toate legile, ce se discută în parlament, și apoi să le expună Sfatului parlamentar. S'a hotărât în unanimitate constituirea Sfatului și s'a hotărât și data constituirei. La data constituirei, însă aceași oratori, cari au susținut constituirea Sfatului și s'a hotărât-au fost de părere să se amâne constituirea, din cauza că Comitetul Central va trebui să ia hotărâre privitor la participarea la parlament. Cum acest comitet a fost convocat pe 19 Iulie, constituire să se facă, după ce comitetul central a hotărât în principiu.- Cu aceste ședințe s'a terminat.-

ss. A.Leucuția

București, la 3 Sept. 1947.

VI

5 Sept 1947

03540

DECLARAȚIE

Subsemnatul Leucăția Aurel în continuare declar:

Asupra relațiilor dintre dl. Maniu și mine dela 23 August 1944 și până astăzi pot să dau următoarele informații: la 23 August dl. Maniu a locuit în timpul duratei lăptelor în adăpostul Săncii Naționale, de unde apoi s'a mutat în strada Sfintilor Nr. 10, la locuința D-sale. În acest timp fiind ministru în guvernul Sănătescu și având biroul la Președinția Consiliului, toată ziua era fie la birou, fie la consiliile de miniștri. În această perioadă eu îl vedeam numai în timpul mesei într'un separe la Capșa, unde obișnuia să mănânce în societatea mai multor prieteni. Conversațiile la masă mergeau despre evenimentele interne și internaționale, așa după cum unul sau altul puneau discuția. Despre cele discutate în Consiliu de Miniștri nici odată nu ne spune nimic. I-mi aduc aminte că o singură dată ne-a făcut o confidență, spunându-ne, că dl. Berky i-a cerut să retragă un memoriu, pe care l-a înaintat Guvernului american și în care acuză Guvernul american, că nu s'a ținut de cuvânt. Ne-a spus că a refuzat să retragă acest memoriu, și că s'a angajat față de Guvernul american, să facă dovede afirmației sale. Acest memoriu se referea la condițiunile de armistițiu, dl. Maniu afirmând, că la Cairo au fost stabilite unele condițiuni bilaterale, pe care România le-a executat și deci condițiunile dela Cairo trebuiau să intre în vigoare fără nici o modificare. Ne-a spus atunci, că împreună cu Buzzești pregătesc documentarea către Guvernul american. Ce s'a făcut pe urmă nu mai știu. În afară de mesele dela Capșa în restul zilei nu îl mai vedeam pe dl. Maniu, Dea după mesă fiind la Minister iar seara acasă. Pe urmă a venit Guvernul de colaborarea Sănătescu, unde dl. Maniu ~~nu~~ mai era ministru, dar eram ministru eu, și eram la Economie Națională. Războiul era în curs, trupele operative treceau

00541

înainte, armata noastră trebuia înzestrată, ambale armate susținute cu tot ce aveau nevoie, toate acestea se cereau acestui Guvern și în decisebi Min.Sc.Naționale. Se poate imagina, că în această perioadă, eu nu mai aveam timp, să mă ocup de nici un fel de problemă politică, sau de partid, fiind din zori până noaptea târziu ocupat cu Ministerul. În acest timp îl vedeam pe dl. Maniu rar, la câte o masă la Capșa. Pe urmă a venit 6 Martie. Deja înainte de 6 Martie dl. Maniu s'a internat la spitalul din Sibiu, unde a stat tot timpul, venind numai din când în când la București, stând când la Sărdici când la nepotul D-sale, Romi Boilă, iar ultima dată în luna Mai (15 Mai - 20-25 Iunie) la mine. În această perioadă de timp l'am văzut deci pe dl. Maniu destul de rar, afară de luna Mai, când a stat la mine. Această lună, cum de altfel și prezența D-sale în București era predominată de faptul, că cu ocazia zilelor de 1 și 10 Mai au fost numeroase arestări în țară și dl. Maniu venise la București ca să se ocupe de această chestiune. Cu această ocaziune s'au făcut demersuri la Palat, Guvern și membrii Comisiei Aliate de control. Toate acestea se făceau de către org. oficiale ale partidului și enume, biroul partidului hotărâ și secretariatul executiv. În chestia arestărilor s'au făcut demersuri și de către parlamentari.

Tot în aceste luni Maiu - Iunie eu am avut loc ședințele delegației permanente, care au discutat tactica partidului și constituirea grupului parlamentar.

Este adevărat, că înainte de 23 August, în tot timpul guvernului Antonescu, eu fost un colaborator mai efectiv al dlui Maniu. Aceasta se explică prin următoarele împrejurări. Eu începusem a merge la dl. Maniu acasă, când avea nevoie de mașină și telefoane să merg. Pe urmă s'au început să-mi dea și alte însărcinări, cari erau în legătură cu pregătirea actului dela 23 August. În acea vreme partidul era desființat și dl. Maniu nu era legat de nici un fel de forme sau considerație oficială în ceea ce privește persoanele cu care lucra. După 23 August însă situația s'a schimbat. Partidul și-a luat ființă legală, au început să se creeze organele statutare și să se dis-

00542

tribue rolurile. Unii au lucrat în birou, alții la secretariat, alții la presă, alții chestiile externe, etc. Mie mi-a revenit partea cu economia națională, unde funcționez ca Ministru. Așa se explică, că eu în nici o chestie de organizare nu am avut nici un amestec, nici în altă chestiune, afară de cele economice. În legătură cu problemele economice relev, că am știut, că Serdici scoate un buletin economic în care reproduce articole economice interesante din revistele străine. Acest buletin era destinat numai membrilor din conducerea partidului, lucru care era menționat chiar pe coperta buletinului. Despre altfel de buletin nu am cunoștință.

În ceea ce privește afirmația, că eu aș fi persoana care posedă secretele dlui Maniu, este o afirmație cu totul greșită, fiindcă cine îl cunoaște pe dl. Maniu știe, că dl. Maniu atât prin firea sa cât și mai ales prin experiența sa, pe care o are, i-și dozează orice cuvânt la atât, cât vreau, să se știe și de alții, la Dsa fiind orice cuvânt și orice gest perfect calculat. Este în această materie atât de exagerat, încât discuțiunea sau lipsa de comunicare devine insultătoare pentru un prieten sau apropiat.

București, 5 Septembrie 1947.

ss. A. Leucuție.

5 sept 1947

00543

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, în continuare declar următoarele:

Pela sfârșitul anului trecut sau începutul anului prezent, am fost rugat de câți-va prieteni politici, ca să invit la masă pe colonelul american Lowel, cari sosise în țara recent în vederea înlocuirii Dlui Gen. Schuyler, care urma să părăsească țara. Am primit această sugestie și am dat această masă. De față au fost cam următorii: Hudița, Ghița Pop, Ilie Lazar, Serdici, Imperiu Mateescu, Ghilezan, Lt. Ruza, adjutantul lui Lowel. Scopul mesei era, că Colonelul Lowel se cunoaște membrii din P.N.T. Conversația mergea în englezește, așa că eu nu prea pricepeam. Mi s'a spus, că Colonelul Lowel a fost acele, care a obținut ajutorul american pentru Moldova, sesizând el personal pe Președintele Truman. Masa nu a durat mult, întrucât era grăbit și la plecare a declarat, că a fost foarte agreabil și că vom mai repeta aceste mese.-

Mesele nu s'au mai repetat, din cauza că nimeni nu a mai luat inițiativa.

. Dealtfel cunoștința a rămas așa de efemeră, încât întâlnindu-ne cu o altă ocazie pe stradă în societatea unui domn, am fost prezentați din nou unul, altuia, și eu nu am spus, că ne am mai cunoscut, fiindcă era jenant.-

În afară de Colonelul Lowel dintre personalitățile străine am mai cunoscut pe următorii: Pe Dl. Ministru Berry l'am cunoscut încă sub primul guvern Sănătescu, fiind invitat la masă la Prințul Barbu Stirbey. Eu nu am vorbit atunci nici un cuvânt cu el, fiindcă nu știam englezește. O altă dată l'am văzut pe Dl. Berry cu ocazia vizitei Dlui Hariman la Dl. Maniu. Cu această ocazie s'a discutat problema intrării în guvern a unui reprezentant al partidului. Am mai cunoscut pe Dl. Min. Holman, pe care l'am întâlnit cu două ocazii, odata la o recepție la ing. Rică

Georgescu și o dată la o masă Dnul Jovin. Recepția dela Rică Georgescu a avut loc imediat după venirea în țara a Dlui Holman, iar masa dela Jovin, iarna trecută. Politică nu am vorbit cu nici o ocazie. La familia Jovin am jucat bridge. Restul de cunoștințe străine erau numai oficiale, adică la Minister cât am fost Ministru.-

București, la 5 Sept. 1947.

ss. A. Leucuția.

7 Sept. 1947

00545

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL avocat în continuare declar următoarele :

Asupra, întrebării, dacă am știut despre acțiunea Dlui Maniu sau a partidului în străinătate, răspund următoarele : Am știut din presă, sau radio, că în străinătate sunt români cari lucrează alături de aliați. Unii din ei au lucrat și sub durata războiului. Dacă aceștia, au avut sau nu legătură cu partidul nu știu. Știam că în timpul războiului se formase în străinătate **un așa numit " grup Buzești "** care lucra probabil cu Buzești. După 23 August, credeam că acest grup și-a îndeplinit ~~xxxxxxx~~ misiunea și că nu mai există.-

După conferința păcii am aflat cu surprindere că la Paris, la Conferința Păcii a acționat **un grup Gafencu - Tilea**, care ar fi reprezentat opoziția română. Am fost surprins , în cercuri de prieteni mi-am exprimat părerea că Gafencu și Tilea sunt tot așa de răspunzători de desastul Țării ca și Antonescu fiindcă le-au ajutat și servit întronarea dictaturei în România. Întrebându-l pe Dl. Maniu în această chestiune, nicideată nu mi-a confirmat, că ar fi dat vre'un mandat acestora. Iar dacă ei ar fi acționat **că în numele întregii opoziții, ar fi trebuit să aibă mandat și de la Dl. Brătianu și Titel Petrescu.-**

În orice caz, eu nici până astăzi nu știu, care e adevărul în această chestiune.-După 23 August toată chestiunile externe Dl. Maniu le lua cu Buzești. Dacă ar fi fost ca Dl. Maniu, să facă vre'o indiscreție, ceasce Dsa nicio dată nu făcea, decât voit și cu anumit scop, nu văd, de ce mi-ar fi destăinuit mie acest lucruși nu Dlui Mihaleche, Mihai Popovici, eventual Penescu, care erau membri în birou și față de cari avea obligația de a-i informa. Ez nu puteam pretinde să fiu informat, decât de lucruri, cari se aducea în Delegația Permanentă. Dacă grupul din străinătate activează în prezent eu nu am nici-o cunoștință,

fiindcă de mult nu s'a mai auzit de ei.-

00546
In ceace privește guvernarea lui Rădescu pot să arăt următoarele : Eu eram ministru la Economia Națională. Dat fiind, că războiul era în fața Budapestei, trebuia cele mai mari eforturi ca lucrurile să meargă. Eu aveam nevoie în deosebi de transporturi și în această chetiune cum am avut tot concursul Dlui ministru GHEORGHIU DEJ și Maurer Cred că și ~~în~~ Domniilelor era mulțumiți de felul cum colaboram.

In consiliul de miniștrii colaborarea mergea destul de bine. Conflictetele s'au ivit la Ministerul de Interne. Nu cunosc detaliile, știu numai că generalul Rădescu nu se înțelegea cu Dl. TEODHARI GEORGESCU. Conflictul s'a agravat până la demisia guvernului. In privința raporturilor dintre Dl. Maniu și generalul Rădescu, cunosc unele fapte: Odată la un consiliu de miniștri Dl. Rădescu mi-a spus :

Spune Dlui Maniu să nu îmi trimită vorbe că știu eu ce fac, și va vedea Domnealui că toate le voi aranja bine " Pe de altă parte Dl. Maniu în repetate rânduri mi-a spus, că generalul Rădescu face greșeli care nu are simț politic, iar ultima dată când a aflat că generalul Rădescu se adresează prin radio poporului a spus : asta e cea mai mare greșeală .- Eu personal cred, că gafiă de guvern a generalului Rădescu a fost cel mai mare dezastru pentru motivul, că a făcut imposibilă colaborarea acelor partide care au făcut actul dela 23 August și-au scos România din axă.- Despre activitatea actuală a guvernului Rădescu nu am nici-o cunoștință. Se spune că face pe patriotul în străinătate- ar fi mai preferabil să facă acest lucru în țară. Asupra fugerii lui în străinătate nu am nici-o cunoștință, in orice caz este un lucru ~~xxxxxxx~~ reprobabil.-

București 7 Septembrie 1947.-

/ss/ A LEUCUTIA,

7 sept 1947

00547

DECLARAȚIE

Subsemnatul Leucuția Aurel în continuare declar:
Asupra relațiilor dintre dl. Maniu și mine dela 23 August 1944 și până astăzi pot să dau următoarele informațiuni:
la 23 August dl. Maniu a locuit în timpul duratei luptelor în adăpostul Băncii Naționale, de unde apoi s'a mutat în strada Sfinților Nr. 10, la locuința D-sale. În acest timp fiind ministru în guvernul Sănătescu și având biroul la Președinția Consiliului, toată ziua era fie la birou, fie la consiliile de miniștri. În această perioadă eu îl vedeam numai în timpul mesei într'un separè la Capșa, unde obișnuia să mănânce în societatea mai multor prieteni. Conversația la masă mergea despre evenimentele interne și internaționale, așa după cum unul sau altul puneă discuția. Despre cele discutate în Consiliu de Miniștri nici odată nu ne spune nimic. I-mi aduc aminte că o singură dată ne-a făcut o confidență, spunându-ne, că dl. Berry i-a cerut să retragă un memoriu, pe care l-a înaintat Guvernului american și în care acuza Guvernul american, că nu s'a ținut de cuvânt. Ne-a spus că a refuzat să retragă acest memoriu, și că s'a angajat față de Guvernul american, să facă dovedă afirmației sale. Acest memoriu se referea la condițiunile de armistițiu, dl. Maniu afirmând, că la Cairo au fost stabilite unele condițiuni bilaterale, pe care România le-a executat și deci condițiunile dela Cairo trebuiau să intre în vigoare fără nici o modificare. Ne-a spus atunci, că împreună cu Buzzești pregătește documentarea către Guvernul american. Ce s'a făcut pe urmă nu mai știu. În afară de mesele dela Capșa în restul zilei nu îl mai vedeam pe dl. Maniu, Dsa după masă fiind la Minister iar seara acasă. Pe urmă a venit Guvernul de colaborarea Sănătescu, unde dl. Maniu ^{nu} ~~mai~~ mai era ministru, dar eram ministru eu, și anume la Economia Națională. Războiul era în curs, trupele operative treceau

înainte, armata noastră trebuia înzestrată, ambele armate sustinute cu tot ce aveau nevoie, toate acestea se cereau acestui Guvern și în deosebi Min.Ec.Naționale. Se poate imagina, că în această perioadă, eu nu mai aveam timp, să mă ocup de nici un fel de problemă politică, sau de partid, fiind din zori până noaptea târziu ocupat cu Ministerul. În acest timp îl vedeam pe dl.Maniu rar, la câte o masă la Capșa. Pe urmă a venit 6 Martie.Deja înainte de 6 Martie dl.Maniu s'a internat la spitalul din Sibiu, unde a stat tot timpul, venind numai din când în când la București, stând când la Serdici cînd la nepotul D-sale, Romi Boilă, iar ultima dată în luna Mai (15 Mai - 20-25 Iunie) la mine. În această perioadă de timp l'am văzut deci pe dl.Maniu destul de rar, afară de luna Mai, când a stat la mine. Această lună, cum de altfel și prezența D-sale în București era predominată de faptul, că cu ocazia zilelor de 1 și 10 Mai au fost numeroase arestări în țară și dl.Maniu venise la București ca să se ocupe de această chestiune. Cu această ocaziune s'au făcut demersuri la Palat, Guvern și membrii Comisiei Aliate de control. Toate acestea se făceau de către org.oficiale ale partidului și anume, biroul partidului hotăra și secretariatul executa. În chestia arestărilor s'au făcut demersuri și de către parlamentari.

Tot în aceste luni Maiu - Iunie au avut loc ședințele delegației permanente, care au discutat tactica partidului și constituirea grupului parlamentar.

Este adevărat, că înainte de 23 August, în tot timpul guvernului Antonescu, am fost un colaborator mai efectiv al dlui Maniu. Aceasta se explică prin următoarele împrejurări. Eu începusem a merge la dl.Maniu acasă, cînd avea nevoie de mașină și telefona să merg. Pe urmă a început să-mi dea și alte însărcinări, cari erau în legătură cu pregătirea actului dela 23 August. În acea vreme partidul era desființat și dl.Maniu nu era legat de nici un fel de forme sau considerație oficială în ceea ce privește persoanele cu care lucra. După 23 August însă situația s'a schimbat. Partidul și-a luat ființă legală, au început să se creeze organele statutare și să se dis-

tribue rolurile. Unii au lucrat în birou, alții la secretariat, alții la presă, alții chestiile externe, etc. Mie mi-a revenit partea cu economia națională, unde funcționam ca Ministru. Așa se explică, că eu în nici o chestie de organizare nu am avut nici un amestec, nici în altă chestiune, afară de cele economice. În legătură cu problemele economice relev, că am știut, că Serdici scoate un buletin economic în care reproduce articole economice interesante din revistele străine. Acest buletin era destinat numai membrilor din conducerea partidului, lucru care era menționat chiar pe coperta buletinului. Despre altfel de buletin nu am cunoștință.

În ceea ce privește afirmația, că eu aș fi persoana care posedă secretele dlui Maniu, este o afirmație cu totul greșită, fiindcă cine îl cunoaște pe dl. Maniu știe, că dl. Maniu atât prin firea sa cât și mai ales prin experiența sa, pe care o are, î-și dorează orice cuvânt la atât, cât vreau, să se știe și de alții, la Dsa fiind orice cuvânt și orice gest perfect calculat. Este în această materie atât de exagerat, încât discuțiunea sau lipsa de comunicare devine insultătoare pentru un prieten sau apropiat.

București, 5 Septembrie 1947.

ss. A. Leucuție.

10 Sept 1947
00550

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, în continuare declar :

Locuințele D-lui Maniu în București erau următoarele: locuința permanentă era în Str. Sfinților Nr. 10, unde avea un apartament închiriat, de trei camere, mobilat. - Aici locuia în majoritatea timpului. - În urma faptului că această locuință era spre Nord și avea ferestre mari, D-lui Maniu îi era frig, în timp de iarnă își căuta alt adăpost. - Astfel a început să doarmă la mine, ziua mergând tot în Sfinților, pe urmă s'a mutat la Serdici, iar de acolo la nepotul D-sale Ing. Romul Boilă junior. - În ultimul an Dl. Maniu a stat mai mult la Sibiu, iar în București a stat una lună la mine, restul la Serdici sau Romul Boilă. - Motivul pentru care Dl. Maniu se muta din loc în loc, cred că este pedoe parte că, D-sa este o fire nomadă, toată viața a stat prin hoteluri, pe de altă parte nu voia să deranjeze prea mult o singură familie, și când simțea că devine incomod, se muta. - La mine în ultimul an, adică din luna Iunie 1946 începând nu a mai stat decât în anul prezent 1947 o'am dela 15 Mai până pela 20-25 Iunie, când s'a mutat la Ing. Boilă. Cu Dl. Brătianu, Dl. Maniu se întâlnea de obicei la Dl. Brătianu acasă, la mine acasă Dl. Brătianu nu cred că a fost o singură dată, aceasta era cu 2 ani înainte. - Cu Dl. Titel Petrescu nu știu unde se întâlnea, fiindcă la mine acasă iarăși cred că o singură dată l'am văzut, și aceasta tot înainte cu 1 1/2 - 2 ani. - Cu șefii misiunilor străine Dl. Maniu se întâlnea pe cât știu la misiune și decâte ori se întâlnea era publicat în gazete. -

Despre gărzile Iuliu Maniu direct nu știu nimic. - Din cele ce am auzit, aceste gărzi le-a format un oarecare Gavril Olteanu la Brașov, după cum mi-a spus Dl. Maniu fără știrea sa. - Dl. Maniu mi-a spus că neștiindu-i cine sunt, i-a cerut generalului Sănătescu să-i încadreze în armată, ceea ce s'a și făcut. - Cu ocazia procesului acestor gărzi, ținut la Brașov, am citit în gazete, că aceste gărzi s'au dedat la acte de cruzime. - Eu nu aprob nici un fel de act de cruzime nicio dată. -

Privitor la afirmația că Dl. Maniu s'ar fi consultat cu mine în chestiile secrete de partid, declar, că nu știu, că

partidul să fi avut chestii secrete.- Toate chestiile partid se discutau în următoarele foruri : Comitetul Central, Delegația Permanentă și Biroul Partidului.- În afară de aceste trei foruri Președintele Partidului în chestiuni curente lucra și direct cu Secretariatul.-

Eu fac parte din Comitetul Central și Delegația Permanentă.- Tot ce s'a discutat în aceste foruri s'a discutat și în prezența mea, deci am cunoștință de el.- Ce s'a discutat în Biroul Partidului sau între Președinte și Secretariat, s'a făcut fără prezența mea și nu am nicio cunoștință despre aceste lucrări.- Deși ședințele biroului nu erau propriu zis secrete, totuși Dl. Maniu niciodată nu ne spunea, ce discuții a avut loc în aceste ședințe.-

Asupra faptului că Dl. Maniu s'ar fi consultat cu D-nii Mihalache, Mihai Popovici, Peșescu, Leucuția și Solomon, răspund, că în chestiunile politice Dl. Maniu se consulta cu forurile partidului și în deosebi cu membrii Biroului Partidului.- Cu mine Dl. Solomon se consulta în chestiuni minore, de exemplu cu ocazia redactării Statutului, care am directive, insistau pentru convocarea Comitetului Central, ca să alegem forurile Statutare etc.- În general Dl. Maniu nu se consulta cu noi, ci ne asculta și ne răspundea într'un mod sau altul.-

La Clubul Central al Partidului există un birou de presă, care trimitea D-lui Maniu un buletin, în care se inserau toate știrile din presa internă zilnică privitoare la partid sau la membrii partidului.- Eu de presă și informații nu m'am ocupat niciodată sub nici o formă.- Despre alt buletin afară de acesta nu am cunoștință, decât despre un buletin economic redactat de Serdici, în care se reproduceau articole economice.

ss/.A.Leucuția.-

București la 10 Septembrie 1947

si dupl 19470552

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL în continuare declar :

Privitor la întrebarea, că în lipsa D-lui Maniu din București D-sa ar fi spus D-lui Radu Niculescu - Buzești, că orice are cu D-sa, să lase la mine, răspund că Dl. Maniu mie nu mi-a comunicat nimic în această chestiune. - Ori fără mine un astfel de angajament nu se putea face. - Până la 15 Mai, când Dl. Maniu a venit la București Dl. ~~Maniu~~ Buzești nu a fost la mine nici să ceară nici să dea ceva pentru Dl. Maniu. - După 15 Mai Dl. Maniu a fost la București permanent, deci nu era cazul ca să folosească de mine. - Acest angajament dacă a avut loc, probabil că se referea pentru viitor și în orice caz trebuia să se ia și consimțământul meu, ceea ce nu s'a făcut. -

Privitor la organizarea muncitorească am cunoștință despre următoarele : După 23 August 1944, conducerea partidului dorind să dea muncitorimii posibilitatea de a se manifesta mai larg în cadrele partidului, a înființat secții muncitorești, acolo, unde exista un grup oarecare de muncitori, cari activau în partid. - Astfel s'a înființat și în București o secție muncitorească după cât știu eu, la început s'a ocupat de această secție, Ilie Lazăr și Georocanu, fiind ajutați de muncitorii Lambru și Bercaru. - Mai târziu ivindu-se conflict în sânul secției, prin apariția unui alt grup de muncitori, Ilie Lazăr s'a retras, n'a fost delegat profesorul Profesorul Veniamin cu conducerea secției, în scopul de a face pace. - De aici încolo, nu mai știu ce s'a întâmplat. -

În ceea ce privește organizația tineretului, această organizație totdeauna a existat în partid. - În mod obișnuit fiecare organizație județeană avea secția tineretului, supusă organelor județene. - În ultimul timp aceste organizații tinerești tindeau spre o conducere centrală a lor proprie, care într-o oarecare măsură i-ar fi liberat de ierarhia județeană. - Această problemă, urma să se rezolve tot prin nouile statute, unde s'a prevăzut ca organizațiile rămân supuse

ierarhiei județene având pentru problemele lor specifice, un comitet de îndrumare și coordonare pe lângă conducerea centrală a partidului. - Acest comitet s'ar fi constituit în parte prin membrii aleși de tineret, și în parte prin membrii numiți de conducerea centrală. - Până la reglementarea acestei chestiuni prin statute, cred, că a fost ~~un~~ o conducere provizorie a tineretului, a cărui șef într'o vreme era un student cu numele Tarția. - Pe urmă am auzit, că acesta s'a retras și nu mai știu cine i-a urmat. -

ss/.A.Leucuția

11 Septembrie 1947

18 Sept. 1947

00554

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL în continuare declar:

Privitor la participarea deputaților național-tărăniști în parlament opinia mea a fost următoarea:

Imediat după alegeri a fost convocat un comitet Central executiv, care se hotărâscă, dacă luăm parte sau nu în parlament. La acest comitet și eu, cum de altfel toată lumea, eram de acord, ca să nu intrăm în parlament dat fiind, că am considerat alegerile viciate.-

Mai târziu într-o delegație permanentă s'a discutat constituirea Sfatului parlamentar al partidului. Cu aceasta ocazie, deși nu am luat cuvântul în delegație, eram de părerea, că trebuie constituit sfatul, dat fiind, că partidul ne deduse diverse însărcinări în legătură cu cei arestați și deci noi în realitate eram deja în funcțiune, fără să ne fim constituit formal. În aceasta delegație s'a și hotărât constituirea Sfatului și s'a fixat o zi ulterioară pentru aceasta.

În ziua fixată ne-am întrunit în scopul constituirii, însă spre surprinderea mea am văzut că aproape aceași oratori, cari la ședința trecută erau pentru constituire, acum sunt de părerea să se amâne constituirea. Văzând Dl. Maniu acest lucru, a declarat, că D-sa de la început a fost în contra constituirii, dar la ședințe trecute a văzut, că majoritatea membrilor sunt pentru, și D-sa ea șef democrat s'a supus hotărârei majorității. Dar dacă Dl. or acum vor se renunțe sau se amâne constituirea D-sa este de acord. La aceasta ședința eu nu am luat cuvântul.- În cece privește însăși intrarea în parlament, nu am putut să fiu contra, deoarece aceasta chestiune nu s'a

desbătut, ci s'a hotărât convocarea Comitetului central pentru ziua de 29 Iulie, când trebuia să se discute și să se hotărască în această chestiune.-

Relativ la întrebarea, că Dl. Maniu i-ar fi spus Dlui Radu Niculescu-Buzești că în lipsa D-sale din Capitală să lase la mine ceace are pentru D-ă, răspund, că Dl. Maniu mie nu mi-a comunicat nimic în această chestiune, ori fără voia și știrea mea, nu se putea face un asemenea aranjament. În orice caz Dl. Radu Niculescu-Buzești până astăzi nu a venit la mine nici să ia, nici să i-mi dea vreo corespondență, pentru Dl. Maniu. Dealtfel se pare, că acest aranjament a fost făcut în timpul dela 15 Mai încoaci, când Dl. Maniu tot timpul era în București și deci nu era nevoie de intervenția mea, și probabil, că se referea pentru viitor, ceace nu mai este de actualitate fiindcă între timp am fost arestați.-

Este adevărat, că Radu Niculescu-Buzești a fost adus la mine în casă de către fratele său Grigore Niculescu-Buzești pentru a-i fi prezentat Dlui Maniu, cu care ocazie l'am cunoscut și eu.-

Relativ la călătoria, ce am făcut împreună cu Dl. Penescu la Sibiu în luna Februarie, declar, că eu am făcut acest drum pentru a prezenta Dlui Maniu proiectul de statute pe care l'a elaborat o comisiune prezidată de mine.-

Privitor la faptul, că a-și făcut parte alături de Dl. I. Mihalache și Gh. Pop, dintr'un comitet de presă, răspund, că niciodată sub nici o formă nu am făcut parte din nici un comitet de presă.-

ss. A. Leucuția.

București, 18 Sept. 1947.

I

25 Sept. 1947

00556

R E F E R A T

25 Septembrie 1947

ASUPRA ANCHETEI FACUTA IMPOTRIVA ARESTATULUI
LEUCUTIA AUREL, IN INTERVALUL DE TIMP 30 AUGUST- 18
SEPTEMBRIE 1947.-

LEUCUTIA AUREL, cu ultimul domiciliu in
Bucuresti Bdul Schitu Magureanu nr. 19, de profesie
avocat, născut la 16 Aprilie 1895 in comuna Timiş-Călee
jud. Timiş- Terentel, fiul preotului ertedex Ien
Leucutia + si al Elenei, născută Trăilescu.

Are doi frații medici, dintre care unul in
orașul Detroit U.S.A. și al doilea in Bucuresti, și o
soră căsătorită cu Sabin Manuilă.-

Este membru militant in sânul partidului
P.N.T. Maniu, din anul 1926-1927.

A fost ales deputat al județului Timiş- Teren-
tal începând din anul 1929, in mai multe legislaturi.-

Începând din anul 1940, și până la 23 August
1944, a luat parte activă, împreună cu Iuliu Maniu,
fiind unul din apropiații acestuia, la pregătirea actu-
lui dela 23 August.-

A fost ministru al Economiei Naționale, in
al doilea guvern Bănătescu și până la 6 Martie 1945.-

Dela 23 August 1944 și până in prezent, a
deținut următoarele funcțiuni politice, in sânul cundu-
cerii P.N.T. Maniu.-

Membru in Delegația Permanentă a Partidului
și in Comitetul executiv.-

Din vara anului 1946, a fost președintele pr-
vizieriu al organizației P.N.T. Maniu din Arad, unde in
alegerile dela 19 Noiembrie 1946, a fost ales deputat.-

A prezidat o comisiune pentru elaborarea unu
proiect de statut al P.N.T. ului Maniu.-

Din declarațiile ce le dă, în acest interval de timp, rezultă următoarele:

Recunește că a fost în cercurile apropiate ale lui Iuliu Maniu, și că acesta a locuit în mai multe rânduri la el în casă / București Bdul Schitu Măgureanu nr. 19/

Recunește că la Iuliu Maniu, veneau următorii ofițeri militari ? general Negrei Gabriel, Barbu, Vasilescu Petre, Zerzer, cel. Steika și odată la văzut și pe colonelul Bucur.-

Își aduce aminte că într-o ședință a Delegației Permanente a P.N.T. Maniu, Iuliu Maniu, a adus laude lui N. Penescu, pentru activitatea desfășurată în legătură cu strângerea și redactarea materialului documentar, dat lui Etheridge, cu ocazia vizitei de informare, pe care acesta a făcut-o în România.-

Recunește deasemenea că după alegeri, 19 Noiembrie 1946, la o masă ce s'a dat la Pesada, a dat relații, despre felul cum au decurs alegerile, în județul Arad, ministrului Franței în România, Paul BONGOUR.-

Recunește că în luna Mai sau Iunie 1947, reprezentantul diplomatic al U.S.A. Berry, a fost la Maniu pentru a-și lua rămas bun.- Cu această ocazie Iuliu Maniu și-a manifestat regretul pentru plecarea lui Berry, la care acesta a răspuns că va fi mai folositor cauzei românești în noua misiune ce i s'a încredințat / consilier în Departamentul de Stat pentru problemele din Balcani/-

Cu această ocazie i-a cerut și a primit portretul lui Iuliu Maniu, cu o dedicație din partea acestuia.-

La începutul anului 1947, recunește, că a luat parte la o masă, dată în onoarea colonelului LOWELL, pentru că acesta s'a cunoscut pe frunțașii P.N.T.-ului.- La această masă au luat parte.- Hudică, Ghiță Pepp, Ilie Lazăr, Serdici, Imperiu Mateescu.-

Cu această ocazie a aflat că LOWELL, a intervenit personal în U.S.A. pentru ajutarea cu alimente a populației infometate din Moldova.-

Stie de un singur buletin economic pe care Serdici îl redacta și îl prezenta frunțașilor P.N.T.-ului

Recunește că până după alegeri, legătura între Maniu și grupul din străinătate, o făcea Gîrgere Niculescu Buzesti.-

Recunoaște că prin luna Mai sau Iunie a.c. 1953, într-o dimineață, Iuliu Maniu, plecând de acasă, i-a lăsat un act scris la mașină și semnat de Grigore Niculescu-Buzesti, pentru a-i fi înmănat lui N. Penescu.-

Nu după mult timp, a venit Penescu și l-a luat.

Nu cunoaște conținutul, intru'eât nu l-a citit.

Recunoaște că, inițial, era de acord cu toți
ca deputații P.N.T. Maniu să nu intre în Parlament. -

Mai târziu, cu ocazia constituirii Sfatului Parla-
 mentar, într-o şedinţă a Delegaţiei Permanente, cu toate
 că nu a luat cuvântul exprimat în mod manifest părerea,
 însă era pentru constituirea acestui sfat parlamentar.

Recunește cu împreună cu N. Peneșcu, în cursul
lunii Februarie a.e. 1-au vizitat pe Iuliu Maniu la Sibiu
cărui 1-a prezentat proiectul de statut, pe care-l elab-
rase Comisiunea prezidată de el.-

Recunoaște că Radu Niculescu Buzești, a fost
adus la el acasă, de către fratele său, Grigore, pentru
a-i fi prezentat lui Maniu, cu care eccezie l-a cunoscut și
el.-

Nu recunoaște faptul că Iuliu Maniu, după 23 August 1944, i-ar fi împărtășit secrete în legătură cu politica P.M.T.-ului, motivând că acesta este o fire foarte circumspectă și nu spune mai mult de cât trebuie, fiecare în parte.-

De la această dată declară că, partidul a fost constituit în mod emegen și frecare a primit misiuni pe-
trivir funcției ce a avea în conduecerea partidului.-

Dănsul declară că era însărcinat cu problema
economică ale partidului.

Declară că toate chestiunile importante, care frământau viața politică a F.N.T-ului erau discutate în biroul politic al acestui partid, compus din :

Președinte, Iuliu Maniu

Vice președintii, I Mihalache, și M. Popovici

Secretar, N Ponescu

Casier, Ing. Mihăilescu-

Iuliu Maniu, nu discuta problemele politice
de cât cu acestia.-

Nu recuneaste a fi avut misiuni politice după 23 August 1944, în sânul partidului, de cât faptul că a prezidat o comisiune pentru elaborarea unui proiect

00559

de statut al partidului.-

Declară că în totdeauna era în divergență de păreri politice cu Ion Mihalache, pentru următoarele:

a.- Ion Mihalache, susținea reprimirea în partid, a acelor care au deținut posturi de răspundere politică, sub dictaturile Regelui Carol al II-lea și Ion Antonescu ;

b.- Introducerea în sânsul organizării P.N.T. a secțiunilor profesionale.-

El-arată pe Ion Mihalache, a fi fost inițiatorul, organizatorul și animatorul activității secției militare din partid.-

A auzit că acesta a prezidat, mai multe ședințe a acestei secții militare, în București.-

Stie că această organizație, era sub președinția generalului Negre Gabriel ajutat fiind de cel. Steika.-

Declară că în organizația P.N.T. din Arad, unde el era președinte, această secție militară nu a luat ființă.-

Nu recunoaște a fi dat lui Sărdici, material informativ, pentru redactarea vre'unui buletin cu caracter informativ.-

Nu recunoaște să fi făcut parte, alături de I Mihalache și Ghiță Popp, din vre'un comitet de presă.-

Nu recunoaște a fi primit din partea lui Iuliu Maniu, vre'o misiune, în sensul de a primi, de la Radu Niculescu Buzeghi, totul ceace are costă, pentru Iuliu Maniu.-

Nu are cunoștință și nu a participat la pregătirile pentru fuga de la Târnăveni, întrucât în acel timp se găsea la Sevastre.

Nu aprobă, asemenea acțiuni săvârșite pe cale ilegală.-

CAPISTOR.

00560

C.N.S.A.S.

00561

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ȘTEANTA DUMITRU-OPREA, deținut politic în închisoarea Aiud, condamnat la muncă silnică pe viață pentru participare în organizația "Sumanele Negre", declar următoarele :

În ziua de 1 Mai 1946, m'am întâlnit în casa avocatului FEDORCIUC OCTAVIAN, vice-președintele P.N.T. din Jud. Câmpu-Lung-Bucovina și președintele organizației P.N.T. din Vatra Dornei, cu Locot. HAMILTON dela Misiunea Americană și translatorul acestuia, MANICATIDE TEODOR.

Avocatul FEDORCIUC OCTAVIAN ne-a pus la dispoziție o cameră, unde am avut următoarea discuție cu Lt. HAMILTON.

Discuțiile au fost duse de mine și colegul meu PALIACU NICULAE.

Am făcut un scurt istoric al organizației "Sumanele Negre", Locotenentului HAMILTON. Acesta ne-a comunicat că știe de prezența organizației pe teritoriul țării, dela avocatul CORNEL POPP din Bistrița-Năsăud, președintele P.N.T., pe care l-a întâlnit cu ocazia congresului P.N.T. din Năsăud și care i-a comunicat despre Gavrilă Olteanu și Sumanele Negre.

La avocatul FEDORCIUC a fost trimis de CORNEL POPP.

În continuarea discuțiilor, Lt. HAMILTON ne-a promis tot sprijinul material ca: posturi de emisiune, armament, munițiuni, bani, etc. Aceasta în cazul unui conflict armat între U.R.S.S. și americani, cu care organizația trebuia să doteze luptătorii recrutați. Locot. HAMILTON mi-a spus că am găsit cu adevărat persoana pe care o căutam, deoarece D-sa se ocupă în Sud-Estul Europei cu organizațiile subversive care au

00562
acelaș caracter cu organizația noastră, că are legătură directă cu Washington-ul, respectiv cu un general atașat pe lângă președintele TRUMANN.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez fără nici o presiune.

8 Octombrie 1947.

(aa) D-tru Șteanță-Oprea.

00563

23 sept 1946

00564

DECLARAȚIE

Subsemnatul George Kiutescu deținut politic în penitenciarul Aiud declar următoarele :

În anul 1946 luna Martie dl. general Aldea Aurel m'a rugat să viu până la dânsul acasă. Ducându-mă d-se m'a întrebat dacă îl cunosc pe Fărcășanu Mihai iar la răspunsul meu afirmativ mi-a spus că ar dori să-l vadă. Întrebând pentru ce mi s'a răspuns că ar dori să-i ceară lui Fărcășanu să-i alcătuiască un proiect pentru o lege a presei. Proiect care să prevadă sancțiuni contra calomniatorului, sancțiuni aspre pentru ca astfel în momentul când va putea, acest proiect de lege al presei să devină lege.

L'am întrebat dacă spera într'o conjunctură politică care să-i permită aceasta, mi-a răspuns că vrea să-și facă un partid politic și să rupă tineretul atât dela partidul liberal cât și cel dela partidul național țărănesc. L'am întrebat dacă are contact cu tineretul Naț.Țăr. și mi-a răspuns că da, fără să-mi precizeze cu cine, adăugându-mi că-l va întreba pe Fărcășanu să-l pună în legătură cu Horațiu Comaniciu.

La câteva zile interval, Fărcășanu mi-a spus, că l'a văzut pe Aldea la el acasă și că i-a vorbit despre acel proiect de lege al presei cât și despre Comaniciu, pe care voia să-l cunoască și să aibe ocazia a sta de vorbă cu el.

Cred că pe la începutul lunii Aprilie 1946 Fărcășanu mi-a comunicat că în cursul după amiezii din acea zi, se întâlnește cu Aldea și cu Comaniciu, în Str.Niculae Golescu la inginerul Ilin acasă. Aceasta este singura întrebare despre care eu știu între Aldea-Comaniciu.

./.

Cât despre cele ce s'au discutat nu știu mare lucru intrucât au am venit către sfârșitul conferinței pentru a-l lua pe Fărcașanu care în acel timp era cu impresia că este urmărit.

La partea de conferințe la care am asistat era în discuție împărțirea în zone a Munteniei și Olteniei, ca zone unde, să se refugieze cei ce ar fi doriți dintr'un motiv sau altul în cazul unui conflict armat între aliați. Imi reamintesc că Fărcașanu avea o zonă prin Muntenia cred Muscel, iar Comaniciu în regiunea Sibiu sau Vâlcea. După plecarea de acolo pe drum l'am întrebat ce are de gând să facă, mi-a spus că-l consideră pe Aldea nesperios și că își dă seama că sub acest pretext vrea să-l rupă pe el cu tineretul său dela partidul liberal. Lucru pe care el nu îl va face. În legătură cu Comaniciu, mai știu că trăia în acel timp ascuns, în București, unde avea prieteni ce-i dădeau acest concurs.

Una dintre adrese am aflat-o dela Fărcașanu întâmplător adică locuința Ing.Ilin din str.Nicolae Gilescu, acest inginer fiind membru al P.M.T. iar în timpul când nu era în București, se pare, spune Fărcașanu, că avea în regiunea Sebeș adăpost în munți.

Tot Fărcașanu mi-a spus că Comaniciu este fost legionar, și are un grup de intelectuali cu care s'a alipit P.M.T. Replicându-mi ^{că știu} acest lucru, mi-am exprimat mirarea cum un partid democrat poate primi în sânul său o grupare legionară, la care Fărcașanu mi-a răspuns că și ei liberalii au primit oferte dar le-au respins categoric neînțelegând să aibe ceva comun cu mișcarea legionară.

Despre adăpostul lui Comaniciu în regiunea munților Sebeș știu că își alesese această regiune din cauza configurației terenului precum și din cauză că locuitorii erau binevoitori.

Știu deasemeni că Comaniciu a spus că este în curs să-și instaleze în munții Sebeș un aparat de radio emisie.

Generalul Aldea mi-a spus la un moment dat
că spera să obțină dela americani fonduri pe cari el
să le întrebuințeze în strângerea de provizii și pe
cară să le depoziteze în regiunea ce eră aleasă întru
adăpostirea Regelui.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss. Kintescu.

23 Septemvrie 1947.

3 oct 1947

00567

DECLARAȚIE

Subsemnatul KINTESCU GHEORGHE, deținut politic în Penitenciarul Aiud, declar următoarele:

Intr-o convorbire avută cu Generalul ALDEA în cursul anului 1946, cred luna Aprilie, mi-a spus că a ajuns la convingerea că trebuiesc centralizate într-o singură mână toate organizațiile de rezistență din țară. Referindu-se cu această ocazie și la înglobarea de grupe de militari și tineret. În privința tineretului, Generalul ALDEA se referea la Tineretul P.N.T. și Liberal. În ceea ce privește Tineretul P.N.T. se referea la HORATIU COMANICIU, ca un bun organizator cunoscându-l ca atare dat fiind că a fost unul dintre conducătorii Mișcării Legionare.

În cadrul mișcării de rezistență, cu ocazia întâlnirii din casa Ing. ILIU, la care a participat Gen. ALDEA, HORATIU COMANICIU și N. FARCASANU, se hotărâse împărțirea țării în mai multe zone, dintre care îi revenea lui Comaniciu zona Sibiu-Făgăraș, iar lui Fărcășanu Muscelul, înmânându-li-se în același timp și instrucțiunile asupra modului de activitate și organizare a zonelor respective.

În cursul lunii Mai cu ocazia unor convorbiri avute cu Mihai Fărcășanu, acesta mi-a spus că Dl. Maniu ar fi primit o comunicare din partea D-lui Gafencu, prin care i se spunea că rușii în chestia românească vor fi forțați a ceda urmând ca trupele ruse să părăsească teritoriul țării.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez.

ss/ Kintescu Gheorghe.

3 Oct. 1947.

00568

C.N.S.A.S.

26 Aug 1947

03569

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Victor Novac, declar următoarele: În cursul lunii Iunie 1946, fiind căutat de poliție, am plecat la Zornești - Brașov, pentru a găsi un refugiu la casa de vânatoare Diana, pe care o cunoșteam dinainte. De acest lucru știa și Horia Guguianu, care m'a recomandat lui Tudorică Nișcov. Am stat acolo până în cursul lunii August, spre sfârșit, când am venit la București. În luna Noemvrie am plecat în Maramureș, în propagandă electorală, de unde m'am întors imediat după alegeri. La București am stat până în cursul lunii Decembrie, când am plecat la Blaj, iar de acolo după câteva zile m'am reîntors la București. Aici l'am întâlnit pe Horia Guguianu, cărui i-am spus despre planul meu de a mă reîntoarce la Zărnești, unde am plecat împreună cu Cici Ioanițiu. Cu câteva zile-l - 2 - înaintea Crăciunului a venit la mine Tudor Nișcov, împreună cu Rusu și Mocanu, iar pe urmă a venit și Istrate. Tudorică Nișcov mi-a spus că aceștia trei au venit trimiși de către Barbu deoarece și ei sunt urmăriți de poliție din cauza unor incidente întâmplate în cursul alegerilor. Eu i-am primit cu destulă prietenie, însă după câțva timp ne-am certat și ne-am despărțit, dâșii spunându-mi că pleacă la București. De sărbătorile Crăciunului a venit la mine Ghimicescu, care mi-a adus un pachet cu alimente din partea dnei Colonel Mihăilescu, iar pentru ceilalți 3 a adus un pachet din partea dlui Ghiță Pop.

Aceasta este declarația pe care o dau o susțin și semnez.

ss.V. Novac.

Buc. 26 August 1947.

5 sept 1947

00570

DECLARAȚIE

Subsemnatul VICTOR NOVAC, din Blaj, județul Târnava Mică, str. Regele Ferdinand nr. 43, de ani 21, de profesie student, fiul lui + Traian și Elena domiciliați în Blaj, declar următoarele :

Sunt născut în Blaj. Tatăl meu era comerciant de coloniale și manufactură. Liceul l-am făcut la Blaj, până în clase 8-e când am fost eliminat din cauză că am luat parte la spectacolul de teatru " Mama" de E. Zolla, spectacol la care elevilor le era interzis a lua parte. După eliminare m'am înscris la Liceul Comercial din Turda, unde am terminat în vara anului 1944. Baccalaureatul l-am trecut la Blaj, în Iunie 1944.

După aceasta, la sfârșitul lunii Septembrie am venit la București pentru a mă înscrie la Academia Comerțului. În luna Februarie 1945 m'am înscris în Tineretul Universitar Național Tărănesc. Căce m'a făcut să mă înscriu în P.N.T. a fost faptul că am auzit discursul D-lui Mihalecha dela " Aro" din 1944 în care exprime în linii mari programul partidului, apoi, tradiția, precum și faptul că P.N.T. nu își făcea impresia unui partid cu totul democrat, care a contribuit în mare măsură la încheierea armistițiului.-

În decursul anului 1945, până la terminarea sesiunii de examene din Iunie-Iulie, activitatea mea în cadrul P.N.T. a fost aceea de a face înscrieri printre studenți pentru P.N.T. și am participat la cercul de studii al P.N.T., unde se discuta probleme de ordin economic, social, agrar etc. În luna Iulie 1945 am plecat acasă, de unde m'am înscris în Februarie 1946. În timpul cât am stat la Blaj, nu am depus nici o activitate organizată de P.N.T.. După venirea mea în București, cu ocazia unei adunări pe care am avut-o la Clubul N.T. după terminarea adunării, am trecut în grupuri de câte 2-3, 8-10, discutând diverse chestiuni prin Piața Palatului. Aici am fost înconjurati de arestat. După câteva zile, în 5 Martie, am fost arestat și condamnat la 3 luni închisoare ca participant la manifestație fără autorizație.-

00571

Condannarea am făcut-o la închisoarea C.M.C. până la 21 Aprilie 1946 când am fost grațiat.-

După egirea mea din închisoare, am plecat la Blaj, deoarece erau serbătorile Paștelui. Părinții mi-au făcut observații pentru faptul că în loc să-mi văd ~~la~~ carte am ajuns la închisoare. Spre sfârșitul lunii Aprilie am venit din nou la București pentru a mă înscrie la sesiunea de examen din vară. ~~xxx~~ din care în luna Mai am și dat examenul scris la limba română.-

Cu ocazia zilei de 10 Mai, s'a avut printre studenți o închinare zilei de 10 Mai să ne întâlnim la Academia comercială. Aici ne-am strâns cîrca loc de studenți care am plecat la Universitate. Acolo ne-am întâlnit cu un alt grup, cu care am plecat împreună spre Piața Victoriei cu scopul de a defila.- Ajunși în Piața Victoriei, un student din mulțime de al cărui nume nu îmi mai amintesc, mi-a spus că ar fi mai bine să-mi văd de treabă, întrucât ~~xxx~~ deabia am ieșit din închisoare și s'er putea să fiu din nou arestat.

Intru'cât după 10 Mai am fost căutat de poliție la locuința mea din București, am plecat din nou acasă, mai ales că între timp primiseseam vestea că a murit tat.-

După aceasta m'am reîntors la București, spre sfârșitul lui Mai, spre a continua examenele. La București m'am întâlnit cu CICI IOANITIU care mi-a spus că nu trebuia să mă întorc în București, știind că sunt căutat de poliție. Atunci m'am gândit să plec în regiunea Zărnestiului, pe care o cunoșteam dinainte. Am auzit despre acest lucru și pe Horia Guguianu, care era de acolo, precum și pe CICI IOANITIU. CICI IOANITIU și HORIA mi-au spus că o să vină și ei cu mine. La fel și MARCEL RABULESCU mi-a spus că vine și el.

Intru'cât CICI IOANITIU nu avea bani, ne-am adresat Dnei Col. LILIA MIHAILESCU, pe care am rugat-o să intervină pe lângă comitetul de asistență al P.M.T. ca bursa pe care o primeam sub formă de masă gratuită la o continuă să o primesc în bani, pentru a ne putea întreține acolo unde plecam. În afară de Dna MIHAILESCU știa de planul nostru de a pleca din București și BARBUS. După ce Dna Mihailescu a obținut bursa în bani pentru mine și Ioanițiu, Dna Mihailescu ne-a spus că dorește să vină și dăna cu noi la cabană pentru a se odihni câteva zile l.-

La începutul lui Iunie ne-am urcat în tren: Dna. Mihăilescu, Marcel Rădulescu, Horie Guguianu și eu. Am ajuns la Zărnești seara, iar Horie Guguianu ne-a prezentat lui Tudorică Nișcov, care ne-a găzduit până a doua zi de dimineață. A doua zi de dimineață am plecat la Pleiul Foi, la cabana lui Albu. Dna Mihăilescu a stat cu noi circa 10 zile, iar eu o zi înainte de a pleca de acolo a venit și Cici Ioanițiu. Noi aveam intenția de a pleca înapoi la București însă Cici ne-a spus să mai rămânem. Dna Colonel Mihăilescu a plecat la București, iar noi am plecat la cabana din S.K.V. condusă de Tudorică Nișcov-fiul. Ne-am stabilit la casa de vânzătoare " Diana", unde am stat până în luna August. De aici veneam din când în când la cabana S.K.V. Alimentația de care aveam nevoie la procurăm din Zărnești și le aduceam sus, de obicei eu și Cici, iar mâncarea o găteau siaguri.-

Între timp am mai primit bani, dela Bărbuş, pe care mi i-a trimis pe adrese lui Tudorică Nișcov. Deasemenea Rădulescu a primit Bani de acasă, precum și eu, pe aceeași adresă. În luna August am venit din nou la București, eu și Rădulescu, care a rămas definitiv aici, fără o să mai reîntorc decât odată pentru a-și lua lucrurile, prin luna Sept.-Oct.- În București am venit pentru ca să obțin ceva bani dela Bărbuş, care însă nu a putut ca să-mi dea decât bani de tren. Am plecat înapoi la Zărnești, unde m'am împrumutat de bani dela Tudorică Nișcov cu care am plecat acasă. Aci am luat o sumă de bani și haine mai groase, și m'am întors înapoi la Zărnești. După câteva zile, CICI a plecat la București, de unde nu a'a mai înapoiat decât la Crăciun, deoarece era plecat în propagandă electorală.-

În jurul lui 1 Noembrie 1946, am fost chemat de Bărbuş la București, de unde am fost trimis în propagandă electorală în Maramureș. În tot timpul cât am stat acolo nu s'a întâmplat nici un incident. În ziua de 21-22 Noembrie am plecat cu dovadă eliberată de birourile electorale, despre rezultatul votului. Dovezile le-am predat lui Bărbuş când Bărbuş m'a trimis în propagandă mi-a dat 1.200.000 lei. Când m'am reîntors, mi-au mai rămas 600.000 lei, cu care am plecat din nou la Zărnești. După terminarea campaniei electorale m'am întâlnit la București cu CICI IOANIȚIU, împreună cu care am plecat înapoi la Zărnești, aproximativ prin 15 Decembrie 1946. Acolo ne-am stabilit la S.K.V. prin 20 Dec a venit Ruză și Măceanu, împreună cu Schob, care mi-a spus

00573

că Tudorică Nişcov fiul i-a scris pentru că să stea
câteva timp împreună cu noi. Nici eu, nici CICI şi nici
nu îi cunoaştem pe nici unul dintre ei. Eu şi CICI i-am
primit destul de bine. Dăngii mi-au spus că eu fost trimis
de Barbug, fapt pe care nu l-a confirmat ulterior. Şi Tudor
că Nişcov, fiul-După câteva zile a mai venit şi Istrate, pe
care desaltfel Rusu şi Mocanu îl aşteptau. Dăngii mi-au
povestit că îi urmas unora incidente petrecute în judeţul
Someş, au trebuit să fugă de acolo, deoarece erau urmăriţi
de poliţie. Cu ocazia Crăciunului a sosit la noi la cabană
Ghimicescu, care ne-a adus un pachet cu alimente de la Dna
Mihăilescu pentru mine şi Cici şi o scrisoare pentru Rusu
de la Dl. Ghiţă Popp. Nu cunoaştem conţinutul scrisorii şi
nici nu mi-au comunicat ce era în scrisoare. Împreună cu
Ghimicescu a venit şi Tudorică Nişcov, fiul-. A doua zi
Tudorică Nişcov şi Ghimicescu au plecat înapoi. În ianuarie
a venit la Rusu, Mocanu şi Istrate şi învăţătorul Vese din
Someş, care le-a adus un pachet şi scrisoare. În timpul
acestea eu şi Cici eram certaţi cu Rusu şi ceilalţi aşa că
nici nu ne amestecam unul în treburile celorlalţi. Eu şi
Cici locuim într-o cameră mier Rusu şi ceilalţi în altă
cameră. A doua zi învăţătorul Vese a plecat la Bucureşti.
Între timp eu şi Cici ne-am certat definitiv cu Rusu şi
ceilalţi din cauza mănăririi şi a fetelor SCHOB, fapt care
pe ei i-au determinat să se plece.-

Eu mi-am spus că plecăm la Bucureşti şi de atunci
nu i-am mai văzut. Spre sfârşitul lui Ianuarie sau începutul
lui Februarie am plecat şi eu la Bucureşti, cu gândul
de a da examene. Nu am putut să dau examene, deoarece nu
m'am putut înscrie la examene din lipsă de frecvenţă. Am
rămas totuşi în Bucureşti, şi am locuit la Barbug. Cu Barbug
nu am discutat decât foarte puţin de lipsuri pe care eu
dus-o acolo, precum şi de carte pe care ei şi Cici au avut-o
cu Rusu şi ceilalţi. Într-una din zile Barbug a fost arestat, nemai-
având unde locui, am plecat din nou la Zărnesti, la 1 Aprilie.

După câteva zile a venit şi Cici şi ne-am stabilit
la " Diana" intrucât începuseră să vină excursionişti şi nu
mai puteam să stăm la S.K.V. După circa o săptămână Cici
a plecat din nou la Bucureşti pentru că nu mai avea
bani. În ziua de 17 Mai m'am rentors şi eu la Bucureşti, iar
după 2 zile am fost arestat.-

00574

Tin să adaug că după ce m'am întors din alegeri am rugat pe Tudorică Nişcov fiul- ca să-mi procure o armă care să pot merge la vânat. Tudorică Nişcov-fiul- mi-a dat un pistol şi 12 gloanţe.-

Acest pistol mă l'a dat cu titlul de împrumut şi nu i-am plătit pentru el nici un leu. De pistol m'am folosit la vânătoare, însă nu am vânat nimic.- Ultima dată când am plecat de acolo într-o păstură, despre care ştia şi Tudorică Nişcov-fiul.-

Aceasta îmi este declaraţia pe care o XXXXXX
XXXXXX dau astăzi 5 Sept. 1947, şi pe care o semnez propriu

/ss/ Victor Novac.

I
8 Sept. 1947

00575

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul, VICTOR NOVAC, declar în continuare următoarele:

Am primit de la TUDORICA NISCOV, - fiul - 1 / unul / pistol "Pafabelum", 1 / unul / pistol automat și 1 / unul / "Browning" de 6.35, pentru primele două am avut circa 12-14 cartușe, care se potriveau pentru amândouă, iar pentru celălalt de 6.35 circa 2-3 cartușe. Pistoalele mi le-a dat TUDORICA NISCOV - fiul - pt. că unul am cerut eu ca să am pentru vânătoare, iar celălalt pentru ca să le păstrez, deoarece îi era teamă de a mai fi descoperite la el și socotea că la mine sunt mai în siguranță. Nu am întrebuințat pistolul decât o singură dată - la vânătoare, iar odată am tras la țintă.

Pistoalele le-am restituit lui TUDORICA NISCOV, când am plecat de acolo, iar automatul l-am ascuns într-o peșteră în apropiere de cabană. TUDORICA NISCOV, știe peștera în care l-am ascuns.

Aceasta este declarația mea pe care o subscriu, astăzi, 8 Sept. 1947.

n ss/ Victor Novac.

9 Sept 1947

00576

DECLARAȚIE

Subsemnatul, VICTOR NOVAC, declar în continuare următoarele: Privitor la întrebarea despre felul cum era organizat T.U.N.T., răspuns: La intrarea mea în cadrele T.U.N.T., acesta era organizat pe facultăți și rectorate. În centrul București, erau 3 rectorate: Al Universității, al Politehnicii și al Academiei Comerciale. La acea dată (Febr.1945) președintele centrului București era Mihai Târția, iar secretar general era Chicu, student la Medicina Veterinară. Fiecare rectorat avea președintele său, dintre care îmi amintesc că la Academia Comercială era Aurel Ludoșan. La rândul lor, rectoratele erau împărțite pe facultăți. Fiecare facultate avea șeful ei, precum și un comitet compus din circa 5 membrii. Acest comitet era ales de către Adunarea Generală a facultății respective, care era compusă din toți membrii facultății respective, și era însărcinat cu organizarea și recrutarea de membrii. La înscrierea în T.U.N.T., trebuia să semnezi o cerere de înscriere, girată de 2 membrii vechi, prin cari îți luai angajamentul pe cuvânt de onoare, că vei respecta programul, și că vei servi Tara și șeful Partidului. Forul suprem de conducere al Centrului București era delegația permanentă, care era compusă din șefii de facultate. Paralel cu aceasta funcționa și cercul de studii, săptămânal, în care se discutau diverse probleme economico-sociale. Tineretul Universitar, a funcționat sub această formă până la disolvarea Partidului Național-Tărănesc.

Între timp a survenit o schimbare la Academia Comercială, spre sfârșitul anului 1945, când aceasta a fost împărțită în 2; ciclul întâi, cuprinzând anii I și II, care erau ani comunci de studii, și care avea șeful de facultate - ciclu - precum și comitetul său, compus din 4 membrii și 1 casier. Ciclul II era format din studenții celor 3 secții de studii ai anilor III și IV, care erau socotite facultăți separate. Fiecare dintre acestea avea șeful și comitetul său de facultate, care era compus

din 4 membrii și un casier. În plus, mai era șeful de rectorat - peste toată Academia - iar casierul ciclului I. era totodată și casierul general, însărcinat cu strângerea cotizațiilor dela membrii întregului rectorat. Prin cursul lunii Mai-Iunie 1946, îmi amintesc că s'a încercat a reorganiza a T.U.N.T., precum și organizarea tineretului dela sate precum și a celui muncitoresc, despre care nu știu să fi fost organizat până atunci. Șeful tineretului Național-Tărănesc pe Tară era la acea dată Mihai Tartia, iar al celorlate categorii de tineret au fost aleși sau numiți, - nu-mi amintesc - următorii: Ion Bărbus - Președintele pe Tară al T.U.N.T., avocatul Adamescu Președinte al Tineretului dela sate; iar Președinte al Tineretului muncitoresc nu îmi aduc aminte cine era. În cursul lunii Mai 1946, s'a hotărât o organizare a tineretului, pe următoarele baze: (Nu știu de către cine s'a luat această hotărâre, deoarece nu am luat parte la discuții) Știu însă că s'a hotărât organizarea pe "cercuri" care erau grupuri de câte 8 - 10 persoane, conduse de un șef de cerc. Această organizare s'a făcut în vederea alegerilor electorale, care se bănuiau că vor avea loc în toamnă.

Aceste cercuri aveau și un scop de indoctrinare. La început, în aceste cercuri am auzit că se luau unele jurăminte, al căror conținut nu îl cunosc, știu însă că acest fapt a stârnit proteste din partea unora dintre studenți, deoarece acest lucru era socotit ca o încercare de atragere a tineretului spre o formație legionară. În acest scop s'a format chiar și un grup de opoziție, condus de Tătaru, fapt care a determinat să se renunțe la acest sistem. În toamnă, (1946) când am revenit în București, am găsit o așa zisă "Școală de Cadre". Această școală de cadre era sub conducerea Ing. Puiu, avea un caracter strict confidențial, și nu lua parte la dansa decât cei aleși probabil de Ing. Puiu.

Am rugat pe Cici Ionițoiu ca să mă introducă și pe mine acolo, deoarece doresc să știu și eu ce se discută, însă mi s'a spus că nu se poate. Probabil am fost refuzat din cauză că făceam parte din grupul Tătaru. În cercuri

nu erau admise persoane streine de cerc și nici cei din alte cercuri nu puteau lua parte la adunările altui cerc. Stiu că în biroul Ing.Puiu dela sediul partidului am văzut instrucțiuni care se refereau la acelaș sistem de organizare pe cercuri și pentru tineretul din provincie. Stiu că acest sistem se preconiza și pentru tineretul dela sate, care urmau să fie organizat pe cercuri, care erau puse sub conducerea unui șef de sat. Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu, astăzi 9 Septembrie 1947.

ss. Victor Novac.

Ar. pentru arhivă
vol. II

16 Sept 1947

00579

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Victor Novac, declar în continuare următoarele :

În cursul lunii Decembrie 1946, fiind la București, l'am rugat pe Dl. Ioan Bărbuș ca să intervină pe lângă comitetul de asistență al P.N.T. ca să majoreze pentru mine și Cici Ioanițoiu bursa pe care o primeam dela 300.000 lei la 500.000 lei, deoarece acesta ne sunt insuficienți. Dl. Bărbuș mi-a spus că acest lucru trebuie ca să-l obțin ~~de la~~ direct dela Dl. Mantu. Mi-a spus că dănsul cunoaște chestiunea noastră și că el singur este în măsură a ne satisface această dorință.-

Această îmi este declarația pe care o susțin și semnez.-

ss Victor Novac

București 16 Oct. 1947

22 Sept 1944

00580

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Viector Novac, declar următoarele:
Stiu că în cursul lunii Ianuarie 1947, pe când
mă aflam la cabana Piatra Craiului, am venit pentru a face
percheziție un jandarm și doi paznici de vânătoare. În
acest timp eu mă aflam în cabană, unde am fost anunțat
de Roza Vasilescu despre faptul că vin jandarmii. Atunci
am sărit pe fereastră, iar Zuzi Schob mi-a dat armele,
cu care am fugit în pădure. De acolo am văzut cum un
paznic de vânătoare se plimba mereu în jurul cabanei.
La un moment dat a ieșit cabanierul împreună cu jandarmul
și ceilalți paznici, și s-au dus la un grajd care se
află situat aproape de cabană. Pentru ca să văd ce fac
acole, m'am urcat mai în sus în pădure, de unde i-am
văzut făcând percheziție la grajd. Acolo am stat circa
o jumătate de oră, după care timp am plecat în Zărnești.
Pe drum am văzut urmele unui om care cobora în sat.
Ajuns în Zărnești m'am dus la Tudorică Nișcov - fiul -
cărui i-am povestit ce s'a întâmplat sus, precum și
despre faptul că sunt foarte intrigat deoarece nu știam
ale cui sunt urmele pe care le-am văzut în zăpadă. El
mi-a spus că sunt probabil ale lui Rusu, care a coborât
și el cu câțva timp înainte, fapt despre care eu nu
știam nimic. Pe urmă m'am dus cu el într-o casă, unde
am întâlnit pe Rusu, pe Istrate și pe Mocanu. Acolo Rusu
mi-a povestit că în timp ce jandarmii făceau percheziție
și luau apoi masa, a reușit să fugă și el. După câțva
timp, eu care eram certat cu ei, m'am certat din nou,
deoarece Istrate spunea că e foarte bine că s'a întâmplat
așa, deoarece acum cabanierul e să fie arestat în locul
lor. Dimineața eu am plecat sus la cabană, iar seara au
venit și ceilalți trei. După circa 10 minute ei m'au

./.

M.C.

00581

anunțat că și-au făcut bagajele și că pleacă la București. De atunci nu i-am mai văzut decât la București, pe Istrate, în ziua în care am fost arestat. De abia în închisoare am aflat că ei nu au venit la București ei au rămas în aceeași regiune, schimbând numai locul. Ei au plecat spunând că au fost denunțați de către cabanierul Schob.

Acasta este declarația pe care o susțin și semnez.

ss. V. Novac.

Buc.22 Sept.1947.

PROCES VERBAL DE CONFRUNTARE

Astăzi 23 Septembrie 1947 orele 19,30.-

Nei Nicolae Bogdan, Inspector de Poliție asistați de Dl. Cornișteanu Paul și Deleanu Carol ofițeri de Poliției în Direcțiunea Generală a Poliției.-

Precedând astăzi data și ora de mai sus la confruntarea lui CIGERONE IOANITIU cu VICTOR NOVAC, al cărui rezultat este următorul.-

VICTOR NOVAC

CICI IOANITIU a venit în munții, pentru prima dată în Iunie 1946 și a stat cam până în August 1946. La Crăciun 1946 a revenit din nou/ la începutul lui Decembrie și a plecat a doua zi ~~sân xxx~~ a trei zi de Crăciun. A revenit din nou prin 3-4 Aprilie și a stat vre'o patru zile. Prima dată la începutul lui Iunie, 1946 eu am fost sus la Plaiul Foi cu Dna Lelia Mihăilescu când Dna Mihăilescu scobora din munte împreună cu mine, ne-am întâlnit cu CICI IOANITIU, care mi-a comunicat că lucrurile încă nu s'au liniștit și să mai rămân în munți. Dna Mihăilescu a plecat spre București, iar eu m'am reîntors cu CICI IOANITIU la cabana S.K.V.-

CICI IOANITIU cunoștea pe MOCANU, RUSU și ISTRATE și deasemeni știa povestea lor că sunt refugiați în munți și știa că sunt trimiși de Mureșeanu și Ghiță Popp.-

Deasemeni CICI știa că Dna Lelia Mihăilescu mi-a trimis mie și lui un pachet cu alimente prin Ghimicescu

Si eu și CICI am primit de vre'o două ori bani dela Asistența Partidului P.N.T. care reprezentau bursa în bani, câte 300.000 lei de fiecare lunar.-

Menționez că CICI IOANITIU a cunoscut pe MOCANU RUSU, și ISTRATE în Decembrie 1946 la cabana S.K.V.-

CIGERONE IOANITIU

Din cele de mai sus afirmate de VICTOR BOVAC⁰¹⁰⁸³³ pp
recunosc următoarele :

- Nu am fost între lunile Iunie și August 1946 la cabana, ci numai în Iunie 1946 o zi și jumătate. În luna August 1946 am stat 7-8 zile.-

- De Crăciun 1946 am venit cu câteva zile înainte de Crăciun, iar în urma mea la o zi au venit doi indivizi, al căror nume l'am aflat acumă Rusu și Mocanu.-

- Nu recunosc că am primit vre'o sumă de bani dela Asistența Partidului, în afară de 400.000 lei drept ajutor de studiu.-

- Nu am știut că cei trei/ Rusu, Istrate și Mocanu au fost trimiși de Ghiță Pepp și Mureșeanu, ci numai că erau fugiți din Dej, în urma alegerilor.-

- Nu știam că pachetul era trimis de Laslia Mihăilescu, ci dela Pomul de Crăciun.-

CICERONE IOANITIU

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal spre cele legale.-

Inspector de Poliție
N. Bogdan

Asistenți

Paul Cornișteanu
Deleanu Carol,

10 oct 1947

00584

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Victor Novac, student, domiciliat în Blaj, Str. Regele Ferdinand Nr. 43, de 21 ani, necăsătorit, condamnat odată la 3 luni închisoare și apoi grațiat, condamnarea survenită în urma unor manifestații studențești, aceasta în Martie 1946, iar a doua oară condamnat în contumacie la 2 ani închisoare, tot în anul 1946, pentru același fapt, cu ocazia zilei de 10 Mai, declar următoarele :

La întrebarea: Ce calitate aveam în P.N.T. răspund:

Am fost membru al Tineretului Universitar al P.N.T., din anul 1945, luna Februarie, iar din Februarie 1946, am fost ales membru în comitetul de conducere al Academiei Comerciale.

La întrebarea: Pentru care motiv ați fost în munți, răspund: Pentru că eram urmărit de Poliție și mi-am găsit acolo un adăpost.

La întrebarea: Cine știa despre aceasta, răspund:

Despre aceasta știa Dna Col. Mihăilescu și cu studentul Bărbuș Ioan, secretar general al T.Ū.N.T., pe țară.-

La întrebarea: Mai erau și alții în munți, răspund:

În Iunie 1946 când eu am plecat în munți, au avea cunoștință că ar mai fi și alte persoane acolo. Mai târziu însă în Decembrie 1946 au mai venit pe lângă mine și Cioi Ioanițoiu, tot student, care era și el urmărit, încă trei persoane : Rusu Gavrilă, student, Mocanu Gh. și Istrate Alexandru.

La întrebarea: Cine mă ajuta pe mine și pe ei răspund:

Pe mine mă ajuta prin asistența socială a P.N.T., cu 300.000 lei lunar, iar pe ei știu că îi ajuta Dl. Ghița Popp și cu Ionel A. Mureșanu, care le trimitea bani și scrisori.

La întrebarea: Pentru care fapte au fost trimiși în munți Rusu Gavrilă, Mocanu Gh. și Istrate Alexandru, răspund:

Dela Rusu Gavrilă, student și membru P.N.T. am aflat că au fost trimiși în munți pentru că erau urmăriți ca instigatori și participanți la rebeliunea dela Dej, întâmplată cu ocazia alegerilor din Noemvrie 1946.

Aceasta este declarația pe care o susțin și semnez astăzi 1 Oct. 1947.

ss. V. Novac.

3 oct 1947

00585

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul VICTOR NOVAC, student declar în continuare următoarele : În urma manifestației dela 10 Mai 1946, fiind urmărit de poliție, am luat hotărârea de a pleca la Zărnești în munții Piatra Craiului, unde socoteam că îmi voiu putea găsi un adăpost.- D-na Colonel Mihăilescu și El. Ionel Bărbuș pe care i-am anunțat despre hotărârea mea de a pleca în munți nu mi-au făcut nici o obiecțiune, ba din contră, Bărbuș mi-a spus că ar fi bine ca să plec cât mai repede, iar D-na Colonel Mihăilescu după ce a obținut dela prezidența P.N.T., suma în bani pentru mine, s'a oferit să vină și dânsa acolo.-

Am ajuns la Zărnești în jurul date de Iunie 1946, de unde am plecat la Cabana Plaiul Foi unde am stat 10 zile.- După acest timp, D-na Colonel Mihăilescu a plecat la București. În Zărnești m'am întâlnit cu Ioanițoiu, care mi-a spus că ar fi bine să mai rămân în munți și că acest lucru l-a discutat și cu Bărbuș care a fost de aceeași părere.- Totodată d-na Mihăilescu ne-a spus ca să stăm liniștiți în această regiune, care socotea dânsa că ne oferă destulă siguranță până atunci când se vor liniști lucrurile.- Bărbuș mi-a comunicat că va face tot posibilul ca să ne obțină ca regulat bursa pe care o primeam dela P.N.T., să o obțină în bani, și ca ea să ne fie trimisă la Zărnești.- Într'adevăr această bursă am primit-o până în luna August.- În luna August venind la București l-am întâlnit pe Bărbuș pe care l-am întrebat cât timp va mai dura această stare de lucruri, deoarece mie nu-mi convine de loc să stau în munți în loc să-mi văd de examene și de Facultate.- El mi-a spus să am răbdare, deoarece lucrurile se vor schimba în curând, fie intervenind o destindere în viața politică internă fie prin faptul că în toamna acestui an 1946 se vor ține alegerile, cu care ocazie era lucru sigur ca actualul guvern va fi schimbat în urma rezultatului alegerilor.- Pân atunci, m'a sfătuit ca să rămân mai departe în munți și să aștept desfășurarea evenimentelor.- Dela București am plecat înapoi în munți unde am stat până în jurul datei de 1 Noembrie 1946 când am fost chemat de Bărbuș la București.- Venind aci m'am întâlnit cu el, și mi-a spus că m'a chemat pentru a fi trimis în propagandă electorală în Maramureș.- La întrebarea mea dacă ce

././.

ce rost are plecarea mea în propagandă în ajunul alegerilor, el mi-a spus că rostul meu nu este acela de a face propagandă ci acela de a aduce la București dovezi scrise despre rezultată alegerilor precum și un raport asupra stării de spirit a locuitorilor, și asupra eventualelor incidente dacă acestea se vor ivi.- Am plecat în Maramureș, unde am fost la locul de vot din comuna Glod.- Aci nu s'au întâmplat nici un fel de incidente iar după ce am mai strâns câteva dovezi eliberate de către diverse comisii electorale, în ziua de 21 Noembrie am plecat la București.- Ajungând aci, am predat dovezile și raportul lui Bărbuș, care mi-a spus că o să le dea mai departe.- Aci am stat până pe la jumătatea lunii Septembrie, așteptând o schimbare, deoarece mie îmi venea foarte greu ca să mă întorc din nou în munți; unde viața începuse să fie foarte grea, iar întrucât nu aveam bani suficienți, nu aveam nici o posibilitate de a trăi mai omenește.- În acest timp, la 1 Decembrie 1946, s'a ținut la Clubul P.N.T. Comitetul Executiv în care s'a hotărât neparticiparea celor 33 de deputați N.T. la lucrările camerei.- Am auzit că la acest comitet s'au adus acuzații grave la adresa actualului guvern că ar fi falsificat rezultatul alegerilor lucru care se spunea că ne va compromite în fața opiniei publice mondiale.- Din cele ce s'a discutat acolo se desprindea antipatia față de guvern și s'a hotărât ca și de acum înainte P.N.T. să rămână pe aceeași linie de intransigentă opoziție distructivă.- Totodată s'a exprimat speranța că guvernele englez și american nu vor recunoaște ca valabile aceste alegeri și că printr'o viitoare conferință internațională guvernul nostru va fi obligat ca să facă noi alegeri, în prezența ziariștilor străini și a observatorilor anglo-americani.- Totodată am auzit că s'a făcut sau se va face apel și la O.N.U. care să oblige guvernul nostru la acest lucru.- Discutând aceste lucruri cu Bărbuș, mi-am exprimat credința că ar fi fost mult mai bine ca deputații noștri să meargă în Cameră unde vor putea să ducă o acțiune liberă și legală, o acțiune de opoziție cinstită, și de unde vor putea ca să protesteze public asupra tuturor chestiunilor care nu convin P.N.T.- La aceste comentarii Bărbuș mi-a spus că știe Dl. Maniu pentru ce face acest lucru și că probabil are asigurări din partea anglo-americanilor, că aceștia ne vor da sprijinul lor, și că Regele nu se va duce probabil la deschiderea solemnă a Camerei.- Exprimându-mi neîncrederea

0058
că o viitoare conferință internațională care să oblige guvernul de a face noi alegeri se va ține în curând și că mie îmi este imposibil să mai trăiesc în munți în aceste condițiuni, el m'a sfătuit să mă întorc înapoi și să stau acolo liniștit căci este imposibil ca în primăvara lui 1947 să nu se ajungă la o schimbare, într'un fel sau altul.- Aceasta, deoarece după atâta timp de războiu și de lipsuri și după atât timp dela terminarea războiului, întreaga omenire este dornică să se termine odată cu această stare de nesiguranță, fie ea chiar peste câțva timp.- Tot atunci, la întrebarea mea despre faptul că Dl.E.Hațieganul și-a dat dimisia din guvern, el mi-a spus că nu putea să mai rămână ministru într'un guvern eșit din alegeri pe care nu le recunoaște ca valide, și că acest lucru ar fi un non-sens.- În jurul datei de 15 Decembrie am plecat din nou la Zărnești împreună cu Ioanițoiu care venise din Banat, unde a fost în propagandă. Cam prin 20 Decembrie mă pomenesc odată că vin la cabană două persoane.- Rusu Gavrilă și Mocanu Gheirghe care mi-au spus că au fost trimiși de Ghiță Popp și de Bărbuș, deoarece erau fugiți din jud.Someș din cauză că au luat parte la rebeliunea de acolo întâmplată cu ocazia alegerilor, rebeliune al cărei conducător a fost Rusu Gavrilă care era membru al P.N.T.- Rusu mi-a povestit cum a adunat toate satele din Jud.Someș, pe care le-au condus apoi către orașul Dej pentru a ocupa Prefectura și a cere socoteală autorităților pentru faptul că au schimbat rezultatul alegerilor.- Mi-a povestit că s'au apropiat de orașul Dej, și că au văzut locuitorii cum fugeau cu bagajele în mână, de frica sătenilor, pentru a se ascunde pe niste dealuri și în niste păduri în apropiere. Mi-a mai spus că am fost opriti la intrarea în Dej de către armată și că s'au întors înapoi cântând cântece patriotice și strigând " Trăiască P.N.T." și "Iuliu Maniu", în tot acest timp, mi-a spus că el are acela care a organizat această chestiune, și că era cunoscut sub numele de FUIU OLTEANU. La întrebarea mea pentru ce au venit tocmai la Zărnești, mi-a spus că el a vrut să meargă în altă parte, dar că GHITA POP și MUREȘANU i-au trimis aci. (aceasta după ce ne-am certat), după o zi sau două dela venirea lor, a mai sosit și IS-TRATE ALEXANDRU. Atunci ei s'au hotărât ca să facș un chef, iar MOCANU a propus chiar ca de Crăciun să aducă lăutarii din Zărnești care să le cânte, deoarece el este dispus să le plăteas- că chiar și un milion de lei pentru aceasta. Mie, care stiam cât este de grea situația, nu mi-a plăcut acest lucru, și le-am

00588

spus că în loc să se gândească să dea un milion de lei la lacta-
ri, mai bine s'ar gândi să-si cumpere de ei pâine. La aceasta ob-
servatie a mea MOCANU mi-a răspuns că lor o să le trimită GHITA
POPP si MURESANU bani suficienti, deoarece dacă nu le trimite, ei
o să-i denunte, iar lor le e frică de acest lucru. Atunci ne-am
certat pentru prima oară, căci eu le-am spus că nu e frumos din
partea lor, că dacă GHITA POPP nu le trimite bani pentru chesfuri,
ei să-l ameninte cu denunțarea. A doua sau a treia zi de Crăciun
a sosit GHIMICESCU a adus pentru mine si pentru IONITOIU un pa-
chet cu alimente din partea D-nei Col. MIHAILESCU, iar lui RUSU
GAVRILA i-a adus o scrisoare dela GHITA POPP. Din cauză că eu eram
certat cu ei nu mi-au citit scrisoarea însă din cele discutate
ulterior între ei am aflat că GHITA POPP le-a scris să fie li-
nistiti deoarece partidul lucrează imens pentru o cât mai grab-
nică schimbare a guvernului. Când GHIMICESCU a plecat a doua zi
la Bucuresti, eu i-am trimis vorbă lui BARBUS că mie nu-mi com-
vine că i-a trimis pe cei trei acolo, deoarece toată ziua nu se
gândesc decât cum să strice banii pe băutura, iar când le-am fă-
cut observatie asupra acestui lucru ei l-au amenintatx pe GHITA
POPP cu denunțarea. I-am trimis deasemeni vorbă si despre faptul
că m'am certat foarte urât cu ei și că ar face mult mai bine ca să
facă toto posibilul ca să nu mai stea acolo, deoarece din cauza re-
latiilor proaste si a certurilor zilnice între noi, nu ar fi ex-
clus ca să mă denunte si pe mine. Eu eram definitiv certat cu ei si
orice legătură între noi era ruptă în acel moment, fapt care pe ei
i-a determinat ca să se mute cu locuinta în altă parte si chiar
masa o lua separat de mine.

După trecerea sărbătorilor a venit si învățătorul VESA
din Someș, care i-a adus lui RUSU un pachet cu alimente, iar a doua
sau a treia zi a plecat la Bucuresti. Stiu că RUSU l-a trimis pe
VESA la GHITA POPP si la MURESANU, pentru ca să le facă rost de
bani. VESA trebuia să se întoarcă dela Bucuresti peste câteva zile
cu bani, pachet si vesti dela GHITA POPP și MURESANU, pentru RUSU
și ceilalti doi.

Odată cu VESA ei asteptau să vină si BELDEANU pe care
eu nu-l cunostiam. Deasemenea stiu că VESA le-a promis că va aran-
ja si cu CASIM POPP 6 pe care eu nu-l cunosc. - să le trimită pa-
chete cu posta săptămânal. Intre timp, RUSU si ceilalti doi au ple-
cat dela cabana unde eram eu, asa că nu l-am întâlnit pe VESA a
doua oară si nici nu stiu dacă BELDEANU a venit sau nu.

00539

După plecarea lui Vesa a venit la Cabană un jandar și doi paznici de vânătoare pentru ca să facă percheziție.- La cabană nu eram decât eu și Rusu.- Eu am reușit să fug pe fereastră, în pădure, unde am stat câțva timp, iar apoi am plecat la Zărnești, unde m'am dus la Tudorică Nișcov - fiul -.- I-am povestit cele întâmplate, precum și faptul că Rusu a fost arestat.- În seara aceea am fost cu el la un cetățean al cărui nume nu-l știu dar care era morar.- Acolo am întâlnit pe Rusu și pe ceilalți.- Rusu a povestit cum a reușit să fugă, în timp ce jandarmul și paznicii luau masa.- La un moment dat Istrate mi-a spus mie, care mi-am exprimat îngrijorarea că o să fie arestat cabanierul, că bine că a scăpat Rusu și că ar fi foarte bucuros ca să intre la apă cabanierul și familia lui, cu care ei s'au certat tot timpul.- Atunci eu am fost foarte revoltat de această chestiune și m'am certat din nou cu ei și am trecut în altă cameră, împreună cu Nișcov - fiul -.- De acolo am auzit cum Rusu le-a propus celorlalte doi ca împreună cu încă câțiva locuitori din sat al căror nume nu l-am pomenit să meargă în noaptea aceasta sus la cabană, să târăscă cu armele asupra jandarmului și a paznicilor, să intre în cabană pentru a-și lua lucrurile și să plece din Zărnești deoarece nu mai pot să rămână la cabană căci ei erau de părere că i-a denunțat cabanierul, și că acesta a fost motivul pentru care au venit jandarmii să facă percheziție.-

În seara aceea știu că Rusu avea asupra lui un pistol.- Eu, ~~prin~~ care mă aflam cu Tudorică Nișcov - fiul - în camera alăturată și am auzit vorbind despre aceste lucruri : " Ascultă ce prostii vorbește Rusu ", la care Nișcov mi-a spus : " Aceștia sunt nebuni ", și i-a înjurat.-

În acest moment mi-a venit în gând că Rusu în timpul cât a stat acolo și-a făcut anumite legături pe care eu nu le cunoșteam și pe care nu le-a ascuns cu unii dintre locuitorii din Zărnești ; deoarece vorbea cu prea multă siguranță despre un grup de 10-12 persoane, cu care să atace pe jandarmi.- Aceasta mi-a părut curioasă, deoarece ei erau numai trei persoane iar pe mine nu contau, deoarece nu aveau încredere în mine și eram certat cu ei, iar din discuția avută cu Nișcov, mi-am dat seama că nici el nu era prea dispus să facă acest lucru, așa că nu vedeam cu cine ar putea complicita ei un grup de 10-12 persoane.-

00590

Deasemenea nu vedeam cu ar putea fi înarmat acest grup, când ei nu aveau asupra lor decât un pistol, pe care-l avea Rusu.- Tot atunci mi-a venit în minte o discuție pe care am avut-o ei sus la cabană și în care Rusu spunea că trebuie să vină dela Cluj un sublocotenent cu o mașină, care spunea că este a lui (a Subl.) și să le aducă din Someș dela Căsiu Pop două pistoale automate rusești din care se găsesc multe în Someș, rămase acolo cu ocazia războiului.- Nu știu dacă Rusu a primit aceste arme sau nu, deoarece mie nu mi-a spus acest lucru, știu însă că el odată venind dela Zărnești unde fusese după alimente când a intrat în cabană le-a spus celorlalți doi că a găsit pe Subl. acela în Zărnești și că le-a adus un pachet.- După aceasta ei au intrat în camera lor, unde nu știu ce au discutat.- Eu nu m'am dus cu ei, deoarece noi eram certați pe chestiunea alimentelor și nu voiam să creadă că de cum au primit un pachet eu mă și duc la ei în cameră - lucru ~~pe~~ care până acuma nu îl făcusem - pentru a-i obliga pe ei să mă servească din pachetul cu alimente pe care l-a adus Rusu.- Socoteam umilitor pentru mine să le dau imoresia că ași căuta o împăcare cu ei numai pentru a profita și eu de pachetul lor, când până acuma luam masa separat iar ei își găteau singuri, făcând fiecare cu schimbul pe bucatarul.- Am trecut după aceasta cu Nișcov în camera unde erau ei, iar Rusu i-a spus lui Nișcov planul pe care-l avea ~~Nișcov~~ el.- Nișcov a spus că aceasta este o prostie, deoarece ar atrage atenția autorităților asupra Zărneștilor, și că va face el tot posibilul ca să aranjeze cu jandarmul pentru ca să nu se vorbească nimic despre faptul că Rusu a fost arestat și că a fugit.- După aceasta Nișcov a plecat acasă, urmând ca a doua zi să aranjeze chestiunea aceasta, iar noi ne-am oulcat cu toții într'o cameră.- Aici, Rusu se arăta foarte prost dispus și nu-i convenea deloc faptul că Tudorică Nișcov - fiul - nu a fost de acord cu el ca să atace și să desarmeze pe jandarmul dela cabană, iar atunci când eu i-am făcut observație că nu ar fi avut nici arme și nici cu cine să meargă sus, și că dacă dorește nu are decât să o facă el împreună cu Mocanu și Istrate el mi-a spus că eu sunt un copil care nu am făcut nici măcar armata și că ar fi găsit el șinoameni și arme, deoarece el nu a stat cu mâinile în sân.- Când eu i-am spus că aceasta ar fi o prostie chiar dacă ar fi avut elementele materiale, deoarece acest

0059

fapt ar fi atras atenția autorităților, el mi-a răspuns că ar fi fost foarte simplu ca să fi mers sus, să fi făcut prizonieri pe paznici și jandarm, pe care să-i lege de câte un pom până ei ar fi avut timp să-și adune lucrurile și să plece la București.- În afară de aceasta el susținea că nimeni nu ar fi îndrăznit să vină să-l caute, deoarece autorităților le este frică să urce după el în munți, de unde cu o armă bună, poate 2-3 oameni să opună rezistență unui regiment întreg.- Eu i-am spus că acestea sunt închipuiri, la care el mi-a răspuns că eu nu știu nimic și că el a făcut în Someș lucruri și mai grozave cu ocazia rebeliunii, decât acela de a desarma un jandarm.- Totodată a propus celorlalți doi ca să organizeze această chestiune pentru a doua zi, lucru față de care ei erau nehotărâți.- A doua zi de dimineață a venit la noi Tudorică Nișcov - fiul - și eu i-am spus că lui Rusu încă nici acum nu i-a eșit din cap prostia ~~xx~~ cu atacatul jandarmilor.-

Tudorică Nișcov și cu mine ne-am certat din nou cu Rusu, iar Tudorică le-a spus la un moment dat, într'un acces de mânie că ar fi mai bine să plece de unde au venit.- După aceasta Tudorică a plecat ca să aștepte pe jandarmi.- După câteva ore a revenit înapoi, spunând că a aranjat ca să primească înapoi lucrurile lor pe care jandarmul le-a adus jos.- Stiu că Tudorică s'a întâlnit cu jandarmul la o cârciumă, din care cauză era și puțin băut.- S'a certat încă odată cu Rusu, deoarece spunea că era aproape să-l bage la apă și pe el, căci jandarmul a găsit acolo - plicuri - pe a căror față era scrisă adresa lui, precum și o scrisoare, pe care Istrate a scris-o către cineva din Legiunea Someș și în care își bătea joc de cei de acolo, și făcea mare haz de faptul că au reușit să fugă, susținea el - ~~infrunghă~~ îmbrăcat în haine americane și cu o mașină americană.- Deasemenea a găsit și un jurnal de zi a lui Rusu, sau a lui Mocanu, ținut la zi, pe care el l-a început din momentul în care au fugit din Someș.- După aceasta eu am plecat sus la cabană.- Seara, au venit și Rusu și ceilalți și s'a iscat din nou între mine și ei o discuție aprinsă.- Ei susțineau că toate acestea s'au întâmplat numai din cauza cabanierului care i-a denunțat.- Deasemenea mă acuzau și pe mine pentru faptul că i-am scris lui Bărbuș despre neînțelegera dintre noi și că datorită acestui fapt toate acestea au ajuns la cunoștința D-lui Ghiță Popp și a lui Mureșeanu, care într'o scrisoare pe care le-a trimis-o lor, le făcea morală

00592

pentru faptul că cheltuiesc bani pe băutură și pentru faptul că i-au amenințat cu denunțarea.- Ghiță Popp le scria în acea scrisoare că ei au fost ținuți acolo ca oameni de încredere și partidului și că nu se aștepta ca tocmai ei care au lucrat atât de frumos în Someș și despre care sperau că și de aci înainte să facă la fel să ajungă ca să-l amenințe tocmai pe el care îi ajuta și care se îngrijea ca să primească banii pe care el îi socotea suficienți pentru a putea trăi.-

După această discuție ei s'au urcat în camera lor, iar peste circa o jumătate oră au coborât jos, cu bagajele făcute.- Pe mine m'a surprins aceasta, deoarece ei nu mi-au spus nimic despre intenția lor de a pleca.- În orice caz, eu am fost foarte bucuros de acest lucru.- Ei au plecat jos imediat, spunându-mi că vor să plece la București și că vor să prindă trenul din Zărnești dela ora 4 dimineața.- Din acel moment eu nu i-am mai văzut și-i credeam la București, deabia ulterior în închisoare am aflat că ei m'au mințit și că în loc să vină la București au rămas mai departe în aceeași regiune.- După aceasta am venit și eu la București pentru sesiunea de examene din Februarie.- Aci l'am întâlnit pe Bărbuș și mi-am exprimat neplăcerea față de faptul că i-a trimis acolo pe Rusu și ceilalți, i-am explicat motivele pentru care m'am certat cu ei și mi-am exprimat satisfacția că am plecat de acolo.- El mi-a spus că îi pare foarte rău că ne-am certat și că dacă ar fi știut ce fel de oameni sunt nu iar fi trimis acolo.- El credea că o să ne înțelegem bine și a fost foarte neplăcut surprins când a auzit că noi ne-am certat.- Spunea că nu a avut ce face împotriva lor deoarece Ghiță Popp avea încredere în ei și le da lor dreptate.- Când m'am întâlnit apoi cu D-na Mihăilescu i-am povestit și ei despre cele întâmplate acolo, iar dânsa mi-a spus că vina este a lui Bărbuș și a lui Ghiță Popp care atunci când i-a trimis acolo ar fi trebuit să o anunțe și pe ea, și că dânsa ar fi fost mai în drept decât oricine să știe care este situația noastră acolo, deoarece dânsa este acela care se îngrijea de mine și de Cici.- S'a scuzaț despre cele întâmplate spunându-mi că ea nu este vinovată și că a aflat despre vebirea lui Rusu acolo deabia după ce ei plecaseră la noi, și că Ghiță Popp le lua mereu apărarea.- Aceasta o cred, deoarece știu că Rusu de câte ori venea la București locuia la Mureșanu sau la Ghiță Popp unde lua și masa, atunci când era în București.- În timpul cât am stat la București l-am întrebat pe Bărbuș cât timp voi mai fi nevoit să stau în munți deoarece eu m'am plictisit de această viață chinuită

00593

în care nu am făcut altceva decât să-mi pierd examenele.- Deasemenea regretul pentru necazurile pricinuite mamei care m'a trimis la București să fac carte, iar pentru o prostie îmi pierd vremea prin munți.- El mi-a spus că trebuie să mai am puțină răbdare deoarece situația merge spre o clarificare fie prin ratificarea tratatului de pace după care lucrurile vor intra în normal astfel că atunci este sigur că se vor ține noi alegeri, fie printr'o conferință internațională între cei trei miniștri de externe, care el spunea că este imposibil să nu aducă o ușurare în viața politică internă, la fel ca și aceia dela Moscova, din Decembrie 1945.- La București am stat până la sfârșitul lunii Martie, în care timp nu am mai întâlnit pe D-na Col. Mihăilescu care de frica arestărilor, deoarece începuseră internările în lagăr nu mai venea pe la club.- Între timp Bărbuș s'a îmbolnăvit și apoi a fost arestat astfel că eu am fost nevoit să plec din București.- Înainte de a pleca din București m'am întâlnit întâmplător pe stradă cu sora mea, care mi-a dat ceva bani cu care apoi la 1-2 Aprilie am plecat la Zărnești din nou.- După câteva zile a venit și Ioanițoiu, care a stat numai 3-4 zile, după care a plecat din nou la București, astfel că eu am rămas singur.- În jurul datei de 7-8 Mai a venit la cabana S.K.V. Tudorică Nișcov fiul împreună cu D-na Col. Mihăilescu care a venit dela București împreună cu încă trei băuți pe care eu nu-i cunosc.- Dânsa mi-a spus că a venit aci pentru ca să nu fie de 10 Mai în București și mi-a spus că acolo au început din nou arestările în vederea internărilor în lagăr, și că i-a fost frică să rămână acolo.- Avea de gând să rămână la cabană 6-7 zile până când credea dânsa că se vor termina cercetările.- A doua sau a treia zi la 10 Mai am aflat că în Zărnești au fost arestați și trimiși în lagăr Dr. Gogonea și tatăl lui Tudorică Nișcov.- Atunci D-sa mi-a spus că nici aci nu este destulă siguranță, astfel că în ziua de 11 Mai am plecat din Zărnești.- Eu am mai rămas acolo până prin 14-15 Mai când luând cursul de finanțe pentru ca să-mi completez cunoștințele mi-a venit deodată în minte situația mea școlară cu examenele rămase în urmă, am avut regrete pentru faptul că am mințit-o pe mama înșelându-i speranțele pe care le pusese în mine atunci când m'a trimis la Facultate.- Într'un acces de remușcare, am trântit cartea de pământ, și am luat hotărârea să viu la București, unde după ce îmi voi ~~xxx~~ da o parte din examene, să mă prezint autorităților, deoarece doream să mi se lămurească odată situația care pentru mine devenise un chin.

00524

Am plecat deci la București.- Aci am ajuns în ziua de 17 Mai.- La clubul P.N.T. am întâlnit pe Puia Beldeanu student la Belle -Arte ~~prin~~ care m'a întrebat pentru ce m'am certat cu Rusu și că el i-a vorbit foarte urât despre mine.- Eu i-am că aceasta nu mă interesează și că acum nu am timp pentru astfel de lucrări.-Am plecat dela Club și în aceeași seară am fost arestat.- Tot în aceeași zi l-am întâlnit la Club și pe Istrate, cu care am stat de vorbă vre-o cinci minute, și care mi-a spus că nici el nu mai știe nimic despre Rusu și Mocanu.- Eu am plecat, iar dânsul a rămas acolo spunându-mi că-l așteaptă pe Dl. Penescu.-

Aceasta este declarația mea pe care o susțin și semnez

ss/.Victor Novac

București 3 Octombrie 1947

În continuare mai declar următoarele :

Cu armele pe care le-am avut acolo, am fost odată la vânat cu Tudorică Nișcov, dar nu am vânat nimic.- Tudorică Nișcov avea pistolul mitralieră.-Am mai fost odată la vânătoare împreună cu Mocanu, Istrate și Rusu.- Rusu a tras cu pistolul mitralieră după o capră, dar nu a lovit-o deși a tras cu focul automat.-

Adăogirile și ștersăturile sunt făcute de mine

ss/ Victor Novac

București 3 Octombrie 1947.-

00595

C.N.S.A.S.

4 Sept 1947

de serie 00596

DECLARAȚIE

Subsemnatul ISTRĂILĂ ALEXANDRU de ani 28, născut în anul 1919, 24 Martie în comuna Titesti, județul Argeș, fiul lui GHEORGHE și al FLOAREI, de profesie Jd. sub. of. activ în legiunea Jand. Someș, Postul jendarmi Chinești, român ortodox, care știu, ca pe clasa primară, declar următoarele :

După cum am declarat, după încercarea de rebeliune dela Someș Dej.- Am fost arestat, iar mai pe urmă împreună cu jand. major MOCANU GH. care și el era arestat ca și mine pentru faptul de instigare la rebeliune, am avut din locul unde eram deținuți.-

În ziua de 11 XII. 1946, când eram deținut, unde a fost internat și RUSU GAVRILA prin locuitorul FARGAS NICULAI, care la rândul lui o dăduse Flat. ROBOZNEANU GH. șeful jand. Chinești Someș și care el înmânase lui. În bilet după cât mi-a dus aminte scria următoarele : În caz eventual că veți fi arestați și aveți posibilitate de scăpare vă aștept în București la legatia americană, s'au la clubul P.N.T.M. unde ne vom întâlni.-

În noaptea zilei de 11 XII. 1946, am avut împreună cu jand. major MOCANU GH. dela Legiune plecând spre București cu trenul. Ajungând la București în ziua de 13 XII 1946, unde am mers, la o rudă a mea cu numele de MARIA care se afla pe str. Vasile Lascăr nr. 80 unde am dormit două nopți, pe ziua de 15 XII 1947 am plecat spre Legatia Americană cu Serg. maj. MOCANU GH. spre a găsi pe studentul RUSU GAVRILA, acolo am fost întrebați de către ofițerii americani că ce căutăm, noi am răspuns că pe studentul RUSU GAVRILA îl căutăm și că ne primete voluntari în armata americană, în care voriam să ne înrolăm spre a scăpa de urmărire, dinică Serg. major primise vorbă dela avocatul PURCARIU din Dej că se primesc voluntari la Americani și că studentul RUSU GAVRILA este locotenent la americani.- Am fost dați afară dela Legatie, iar noi am plecat spre clubul P.N.T.M., str. Clemenceau nr. 9 unde am găsit pe RUSU GAVRILA, am spus că ne este foame și nici bani n'avem

00592
in care timp mi s'a dat dela club suma de câte 300.000 lei pentru a ne cumpăra de ce avem nevoie.-

Am plecat cu studentul RUSU GAVRILA la Dl. Dr. ANTON IONEL MUREȘANU cam către ora prânzului, ajunși acolo am găsit numai pe doamna MUREȘANU si pe fiul domnelor in vârstă de 12-13 ani.-

Studentul RUSU ne-a recomandat Domnei MUREȘANU prin care a spus că suntem dela Someș și am fost arestați in timpul când s'a terminat rebeliunea. A, fost primiți respectoși de către Domna oferindu-ne camera despre drum unde se află una dormeză, una masă cu telefon, un masină de scris un dulap cu cărți si broșuri, iar pe peretele din dreapta la intrare tablouri cu totți domnii țării și fruntași P.R.T.M. Fiind timpul mesei am fost întrebați dacă am mâncat răspunzând că nu am mâncat. Am fost serviți cu supă de carne, cu friptură de carne, mămăliguță și vin , in această cameră.-

După terminarea mesei am mulțumit frumos aranjându-ne pentru odihnă, pe la orele 15 a venit și Dl. ANTON IONEL MUREȘANU care era plecat ne-am sculat și am fost porțiți la dansul spre a sta de vorbă. Am spus cum am fost arestați si cine era arestată din judet la Legiune, in care timp am văzut că s'a nervat foarte rău și a început să injure spunând că nu se va lăsa până nu va omorâ pe Dl. Comand. de Legiune Dl. BUCIAG șeful Politiei si pe Dl. Prefect NEANU, spunând că aceste persoane sunt vinovate, care sunt tâlhari și își bat joc de popor. A spus că să fim liniștiți că va avea grije de noi si încă mâine 16.III 1946 va sosi la locuința Domnei Sale Dl. prof. Gh. POPP, Dl. Dr. CASIR POPP si alții pe care eu nu-i cunosc sau de bine.-

Seara am fost serviți cu masă după care mai târziu am stat de vorbă iarăsi cu Dl. MUREȘANU care spunea că dacă va scăpa de persoanele de mai sus menționate, va fi cel mai bine pentru noi, am trecut la odihnă până in ziua următoare când am fost rugați de către doamna pentru a ajuta să încălzească sticle la lăzi, care erau de vin, iar studentul RUSU GAVRILA a fost trimis de către Dl. Dr. ANTON I MUREȘANU la un pictor spre a duce tabloul cu portretul Dlui MANIU, pe care il comandase cu suma de lei 3 sau 5 milioane / nu mi-a aduc aminte exact/ Dl. MUREȘANU mi-a spus să stăm liniștiți până după masă când va sosi si Dlul GH POPP si alte persoane care va hotărâ soarta noastră.-

De prânz am servit din nou masa la Dl. MUREȘANU care am trecut la odihnă, pe la orele 16-17 a sosit acasă și Domnul MUREȘANU, care ne-a spus că va sosi și Dnii Gh. Popp, CĂȘIN POPP și alți, după un timp de o oră a sosit toți domnii mei sus menționați care au început discuția, iar noi eram în camera care ne-o oferise, noi auzeam ce se discuta fiindcă Dl. ANTON IONEL MUREȘANU vorbea foarte tare.-

În timpul discuției a fost chemat la dânci în cameră și studentul RUSU GAVRILA, care după un timp oarecare am fost chemați și noi de către studentul RUSU în cameră unde se aflau cu toții.-

Întâi auzisem că este vorba să ne trimită la o vilă a Dlui ANTON I MUREȘANU din județul Trei Scune și în cele din urmă a rămas ca să mergem în casa Zărnești-Brasov.-

Când am intrat în cameră erau adunați Dl. ANTON IONEL MUREȘANU ne-a întrebat dacă vrem să mergem la Someș pentru a începe operațiunea cu Dl. comandant de Legiune, șeful politie, și prefectul s'au la Zărnești.-

Dl. Gh. Popp a răspuns că să fim trimiși la Zărnești că este mai bine și nu este cazul ca să mai începem alte operațiuni. Apoi ni s'a stabilit suma de întreținere pe fiecare lună câte 300.000 lei de persoană care va fi trimiși prin poștă de Dl. Gh. POPP pe adresa lui TUDORICA NISCOV din Zărnești.-

Timpu de două zile cât am stat la Dl. ANTON IONEL MUREȘANU nu am părăsit camera spre a pleca în oraș, decât studentul RUSU GAVRILA care a mai plecat împreună cu Dl. MUREȘANU prin oraș.-

În ziua de 17 XII am fost chemați de către Dl. MUREȘANU în camera unde ni s'a dat suma de câte un milion, mie și lui MOȘANU, iar studentului RUSU GAVRILA a primit suma de un milion și jumătate care amuză ne-a spus că reprezintă cheltuielile cu treau și întreținerea pe luna Decembrie 1946 Noi am părăsit locuința Dlui MUREȘANU plecând la gară, la gară m'am răzgândit că nu mai merg cu dânci și că vreau să merg pe acasă pentru a vedea pe părinți și pe urmă voi veni la ei, prin care studentul RUSU GAVRILA mi-a dat adresa Dlui Dr. GOCONEA din comuna Zărnești-Brasov, unde trebuie să mă prezint.-

00399

Am plecat acasă, iar în ziua de 25.XII.1946 orele 20 am plecat deasă casă la Zărnești unde m'am prezentat la Dl. Dr. GOSOREA care mi-a dat un bilet cu care m'am prezentat la Dl TUDOR NISCOV din Zărnești unde am rămas peste noapte și servindu-mă la masă.-

În zorii zilei de 26 XII 1946 am plecat cu ~~TRAIAN~~ TRAIAN NISCOV sus pe muntele "Iatra Creiului" la cabana de Stat ESCAPE, unde se află ceilalți bășeți de care m'am despărțit din București.-

În afară de studentul RUSU GAVRILA și MOCANU GH. am mai găsit în cabană și pe studenții VICTOR NOVAC și CICI care erau veniți la acea cabană cu vre'o șapte luni mai înainte, de a sosi noi.-

După cum am arătat în altă declarație am stat la cabană până la data de 21 II 1947 când din cauza unor certuri care a luat ființă între studentul RUSU GAVRILA și VICTOR NOVAC din cauza mâncării, am coherat eu cu RUSU GAVRILA, MOCANU GH în comuna Zărnești, unde prin intermediul lui TUDORICA NISCOV m'am instalat la locuitorul ANDREI TEBERCI.

- Aci am stat până după Paște.-

- În tot timpul cât am stat la ANDREI TEBERCI se adunau toți membrii partidului N.T.M. din Zărnești care discuteau diferite chestiuni și pe care îi dau numele mai jos:-

1.- TUDORICA NISCOV 2.- TRAIAN NISCOV 3.- FANICA COPOLEA 4.- GHEORGHE TERCIU 5.- GHEORGHE INCA 6.- Învățătorul TATARU și alți care nu îi cunosc cu numele + toți aceștia erau înarmați cu pistoale care veneau pentru a pune la cale atacuri asupra membrilor P.C.R., atacuri asupra Sediului PCR și atacul asupra Doamnei ANA PAUKER care urma să vină până la data de 1 Mai 1947 în comuna Zărnești.-

Din discuțiile lor se vedea că ~~xxxixix~~ au o ură mare împotriva comunistilor și a guvernului.-

Deosemeni se spuneau că guvernul american sprijină P.N.T. MANIU.-

Imediat după Paște studentul RUSU a hotărât să ne ducem iarăși în munți fiindcă a început să fim luați la ochii de către unii dintre locuitori.-

Ne-am stabilit în munte la cabana ascunsă Podul lui Călinet de la Flaiul Foi, unde era cabanier și Facnic de vânatoare TONTECHI OSCAR

00600

Legătura cu cabana IONISCH OSCAR s'a făcut prin FANTIA COPOLIA si studentul RUSU GAVAILACHEA care i s'a dat o scrisoare / cerate de vizită / pentru ca noi să fim recunoscuți de cabanierul IONISCH. La cabana Flaua Foi am stat peste noapte, urmând ca a doua zi să plecăm dimpreună cu cabanierul IONISCH la cabana ascunsă din Podul lui Călinet, luera ce l-am făcut a doua zi.-

La data de 6-7 Mai 1947 m'am hotărât să plec în satul meu iar apoi să mă prezint la unitate.-

Am plecat spunând călătoriți să mă duc prin pe acasă să văd ce s'peceole după care mă voi reîntoarce.-

Plecând dela Zărnești am dat pela București pela Dl. ANTON IONEL MUREȘANU, găsind acasă numai pe doamna care mi-a spus că să vin pela orele 15 când vine dânsul acasă.-

Am plecat vizavi de locuința Dlui MUREȘANU la un Restaurant, unde am servit o țuică si am așteptat până la orele 15 când am observat pe fereastră pe Dl. MUREȘANU că a venit. Am plătit la chelner pentru ce am consumat, după care am plecat la Dl. ANTON IONEL MUREȘANU, unde am sunat, în care timp am văzut că vine la ușă și întreabă că cine este, eu am răspuns că sunt IONISCH dela Zărnești, după care am fost recunoscut dându-mi-se drumul înăuntru.-

Eu am întrebat când se clarifică situația noastră și nu mai avem nici bani pentru a cumpăra alimente suferind de foame.- Domnul MUREȘANU a spus că situația cu noi se va clarifica în luna aceasta când se va schimba guvernul si atunci vom fi liberi, iar cu bani mi-a spus că este foarte greu a ne mai da, fiindcă are multe persoane arestat la lagăr pe care trebuie să le ajute: mi s'a dat de Dl. MUREȘANU adresa Dlui Gh. POPP spre a merge la dânsul spre a lămurii chestiunea cu ajutorul în bani pentru alimentare, după care am si plecat dela Dl. MUREȘANU la Dl. Gh. Popp în str. Splaiul Unirii nr. 5, unde nu l-am găsit acasă, eu am plecat apoi la gară spre a lua trenul spre Argeș.-

Am luat bilet, m'am suit în tren si am ajuns acasă unde am stat vreo 8 zile după care am plecat la Jiblaa-Argeș la Dl. maior STEFANOVICI, cunoscându-l pe Dl. Mayor STEFANOVICI, știind că este maior magistrat si vroiam să îl rog să mă sfătuiască ce am de făcut.- După ce am spus domniei sale toate povestea mea dela fuga mea din arest si până am ajuns la dânsul Dna mi-a spus că nu este cazul să mă prezint la Legiune, că lucrurile se vor schimba si să mă duc înapoi de unde am venit. Dna mi-a spus că va vorbi cu Dl. maior POPESCU NECULAI dela Insp. Gl. al Jandarmeriei din București cu care va aranja si-

0060
tuțianea și să nu cînt să trădez partidul N.I.M., din care
spunea și că face parte și Dea ca ajutor al Dlui PENASCU.-

După, aceia am plecat la unchiul meu NICU CIOPI din
comuna Turuiscor jud. Sibiu unde am stat timp de 15 zile ca
să-mi spun situația mea. Când am plecat dela el am împrumutat
sume de 500.000 lei pentru a avea de tren, plecând din nou la
Jibla Arges la Dl. Maior ȘTEFANOVICI pe care nu l-am găsit
acasă, fiind plecat la București str. Scirbei Vodă nr. 180.-

Am plecat la București la Dl. maior ȘTEFANOVICI care
mi-a spus să rămân la dînsul pînă după masă cînd urmează a veni
și Dl. maior POPASCU NICOLAE dela Insp. Gral, care a fost anun-
țat de Dl. maior ȘTEFANOVICI ca eu mă aflu la Dea spre a sta
de vorbă cu mine și a-mi clarifica situația.-

În timpul mesei Dl. maior ȘTEFANOVICI mi-a dat 100.000
lei spre a mă duce la un restaurant din apropiere spre a
servi masa.-

Am plecat să servit masa în oraș după care m'am reîn-
ters la Dl. maior ȘTEFANOVICI imediat, în care timp a sosit
și Dl. col. POPA ALEXANDRU tot din jandarmi care se afla în
cadru disponibil, angajase la un proces pe care le avea în
București, pe Dl. maior ȘTEFANOVICI ca avocat, în acest timp a
sosit și Dl. maior POPASCU NICOLAE dela Insp. Gr., în care timp
m'a recomandat Deale.-

Dl. maior POPASCU NICOLAE mi-a spus să fiu lăsat și
să nu mă prezint la unitate că se poate întâmpla să se schimbe
situația cu politica, în caz, eventual că nu se va schimba să
mai aștept pînă la 1 Octombrie 1947, cînd probabil se va de-
vre'a amnistiere sau va lucra Dea în așa fel să fiu scîpat de
situația în care eram implicat.-

Am plecat dela Dl. Maior ȘTEFANOVICI și m'am dus la
Dl. MUREȘANU, acolo am găsit pe Dl. Popa fratele dlui COSIN
POPP, deputatul de Bistrița Mășud al P.N.I.M., care mi-a spus
că Dl. MUREȘANU stă mai mult în Bulevardul Brătianu nr. 5
etaj 7 coapar. 23 după aceia mi-a spus că dacă mă duc la Dea
să nu îi spun că a spus dînsul că se cuprîră pe el.-

Atunci cînd am luat adresa precisă am plecat la
gară unde am scos bilet și m'am urcat la tren mergînd la Zăr-
nești pentru ca să văd dacă studentul RUSU GAVRILA și NOCANU
mai sunt acolo.-

Am ajuns la Zărnești la Dl. TUDORICA NISCOV care mi-a
spus că nu mă mai duc sus fiindcă și ceilalți o să vină de-
vale la cabană se efectuează razie de către o echipă de

agenți dela Brașov, eu am stat la Dl. NULKA, unde a spus NICOLAE NISCOV să stau, în care timp a venit și studentul RUSU, Dl. IULIU MINNEA unde am stat de vorbă, RUSU m-a întrebat dacă vreau să mă mai duc să stau oare să ar fi mai bine, fiindcă nu are alimente și pentru mineși eu am nevoie mai multe și pot sta și camuflat.-

În ziua de 16 Iunie 1947, am plecat dela Zărnești la Sibiu în comuna Turaisor unde am mai stat la Uchiu, după care m'am hotărât să mă prezint la un post din legiunea Valcea.-

În ziua de 9 August 1947, am plecat seară unde am stat până în ziua de 13 August 1947, când am plecat cu niște cartofi spre ai vinde la Drăghisani, în comuna Frundeni m'am dat jos din tren și m'am dus cu cartofi în comuna spre ai vinde după ce i-am vândut cartofi și cu bani pe care i-am avut la mine și după cartofi în suma de 6.100.000/- case silicioane una sută de mii/ M'am știut până în ziua de 16 August 1947 că s'a făcut reforma monetară și că nu mai merg bani. Am căutat cu să mă înscriu și eu la Primăria Frundeni spre a schimba bani și m'am putut obține spre a schimba.- În acest timp am întâlnit pe plot. UNGUREANU GH. care era din acea comuna și făcea serviciul în legiunea Jand. SOMES și mă cunoștea, căruia i-am spus situația cum se prezintă și în unire cu el m'am prezentat la Jand Postului Jand. Zăvideni dela Primăria Frundeni.-

Am fost înaintat prin legiunea Valcea la Legiunea Jand. Somes unde am declarat în mod detaliat timpul cât am fost dispărut, Dlui MARIN VASILSCU IOAN comand. Legiunii Jand. Somes.-

- În care timp am fost dus cu mașina de Dl. Maior și Dl. xheștor de poliției din Dej la Siguranța din Cluj de unde am fost înaintat la Siguranța Generală a Ministerului de Interne.-

Această este declarația mea pe care am dat astăzi 4 Septembrie 1947 nesiliț și forțat de nimeni și care o subția propriu.-

/ss/ Istrate ALEXANDRU

6 Sept 1947

00603

DELEGATIE

Subsemnatul Ing. ALEXANDRU A. IONESCU DOMICILIAT în București-Str. Tokio 10- telefon 20200 născut în București în 1905 Aug. 26, fiul lui Stefan și al Ioanei - Elvira, cu serviciul militar satisfăcut în " Școala de Gaze " în judecată n'am fost dat, declar :

Sunt căsătorit în anul 1945 cu D-na Clara General ILIESCU născută Corcioianu, care este vară primară cu Dl. Iuliu Maniu.-

Dina această cauză Dl. Maniu a fost invitatul nostru la masă de mai multe ori /5-6 ori/ în cerc strict familiar.- Cu acele ocazii D-sa era însoțit fie de Dl. Zaharia Boilă fie de Dl. Leucuția fie de Dl. Gatenberg Venetu.- Când era însoțit de Dl. Coposu îl conducea până la ușă.- O singură dată Dl. Coposu a luat parte la masă și după aceea la rummy.- Niciodată însă nu s'a discutat politică mai ales că eu nu sunt și nici n'am fost membru în P.N.T. și nici n'am militat politicește sub orice formă, iar în prezent deși formal ^{nu} sunt înscris în nici un partid sunt încadrat în "organizația democratică a inginerilor" fiind în primii care au aderat la " Comitetul de acțiune " a inginerilor democrați, acțiune condusă de Dl. Ministru Profiri.- Sunt pe baza acestei atitudini în comisiunea interimară a " Colegiului Inginerilor ".-

Dl. Ilie Lazăr nu se află în raporturi de prietenie cu mine, însă soțiile noastre sunt cunoscute ca ardelence.- De aceea când m'a vizitat prima oară acum 4-5 luni pe la orele 7 seara, a pretextat că se interesează de soția care era suferindă, plecând după o jumătate de oră, astfel că n'am bănuit că vizita lui are alt scop.-

În ziua de Duminică 13 Iulie a.c. pe la orele 9 seara am primit vizita ne anunțată de nimeni a D-lui Ilie Lazăr, care mi-a spus după ce m'a întrebat ce mai fac, dacă s'a dat un telefon de Dl. Romiți Boilă spunându-mi că așteaptă pe Dl. Președinte.- Surprins de vizita neașteptată și neobișnuită ca oră, mai ales că aveam doi prieteni ~~scriși~~ Dl. Lică Sabetay și Dl. Paul Ghimpa la masă cu care venisem de la cursele de galop, i-am spus că nu aștept pe Dl. Maniu și că este imposibil să vie la mine ~~deaceia~~ deoarece nu mi-a dat nici un telefon și nici nu m'a

anunțat sub altă formă, spunându-i că nici nu sunt pregătit să primesc la masă.-

Insistând l-am introdus în birou și după câteva minute am auzit sgomotul unei mașini, cu care a venit Dl. Maniu însoțit de Dl. Ro, iță Boilă.- Mașina era de piață, deoarece Dl. Romiți Boilă a plătit șoferului și i-a dat drumul.- Am fost cu totul surprins, știind că nu sunt pregătit cu nimic la masă.- Dl. Maniu m-a întrebat dacă a venit cineva, la care i-am răspuns că a venit Dl. Ilie Lazăr.- M'a rugat să-i dau voie să vorbească câteva minute cu el.- L-am introdus în birou și m'am retras împreună cu Dl. Romiți Boilă, eu trecând la masă în sufragerie unde am cerut scuze, iar Dl. Boilă a rămas în antreu.-

După maximum 10 minute auzind ușa biroului deschizându-se m'am dus și Dl. Maniu a plecat imediat pe jos însoțit de Dl. Ro, iță Boilă, spunându-mi la revedere.- Imediat a plecat și Dl. Lazăr Ilie fără să-mi spuie decât tot la revedere.- N'am spus celor doi prieteni de această vizită însă i-am spus soției că a venit " bătrânul " și că a plecat, deoarece totul s'a petrecut în câteva minute.- Cu soția ne-am întrebat ce au căutat intrigate că au venit în acest mod neuzitat față de noi.- Sunt sigur că nici soția mea n'a știut mai mult decât mine.-

Nu mai după arestarea grupului lui Ilie Lazăr, aflate din ziare că au încercat să fugă din țară, mi-am închipuit că poate ar fi discutat ceva în această chestiuni, fără să fie sigur pe această presupunere.-

Calific acest gest pe care l-au făcut față de mine și de legile ospitalității, drept un abuz față de un om care n'avea nici o legătură cu politica pe care o ducea sub nici o formă, incalificabil de gravă.-

Prezenta declarație o semnez propriu de bună voie

ss/.Ing.Alexandru Ionescu
Str. Tokio 10
București

6 Septembrie

26 sept 1947

00605

DECLARAȚIE

Subsemnatul Jand.Serg.Major ISTRATE ALEXANDRU
dela Postul Jand. Chinești, Legiunea Jand.Someș, declar:

Nu cunosc în persoană pe Dl.Căpitan Bujor dela
Reg.2 C.F. Cluj, știu numai că purta corespondență cu
studentul Rusu Gavrilă din com.Uzgor, județul Someș, care
se afla cu noi în munți Piatra Craiului.-

Dl.Căpitan Bujor urma săi trimeată copie după
sentința de condamnare dela C.M.Cluj, pentru faptul de re-
beliunea ce s'a produs la data de 20 - 21 Noembrie 1946.

Totodată mai declar că am cetit și scrisoarea
care cu câteva zile o primise studentul Rusu de sărbăto-
rile Paștelui dela Dl.Căpitan Bujor că va veni și Dsa în
vizita la noi.-

Drept care dau prezenta declarație susțin și
semnez propriu.-

ss.Jd.Serg.Major Istrate Alexan-
dru.

26 Septembrie 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Jd.Serg.Maj.ISTRATE ALEXANDRU din Leg. Jd.Someș, declar:

1/. INTREBARE: De cine ați fost trimiși în munții Piatra-Cratului și cu ce scop?

RASPUNS: În munții Piatra-Cratului am fost trimiși de către domnii: Gh.Popp, Anton I. Mureșanu și Casiu Popp, pentru a sta camuflați spre a nu fi urmăriți și a sta la dispoziția P.N.T.M.-

2/. INTREBARE: Ați primit bani, alimente și buletine informative în munți ?

RASPUNS: Am primit bani, alimente și buletine informative în munți dela Dl.Gh.Popp, prin curierii.-

3/. INTREBARE: Ce vi s'a propus la consfătuirea ce a avut loc în casa lui Anton I. Mureșanu din București în legătură cu șefii Autorităților din Dej.?

RASPUNS: Dl. Anton I. Mureșanu ne-a propus să mergem în Dej spre asasina pe domnii: Maior Vasilescu Ivan, Comand. Legiunei, Dl. Șef de Poliție Briceag Ioan, Dl. Prefect și Dl. Locot. Legatului Ioan Comand. Secund al Serviciului E.C.P. cu ocazia zilei onomastice de Sf. Ioan.

4/. INTREBARE: Mi s'au făgăduit recompense pentru acșta ta acțiune și ce anume ?

RASPUNS: Da mi s'a făgăduit câte cinci tigarete de pă-mânt în județul Someș de către Dl. Ione Anton Mureșanu.

5/. INTREBARE: Grupul aflat în munții Piatra Cratului era înarmat ?

RASPUNS: Da din grup era înarmați următorii: studenți Victor Novac, Ciceroni Ioanitoiu și Rusu Gavrilă.

Drept care dau prezenta declarație și semnez.

ss/Jd.Serg.Maj.Istrate Al.

1 oct. 1947

00607

DECLARAȚIE

Subsemnatul Jd.Serg.Major ISTRATE ALEX. din
Legiunea Jd.Someș, declar:

1.- Intrebare: De cine ați fost trimiși în
munți Piatra Craiului și cu ce scop?

- Răspuns: În munți Piatra Craiului am fost
trimiși de Domnii Gh.Popp; Anton Ionel Mureșanu și Casin
Popp, pentru a sta camuflați și a scăpa de urmărire, și a
fi tot timpul la dispoziția P.N.T. Maniu.-

2.- Intrebare: Ați primit bani, alimente, Buletine
informative și scrisori în munți?

- Răspuns: Da am primit, bani, alimente, bule-
tine informative și scrisori, dela Dl.Gh.Popp și Anton I.
Mureșanu, prin curieri.-

3.- Intrebare: Ce vi s'a propus la consfătuirea
ce a avut loc în casa lui Anton I.Mureșanu din București
în legătură cu șefii autorităților din Dej.

- Răspuns: Da ni s'a propus de către Dl.Anton
I.Mureșanu spre a merge la Dej, spre a asasina pe Dl.Maibor
Vasilescu Ioan Comand.Leg.; Dl.Prefect Gh.Neamțu; Dl.
șef de Poliție Briceag Ioan și Dl.Locot.Segartău Ioan,
cu ocazia zilei onomastice a Sf.Ioan anul acesta.-

4.- Intrebare: Vi s'a făgăduit recompense pen-
tru aceasta acțiune și ce anume?

- Răspuns: Da ni s'a făgăduit câte cinci
iugăre de pământ de fiecare în județul Someș, de către
Dl.Anton Ionel Mureșanu.-

Drept care dau prezenta declarație și sem-
nez propriu.-

Jd.Serg.Major ss.Istrate Alexandru.

1 Octombrie 1947.

3 oct. 1947

00608

DECLARAȚIE

Subsemnatul ISTRATE ALEXANDRU, născut la 24 Martie 1919 în comuna Pitești jud. Argeș, fiul lui Gheorghe și Floarea absolvent al școlii sub. Ofițeri jandarmi de profesie sergent major în legiunea jandarmi Someș cu ultimul domiciliu la Postul de Jandarmi Chiuești jud. Someș, neăsătorit condamnat nu am mai fost declar următoarele :

La 20 Noiembrie 1946 în județul Someș și anume în comunele Chiuești, Măgoaja, Rugăsești, Căței, Urișor și Guzdioara a izbucnit un început de rebeliune care apoi a căpătat un caracter foarte grav tinzând să cuprindă întreg județul și orașul Dej.-

Această rebeliune la care a instigat studentul RUSU GAVRILA și ANTON IONEL MUREȘANU și CASIU POPP, aceștia doi fiind ascunși în comuna Urișor jud. Someș, a izbucnit deoarece membrii P.N.T. MANIU era nemulțumiți de rezultatul alegerilor.- Populația s'a îndreptat spre Dej înarmată cu furei și cu topoare având în frunte pe studentul RUSU GAVRILA și alții.-

Rebeliunea a fost lichidată în urma intervenției armatei, iar ca urmare la arestările făcute am fost reținuți subsemnatul, serg. major MOCANU GHEORGHE și plot. ROHOZNANU GHEORGHE șeful postului jandarmi CHIUEȘTI Someș, sub învinuirea de instigare și favorizare la rebeliune. După 15 zile de reținere subsemnatul împreună cu serg. major. MOCANU GHEORGHE am evadat dela închisoarea Legiunei Jandarmi unde eram reținuți și am venit la Buețești unde am luat contact cu studentul RUSU GAVRILA ANTON IONEL MUREȘANU, GHEORGHE POPP și CASIU POPP. Am fost găzduiți la domiciliul lui ANTON IONEL MUREȘANU unde am avut o consfătuire.-

Cu această ocazie ANTON IONEL MUREȘANU și

///

00609

GHEORGHE POPP și CASIU POPP mi-a propus mie, lui MOCANU GHEORGHE și RUSU GAVRILA să plecăm la Dej și să asasinăm pe dnii.- VASILESCU IOAN Comandantul Legiunei Jandarmi NEAMTU GHEORGHE, prefectul județului, BRICEAG IOAN șeful poliției Dej și pe dl. lt. SEGARTAU IOAN Comandantul Ssecund al serviciul E.C.F. al Legiunei Jandarmi Someș, iar pentru această acțiune ~~mi~~ ni s'a promis de către ANTON IONEL MURESEANU câte 5 jugăre de pământ pentru fiecare pe care ni-l dă în județul Someș.- Noi am refuzat propunerea de asasinat și în urma consfătuirii avute de cei prezenți la propunerea dlui GHEORGHE POPP s'a hotărât trimiterea noastră în Zărnești spre a scăpa de urmărirea poliției și a Siguranței și a sta la dispoziția P.N.T. MANIU urmând a ne conforma ordinelor ce ni s'ar trimite prin curier special dela București.-

Declar că atât la plecarea noastră din București cât și în timpul cât am stat aseunși în munții Piatra Craiului am fost întreținuți cu bani și alimente de către Dnii GHEORGHE POPP și ANTON IONEL MURESEANU, personal la București și prin curieri când ne aflam în munții unde ne-au trimis scrisori de încurajare și buletine informative. Mai declar că grupul aflat în Munții Piatra Craiului, grup din care făceam și eu parte era înarmat cu pistoale mitraliere și grenade.-

Declar susțin și semnez propriu și nesilit de nimeni.-

/ss/ ISTRATE ALEXANDRU

3 Octombrie 1947.-

Fiind în continuarea declarației mele mai declar că pachetul cu alimente, bani scrisori și buletine informative ni se trimiteau și le-am primit prin următoarele persoane.- Studentul GHIMICESCU, învățătorul VESA IOAN, din comuna Urișor Someș, GHEORGHE JINGA din com. Zărnești-Brasov, TUDORICA T. NISCOV și NITA TARATU din comuna Zărnești Brasov.-

Declar susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.-

3 Octombrie 1947

/ss/ ISTRATE ALEXANDRU,

00610

C.N.S.-A.-S.

Dorin
00611

DECLARAȚIE

Subsemnatul Serg.Major MOCANU GH. din Leg.Jand.Someș
declar următoarele:

Intrebare: De cine ați fost trimiși în Munții Piatra Craiului, și cu ce scop ?

Răspuns: Noi am fost trimiși în munți Piatra Craiului de către Domnii Anton Ionel Mureșanu, Casiu Pop, Ghiță Pop cu scopul de a sta ascunși să nu ne găsească poliția însă în caz de va începe o rebeliune în țară să luăm contact cu populația și fiind tot timp la dispoziția P.M.T. Maniu.

Intrebare: Ați primit bani, alimente, scrisori de încurajare și buletine informative în munți și de la cine ?

Răspuns: Am primit bani, alimente, scrisori de încurajare și buletine informative de la Ghiță Pop și Anton Ionel Mureșanu prin curier și prin poștă.

Intrebare: Ce v'a propus Anton Ion Mureșanu la consfătuirea care au avut loc în casa lui din București, în legătură cu șefii autorităților din Dej ?

Răspuns: Dl. Anton Ion Mureșan ne-a spus că ne înarmează cu pistole și grenade spre a merge la Dej și spre a omorâ în noaptea de Sfântul Ioan 1947 pe Prefectul județului Dej, pe Dl. Chestor Briceag, pe Dl. Loc. Sigartău, Comandantul secund al E.C.F. al Legiunii Dej, și pe Dl. Maior Vasilescu Comandantul Legiunii Jandarmi Dej - Someș de oarece sunt comuniști.-

Intrebare: V'a făgăduit ceva în legătură cu aceasta misiune și anume ce ?

Răspuns: Ne-a făgăduit câte cinci jugare de pământ fiecare dintre noi la el în Someș, și anume mie, lui Istrate și lui Rusu.-

Intrebare: Grupul din munți Piatra Craiului ~~era~~ înarmat ?

Răspuns: Da grupul din munți Piatra Craiului ~~din~~ care făceam parte și eu era înarmat cu pistoale, pistoale mitraliere și arme și grenade.

Drept care dau și semnez prezenta declarație ne silit de nimeni.

ss. Serg.Major. Gh.Mocanu

8 Octombrie 1947.

5 Sept 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul jend. serg. major **BOCANU GHEORGHE** dela Legiunea jend. **Someș Dej**, original din comuna **Valea lui Ion** jud. **Bacău** de religie ortodoxă română necăsătorit legal, în continuare declar următoarele, în ziua de **19.XI.1946** pe la orele **11** a vădit studentul **Rusu** cu nume fals și anume **Oltu Puiu** care era printre populați și eu l-am întrebat cine ești dumneata, el mi-a răspuns că este un student din comuna **Urșilor** **Someș** și este trimis de către **Ionel Mureșanu** și **Emil Hătișanu** la secția de votare a noastră și mi-a spus că în aceste alegeri sigur va reuși **Iuliu Maniu** și noi să fim alături de dânsul căci vom fi fericiți toată viața noastră și eu i-am dat pace căci aveam ordin de la Legiunea de jend **Someș** și **Prefectură** că nu avem voie să arestăm nici un om politic și mi-a spus **Rusu** că, chiar dacă nu va putea reuși **Maniu** eu să țin alături de dânsi că tot fericit voi fi și eu mi-am căutat de serviciu meu pe care îl aveam pentru menținerea ordinii de această știe și **Istrate** și **pl. Roșozanu Gh.**-

Stiu că **Pl. Ionel Mureșanu** le trimis pe **Rusu** în oraș ca să aducă un portret de a lui **Iuliu Maniu** pe ziua de **16. XII. 1946** care costa **6 milioane** sau **11 milioane** sigur nu pot ști, dar eu nu l-am văzut acest portret de toată această știe **Călin Pop** și **Istrate Alexandru**- în ziua de **18. XII. 1946** m-a luat pe mine **Istrate** și **Rusu** într-o magazie la **Ionel Mureșanu** ca să scotem niste sticle pentru a le înpaketa în lăzi pentru a aduce **vin**, a chemat un camion depe stradă adus de **Rusu** și trimis de **Ionel Mureșanu**, care i-a plătit suma de **35.000 lei** și am încărcat lăzile cu sticle în camionul în care nu știu precis **3 sute** sau **8 mii** sticle și m-a trimis pe mine cu el și pe **Rusu** la un depozit de vin pe care nu știu eu cum să spun

dar cred xxxxxxxx pe str. Buzesti nu stiu numarul si
nici adresa.-

Am mers si am lasat sticlele acolo si m'am rein-
tors inapoi la Ionel Mureseanu.-

Acceasta imi este declaratie pe care o dau ne silit
de nimeni pe care o sustin si semnez propriu.-

/ss/ serg. major Mosanu G1

5 Septembrie 1947.-

VI

5 Sept 1942

~~de scris~~

scris
00615

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul jand. Serg. maj. Mocanu Gh. din Legiunea Jand. Someș, născut în anul 1919 în comuna Valea lui Ioan, județul Bacău, nechestorit legitim declar următoarele:

În ziua de 20 Februarie 1946 după terminarea alegerilor pe la orele 14 a venit în comuna Chinești învățătorul Boldur Niculesc din comuna Căgești județul Someș, și care a luat contact cu studentul Rusu Gavrilă care rămăsese de la alegeri pe la părintele Georgiu Tănase, președintele partidului N.T. din comuna Chinești jud. Someș și s'au întâlnit ei amândoi în fața cooperativei și învățătorul Boldur a trimis imediat pe un băiat la cântărețul Botcă Gavrilă tot din aceeași comună ca să vină cu cheile de la biserică ca să tragă clopotele și să se adune poporul din comună, a venit cu cheile și i-a spus învățătorul Boldur să meargă la biserică să tragă clopotele, el s'a dus și le-a tras și s'au adunat vreo 200 de oameni din aceeași comună și le-a spus învățătorul Boldur că trebuie să mergem la Dej ca cei comunisti au falsificat voturile și procesele verbale și a spus că este și Ionel Anton Mureșianu care așteaptă în comuna Urișor jud. Someș, care ne așteaptă ca să intrăm în orașul Dej ca să vedem ce s'a făcut cu voturile noastre și cu procesele verbale, șeful de post și anume cu numele de Roboșanu Gh. mi-a dat ordin ca să merg la Primăria comunei Chinești jud. Someș și să raportez cazul Legiunii de jandarmi Someș eu am executat ordinul și am mers la telefon și am raportat cazul chiar dlui. căpitan Vasilescu comandantul Legiunii jandarmi Someș și dlui. președinte al județului, și dl. căpitan m'a întrebat unde este șeful de post, eu i-am raportat că este în dispozitiv împreună cu serg. major Istrate și cu jandarmii pe care îi avea la scel Post, și mi-a dat

00610
ordin dl. căpitan să stau la telefon și să-l țin la curent cu tot ce se întâmplă prin comună și să raportez situația din cinci în cinci minute, ei i-am ținut la curent cu toată situația până pe la orele 24 noaptea și pe la orele 24 noaptea am rupt linia telefonică din comună Urișor jud. Someș dar eu n'am părăsit telefonul, am stat tot acolo până a venit șeful de post care a fost dus la Legiune pentru a primi ordine.

De către cine au fost conduse comunele Chiuești, Măgoja, Străbu, Boireni, Rugărești, Cășei, Urișor, Cuzirău, Cătcuș, au fost conduse de către studentul Rusu Gavrilă și învățătorul Boldur Niculae din comună Cășeu-Someș.

Curierii în comună Măgoja și Străbu și Boireni au fost trimiși de către studentul Rusu Gavrilă și învățătorul Boldur Niculae, pe cine a trimis, pe Tătaru Lich, Farcaș Vasile cu soția femeii Farcaș Maria din comună Chiuești - Someș în comună Străbu - Someș. Iar în comună Măgoja a trimis pe curierul Danciu Vasile cu celal lui propriu, cine a stricet podul Salătrac și mine a rupt linia telefonică în timpul alegerilor - au fost o echipă de tineri comandată de învățătorul Veș, trimiși de studentul Rusu Gavrilă. Când a văzut șeful de post că nu mai funcționează telefonul m'a trimis imediat în comună Cășei pentru a comunica Legiunii rezultatul și pentru a repara podul Salătrac. Eu am executat ordinul dlui șef de Post și în termen de 5 ore au fost toate gata aranjate, podul și linia telefonică.

Într-o zi după alegeri cam prin 25 - 26 Decembrie 1946 a primit șeful de post un ordin pentru a se prezenta la Legiune, el a plecat imediat și a stat vreo 4 zile la Legiune, pe urmă a venit la Post unde a stat vreo câteva zile și a fost chemat din nou la Legiune împreună cu ser major Istrate Alexandru, dar pentru ce i-au chemat eu nu pot ști precis, dar pe ziua de 3 Decembrie 1946 am primit și eu un ordin de la Legiune ca să mă prezint la Legiune cu toți jandarmii pentru instrucție R.C.P. dar pe

00617

la orele 18 tot în aceeași zi a venit la postul meu o patrulă de jandarmi care era compusă din 2 jandarmi și un sergent major și anume cu numele de Colceag Teodor și mi-a spus că trebuie să merg să arestez pe dosana preotesea a lui Pope Georgiu Atanase și pe învățătorul Vesa, am mers cu dânsul și am arestat pe soția preotului Georgiu Atanase dar pe învățătorul Vesa nu l'am găsit acasă și am spus căci îl aduc eu când vine în clasă la copii, am stat la pândă până la orele 8 dimineața și l-am prins și l-am dus la Legiune pentru cercetări și când ajung eu acolo dl. plut. major Voicu Coman mă dezarmează și pe mine și îmi ia arme și cartușele și îmi spune că sunt deținut pentru cercetări, eu am spus că bine, și stau pe acolo prin legiune dar la masă mergem în orașul Dej și cu ocazia aceasta am luat contact cu avocatul Fugocșu tot un mare reacționar al P.M.R. și îi spun toată situația lui căci suntem deținuți la Legiune, dar pentru ce nu știm și el stăncis îmi spune căci noi nu știm ce să facem căci ne-a trimis studentul Rusu Gavrila căci dacă se va întâmpla și ne va aresta să fugim la București la el la Legatia americană căci el e acolo și l-a avansat la gradul de locotenent și dacă vom merge și noi vom fi sigur avansați la gradul de sublocotenent și mi-a spus că să luăm contact cu țărâna Farcaș Nicolae sau Gavrila - nu pot ține bine minte cum îl cheamă - căci el a venit seara dela studentul Rusu dar cu ocazia că șeful de post Bohoran Gh. a mers în comune Chiuești pentru a da postul în primire a vorbit și cu acel Farcaș care a venit dela București dela studentul Rusu Gavrila și mi-a spus mie și sergentului major Istrate căci i-a spus Farcaș Gavrila lui că studentul Rusu a trimis pe dânsul ca să mergem la București la el căci ne va avansa la gradul de sublocotenent, eu pe ziua de 10 Decembrie 1946 am vrut să raportez dlui Comendant al Legiunii ca să-mi dea drumul acasă ca să-mi iau schimburi și nu mi-a aprobat, dar când m'am întors de la dl. Căpitan Vasilescu

00618

m'am întâlnit cu avocatul Pașcagiu iarăși și spun căci noi
vrem să mergem la București, el ne spune căci facem foarte
bine și spune multe complimente lui Pop Cășiu și Ioan Ma-
reșianu, și pe când mă duc la Legiune și venim și Istrate
dl. locotenent Macoveiu ne înjură și ne bagă într-o închi-
soare, mai bine zis closet, și ne ține până pe la orele
8, în seara zilei de 10 Decembrie 1946 pe când ne scoate
și mi-a spus că să mâncăm și să intrăm iar, între timp ce
mâncăm vine dl. locotenent Sigartu și ne spune înjurându-
ne căci pe noi ne va deporta cât de curând, dar noi l-am în-
trebat de ce dar dușmanul a spus căci om vede noi, atunci
eu am vorbit cu Istrate Alexandru să plecăm, în ziua de 11
Decembrie 1946 pe la orele 8 dimineața a venit și Flut.
major Voicu și mi-a spus la fel că ne va deporta, atunci
eu cu Istrate am vorbit că să plecăm înainte de a ne depor-
ta și în seara zilei de 11 Decembrie 1946 pe la orele 22
am plecat pe poarta principală și ne-a întrebat sentinela
unde mergem dar noi am spus că să bem un spirit, am mers
și am luat câte un spirit și am plecat mai departe spre
gară - am ajuns pe la Casa Cercului unde aveam eu un prie-
ten ^{cu numele Carol, Macovic} și am stat la el până la ora 2 noaptea până la tren,
el ne-a condus până la gară și ne-a scos bilete el până
la Cluj, când am ajuns la Cluj, am mers la Spitalul de orb
la un prieten Botea Vasile și pe urmă am mers și am scos
bilete de la Biroul de Voiaj și am scos bilete și pe la
orele 17 seară în ziua de 12 Decembrie 1946 ne-am suit la
trenul rapid. Pe la orele 8 dimineața, în ziua de 13 De-
cembrie 1946 am ajuns la București în Gara de Nord atunci
noi am venit până în piața Tache Macelarului pe Str. Ateler
și am băut câte o țuică la un cârciumar cu numele de Cră-
cian, pe urmă am plecat spre Penescu căci eu știam unde
stă de când mergeam eu cu masele gărzii pe când era Ministru
în anul 1945, dar nu l'am găsit așa mi-a spus servitoa-
rea căci este la club P.N.T. și noi am plecat la o să-
teană de a lui Istrate ce era servitoare la o engleză și
pe Str. Vasile Lăzăr 24 și am mai stat acolo până la orele
11 - 12. Tot în aceeași zi și serg. major Istrate a între-
bat-o unde este Legația Americană și ea a spus că este pe
strada Batistei în casele lui Mihai Antonescu și ne-a con-

00610
dus eu până acolo aproape și ne-a arătat unde este, și
noi am ajuns la ușile Legăției unde era sentinela român
și i-am întrebat dacă se poate și soldatul că da, am
intrat și eu întrebat dacă a fost studentul Rusu pe acolo
și mi-a răspuns o d-ră căci nu știe ca să mai stăm puțin,
am mai stat și vedem că vine unul gras și se recomandă
Alimănișteanu și ne poartă sus la al doilea etaj la loc
tenantul Rara și ne întreabă ce-i cu noi, noi îi spunem
dacă cunoaște pe studentul Rusu, el spune că nu și îl
întrebăm dacă pe unde-l putem găsi și ne spune pe urmă
că a fost pe la ei dar a plecat la Club și noi îl găsim
acolo, și ne-a dat afară de acolo și ne-a spus să mergem
la Clubul P.M.T. noi am plecat la Club și când am ajuns
acolo am găsit pe un secretar cu numele de Ioniță din Iaș
și ne-a întrebat cu cine avem treabă, noi am spus că, cu
Chiță Pop sau Ionel Mureșianu, el mi-a spus că vin imedia
a telefonat la Ionel Mureșianu acasă și în timp de o jumă
tate de oră a venit, a dat mâna cu noi și mi-a spus bravo
băieți, de acum sunteți ei noștri. Între timp vine și
Căpșeu cu studentul Rusu și trec într-o cameră și vorbesc
ei ca să ne dea câte 3 sute mii lei pentru masă cât timp
vom sta în București.

Ne-au dat banii și să plecăm ca seara pe la orele
8 să ne întâlnim cu Chiță Pop, Ionel Mureșianu și Căpșeu
Pop. Ne-a întrebat unde poate să ne găsească și Istrate
i-a spus lui Rusu ca să vină în str. Vasile Lăzăr 24, dar
în seara aceea nu a venit studentul Rusu și noi am dormit
acolo la cunoștința lui Istrate, și a doua zi am mers iar
pe la Club și am întrebat unde stă Mureșianu, mi-a dat
adresa Dionisie Lupu 65. Am venit pe la 12 ziua vis-à-vis
de hotelul care stătea el și am stat la masă și când a
ajuns venit l'am văzut și pe urmă am mers la el acasă
și am sunat și el stătea uitându-se pe un ochi mic ne-a
recunoscut și ne-a dat drumul îndreptându-l la el și când am
intrat la el era acolo studentul Rusu Gavrilă și studentul
Bărbuș, Ionel Anton Mureșianu. Mi-a făcut cunoștință cu
Bărbuș și ne-a dat masa și pe urmă ne-am culcat într-o
cameră la el și am dormit până seara pe la orele 20.

In ziua de 14 Decembrie 1946 văd că vine un om îmbrăcat domn dar era tare slab și bătrân și întreb pe studentul Rusu cine este el, îmi spune că e Ghiță Pop și mei vine și Casiu Pop și trece în altă cameră cu toți și discută ei acolo împreună cu studentul Rusu, și pe la orele 22 - 23 tot în aceeași seară mă cheamă și pe mine și Istrate la ei și facem cunoștință cu Ghiță Pop și Casiu Pop și ne întrebăm dacă ne ajunge câte 500.000 mii lei pe lună sau nu și noi spunem că nu atunci spune că la plecare ne va da câte un milion dar Ionel Mureșianu față de Ghiță Pop și Casiu Pop spune că el ne dă câte 2 hectare pământ la vila lui în comuna Rus județul Someș dacă noi vom merge de Sfântul Ion la Peș ce pe când or fi adunați toți la ziua aniversară a lui locotenentul Sigartău și șeful Poliției dl. Briceag și dl. Prefect al județului să-i aruncăm în aer cu toți, noi am spus căci prostia aceasta nu o facem noi că am făcut una și Ghiță Pop spune căci nici nu trebuie făcută, ei au plecat fiecare acasă și a rămas să mei stăm o zi căci eu vin a doua seară iar la Mureșianu, noi am stat la masă și ne-am culcat a doua zi am stat la masă și am mers în oraș și ne-am cumpărat plicuri și felicitări pentru Crăciun și le-am scris tot la Mureșianu, eu i-am scris lui tatăl meu și lui logodnica mea, dar adresa nu le-am dat-o căci nu am știut unde mergem, am stat la masă pe ziua de 16 Decembrie 1946 și ne-am culcat, iar seara vedem că vine Ghiță Pop și Casiu Pop și dă mâna cu noi și doamna Mureșianu pregătește masa și ne invită la o masă comună cu toți, ne-a servit cu țuică înainte de masă și pe urmă eu vin și spunându-mi căci Guvernul Croze nu ducescă nici până la 1 Ianuarie 1947 și venim noi la putere și vom fi fericiți - dar lui Casiu Pop noi îi spunem căci am evadat dela Legiune, el ne spune căci să ne dăm imediat demisia, ca să punem data din urmă, cu 2-3 zile înainte de alegeri și direct la I.G.J., noi am dat demisia împreună cu Istrate și am mers și ne-a dat câte un milion lei la fiecare lui Rusu și Istrate și mie și un bilețel lui Rusu către Dr. Gogones din comuna Zărnești județul Brașov și un bilețel către studenții dela cabana

00621

E.K.V. piatra Craiului și am plecat la Gara de Nord și am scos bilete cu cu Istrate de la casa de bilete, militare, și Rusu civil, căci noi ordine de serviciu și am plecat spre Plocești. La Plocești Istrate s'a dat jos din tren și ne-a cumpărat 2 litri vin și el a spus că Rusu să-i dea adresa unde să vină căci merge pe la o rudă a lui la Vălenii de Munte și vine imediat la noi și noi am plecat mai departe spre Brașov și am ajuns la Brașov pe la orele 5 dimineața și am mers pe la notarul public cumnatul lui Casiu Pop pe strada Castelului 93 Brașov și am stat la masă acolo și ne-a dat câte un pachet și am plecat la un hotel în Brașov care nu-i știa numele dar unde știu și am plătit o cameră 35.000 lei pentru dormit dar nu am dormit acolo căci s'a întâlnit Rusu cu niște fete dela el din ea și am mers și am dormit la ele și pe ziua de 18 am mers și am stat la hotel până la ora 13 și am plecat să ne cumpărăm câte o cămașă și o pereche de indispensabile și mănuși și ciorapi și pe la orele 17 seara am plecat spre Zărnești, am ajuns acolo și am întrebat unde stă dr. Gogon și mi-a spus că vis-avis de Postul de jandarmi. Am găsit unde stă dar nu era acasă era numai servitoarea și noi am mers la un restaurant la Poale Lungi și am stat la masă și pe când ne-am reîntors la dr. Gogones a întrebat la cine este bilețelul, studentul Rusu spune că la el, a citit bilețelul și ne-a spus haideți cu mine și ne-a dus la cărciuma lui Tudorică Nișcov și ne-a lăsat acolo și am dormit acolo într'o cameră cu Tudorică Nișcov fiul cel mare și dimineața ne-am sculat pe la orele 8 în ziua de 19 Decembrie 1946 și am stat la masă și am băut un litru de vin și pe urmă a mers împreună cu fiul lui Nișcov până la cărciuma lui Secarea unde am băut o jumătate litru țuică cu Tudorică Nișcov și cu cabanierul Sob și am pleca noi cu Sob și cu fiul lui Hanț și fete lui Rozi și o nepoată a lui Cati și Tudorică Nișcov s'a întors înapoi, apoi pe ziua de 24 Decembrie 1946 a venit studentul Rusu jos și a luat 14 litri vin și 7 litri țuică dela Tudorică Nișcov și l'a adus împreună cu Sob sus la Cabană și pe la orele 24 noaptea spre Crăciun am început banchetul în-

00622

preună cu studentul Rusu, Novac Victor, Cici Ionuț și Istrate, eu și un evreu din București inginer, dar eu nu-l știu cum îl cheamă, știe Sob. Banchetul a ținut până la ora 5 dimineața în ziua de Crăciun, a doua zi am făcut banchetul tot împreună cu aceleași persoane a treia zi de Crăciun ne-a trimis un pachet cu cozonaci și vin prin dr. Gogones doamna dr. Pop și doamna dr. Călinescu din Brașov care ni l-a adus sus la Cabana. Dl. Sob, într-o zi dintre Crăciun și Sfântul Ioan a venit cu un pachet de 80 kgr. conserve și cozonaci și țigări și prăjituri dl. Ghimicescu trimis de doamna colonel Mihăilescu, Ghiță Pop și Ionel Mureșianu și ne-a trimis și o scrisoare de felicitare tot prin el, dar conținutul scrisorii nu-l știu eu, i-a dat-o lui studentu Rusu, Cici și Victor Novac. Pe dl. Ghimicescu l-a condus la noi dl. Tudorică Nișcov și a stat acolo vreo trei zile cu noi și Ghimicescu a plecat și a spus că mai vine cât de curând dar nu a mai venit și la o săptămână după plecarea lui Ghimicescu a venit fratele lui Novac Victor care ne-a sprobet lunar câte 500.000 l. i pe lună de persoană - pe Ianuarie - Februarie ne-a adus dr. Gogones de la P.M.T. de la Brașov 15 Februarie - 15 Martie ~~XXXX~~ a adus învățătorul Vesa care a venit la noi la cabana S.K.V. ca să vadă ce facem noi și pe ziua de 19 Februarie 1947 a plecat învățătorul la București, după bani la Ghiță Pop, cu o scrisoare scrisă de studentul Rusu Gavrilă ca să ne dea bani - de date acestea știe și studentul și Istrate, în ziua de 19 Februarie 1947, pe când învățătorul Vesa verișorul lui Rusu a plecat la București după bani, eu cu Istrate am mers jos în Zărnești și Istrate cu învățătorul Vesa a mers până la Brașov la hotel Aro la un administrator cu numele de Filimon care era căsătorit cu o fată din comună cu Rusu și învățătorul a lăsat ceva alimente acolo și Istrate s'a dus să le mănânce, între timp, tot în aceeași zi, s'a urcat Sob cu Flut. Adam și cu 2 peșniici de vânătoare, cere cu numele nu-i știu, dar îi știe Sob și a găsit pe Rusu acolo cu hainele mele și a lui Istrate și pe Rusu l-a ~~XXXXXX~~ arestat și a pus sentinela la ușa lui Rusu pe un

00622

paznic de vânătoare, întrentimp plut. Adam a cerut ceva de mâncare și Sob nu avea și a cerut lui Rusu, i-a dat o pâine, șuncă și brânză și Rusu când stăteam la masă el a plecat și a venit jos la Niță Târâtu în Săcuști pe la ora 12. În 19 Februarie 1947 vine sora lui Niță Târîtu zis Salășică și anume cu numele de Viorica Colția și îmi spune că e rău căci pe Puia l'au prins și el a fugit, eu atunci mă bărberisam la frizeria lui Jiga și mă duc și eu la Colția Ioan și găesc pe Rusu acolo și îmi spune că pe el l-a prins și a fugit și a venit și Nișcov Tiodor și Pănică Copola și ne-a spus că dacă este jandarmi dela noi să nu ne fie frică căci sunt de ai noștri și Tuderică Nișcov a plecat să se intereseze cine este pleca sus din jandarmii postului și a auzit că este plut. Adam și doi paznici de vânătoare cu el și a venit și mi-a spus, mie și lui Rusu, și Istrate și Novac Victor care purta numele de Herman Victor căci să nu ne speriem căci este plut. Adam și este de al nostru și mâine iase el înaintea lui în marginea satului și aranjează el tot,.

Pe ziua de 20 Februarie 1947 a mers Nișcov Teodor înaintea plut. Adam la cârciumă la Secărea și s'a întâlnit cu plut. Adam și cu paznici de vânătoare și a intrat cu ei și a început să bea până seara cu plut. Adam Teodor, Nișcov și paznicii de vânătoare, și am băut dela orele 10 dimineața și până la ora 16 seara și am venit și ne-a spus că e bine să mergem unul din noi, eu sau Rusu cu Tuderică Nișcov pentru a ne cunoaște, eu nu am vrut să merg dar a mers Rusu la Plut. Adam acasă cu Nișcov și a venit cam timp de 2 ore și a spus că a aranjat totul cu Plut. Adam și noi să mergem sus la Cabana S.K.V., mi-am luat alimente cu Rusu și Istrate și am mers sus la Cabana lui Sob. Când am ajuns acolo n'am găsit în cameră nimica, ne luase totul Sob, și-l întrebăm unde sunt lucrurile noastre și Sob ne spune căci le-a luat jandarmii. Noi îi spunem căci am vorbit cu jandarmii și au spus că ei nu au luat nimica, dar noi am stat la masă și ne-am culcat și dimineața după ce l-a amenințat pe Sob ca să scoată lucrurile noastre căci îl ducem la jandarmi, el a început să le scoată și ni le-a dat toate afară de o brățară și

00624

un ceas de mână a lui Rusu și un toc rezervor al meu, care a spus că le-a luat Flut. Adam, și noi am plecat cu toții la Zărnești și unul la Mița Târâtu și ne-a recomandat pe sora lui Maria Andreiu Tiberciu și am mers acolo și ne-a dat o cameră din față, bani pe luna 15 Martie - 15 Aprilie a fost trimis studentul Ghiță Jinga din comuna Zărnești i-a dat o scrisoare către Ghiță Pop și Ionel Mireșianu și ni-a adus bani, suma de 1.500.000 lei, cu alimente ne-a aprovizionat preotul Pizu, Mița Târâtu, Mița Colțea, Ghiță Mastio, Ion Bulna, Nicșev Teodor, Fănică Copola, cine ne-a dat armamentul, o armă Z.B. cu 60 cartușe, sublocotenentul Sucitu din comuna Zărnești, 8 grenade, Fănică Copola, un pistol rusesc dela Mița Târâtu cu 50 cartușe, un pistol bereta dela avocatul Mihail Iuliu din Brașov, l-a adus când a venit și a luat contact cu noi, un pistol automat cu 150 cartușe, la adus studentul Rusu, de unde nu pot ști, un pistol valter mic, l-a adus Rusu, dela București dela cine nu știu, 50 cartușe rușesti, pistol automat dela sublocotenentul Dan din comuna Zărnești.

Când am venit în comuna Zărnești la karkak Andrei Teheriu, pe ziua de 23 Februarie 1947 și am stat până pe ziua de 10 Aprilie, mie mi-a făcut legătură cu Tonciu dela cabana Flaiul Foi, Fănică Copola a vorbit cu Oscar Tonciu ca să mergem la el la Flaiul Foi, căci el are vreo trei cabane ascunse și ne duce pe noi la o cabană de a lui Tonciu. Noi ne-am pregătit bagajul și am plecat spre Flaiul Foi la Tonciu. Noi am ajuns acolo pe la orele 21 seara și l-am găsit dormind, l-am sculat și Rusu i-a dat biletul pe care l-a dat Fănică Copola lui și Tonciu l-a citit și a spus că e bine să luăm loc și să mai stăm și ne întrebă cine ne-a condus, noi îi spunem că Andreiu Teheriu și când vrem să mergem sus și noi, i-l spus când vrei tu și am mai stat două zile la el și pe urmă am plecat sus la Cabana ascunsă în Podul lui Calineț, dar noi cât am stat acolo am avut 2 kgr. vin și unul țuică și am început să bem cu el și am început discuțiile referitor la arme și a spus că el are arme destule într-o crăpătură lăsată de nemți care a stat el cu ei fugit, dar dacă va fi nevoie ne va da și nouă, noi am plecat sus fiind conduși de el

00625

și al'a stat vreo două ore și a plecat înapoi la Plaiu Ro-
mi-a dat două pâtuți și un litru petrol, am stat o săptămă-
nă și trei zile la aceeași cabană și de Paști ne-am
coborât jos în Zărnești ca să facem Paștele în comună,
am mers tot la Andreiu Tiberiu acasă și am stat vreo
zece zile și pe urmă am plecat iar sus la Cabana ascunsă.

A doua zi de Paști a venit la noi în comună Zăr-
nești învățătorul Vesa dar nu ni-a adus nimica decât o
bucată de slănină și puțină brânză. Cîine ne-a dat Biroul
populației și ordine de lăsaie la vatră, Fănică Copola
de la un verișor de a lui cu gradul de căpitan Activ, eu
nu știu cum îl cheamă, căci nu mi l-a dat mie ci lui
studentu Rusu.

Cum am luat contact cu avocatul Mihnea Iuliu și
de cînd, dela 10 Mai cînd a venit la cabana ascunsă dar
noi nu am știut ce este cu el și nici el nu a știut ce
este cu noi, numai acum de două luni înaintea mi-a spus
căci este urmărit poliție și noi i-am spus situația noas-
tră și venim și stătea cu noi cîte o săptămînă și două
săptămîni, stătea la Brașov dar nu știu pe unde.

Organizațiile care le știu din informație și
precise.

1). Organizația Băn care este organizată de
colonelul comandor Socbaia fost comandantul Pieții Brașov
Organizația este compusă din 12 persoane, ofițeri deblo-
cați și o aprovizionează madame Ciorbică din comuna Morei
de Sus, județul Brașov, această organizație o știe și
avocatul Iuliu Mihnea din Brașov.

2). Organizația din Brașov care este comandată
de către fostul inspector general de poliție al Capitalei
și este reîngust poliție în aceeași comună avînd vila
lui proprie. Avocatul Mihnea știe cum îl cheamă și unde
are vila.

3). Organizația Botoșani, care este chiar în ora-
șul Botoșani în casele de odihnă ale învățătorilor și este
condusă de către avocatul Dudi Ionescu din orașul Boto-
șani, aceasta o știu eu.

00626

4). Organizația Piatra Neamț, care este comandată de colonelul Scobani din comuna Pipirig jud. Neamț. Aceasta o știu eu propria căci e cea mai mare organizație din țară și cred că are cunoștință și Iuliu Mihnea.

5). Organizația din Oluj care este în oraș, cereți informațiuni precise la Iuliu Mihnea, pe noi ne-a informat Iuliu Beldean.

6). Organizația din Vaslui care este comandată de către Generalul Băseanu, știe și Beldeanu.

7). Organizația dela Cabana admir care este compusă din 60 persoane din Câmpu Lung Muscel, oameni de a lui Ion Mihalache, știe și cabanierul și Iuliu Mihnea știe cum îl cheamă pe cabanierul dela admir care trăgea cu o rusosică adusă din timpul războiului.

8). Organizația din Valea Frăhovei și anume Câmpina, nu știu de cine este comandată dar știe inginerul Davidescu dela fabrica Standard București.

9). Organizația Someș care o aprovizionează noțarul Pura din comuna Chiuești și sunt organizați în pădurea dealul Măgoji condusă de către avocatul Cristea din Dej, mi-a spus stud. Beldeanu.

10). Organizația Maramureș este prin munți și au un aparat de radio difuziune, nouă ni-a spus Beldeanu când a venit la noi prin luna Iulie și de cine este comandată nu mi-a spus dar a rămas să vină pe la 1.VIII 947 cu buletinele informative dela toate organizațiile din țară.

Prin 28 Iulie am fost jos la Flaiul Foi și am trecut și pe la dl. Albu căci aveam 8 pâini la el, m'am întâlnit cu inginerul Davidescu de la Fabrica Standard din București și am făcut cunoștință cu el și mi-a spus că și el a fost arestat de către comuniști, dar cine l-a povestit situația mea fix înainte de a ne cunoaște eu nu știu, și eu m'am recomandat Sublocotenent Merta Aurel și a discutat amândoi și el mi-a dat un sfert de pâine și m'a rugat să nu mă supăr și m'a întrebat dacă avem noi ceva ^{caști} ~~caști~~, eu i-am spus că da dar nu ~~avem nevoie de~~ ^{nu} ne folosim de ele, și mi-a spus că dacă

00627

ceva piese de radio ne poate face el, dar eu îi spun că avem și un aparat de radio difuziune, dar nu e bun și mi-
spus că să viu eu la București la el când poț căci el
poate să-mi facă rost de un aparat de radio difuziune
nou și pe când era inginerul Davidescu la Flaiul Foi,
era și colonelul Popescu Eugen cu doamna lui și o nepoată
pe care a luat contact cu Rusu Gavrila, care i-a dat niște
beni și țigări regale 2 pachete și un săpun de față
Bob, dar eu nu-l aminteam de la Flaiul Foi. Dar pe ziua
de 12.VIII.1947 m'am decis să plec la București după
aparatul de radio și mi-a dat dl.Albu o scrisoare la Fa-
brica la Standard către președintele Sindicatului, dar
nu în legătură cu aceasta ci cu cabana lui, și mi-a dat
și studentul Rusu o scrisoare către dl.colonel Popescu
Eugen, căci el i-a promis un pistol automat lui studentul
Rusu, și eu vin la București pe ziua de 13.VIII.1947.
Am ajuns în Gara de Nord și am luat tramvaiul 26 cu 19
și am mers pe strada Italiană unde am avut adresă dl
colonel Popescu de la Rada la hotelul Italian etaj V,px.
apartamentul 23, am sunat și a ieșit servitoarea și i-am
dat plicul și mi-a spus să merg jos să aștept căci vine
dl.colonel, am mers și peste o oră a venit și a luat
mașina cu șoferul, care nu știu cum îl cheamă și m'a
sosit în mașină și i-am spus de ce am venit la București,
pentru un pistol automat care l-a promis lui Rusu și
pentru un aparat de radio difuziune și spune că pistolul
nu este încă la el dar este la țară și când vine el pe
la Flaiul Foi aduce el mai multe pistoale și muniție, am
mers cu mașina până în fața unui restaurant dar nu știu
cum îi spune și a luat vreo 80 cartușe rusești pentru
pistol și mi le-a dat mie și m'a adus cu mașina până la
Brătianu și eu am luat tramvaiul 15 și am plecat la Fa-
brica Standard, dar în mașină la el am văzut 2 pistoale
Velter mari unul la șofer și unul la el.

Am ajuns la Fabrica Standard și am intrat acolo,
am dat plicul pe care l-am avut la mine președintelui
Sindicatului și m'am întâlnit cu Dra Antoaneta Jucan și
Nana Văzaru, între timp ce vorbeam cu ele cum o mai dus
eu, excursiunile pe care le fac pe Piatra Craiului, fetele

00628

le-am cunoscut la Cabana Foi la Tenciu, dar situația noastră nu a știut-o a știut că suntem turiști, între timp ce vorbeam cu fetele vine și inginerul Davidescu și mă vede și dă mâna amândoi și spune că am venit pentru lucru care am vorbit dară trebuie să aștept cam mult căci nu este colegul lui acasă este la Băi și vine pe ziu de 20 August 1947 căci năsei împreună cu el se poate face acest lucru am stat la masă cu el la Fabrica Standard și cu Antoneta Jucen o funcționară și pe la ora 14, am ieșit pe stradă și a spus că face repat cât se poate de repede năsei să vină colegul lui și în trei zile e gata și el i-a spus și fetei care era cu noi că eu am venit după un aparat de radio, și el a plecat acasă și eu cu fata am plecat la cinema și cu inginerul a rămas ca eu să plec la Zărnești și el când o fi gata aparatul să-mi trimită o scrisoare sau telegramă și eu să merg cu 2 pistoale care mi le-a cerut pentru aparatul de radio, și ne-am despărțit - și dela cinema de fată și am plecat spre gară - și am plecat spre Zărnești dimineața pe la orele 11 și 15 minute și la Zărnești am ajuns pe la orele 6 dimineața și am fost pe la Tudorică Nișcov și am plecat sus la studentul Rusu dar când m'am reintors dela București pe la Predeal a stat trenul asix mult și eu m'am dat jos din tren și am pus la poștă în gara din Predeal nota informativă într'un plic galben cu timbre de 15.000 lei adresat dlui dr. Petre Oroza și am trecut în nota informativă și aparatul de radio difuziune, dar nu am specificat dela cine îl luam, de aparatul de radio știe Rusu, Tiodor Nișcov, Fănică Copola, Tioș Terciu și Ion Rulea și colonelul Popescu Eugen, ^{Mirăstia Pensionari} referitor cu maiorul Popescu dela I.G.J. știu că ținea legătură cu noi căci a cerut situația noastră dela Legiunea Jandarai Someș și ne-a trimis-o nouă, el știe unde suntem fugiți. Despre plut. major Măroușanu comandantul de sector din comuna Zărnești am auzit căci e mare reacționar dar legături cu mine nu avea și nici nu mă cunoaște personal, poate de pe stradă.

Cu șeful postului și anume plut. Lazăr eu nu am avut legături cu el dar a avut studentul Rusu și știe de situația noastră și prima cunoștință cu Rusu a făcut-o

00629

în luna Aprilie dar ziua nu o știu precis în casa la Stanciu Moșoi dar îmi spunea Rusu că a spus Plut.Lazăr că ne dă o armă dar nu ne-a dat-o nici până în prezent și ne spunea stud.Rusu că dacă s'ar începe ceva revoluție avem Postal de jandarmi Zărnești alături de noi și ne dă și 15 arme Z.B. și zece cartușe pe care le are plut.Lazăr de acestea știe Istrate și Rusu.

Cu armamentul lui Sob rămas dela Victor Novac un pistol automat cumpărat de Victor Novac de la plut. șeful de post dela Tuhan Nou și anume cu numele de Plut. Pătrașcu și un parabelu care l-a adus dela București și un brovning care i l-a adus fratele lui de acasă, de acestea știe și Istrate și Rusu Gavrilă.

Pe ziua de 21 - 22.VIII.1947 a venit un inspector de vânătoare cu o doamnă și un avocat și unul domn cu nume de Polizu, dar numele la ceilalți nu le știu cum le chiami că nu am făcut cunoștință eu cu ei dar dacă îi văd îi cunosc bine dar cum îi chiami știe Tonciu și Albu care i-a promis lui Rusu că între 10 și 15 VIII 1947 vine Inspectorul de vânătoare din București și cu Polizu dela Teatru Național la noi cu mașina lui proprie și ne aduce 80 conserve și ulei, muniții și armament, el are fabrică de ulei și conserve și stă în apropiere de București, a fost în excursii cu Rusu și cu Albu vreo patru zile doamna inspector de vânătoare dl.Polizu și avocatul din București

I-a dat inspectorul de vânătoare lui Tonciu 5 kgr.uleiu și lui Rusu 2 pe care le-a adus la cabana care stăteam, de toate acestea știe și Tonciu.

Referitor cu dl.locotenent Macoveiu ajutor de comandant al Legiunei jand.Someș, Dej, pe timpul când îl urmărea pe Casiu Pop din comuna Mintiul Gherli și se făcea o razie, dl.locotenent Macoveiu îl anunța când se face razie sau este urmărit Casiu Pop prin curierul cu numele nu-l știu. Si mi-a spus dl.Casiu Pop căci când era urmărit el fugea în pod la șeful de post cu știința șefului de post în comuna Mintiul Gherlei, Someș, aceasta s'a discuta în casă la dl.Anton Ionel Mureșianu la București, erau de toți Istrate, Ghiță Pop și Ioan Mureșianu și Rusu și Bărbuș.

În legătură cu Beldianu ştiu eu, Istrate şi Rusu că este în legătură Beldeanu cu locotenentul Supint Sigarteu, comand. secund, al Legiunii jendermei Someş, căci ne-a spus Beldeanu că de acum nu-i este frică de locotenentul Sigartău căci este căsătorit cu o verişoară de a lui şi i-a promis căci poate sta scosă pe garanţia lui căci îl anunţă el când va fi urmărit de către poliţie sau jend. căci corespondenţa vine mai întâi la dl. locotenent Sigartău şi ne-a spus că ar fi bine să mergem şi noi pe acolo pe la el căci avem o pază sigură cu locotenentul Sigartău şi a spus că locotenentul Sigartău ştie de noi unde suntem dar dacă suntem în legătură cu Beldeanu nu ne are grija noastră, - de toate acestea ştie Istrate şi Rusu.

Referitor cu fostul Comandant al Legiunii Braşov şi anume maiorul Iliescu care i-a promis lui Rusu că ne dă armament şi muniţie şi i-a schimbat o pereche de pantaloni militari lui Rusu Gavrilă, dar eu nu-l cunosc personal căci mie mi-a spus Rusu, de acestea ştie şi avocatul Iuliu Mihnea din Braşov.

Banii pe luna 15 Martie 15 Aprilie i-a adus Ghiţă Jiga din comune Zărneşti Braşov, care ne-a adus 1.500.000 lei, 15 Aprilie 15 Mai a fost şi a adus Rusu, 15 Mai 15 Iulie care i-a dat 2 milioane lei, Ion Răles din comune Zărneşti Braşov a fost trimis de Rusu cu o scrisoare la Ghiţă Pop şi Ionel Mureşianu, conţinutul scrisorii nu o ştiu căci nu mi-a arătat-o Rusu - dar ştiu că a adus 3 milioane lei - pe 15 Iunie 15 Iulie i-a adus studentul Beldeanu când a venit la noi la trimis Rusu la Bucureşti după bani şi Rusu l-a aşteptat la Braşov la hotelul Aro la dl. Filimon - şi ne-a adus şi 4 milioane lei, toţi aceşti bani au fost daţi de către dl. Ghiţă Pop.

Iar pe ziua de 1 Mai a venit Tudorică Nişcov la noi la Cabana Poii şi ne-a spus că a venit doamna colonel Mihăilescu cu câţiva studenţi căci în Bucureşti arestează pe un cap şi din cauza aceasta a venit şi merge la cabana lui Seb, dar când a plecat ei nu ştiu.

Studentul Rusu Gavrilă mai are legături şi cu unul Bujor Nicolae din comune Căgeia judeţul Someş este locotenent rezervă şi a purtat corespondenţă cu el şi a

00631

avut întâlnire cu el la Braşov când i-a adus o pereche
bocanci - un geamantan cu cursuri şi cămăşi dar eu pe
acest Major nu-l cunosc personal.

Aceasta-mi este declaraţia pe care o dau, susţin
şi semnez propriu, ne silit de nimeni.

ss.Serg.Major Mocanu Gheorghe.

Adăugirile şi şterşăturile sunt făcute de mine.

ss.Serg.Major Mocanu Gheorghe.

5 Septembrie 1947.

8 Sept 1947

serm 00632

DECLARAȚIE

Subsemnatul jand.serg.maj.Mocanu Ghe. in continuare declar urmatoarele:

In zina de 20 Noieavrie 1946 pe la orele 14 pe când dormeam scasă m'a sculat soția mea ca să merg la Post căci a văzut că e multă populație pe stradă și plecând spre postul de jendarmi, eu atunci mă îmbrac repede și în ieu arme și merg spre post și când ajung în fața postului văd o mulțime de oameni și femei și în mijlocul lor era învățătorul Boldar Nicolae și stud.Rusu care le spusese la popor căci comuniștii au falsificat procesele verbale și trebuie să mergem la Dej cu toții să vedem cum s'au falsificat aceste procese verbale, și trimis imediat curieri la Măgoia și Strâmbu și în comune Boironi Someș, a început să tragă clopotele la biserica ortodoxă și catolică înconjurate bisericile de popor înarmați cu furci de fier, sape și coase și chier și arme și pari, pe cine a trimis să tragă clopotele la biserica ortodoxă pe Boto Gavrilă și la biserica greco catolică pe Satmare Gavrilă amândoi din comune Chișești Someș - șeful de post cu numele de Mochozenu Ilie a dat ordin imediat ca eu să merg la telefon să raportez Legiunii, și el cu Istrate și jendarmii în termen să treacă imediat în dispozitiv ca să oprescă populația. Șeful de post a plecat în serviciu înaintea poporului și eu am plecat și am telefonat Legiunii de jendarmi și Prefecturii totul ce se petrecea în acea comună, și am cerut ajutor dela Comandantul Legiunii de la dl.Capitan Vasilescu și mi-a spus că ne dă, și m'a întrebat că șeful de post ce măsură a luat, eu iam raportat că este în dispozitiv dar nu poate face față poporului căci sunt mulți și dl.comandant mi-a dat ordin să stau la telefon eu permanent și să raportez situația din 5 în 5 minute Legiunii, eu am executat ordinul, și

pe la orele 16 _ 17 tot în aceeași zi vine în ajutor dl. locotenent Ecepișt Sigartău cu un pluton de subofițeri și trupă de la lăg. dar nu ajunge până în comuna Chiuești căci se întâlnește cu poporul prin comuna Rugănești pe când oșeau din comună mulțimea care era condusă de către studentul Rusu și neavând unde să-și oprească s'au întors înapoi până în marginea comunei Cășeu unde era o apă și un pod și s'au barat podul cu subofițerii care îi aveau și trupă dar din cauză căci erau un număr mare de populație și era alarmată și comuna Cășeu în care se trăgea clopotele de către învățătorul Boldur și trecând mulțimea prin apă i-a înconjurat și nu au putut face nimic și s'au cerut voie la mulțime să meargă și să le dea voie să se suie la camion să meargă la Dej, mulțimea le-a dat voie, și dl. Locotenent Sigartău a plecat spre Dej cu plutonul lui, toate acestea le știe Istrate Plut. Rohozneanu Gh. și studentul Rusu dar eu am stat la telefon până în ziua de 23 Noiembrie 1946 ziuă și noaptea care în ziua de 21 Noiembrie 1946 au fost rupte firele și amalgi stâlpii din pământ în comuna Urișor de către cine eu nu știu, și nu am mai putut ține legătura până în ziua de 22 Noiembrie 1946 dar a fost curier șeful de post Rohozneanu între Legiune și Post, de către cine a fost mulțimea la care eu să chem pe dl. avocat Păușanu și Cristea și pe dl. Emil Națigeanu din Cluj de către Stud. Rusu, ce să vadă și ei cum activează stud. Rusu cu mulțimea, acestea le știe și Istrate căci ne-a povestit stud. Rusu.

Referitor cu arestarea lui Rohozneanu, Istrate și a mea pe ziua de 24 Noiembrie 1946 a fost chemat plut. Rohozneanu Gh. la Legiune și a fost reținut pentru corectări până pe ziua de 2. Decembrie 1946 și i-a dat drusul la post, și ne spune că a venit ce să urmărească pe stud. Rusu și să-l ducă la Dej. A fost în urmărirea lui Rusu în ce parte eu nu știu căci a fost secret, dar pe ziua de 3 Decembrie 1946 seara l'am văzut că a venit la post, iar pe ziua de 4 Decembrie 1946 a primit ordin dela Legiune să se prezinte tot în aceeași zi la Legiune pentru a primi ordine. A fost chemat plut. Rohozneanu și Istrate, dar văd că înapoi nu mai vine și a doua zi vorbesc cu Rohozneanu la telefon și-mi spune că sunt reținuți pentru

00034

cercetări, dar în seara zilei de 5 Decembrie 1946 primesc și eu ordin ca să mă prezint la o instrucție de B.O.P. cu jandarmii pe care îi mai am la acel post între timp vine și o patrulă dela Legiune, și anume serg. major Colceag Teodor cu 2 jandarmi și spune că trebuie arestată preteasa lui Pops Iorgu și învățătorul Vesa, eu atunci zic că poate și merg eu cu ei la Vesa și nu-l găsesc acolo, și merg la preteasa și o găsim acolo și o luăm și o conducem la Postul de Jandarmi și Patrula dela Dej o conducem la Legiune și eu îmi iau obligația căci pe învățătorul Vesa îl prind eu și-l aduc pe la orele 8, Decembrie 1946, îl prind și îmi iau jandarmii și plec eu cu ei la Legiune, când ajungem la Legiune, îl dau în primire și pe urmă dl. Plut. maj. Voicu Comen văd căci mă dezermesză și îmi spune că sunt deținut, și mă vîră într'un birou al sectorului și mă dă de lucru la o mașină de scris dar între timp văd și pe plut. Răcoznanu Gh. și-l întreb unde este Istrate el îmi spune că este la bacia, iar seara îl văd și pe Istrate pe aia și seara pe la ora mesei merg eu Istrate la masă în piață, m'am întors și m'am culcat în dormitorul subofiterilor cu Istrate și Răcoznanu în seara zilei de 9 Decembrie mă cheamă dl. Locotenent Macovei ca să-mi ia o declarație dar îmi spune ca să nu întind multe pe scurt de tot dar eu spunem și căneul scris la mașină, m'a întrebat cum eu decurs alegerile, ce comună am adus la secția de votare unde am fost în dispozitiv, dacă jandarmi am fost înșețit, cine a venit și anunțat poporul să meargă la Dej, ce serviciu mi-a dat șeful de post, în timpul rebeliunii, acestea m'a întrebat și eu am specificat toate după cum am scris și în această declarație, dar ce a scris domnului eu nu pot ști căci nu mi-a dat-o să o citesc dar m'a pus să o îscălesc căci nu e nimic greu scris - am îscălit-o și am plecat.

Pe ziua de 27 August 1947 a venit la cabana lui dl. Albu Iosif ce la orele 14 unde eram eu, cu avocatul Mihnea Iuliu vedem că vine Tudurica T. Mînzaru Nicov și cu un tip necunoscut de noi și cheamă pe Iuliu Mihnea într'un salon și spune că a fost la Mănești secretarul lui dl. Mihailescu trimis de dl. Măteieganu și vrea să vină

00635

la noi să se ascundă căci ei are bani din gros - și pe urmă îmi spune și mie la fel - că va sosi pe ziua de 3 - 4 la el și Tuderică Nișcov cu bagajul, îl conduce la noi, dar eu îl întreb că de ce nu a venit acum, Tuderică spune că s'a dus să-și aducă cele necesare de îmbrăcat și banii.

Referitor cu armamentul pe care îl aveam la cabana noastră și anume o armă zebe, un pistol mitralier, un brovning și un parabolu și unul rusesc cu butoiu cu 7 cartușe și 3 grenade defensive, avem ordine dela organizația P.H.T. și anume dela dl. Căiță Pop³¹ Ionel Mureșianu căci în caz de se va începe revoluția să avem cu ce acționa și noi ca partizani contra guvernului, dar numai la ordinul lor când va trimite dânci pe curierul Baldianu la noi și ne va mai trimite și Ionel Mureșianu o ladă cu grenade tot pe studentul Beldeanu pe când se va începe revoluția, scopul acestei organizații din întreaga țară după spusele studentului Beldeanu, este de a începe o rebeliune și de a răsturna guvernul actual, el mi-a spus că știe sigur căci el este curierul între toate organizațiile din țară, aceasta știe Istrate și Rusu Gavrilă, căci le-a povestit când a venit la noi la cabana lui Calineț și a spus că nu durescă aceasta mai mult de 2-3 luni de zile și se începe - numai să poată el lua contact cu toate organizațiile din țară.

Cine venea și ne ridica moralul - Plut. Ghimicescu stud. Beldeanu, Tuderică T. Nișcov și Parintele Pizii - la părintele Pizu mergeam noi el nu a fost la noi - venea și ne tot amăna căci se va schimba peste o lună sau ne spune peste două luni sau la 1 la 15 și tot așa ne ducea de ordine avem noi de la organizație în caz de revoluție împreună cu geșul nostru și anume stud. Rusu să aruncăm în aer sediul partidului comunist din comuna Zărnești și să prindem pe toți geșii de syndicate din toate fabricile și alături de organizația Zărnești să mergem mai departe la Brașov - cine ne-a adus această ordine - studentul Beldeanu dela București dela Ionel Mureșianu. De aceasta știe Istrate și Rusu. Ce făceam noi ziua prin munți - când era și Istrate vorbeam permanent cum să facem și cu cine să luăm contact ca să ne predăm și să-i vindem pe toți, dar vorbeam cu Istrate căci dacă ne predăm

00630
nu ne bate după cum spune Beldeanu, Rusu și Tudorică Gligor
că ne bate de ne rupe dacă ne predăm, și decât să ne predăm
mai bine să ne sinucidem noi singuri, și prin luna Aprilie
vine Tudorică T. Gligor și ne spune căci mai știu că Ana
Pauker a fost în Zărnești, și noi i-am răspuns că nu, și
el spune că păcat că nu a știut că xxxxi era bine să o
aruncăm cu totul cu seditiu în aer sau în marginea comunei
Zărnești să-i dea o grenadă în mână de toate acestea ști
Istrate și Rusu Gavrilă,.

Pe când stăteam în comuna Zărnești prin luna Martie
Aprilie 1947 venos și ne puneam la cale ca să mergem să
aruncăm în aer sediul partidului comunist și pe dl. Creșul
președintele partidului comunist în aer cu trotilul care
il are Fănică Copola, cine ne puneam la cale, Fănică Copola
Ghiță Jiga și sublocotenentul Ion, dar noi nu am vrut să
mergem, de aceea știu Istrate și Rusu.

Aceasta declarație pe care o dau nesilit de nimeni
pe care o susțin și semnez propriu.

sa. Serg. Major Mocanu Gh.

8 Septembrie 1947.

8 oct - 1942

scrusa

00637

DECLARAȚIE

Subsemnatul **MOCANU GHEROGHE**, născut în comuna Valea lui Ion, jud. Bacău, fiul lui Alexandru și al Mariei, în anul 1919, absolvit a școlii de sub. ofitari jandarmi din Drăgășani de profesiune serg. major implicat în rebeliunea dela Someș cu ultimul domiciliu la postul de Jandarmi Chiuești legiunea jandarmi Someș, declar următoarele :

În urma încercării de rebeliune dela Dej în 20 Noembrie 1946 deoarece majoritatea țăranilor ce au participat la ea făcea parte din sate pe raza postului de jandarmi Chiuești în ruam geroetărilor făcute am fost reținuți, subsemnatul, serg. major **ISTRATE** și **ROHOZNEANU** toți din postul de jandarmi Chiuești.-

După 15 zile de reținere eu și cu **ISTRATE** am evadat dela închisoarea legiunei plecând spre București unde ne-am întâlnit cu studentul **RUSU** care a fost capul rebeliunii dela Dej și care ne-a adus în casa lui **ANTON IONEL MURESEANU** unde am fost și găzduiți, tot aici a avut loc și o consfătuire când **ANTON IONEL MURESEANU** ne-a cerut ca în noaptea de Sf. Ioan anul acesta să asasinăm pe prefectul județului Someș, **BRICEAG** cheștorul poliției Dej, maiorul **VASILESCU** comandantul legiunea jandarmi Dej și pe. Dl. lt. **SEGARTAU** comandantul secund al legiunei de jandarmi Dej.-

La această propunere erau de față și **GHITA POPP** și **CASIU POPP** și studentul **RUSU**, pentru aceste lucruri dl **IONEL MURESEANU** ne-a propus câte 5 iugăre de pământ în județul Someș. Noi refuzând această ofertă de asasinare atuncia **IONEL MURESEANU** și **GHITA POPP** ne-a spus să mergem la Zărnești unde să stăm ascunși spre a nu fi prinși de poliție și să fim tot timpul la dispoziția partidului național țărănesc Maniu.- Tot timpul cât am stat în munții Piatra Craiului am primit alimente, bani, scrisori de încurajare, buletine informative din partea lui **GHITA POPP** și **IONEL MURESEANU** prin diferiți curieri la studentul **GHIMICESCU**, învățătorul

Vesa studentul GHITA JINGA, NITA TARATU, toți membri ai partidului național țărănesc MANIU.-

După Grupul aflat în Pietra Craiului din care făceam parte mi se era înarmat cu pistoale, pistoale mitraliere, arme și grenade.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.-

4 Octombrie 1947

/ss/ serg. major MOCANU GH.-

R E F E R A T

ISTORIC

În cursul anchetării cazului Zărnești numitul MOCANU GHEORGHE a declarat că din informații ar fi aflat că Col. ONIGA IOAN ar deține mari cantități de armament și muniții.

ANTECEDENTE

ONIGA IOAN de ani 43 născut în com. Chitila Jud. Ilfov fiul lui Ioan și al Mariei, colonel provenit din activitate actualmente în cadrul disponibil, domiciliat în com. Zărnești jud. Brasov.-

Apartenența politică; Președintele organizației Partidului național liberal BRATIANU Zărnești. Întreaga organizație număra șase membrii.

REZULTATUL CERCETĂRILOR

În urma cercetărilor făcute nu s'a stabilit că numitul ONIGA IOAN să dețină vre'o cantitate de armamente sau munițiuni. Rezultatul percheziției domiciliare făcute subsemnatului a fost negativă.

Acesta recunoaște însă că a vândut lui TONTSCH OSCAR o armă militară Cehoslovacă marca Z.B. pe care o avea din timpul când era militar activ.

ONIGA IOAN arată în declarația sa că a vândut arma deoarece TONTSCH OSCAR era brigadier de vânatoare și nu avea cunoștință că acest OSACR ar duce vre'o activitate dăunătoare ordinii și siguranței statului.

În declarația sa ONIGA IOAN menționează că a primit președinția organizației P.N.L. BRATIANU din Zărnești cu 3 săptămâni înaintea alegerilor din 1946 și numai datorită lipsei totale de experiență politică.

Mai arată deasemeni că se dezice de P.N.L. BRATIANU.

CONCLUZIUNI SI PROPUNERI

Intrucât din cercetările făcute nu rezultă că numitul
ONIGA IOAN ar poseda vre'o cantitate de armament sau muniții și
neavând nici un smetec în ancheta Zărnești sunt de părere ca
numitul să fie pus în libertate.

COMISAR SEF

DELEANU CAROL,

00641

11 Sept 1942

DECLARAȚIE

Subsemnatul IOANITIU CICERONE, domiciliat în str. Av. Sănătescu nr. 16 de profesiune student de ani 23-fost comandat în lipsă la 2 ani în curs de rejudecare declar următoarele :

Cu privire la Tineretul Universitar National Tărănesc și cu privire la Tineretul National Tărănesc știu următoarele în ceea ce privește organizarea și modul de acțiune :

Tineretul Universitar National Tărănesc era condus de un președinte care primea instrucțiunile de la Președintele Partidului și de la Secretarul General. Președintele P.U.N.T. era ajutat de o delegație permanentă formată din Președinții tuturor facultăților din București.-

Președintele facultății era ajutat în conducerea facultății de un comitet ales de facultatea respectivă care era compus din :

Președinte de facultate

Secretar de facultate

Casier

Doi membrii

Membrii din aceeași facultate, acolo unde numărul lor era mare, erau împărțiți pe ani.-

Sedintele delegației permanente se țineau odată pe săptămână.-

Afară de delegația permanentă P.U.N.T. mai avea și comitetul executiv care la rândul său era compus din cele 5 persoane de la fiecare facultate. Comitetul executiv al T.U.N.T. se întrunea la alegerea președintelui sau ori de câte ori se decidea de către delegația permanentă,

Facultățile care aveau posibilitatea țineau ședințe săptămânale când avea loc și ședința cercului

././.

de studii al P.N.T., unde se desbăteau probleme din programul partidului național țărănesc și al ideilor de bază ale acestui partid.-

Cu privire la Tineretul Național Țărănesc știu că avea un birou care se ocupa cu rezolvarea chestiunilor referitoare la acest sector. Nu știu când și de câte ori ținea acest birou sedințe și ceace discutau deoarece n'am asistat niciodată.-

Persoanele cunoscute de subsemnatul din organizarea centrală a P.N.T. sunt următoarele :

Redactorul Politehnicei :

Niculescu Ioan- electro-mecanic

Manolescu

Petrovici Ioan, mine și metalurgie,

Zăgan Vichenta

Băcanu

Marincus-agronomir

Rectorul Academiei Comerciale :

Tătaru Emil

Jurbie Gheorghe

Rectorul Universității :

Marinescu Farmacie

Bălăceanu Stiințe

Mihail Vladimir- Drept.

Struțeanu Ioan - medicină

Masu Nicolae r veterinarie

Stoenescu - teologie.-

Hotărârile care se luau în delegația permanentă se aduceau la cunoștință membrilor din facultate prin șeful de facultate. Aceste hotărâri cu caracter administrativ ex./ data sedinței facultății, subiectul sedinței cercului de studii întrunire cu caracter politic/ erau comunicate atât verbal cât și prin presă.-

După ce se aduceau la cunoștință, în sedința următoare a delegației permanente se făcea o dare de seamă asupra hotărârilor anterioare.-

Nu am cunoștință de nici o altă organizare a tineretului sub alt aspect și nici n'am auzit să se fi propus.

La Zărnești am fost într'o excursie în jurul datei de la priliie la propunerea lui Novac Victor pentru o recrea-

tie in urma examenelor pe care le avusesem in luna Marti . Am convenit cu el ca să mă aștepte in gara Zărnești la 1 Aprilie, noaptea am dormit in comuna Zărnești, iar a doua zi am urcat pe Piatra într'o excursie care a durat 3 zile, după care am revenit in București.-

In afară de Novac, n'am stat de vorbă cu nimeni n'am cunoscut pe nimeni și n'am văzut pe nimeni in cele câteva zile cât am stat pe acolo. Nici înainte nici după aceea n'am mai fost la Zărnești. N'am cunoscut și nici nu cunosc pe nimeni din Zărnești și nici nu știu numele gazdei unde am dormit cu Novac.

Sustiu, stărui și semnez propriu,

00644
/ss/ IOANITIU CIGERON

15 Septembrie 1947.-

23 Sept 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ionițoia Cicerone student, declar
în continuare următoarele:

La întrebare: ați fost în munții Piatra Craiului
de la Zărnești ?

Cine v'a trimis acolo ?

Cu ce scop ?

Cât ați stat acolo ?

Cu ce v'ați îndelătinat ?

Pe cine cunoașteți din munții Hătra Craiului
și din Zărnești ?

În munții Piatra Craiului am fost începând
din 1946 până în prezent în următoarele rânduri :

În luna August 1946 într-o excursie de 7 - 8
zile.

În Decembrie 1946 timp de 4 zile, două înainte
de Crăciun și prima zi a sărbătorilor iar în a doua am
plecat. Am fost cu scopul de a face ski și nefiind
zăpadă am părăsit locurile.

Am fost pe ziua de 1 Aprilie tot într-o excursie,
când am stat trei zile după care iarăși am plecat.

În acest timp am făcut numai excursii și n'am
cunoscut nici o persoană din Piatra Craiului și în
Zărnești.

Susțin și semnez.

ss. Cicerone Ionițoia.

23 Septembrie 1947.

M.C.

23 Sept 1947

PROCES -VERBAL DE CONFRUNTARE

Astăzi 23 Septembrie anul 1947 orele 19,

Nei, Nicolae Bogdan Inspector de Poliției, asistat de Dnii Paul Curnișteanu și Doleanu Carol, ofițeri de poliției în Direcțiunea Generală a Poliției :

Precedând astăzi data și ora de mai sus la confruntarea lui CIGERONE IOANITIU și ISTRATE ALEXANDRU, al cărui rezultat este următorul :

CIGERONE IOANITIU

Il cunosc pe dl. ISTRATE ALEXANDRU din vedere al cărui nume îl aflu în momentul de față, dela cabana S.K.V. de sărbătorile Crăciunului 1946, unde eram într'o excursi de agrement. Am luat masa cu Dsa în ajunul Crăciunului la cabană așa cum se obișnuiește la aceste sărbători, adică cu toți excursioniști ce se aflau la cabană.-

Auzosem dela unii din ceilalți cu care eram la masă, că ar fi fost refugiați politici dela Dej. În prima zi de Crăciun noaptea am plecat din minții Piatra Craiului înspre Craiova.-

ISTRATE ALEXANDRU

În ajunul Crăciunului 1936 când am ajuns la cabana S.K.V., am găsit acolo prentre alți și pe CIGERONE IOANITIU care s'a recomandat CICI. Demnul CICI mă cunoște pe mine foarte bine, fiindcă am stat multă vreme la aceeașă cabană. Deasemeni Dsa a stat acolo până în Februarie 1947, când știu că a plecat spre Craiova, de unde s'a reinters după două săptămâni.- Cunoaște perfect de bine pe RUSU GAVRILA, MOCANU GHEORGHE, NISROV TUDORICA, VICTOR NOVAC și pe alții din Zărnești.-

ISTRATE ALEXANDRU

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal spre cele legale.-

Inspector de Poliției
N. Bogdan

Asistentii
Curnișteanu
Doleanu

23 Sept 1947

00647

PROCES VERBAL DE CONFRUNTARE

Astăzi 23 Septembrie anul 1947 ora 17,30.

Nei, Nicolae Bogdan Inspector de Poliției asistat de Dnii Paul Cernișteanu, Deleanu Carol, ofițeri de poliției în Direcțiunea Generală a Poliției :

Procedând astăzi data și ora de mai sus la confruntarea lui CIGERONE IOANITIU care pretinde că nu cunoaște pe nimeni din munții Piatra Craiului, unde nu a fost decât întâmplător în excursie cu numitul SCHOB IOHAN cabanier, din munții Piatra Craiului, cu rezultatul de mai sus.-

SCHOB IOHAN

Il cunosc foarte bine pe CICI IOANITIU. El a stat la cabană unde se găsește trecut în registre în mai multe rânduri. A trăit cu ficea mea Maria Wagner născută SCHOB. CIGERONE IOANITIU cât timp a stat la cabană a cunoscut și stat de vorbă cu MOCANU GH, ISTRATE ALEX. și RUSU GAVRILA. În seara ajunului Crăciunului 1946 toți cei de mai sus, împreună cu familia mea și cu un singur turist am luat masa. Stiu că avea asupra sa un pistol 6,35. Mai știu că CICI IOANITIU a stat și la cabana Plaiul Foi tot din munții Piatra Craiului.-

SCHOB IOHAN

CIGERONE IOANITIU

Pe SCHOB IOHAN îl cunosc numai din vedere abia acum am aflat cum îl cheamă. În munții Piatra Craiului nu am stat decât, odată 8 zile, odată 4 și odată 3 și numai la cabana S.-K.V. Nu cunosc persoanele cu care am stat la masă de care mi s'a amintit mai sus, decât din vedere și cu ocazia mesei de Crăciun.-

Nu recunec că am avut asupra mea vre'un pistol și nu am stat la Plaiul Foi.-

- 2 -
Drept care am dressat prezentul proces-verbal.-

Inspector de Poliție

N. Bogdan

Asistenți

P. Cornișteanu

C. Deleanu

00648

D E C L A R A T I E

=====

00649

Subsemnatul IOANITOIU CICEERONE, la întrebările puse declar următoarele:

INTREBARE: Unde a avut loc gedința din 7 Mai 1947, a Tineretului P.N.T.?

RASPUNS: La Clubul P.N.T. din Clemenceau 9.

INTREBARE: Câte manifeste au fost redactate și de către cine.?

RASPUNS: Trei manifeste au fost redactate de Ing. MANEA și anume:

"Români" semnat M.

"Tineri Români" semnat M.

"Români" încheiat cu "Unitatea noastră", Vic-
toria noastră"

Unul redactat de subsemnatul și intitulat
"Studenti Români".

INTREBARE: Cine a multiplicat și răspândit manifestele:

RASPUNS: Manifestele au fost multiplicare și răspândi-
te de subsemnatul. La difuzare am fost ajutat de mai multe persoane
ale căror nume nu le rețin.

INTREBARE: Câte exemplare au fost trase la Ghestetner.?

RASPUNS: Circa 1000 exemplare, din fiecare manifest.

INTREBARE: De unde a fost luat Ghestetnerul.?

RASPUNS: De la Clubul P.N.T. Clemenceau 9.

INTREBARE: Cum a fost transportat.?

RASPUNS: A fost transportat cu un taxi.

INTREBARE: De unde ați luat bani pentru transport.?

RASPUNS: 100.000 a dat-o inginer MANEA iar 200.000 mi
le-au luat de la Administratorul Clubului.

INTREBARE: Ce calitate avea Ing. Manea.?

RASPUNS: Era membru în comitetul tineretului P.N.T.

INTREBARE: Căruia fruntaș al partidului ai ardat aceste
manifeste.?

RASPUNS: Lui Emil Ghilezan.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez.

Cicerone
sa/Ionittiu Cicerone

3 Oct. 1947

DECLARAȚIE

00650

Subsemnatul IONITOIU I. CICERONI, implicat în multiplicarea manifestelor din luna Mai 1947, declar următoarele:

În ziua de 7 Mai 1947, a avut loc la Clubul P.N.T., din Str. Clemenceau 9, o ședință a Tineretului, ulterior acestei ședințe am fost chemat de către Inginerul MANEA, membru în Comitetul Tineretului P.N.T., care mi-a propus să scoatem un manifest.

Astfel în cursul lunii Mai mi-a fost date, redactate, de către Ing. Manea, următoarele manifeste:

"Români" semnat "M"

"Tineri Români" semnat "M"

"Români" încheiat cu "Unirea noastră,
Victoria noastră"

Ulterior am redactat și eu un manifest intitulat "Studentii Români".

Toate manifestele^{le} au fost multiplicare și răspândite de mine împreună cu alți băieți.

În total au fost multiplicare circa 4 mii exemplare.

Multiplicarea s'a făcut la un Ghestetner luat dela Clubul P.N.T., din Clemenceau 9.

Precizez că primele manifeste, cât și ultimul au fost răspândite numai în Capitală.

Ghestetnerul a fost transportat de mine, cu un taxi în Str. Cetatea Albă.

Transportul a costat 300.000 mii sumă ce am luat dela Ing. Manea /100000 mii/ iar restul de 200.000 dela administratorul Clubului.

Din aceste manifeste, unul l-am arătat D-lui Ghilezan. Emil.
Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.

3 Oct. 1947.

ss/Cicerone Ionitoiu

23 sept 1947

00651

PROCES -VERBAL DE CONFRUNTARE

Astăzi 23 Septembrie anul 1947 orele 19,

Nei, Nicolae Bogdan Inspector de Poliție, asistat de Dnii Paul Curnișteanu și Deleanu Carol, ofițeri de poliție în Direcțiunea Generală a Poliției :

Procedând astăzi data și ora de mai sus la confruntarea lui CIGERONE IOANITIU și ISTRATE ALEXANDRU, al cărui rezultat este următorul :

CIGERONE IOANITIU

El cunosc pe dl. ISTRATE ALEXANDRU din vedere al cărui nume îl aflu în momentul de față, dela cabana S.K.V. de sărbătorile Crăciunului 1946, unde eram într'o excursi de agrement. Am luat masa cu Dsa în ajunul Crăciunului la cabană așa cum se obișnuiește la aceste sărbători, adică cu toți excursioniști ce se aflu la cabană.-

Auzosem dela unii din ceilalți cu care eram la masă, că ar fi fost refugiați politici dela Dej. În prima zi de Crăciun noaptea am plecat din minții Piatra Craiului înspre Craiova.-

ISTRATE ALEXANDRU

În ajunul Crăciunului 1936 când am ajuns la cabana S.K.V., am găsit acele prontre alți și pe CIGERONE IOANITIU care s'a recomandat CICI. Domnul CICI mă cunoște pe mine foarte bine, fiindcă am stat multă vreme la aceeaș cabană. Deasemeni Dsa a stat acolo până în Februarie 1947, când știu că a plecat spre Craiova, de unde s'a reîntors după două săptămâni.- Cunoaște perfect de bine pe RUSU GAVRILA, MOCANU GHEORGHE, MISKOV TUDORICA, VICTOR NOVAC și pe alții din Zărnești.-

ISTRATE ALEXANDRU

Drept pentru care am încheiat prezentul proces-verbal spre cele legale.-

Inspector de Poliție
N. Bogdan

Asistentii
Curnișteanu
Deleanu

23 Sept 1947

DECLARAȚIE

00652

Subsemnatul Ionițoiu Cicerone student, declar
în continuare următoarele:

La întrebarea: ați fost în munții Piatra Craiului
de la Zărnești ?

Cine v'a trimis acolo ?

Cu ce scop ?

Cât ați stat acolo ?

Cu ce v'ați îndelețnicit ?

Pe cine cunoașteți din munții Măre Craiului
și din Zărnești ?

În munții Piatra Craiului am fost începând
din 1946 până în prezent în următoarele rânduri :

În luna August 1946 într-o excursie de 7 - 8
zile.

În Decembrie 1946 timp de 4 zile, două înainte
de Crăciun și prima zi a sărbătorilor iar în a doua am
plecat. Am fost cu scopul de a face ski și nefiind
zăpadă am părăsit locurile.

Am fost pe ziuă de 1 Aprilie tot într-o excursie,
când am stat trei zile după care iarăși am plecat.

În acest timp am făcut numai excursii și n'am
cunoscut nici o persoană din Piatra Craiului și în
Zărnești.

Sustin și semnez.

ss. Cicerone Ionițoiu.

23 Septembrie 1947.

00653

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. Ing. A. AVRAMESCU, conferențiar la Politehnică, declar următoarele în legătură cu Domnul Dr. GAFENCU :

Cunosc pe dl Dr. Gafencu sumar de câțiva ani, de când a fost intern la Maternitatea Steaua unde a lucrat și soția mea în chestiuni medicale.-

În ziua de Marți săptămâna trecută, a venit cu o clientă la soția mea.- În timpul consultației a stat în sufragerie și mi-a comunicat că în câteva zile are o posibilitate să plece din țară.- Știam mai mult de un an că intenționa să plece în Elveția la o clinică unde a fost admis intern.-

Mă ruga să invit o persoană politică din opoziție care să-i ușureze plecarea și eventual sosirea în străinătate, dându-i recomandării eventual plecând cu el.- Asta pentru că dansul nu avea nici o calitate și culoare politică.- Această rugămintă m'a făcut bănuitor dela început că plecarea ar putea să nu fie cu toate formele legale, deoarece amintea că pleacă probabil cu avionul și știam că este lipsit de mijloace.-

Dar cunoscându-l în trecut ca un om liniștit și studios nu-mi închipuiam că planuește o fugă clandestină cu toate riscurile ei.- I-am răspuns imediat că nu cunosc pe nimeni, neavând legături politice, ceea ce este realitatea. Totuși, dansul a insistat foarte mult să întreb la cunoștințe care ar putea să indice o cale către o persoană politică.-

Ca să scap de insistențele lui, am comunicat rugămintea Doamnei Scridan, care era în casă, trecând de pe la noi. Credeam că prin această chestiune se va închide, deoarece bănuiam că nici Doamna Scridan nu cunoaște pe nimeni.-

În ziua următoare, Miercuri dimineață, mi-am dat întâlnire cu soția la Expoziția Cărții Engleze la Sala Dalles, pentru a comanda cărți de specialitate electro-technică. În hall se găsea singur Dl Gafencu pe care l-am salutat, dar m'am îndreptat către o sală unde am văzut pe soția mea.- După ce am terminat formalitățile și ne-am despărțit la ieșire, în stradă m'a oprit Dl Dr. Gafencu să mă întrebe dacă am aflat pe cineva.- I-am comunicat că nu știu pe nimeni. A insistat că are nevoie urgentă să vorbească cu o personalitate politică din opoziție în legătură cu plecarea sa și m'a acompaniat până la biroul meu dela Soc. Gaz și Electricitate, unde m'a rugat să întreb la telefon dacă

poate alți cunoscuți au aflat ceva.- Am telefonat la D-na Scridan acasă însă nu am găsit-o. A răspuns la telefon menajera. Dl Dr.GAFENCU a plecat fără niciun rezultat, dar m'a răstăruit să mă mai interesez de chestiunea lui, spunând că mă va chema dânsul la telefon.- Credeam că voi scăpa de o obligație care-mi era neplăcută.-

După masă, la ora 4.30, aproximativ, m'a chemat telefon Dl Dr.Hațeganu, comunicându-mi că vrea să-mi vorbească și vine să mă vadă.- Eu credeam că am vorbit cu Dl Eugen Hațeganu și m'a mirat când l'am văzut intrând pe Dl Dr.V.HATEGANU, pe care l-am cunoscut numai fugitiv cu mulți ani înainte, fără a-l mai fi văzut de atunci.- Dânsul mi-a comunicat că dela D-na Scridan a aflat de cazul cu GAFENCU și voia să-l vadă.-

A mai întrebat dacă îl cunosc pe Dl Dr.GAFENCU.- I-am spus că îl cunosc ca un om de specialitate, studios și că nu am auzit nimic desavantajos despre el.- Totuși nu-mi este cunoscut intim, astfel că nu pot să-mi iau vreo responsabilitate.-

În timpul când vorbeam, a dat telefon Dl Dr.GAFENCU întrebând dacă s'a găsit o persoană să se intereseze de cauza lui.- I-am comunicat că e Dl Hațeganu la mine care ar dori să vorbească cu dânsul. Spunea că va veni imediat.-

Când a venit, s'a retras în birou pe sofa, iar eu am eșit în sufragerie unde am lucrat la masă și am stat de vorbă cu cele câteva persoane în hall, care așteptau să o vadă pe soția mea, care în tot timpul vizitei lui Hațeganu și Gafencu a fost în cabinet cu pacientele.- După câteva minute /maximum trei minute/, ambii au eșit din birou și au plecat împreună, luându-și rămas bun. Din acest moment nu mai știu nimic despre ei până când citind în Scânteia în care era fotografia cu cei ce încercau să plece în străinătate cu avionul, cu consternare am văzut că se află și Dl Dr.Gafencu între ei. Nici nu puteam să bănuiesc că intrase într-o aventură de așa natură.-

Remarc că nici eu nici soția mea nu i-am dat, din păcate nici o importanță cazului Gafencu. Fapt este că în multele preocupări serioase ce le aveam am uitat de Gafencu până nu l-am văzut în ziare.-

Tin să precizez că abia acum îmi dau seama de gravitatea cazului Gafencu și că nici odată nu am bănuțit că e vorba de o acțiune subversivă politică. Gafencu știa că nu face politică. Știa că dorea foarte mult să plece în străinătate pentru studii.

Primul imbold de a-l servi cu ceva a venit numai din această cauză. Mai știam că ceruse pașaport pentru a pleca dar avea oarecari greutăți din cauza numelui cu toate că susținea că nu e nici o rudă cu fostul ministru. Faptul că pleca cu avionul mi-a părut suspect și din această cauză nici nu l-am servit crezând că nu se va găsi legătura pe care o căuta. Am fost surprins când a apărut totuși Dl. Mategama. Nu știu nimic ce au vorbit și ce înțelegere au luat, dar nici nu puteam bănuși că va rezulta o acțiune de gravitatea celei ce s'a întâmplat după comunicate.-

Fin să mai declar că nu sunt membru în Partidul Maniu și m'am abținut dela orice manifestație politică ce nu e pe linia Guvernului.- M'am înscris printre primii membri în ARLUS iar atitudinea mea în serviciu și față de Sindicat până în prezent nu a fost exceptată.- Am făcut mai multe conferințe în cadrul Cercului Cultural ARLUS și cred că muncitorii dela Gaz și Electricitate mă apreciază. Nu sunt om politic, ci om de știință. Credința mea că D-rul GAFENCU ca om căruțrar nu e capabil de acțiuni frauduloase, a fost crunt înșelată.- Regret că din bunătațe nu am fost mai categoric în a respinge orice cerere a D-lui GAFENCU.-

Mă simt cu totul nevinovat, cu toate că îmi dau seama că din bunătațe și neatenție am fost implicat într'o acțiune gravă dar cu care nu am nimic comun.-

ss Dr. Ing. A. Avramescu

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. Ing. A. AVRAMESCU, conferențiar la Politehnică, declar următoarele în legătură cu Domnul Dr. GAFENCU :

Cunosc pe dl Dr. Gafencu sumar de câțiva ani, de când a fost intern la Maternitatea Steaua unde a lucrat și soția mea în chestiuni medicale.-

0065
În ziua de Marți săptămâna trecută, a venit cu o pacientă la soția mea.- În timpul consultației a stat în sufragerie și mi-a comunicat că în câteva zile are o posibilitate să plece din țară.- Știam mai mult de un an că intenționa să plece în Elveția la o clinică unde a fost admis intern.-

Mă ruga să invit o persoană politică din opoziție care să-i ușureze plecarea și eventual sosirea în străinătate, dându-i recomandării eventual plecând cu el.- Asta pentru că dânsul nu avea nici o calitate și culcare politică.- Această rugămintă m'a făcut bănuitor dela început că plecarea ar putea să nu fie cu toate formele legale, deoarece amintea că pleacă probabil cu avionul și știam că este lipsit de mijloace.-

Dar cunoscându-l în trecut ca un om liniștit și studios nu-mi închipuiam că plănuiește o fugă clandestină cu toate riscurile ei.- I-am răspuns imediat că nu cunosc pe nimeni, neavând legături politice, cecace este realitatea. Totuși, dânsul a insistat foarte mult să întreb la cunoștințe care ar putea să indice o cale către o persoană politică.-

Ca să scap de insistențele lui, am comunicat rugămintea Doamnei Soridan, care era în casă, trecând de pe la noi. Credeam că prin această chestiune se va închide, deoarece bănuiam că nici Doamna Soridan nu cunoaște pe nimeni.-

În ziua următoare, Miercuri dimineață, mi-am dat întâlnire cu soția la Expoziția Cărții Engleze la Sala Dalles, pentru a comanda cărți de specialitate electro-technică. În hall se găsea singur Dl Gafencu pe care l-am salutat, dar m'am îndreptat către o sală unde am văzut pe soția mea.- După ce am terminat formalitățile și ne-am despărțit la căire, în stradă m'a oprit Dl Dr. Gafencu să mă întrebe dacă am aflat pe cineva.- I-am comunicat că nu știu pe nimeni. A insistat că are nevoie urgentă să vorbească cu o personalitate politică din opoziție în legătură cu plecarea sa și m'a acompaniat până la biroul meu dela Boc. Gaz și Electricitate, unde m'a rugat să întreb la telefon dacă

poate alți cunoscuți au aflat ceva.- Am telefonat la D-na Seridan acasă însă nu am găsit-o. A răspuns la telefon menajera. Dl Dr. GAFENCU a plecat fără niciun rezultat, dar m'a rugat să mă mai interesez de chestiunea lui, spunând că mă va chema dânsul la telefon.- Credeam că voi scăpa de o obligație care-mi era neplăcută.-

După masă, la ora 4.30, aproximativ, m'a chemat la telefon Dl Dr. Hațeganu, comunicându-mi că vrea să-mi vorbească și vine să mă vadă.- Eu credeam că am vorbit cu Dl Eugen Hațeganu și m'a mirat când l'am văzut intrând pe Dl Dr. V. HAȚEGANU, pe care l-am cunoscut numai fugitiv cu mulți ani înainte, fără a-l mai fi văzut de atunci.- Dânsul mi-a comunicat că dela D-na Seridan a aflat de cazul cu GAFENCU și voia să-l vadă.-

A mai întrebat dacă îl cunosc pe Dl Dr. GAFENCU.- I-am spus că îl cunosc ca un om de specialitate, studios și că nu am auzit nimic desavantajos despre el.- Totuși nu-mi este cunoscut intim, astfel că nu pot să-mi iau vreo responsabilitate.-

În timpul când vorbeam, a dat telefon Dl Dr. GAFENCU întrebând dacă s'a găsit o persoană să se intereseze de cauza lui.- I-am comunicat că e Dl Hațeganu la mine care ar dori să vorbească cu dânsul. Spunea că va veni imediat.-

Când a venit, s'a retras în birou pe sofa, iar eu am eșit în sufragerie unde am lucrat la masă și am stat de vorbă cu cele câteva persoane în hall, care așteptau să o vadă pe soția mea, care în tot timpul vizitei lui Hațeganu și Gafencu a fost în cabinet cu pacientele.- După câteva minute /maximum trei minute/, ambii au eșit din birou și au plecat împreună, luându-și rămas bun. Din acest moment nu mai știu nimic despre ei până când citind în Scântea în care era fotografia cu cei ce încercau să plece în străinătate cu avionul, cu consternare am văzut că se află și Dl Dr. Gafencu între ei. Nici nu puteam să bănuiesc că intrase într-o aventură de așa natură.-

Remarc că nici eu nici soția mea nu i-am dat, din păcate nici o importanță cazului Gafencu. Fapt este că în multele preocupări serioase ce le aveam am uitat de Gafencu până nu l-am văzut în ziare.-

Tin să precizez că abia acum îmi dau seama de gravitatea cazului Gafencu și că nici odată nu am bănuț că e vorba de o acțiune subversivă politică. Gafencu știa că nu face politică. Știa că dorea foarte mult să plece în străinătate pentru studii.

Primul imbold de a-l servi cu ceva a venit numai din această cauză. Mai știam că ceruse pașaport pentru a pleca dar avea oarecari greutăți din cauza numelui cu toate că susținea că nu e nici o rudă cu fostul ministru. Faptul că pleca cu avionul mi-a părut suspect și din această cauză nici nu l-am servit crezând că nu se va găsi legătura pe care o căuta. Am fost surprins când a apărut totuși Dl. Mategama. Nu știu nimic ce au vorbit și ce înțelegere au luat, dar nici nu puteam bănui că va rezulta o acțiune de gravitatea celei ce s'a întâmplat, după comunicate.-

04659
Țin să mai declar că nu sunt membru în Partidul Mănuș și m'am abținut dela orice manifestație politică ce nu e pe linia Guvernului.- M'am înscris printre primii membri în ARLUS iar atitudinea mea în serviciu și față de Sindicat până în prezent nu a fost exceptată.- Am făcut mai multe conferințe în cadrul Cercului Cultural ARLUS și cred că muncitorii dela Gaz și Electricitate mă apreciază. Nu sunt om politic, ci om de știință. Credința mea că D-rul GAFENCU ca om căruțar nu e capabil de acțiuni frauduloase, a fost erant înșelată.- Regret că din bunătațe nu am fost mai categoric în a respinge orice cerere a D-lui GAFENCU.-

Mă simt cu totul nevinovat, cu toate că îmi dau seama că din bunătațe și neatenție am fost implicat într'o acțiune g. gravă dar cu care nu am nimic comun.-

ss Dr. Ing. A. Avramescu

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. Ing. A. AVRAMESCU, conferențiar la Politehnică, declar următoarele în legătură cu Domnul DR. GAFENCU :

Cunosc pe dl Dr. Gafencu sumar de câțiva ani, de când a fost intern la Maternitatea Steaua unde a lucrat și soția mea în chestiuni medicale.-

În ziua de Marți săptămâna trecută, a venit cu o clientă la soția mea.- În timpul consultației a stat în sufragerie și mi-a comunicat că în câteva zile are o posibilitate să plece din țară.- Știam mai mult de un an că intenționa să plece în Elveția la o clinică unde a fost admis intern.-

Mă ruga să invit o persoană politică din opoziție care să-i ușureze plecarea și eventual sosirea în străinătate, dându-i recomandării eventual plecând cu el.- Asta pentru ca dânsul nu avea nici o calitate și culoare politică.- Această rugămintă m'a făcut bănuitor dela început că plecarea ar putea să nu fie cu toate formele legale, deoarece amintea că pleacă probabil cu avionul și știam că este lipsit de mijloace.-

Dar cunoscându-l în trecut ca un om liniștit și studios nu-mi închipuiam că plănuiește o fugă clandestină cu toate riscurile ei.- I-am răspuns imediat că nu cunosc pe nimeni, neavând legături politice, ceea ce este realitatea. Totuși, dânsul a insistat foarte mult să întreb la cunoștințe care ar putea să indice o cale către o persoană politică.-

Ca să scap de insistențele lui, am comunicat rugămintea Doamnei Scridan, care era în casă, trecând de pe la noi. Credeam că prin această chestiune se va închide, deoarece bănuiam că nici Doamna Scridan nu cunoaște pe nimeni.-

În ziua următoare, Miercuri dimineață, mi-am dat întâlnire cu soția la Expoziția Cărții Engleze la Sala Dalles, pentru a comanda cărți de specialitate electro-tehnică. În hall se găsea singur Dl Gafencu pe care l-am salutat, dar m'am îndreptat către o sală unde am văzut pe soția mea.- După ce am terminat formalitățile și ne-am despărțit la eșire, în stradă m'a oprit Dl Dr. Gafencu să mă întrebe dacă am aflat pe cineva.- I-am comunicat că nu știu pe nimeni. A insistat că are nevoie urgentă să vorbească cu o personalitate politică din opoziție în legătură cu plecarea sa și m'a acompaniat până la biroul meu dela Soc. Gaz și Electricitate, unde m'a rugat să întreb la telefon dacă

poate alți cunoscuți au aflat ceva.- Am telefonat la D-na Scridan acasă însă nu am găsit-o. A răspuns la telefon menajera. Dl Dr. GAFENCU a plecat fără niciun rezultat, dar m'a rugat să mă mai interesez de chestiunea lui, spunând că mă va chema dânsul la telefon.- Credeam că voi scăpa de o obligație care-mi era neplăcută.-

După masă, la ora 4.30, aproximativ, m'a chemat la telefon Dl Dr. Hațeganu, comunicându-mi că vrea să-mi vorbească și vine să mă vadă.- Eu credeam că am vorbit cu Dl Eugen Hațeganu și m'a mirat când l'am văzut intrând pe Dl Dr. V. HATEGANU, pe care l-am cunoscut numai fugitiv cu mulți ani înainte, fără a-l mai fi văzut de atunci.- Dânsul mi-a comunicat că dela D-na Scridan a aflat de cazul cu GAFENCU și voia să-l vadă.-

A mai întrebat dacă îl cunosc pe Dl Dr. GAFENCU.- I-am spus că îl cunosc ca un om de specialitate, studios și că nu am auzit nimic desavantajos despre el.- Totuși nu-mi este cunoscut intim, astfel că nu pot să-mi iau vreo responsabilitate.-

În timpul când vorbeam, a dat telefon Dl Dr. GAFENCU întrebând dacă s'a găsit o persoană să se intereseze de cauza lui.- I-am comunicat că e Dl Hațeganu la mine care ar dori să vorbească cu dânsul. Spunea că va veni imediat.-

Când a venit, s'a retras în birou pe sofa, iar eu am eșit în sufragerie unde am lucrat la masă și am stat de vorbă cu cele câteva persoane în hall, care așteptau să o vadă pe soția mea, care în tot timpul vizitei lui Hațeganu și Gafencu a fost în cabinet cu pacientele.- După câteva minute /maximum trei minute/, ambii au eșit din birou și au plecat împreună, luându-și rămas bun. Din acest moment nu mai știu nimic despre ei până când citind în Scânteia în care era fotografia cu cei ce încercau să plece în străinătate cu avionul, cu consternare am văzut că se află și Dl Dr. Gafencu între ei. Nici nu puteam să bănuiesc că intrase într'o aventură de așa natură.-

Remarc că nici eu nici soția mea nu i-am dat, din păcate nici o importanță cazului Gafencu. Fapt este că în multele preocupări serioase ce le aveam am uitat de Gafencu până nu l-am văzut în ziare.-

Tin să precizez că abia acum îmi dau seama de gravitatea cazului Gafencu și că nici odată nu am bănuیت că e vorba de o acțiune subversivă politică. Gafencu știam că nu face politică. Știam că dorea foarte mult să plece în străinătate pentru studii.

Primul imbold de a-l servi cu ceva a venit numai din această cauză. Mai știam că ceruse pașaport pentru a pleca dar avea oarecari greutateți din cauza numelui cu toate că susținea că nu e nici o rudă cu fostul ministru. Faptul că pleca cu avionul mi-a părut suspect și din această cauză nici nu l-am servit crezând că nu se va găsi legătura pe care o căuta. Am fost surprins când a apărut totuși Dl. Hăteganu. Nu știu nimic ce au vorbit și ce înțelegere au luat, dar nici nu puteam bănui că va rezulta o acțiune de gravitate a celei ce s'a întâmplat, după comunicate.-

Tin să mai declar că nu sunt membru în Partidul Maniu și m'am abținut dela orice manifestație politică ce nu e pe linia Guvernului.- M'am înscris printre primii membri în ARLUS iar atitudinea mea în serviciu și față de Sindicat până în prezent nu a fost exceptată.- Am făcut mai multe conferințe în cadrul Cercului Cultural ARLUS și cred că muncitorii dela Gaz și Electricitate mă apreciază. Nu sunt om politic, ci om de știință. Credința mea că D-rul GAFENCU ca om căruțrar nu e capabil de acțiuni frauduloase, a fost crunt înșelată.- Regret că din bunătate nu am fost mai categoric în a respinge orice cerere a D-lui GAFENCU.-

Mă simt cu totul nevinovat, cu toate că îmi dau seama că din bunătatea și neatenție am fost implicat într'o acțiune gravă dar cu care nu am nimic comun.-

ss Dr. Ing. A. Avramescu

00663

15 Iulie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Adj. Aviator LUSTIG I ROMULUS
din Grupul Aero-Transport, serviciul de Educație, declar
următoarele :

În ziua de 5 Iulie 1947, orele 8, am fost la
grădina de zarzavaturi a unității pe care o administram
Adj. av. PREDĂ GHEORGHE, pentru verificări.-

Stând de vorbă cu ad. av. PREDĂ GHEORGHE mi-a
spus că ar avea să-mi spună o chestiune foarte impor-
tantă și că nu știe cum să procedeze .

În cele din urmă mi-a destăinuit că lui i
s'au făcut propuneri de către cineva să plece în stră-
inătate și că printre ei se află persoane politice,
cred că a spus și de doi miniștri.-

Pentru acest lucru ar mai fi nevoie de către
un al pilot deoarece sunt mai multe persoane și este
nevoie de cel puțin două avioane.-

Reflectând situația m'am decis să plec și eu.
Odată hotărârea luată în aceeași zi la orele
13,00 Adj. Av. PREDĂ GHEORGHE a luat legătura telefoni-
că cu Dl. Ing. POPESCU prin care i-a anunțat o vizită
în cursul aceleiași zi la orele 18,30.-

La ora fixată ne-am prezentat în str. Vasile
Gherghel la locuința Dlui Ing. Popescu pe care l-am
găsit în grădina casei împreună cu Dl. Dr. GAFENCZ.-

Am stat de vorbă cea o oră în care timp s'au
discutat chestiuni cu caracter politic și propunerea
pentru evaziune. A. studiat un Atlas Geografie, ne-a
arătat că flota Americană este în Marea Marmara și că
în scurt timp va începe un nou război cu victoria
anglo-a, ericană.-

Mi s'a spus că vom merge în Turcia la San

Stefane, unde ni se va aranja o frumoasă situație și că noi chiar dacă nu plecăm cariera noastră va fi ratată deoarece dâșii tot vor pleca și că în urma acestei evaziuni, care este de cea mai mare greutate politică " Rușii vor desființa toată aviația Română .-

Ne-a asigurat că de hartză vor face dâșii rest dela un ofițer de greutate din aeronautică pe care noi îl cunoșteam.-

Ne vom convinge atunci când ni se va aduce harta cu toate presupunțiunile scrise deoarece acel Domn ofițer cunoaște aceste lucruri și că-l vom recunoaște că este după scris.-

În acest timp am servit o gustare.-

După aceea am plecat urmând ca a doua zi să ne ducem să-i comunicăm ce am făcut cu avioanele :

A doua zi ne-am dus la orele 18 " tot la Dl. Ing. Popescu Gh. spunându-i că vom pleca cu două avioane I.A.R. 39 pe care urmează ca noi să le transportăm dela Curtea de Argeș la București și că vom pleca cu plinul de benzină făcut de acolo, în acelaș timp eu făcând propunerea ca să plecăm depe aerodromul Pitești- Dâmbovița. Propunerea mea n'a fost acceptată deoarece au găsit că nu prezintă suficientă siguranță și că este mai bine ~~suficientă~~ să plecăm din Iași mița de undeva de pe lângă Lehliu.-

A urmat ca Duminică, la orele 14 să ne prezentăm tot la Dl. Ing. Popescu Gh. unde vom servi masa de unde vom pleca cu o mașină la Lehliu pentru găsirea terenului.-

La orele 13,40 am fost la dâșul unde am găsit pe dl. Dr. Gafencu și Dna Ing. Popescu. Mai târziu a venit și dl. ing. Popescu după care ~~xxxxxxxx~~ am servit masa.-

La masă au fost : Dl. Ing. Popescu Gh. Dr. Gafencu Adj. av. Preda Gh. și subsemnatul. Dna Ing. Popescu nu a asistat la discuții .-

Eu am făcut propunerea ca să nu mai mergem la Lehliu, ci să plecăm dela Tămădău, deoarece este un câmp bun pe care eu îl cunosc și este mai aproape. Nu s'a luat nici-o hotărâre ci a rămas să mergem la fața locului.-

La orle 14,10 am plecat către Lehliu cu o mașină de piață, Dl. Ing. Popescu Gh, Dr. Gafencu, adj. av. Preda Gh. și subsemnatul.-

Am spus seferului că mergem în Iași ca să cumpărăm grâu.-

Am ajuns la Tămădău, am ceberât și am ureat sus pe izlaz, subsemnatul, dl. Ing. Popescu Gh și adj. av. Preda Gh.-

Le-am arătat locul pe de parte și alta lizierelor, aveau pemi și că este un loc bine camuflat.-

Dl. ing. POPESCU GH. a rămas încântat de poziția locului și am rămas hotărâți asupra lui.-

Le-am arătat și locul lizieră unde să stea spunându-le că noi vom ateriza dinspre est la ferată și ca atare să aștepte la mijlocul terenului în lizieră pentru mai multă ușurință și camuflare.-

Rămași hotărâți asupra locului am plecat cu mașina către București spunând că nu mai continuăm drumul către Lehliu deoarece nu se găsește nimic, mai ales că n'am găsit brânză la stână, care era pe aerodromul Tămădău.-

La înapoierea ne-am oprit în drum la o crăciună unde am servit o batrrie de vin.-

Pe soseaua Pantelimon, am avut o pană de cauiuc în care timp am mai servit câte o halbă de bere la localul dl. ing. POPESCU GH. a vrut să dea un telefon pe care nu l-a dat însă nu știu cui.-

După ce a fost mașina gata, dl. Ing. Popescu Gh. ne-a dat suma de 1.000.000 / un milion / lei pentru amândoi pentru a servi masa de seară. Intre timp Dl. Dr. GAFENCU plecase cu trenul, deoarece avea o întâlnire cu cineva.-

Noi am venit cu mașina până în Piața Domeni de unde am plecat acasă românând ca peste două zile să ne ducem să-i spunem ce am aranjat.-

Ne-am dus a treia oară la dl. Ing. Popescu când am găsit numai pe Dna ing. Popescu acasă și ne-a spus că dl. ing. Popescu este la dl. Gdor Negrescu acasă după hartă.-

După puțin timp a sosit și dl. Ing. Popescu spunându-ne că a aranjat totul și că totul este aranjat, merg doi miniștri de greutate cu noi și că dl. Dr. GAFENCU este nepotul lui GAFENCU care se află în străinătate. S'a discutat asupra numărului de pasageri care nu vor fi mai mult de 7-8 și a valizelor.-

Le-am arătat ce dimensiuni să aibă valizele și câte să fie.-

Am discutat asupra situației noastre pecuniare.

spunându-ne că în ajunul plecării ni se vor trimite bani la familie/ ni se vor arăta mandatele/ se vor face câte un costum de haine, vom fi angajați ca piloți de linie la americani și că la plecare seful/ nu știam cine/ va lua o valiză de franci elvețieni.-

I-am asigurat că în două zile cel mult vom pleca.

A rămas că a doua zi să ducem valizele la Dl.

ing. Popescu Gh. și să le spunem precis ziua când vom pleca

A doua zi seara, reool 20,30 am dus valiza la

dl. ing. Popescu Gh. unde am servit masa de seara.-

I-am spus că vom pleca Luni dimineața 14 Iulie 1947, la orele 6 cu cele două avioane care vor veni dela Turda cu care noi urma să transportăm medicamente la Constanța.-

Ne-a arătat și harta pe care a rămas că a doua zi Duminică seara să mă duc să tranșez drumul și fișa de navigație.-

La masă au fost discuții cu caracter politic prin care se arnaia noul guvern Dl. ing. Popescu Gh. urma să fie ministrul comunicațiilor și dl. Dr. Gafencu Ministrul sănătății.-

Mi s'a spus de către dl. Ing. Popescu Gh. că dacă noi nu plecăm aranjează cu un alt pilot dela Preșidenția Consilului de Miniștri, dl. Chifulescu să plece cu un avion bimotor Henkhh care este în reparație, având să-i termine tapițeria.-

Urma sa joi să-i facă proba și din probă să plece.-

Acest pilot era recomandat de dl. Cdor av. dela noi din aviație.-

Ne-a spus că atunci când a luat harta i-a spus Dlui ofițer superior că pleacă joi cu avionul He. de pe aerodromul Drăgănești. Dl. Ofițer superior i-a asigurat că au ales un câmp foarte bun și că nu-i va prinde nimeni.-

Ne-a spus că-i joacă o farsă Dlui ofițer superior ne spunându-i că pleacă cu noi.

Pentru acest fapt si-au dat întâlnire în ziua de 16 Iulie 1947 orele 20 la Sosea la Bordei.-

La plecare pe la orele 21, le-au spus că-mi trebuie bani pentru benzină.-

Pentru acest lucru mi-a dat suma de lei 2000000 / două milioane/

Am plecat românând ca a doua zi Duminică, 13 Iulie 1947, orele 20 să ne ducem la dl. Ing. Popescu Gh, în str. Vasile Gherghel pentru a lua masa de seară împreună și a tranșa drumul.-

La ora fixată ne-am prezentat acolo unde am găsit numai pe Dna Ing. Popescu și dl. Dr. Gafencu.-

În timp ce stăteam de vorbă, a venit un sofer pe care nu l-am văzut, dar spunea că nu are benzină și este târziu ca să mai cumpere.-

Am trecut cu adj. av. Preda Gh. și dl. Dr. Gafencu în dormitor unde m'am apăcat să fac fișa de navigație, trasând drumul pe hartă / o hartă la scara de 1/75.000/ de la București-Tâmădău-Călărași-Mangalia-adâncime în largul mării 40-60 Km până la Marea Marmara și de acolo la San Stefano.-

După ce am făcut fișa de navigație mi s'a spus că dl. Ing. Popescu Gh. ne așteaptă în oraș la restaurantul unde vom servi masa.-

Am plecat înainte cu dl. Dr. Gafencu românând ca mai târziu să vină și adj. av. Preda Gh. cu Dna Ing. Popescu.-

Ne-am dus la localul "Micrița" pe Bulev. Filantropia unde ne aștepta dl. ing. Popescu. Am intrat în grădină unde ne aștepta la o masă dl. Ins. Borcea pe care atunci l-am cunoscut. A urmat prezentările, recomandându-mă dl. Ing.-Popescu Gh ca vărul Mănsului.-

În timpul mesei am discutat chestiuni politice cu dl. Insp. Borcea printre care mi-a spus că peste câteva zile va pleca și M.S. Regele.-

Dl. Ing. Popescu mi-a spus că nu va mai aștepta în pădure cum aranjaseră și va pleca cu mașinile din București la ora 0,30 și va sta cu mașini pe câmp până când va vedea avioanele și vor veni cu mașinile la avioane ca lucrurile să meargă mai repede și că șeful nu poate să stea în picioare în pădure, mai ales că timpul dădea semne de ploie.-

Către sfârșitul mesei, ing. Popescu și dl. Dr. Gafencu, s'au retras la o masă separată unde nu știu ce au discutat.-

La orele 21,00 Dl. ing. Popescu Gh. și Dr. Gafencu au plecat cu mașina spunând că se duc la șeful cel mare / cine era șeful cel mare nu știu/

La orele 21,30 am plecat împreună cu adj. av.

Prada Gh. La plecare prentucă nu mai erau tranvae, Dl. Indp. Borcea ne-a dat suma de 1.000.000. Pe drum pentru că nu ștăeam departe în Piața Chibrit, am mers pe jos, adj. Prada Gheorghe mi-a spus că Dna Ing. Popescu ia comunicat că va merge cu noi dl. MANIU.-

Am ajuns acasă, dormind și adj. av. Prada Gh. la mine, iar a doua zi, Luni 14 / Patrusprezece / Iulie 1947, am plecat cu primul tranvai la aerodromul Giulești.-

La orle 6,10 am decolat cu cele două avioane cu destinația Constanța unde aveam misiunea de executat.-

Noi am aterizat la Tămădău cum era programul făcut unde dl. ing. Popescu Gh. ne aștepta cu mașinile pe aerodrom.-

Am aterizat urcându-se la mine în avion. Dnii Mihalache, Penescu, Dna Penescu și dl. Ing. Popescu Gh.

Când eram gata de decolare, am auzit focuri de armă trăgându-se asupra avionului și mai multe persoane cu arme în mână înconjurând avionul.-

Mi-am dat seama că este inutil să cerc să mai plec că riscam să fiu împușcat.-

Am rămas locului și am fost arestat de către poliție.-

Prezenta susțin și semnez.-

/ss/vadj. Av. Lustig

15 Iulie 1947.-

București.-

27 Sept 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Adj. av. LUSTIG I. ROMULUS din grupul Aero-Transport Serv. Edur ;

La întrebare ce mi se pune declar :

- Am intrat în Școala civilă de Pilotaj la 1 Ianuarie 1940.-

Am terminat Școala civilă la Aero-club Prahova Plocești în Noembrie 1940 unde am executat 80 ore de zbor în ture de pistă, acrobați și raiduri de instrucție.-

Am obținut două brevete internaționale de turism, Gradul I și II.-

Am zburat tipurile de avioane :

R.W.D. 8 Fleet și Buker .-

- În 1940 la Decembrie am intrat în Școala Militară de Pilotaj Buzău unde am stat până în anul 1942 Iulie când am terminat Școala fiind avansat la Gradul de Adj. stg. av. și pilot de Război cu tragerile aeriene executate .-

Am zburat tipurile de avioane:

P.W.S. , Nardi, Gotha, I.A.R. 38, I.A.R. 39.-

Am executat un număr de cca 100

În 1942 luna August am fost trimis la Flotila 3 Informație Buzău unde am zburat tipurile de avioane .-

- Potez 25, I.A.R. 38, I.A.R. 39, I.A.R. 37 și Fleet .-

- În 1943 am fost trimis de unitate la Tecuci pentru a executa zboruri de noapte pe avion I.A.R. 39

- În Octombrie 1943, am fost trimis la Grupul Aero-Transport Băneasa unde am făcut Școala de Remorcarez Planeare D.F. S. 230 cu avionul I.A.R. 39 în vederea plecării pe front.-

- Ca pilot Remorcher am executat pe front un număr de cca 350 ore zbor cu cca 150 misiuni.-

- In August 1944 am fost numit ca instructor Remorcher de Planoare la Scoala de Remorcaj Planoare Petrești.-

Am executat cca 250 ore sbor in Remorcaj cu avionul I.A.R. 39 și P.W.S.-

- Am fost in West făcând raid de rezistență București-Piestiansky/ Cehoslovacia .-

- In Grupul Aero-transport am sburat avioanele Fieseler, Storch, I.A.R. 39 Flest.-

Pe data de 20 Iunie am fost numit instructor de sbor al Grupului aero-transport pe avion I.A.R. 39

Am in total in jurul a 900 ore de sbor până la data de 14 Iulie 1947.-

Aceasta imi este declarația pe care o sustin făcând proba cu carnetul personal de sbor și fișa personală de navigație.-

/ss/ Adj. av. Lustig Romulus

27 Septembrie 1947.-

00672

DECLARAȚIE

Subsemnatul Adj. Av. Preda Gheorghe din Grupul aerotransport declar următoarele :

În ziua de 16 Iunie 1947 mi-s'a propus de către soldatul Pruteanu Marin din Esc. 3 Leg. să-mi facă cunoștință cu o prietenă Dră. cu numele de Dorina, fiind totodată rudă cu Dl. Ing. Popescu Gheorghe. Eram nerăbdător la a așa surpriză pe care o dădă, fiind necesar să știu și acel soldat a venit cu Dra. la strand recom mandându-mă ei. Impresia căle mă frumusea lăcându-i Drai, unde eram solicitat să-i fac o vizită la o fermă din Hogocia. După câteva zile Dra. plecase dela fermă în provincie pentru 2 săptămâni totuși aveam legătură cu acel soldat zilnic, întrebându-l dacă a sosit sau nu cea Dră. În acest interval de timp m'am pomenit la unitate cu un tânăr civil adresându-se mie și recoman dându-mă cu numele de Dl. Doctor Gafencu la care nu știam de ce poate fi vorba. Imediat Dlui. m'a invitat acasă la Dl. Ing. Popescu pentru a servi masa împreună și că a venit totodată și Dra. Dorina din Provincie și dorește să mă vadă. I'am răspuns că deocamdată era ora 11, 30 și nu pot părăsi unitatea, deoarece urmam să iau parte la Conferința administrativă a unității și-i promiseseam că în cel mai rău caz voi veni diseară la orele 18.

Totuși Dl. Doctor Gafencu a insistat mult să merg cel puțin până la poarta principală a flotei ca să-mi facă cunoștință cu Dl. Ing. Popescu Gheorghe la care mă aștepta f. curios să mă cunoască. Mergând cu Dl. Doctor poarta principală unde mă aștepta și cu soa sa cunoscută cu Dlui. prezentându-se Ing. Popescu. Imediat după cunoștință mi-a propus să merg acasă la dânsul să servim masa și totodată a discuta chestiuni f. importante. Totuși l'am refuzat, promițându-i că voi veni seara. Apoi împreună cu Dl. Doctor sau dus către tramvaiul Nr. 10. Eram curios și aștepta ora la care trebuia să le fac vizita, însă la plecarea lor din unitate mi-au dat și adresa casei Dlui. Ing. Popescu. Reîntors, la Conferința ad-tivă pe care am avut-o nu a durat decât 1 oră, după care timp, l'am cău tat pe sold. Pruteanu Marin să-i spun de vizita celor doi, că a fost aici la unitate vrând să mă cunoască probabil în vederea Drai. Dorina, soldatul m-a promis că în a nte de-a mă duce la Dl. Ing. Popescu să trac întâi pe la el acasă și să mergem împreună.

Ajunsei la soldat acasă, unde mă aștepta și era îmbrăcat în ținută civilă. Dealtfel familia Pruteanu și Ing. Popescu se cunoșteau datorită faptului că stăteau pe același stradă.

Am părăsit casa cu soldatul îndreptându-ne către casa Dlui. Ing. Popescu. Când am ajuns acasă bătura în poartă esind imediat Dra. Ing. Popescu întrebând odată Dl. Inginer este acasă, dar în același timp ieșiră din casă și Dl. Doctor cu Dl. Inginer, bucu rându-se de prezența mea, așteptând să-și facă apariția și Dra. Dar nu am văzut-o.

După aceasta imediat mi s'a oferit scaun în jurul unei mese în fața casei și așteptam pe careva dintre ei să deschidă discuția dar am remarcat în același timp figurile doamnei Dlor. schimbate și nepăcute mie. Am întrebat apoi pe dl Doctor, unde este Dra. ? Mi-a răspuns că nu a venit încă din provincie. Lucru la care nu mă așteptam să fie absentă, după cum mi-au spus împreună cu Dra. a sosit din provincie. Imediat după acest răspuns Dl. Ing. Popescu Gheorghe, m'a spus următoarele : Dle. Preda : "Ești de acord să pleci în Turcia. Frază la care nu știam să răspund mo mentan și totuși, spunându-le că nu sunt pilot de avion transport

greu sau bombardament, ci pilot de informație și recunoaștere pe avioane monomotoare. Dl. Ing. Popescu a insistat asupra avioanelor monomotoare ca să-i dau detaliile încredințarea și numărul echipajului Av. I.A.R. 39, spunându-mi că nu multe persoane nu pleacă ci numai în număr de 7-8 persoane cu funcții de Stat foarte mari și importante care vor să plece în Turcia neapărat și are totodată relații cu străinii în Turcia, care nu târziu să poată veni din nou în țară în fruntea unui nou Guvern promițându-mi că voi deveni și eu o persoană de o mare importanță, fiind ci soldatul Pruteanu Marin. În tot timpul dejunului în aceea seară Dna. Ing. Popescu a evitat să servescă masa împreună ci a stat în casă tot timpul cât s'a discutat problema evaziunii.

După terminarea acelei discuții am multumit serios pentru masă cu ideea de a pleca fără să le dau nici un răspuns în vedere plecării și rugându-mă să stăpănesc fac tot posibilul dându-mi și nrul. de telefon al Dlui. Ing. Popescu de a proceda în timpul cel mai scurt plecarea noastră, fiind gata completul. Am plecat la cazarmă unde locuim.

După 2 zile m'am penenit din nou cu Dl. Doctor Gafencu întrebându-mă dacă am putut realiza ceva pentru plecarea noastră, nedându-mi nici un răspuns favorabil și plecând din cazarmă Dl. Doctor, cu ideea de a-l ține în legătură telefonică pentru fiecare punct realizat, iar după câteva zile ni-a dat telefon Dl. Ing. Popescu la unitate adresându-se și cu numele de CHIN, de-a nu da bănuială ceva la telefon, și întrebându-mă din nou, dacă pot face ceva și să vin imediat la dânsul acasă. Nu am putut pleca deoarece fusese aglomerat de serviciu pe aerodrom până a doua zi la 11,30 ci voi veni mâine seară la orele 18. La orele 9 1/2 a doua zi dimineața am fost chemat din nou la telefon de Dl. Ing. Popescu reamintindu-mi să nu uit să vin la Dlu. Am fost însă prezent la orele 18 la dânsul acasă unde mă aștepta cu mare nerăbdare. Prima întrebare la vedere cu Dlu., dacă am putut realiza ceva. I-am răspuns că nu se poate pleca deoarece a fiind avioanele ce pleacă în cursă, li se pune benzina calculabilă până la destinație în raport și de viteza avionului.

Nici un rezultat în aceea seară, ci totuși Dl. Ing. Popescu ni-a spus că dacă la un caz eventual nu pleacă acum cu mine el va face tot posibilul și va pleca cu un alt pilot cu un avion de bombardament tip Heinkel III și că solicita totodată harta strict necesară cu traseul până la San Stefano, tot dela un comandant mare de al nostru de aviație și totodată mare în grad, însă acel comandant nu va pleca ci va rămâne aici. Atunci le-a propus Dl. ingineri Popescu și Dr. Gafencu să plecăm cu 2 avioane mă nioi I.A.R. 39 și am câștigat de acord.

Am plecat la cazarmă dela dl. Ing. Popescu rămânând de aerodrom stabilă cu cele 2 avioane.

A doua zi dimineață, eu fiind și administratorul grădinei de sanzație al grupului aerotransport, am fost vizitat, de camaradul meu ad. av. LUSTIG ROMULOS, care făcea parte din aparatul E.C.P. și i-am spus toate chestiunile acelea în legătură cu această evaziune după care ad. Lustig m'a rugat să-i dau telefon Dlui Ing. Popescu că la orele 18 voi veni cu camaradul care vrea să plece și el în Turcia. La orele 18 acasă am fost apoi împreună cu camaradul meu Lustig la dl. Ing. Popescu recomandându-i un foarte bun pilot și tot pe I.A.R. 39. La cele propuse de noi că putem pleca până la San Stefano și cu un număr de 7-8 persoane se poate cu aceste 2 tipuri de avioane I.A.R. 39 după care am și început tratativele.

Urma să obținem 2 avioane I.A.R. 39 dela Curtea de Argeș care trebuiau aduse pentru antrenamentul pilotilor pe aerodromul Giulești. După câteva zile urma să se transporte medicamente dela Giulești la aerodromul Constanta. Am raportat comandantului de Esc. împreună cu ad. Lustig să fim programați noi doi cu 2 I.A.

39 pentru transportul acelor medicamente si ni sa aprobat pentru dat de 14 Iulie 1947 orele 6,10.-

Am anunțat imediat pe dl. Ing. Popescu și Dl Dr. Gafencu că avioanele sunt programate pentru 14 Iulie ora 6,10 cu traseul Giulești- Constanta.- Dumnealor ne-am indicat pe data de 13 Iulie 1947 seara la localul "Istoria pe Db. Filantropiei unde trebuia să servim masa împreună, ca la ajunul plecării pe care atunci seara l-am cunoscut și pe Dl. Ing. Borcea, și fiind și Dna Ing. Popescu. După ce am servit masa imediat am plecat cu ad. Lustig ocașă d' el.

Din dimineața zilei de 14 Iulie 1947 la ora 5 am plecat de acasă împreună cu adj. Lustig către aerodromul Giulești de unde urma să plecăm în misiunea ordonată adică la Constanta.-

La orele 6,10 am decolat de pe aerodromul Giulești cu destinația Constanta iar în drum a aterizat pe izlazul Tâmbăcu unde ne așteptau cu mașinile doi. Nr. Popescu. După ce am aterizat întorcând avioanele pe teren și în timp ce dl. Dr. Gafencu și ceilalți se îndreptau către avion pentru a se urca am auzit trăcându-se focuri de armă. Uitându-ne în jur am văzut avionul încorjurat de oameni înarmați și pusi în imposibilitate de a mai putea face vre o mișcare. Oameni înarmați au venit la avion somându-l să mă dau jos și să mă duc la pământ.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez și susțin propriu.-

/ss/ Adj. Av Gh. Preda

15 Iulie 1947.u

27. Sep - 1947

DECLARAȚIE

00676

Subsemnatul adj. av. PREDĂ GHEORGHE din Grupul aerotransport declară la întrebările ce mi se pun :

- Am intrat în Școala Civilă de Pilotaj la 11 VII. 1939.-
- Am terminat Școala Civilă la Asoc. C.F.R. Galați în anul 1939 cu un număr total ore zbor 180 cu ture pistă, acrobații și raiduri de instrucție.-
- Am obținut brevetul gr. I și II internațional de turism .-
- Am sburat în Școala Civilă av. Fleet F.10 G.-
- În 1941 am urmat gr. III Roșiori de Vede pe av. Fleet 35 ore zbor numai acrobație.-
- În 1941 luna Decembrie am intrat în Șc. Militară de pilotaj până în 1943 1 Sept. absolvit școala și fiind avansat la gradul de Adj. Stg. av. / Pilot de Război / cu tragerile aeriene executate la Constanța.-
- Am sburat următoarele tipuri de Av. în Șc. Militară.-
- P.W.S. - Kardi- F.N. 305 - I.A.R. 38- I.A.R. 39.-
- Am fost mutat din Șc. prin D.M. în Fl. 3 Informații Buzău.-
- În luna Octombrie 1943 am fost mutat în Flotila ~~Maritimă~~ de Hidroaviație Constanța.-
- Am executat un număr de ore zbor pe apă 119 ore zbor cu 42 misiuni de război, Av. Shuarts, Heinkel 42, Heinkel 114.-
- Am fost plecat pe Frontul de Vest în Esc. 114 Leg. unde am executat un număr de zbor 211 pe Av. Fleet.-
- La 9 Maiu 1945 m'am reîntors în țară .-
- Am ~~xxxxxx~~ obținut virtutea aeronautică clasă cruci de aur cu spade.-

- Crucea Serv. Credincios cl. II
- Victoria Rusească contra Germanilor
- Total ore sbor de când sunt pilot 1122 ore

sbor.-

27 Septembrie 1947

/ss/ Prada George.-

00677

00678

DECLARAȚIE

Subsemnatul G. ZANE, profesor universitar, domiciliat în București, Str. N. Balcescu 17, declar urmatoarele: asupra modului de conducere al P.S.T., precum și a poziției mele personale privind problemele și evenimentele politice care s'au pus între timp, adică 1944-1947.

1. Cf. statutelor P.S.T. aprobate în 1936, conducerea partidului este alcătuită din președinte, delegație permanentă și comitetul central executiv. Cf. spiritului care a presădit la elaborarea statutului, organul suprem trebuia să fie Comitetul Central executiv, delegația permanentă, un organ de rezolvare curentă - sub aprobarea Com. Centr. Executiv, iar președintele un organ de reprezentare și de coordonare a activității P.S.T.

În ultimii zile a intervenit o modificare adăugată în modul de conducere, în sensul înverzării puterilor și atribuțiilor de conducere, așa că președintele partidului respectiv I. Iuliu Maniu, a preluat în fapt întreaga conducere, hotărând în toate marile probleme, iar celelalte organe reduse la un rol consultant sau decorativ, chemate să ratifice hotărârile împlinite.

Explicația acestui proces rezidă în împrejurarea că D. Iuliu Maniu, în tot timpul cât partidul a fost dizolvat (1938-1944) a condus fără nici un organ statutar exercitând depline puteri, precum și în faptul că lăsa având o experiență excepțională politică a exercitat în partid o copleșitoare influență, ocazie aproape a scos din funcțiune individualitatea celorlalte organe politice - însestrate formal cu atribuțiile conducerii, dar fără eficiență practică.

Totodată după 1944 (23 August) a apărut în viața de partid un organ neprevăzut de statut, intitulat biroul politic, compus din D. I. Mihalache, ca fost președinte, D. Mihai Popovici vice președinte, D. Penescu Secretar Gl.

Inginer Mihăescu, casierul și secretarii adjuncți, min. N. Păscu și Cons. Popescu, și consilierul casier I. Chiloșan. Impotriva acestui organ - socotit necunoscut, s'au ridicat numeroase proteste în partid, deoarece se vedea în el o concentrațiune a conducerii la un număr prea mic de persoane, nepotrivită cu spiritul organizării democratice. -

Astfel, în fapt, conducerea statutară nu funcționează. Rolul ei a fost formal, îndeplinit numai în chestiuni minore sau în acele care interesează organizațiile județene (de ex. aprobarea candidaturilor, judecarea litigiilor din lăuntrul organizațiilor județene, ori discuții asupra problemelor Generale, fără a se duce la o hotărâre Adevărată, singura și hotărâtoarea conducere a avut-o D. președ. Elin Maniu, de a cărui acte, avizăm, uneori, chiar din presă, deși angajau răspunderea politică a întregului partid. De ex. interviurile D-sale, sau declarațiile presei străine. Despre întrevederile avute de Daa cu diverse personalități politice, române sau străine, ori audiențe la Suveran, Daa nu a făcut în delegația permanentă niciodată vreo dare de seamă, spre a avea membrii săi vre o informație sau orientare. În delegația permanentă din 5-6-7 Iunie la asigurările lui D. președinte Maniu, că situația politică a P.M.F., se va dezvolta normal, și partidul ei aibă încredere, că ea răspunde, că ea poate accepta acest punct de vedere, că sunt potrivite oricărei noțiuni bazată pe neștiință, și că Daa are îndatorirea să arate, așa cum o știe, întreaga situațiune, pe care delegația permanentă, îndeplinind competența de cauză s'a cercetase și să hotărască. Nu am primit nici un răspuns. În contra concentrațiunii conducerii în mâna președintelui, proșus și a modului de conducere, astfel concentrată, forurile oficiale ale partidului și cred cei mai mulți din componenții lor, fiind ținuți în afara oricărei participări efective sau informații, s'au ridicat dese ori critici și evident că la rândul său, am obiectat și protestat oricând, în cercuri de prieteni, vamea în discuție problema, și am căutat să o pun și în dezbateri oficiale,

pentru o deslegare.- Am anunțat colegilor mei în mod particular, că intenționez să propun un regulament de organizare și funcționare a Conducerei Centrale - la care începuseră chiar să lucreze într-o vreme, pe baza ideii de decentralizare.-

În concluzie - asupra acestui punct din declarația mea, țin să precizez că organele de conducere, în timpul cât am participat eu la lucrările lor, au funcționat oarecum învers prevederilor statutare, și că, încă odată repet, întreaga și exclusivă conducere în chestiunile principale a exercitat-o de președ. Iuliu Maniu, cu o deosebită rezervă și discreție față de noi, - cel puțin față de mine.- De alt minteres, discuții personale cu Dl. I. Maniu în acest timp 1944-1947, am avut puține în număr, patru-cinci, la restul fiind prezente alte persoane - iar discuțiile personale s'au purtat asupra unor chestiuni minore, de ex. ce am văzut la Iași, care este situația prietenilor din Moldova, etc.-

II. În fața numeroaselor și variate probleme care s'au pus între timp P.M.T.-ului precum și a forței de conducere ca și a metodelor folosite, era inevitabil să se nască divergențe, uneori vii, și importante pe chestiuni principale, de organizare internă, de politică internă sau de poziții față de problemele internaționale survenite în acest timp. Cu atât mai mult cu cât adesea ori, eram puși în fața unui fapt împlinit.

În ceace mă privește am fost de multe ori în divergență cu conducerea centrală - și înțeleg prin conducere centrală, președintele partidului sau biroul partidului, sau cu unii membri ai delegației permanente; deosemeni pe unele chestiuni importante și cu diverși membri componenți ai comitetului executiv sau chiar în afara sa. Presa cotidiană a înregistrat aceste divergențe, a vorbit chiar de "o acțiune Zanc" însă mi totdeauna exact informată, pentru că aceste știri mi erau date de mine.-

Chestiunile mai importante, asupra cărora am luat poziție, fie că le am ridicat chiar eu, cerând o schimbare a soluțiilor date, sau reclamând o anumită soluționare, mi fost doctrate în acești ani, încât eram considerat ca un opozant, atribuindu-mi-se intențiuni, veni-

te în g. om. (vezi Semnalul din cursul lunii Iulie 1947),
că intenționează să pregătească, sau chiar pregătească o schimbare a g. om. sau a conducătorii.-

Astfel asupra celor mai importante două următoarele lămuriri.

În toamna lui 1944, la a doua sesiune de delegații permanente în care au fost acceptat, am ridicat chestiunea legionarilor care făceau pe atunci multa valvă, susținând că atitudinea luată de conducere în această privință este greșită, și că schimbul de scrisori I. Mania - Comandău este inadecvat, și că contrazică sentimentele noastre. Ca toți legionarii trebuie să rămână în afara vieții publice, și reabilitarea lor nu se poate face, și că atât mai puțin primirea lor în partid. Dl. Iuliu Mania mi-a dat un lung răspuns, pentru a justifica gestul B-ului, și a precizat că hotărârea aceasta a fost luată în acord cu reprezentanții blocului democratic, aparținând celorlalte partide chiar în aceste condiții, înviu reamintesc că am replicat, această atitudine nu corespundă vederilor mele, care în trecut, 20 de ani am căutat mișcarea legionară.-

A doua chestiune de divergență a fost pe tema concilierii cu partidul liberal (Dl. Brătianu), convenerare inițiată și perfectată de Dl. I. Mania personal, și care la fel mi era în sentimentul multor fruntași.

Între timp din inițiative unor fruntași D.M. Popovici, Mihalache și alții, mi s'a propus secretariatul general al partidului. Am refuzat. Motivele erau diverse. Acuzațiile mele științifice (am în lucru o mare lucrare asupra lui B. Balcescu, la care am ajuns de vreo 20 de ani, ajungând la al 4-lea volum sub tipar) apoi societățile prin felul meu de a gândi și judeca lucrurile mi-ar fi cu neputință să am un rol oficial, și apoi cred că nici Dl. I. Mania nu agreea în fond această încredințare, secretariatul General al partidului, trebuind să fie o persoană cu care președintele și mai ales un președinte care deține toate atribuțiile conducerii - să se găsească într-o deplină concordanță.-

Tot în 1944, spre finele lui Decembrie, în v. mulțumirilor pe care le provocaseră în partid

Ministri ai partidului din guvernul Rădescu - ocârmă de-
carnată strict de Dl. Iuliu Maniu, fără consultarea nici
unui for oficial - și de care nu aflat cu toți oponenții
șorii din gaște - a protestelor vehemente în delegație
a D-lor Dr. Iupu, a D-lui Mihalache și alții, ai s'a propus
departamentul Agriculturii - deținut de D-l. Rudița - pro-
punerea însoțită de insistențe din partea D-lui, președinte
I. Maniu - care de altminteroa știa că nu primește din ro-
fusul ministerului din motivul principal, că în guvern nu nu
era o unitate de lucru, membrii săi fiind înfrământați, de
vederi de partid, și prin urmare săi fi avut un rol ste-
ril și apoi pentru că nu credeau că guvernul Rădescu -
- șeful guvernului - ar fi acceptat programul său agrar.

La începutul lunii Februarie 1945, am depus în comisia agrară - din care făceam parte la Ministerul de agricultură - un proiect de lege pentru expropriere şi în proprietăţirea ţăranilor, publicat şi în ziare, care înfrumusecase vederile conducerii partidului, după ce-l lucraseră cu mai mulţi specialişti în chestiile economice, noştri din partid.-

După 6 Martie 1946, mi se pare clar în cursul
lunii aceştia, a urmat în delegaţie permanentă o discuţie
asupra evenimentelor.

Am luat și eu cuvântul și am atras atențiunea celor prezenți, că în orientarea particulii trebuie să se țină seama de realități, că politica sa internă și externă nu se poate baza pe vâgi considerente și că oricum ar interpreta diversele acorduri între marii aliați (Post-dac-Ialta) trebuie făcută în nota lor justă, adică România are să țină seama despre necesitatea unei concilierii armonice și depline cu U.R.S.S.-

După acordul Moscova din 1946 (Ianuarie) au sur-
venit o serie de înprejurări, când a fost nevoie să-
afirmă și asupra un punct de vedere personal, în opoziție,
fie cu a unor factori din conducere, fie al unui membr
mai mare sau mai restrâns de membri ai partidului.

Astfel, în primul rând am susţinut continuarea şi conduserea şi mai cu toţii trebuie să afirmăm caracterul reformist social al partidului, că prin urmare trebuie milităm şi eforturile să aplicăm, aceluia reforme sociale

cari prevăzute și în programul nostru găsească o posibilitate de realizare în condițiile actuale. În acest sens n'am fost de părere că oficialul partidului trebuie să ducă campanii personale, să fie folosit ca panflet, ci să ducă o politică de opoziție, arătând documentat, celace este bun, ceace este discutabil și să emită mereu doctrina și ideologia partidului.

Am făcut parte - desemnat de birou - 03884 - în aceste comitete de supraveghere a Presei, dar aceste comitete succesive, n'au funcționat pentru că gazeta lui direct dădă Dl. Președ. Maniu îndrumarea. I'am scris o scrisoare cerând investirea acestor comitete cu puteri, dar mi s'a dat nici o urmărire și prin consecință n'am putut realiza ceace voiam și comitetele au încetat de fapt înainte de a funcționa.-

În mai multe rânduri - la unele reuniuni - în vara lui 1946 n'am deosebit de unii factori de conducere - inclusiv de Dl. Iuliu Maniu - pe chestiunea participării studenților la viața politică, susținând ceace tot timpul am susținut în cariera mea profesorală, anume că studenții trebuie îndrumați spre carte, nu spre politică. Dl. Iuliu Maniu mi-a replicat că am este vorba despre activitate politică ci despre manifestare națională la care trebuie lăsați și studenții să accedă. Eu am fost de acord.- Chestiunea a mai fost ridicată, într'un comitet al Vechiului Regat, îndemnând, că chiar dacă alte partide fac la fel - cum și fac - P.M.R. nu o poate și au trebuie să o facă. Din aceasta cauză am am avut sentimentele de simpatie a la conducătorilor secției studențești, iar câțiva dintre studenții dădă Iași, probabil informați dădă Centrul, au avut impertinența să depună, lângă alte câteva persoane, o contestație la realegerea mea ca președinte a org. de Iași, în Febr. 1946.

Altă divergență s'a născut pe chestia cartei electorale cu partidul liberal, eu, împreună cu alți fruntași fiind în contra, Dl. Iuliu Maniu - după spusele D-sale - "având argumente și pro și contra".

Tot în cursul anului 1946, am mai avut discuții vii, într'o ședință la Club, la delegație intrunită cu alți fruntași, asupra poziției noastre față de Săverșan,

cu ocazia deschiderii lucrărilor Parlamentului, când am afirmat că M.S. Regele are singur a aviza asupra atitudinii și nu este politic și protocolar să i se facă sugestii - cum auzeam că este vorba. Că trebuie evitat să se mai repete întâmplările din 1948. -

La comitetul executiv Central din Moscova, care a hotărât, sau mai bine zis a eclarat hotărârea Biroului, ca grupul de parlamentari să se abțină de la lucrările Camerei nu am luat parte, anunțând motivul: anticiparea hotărârii, prin încheierea luată de Birou și publicată în Dreptatea.

În cursul sărbătorilor de Gracina a intervenit o altă divergență. Am propus constituirea Sfatului parlamentar în vederea unei eventuale activități parlamentare. Biroul a respins această propunere, eu am reluat-o.

În cursul anului 1947 s'a pus în partid în grup restrâns și după aceea în delegația plenară intrunită cu parlamentarii, problema revizuirii tacticii. Pe planul activității parlamentare revizuirea înseamna, intrarea în parlament a grupului de parlamentari național-țărăniști, și dezvoltarea unei activități de opoziție constituțională. Pe această chestiune am fost în divergență cu D. prof. Iuliu Maniu, care în mod constant a stat pe poziția că nu s'a schimbat nimic și prin urmare nu se poate schimba nici hotărârea de abținere. Tot în funcție de poziția partidului, atât în conversații particulare, cât și în delegațiile permanente (în special la cea din 5, 6, 7 Iunie 47) am susținut că - conducerea contrară - în spate Dl. Iuliu Maniu, trebuie să adopte o atitudine hotărâtă care să risipească atmosfera din presa și radioul sovietic, că partidul Naț.-Țărănesc, sau conducerea sa, ar fi ostilă Uniunii Sovietice. Că trebuie neapărat făcut în privința această acte sau fapte. În toamna lui 1944 propusesem Dlui Iuliu Maniu să solicite o vizită la Moscova, în delegația de la 5, 6, 7 Iunie, propunerea a fost făcută din nou de colegul prof. M. Ciurănescu. În legătură cu această atitudine am propus ca toți publiciștii din partid să colaboreze la revistele româno-sovietice, sau pur sovietice pentru a manifesta public această atitudine. În sfârșit nu m'am putut declara de acord, cu o poziție statistică, în care conducerea statutară a partidului era

situată pe linia ortodoxă a partidului, conform cu convingerile noastre vechi și stătornice, și totuși conducerea efectivă în special lui Maniu și Mihailovic să fie contestată în atitudinile lor, și Elor să nu manifeste într-o formă vie și limpede, aceea atitudine care să risipească atmosfera din presa U.R.S.S., care ne afectă și ne îngrijora. Cred că am fost în divergență pe interpretarea liniei de dezvoltare istorică a momentului ^{de astăzi}, și de aceea am urmat toate divergențele. În consecință am fost partizanul unei colaborări de partide. - În ultima instanță chiar amuzi între partidele năucitorești și țărăniști, pentru aplicarea unui vast program de reînnoire a României și asigurarea unei prosperități îndelungate. În ultima delegație am accentuat asupra transformărilor sociale care se produc în epoca noastră, subliniind că apariția mișcărilor - năucitorești - în special a celui dintr-o parte a Europei, sub forma partidelor comuniste, este un fenomen al epocii noastre, rezultat autentic al structurii sociale actuale și a evoluției iminente și prin urmare un partid politic necomunist, nu poate ignora, fără a groși - acest lucru. -

Divergențele ideologice și tactice care au izvorât în sensul conducerii partidului și s'au resimțit în cadre, s'au dezvoltat considerabil după 19 Noembrie 1946, și ele și-ar fi găsit punctul culminant în comitetul executiv central, convocat pentru ziua de 19 Iulie 1947, de la intrunirea căruia, cred că ar fi purces o nouă orientare a partidului, spre deosebire de ceace se cheamă curent "politica Maniu".

Dar împrejurările au făcut ca acest comitet să nu se mai poată ține, sau poate chiar ținerea lui a fost nedorită de anumiți factori din partid - adică, în primul rând a lui preg. I. Maniu și a altora. -

În legătură cu alte chestiuni adăug următoarele: Niciodată, dar niciodată în delegația permanentă la ședințele la care am participat eu, sau la vreo reuniune particulară de amici politici, nu s'a pus și n'am asistat la vreo discuție în legătură cu legături ale P.S.T. cu persoane române sau străine de peste granițe, în sensul unei colaborări sau informări. La ultima ședință a de-

ției permanente Dl. I. Iu Maniu, în scurta sa alocuțiune de deschidere a spus foarte în treacăt că România și interesele sale se vor dezvolta mulțumitor și are informațiuni de la persoane din afară, în acest sens. Cum am luat cu siguranță m'ea grabă să cer precizări și am pus dlui preș. I. Maniu următoarea întrebare: "Despre ce persoane este vorba, care sânt aceste persoane, nu cunosc pe nici una și este necesar să de dați informații".

Eu mi s'a dat nici un răspuns.

Drept care am dat prezenta declarație scrisă și autograful de mine.

ss. G. Zane.

1 Septembrie 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnata Maria Magdalena Mocanu născută la Chigîneau în 2 Mai 1922 de profesie funcționară la A.N. I.C. (U.G.I.R.) soția Cpt. Căderului Gheorghe Mocanu din marină, domiciliată la Secala Superioară de Război în blocul B.Etj.II, ep.7., în continuarea declarațiilor pe care le-am dat la Ministerul de Interne în luna August 1947 mai declar următoarele:

M'am căsătorit în anul 1943 luna Noembrie cu Lt. Căder Gheorghe Mocanu atunci la Ministerul Marinei, era prieten cu Căder Bănică, Căder Voinescu, care veneau din când în când în casă la noi, mai aveau o serie de prieteni colegi de școală și de promoție, în vremea aceea se discuta contra nenților și contra războiului nenorocit dus de țara noastră contra Rusiei. În general nu se discuta în contradictoriu toți prietenii fiind de acord asupra greșelii enorme făcute de regimul de atunci și sperau într-o terminare grabnică și o victorie a aliaților.

La 23 August 1944 soțul meu era la Constanța Șef de Stat Major la Litoralul Maritim la intrarea rușilor în Dobrogea a lucrat cu ei fiind foarte mulțumit de rezultatele colaborării.

Când venea la București, Duminică, unde eu eram deja din luna Septembrie au venit la noi în casă de vreo trei ori, M.Carendino și I.Vinea. Se discuta și-l întrebam pe soțul meu cum se împacă cu rușii. Se discuta în contradictoriu, M.Carendino neputând concepe ca Rușii să fie buni prieteni militari, bine organizați, și că soțul meu se putea înțelege perfect cu ei. I.Vinea era de aceeași părere cu M.Carendino însă mai puțin vehement. În acea epocă soțul meu a fost considerat de toți prietenii comunist.

Din 1945 nu am mai primit pe nimeni în casă deoarece având copil nou născut, situație materială

proastă și locuința neîncăpătoare soțul meu a renunțat să mai cheme prieteni în casă. În primăvară a fost pe front în Cehoslovacia de unde s'a reîntors la 1 August 1945 din nou profesor la Școala de Războiu, cred că dela aceea epocă a început să scrie la Dreptatea fiind introdus la N.Carandino. Părerea mea este că la început a acceptat acest lucru numai pentru a ușura situația materială, iar mai târziu n'a mai dat înapoi prins în angrenajul dela Dreptatea.

Ceilalți prieteni Gdor Marinescu, Gdor Parăianu, Gdor Bercea nu-mi făceau impresia că au o opinie sau o culoare politică specială. Marile evenimente începând dela 23 August printre care reforma agrară nu a fost privită cu ură ci din contra cu aprecieri. Toți colegii soțului meu cari au fost puși în cadrul disponibil odată cu el și-au găsit o situație și chiar situații destul de bune.

Pe N.Carandino soțul meu îl cunoștea dela Evenimentul, Curentul Familiei unde scria deja când ne-am căsătorit. Pe I.Vinea dessemenea deoarece era directorul ziarului Evenimentul.

În ultimul timp cum am mai spus nu m-am mai văzut pe acești domni afară de Carandino pe care l-am întâlnit acasă la C.Coposu în toamna 1946 la o reuniune unde nu s'a discutat absolut nimic politic. Soțul meu primea din când în când telefoane dela aceștia. Bănuesc că N.Carandino îi dădea directive ce să scrie pentru ziarul de a doua zi aceasta însă nu se întâmpla în mod regulat nici prea des.

ss. M.Mocanu.

1 Septembrie 1947.

j. IX. 1947

DECLARAȚIE

00690

=====

Subsemnatul Dr. VLAD G. HATIEGANU în etate de 41 ani de profesiune medic, domiciliat în Aleea Armașului 3, declar următoarele :

Mențin în total cele declarate la Ministerul de Interne în legătură cu încercarea de a pleca din țară a D-lui I. Mihalache, I. Lazăr, N. Carandino, și N. Penescu, D-na Carandino și D-na Penescu. -

Pentru completarea informațiilor țin să mai adaug următoarele explicații. - :

D-na Mărioara Decei este verișoara mea - și este domiciliată la Istanbul de circa 4-5 ani, unde soțul ei este atașat cultural / n'am însă certitudine asupra definiției exacte a postului ce ocupă/. - Pe dânsa n'am mai văzut-o de vre-o doi ani jumătate nici alte știri directe n'am dela dânsii. Soțul ei a fost în țară în cadrul iernii probabil în interes de serviciu l-am văzut o singură dată când a fost invitat la masă la unchiul meu. -

Biletul ce i-am scris și predat D-lui Carandino a fost la cererea D-lui Maniu în seara de duminică 10.VII. adresându-mi-se textual în felul următor : D-le Doctor cum o cheamă pe fina mea Istanbul - atunci eu i-am spus, m'a rugat să-i dau câteva rânduri pentru Dl. Carandino să aibă cui să se adreseze pentru a-i da lămuriri și legături cu orașul și eventual să-i servească de Ghid. - Eu am scris biletul în grabă pe o hârtie /sau bilet/ ce mi-a dat Dl. Carandino - stilul a fost de circumstanță. - Adresa n'am putut-o da întrucât n'o cunoșteam - dar m'am gândit că Dl. Decei poate fi găsit dacă se vor adresa Consulatului Român. -

Cele două rude ale mele - sunt surori de ale mamei mele - domiciliată în Cleveland - una din 1913 - alta din 1922 aproximativ. - Adresele lor nu le știu exact - așa că le-am scris mi se pare pe un colț de hârtie, însă știu sigur că numărul, casei l-am dat greșit. - Adresele le-am dat exact în aceleași condiții ca și pentru D-na Decei adică la cererea D-lui Maniu. Numele unei din ele este Aurelia Radu a ceilalte Lucreția

Până la data de 9 sau 10 Iulie când am întâlnit în stradă pe D-na Scridon - n'am avut nici un fel de amestec în chestiuni politice ale partidului - nefiind membru înscris în partid.- N'am asistat din această cauză la nici un fel de manifestație sau activitate partidistă.- Prin natura ocupațiilor mele profesionale eram ocupat toată ziua - încât nici măcar timp fizic ~~n'aveam~~ n'ași fi avut să mă ocup de chestiuni extra profesionale.- Dealtfel a fost și dorința tatălui meu să nu fac nici un fel de politică fiind funcționar public și având o profesiune absorbantă.-

Dacă ași fi făcut politică - prin faptul situației tatălui meu în partid, și prestigiul de care se bucură în Ardeal mai cu seamă - apoi și prin situația mea publică și profesională - prin pregătirea mea că am o cultură, având o activitate medicală de 9 ani în străinătate unde mi-am făcut studiile și specializarea - în partid puteam ocupa dacă eram hotărât să fac politică în tot cazul un rol mai proeminent și în nici un caz un rol secundar sau neînsemnat.- Cu fruntașii partidului n'am întreținut nici un fel de legături pe unii nici nu-i cunoșteam.- Singurul pe care-l cunoșteam bine era Dl.M.Popovici era Dl.M.Popovici - a cărui medic eram.- Pe Dl.Manu șeful partidului nu l-am văzut din 23 sau 24.XI.1946 - și atunci în cadrul unei mese cu mai multe persoane la Dl.M.Popovici.- Pe ceilalți c'am la aceleași intervale.- Pe Dl. Mihalache în ultimii doi ani l-am văzut fără să-i vorbesc, decât de 2 sau 3 ori - și atunci în ocazii când eram cu tatăl meu.-

Pe Romul Boilă junior îl cunosc decând eram copil - /pană prin anul 1946 - aproape deloc nu l-am văzut.-

Dela 1946 - încoace îl vedeam c'am odată la două trei luni în cadrul unor serate sau dinee muzicale - soția lui fiind artistă de operă - ne întâlneam cu diferiți prieteni artiști.- În anul curent l-am văzut ceva mai des adică c'am odată sau două ori pe lună - când discutam cu prieteni români - probleme de cultură în cadrul unor conferințe de cultură la Atheneu.- Problema politică n'am discutat decât tangențial asupra unor generalități.- Ultima dată l-am văzut în luna Iunie pela sfârșit - când am trecut pe la el într-o după masă mergând spre casă dela un client.- Am stat de vorbă circa 20 minute, între altele mi-a spus că situația politică generală este destul de grea - că Dl. Manu este foarte plictisit și obosit și că ar ~~xxx~~ fi încântat dacă

ar putea măcar pe Ilie Lazăr să-l poată pune la adăpost el fiind mai tracasat de măsuri ca arestări, percheziții etc.- Atunci vorbindu-se în opinia publică de plecarea aviat. Strătilescu cu un avion - a amintit că dacă vor găsi o astfel de ocazie Dl. Maniu va profita să-l poată expedia.- Eu după această convorbire pe R. Boilă nu l-am mai văzut decât după întâlnirea mea accidentală cu D-na Scridon.-

Pe Boilă l'am văzut apoi la Dl. Maniu în Sanat. Jovin unde se internase pare-se în jurul lui 8 Iulie fiind destul de grav bolnav.- N'am discutat cu el nimic aproape - întrebându-l doar dacă am văzut pe Dl. Gafencu - ~~cu~~ care mă rugase să vorbesc - pentru a ști detalii - în legătură cu cele spuse de D-na Scridon.-

L-am văzut Duminică seara la orele 11 și după ce în prealabil îmi telefonase să vii la Dl. Maniu că nu se simțea bine - în declarațiile anterioare am descris cele întâmplate acolo în acea seară.-

Pe la 11,45 l'am condus cu mașina mea acasă - și aceste lucruri le-am consemnat în declarațiile anterioare.- Nici o altă discuție cu dânsul n'am avut precizări în legătură cu plecarea unor membrii nu mi-a făcut - probabil neștiind nici dânsul cine pleacă până în ultimul minut.- În tot cazul nu mi-a comunicat nimic.- Dl. R. Boilă este strănepotul D-lui Maniu.- și știu că Dl. Maniu ține afectiv mult la dânsul.- N'ași putea preciza dacă Dl. Maniu îi făcea confidențe politice

Intre Dl. Maniu și Dl. Gafencu au fost 3 convorbiri Vineri sau Sâmbătă după masă (nu-mi amintesc exact - când l-am prezentat pe Dl. Gafencu - la cererea D-lui Maniu.- Discuțiile n'au durat mai mult de 25-30 minute - n'am asistat tot timpul eu fiind afară la W.C. și pe urmă m'am oprit în anticameră stând de vorbă cu sora de caritate - și am schimbat două sau trei cuvinte cu Dl. Coposu care m'a întrebat cum se simte și nu l-am găsit pe Dl. Maniu.- În prezența mea l-a întrebat asupra originii sale, asupra profesiei și ~~de~~ de ce pleacă în străinătate și dacă este rudă cu Dl. Gr. Gafencu - Doctorul a spus că este rudă numai de nume - dar îl cunoaște, apoi Dl. Maniu l-a întrebat unele detalii tehnice în legătura avioanelor, câte locuri - câte motoare - dacă au aparate de radio, și dacă știe unde să aterizeze, în Turcia.- Doctorul Gafencu i-a dat D-lui Maniu aceste explicații.- Întrebându-l pe Dl. Maniu dacă în stăv putea da o telegramă înaintea plecării ca să

nu aibă dificultăți la aterizare.- La acestea Dl. Maniu n'a dat nici un răspuns.-

I-a comunicat însă că se gândește să trimită în străinătate unii frunțași ai partidului fără să precizeze pe cine.-

L'a mai întrebat pe Dl. Gafencu dacă ține să ia frunțași politici cu el.- Acesta a răspuns că să-i ușureze situația lui la aterizare în Turcia - el neavând nici o relație și nici bani.-

Dl. Maniu s'a rezumat a-i răspunde că cu frunțașii politici desigur nu va avea aceste dificultăți.-

Convorbirea de Duminică dimineața a fost de scurtă durată.- În prezența mea Dl. Gafencu i-a explicat D-lui Maniu dacă s'a amânat plecarea cu o zi.- Eu nu am asistat la convorbire decât foarte puțin - stând în acest timp de vorbă în anticameră cu Dl. Boilă - Ghilezan și avocatul Elecheș care venise să-l ia pe Dl. Maniu la Snagov cu mașina.- Eu le-am spus că după avizul medical nu-i consult să facă acest drum.-

Nu-mi aduc aminte precis dacă am ~~primit~~ părăsit sanatoriul singur sau cu Dl. Gafencu.-

Duminică seara la 11 $\frac{1}{2}$ am sosit la Dl. Maniu în urma unui telefon a D-lui Boilă rugându-mă să viu că Dl. Maniu nu se simte bine. Cele întâmplate la această întâlnire le-am relatat în declarațiile anterioare.

Despre plecarea unor frunțași ai partidului în străinătate n'am auzit nimic de la nimeni - în afară de plecarea lui I. Lazăr - care după cum am arătat mai sus, mi-a fost comunicată de R. Boilă.- Nimeni nu mi-a vorbit că ar fi vorba de o plecare sau de o misiune a acestora în străinătate.- Prima oară când a aflat a fost în ziua de Vineri sau Sâmbătă 11-12 Iulie fără însă ca Dl. Maniu să precizeze pe cine anume voește să trimită sau de ce anume.- A făcut doar o vagă aluzie la Dl. Mihalache.- Textual a spus în fața lui Gafencu " poate pe Mihalache ".- Am aflat de la Dl. Maniu cine anume pleacă - cu excepția D-lui Penescu - D-na Penescu și D-na L. Carandino - numai în seara de Duminică 13 Iulie.- Eu sosind cu întârziere la Sanatoriul Jovin unde am găsit prezenți pe Dl. Mihalache, Carandino, Dl. Popescu și Dl. Gafencu, n'am putut asista la alte discuțiuni decât la dialogul între Dl. Maniu și Mihalache.-

Dl. Maniu întrebându-l " ei D-le Mihalache D-ta unde intenționezi să te duci - Dl. Mihalache a răspuns " D-le Maniu voi merge în Elveția de acolo poate prin Paris - în

Statele Unite ".-

Aceasta îmi este declarația pe care o scriu și
semnez propriu astăzi în 1.IX.1947.-

ss/.Dr.Vlad E.Hațieganu

00694

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD C. MĂRIOARA în vârstă de 41 ani de profesie medic, domiciliat în Alaea Armagului, declar următoarele :

Mențin în total cele declarate la Ministerul de Interne în legătură cu încercarea de a pleca din țară a D-lui I. Mihalache, I. Lezăr, N. Carandino, și N. Pensecu, D-na Carandino și D-na Pensecu.-

Pentru completarea informațiilor țin să mai adaug următoarele explicații.- :

D-na Mărioara Beci este verișoara mea - și este domiciliată la Istanbul de circa 4-5 ani, unde soțul ei este atașat cultural / n'am însă certitudine asupra definiției exacte a postului ce ocupă/.- Pe dânsa n'am mai văzut-o de vre-o doi ani jumătate nici alte știri directe n'am dela dânsă. Soțul ei a fost în țară în cadrul iernii probabil în interes de serviciu l-am văzut o singură dată când a fost invitat la masă la unchiul meu.-

Biletul ce i-am scris și predat D-lui Carandino a fost la cererea D-lui Maniu în seara de duminică 10.VII. adresându-mă textual în felul următor : D-le Doctor cum o cheamă pe fîna mea Istanbul - atunci eu i-am spus, m'a rugat să-i dau câteva rânduri pentru Dl. Carandino să știe cui să se adreseze pentru a-i da lămuriri și legături cu orașul și eventual să-i servească de Ghid.- Am scris biletul în grabă pe o hârtie /sau bilet/ ce mi-a dat Dl. Carandino - stilul a fost de circumstanță.- Adresa n'am putut-o da întrucît n'o cunoșteam - dar m'am gândit că Dl. Beci poate fi găsit dacă se vor adresa Consulatului Român.-

Cele două rude ale mele - sunt surori de ale mamei mele - domiciliată în Cleveland - una din 1913 - alta din 1922 aproximativ.- Adresele lor nu le știu exact - așa că le-am scris mi se pare pe un colț de hârtie, însă știu sigur că numărul, casei l-am dat greșit.- Adresele le-am dat exact în aceleași condiții ca și pentru D-na Beci adică la cererea D-lui Maniu. Numele uneia din ele este Aurelia Radu a celeilalte Mărioara

Până la data de 9 sau 10 Iulie când am întâlnit în stradă pe D-na Soridon - n'am avut nici un fel de amestec în chestiuni politice ale partidului - nefiind membru înscris în partid.- N'am asistat din această cauză la nici un fel de manifestație sau activitate partidistă.- Prin natura ocupațiilor mele profesionale eram ocupat toată ziua - însoțind nici măcar timp finis ~~ningădușor~~ n'ași fi avut să mă ocup de chestiuni extra profesionale.- Dealtfel a fost și dorința tatălui meu să nu fac nici un fel de politică fiind funcționar public și având o profesiune absorbantă.-

Dacă ași fi făcut politică - prin faptul că tatălui meu în partid, și prestigiul de care se bucură în Ardeal mai cu seamă - apoi și prin situația mea publică și profesională - prin pregătirea mea că am o cultură, având o activitate medicală de 9 ani în străinătate unde mi-am făcut studiile și specializarea - în partid puteam ocupa dacă eram hotărât să fac politică în tot cazul un rol mai prominent și în nici un caz un rol secundar sau neînsemnat.- Cu frunțașii partidului n'am întreținut nici un fel de legături pe unde nici nu-i cunoșteam.- Singurul pe care-l cunoșteam bine era Dl. M. Popovici era Dl. M. Popovici - a cărui medic eram.- Pe Dl. Maniu șeful partidului nu l-am văzut din 23 sau 24. II. 1946 - și atunci în cadrul unei mese cu mai multe persoane în Dl. M. Popovici.- Pe ceilalți c'am la aceleași intervale.- Pe Dl. Mihalache în ultimii doi ani l-am văzut fără să-i vorbesc, decât de 2 sau 3 ori - și atunci în ocazii când eram cu tatăl meu.-

Pe Reșul Boila junior îl cunosc de când eram copil - /până prin anul 1946 - aproape deloc nu l-am văzut.-

Dela 1946 - începe să-l vedeam c'am odată la două trei luni în cadrul unor serate sau dinne musicale - seția lui fiind artistă de operă - ne întâlneau cu diferiți prieteni artiști.- În anul curent l-am văzut ceva mai des adică c'am odată sau două ori pe lună - când discutam cu prieteni comuni - probleme de cultură în cadrul unor conferințe de cultură la Athenaeu.- Probleme politice n'am discutat decât tangențial asupra unor generalități.- Ultima dată l-am văzut în luna Iunie pe la sfârșit - când am trecut pe la el într-o după masă mergând spre casă dela un client.- Am stat de vorbă circa 20 minute, între altele mi-a spus că situația politică generală este destul de grea - că Dl. Maniu este foarte plietisit și obosit și că ar ~~xxax~~ fi însoțit dacă

ar putea mântui pe Ilie Iazăr să-l poată pune la adăpost el fiind mai trecut de măsuri ca arestări, percheziții etc.- Atunci vorbindu-se în opinia publică de plecarea aviat. Strătilescu cu un avion - a amintit că dacă vor găsi o astfel de ocazie Dl. Maniu va profita să-l poată expedia.- Su după această conversație pe R. Boilă nu l-am mai văzut decât după întâlnirea mea accidentală cu D-na Soridon.-

Pe Boilă l'am văzut apoi la Dl. Maniu în Sanat. Jovin unde se internase pare-se în jurul lui 8 Iulie fiind destul de grav bolnav.- N'am discutat cu el nimic aproape - întrebându-l, doar dacă am văzut pe Dl. Șafencu - 4862 - care să rugase să vorbească - pentru a ști detalii - în legătură cu cele spuse de D-na Soridon.-

L-am văzut duminică seara la orele 11 1/2 după ce în prealabil mi telefonase să vii la Dl. Maniu că nu se simțea bine - în declarațiile anterioare am descris cele întâmplate acolo în acea seară.-

Pe la 11,45 l'am condus cu mașina mea acasă - și aceste lucruri le-am consemnat în declarațiile anterioare.- Nici o altă discuție cu dânsul n'am avut precizări în legătură cu plecarea unor membrii nu mi-a făcut - probabil neștiind nici dânsul cine pleacă până în ultimul minut.- În tot cazul nu mi-a comunicat nimic.- Dl. R. Boilă este strănepotul D-lui Maniu.- și știu că Dl. Maniu ține afectiv mult la dânsul.- N'aj putea preciza dacă Dl. Maniu îi făcea confidențe politice

Între Dl. Maniu și Dl. Șafencu au fost 3 conversații. Vineri sau Sâmbătă după masă (nu-mi amintesc exact - când l-am prezentat pe Dl. Șafencu - la cererea D-lui Maniu.- Discuțiile n'au durat mai mult de 25-30 minute - n'am asistat tot timpul cu fiind afară la W.C. și pe urmă n'am oprit în anticameră stând de vorbă cu sora de caritate - și am schimbat două sau trei cuvinte cu Dl. Coposu care m'a întrebat cum se simte și nu l-am ghicit pe Dl. Maniu.- În prezența mea l-a întrebat asupra originii sale, asupra profesiei și dacă dădea pleacă în străinătate și dacă este rudă cu Dl. Șr. Șafencu - Doctorul a spus că este rudă numai de nume - dar îl cunoaște, apoi Dl. Maniu l-a întrebat unele detalii tehnice în legătura avioane-lor, câte locuri - câte motoare - dacă au aparate de radio, și dacă știe unde să aterizeze, în Turcia.- Doctorul Șafencu i-a dat D-lui Maniu aceste explicații.- Întrebându-l pe Dl. Maniu dacă în sbor putea da o telegramă înaintea plecării ca să

nu avea dificultăți la aterizare.- La acestea Dl. Maniu n'a dat nici un răspuns.-

I-a comunicat încă că se gândește să trimită în străinătate unii fruntași ai partidului fără să precizeze pe cine.-

I-a mai întrebat pe Dl. Șafencu dacă ține să ia fruntași politici cu el.- Acestea a răspuns că să-l upureze situația lui la aterizare în Turcia - el neavând nici o relație și nici bani.-

Dl. Maniu s'a reumat a-i răspunde că cu fruntașii politici desigur nu va avea aceste dificultăți.-

Conversația de Duminică dimineața a fost de scurtă durată.- În prezența mea Dl. Șafencu i-a explicat D-lui Maniu dacă s'a amănât plecarea cu o zi.- El nu am existat la conversație decât foarte puțin - stând în acest timp de vorbă în anticameră cu Dl. Boilă - Chilezan și avocatul Eleșcu care vizase să-l ia pe Dl. Maniu la Snagov cu mașina.- El le-a spus că după avizul medical nu-i consult să facă acest drum.-

Nu-mi amintesc amănuntele precise dacă am putut părăsi sanatoriul singur sau cu Dl. Șafencu.-

Duminică seara la 11^{1/2} am sosit la Dl. Maniu în urma unui telefon a D-lui Boilă rugându-mă să viu că Dl. Maniu nu se simte bine. Cele întâmplate la această întâlnire le-am relatat în declarațiile anterioare.

Despre plecarea unor fruntași ai partidului în străinătate n'am auzit nimic de la nimeni - în afară de plecarea lui I. Lazăr - care dupăcum am arătat mai sus, mi-a fost comunicată de R. Boilă.- Nimeni nu mi-a vorbit că ar fi vorba de o plecare sau de o misiune a acestora în străinătate.- Prima oară când am aflat a fost în ziua de Vineri sau Sâmbătă 11-12 Iulie fără însă ca Dl. Maniu să precizeze pe cine anume voia să trimită sau de ce anume.- A fost doar o vagă aluzie la Dl. Mihalache.- Textual a spus în fața lui Șafencu " poate pe Mihalache ".- Am aflat de la Dl. Maniu cine anume pleacă - cu excepția D-lui Penescu - D-na Penescu și D-na L. Garandino - numai în seara de Duminică 13 Iulie.- Eu sosind cu întârziere la Sanatoriul Jovin unde am găsit prezenți pe Dl. Mihalache, Garandino, Dl. Popescu și Dl. Șafencu, n'am putut asista la alte discuții decât la dialogul între Dl. Maniu și Mihalache.-

Dl. Maniu întrebându-l " ei D-le Mihalache D-ta unde intenționezi să te duci - Dl. Mihalache a răspuns " El Maniu voia merge în Siveștia de acolo poate prin Paris - în

Statele Unite ",-

Accesta imi este declaratia pe care o scriu si
semnez propriu astazi in 1.12.1947.-

ss/.Dr.Vlad E.Hatigeanu

00699

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD G. MĂRIOARA în vârstă de 44 ani de profesie medic, domiciliat în Alcea Armagului 3, declar următoarele :

Mențin în total cele declarate la Ministerul de Interne în legătură cu încercarea de a pleca din țară a D-lui I. Mihalache, I. Lasăr, N. Carandino, și N. Penescu, D-na Carandino și D-na Penescu.-

Pentru completarea informațiilor țin să mai adaug următoarele explicații.- :

D-na Mărioara Decoi este verișoara mea - și este domiciliată la Istanbul de circa 4-5 ani, unde soțul ei este atașat cultural / n'am însă certitudine asupra definiției exacte a postului ce ocupă/.- Pe dânsa n'am mai văzut-o de vre-o doi ani jumătate nici alte știri directe n'am dela dânsii. Soțul ei a fost în țară în cadrul iernii probabil în interes de serviciu l-am văzut o singură dată când a fost invitat la masă la unchiul meu.-

Biletul ce i-am scris și predat D-lui Carandino a fost la cererea D-lui Maniu în seara de duminică 10.VII. adresându-mă textual în felul următor : D-le Doctor cum o cheamă pe finea mea Istanbul - atunci eu i-am spus, m'a rugat să-i dau câteva rânduri pentru Dl. Carandino să șibă cui să se adreseze pentru a-i da lămuriri și legături cu orașul și eventual să-i servească de Ghid.- Eu am scris biletul în grabă pe o hârtie /sau bilet/ ce mi-a dat Dl. Carandino - stilul a fost de circumstanță.- Adresa n'am putut-o da întrucât n'o cunoșteam - dar m'am gândit că Dl. Decoi poate fi găsit dacă se vor adresa Consulatului Român.-

Cele două rude ale mele - sunt surori de ale mamei mele -domiciliată în Cleveland - una din 1913 - alta din 1922 aproximativ.- Adresele lor nu le știu exact - așa că le-am scris mi se pare pe un colț de hârtie, însă știu sigur că numărul, casei l-am dat greșit.- Adresele le-am dat exact în poșteleși condiții ca și pentru D-na Decoi adică la cererea D-lui Maniu. Fiusele unei din ele este Aurelia Radu a celeilalte Lucretia

Până la data de 9 sau 10 Iulie când am întâlnit în stradă pe D-na Scridon - n'am avut nici un fel de așteptări în chestiuni politice ale partidului - nefiind membru înscriș în partid.- N'am asistat din această cauză la nici un fel de manifestație sau activitate partidistă.- Prin natura ocupațiilor mele profesionale eram ocupat toată ziua - însoțind aici măcar timp fizic ~~stăgărităvami~~ n'ași fi avut să mă ocup de chestiuni extra profesionale.- Dealtfel a fost și dorința tatălui meu să nu fac nici un fel de politică fiind funcționar public și având o profesie absorbantă.-

Deci ași fi făcut politică - prin faptul situației tatălui meu în partid, și prestigiul de care se bucură în Ardeal mai cu seamă - apoi și prin situația mea publică și profesională - prin pregătirea mea că am o cultură, având o activitate medicală de 9 ani în străinătate unde mi-am făcut studiile și specializarea - în partid puteam ocupa dacă eram hotărât să fac politică în tot cazul un rol mai proeminent și în nici un caz un rol secundar sau neînsemnat.- Cu frunțașii partidului n'am întreținut nici un fel de legături pe unde nici nu-i cunoșteam.- Singurul pe care-l cunoșteam bine era Dl. M. Popovici era Dl. M. Popovici - a cărui medic eram.- Pe Dl. Maniu șeful partidului nu l-am văzut din 23 sau 24. I. 1946 - și atunci în cadrul unei mese cu mai multe persoane la Dl. M. Popovici.- Pe ceilalți c'au la aceleași intervale.- Pe Dl. Mihaleșcu în ultimii doi ani l-am văzut fără să-i vorbesc, decât de 2 sau 3 ori - și atunci în ocazii când eram cu tatăl meu.-

Pe Romul Boilă junior îl cunoșc de când eram copil - /până prin anul 1946 - aproape deloc nu l-am văzut.-

Dela 1946 - începe să-l vedeam c'au odată la două trei luni în cadrul unor serate sau dînce muzicale - soția lui fiind artistă de operă - ne întâlneau cu diferiți prieteni artiști.- În anul curent l-am văzut ceva mai des adică c'au odată sau două ori pe lună - când discutăm cu prieteni comuni - probleme de cultură în cadrul unor conferințe de cultură la Athenaeu.- Problema politică n'am discutat decât tangențial asupra unor generalități.- Ultima dată l-am văzut în luna Iunie pe la sfârșit - când am trecut pe la el într-o după masă mergând spre casă dela un client.- Am stat de vorbă circa 20 minute, între altele mi-a spus că situația politică generală este destul de grea - că Dl. Maniu este foarte plictisit și obosit și că ar ~~xxax~~ fi încercat dacă

ar putea începe pe Ilie Lazăr să-l poată pune la adăpost el fiind mai trecut de măsuri ca arestări, percheziții etc.- Atunci vorbindu-se în opinia publică de plecarea aviat. Stratișescu cu un avion - a amintit că dacă vor găsi o astfel de ocazie Dl. Maniu va profita să-l poată expedia.- După această convorbire pe R. Boilă m-am mai văzut decât după întâlnirea mea accidentală cu D-na Scridon.-

Pe Boilă l-am văzut apoi la Dl. Maniu în apart. Jovin unde se internase pare-se în jurul lui 9 Iulie fiind destul de grav bolnav.- N'am discutat cu el nimic aproape - întrebându-l, s-a doar dacă am văzut pe Dl. Gafencu - cu care mă rugase să vorbesc - pentru a ști detalii - în legătură cu cele spuse de D-na Scridon.-

L-am văzut Duminică seara la orele 11 și după ce în prealabil îmi telefonase să vin la Dl. Maniu că nu se simțea bine - în declarațiile anterioare am descris cele întâmplate acolo în acea seară.-

Pe la 11,45 l'am condus cu mașina mea acasă - și aceste lucruri le-am consemnat în declarațiile anterioare.- Nici o altă discuție cu dânsul n'am avut precizări în legătură cu plecarea unor membrii m-am mi-a făcut - probabil neștiind nici dânsul cine pleacă până în ultimul minut.- În tot cazul nu mi-a comunicat nimic.- Dl. R. Boilă este strănepotul D-lui Maniu.- și știu că Dl. Maniu ține afectiv mult la dânsul.- N'ăși putea preciza dacă Dl. Maniu îi făcea confidențe politice

Între Dl. Maniu și Dl. Gafencu au fost 3 convorbiri Vineri sau Sâmbătă după masă (nu-mi amintesc exact - când l-am prezentat pe Dl. Gafencu - la cererea D-lui Maniu.- Discuțiile n'au durat mai mult de 25-30 minute - n'am asistat tot timpul eu fiind afară la V.O. și pe urmă m'am oprit în anticameră stând de vorbă cu sora de caritate - și am schimbat două sau trei cuvinte cu Dl. Goposu care m'a întrebat cum se simte și nu l-am ghicit pe Dl. Maniu.- În prezența mea l-a întrebat asupra originii sale, asupra profesiei și dacă dădeă pleacă în străinătate și dacă este rudă cu Dl. Gr. Gafencu - Doctorul a spus că este rudă numai de nume - dar îl cunoaște, apoi Dl. Maniu l-a întrebat unele detalii tehnice în legătură avioane-lor, câte locuri - câte motoare - dacă au aparate de radio, și dacă știe unde să aterizeze, în Turcia.- Doctorul Gafencu i-a dat D-lui Maniu aceste explicații.- Întrebându-l pe Dl. Maniu dacă în sbor putea da o telegramă înaintea plecării ca să

nu nădăduse dificultăți la aterizare.- La acestea Dl. Maniu n'a dat nici un răspuns.-

I-a comunicat însă că se gândește să trimită în străinătate unii fruntași ai partidului fără să precizeze pe cine.-

I'a mai întrebat pe Dl. Șafencu dacă ține să ia fruntași politici cu el.- Acesta a răspuns că să-i ușureze situația lui la aterizare în Turcia - el neavând nici o relație și nici bani.-

Dl. Maniu s'a rezumat să-i răspunde că fruntașii politici desigur nu va avea aceste dificultăți.-

Convorbirea de Duminiuă dimineața a fost de scurtă durată.- În prezența mea Dl. Șafencu i-a explicat D-lui Maniu dacă s'a amănat plecarea cu o zi.- Eu nu am asistat la convorbire decât foarte puțin - stând în acest timp de vorbă în anticameră cu Dl. Boilă - Ghilezan și avocatul Elecheș care venise să-l ia pe Dl. Maniu la Sângov cu mașina.- Su le-am spus că după avizul medical nu-i consult să facă acest drum.-

Nu-mi aduc aminte precis dacă am primit părăsit sanatoriul singur sau cu Dl. Șafencu.-

Duminiuă seara la 11½ am sosit la Dl. Maniu în urma unui telefon a D-lui Boilă rugându-mă să viu că Dl. Maniu nu se simte bine. Cele întâmplate la această întâlnire le-am relatat în declarațiile anterioare.

Despre plecarea unor fruntași ai partidului în străinătate n'am auzit nimic dela nimeni - în afară de plecarea lui I. Lazăr - care dupăcum am arătat mai sus, mi-a fost comunicată de R. Boilă.- Nimeni nu mi-a vorbit că ar fi vorba de o plecare sau de o misiune a acestora în străinătate.- Prima oară când a aflat a fost în ziua de Vineri sau Sâmbătă 11-12 Iulie fără însă ca Dl. Maniu să precizeze pe cine anume voia să trimită sau de ce anume.- A făcut doar o vagă aluzie la Dl. Mihalache.- Textual a spus în fața lui Șafencu " poate pe Mihalache ".- Am aflat dela Dl. Maniu cine anume pleacă - cu excepția D-lui Penescu - D-na Penescu și D-na L. Carandino - numai în seara de Duminiuă 13 Iulie.- Eu sosind cu întârziere la Sanatoriul Jovin unde am găsit prezenți pe Dl. Mihalache, Carandino, Dl. Popescu și Dl. Șafencu, n'am putut asista la alte discuții decât la dialogul între Dl. Maniu și Mihalache.-

Dl. Maniu întrebându-l " ci D-le Mihalache D-te unde intenționezi să te duci - Dl. Mihalache a răspuns " Dl. Maniu voi merge în Elveția de acolo poate prin Paris - în

Statele Unite ".-

Aceasta imi este declaratia pe care o scriu si
semnez propria astazi in 1.IX.1947.-

ss/.Dr.Vlad E.Hatiaganu

00704

Vlad. Hoteyan.

00705

10 Aug-1947

00706

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU declară că DI GALIN BOTEZ a fost la noi în casă, o dată sau de două ori înainte de a pleca în străinătate pentru a-și aduce soția și apoi de urs o două ori după asta. Din conversația sotului meu cu alte persoane cu ar fi fost CAMIL DEMETRESCU sau FLORIN ROIU îmi reamintesc că DI GALIN BOTEZ ar fi fost agentul lui Eugen Cristescu dela Liabona.-

Declară că în prezenta mea DI GALIN BOTEZ nu a adus niciodată sotului meu ure o corespondență ci numai câteva numere din revista americană "LIFE" și corpuri din diferite ziare străine și câteva numere din revista "REDER Doget".-

Repet că am scris în altă declarație că DI GALIN BOTEZ venind dela Paris ne-a spus că a luat masa cu omonatul meu TITU și ne-a adus vesti despre ~~marșurile~~ despre sănătatea lui.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

16 August 1947.-

Nu mai am nimic de declarat esențial sau principal la întrebările ce mi s'au pus în decursul anchetei.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu,

11 Aug - 1947

00707

DECLARATIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, am transportat dela Ministerul de Externe in toamna anului 1945 doua valize / geamantane/ continand hainele sotului meu /.-

Odata cu aceste 2 valize am mai transportat si 3 sau 4 valize mici negre care contineau harti si care ulterior au fost predate Dlui IOANITIU, iar valizele negre au fost inepiate la Minister si predate la Directiunea Cifrului, unde se afla si astazi.-

Numerile valizelor dupa cate imi amintesc sunt intre 15,16,18 si 20.-

Rectific ca una dintre aceste valize mi se pare ca era de culoare maron, foarte uzata, numarul nu mi-l amintesc.-

/ss/ CECILIA RADULESCU POGONEANU

Luni 11 August 1947.-

11 Aug 1947

1

00708

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, am transportat dela Ministerul de Externe in toamna anului 1945 două valize /geamantane/continând hainele sotului meu.

Odată cu aceste 2 valize am mai transportat si 3 sau 4 valize mici negre care contineau hârti si care ulterior au fost predate Dlui IOANITIU, iar valizele negre au fost inapoiate la Minister si predate la Directiunea Cifrului, unde se află si astăzi.

Numerile valizelor după câte îmi amintesc sunt între 15, 16, 18 si 20.

Rectific că una dintre aceste valize mi se pare că era de culoare maron, foarte uzată, numărul nu mi-l reamintesc.

/ss/ CECILIA RADULESCU
POGONEANU

Luni 11 August 1947.-

✓

✓

ii. Aug - 1947

DECLARAȚIE

00709

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, am transportat dela Ministerul de Externe în toamna anului 1945 două valize / geamantane " conținând hainele soțului meu.-

Odată cu aceste două valize am mai transportat și 3 sau 4 valize mici negre care conțineau hârtii și care și care ulterior au fost predate Dlui IOANITIU, iar valizele negre au fost înapoiate la Minister și predate Direcțiunei Cifrului, unde se află și astăzi.-

Numerile valizelor după câte îmi amintesc sunt între 15, 16, 18 și 20.-

Rectific că una dintre aceste valize mi se pare că era de culoare maron, foarte uzată, numărul nu mi-l reamintesc.-

ss/. CECILIA RADULESCU POGONEANU

Luni 11 August 1947.-

13 Aug 1947

4

DECLARAȚIE

00710

Subsemnata CECILIA RADULESCU - POGONEANU, declar
in continuare si in completare următoarele:

Persoanele care veneau in casa noastră din Str.
Arhitect Louis Blank, din Ministerul de Externe sunt: FLORIN
ROIU si CAMIL DEMETRESCU. Acestia doi erau des la noi in casă
fiind si prieteni mai apropiați ai sotului meu. Conversatiile
care aveau loc, între ei si sotul meu erau mai ales in legătura
cu Ministerul de Externe căoamenii din acest minister
✓ Dl. FLORIN ROIU ne povestea fapte din minister, in afară de
cele pe care le-am declarat.-

Dl. CAMIL DEMETRESCU, Prim Secretar de Legatie, venea
deseori la noi in casă, dânsul însă nu era atât de preocupat
de cancanurile din Minister, discutam mai ales de situatia
politică si era de părerea sotului meu, vorbeam despre evolu
tia politică in privinta unui viitor războiu si el spunea că
nu se va întâmpla că ar fi o prea mare nebulie ca lumea să
nu ajungă la o intelegere că Angloamericani nu sunt atât
de tari /atât de inarmati/ pentru a face un război ca să du
că la un sfârșit favorabil lor. Stiu despre dl. CAMIL DEME
TRESU că lipsea foarte des de la Minister după ce a fost mu
tat de dl. TATARASCU la directiunea politică.-

Iar când venea la Minister putea fi găsit numai pe
la orele 12. Dl. CAMIL DEMETRESCU, a fost ultima dată cu noi in
luna Mai, de atunci nu l-am mai văzut.

✓ Dl. GEORGE BARBUL, secretar de legatiune repartizat
la Directiunea Politică venea deasemenea la noi mai rar însă
decât ceilalti doi. ~~Am~~ amintesc de unele conversatii făcu
te de Dl. BARBUL si sotul meu la care lua parte si Dl. CAMIL
DEMETRESCU sau Dl. ROIU sau alții domni care s'ar fi găsit
la noi in acel moment Ex: Familia D-lui BARBUL este in rela
tii foarte bune cu Dl. GROZA, pentru că D-na BARBUL a ajutat pe
Dl. GROZA când acesta era inchis de către Maresalul ANTONESCU.

./.

✓

DL.GROZA vorbea de familia sa de copii săi pe care vroia să-i trimită din România, am auzit că unul dintre fii era student la Moscova, altul în Elvetia și alt fiu se afla în România. Tot de la dânsul am auzit că Dl.GROZA ar fi ținut ca una din ficele sale să se mărite cu Dl.BARBUL. Am auzit vorbindu-se și de Dl.RIPOSANU că ar fi fost rechemat în urma unei neînțelegeri ce ar fi avut loc între el și Dl.RALEA. Că la această rechemare ar fi contribuit și o anumită atitudine răuvoitoare a D-lui RIPOSANU, în legătură cu mîia una sa în străinătate. Mai exact, că ar fi vorbit ceea ce nu trebuia, față de unele cercuri din Washington. Dl.BARBUL în legătură cu unele știri care circulau pe atunci /primăvara anului 1947/ în București că ar fi o schimbare de Guvern în care Dl.GROZA nu ar mai lua parte, mi-a povestit o conversație a sa cu Dl.GROZA, în care acesta din urmă spunea că nu se poate întâmpla lucru acesta, deoarece guvernul actual este prea bine alcătuit pentru a suferi vre'o schimbare. Pe plan politic Dl.BARBUL, avea aceiași păreri care erau în general de acord cu acele ale sotului meu.-

Activitatea D-lui BARBUL în Minister în ultimul timp era la Direcțiunea Politică. Lipsa însă aproape mereu. În 1944, lucra la Direcția Cifrelor. ~~Am~~ A fost apoi mutat la Direcția Politică la secția Păcii, unde a făcut o lucrare foarte apreciată de Dl.PILOTY.-

Completez cele spuse de Dl.MURES AXENTE că pachetele primite de la D-na SMARANDA RIOSANU, actualmente funcționară la Oslo, a fost trimise fratelui D-sale dar nu prin curierul externelor.-

Am auzit de la D-na FLORICA SPIRESCU, ateno, dactilografă la Cabinetul D-lui TATARASCU că D-na RIOSEANU ar fi foarte apreciată de Dl.Ministru VALIMARESCU. Același lucru mi l-a spus și D-na RIOSEANU într'o mică scrisoare pe care am primit-o de la dânsa prin curierul Ministerului, odată cu unele pachete de șocolată.-

D-na FLORICA SPIRESCU a fost la noi în casa de două ori însoțită de Dl.Ministru TELEMACH. Și dânsa ne povestea diferite comunicări din Minister despre rechemări, despre numiri noi în Minister. și dânsa mi-a spus de rechemarea D-lui RIPOSANU de venirea D-lui VASILE STOICA de la Haga și că dânsa crede că nu ar mai pleca înapoi în post. Ne-a povestit de o chestiune neplăcută care s'ar fi întâmplat la legatia din Praga dintre Domnul Ministru HORIA GIGORESCU și funcționara de acolo, Dna

GRAZIELA OPRESCU ,care s'ar fi rezolvat cu strămutarea Dnei OPRESCU la Budapesta.

Cu ocazia venirii Dnei SPIRESCU la noi am rugat-o în mod insistent să favorizeze aprobarea unui ajutor mai mare bănesc, fostului sofer al nostru STEFAN STAMATE, care se află în ultimul grad de boală.

Mi-a povestit deasemeni de activitatea sa în sindicatul Ministerului cum se ocupă de funcționare, că sindicatul a cumpărat o vilă la Carmen Sylva. Ne-a vorbit de Dl. PAIN, care se ocupă cu chestiuni de sindicat în Minister, înțelegând foarte buni, ea fiind un om capabil și în legătură cu aceasta, despre ultima epurare din Minister, în care s'au privat funcționarii ca fiind foarte just și potrivit făcută.-

Compectez la cele spuse despre Dl. OPRISAN că acesta a făcut o lucrare despre Doborârea pe care mi-a încredințat-o mie în primăvara anului 1946, pentru a o transmite sotului meu și pentru ca sotul meu citind-o să spună dacă este o lucrare bună dacă nu ar mai fi ceva de adăugat.-

Dl. FLORIN MIRONESCU secretar de legatune la secția păcii a fost câteva ori în casa sotului meu din Parcul Jianu, în anul 1945-1946.- A făcut o lucrare în care era vorba despre Dunăre. Această lucrare a adus-o el sotului meu. Îmi amintesc că sotul meu a găsit această lucrare foarte bună deși necompletă. De fiecare dată a venit la casa sotului meu nu au vorbit decât despre această lucrare, știu acest lucru pentru că pleca de la Minister cu mașina sotului meu și eram de față la conversație.- Vorbeau în calitate de tehnicieni deoarece și sotul meu a început și el o lucrare tot despre Dunăre, lucrare care a fost începută pentru secția păcii și care după câte l-am auzit nu ar fi terminat-o.

Dl. CALIN BOTEZ numit de curând Consul în Minister a fost de câteva ori la noi, odată însoțit de Dl. OPRISAN cu care este foarte bun prieten și în alte câteva dăți a venit singur.

În primăvara aceasta Dl. BOTEZ a plecat din țară pentru a-și aduce soția. El a plecat în calitate de curier cu această ocazie l-am rugat să-mi facă unele comenzi. Mi-a adus de la Paris un pachet cu naftalină. La întoarcerea sa ne-a spus că l-a văzut pe cumnatul meu TITU RADULESCU POGONEANU la Paris. Sotul meu s'a interesat foarte mult de sănătatea lui TITU, știu că și el nu este prea sănătos. Dl. CALIN BOTEZ ne-a adus și câteva reviste "Life" și câteva corpuri din diverse

Ziare americane : " NEW-YORK TIMES" si alte ziare. Aceste corpuri i-au fost restituite.--

Dl Consul CHINEZU a fost la sotul meu odată sau de două ori a venit mai ales pentru a vorbi cu cumnata mea in legătură cu unele cărți.-- Eu i-am împrumutat o carte de a mea.

Dl Ministru ELEFTERESCU a fost o singură dată la noi acasă in strada LOUIS BLANK. Nu am asistat la conversatia sotului meu cu el, eram bolnavă in camera de alături. Am auzit o răpele din conversatia lor despre situatia politica in general. Sotul meu si-a mentinut părerile sale mai ales in legătură cu problema războiului. Dl ELEFTERESCU nu a stat mult la noi.

Dl Consul CRUCEANU a fost o singură dată la noi, la această conversatie nu am asistat.

In afară de acestia veneau foarte des la noi in casa Dl DORIN ILIESCU, Dl EUGEN POPP, avocatii acestia se ocupau cu chestiuni in legătură cu succesiunea si cu alte chestiuni ale mamei sotului meu si ale lui.--

Dl dr. TIBERIU IONESCU prieten cu sotul meu si doctorul său. Dl NEAMTU prieten cu sotul meu si cu Dl TIBERIU IONESCU. Dl NEMATU venea destul de rar la noi ai atunci vorbea cu sotul meu despre o lucrare a sa .Si-a luat doctoratul in vara acesat si se consulta cu sotul meu in privinta subiectului si a cărtilor in legătură cu acest doctorat.--

Aceasta imineste declaratia in 5 pagini pe care o sustin si semnez.--

/ss/ CECILIA RADULESCU
POGONEANU

13 August 1947.--

✓

13. Aug - 1947

DECLARAȚIE

=====

Subsemnata CECILIA RADULESCU - POGONEANU, declar
în continuare și în complectare următoarele :

Persoanele care veneau în casa noastră din Str. Arhitect Louis Blank, din Ministerul de Externe sunt : FLORIN ROIU și CAMIL DEMETRESCU.- Aceștia doi erau des la noi în casă fiind și prieteni mai apropiați ai soțului meu,-Conversațiile care aveau loc, între ei și soțul meu erau mai ales în legătură cu Ministerul de Externe că oamenii din acest Minister Dl. FLORIN ROIU ne povestea fapte din Minister, în afară de cele pe care le-AM declarat.-

Dl. CAMIL DEMETRESCU, Prim Secretar de Legație, venea deseori la noi în casă, dânsul însă nu era atât de preocupat de cancanurile din Minister, discutam mai ales de situația politică și era de părerea soțului meu, vorbeam despre evoluția politică și era de părerea soțului meu, vorbeam despre evoluția politică în privința unui viitor războiu și el spunea că nu se va întâmpla că ar fi o prea mare nebulie ca lumea să nu ajungă la o înțelegere că Anglo-Americanii nu sunt atât de tari /atât de înarmați/ pentru a face un războiu ca să ducă la un sfârșit favorabil lor.- Stiu despre Dl. CAMIL PETRESCU că lipsea foarte des de la Minister după ce a fost mutat de Dl. TATARASCU la direcțiunea politică.-

Iar când venea la Minister putea fi găsit numai pe la orele 12.- Dl. CAMIL DEMETRESCU, a fost ultima dată cu noi în luna Mai, de atunci nu l-am mai văzut.-

Dl. GEORGE BARBUL, secretar de Legație repar-
tizat la Direcțiunea Politică venea deasemeni la noi mai rar însă decât ceilalți doi.- Imi amintesc de unele conversații făcute de Dl. BARBUL și soțul meu la care lua parte și Dl. CAMIL DEMETRESCU sau Dl. DOIU sau alții domni care s'ar fi găsit la noi în acel moment.- EX: Familia D-lui BARBUL este în relații foarte bune cu Dl. Groza, pentru că

D-na BARBUL a ajutat pe Dl. GROZA când acesta era închis de către MAREȘALUL ANTONESCU.-

Dl. GROZA vorbea de familia sa, de copii săi, pe care voia să-i trimită din România, am auzit că unul dintre fii era student la Moscova, altul în Elveția și alt fiu se află în România.- Tot dela dânsul am auzit că Dl. GROZA ar fi ținut ca una din ficele sale să se mărite cu Dl. BARBUL.- Am auzit vorbindu-se și de Dl. RIPOSANU că ar fi fost rechemat în urma unei neînțelegeri ce ar fi avut loc între Dl. RALEA și el.- Că la această rechemare ar fi contribuit și o anumită atitudine răuvoitoare a D-lui RIPOSANU, în legătură cu misiunea sa în străinătate.- Mai exact, că ar fi vorbit ceiace nu trebuia, față de unele cercuri din Washington.- Dl. BARBUL în legătură cu unele svonuri care circulau pe atunci / primăvara anului 1947/ în București că ar fi o schimbare de Guvern în care Dl. GROZA nu ar mai lua parte, mi-a povestit o conversație a sa cu Dl. GROZA, în care acesta din urmă spunea că nu se poate întâmpla lucrul acesta, deoarece guvernul actual este prea bine alcătuit pentru a suferi vre-o schimbare.- Pe plan politic Dl. BARBUL, avea aceiași păreri care erau în general de acord cu acele ale soțului meu.-

Activitatea D-lui BARBUL în Minister în ultimul timp era la Direcțiunea Politică.- Lipsea însă aproape mereu. În 1944, lucra la Direcția Cifrului.- A fost apoi mutat la Direcția Politică la Secția Păcii, unde a făcut o lucrare foarte apreciată de Dl. FILOTY.-

Completez cele spuse de Dl. MURES AXENTE că pachetele primite dela D-na SMARANDA RIOSANU, actualmente funcționară la Oslo, a fost trimise fratelui D-sale dar nu prin curierul externalor.-

Am auzit dela D-na FLORICA SPIRESCU, steno-dactilografă la Cabinetul D-lui TATARASCU că D-na RIOSANU ar fi foarte apreciată de Dl. Ministru VALIMARESCU.- Același lucru mi l-a spus și D-na Riosanu într-o mică scrisoare pe care a primit-o dela dânsa prin curierul Ministerului, odată cu unele pachete de chocolată.-

D-na FLORICA SPIRESCU a fost la noi în casă de două ori însoțită de Dl. MIBISTRU TELEMEOAC.- Si dânsa ne povestea diferite comunicări din Minister despre rechemări, despre numiri noi în Minister, și dânsa mi-a spus că rechemarea D-lui RIPOSANU de venirea D-lui VASILE STOICA dela Haga și că dânsa crede că nu ar mai pleca înapoi în post.-

Ne-a povestit de o chestiune neplăcută care s'ar fi întâmplat la legația din Praga dintre Domnul Ministru HORIA GRIGORESCU și funcționara de acolo, D-na GRAZIELA OPRESCU, care s'ar fi rezolvat cu strămutarea D-nei OPRESCU la Budapesta.-

Cu ocazia venirii D-nei SPIRESCU la noi am rugat-o în mod insistent să favorizeze aprobarea unui ajutor mai mare bănesc, fostului șofer al nostru STEFAN STAMATE, care se află în ultimul grad de boală.-

Mi-a povestit de asemenea de activitatea sa în sindicatul Ministerului, cum se ocupă de funcționare, că sindicatul a cumpărat o vilă la Carmen Sylva.- Ne-a vorbit de Dl. Pain, care se ocupă cu chestiuni de sindicat în Minister, în termeni foarte buni, ca fiind un om capabil și în legătură cu aceasta despre ultima epurare din Minister, în ce privește funcționarii ca fiind foarte just și potrivit făcută.-

Completez la cele spuse despre Dl. OPRISAN că acesta a făcut o lucrare despre Dobrogea pe care mi-a încredințat-o mie în primăvara anului 1946, pentru a o transmite soțului meu și pentru ca soțul meu citind-o să spună dacă este o lucrare bună dacă nu ar fi ceva de adăugat.-

Dl. FLORIN MIRONESCU secretar de legațiune la secția păcii a fost de câteva ori în casa soțului meu din Parcul Jianu, în anul 1945-1946.- A făcut o lucrare în care era vorba despre Dunăre.- Această lucrare a adus-o el soțului meu. Imi amintesc că soțul meu a găsit această lucrare foarte bună deși necomplectă.- De fiecare dată a venirii sale la soțul meu nu au vorbit decât despre această lucrare, știu acest lucru pentru că pleca de la Minister cu mașina soțului meu și eram de față la conversație.- Vorbeau în calitate de tehnicieni deoarece și soțul meu a început și el o lucrare tot despre Dunăre, lucrare care a fost începută pentru secția păcii și care după câte l-am auzit nu ar fi terminat-o.-

Dl. CALIN BOTEZ numit de curând Consul în Minister a fost de câteva ori la noi, odată însoțit de Dl. OPRISAN cu care este foarte bun prieten și în alte câteva dați a venit singur.-

În primăvara aceasta Dl. BOTEZ a plecat din țară pentru a-și duce soția.- El a plecat în calitate de curier cu această ocazie l-am rugat să-mi facă unele comisioane.- Mi-a adus de la Paris un pachet cu naftalină.- La întoarcerea sa

ne-a spus că l-a văzut pe cumnatul meu TITU RADULESCU POGONEANU la Paris.-Soțul meu s'a interesat foarte mult de sănătatea lui TITU, știu că și el nu este prea sănătos.-Dl.CALIN BOTEZ ne-a adus și câteva reviste " Life " și câteva corpuri din diverse ziare americane : " NEW-YORK TIMES " și alte ziare.- Aceste corpuri i-au fost restituite.-

Dl. Consul CHINEZU a fost la soțul meu odată sau de două ori, a venit mai ales pentru a vorbi cu cumnata mea în legătură cu unele cărți.-Eu i-am împrumutat o carte de a mea.-

Dl. Ministru ELEFTERESCU a fost o singură dată la noi acasă în Str. Louis Blank.- Nu am asistat la conversația soțului meu cu el, eram bolnavă în camera de alături.- Am auzit crâmpes din conversația lor despre situația politică în general.-Soțul meu și-a menținut părerile sale mai ales în legătură cu problema războiului.- Dl.ELEFTERESCU nu a stat mult la noi.-

Dl. Consul CRUCEANU a fost o singură dată la noi, la această conversație nu am asistat.-

În afară de aceștia veneau foarte des la noi în casă Dl. DORIN ILIESCU, Dl.EUGEN POPP, avocații aceștia se ocupau cu chestiuni în legătură cu succesiunea și cu alte chestiuni ale mamei soțului meu și ale lui.-

Dl. Dr. TIBERIU IONESCU prieten cu soțul meu și doctorul său.- Dl. NEAMTU prieten cu soțul meu și cu Dl. TIBERIU IONESCU.- Dl. NEAMTU venea destul de rar la noi și atunci vorbea cu soțul meu despre o lucrare a sa.- Si-a luat doctoratul în vara aceasta și se consulta cu soțul meu în privința subiectului și a cărților în legătură cu acest doctorat.-

Aceasta îmi este declarația în 5 pagini pe care o susțin și semnez.-

ss/. CECILIA RADULESCU
POGONEANU

13 August 1947

13 Aug 1967

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONIANU declar
in continuare următoarele :

Dl. ROIU in conversațiile pe care le avea in
casă la noi cu sotul meu, povestea despre unii funcțio-
nari ai Ministerului, in legătură cu a căror activita-
te aducea diferite informații culese din Minister.
Exemplu: In legătură cu Dl. BABES a cărui rechemare
era socotită ca rezultatul unor afaceri de devize fă-
cute in Suedia. Deasemeni se vorbea de Dl. NAE GEORGE
CU, că a venit in București și că a plecat din nou,
despre Dna SMARANDA POPESCU, despre care se spunea
este o femeie frumoasă, o viață aventuroasă, pomenind
și despre legăturile ei cu Dl. MICU, despre care se
știa in tot ministerul. Mai venea la noi in casă Dl.
CAMIL DEMETRESCU, Dl. BARBUL, Dl. OPRESCU/ de câteva
ori/ Dl. CALIN BOTEZ, tot foarte rar, Dl. CESIANU, care
a venit odată sau de două ori, Dl. CHINEZU, Dna FLORIC
SPIRESCU, Dl. CRUCEANU, a fost o singură dată, Dl.
Ministru ELEFTERESCU a venit o singură dată, Dl. SAND
DANIELOPOL, a venit deasemeni in casa sotului meu in
vara anului 1946. Eu nu eram căsătorită atunci. Dl.
MURES AXENTE a venit in casa noastră o singură dată
chemat de mine pentru a-i se niște pachete cu țigări
și alimente venite dela Dra. RUCSEANU in post la Oslo.
Aceste pachete mi-au fost mie date de fratele Drei
RUCSEANU. Cu această ocazie am primit și eu un pachet
de cacao și unul de ceai. Dl. EMIL LAZARESCU a fost
odată sau de două ori : in una din dăți a venit cu
fiul său și cu fosta sa soție, iar altădată a venit
să-mi aducă un dicționar englez pe care i l-am impru-
mutat. Acest dicționar se află in casă la mine. Dl.
CORDESCU a fost deasemeni o singură dată ...

..... Duminica venea luna multă la noi
le dădeam ceai și prăjituri și stăteam de vorbă sau
jucam șah sau un alt joc cășiori. Aceștia erau :

„ Dl. PUIU ILIESCU avocat, prieten cu sotul meu și avocatul întregii familii, Dl. EUGEN POPP, de asemenea avocatul ....
Dl. „r. TIBERIU IONESCU, medicul sotului meu, Dl. RADU NICULESCU BUZESTI, fratele fostului Ministru de Externe, inginer la Reșita, Dl. RICI HILLARD, cu doamna uneori. Cei care veneau mai des erau Dl. ROIU, CAMIL DUMETRESCU, BARBUS, Dl. Dl. RICI HILLARD. Aceștia domni împreună cu sotul meu mai vorbeau despre politică în general și chetiuși sau mai bine zis întâmplărilor din Minister, cancelarii. Am auzit vorbindu-se despre partidul Tărănesc ale cărui activități era în general criticate.-

Am auzit vorbindu-se despre domni GAFENCU, VISOIANU, NICULESCU BUZESTI, despre așa zisa " Rezistență în străinătate.-

Despre aceștia din urmă se vorbea despre unii cu simpatie, despre alții cu antipatie. Mai ales de Dl. BUZESTI și VISOIANU, prieteni ai sotului meu și cunoscuți mai îndepărtate, am auzit vorbindu-se cu mare simpatie. Despre Dl. GAFENCU, s'a vorbit despre cărțile sale care erau apreciate de cunoscuții noștri.- Despre Dl. TILIA un domn POPESCU ORADEA, care venea la noi în casă destul de rar vorbea cu sotul meu, Nu am stat niciodată la conversațiile cu Dl. POPESCU ORADEA și sotul meu. Aceștia din urmă / sotul meu / nu puneau pret pe capacitatea și seriozitatea spuselor Dlui POPESCU ORADEA' +

Sotul meu în conversațiile sale cu domni HILLARD CAMIL DUMETRESCU, ROIU, pe plan politic, vorbea despre situația internațională, despre conferința care a avut loc în primăvara anului 1947 la Moscova, făceau diferite presupuneri : Exemplu : Sotul meu credea că vom ajunge în mod cert la înțelegere anglo-americanii pe de o parte și sovieticii de cealaltă parte. Că aceste neînțelegeri sunt mai ales de natură economică că Uniunea Sovietică vrea să aibă supremație economică în Europa, vorbeau că scopul Uniunii Sovietice este distrugerea clasei burgheze ex.: din Polonia, țările Balzice, că la noi este mult mai bine ca în aceste țări, că din punct de vedere economic putem trăi mult mai bine. Repet spunea că scopul sovietelor era exclusiv o supremație economică, deoarece în Rusia este o populație imensă și hrana neîndeajutătoare. În legătură cu bomba atomică socotea că această armă nu este pusă la punct și că dacă ar exista realmente nu credea că va fi nevoie să se întrebuințeze.- El

credea în mod cert că o înțelegere între Anglo-Americani și Uniunea Sovietică este posibilă. La acestea discuții lua parte CAMIL DEMETRESCU, BARBUI, ROIU, HILLARD și eu asistem dar nu eram totdeauna atentă nu urmăream conversația.-

Aceasta era de cele mai multe ori de aceeași părere cu sotul meu, el explicând și celorlalte situația politică mersul politicii internaționale. Această imi este declarată pe care o susțin și semnez.-

/ss/ Cecilia Radulescu
Pogoneanu, 00720

13 August 1947.-

13 Aug - 1947

00721

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU,
declar în continuare următoarele :

Dl ROIU în conversațiile pe care le avea în casă la noi cu sotul meu, povestea despre unii funcționarii al Ministerului, în legătură că a căror activitate aducea diferite informații culese din Minister. Exemplu: În legătură cu Dl BABES a cărei rechemare era socotită ca rezultatul unor afaceri de devize făcute în Suedia . Deasemeni se vorbea de Dl. NAE GEORGESCU, că a venit în București și că a plecat din nou, despre Dna SMARANDA POPESCU, despre care se spunea că este femeie frumoasă, o viață aventuroasă, pomenind și despre legăturile ei cu Dl. MICU, despre care se știa în tot Ministerul. Mai venea la noi în casă Dl. CAMIL DEMETRESCU, Dl. BARBUL, Dl. OPRISANU / de câteva ori/, Dl CALIN BOTEZ, tot foarte rar Dl. CESIANU, care a venit odată sau de două ori, Dl. CHINEZU, Dna FLORICA SPIRESCU, Dl CRUCEANU, a fost o singură dată, Dl. Ministru ELEFTERESCU a venit o singură dată, Dl SANDU DANIELOPOL, a venit deasemeni în casa sotului meu în vara anului 1946. Eu nu eram căsătorită atunci. Dl MURES AXENTE a venit în casa noastră o singură dată chemat de mine pentru a-i da niste pachete cu țigări și alimente venite de la Dra ROISEANU în post la ~~Oslo~~ Oslo. Aceste pachete mi-au fost mie date de fratele D-rei RIOSEANU. Cu această ocazie am primit și eu un pachet de cacao și unul de ceai. Dl. EMIL LAZARESCU a fost odată sau de două ori în una din dăți a venit cu fiul său și eu foste sa soție, iar altădată a venit să-mi aducă un dicționar englez pe care i l-am cerut. Acest dicționar se află în casă la mine. Dl CORDESCU a fost deasemeni o singură dată .

..... Duminica venea lume multă la noi le dădeam ceai și prăjituri și stăteam de vorbă deau jucas sah sau un alt joc căsiori.

./.

Aceştia erau : Dl. BUIU ILIESCU avocat, prieten cu sotul meu si avocatul intregii familii, Dl. EUGEN POPP, deasemeni avocatul ..... , Dl Dr. TIBERIU IONESCU, medicul sotului meu, Dl. RADU NICULESCU BUZESTI, fratele fostului Ministru de Externe, inginer la Resita, Dl. RICI HILARD, cu doamna uneori. Cei care veneau mai des erau Dl. ROIU, CAMIL DEMETRESCU, BARBUSUL, Dl. RICI HILARD. Aceşti domni împreună cu sotul meu vorbeau despre politica in general si chestiuni sau mai bine zis întâmplări din Minister, canteenuri. Am auzit vorbindu-se despre partidul Tărănesc ale cărei activităţi ere in general criticate.- Am auzit vorbindu-se despre domnii GAFENCU VISOIANU, NICULESCU BUZESTI, despre asa zisa " Rezistentă" din străinătate.-

Despre aceştia din urmă se vorbea despre unii cu simpatie, despre alţii cu antipatie. Mai ales de Dl BUZESTI si VISOIANU, prieteni ai sotului mei si cunoscuti mai indeaproape, am auzit vorbindu-se cu mare simpatie.- Despre Dl. GAFENCU s'a vorbit despre cărţile sale care erau apreciate de cunoscutii nostrii.- Despre Dl. TILEA, un domn POPESCU ORADEA, care venea la noi in casă destul de rar vorbea cu sotul meu. Nu am asistat niciodată la conversatiile cu Dl. POPESCU ORADEA si sotul meu. Aceştia din urmă/ sotul meu/ nu puneau pret pe capacitatea si seriozitatea spuselor Dlui POPESCU ORADEA.-

Sotul meu in conversatiile sale cu domnii. HILARD CAMIL DEMETRESCU, ROIU, pe lan politiei, vorbea despre situatia internatională, despre Conferinta care a avut loc in primăvara anului 1947 la Moscova, făceau diferite presupuneri : Exemplu : Sotul meu credea că com ajunge in mod cert la intelegere anglo-americanii pe deoparte si sovieticii de cealaltă parte. Că aceste nenintelegeri sunt mai ales de natură economică că Uniunea Sovietică vrea să aibă suprematia economică in Europa, vorbeau că scopul Uniunii Sovietice este distrugerea clasei burgheze ex. din Polonia, ţările Balzice, că la noi este mult mai bine ca in aceste ţări că din punct de vedere economic noi putem trăi mult mai bine. Repet, spunea că scopul sovietelor era exclusiv o suprematie economică, deoarece in Rusia este o populatie

imensă și hrană neîndulătoare. În legătură cu bomba atomică socotea că această armă nu este pusă la punct și că dacă ar exista realmente nu crede că va fi nevoie să se întrebuinteze. El credea în mod cert că o neînțelegere între anglo-Americanii și Uniunea Sovietică este posibilă. La aceste discuții luau parte CAMIL DEMETRESCU, BARBUL, ROIU, MILALD și eu asistam dar nu eram todeauna atentă nu urmăream totdeauna conversația.-

Acestea erau de cele mai multe ori de aceeași părere cu sotul meu, el explicând și celorlalți situația politică, mersul politicii internaționale. Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez.-

00723
/ss/ CECILIA RADULESCU
POGONEANU.-

13 August 1947.-

13 Aug-1967

DECLARAȚIE .-

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, declar
in continuare si in completarea urmatoarele :

Persoanele care veneau in casa noastră din
str. Arhideet Blank Louis, din Ministerul de Externe
sunt: FLORIN ROIU si CAMIL DEMETRESCU. Acești doi
erau des la noi in casă fiind si prieteni mai apropi-
ati ai sotului meu. Conversatiile care aveau loc, intr-
ei si sotul meu erau mai ales in legătură cu Minister-
rul de Externe că oameni din acest Minister Dl. FLORIN
ROIU ne povestea fapte din minister, in afară de cele
pe care le-am declarat.-

Dl. CAMIL DEMETRESCU, Prim Secretar de Lega-
tie, venea deseori la noi in casă, dânsul însă nu era
atât de preocupat de căneanurile din Minister, discuta
mai ales de situatia politică si era părerea sotului
meu, vorbeam despre evolutia politică in privinta unui
viitor războiu si el spunea că nu se va întâmpla că
ar fi prea mare nebunie ca lumea să nu ajungă la o
intelegere că Anglo-americanii nu sunt atât de tari
/ atât de inarmati/ pentru a face un război ca să
ducă la un sfârșit favorabil lor. Stiu despre Dl.
CAMIL DEMETRESCU că lipsea foarte des la Minister du-
pă ce a fost mutat de dl. TATARASCU la directiunea
politică.-

Iar când venea la Minister putea fi găsit
numai pe la orele 12 Dl. CAMIL DEMETRESCU, a fost ulti-
mă dată cu noi in luna Mai, de atunci nu l-am mai văzut.

Dl. GEORGESCU BARBUL, secretar de legatiune
repartizat la Directiunea Politică venea deasemeni la
noi^{mai} dar însă decât ceilalti doi. Nu-mi amintesc de
unele conversatii făcute de Dl. BARBUL si sotul meu
la care lua parte si Dl. CAMIL DEMETRESCU sau Dl. RO
sau altii domni care s'ar fi găsit la noi in acel mo-
ment. Ex.: Familia Dlui BARBUL este in relatii foarte

bune cu Dl. GROZA, pentru că Dna BARBUL a ajutat pe Dl. GROZA când acesta era închis de către Maresalul ANTONESCU.-

Dl. GROZA vorbea de familia sa de copii săi pe care vroia să-i trimită din România, am auzit că unul dintre fii era student la Moscova, altul în Elveția și altul se afla în România. Tot de la dânsul am auzit că Dl. GROZA ar fi tinut ca una din fiicele sale să se mărite cu Dl. BARBUL. A, auzit vorbindu-se și de Dl. RIPOȘANU că ar fi fost rechemat în urma unei neînțelegeri ce ar fi avut loc între el și Dl. RALEA. Că la această rechemare ar fi contribuit și o anumită atitudine rău voitoare a Dlui RIPOȘANU, în legătură cu misiunea sa în străinătate.- Mai exact, că ~~ar~~ ^{fi} vorbât deiaș nu trebuia, față de unele cercuri din WASHINGTON. Dl. BARBUL în legătură cu unele știri care circulau pe atunci / primăvara anului 1947/ în București parte, mi-a povestit o conversație a sa cu Dl. GROZA, în care acesta din urmă spunea că nu se poate întâmpla lucrul acesta, deoarece guvernul actual este prea bine alecătuit pentru a suferi vre'o schimbare. Pe plan politic Dl. BARBUL, avea aceiași păreri care erau în general de acord cu cele ale sotului meu.-

Activitatea Dlui BARBUL în Minister în ultimul timp era la Direcțiunea Politică. Lipsa însă aproape mereu. În 1944 luera la Direcția Cifrului. A fost apoi mutat la Direcția Politică la secția Păcii, unde a făcut o lucrare foarte apreciată de Dl. FILOTI.-

Completez cele spuse de Dl. MUREȘ AXENTE că pachetele primite de la Dna SMARANDA RIOSANU, actualmente funcționară la Aslo, a fost trimise fratelui Dsule dar nu prin curierul externelor.-

Am auzit de la Dna FLORICA SPIRESCU, steno-dactilografă la Cabinetul Dlui TATARASCU că Dna RIOȘEANU ar fi foarte apreciată de Dl. Ministru VALIMARESCU. Același lucru mi l-a spus și Dna RIOȘEANU într'o mică scrisoare pe care am primit-o de la dânsa prin curierul Ministerului, odată cu unele pachete de ciocolată.-

Dna FLORICA SPIRESCU a fost la noi în casă de două ori însoțită de Dl. Ministru TELEMAC. Și dânsa ne povestea diferite comunicări din Minister despre rechemări, despre numiri noi în Minister și dânsa mi-a spus de rechemarea Dlui RIPOȘANU de venirea Dlui VASILE STOICA de la Haga și că dânsa crede că nu ar mai pleca înapoi în post. Ne-a povestit de o chestiune neplăcută care s'ar fi întâmplat la

legatia din Praga dintre Domnul Ministru HORIA GRIGORESCU si functionara de acolo, Dna GRAZIELA OPRESCU, care s'ar fi rezolvat cu stramutarea Dnei OPRESCU la Budepesta.-

Cu ocazia venirii Dnei SPIRESCU la noi am rugat-o in mod insistent sa favorizeze aprobarea unui ajutor mai mare banesc fostului sofer al nostru STEFAN STAMATE, care se afla in ultima grad de boala.-

Mi-a povestit deasemeni de activitatea sa in sindicatul Ministerului cum se ocupa de functionare, ca sindicatul a cumparat o vila la Carmen Sylva. Ne-a vorbit de Dl. PAIN, care se ocupa cu chestiuni de sindicat in Minister, in termeni foarte buni, ea fiind un om capabil si in legatura cu aceasta despre ultima epurare din Minister, in ceea ce priveste denotarii ea fiind foarte just si potrivit facuta.-

Completez la cele spuse despre Dl. OPRISAN aceasta a facut o lucrare despre Dobrogea pe care mi-a incredintat-o mie in primavara anului 1946, pentru a o transmite sotului meu si pentru ca sotul meu citind-o sa spună dacă este o lucrare bună, dacă nu ar mai fi ceva de adăugat.-

Dl. FLORIN MIRONESCU secretar de legatiune la sectia păcii a fost de câteva ori in casa sotului meu din Parcul Jilau, in anul 1945-1946.- A facut o lucrare in care era vorba despre Dunăre. Această lucrare a adus-o el sotului meu. Imi amintese ca sotul meu a gasit această lucrare foarte bună desi, necompletă. De fiecare dată a venirii sale la sotul meu nu am vorbit decât despre această lucrare, stiu acestu lucru pentru ca pleca de la Minister cu masina sotului meu si eram de fata la conversatie.- Vorbeau in calitate de tehnicieni deosebi si sotul meu a inceput si el o lucrare tot despre Dunăre, lucrare care a fost incepută pentru sectia păcii si care după câte l-am auzit nu ar fi terminat-o.-

Dl. CALIN BOTEZ numit de curând Consul in Minister a fost de câteva ori la noi, odată insotit de Dl. OPRISAN cu care este foarte bun prieten si in alte câteva dăti a venit singur.-

In primavara aceasta Dl. BOTEZ a plecat din țară pentru-si aduce sotia. El a plecat in calitate de curier cu această ocazie l-am rugat să-mi facă unele comisiune. Mi-a adus de la Paris un pachet cu naftalină. La intoarcerea sa ne-a spus ca l-a văzut pe cunoscutul meu TITU RADULESCU POGO+ NEANU la Paris. Sotul meu s'a interesat foarte mult de sănătatea lui TITU, stiu ca si el nu este prea sanatos.-

Dl. CALIN BOTEZ ne-a adus si câteva reviste " Life" si câteva corpuri din diverse ziare americane: " NEW-YORK TIMES" si alte ziare. Aceaste corpuri i-au fost restituite.-

Dl. Consul CHINEZU a fost la sotul meu odată sau de două ori a venit mai ales pentru a vorbi cu cumnata mea in legătura cu unele cărți.- Eu i-am imprumutat o carte de a mea .-

Dl. Ministru ELEFTERESCU a fost o singură dată la noi acasă in strada LOUIS BLANK. Nu am asistat la conversatia sotului meu cu el, eram bolnavă in camera de alături. Am auzit crâmpaie din conversatia lor despre situatia politica in general. Sotul meu si-a mentinut părerile sale mai ales in legătură cu problema războiului. Dl. ELEFTERESCU ²⁷ a stat mult la noi.-

Dl. Consul CRUCEANU a fost o singura data la noi, la această conversatie nu am asistat.-

In afară de acestia veneau foarte des la noi in casă Dl. DORIN ILIESCU. Dl. EUGEN POPP, avocatii acestia se ocupau cu chestiuni in legătură cu succesiunea si cu alte chestiuni ale mamei sotului meu si ale lui.-

Dl. dr. TIBERIU IONESCU prieten cu sotul meu si doctorul său. Dl. NEAMTU prieten cu sotul meu si cu Dl TOBERIU IONESCU Dl. NEAMTU venea destul de rar la noi si atunci vorbea cu sotul meu despre o lucrare a sa. Si-a luat doctoratul in vara aceasta si se consultau cu sotul meu in privinta subiectului si a cărtilor in legătură cu acest doctorat.-

Acesata imi este declaratia in 5 pagini pe care o sustin si semnez.-

/ss/ CECILIA RADULESCU
POGONEANU

13 August 1947.-

13 Aug - 1941

3

DECLARAȚIE

00728

Subasemnată CECILIA RADULESCU - POGONEANU, dăla în con
tinuare următoarele:

DI. ROIU în conversațiile pe care le avea în casă la
noi cu soțul meu, povestea despre unii funcționari ai Minis
terului, în legătură cu a căror activitate aducea diferite
~~informații~~ culesse din Minister. Exemplu: În legătură cu DI.
BABES a căruia rechemare era socotită ca rezultatul unor
afaceri de devize făcute în Suedia. Deasemenea se vorbea de DI.
NAE GEORGESCU, că a venit în București și că a plecat din
nou, despre D-na SMARANDA POPESCU, despre care se spunea că
este o femeie frumoasă, o viață aventuroasă, pomenind și des
pre legăturile ei cu DI. MICU, despre care se știa în tot mi
nisterul. Mai venea la noi în casă DI. CAMIL DEMETRESCU, DI.
BARBU, DI. OPRESCU /de câteva ori/, DI. CALIN BOTEZ, tot foarte
rar, DI. CEBIANU, care a venit odată sau de două ori, DI. CHINE
ZU, D-na FLORICA SPIRESCU, DI. CRUCEANU, a fost o singură dată, DI.
Ministru ELEFTERESCU a venit o singură dată, DI. SANDU DANIE
LOPOL, a venit deasemenea în casa soțului meu în vara anului
1946. Eu nu eram căsătorită atunci. DI. MURES AXENTE a venit
în casa noastră o singură dată chemat de mine pentru a-
da niște pachete cu țigări și alimente venite dela D-ra RIO
SEANU în post la Oslo. Aceste pachete mi-au fost mie date
de fratele D-rei RIOSEANU. Cu această ocazie am primit și eu
un pachet de cacao și unul de ceai. DI. EMIL LAZARESCU a fost
odată sau de două ori în una din căști a venit cu fiul său
și cu sora sa soție, iar altădată a venit să-mi aducă un dic
ționar englez pe care i l-am cerut. Acest dicționar se afla
în casă la mine. DI. CORDESCU a fost deasemenea o singură dată
..... Duminică venea luni mai multă la noi le dă
deam ceai și prăjituri și stăteam de vorbă sau jucam șah sau
un alt joc cărți. Aceștia erau: DI. BUIU ILIESCU avocat, prie
ten cu soțul meu și avocatul întregii familii, DI. EUGEN POPP,
deasemenea avocatul ..... , DI. Dr. TIBERIU IONESCU, medicul so
/./

✓

32
pului meu, DI. RADU NICULESCU BUZESTI, fratele fostului Minis-
tru de Externe, inginer la Nasita, DI. RICI HILLARD, cu doamna unso-
ri. Cei care veneau mai des erau DI. ROIU, CAMIL DEMETRESCU, BA-
RBU, DI. RICI HILLARD. Acești domni împreună cu sotul meu vorbeau
despre politică în general și chestiuni sau mai bine zis întâ-
plări din Minister, cancelarii. Am auzit vorbindu-se despre par-
tidul Tărănesc ale cărei activități era în general criticate.
Am auzit vorbindu-se despre domni GAFENCU, VISOIANU, NICULESCU
BUZESTI, despre așa zisa "Rezistență" din străinătate.

Despre aceștia din urmă se vorbea despre unități sau sim-
patie, despre alții cu antipatie. Mai ales de DI. BUZESTI și VISO-
IANU, prieteni ai sotului meu și cunoscuți mai îndeaproape, am
auzit vorbindu-se cu mare simpatie. Despre DI. GAFENCU s'a vorbit
despre cărțile sale care erau apreciate de cunoscuții noștri.
Despre DI. TILCA, un domn POPESCU ORADEA, care venea la noi în
casă destul de rar vorbea cu sotul meu. Nu am asistat niciodată
la conversațiile cu DI. POPESCU ORADEA și sotul meu. Aceștia din-
urmă /sotul meu/ nu puneau preț pe capacitatea și seriozitatea
spusele D-lui POPESCU ORADEA.

Sotul meu în conversațiile sale cu domni: HILLARD,
CAMIL DEMETRESCU, ROIU, pe plan politic, vorbea despre situația
internțională, despre Conferința care a avut loc în primăvara
anului 1947 la Moscova, făceau diferite presupuneri: Exemplu:
Sotul meu credea că vom ajunge în mod cert la înțelegere anglo-
americani pe deoparte și sovietici de cealaltă parte. Că aceș-
te neînțelegeri sunt mai ales de natură economică că Uniunea
Sovietică urea să aibă supremația economică în Europa, vorbeau
că scopul Uniunii Sovietice este distrugerea clasei burgheze
ex: din Polonia, țările Baltice, că la noi este mult mai bine ca
în aceste țări că din punct de vedere economic noi putem trăi
mult mai bine. Repet, spunea că scopul sovietelor era exclusiv
o suprematie economică, deoarece în Rusia este o populație imen-
să și hrana neîntrestulătoare. În legătură cu bomba atomică soco-
tea că această armă nu este pusă la punct și că dacă ar exista
realmente nu credea că va fi nevoie să se întrebuințeze. El cre-
dea în mod cert că o înțelegere între Anglo-Americani și Uniu-
nea Sovietică este posibilă. La aceste discuții luau parte CA-
MIL DEMETRESCU, BARBU, ROIU, HILLARD și eu asistam dar nu eram
totdeauna atentă nu urmăream totdeauna conversația.

Acestea erau de cele mai multe ori de aceeași părere
cu soțul meu, el explicând și celorlalți situația politică, mer-
sul politicii internaționale. Aceasta îmi este declarația pe
care o susțin și semnez.

ss/Cecilia Rădulescu
Pogoneanu.

13 August 1947

00730

✓

14 Aug-1947
DECLARAȚIE
00731

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU declar că am transportat dela Ministerul Afacerilor străine 4 sau 5 valize diplomatice de culoare neagră purtând numerele între 12-20 după câte îmi pot aminti care conțineau hârtii ce făceau parte din arhiva ICA ANTONESCU și din arhiva Palatului.- Aceste valize au fost aduse la locuința sotului meu în toamna anului 1945, într-o după-amiază au fost scoase dela Minister de mine, pe seara de serviciu a Ministerului și puse în mașina sotului meu care se afla în curtea Ministerului, mașina fiind rechiționată de Minister.-

Am dus aceste valize la locuința sotului meu din Parcul Jianu. Am procedat la trierea hârtiilor care se aflau în aceste valize. Trierea hârtiilor a durat câțva timp sau pe măsură ce le clasam în mape speciale erau aduse la Minister și predate la direcția Politică. Am predat astfel Dlui Ministru FILOTI și Dlui OPRISAN în diferite rânduri mape cu aceste hârtii, mai departe nu știu ce s'a făcut cu ele.-

Declar că știu că se afla hârtii și din arhiva Palatului. Acestea nu le-am triat eu au fost puse apoi într'un geamantan pe care știu că a fost predat Dlui IOANITIU. Nu a fost predată de mine. Trierea hârtiilor am făcut-o împreună cu sotul meu și Dl Consul DEMETRESCU

În hârtiile triate se aflau chestiuni privitoare la Dl. TATARASCU, la corespondența mea cu fostul Rege Carol cu diferite rapoarte informative ale oamenilor Dlui ANTONESCU erau scrisori personale a lui ICA și ale lui Dl TATARASCU.-

Îmi amintesc de o scrisoare a Dlui TATARASCU către FABICIUS de asemenea corespondența între ICA ANTONESCU și Dl GIURESCU care mi se pare că pe timpul guvernării lui ANTONESCU se afla în Turcia.-

De asemenea corespondența între TATARASCU și Dl. FRASOVICI și ICA ANTONESCU.-

Deasemeni intre ICA ANTONESCU si un informator al său care se afla la Lisabona.- Imi reamintese că era si unele rapoarte politice ale diferitiilor diplomati care activau pe atunci in străinătate. Toate aceste hârtii care mi-au trecut prin mână nu le-am citit imi reamintese însă in mod general de continutul lor din conversatiile avute intre sotul meu si CAMIL DEMETRESCU.-

Deasemeni tot din conversatiile imi reamintese că erau in aceste hârtii informatii pe care le primea ICA ANTONESCU in vederea unei tratative inaintea 23 August 1944.-

Despre existenta acestor hârti o stie Dl FLORIN ROIU, Dl CAMIL DEMETRESCU si eu. Dl ROIU nu a contribuit la trierea hârtiilor .-

/ss/ CECILIA RADULESCU
POGONEANU.-

14 August 1947.-

ju Aug 1947

DECLARATIVE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU declară că am transportat dela Ministerul Afacerilor străine 4 sau 5 valize diplomatice de culoare neagră purtând numerele int 15 si 20 după câte îmi pot aminti care conțineau hârti ce făceau parte din arhiva ICA ANTONESCU si din arhiva Pale-tului.- Aceste valize au fost aduse la locuinta sotului meu in toamna anului 1945, intr'o după amiază au fost scoas dela Minister de mine, pe scara de serviciu a Ministerului si puse in masina sotului meu care se afla in curtea Mi-nisterului, masina fiind rechizitionată de Ministerul 2

Am dus aceste valize la locuinta sotului meu din
Parcul Jianu. Am procedat la tierrea gârtiilor care se
aflau in aceste valize. Tierrea hârtiilor a durat câțva
timp sau pe măsură ce le clasam in mape speciale erau
aduse la Minister si predate la directia Politică. Am
predat astfel Dlui Ministru PILOTI si Dlui OPROSAN in
diferite rânduri mape cu aceste hârtii, mai departe nu stiu
ce s'a făcut cu ele. -

Declar că știu că se afla hârti și din arhiva
Palatului. Acestea nu le-am triat eu au fost puse apoi
într'un geamantan pe care știu că a fost predat Dlui
IOANITIU. Nu a fost predată de mine. - Trierea hârtiilor
am făcut-o împreună cu sotul meu și Dl consul DEMETRESCU

Inhârtiile triete se aflau chestiuni privitoare la DI TATARASCU, la corespondenta mea cu fostul Rege Carol cu diferite repoarte informative ale oamenilor Dlui ANTONESCU erau scrisori personale a lui ICA si ale lui DI TATARASCU.-

Imi amintesc de o scrisoare a D-lui TATARASCU către FABICIUS deasemeni corespondenta între ICA ANTONESCU si DI GIURESCU care mi se pare că pe timpul guvernării lui ANTONESCU se afla în Turcia.

Deasemeni corespondente intre TATARASCU si Dl
FRANASOCI si ICA ANTONESCU.

4.

Deasemeni intre ICA ANTONESCU si un informator al său care se afla la Lisabona.-Imi reamintese că era si unele rapoarte politice ale diferitiilor diplomati care activau pe atunci in străinatate. Toate aceste hârtii care mi-au trecut prin mână nu le-am citit imi reamintese însă in mod general de continutul lor dăn conversatiile avute între sotul meu si CAMIL DEMETRESCU.

Deasemeni tot din conversatii imi reamintese că erau in aceste hârtii informatii pe care le primesc ICA ANTONESCU in vederea unei tratative înainte de 23 August 1944.-

Despre existenta acestor hârti o stie Dl FLORIN ROIU, Dl CAMIL DEMETRESCU si eu. Dl ROIU nu a contribuit la trierea hârtiilor.-

/ss/ CECILIA RADULESCU POGONEANU

14 August 1947.-

13 Aug-1947

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU declară că DI CALIN BOTEZ a fost la noi în casă, o dată sau de două ori înainte de a pleca în străinătate pentru odată aduce oțtia și apoi de urs o două ori după oțtia. Din conversația oțtului meu cu alte persoane cu ar fi fost CAMIL DEMETRESCU sau FLORIN ROIU mi reamintesc că DI CALIN BOTEZ ar fi fost agentul lui Eugen Cristescu dela Lisabona.

Declară că în prezenta mea DI CALIN BOTEZ nu a adus niciodată oțtului meu vre-o corespondență ci numai oțteva numere din revista americană "LIFE" și corpuri din diferite ziare străine și oțteva numere din revista "RIEDER Doget".-

Repet că am scris în altă declarație că DI CALIN BOTEZ venind dela Paris ne-a spus că a luat masa cu omonatul meu FITU și ne-a adus vesti despre amănunțități despre sănătatea lui.-

/sa/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

16 August 1947.-

Nu mai am nimic de declarat esential sau principal la întrebările ce mi s'au pus în discursul arhetet.-

/sa/ Cecilia Radulescu Pogoneanu,

16 Aug - 1947

DECLARAȚIE

00736

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, îmi aduc aminte că astăzi la urmă prin Februarie am văzut o foaie de hârtie pe care o două pagini adusă de Dl. NICULESCU BUZEȘTI și arătată sotului meu. Au vorbit în prezența mea fiind nevoiți să vină în camera mea, îmi reamintesc că era vorba în această conversație de alcătuirea unui partid în America al cărui reprezentanți să se alăture partidelor agrariene din America. - Că ar fi bine ca și România să se alăture acestei acțiuni trimițând reprezentanți săi. -

/ss/ CECILIA RADULESCU POGONEANU

16 August 1947. -

16 Aug - 1947

DECLARAȚIE

00737

Subsemnata GECILIA RADULESCU POGONEANU, îmi aduc
aminte că astăzi iarnă prin Februarie am văzut o foaie de
hârtie pe vreo două pagini aduse de Dl. NICULESCU
BUZESTI și arătată sotului meu. Au vorbit în prezența
mea fiind nevoiți să vină în camera mea, îmi reamintesc
că era vorba în această conversație de alăturarea unui
partid în America al cărui reprezentanți să se alăture
partidelor agrare din America. - Cu ar fi bine ca și
România să se alăture acestei acțiuni trimițând repre-
zentanți săi. -

/sa/ GECILIA RADULESCU POGONEANU

16 August 1947. -

16 Aug. 1947

00738

DECLARAȚIE

Subscrisoara CECILIA RADULESCU POGONEANU fiind întrebată despre DI RADU NICULESCU BUZESTI declară că dânsul venea des la noi în casă este prieten cu sotul. Din conversațiile cu sotul meu am văzut că am amândoi aceeași vedere politică știu că DI RADU NICULESCU BUZESTI este înscris în partidul națională țărănesc, că se ducea pe la DI MANIU. Deasemenea că dânsul primea vești de la fratele său pe care le comenta cu sotul meu și cu cei care mai erau prezenți, unsoari CAMEL DEHETRESCU, alte ori ROIU. Mai aduc aminte în mod general despre conversații: alăturarea noastră la grupul agrar din America, comentarii despre activitatea fratelui lui în materia de articole apărute în presa străină.-

Nu am auzit niciodată vorbindu-se despre el cu ar. avea vre'o legătură specială cu IULIK și generalul SCHYLER.

Am văzut o scrisoare al cărui conținut mi l-a spus sotul meu. Era vorba de sănătatea lui GRIGORE NICULESCU BUZESTI, de starea lui sufletească, și despre o eventuală plecare a sa în Italia într'un sanatoriu.-

/sa/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

16 August 1947.-

16 Aug-1947

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU fiind întrebată despre DI RADU NICULESCU BUZESTI declară că dânsul venea des la noi în casă este prieten cu sotul. Din conversațiile cu sotul meu am văzut că am amândoi aceleasi vederi politice știu că DI RADU NICULESCU BUZESTI este înscris în partidul națională țărăneasă, că se ducea pe la DI MANIU. Deasemenea că dânsul primea vesti dela fratele său pe care le comenta cu sotul meu și cu cei care mai erau prezenti, uneori CAMEL DEMETRESCU, alte ori ROIU. Îmi aduc aminte în mod general despre conversații: alăturarea noastră la grupul agrar din America, comentarii despre activitatea fratelui lui în materia de articole apărute în presa străină.-

Nu am auzit niciodată vorbindu-se despre el că ar avea vre'o legătură specială cu NIULIK și generalul SCHYLER.

Am văzut o scrisoare al cărui conținut mi l-a spus sotul meu. Era vorba de sănătatea lui GRIGORE NICULESCU BUZESTI, de starea lui sufletească, și despre o eventuală plecare a sa în Italia într'un sanatoriu.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

16 August 1947.-

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU adaug în următoarele că : pe la sfârșitul lunii Oct. 1946 în urma înțelegerii dintre Dl. STARCEA și sotul meu care urma să se întâlnească la Dl. NEAMTU și deoarece Dl. STARCEA nu știe unde locuiește acesta a rămas înțeles ca eu să-l conduc acolo.- M'am întâlnit cu Dl. STARCEA în apropiere de YOKEY-CLUB de unde cu un taxi am mers în strada unde locuiește Dl. NEAMTU. Nereamintându-mi exact casa am depășit-o, am fost apoi strigați de Dl. NEAMTU și am intrat în casă, unde nu era nimeni străin de casă, în timp ce stăteam de vorbă noi trei; a sosit sotul meu și cu Dl. CAMIL DEMETRESCU. Sotul meu mi-a spus mie și Dlul NEAMTU să-l lăsăm singuri, atuncia eu cu Dl. NEAMTU am trecut în altă cameră unde am jucat pinacle.-

Convorbirea din cealaltă cameră la care nu am participat nici eu nici Dl. NEAMTU a durat cel mult o oră și cred că am plecat împreună cu sotul meu, nu eram atunci căsătorită. Nu-mi reamintesc dacă la plecare sau la sosirea mea era și Radu Niculescu Buzesti.-

Drept care dau prezenta declarație azi 23 August 1947.-

/ss/ Cecilia Radulescu Pogoneanu

DECLARAȚIE

Subsemnata CECILIA RADULESCU POGONEANU, născută în anul 1919, Oct. 3, în Ploești, Jud. Prahova, fiica lui Gheorghe Sorescu, avocat, și Filofteia Bărbulescu, casnică. Am avut un frate Runcu-Gh., mai mic decât mine cu trei ani. Părinții mei au fost oameni bogați, tatăl meu avea terenuri petrolifere care îi aducea un venit mare. Mama mea deasemenea fiica unui industriș din Ploești avea avere. Copilăria mea a fost îmbelșugată, într-o casă mare, frumoasă, întâi la Ploești până la vârsta de 6 ani, apoi la București. Aveam în casă trei servitori, automobil, guvernante până când am împlinit 11 ani și am trecut în liceu. Clasele primare le-am făcut la școala "Silvestru" din București.

În această perioadă a copilăriei mele până la 11 ani a fost foarte fericită, belșug și înțelegere în casă, tatăl meu mai ales mă iubea nespus de mult pe mine și eu îi întorceam această dragoste. Vara ne ducea la Bușteni unde aveam o vilă și uneori la mare. Tatăl meu, avocat, nu profesa însă, rentele îi erau așa de mari încât nu avea nevoie. Numai când eram eu fată mică, până pe la 3-4 ani știu că a fost ajutor de primar în Ploești. Făcea politică liberală. Mama mea a fost o femeie cu totul fără personalitate s'a odărnicit foarte tânără și imediat ce a ieșit din școală cu tatăl meu, era între ei o diferență de vreo 15 ani. Pe la 10-11 ani viața mea s'a schimbat, au intervenit neînțelegeri în casă, din ce în ce mai mari și mai ales lipsa banilor care o murea neînțelegerii. Între timp am intrat în Liceul "Regina Maria" pe care l-am terminat în anul 1938. Am fost o elevă bună, fără să fiu foarte silitoare sau mai bine zis fără să-mi dau ostensala prea mare, tatăl meu însă se ocupa foarte mult de mine și de fratele meu, făcea lecții cu noi și ne supraveghea la început, până la vârsta mea de 15 ani apoi a început și el să nu se mai ocupe de noi. Neînțelegerile dintre părinți erau foarte mari, am vândut și casa mare pe care o aveam în București și ne-am mutat într'un apartament, trăiam acum foarte modest cu o femeie în casă, aceasta a durat până

În anul 1936, când părinții mei au divorțat și eu și fratele meu, am rămas la tatăl meu. Între fratele meu și mine era o dragoste foarte mare, ne-am legat mai mult înșu după ce s-au ivit aceste neînțelegeri. Astfel au trecut doi ani, pe mama o vedeam foarte rar și mutase la Ploști la părinții ei. Tatăl meu a angajat o femeie ca menajeră care fusese ca croitoreasă, MARCELA COSTANDACHE din G. Iași. La început casa a mers mai bine, cu timpul însă am văzut cum această femeie nu ținea în realitate deocă la noi, dintr-o serie de depărta de tatăl meu cât putea mai mult. Situația în casă era foarte rea, erau neînțelegeri mari între tatăl meu, pedecșalaltă parte, și fratele meu și eu mine pedecșalaltă parte. Am terminat liceul în 193 și m'am înscris la Facultatea de Drept pe care nu am frecventat decât câteva luni, m'am retras din cauza sănătății proaste și am continuat să locuiesc cu tatăl meu, cu fratele meu și cu această femeie până când nemai putând suporta situația din casă am plecat la o prietenă a mea SANDA CHIRITESCU, măritată cu Dr. ȘUFANA. Era cea mai bună prietenă a mea și colegă de liceu timp de 8 ani. Am stat la ea câteva luni, mai veneam și pe la tatăl meu, mai stăteam și acolo, am stat apoi un timp mai îndelungat tot la ea, aproape un an poate și mai mult. M'am întors apoi acasă la tatăl meu numai din cauza fratelui meu care suferea și el foarte mult și nu vroia să-l las singur și am stat până în primăvara anului 1942, când m'am îmbolnăvit. [redacted] am plecat astfel bolnavă la mătușa mea D-na ȘERESCU nu era măritată atunci cu actualul ei sot, inginer LUCULESCU. Am stat la ea câteva luni, m'am întors apoi acasă de unde am plecat definitiv în Iarnărie 1943. Între timp și fratele meu plecase și el de acasă la Școala Militară, el vroia să facă Politehnica, dar pentru a scăpa de casă și de atmosfera de acasă s'a înscris la Școala Militară.

Până la intrarea mea în Ministeru de Externe am dus o viață fără interes. Aveam un grup de prieteni de fete și băieți: Sanda Chiritescu și sora ei, Vigi Gheorghiu, Mira Simian, Nini Romniocanu, Elena Prodan, toate aceste fete nu avea nici o preocupare specială, numai Sanda Chiritescu era infirmieră voluntară, și Elena Prodan care deasemenea era infirmieră voluntară. Prieteni băieți aveam foarte puțini, George Miron, care nu mai știu unde este acum, apoi logodnicul lui Digi Gheorghiu, Hari Drago, avocăt din București, mai era fratele meu, logodnicul Sandei Marius Șufagiu, câteodată dar foarte rar venea la noi Costel Lutter, care acum este la Ministerul de Externe, Paul Dimitriu, pe care îl vedeam foarte rar. În aceasta perioadă eu citeam foarte mult împreună cu

./.

prietenă mea Sanda Chiriteanu, am citit astfel pe gîd și tot felul de cărți de romane în special pe care nu le mă tin minte. Nu aveam nici o preocupare de politică, aveam unele conversații pîreri despre oameni despre viață în special cu Sanda Chiriteanu și cu sora ei, eram foarte legată de ele. În această perioadă a vieții mele am fost infermieră voluntară dar numai ure'o trei săptămîni și am renunțat, mă obossea foarte mult. Aveam o stare morală foarte proastă, [REDACTED]. Tot în acest timp prin iarna anului 1940, î-mi aduc aminte de evenimentele care m-au preocupat, au fost legionarii cu revoluția lor. Nu am putut niciodată să am ure'o simpatie pentru această mișcare mai ales că un alt prieten al nostru Alex. Buzescu, din București era mare simpatizant, și cred că legionar. Nici unul din ceilalți prieteni nu erau preocupați în special de politică, dar nu eram deloc pentru legionari. Îmi aduc aminte că în perioada revoluției legionare în 1940, am fost îngrozită, mi-a inspirat foarte mult dispreț. aceea epocă și nu îi înțelegeam deloc. Tot în acest timp căutam să obținut undeva un serviciu, pentru a mă desprinde total de părintele meu care nu se mai ocupa deloc de noi, și nu am reușit. În general nu am rezistat în această decizie, căciace vroiam în fond vroiam să fiu căsătorită, cu un om înăd la care să fiu foarte mult. În această perioadă de căutarea unui serviciu am întîlnit-o pe Mia Prodan sora Heleni Prodan, care era funcționară pe timpul acela la Direcțiunea Politică, acu, este numită în străindătate, cred că la Oslo. Mia Prodan care avea simpatie specială pentru mine mi-a spus că a-și putea încerca să intru tot la Externe și să fac o cerere de admitere. Acest lucru s'au întîmplat în vara anului 1943 prin Martie, am dat cererea prietenii mele, și nu am avut nici un răspuns. Doream mult, să fiu numită în Minister, mai ales că-mi închipuiam că pot pleca în străindătate unde să duc o viață independentă. Deabia pe la sfîrșitul lui Mai am primit o scrisoare prin care eram invitată la Minister, m'am dus la Direcția Personalului era atunci Director Ministrul Gheorghe Crutescu și mi s'a spus că am fost repartizată la Direcțiunea Administrativă, ca impiegată cu două gradatii, era director pe atunci Nicolae Celibidache Prim Secretar de Legatura. M'am bucurat mult de tot de acest eveniment și am început să lucrez cu plăcere. Îndeplineam o funcțiune de secretariat mă ocupat cu treceam în registru al hîrtiilor care intrau și ieșeau în Direcție. Acest lucru am făcut înăd foarte puțin pentru că a sosit din concediu funcționara care se ocupa mai înainte cu aceasta Domnișoară

Rodica Iliescu. Nu etiam să bat de loc la masă, totuși mi s'a dat o masă și câteva adrese de băut și astfel am mai lucrat ure'o lung când am fost mutată într'un birou cu D-ra Gogălniceanu tot la Direcțiunea Administrativă. Eram sub ordinea dănei, băteam la masă formulare cu cereri de ieșire din țară. Aceste lucrări erau foarte simple.

În luna August am luat concediu 15 zile, venind la Minister am aflat că am fost mutată la Direcțiunea Protocolului dar numai pentru 10 zile și am revenit la Direcțiunea Administrativă unde am lucrat tot sub conducerea D-nei Gogălniceanu până în Aprilie când au început bombardamentele. În tot acest timp am fost foarte multumită și m'au simțit bine în special în tovărășia D-nei Gogălniceanu. Nu am legat prietenii cu celelalte colege ale mele, aveam numai relații de minister. D-ra Olga Gheorghiu dactilografă, D-ra Zizi Ciarană, dactilografă și D-ra Rodica Ilies cu care era secretara Direcției.

Eram numai prietenă cu D-ra Măia Prodan, care însă a plecat chiar în August 1943 în post în străinătate.

Chiar din primele zile de funcțiune în Minister am cunoscut pe un coleg al meu, din aceeași direcțiune, Ștefan Ciocălteu, atașat de legatie și între noi s'a înfiripat o mare simpatie cu planuri de viitor.

Tatăl meu însă a aflat de acest lucru și nu mă aproba deloc, găsiindu-l prea în vârstă pentru mine avea 32 ani și mai ales nu-i plăcea ca om. Eu însă nu m'am preocupat de părerea tatălui meu care însă până la urmă s'a dovedit că avea dreptate.

Colegul meu avea însă o legătură serioasă de care nu se putea despărți și astfel eu am renunțat și m'am hotărât să nu-l mai văd. Acest lucru m'a îndurerat și m'a decepționat, dar până la urmă mi-am putut reveni. Și astfel în Aprilie 1944, când au început bombardamentele și se vorbea de dispersiunea Ministerului de Externe. Între timp în luna Ianuarie, am plecat definitiv de acasă am locuit la același prietenă veche de care de care eram atât de legată, la Sonda Chirițescu, acum măritată cu Dr. Marius Șufană în apartamentul lor din Piața Lahovary. Am stat la ei ure'o 10 zile și m'am mutat la mătușa mea D-na Inginer Luculescu pe Str. Stanislav Cihoșky, unde am stat până la 10 sau 12 Mai când am plecat cu o parte din Minister în dispersiunile Snagov. Celelaltă parte care era și cea mai mare a plecat la Herculane și din fiece parte direcție, afară de o parte a Direcțiunei Cifrelor, care după câteva am auzit mai târziu, s'a mutat în casa sotului meu din

Parcul Jilau, câte doi sau trei functionari au fost instalati un unele vile dela Snagov.

Directiunea Administrativă compusă din : Dl. Stefan Ciocălteu, care era lăsat de Dl. Ministru Bălăţanu, Şeful Direcţiunei Administrative în acel timp, era răspunzătorul direcţiei. D-ra Condureşu, dactilografă, iar eu care mă ocupam cu înregistrarea şi ţinerea în evidenţă a hârtiilor şi încă trei functionari, Octavian Blaga, M. Angheluşă, şi Brătulescu era să fie instalată la Snagov. Din aceşti toţi functionari numai D-ra Condureşu şi eu mine am fost plecat şi ne-am instalat la vila Penescu Kerai.

În aceasta vilă mai era şi directorul Protocolului cu domni: Caluş Văleanu, Consilier de Legatie şi responsabilul Direcţiunei, D-na Martin functionară administrativă care se ocupa cu pasapoartele împreună cu D-ra Lenos, Dl. Rădulescu Mehedinţi, secretar de legatie, Dl. Nicolae Cecilidache, Consilier de Leg. care mi se pare că fusese mutat tot la dir. Protocolului şi D-ra Rodica Iliescu. Mai târziu Dir. Administrativă, adică D-ra Condureşu şi eu mine şi eu D-ra R. Iliescu am fost mutate la o vilă alăturată unde aveam şi birourile. În fiecare săptămână veneam de câteva ori la Bucureşti pentru expedierea hârtiilor.

La Snagov, odată cu noi a mai fost instalată şi Direcţiunea Cifrului la vila Simonide. Acolo era şi Serviciul Telefonie. Vilele noastre erau la o depărtare de vreo patru Km. pe Jos, dar noi Ciurculanu cu o barcă cu motor care veneau să ne ia şi ne ducea apoi la Parcul Snagov şi de acolo cu autobuze la Bucureşti. Mai târziu a venit şi Dir. Poştică într-o vilă aproape de vila Simonide, apoi în alte trei vile tot în apropierea vilei Simonide s'a mai instalat şi altă parte a Direcţiunei Cifrului şi Secretarul General al Ministerului, Dl. Ministru Dovidescu.

Functionarii instalaţi la vila Simonide şi în celelalte trei vile erau: Secretarii de Legatie, : Florin Roşu, Nicolae Oancea, Nicolae Georgescu, Atasat de legatie Vlad Skeletsi, N. Djuvara, Consulul Onişor, Dr. Alina Olcononu, dactilografă. Mai târziu au venit : Mureş Axente, Eduard Mataş, şi Zecov Câmpeanu, secretari de legatie, când o parte din cei dintâi, cum erau Vlad Skeletsi a fost mutat la Băile Herculane şi Onişor care mi se pare că a plecat dela Snagov. Aceştia făceau parte din Dir. Cifrului.

În vila alăturată erau: Carmen Lăzărescu, bibliotecaru ni
nisterului, care lucra în direcția Politică, D-na Djuvara, soția
atașatului de legatie - Neagu Djuvara, mai târziu a venit dl.
Ministru Den Buzdugan cu D-na și o domnișoară telefonistă, Olga
Vasilu. În altă vilă tot aproape de cele două, la vila Polizu
unde erau instalată Dir. Politică lucrau: Dl. Ministru Borceanu,
Dl. Gresi Prim secretar de Legatiune, D-ra Smaranda Rîșanu dacti
lografă și D-na Oprean telefonistă, alături venea apoi vila unde
s'a instalat mai târziu, prin Iunie sau Iulie, soțul meu împreună
cu domni Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu, și Emil Ciurea. Aceștia
formau tot Direcția Cifrelor. În sfârșit în ultima vilă din acea
regiune erau locuința secretarului general. Astfel Dir. Administra
tivă și Dir. Protocolului nu aveau deloc legătură cu celelalte
direcțiuni și funcționarii la început nici nu se cunoșteau. Cu
timpul însă făcând drumul dela Snagov la București ^{cu} autobuze
speciale ale Ministerului și în București, serviciile ^{fiind}
restrânse și funcționari mai puțini mai puțin, au început să se
cunoască între ei.

Într-o după masă am avut mult de lucru la Direcțiunea mea,
autobuzele fiind plecate l-am rugat pe Emil Ciurea să mă ia cu
mașina Cifrelor. Astfel l-am cunoscut pe soțul meu, am călătorit
noi trei, soțul meu eu și Dl. Emil Ciurea dela București la Sna
gov. Peste urea 2-3 săptămâni a trecut Camil Demetrescu pe la
vila noastră și ne-a spus că peste câteva zile vom merge la
vila D-lui Pogonceanu pentru a ~~da~~ la mașină ceva pentru Dir.
Cifrelor. I-am spus că eu nu voi veni pentru că eu nu știu să
bat la mașină, dar el mi-a spus că nu este nevoie să știu, că
este ceva foarte simplu - Într'adevăr peste două zile am primit
un telefon ca domnișoarele : Iliescu, Leac și cu mine să fie lu
te cu barcă și aduse la Dl. Pogonceanu, acolo era dl. Dir. Rîșoreanu,
și Deaconu, și toate am început să batem niște cifre pe o hâr
tie specială împărțită în câște de câte cinci coloane. Am stat
acolo toată după masă și seara ne-am întors acasă. Mi s'a spus
că aceste gadințe se vor repeta.

Într'adevăr peste câteva zile am venit iar la soțul meu
și am făcut același lucru iar seara, am fost toate colegele mele
și alți funcționari, invitați la el la masă și am stat până noap
tea târziu.

După aceea nu l-am mai văzut pe soțul meu, urea 2 sau 3
săptămâni, și într-o după masă când eram în vizită la vila apro
piată am trecut și pe la el și am fost oprită iar la masă cu

împreună cu mai multă lume din celelalte vile ale Ministerului. Acest lucru se petrecea prin preajma lui 23 August, nu l-am mai văzut deloc pe soțul meu, iar în ziua de 23 August după masă l-am văzut la Minister, când i-am spus că ureau să nu plec la Snagov în aceea seară și să rămân la mătuga mea. El m'a rugat foarte insistent să plec și eu țin minte că am fost impresionată de acest lucru și am plecat imediat cu ultima mașină a Ministerului. Noaptea am auzit că s'a făcut 23 August, iar o parte din funcționari au rămas izolați la Snagov, o parte din ei plecase-ră de după masă în București și nu au mai putut să se întoarcă. Zilele următoare am trăit sub o teroare grozavă, am așteptat să fim bombardați, mai ales că naștii știau că acolo erau vilele Ministerului de Externe. Tot atunci am aflat de noul guvern și de funcțiunea soțului meu de Directorul Pressei și Informațiilor și Directorul Cifrului și al Cabinetului Sub Ministerului Buzetii.

Între funcționarii rămași la Snagov a intrat o mare panică, unii au plecat cum au putut, alții au părăsit vilele și s'au mutat în altele, eu m'am mutat în vila alăturată de aceea a soțului meu. După câteva zile s'a trimis un camion care a luat o parte din funcționari, secretari de legatie care rămăseseră la Snagov, aveau nevoie de ei la Minister și peste alte câteva zile a venit mașina Cifrului, au mai plecat o parte din funcționari cu arhivele Ministerului, care am aflat că erau aici și am plecat și eu. La București m'am dus la Banca Națională unde era Ministerul, iar soțul meu când a aflat că am venit mi-a trimis vorbă să plec imediat înapoi la Snagov să stau la el acasă, Iară bucurându-sea lui să aibă grije de mine. Același lucru l-a făcut și D-na Carmen Lăzărescu și ne-am întors amândouă la Snagov, iar eu m'am instalat la vila soțului meu unde am stat până la 9 Septembrie. Între timp sau mai făcuseră transporturi de funcționari și de mobile ale Ministerului de prin vilele rechiziționate, eu am rămas ultima împreună cu D-na Rîșanu și Dl. Mureș Axente. În ziua de 9 Sept. mi-a trimis un camion am încărcat toate lucrurile din casa lui și am plecat și noi. Ministerul era instalat atunci la U.G.I.R., îndată ce am sosit, soțul meu mi-a țegit înaintea și mi-a spus să dorm câteva zile la U.G.I.R., mai furseau și alți funcționari, chiar și el, deoarece nu aveam unde să mă duc, toată lumea cunoscută era plecată, iar tatăl meu pe care nu-l mai văzusem din Luna Ianuarie era și el plecat la Buzeni, nu știam când se întoarce, mai ales că fui era foarte

greu să mă reîntorc acasă. Chiar a doua zi am aflat o veste îngrozitoare pentru mine, prietenii mei din Minister, D-ra Rîșanu știau de acest lucru, dar nu vroiau să-mi spună și soțul meu știa dar vroia să amâne să afle. În sfârșit mi-au spus că fratele meu a murit în luptele din Transilvania împotriva nemților. Pe el nu-l mai văzusem din primăvară, într'un concediu el se afla cu regimentul într'un sat de lângă Bărbos. Aceasta veste a fost îngrozitoare pentru mine, eram foarte legați unul de altul, pentru mine fratele meu însemna totul.

00748

Sotul meu m'a întrebat chiar a doua zi dacă poate eu face ceva pentru mine, dacă poate să mă ajute cu ceva și să știu că el este cu totul alături de mine. L'am rugat să mă schimbe dela Dir. Administrativă în altă parte și să am mult de lucru pentru a putea sustrage din proasta stare morală în care mă aflam. Si am fost mutată după câteva zile la Dir. Cabinetului.

Adaug aici că odată cu lucrurile care constituiau casa soțului meu la Snagov, am adus la București și un acumulator, care am aflat mai târziu, era instalat la postul de emisie instalat cu știința lui Ion Antonescu în casa soțului meu la Snagov.

La Direcțiunea Cabinetului mă ocupam de audiențe și răspunsuri la telefoane. Erăm colegi cu Dl. Fl. Roșu și dânsul își apunea să facă. Am funcționat la această direcție pe timpul D-lui Niculescu Buzăști, Viceanu și Dl. Tătărăscu până la data de 1 Iulie 1945, cred, când sotul meu și-a dat demisia din postul pe care-l deținea, când am rugat ea și eu să fim schimbați dela aceea direcție, mi-a zis că era și foarte obosit. În toamna anului 1944, în Noiembrie m'am îmbolnăvit atunci pentru prima dată de cilitaoloză și am stat în pat o lungă vreme, abea după vre-o câteva săptămâni am putut să-mi reiau serviciul. În timpul bolii mele, eu locuiam la prietena mea Dr. Răzvan, tatăl meu am aflat între timp că s'a căsătorit fără să mă anunțe pe noi copii, fiindcă știa că noi nu vrem să facem acest lucru. A fost altă leuitură pentru mine, mai ales că fratele meu plecase din casă din cauza aceluiași fetei și o socoteam responsabilă de ce s'a întâmplat fratelui meu. În toată această epocă grea pentru mine nu a fost decât sotul meu care m'a ajutat cu prezența lui și mi-a dat curaj, pentru a-mi reveni. Tot prin el am aflat că fratele meu era prizonier la naș și deci că se va întoarce acasă.

Pe timpul Dl. Niculescu-Buzăști am funcționat la Dir. Cabinetului pe la sfârșitul lui Septembrie 1944, și apoi m'am îmbolnăvit la începutul lunii Noiembrie când m'am reintors la Minister pe la mijlocul lunii Decembrie era Dl. Viceanu Ministru. În prima perioadă din Sept. până în Noiembrie nu făceam altceva decât să decît să răspund la telefon și să primesc oameni politici pentru audiențe, apoi pe timpul D-lui Viceanu am început să mă descurc mai bine. Dl. Roșu îmi arăta cum să procedez. Pe Dl. Niculescu Buzăști nu l-am cunoscut înainte de 29 August, și atunci când am fost numită la Cabinet, dânsul nu avea simpatie pentru mine și știu că nu a fost de acord cu soțul meu asupra numirii mele la Cabinet.

În timpul D-lui Vicoianu am în ceput să mă ocup cu plasa. Hărțile lui Rader le țineam în evidență într-o mapă specială. Aceste erau atribuțiile mele, soțul meu și dl. Roșu cunoșeau acest lucru foarte bine. Hărțile care se luau nu treceau pe la mine prin mână și după câte îmi amintesc nu era activitate pe timpul acela. După 6 Martie a venit Dl. Tătărdescu, care a păstrat aceiași funcționari la Cabinet, mai târziu a fost numit Dl. Nireș Vasiliu Secretar de Legatie care este acum la Washington. Atribuțiile mele erau exact ca și mai înainte. Știu că în acest timp Camil Demetrescu, a fost înscris în legătură cu niște lucruri ale lui Ion Antonescu, apoi am murit.

În vara anului 1945, prin luna Iunie am murit vorbindu-se că dl. Tătărdescu ar schimba cabinetul și într'adevăr pe data de 1 sau 10 Iulie soțul meu și-a dat demisia din postul pe care-l deținea, odată cu el au fost schimbați și ceilalți funcționari, Dl. Camil Demetrescu, Roșu și cu mine, am rămas D-nele, Florica Spirescu, și Raluca Georgescu, steno-dactilografe - Nu știu exact de ce soțul meu și-a dat demisia, îmi aduc aminte că era în legătură cu o scrisoare a Dl. Buzști către Dl. Tătărdescu. Nu am luat niciodată parte la discuțiile lor, între soțul meu, Camil Demetrescu, Roșu, sau Dl. Buzști sau Vicoianu.

Eu am fost mutată apoi la Secția Păcii condusă de Dl. Pilotti, totuși aici era și Dl. Roșu, fusese mutat mai înainte dea, eu am mai lucrat la Dir. Cifru împreună cu Dl. Camil Demetrescu și D-na Maria Belizare, am pus în ordine dosare cu telegrame vechi din anii 1934 până în anii 1942, nu-mi aduc aminte pentru ce nu le citeam, erau clasate în mapă, dar noi le făceam dosare. Apoi am plecat în concediu și deabia când n'am reîntors, în August am înscris să lucrez la Dir. Păcii. Soțul meu fusese și el numit la Direcția Păcii, nu mai venea însă în permanență la Minister, numai când era convocat sau când erau pe lângă el Comisii Rader al cărui Vicepreședinte oare îl era. Când am lucrat în Cifru am aflat că soțul meu avea două sau trei geamantane la Cifru și haine și niște valize negre, nu știu, câte, știu că în timp ce era Dir. Combinatului avea o valiză neagră, pe care o lua acasă și venea cu ea la Minister nu știu că se afla în aceasta valiză ni s'a spus că sunt acte personale.

Mai erau la Cifru și alte valize cu haine ale altor funcționari. Dl. Opreșan a luat locul soțului meu la Dir. Cifru în August 1945, nu-mi aduc aminte că-l fi văzut pe soțul meu, poate odată sau de două ori în trecut, el a plecat apoi la Sina

sa si i-am revăzut când s'a interesat în tot destul de rar. Venisem odată la el si fuseseam alinate care se dădeau la Minister la economat, unele ziare si filele Rador, pe care nu le mai primea, le luam dela Dl. Filotti cu stiinta sa, si unele vegti dela Minister, lucruri pe care nu mai mize aduc aminte, nu erau lucruri importante, în origi ce caz eu edutam să-l vad. Prin toamna 1945, soful meu a fost într-o zi la Minister unde a vorbit cu Dl. Filotti, nu am asistat la conversatie, Am aflat ^{într-un} că trebuia pstrat într'un dulap în Dir. Păci mai multe documente din Arhiva lui Ică Antonescu si arhiva Palatului. Roitu si eu mizer fussem în grije aceste hârtii, eu am vrut să-mi asum aceasta grija pentru a face un serviciu si eu la rândul meu sofului meu pe care acum îl vedeam destul de rar odată la el acasă si prin Noembrie pe la sfârșit, am început să trec odată pe la Palatul Styrbey, unde am cunoscut-o pe soția lui Niculescu - Buzăști si care mă invita la dânsa.

În toamnă pe la sfârșitul lunii Octombrie soful meu, am avut cum vorbea cu Camil Demetrescu, că ar trebui să pând în ordine hârtiile pe care le avea la Minister la Dir. Păci si eu n'am oferit să le ajut. A rămas hotărât să fie scoase din Minister de către Dl. Roitu iar eu să le aduc la el acasă în Parcul Jilau.

Îmi aduc aminte că vorbea cu Camil Demetrescu că aceste hârtii trebuie demult să fie puse în ordine si că au neglijat, fi făcea observatii lui CAMIL că s'a pierdut atâta timp si că trebuia făcut acest lucru cât erau ei în Minister. Valizile care erau văzute că erau în număr de zece cinci, le-am luat dela Dir, Păci am scoborât pe scara de serviciu si eu napina sofului meu le-am dus acasă la el.

Continutul a fost pus într'un geamantan si valizile negre înșopate la Minister, nu le-am aluat eu. Peste câteva zile reapăsat de lucru, soful meu si CAMIL clasa hârtiile pe categorii si eu le punam în mapse spectale pe care apoi le aduceam la Minister si le dădeam lui Filotti sau Oprigan. Nu-mi neamintesc ce anume conțineau aceste hârtii eu nu le citeam, numai din conversatiile lor rețin că erau diferite rapoarte ale diplomaților din vremea lui Ică, scrisori personale ale lui Ică, si ale informatorilor săi, am arătat în celelalte declarații. Mai începusem odată în primăvara anului 1945, când soful meu era directorul Căfrului să class unele hârtii împreună cu CAMIL, cred că si aceli erau tot din arhiva lui ICA ANTONESCU. Lucru a durat câteva zile.

și ne-am oprit, CANIL nu știu ce treburi avea și hârtiile care ră-
măseseră într'un geamantan nu rămas la soțul meu. Pește câțiva tîm
am reînscut lucrul, CANIL și cu mine, foarte puțin ne-a ajutat și
EMIL LAZARESCU, erau telegrame cu acțiuni dela 23 August dela le-
gațiile din Berna, Stockholm, Ankara, Madrid, Lisabona și Cairo. Aceste
telegrame erau bătute la mașină, parte când era soțul meu la
Minister, și parte erau bătute de D-ra Oeconomi dela Cîfru. CANIL
și cu mine le clasam pe date și pe Legatii și apoi am făcut dosar
îmi aduc aminte că DI. NICULESCU BUZESTI, fi spunea soțului meu că
se grăbească cu această lucrare care trebuia să fie de mult pusă
la punct, îl acuză pe soțul meu de neglijență. Tot în acest hârtii
mai erau rapoarte deale lui BUZESTI, Conversații economice. Eu nu a-
citiț niciodată vre'o hârtie am văzut când le puneam în dosare.

În iarna anului 1945, când începusem să mă duc la Palatu
Styrboy, prin Decembrie, am contribuit deosebeni la corectarea unui
raport pe care îl făcuse BUZESTI. Acest raport care era bătut la
mașină în mai multe exemplare a fost dat de BUZESTI americanii-
lor sau englezilor, nu știu bine. Călealte exemplare le-a luat
soțul meu acasă și am contribuit să le corectez împreună cu DI.
ROIU și cu soțul meu.

Iarna 1945-1946, l-am văzut pe soțul meu destul de rar.
În primăvară prin Aprilie el s'a îmbolnăvit, o gripă care l-a ținut
vre'o trei săptămâni în casă și atunci l-am văzut mai des.
Prin Februarie sau Martie am scos dela Minister, după ce am con-
trolat-o dacă are noții și cred că se mai afla și acum acolo. În
toată această perioadă până în vara anului 1946 nu știu ce făcea,
cine vedea, nu-l întrebam niciodată nimic și nu-mi împărtășa gîndu-
rile lui. Când eram împreună, vorbeam de cărți, discutăm muzică și
totdeauna era și mama lui cu noi sau sora sau unchiul lui. Acum
eram mai des împreună, mergeam foarte mult la el la masă mai
ales după moartea tatălui meu și a fratelui meu când soțul meu
mi-a fost de cel mai mare sprijin moral.

În vara anului 1946, prin Iulie geamantanul cu dosare
a fost adus la DORIN ILIESCU avocat în București. Însă eu și CANIL
am continuat să complectăm dosarele, îmi aduc aminte de convenții
economice, nu știu de unde veneau aceste acte. Am făcut astfel alte
dosare cu chestiuni economice. Toate aceste lucruri le-am făcut
numai din dragoste pentru soțul meu, pentru a mă putea răscumpra
de tot binele pe care mi l-a făcut el. Nu am nici o preocupare
politică și nici nu cred că voi avea vreodată.

După ce am terminat lucrul pe care-l aveam la DORIN ILIESCU am plecat pe munte și nu m'am întors decât pe la începutul lui Septembrie, am stat în București până la 14 Septembrie când a venit soful meu. L-am văzut și pe Dl. BUZEȘTI și pe fratele lui între 1 și 14 Sept. și am luat masa și ei de câteva ori la Palatul Styrbey. Când a venit și soful meu în București, mi-a spus că a venit special să mă ia la Sinaia, am mai stat câteva zile și am plecat împreună la Sinaia unde am stat până aproape de 1 Oct. Când m'am reîntors l-am mai văzut pe BUZEȘTI și pe fratele său și într-o după masă când am trecut pe la Styrbey, mi-a spus portarul că Dl. Ministru a plecat la vilă la părinții lui. Îi curseam și eu că pleacă acolo știam că a cerut viză de ieșire din țară soția lui era foarte grav bolnavă și în așteptarea vizelor, pleacă la țară. M'am întors la soful meu și i-am spus acest lucru și el s'a mirat foarte mult și a fost surprins că nu i-a spus nimic de această plecare. Într-o vreme casa din Parcul Jianu a mamei sofului meu a fost închiriată Ambasadei Polonaze și nu ne-am ocupat decât de acest lucru. El s'a mutat la casa Styrbey și mama lui la fiica ei în Str. Arh. Brank.

În luna Octombrie eu am fost din nou bolnavă am stat acasă aproape trei săptămâni. În acea vreme eu am fost în această lună la Dl. NEAMTU odată, l-am condus pe IONEL STARCEA, acolo era soful meu, CAMIL DEMETRESCU și cred și RADU BUZEȘTI. Acest lucru l-am spus într-o declarație anterioară.

În Octombrie la 26 m'am logodit, înainte am avut o conversație cu soful meu, încă de la Sinaia mi-a spus că ar vrea să se căsătorească cu mine, că de mult de la început când m'a cunoscut a dorit acest lucru, dar a existat, fiind bolnav și având o viață complicată n'ar vrea să mi-a complice și pe a mea. L-am rugat să treacă peste aceste lucruri, că nu au importanță și decidența la sfârșitul lui Octombrie s'a hotărât logodna. De la 26 Oct. am stat aproape în fiecare zi cu el și confirm acest lucru că nu am avut vre-o activitate politică, nu am văzut pe nimeni decât pe CAMIL, pe BARBUL sau Fl. SOIU care venea să-l vadă, pe RADU BUZEȘTI și familia STYRBEY care veneau de la Bufta. Ștăteam tot timpul în casă nu se ducea decât la sora lui la defun. La 17 Noiembrie ne-am căsătorit și am locuit la Palatul STYRBEY. Nicăieri în acest timp până la 1 Decembrie când am plecat la IONEL STARCEA la Bulești soful meu nu a văzut pe nimeni și nu a plecat undeva. S'a dus cred de vre-o două ori la masă la NEAMTU și la DORIN ILIESCU și mi se pare că

a mănecat odată cu IONEL STARCEA în oraș.

Adaugă că dela 1 Sept. până la începutul lui Octombrie când n'au îmbolnăvit am fost des la Buzesti în casă unde venea fratele lui iar mai târziu CAMIL DEMETRESCU, soțul meu și IONEL STARCEA.

La conversațiile lor nu asistam, CAMIL DEMETRESCU, chiar n'ajungem să înțelegem că viu prea des pe la STYRBEY, soțul meu însă lui apunea să treacă pe acolo, pentru a mă vedea.

În perioada dela sfârșitul lunii Oct. până la călătoria am asistat la diverse conversații între soțul meu, RADU BUZESTI și CAMIL, fără să iau parte la ele, am auzit că NICULESCU BUZESTI ar fi plecat din țară și că este reținut de americani în Germania, cred că la Frankfurt. Familia STYRBEY vorbea foarte des cu BERNA la telefon cu sora D-nei BUZESTI, care le comunica dacă BUZESTI a sosit sau nu în Elveția. Apoi cu câteva zile înainte de a pleca la Bulci, tot prin familia STYRBEY a aflat soțul meu și eu că BUZESTI ar fi ajuns la soția lui care de altfel peste câteva zile a murit.

La 1 Decembrie am plecat la Bulci la STARCEA. Acolo am găsit pe RADU BUZESTI, a venit de două ori și consulul IONESCU BALACEANU, care se ocupa cu afacerile lui STYRBEY, mai veneau și unchiul lui STYRBEY, DI. NICULITA, și câțiva oameni de afaceri și lui Ing. TATU și alții. Nu vorbeau politic, nu aveau jurnale și nu ascultau radio. Nu plecam seara mai devreme să mă culc, de cele mai multe ori venea și soțul meu și IONEL STYRBEY și RADU BUZESTI stăteau mai mult. Am auzit vorbind că și VIȘOLIANU a plecat din țară că ar fi împreună cu BUZESTI, că care nu s'ar înțelege dar nu știu dacă.

Dela Bulci ne-am întors în București pe la 15 Ianuarie unele locuim la cumnata mea în Arhitect Louis Blank.

A început să vină lume la noi în casă, care să-l vadă pe, soțul meu. Mai des venea FLORIN ROIU, care ne aducea diverse informații dela Minister, jurnale, ne povestea diverse chestiuni despre oameni din minister și aducea soțului meu unele informații dela CĂPRIȘAN. Am spus acestea în declarațiile anterioare. Mai venea CAMIL DEMETRESCU, care am auzit că se ducea uneori la DINU BRATIANU, DI. RADU BUZESTI, pe care-l auzisem că se ducea la E. MANIU.

Am auzit că discutau de niște lucrări ale lui NICULESCU BUZESTI, pe care trebuia duce la DI. MANIU. Am auzit și de o scri-

soare a lui NICULESCU BUZESTI, pe care la coria-o so
 in care fi felicitat pentru odăntoria noastră. Fi verb
 rea lui sufletească ai de admăntarea lui. Nu am avut niciodată
 vre'o scriedocă sau raport politic dela BUZESTI și nu știu
 exact ce amas trimitea el. Intr'o seară DI. RADU BUZESTI, a adus
 sofului meu o lucrare, de vre'o două pagini bătută la mașină,
 au vorbit cu fata mea pentru că au venit la mine în cameră.
 Int amintesc că era vorba de creșterea unui bloc agrar în America
 această lucrare însă nu știu dela cine era. Am auzit că vorbis-
 du-se de GREDERANU care se afla în America și de DAVILA, care
 formau rezistența acolo. Mai venea în casa noastră, NEAMTU dar
 foarte rar, NAE POPESCU, mai ales în luna Iunie când trebuia să-
 nis transporte mie cu un camion câteva unele lucruri,
 mobilă, cărți, dela locuința tatălui meu. Pe soful meu nu l-am auzit
 niciodată vorbind politic cu N. POPESCU și nici cu NEAMTU.

Mai veneau GEORGE BARBU, foarte rar DODY GEORGESCU, RACI
 HOLLARD și foarte des, de câteva ori pe săptămână, venea BORIN
 ILIESCU și EUGEN POP, avocații sofului meu, ai mamei sofului meu
 și ai mei și ne țineau în curent cu diversele chestiuni cu care
 se ocupau ei.

Dela ministere mai venea DI. OPRISAN dar nu prea des, ne
 spunea ce se mai întâmplă la Minister, unele lucruri dela Cifru
 dar mai ales prin Florin Roșu le comunica sofului meu. A mai
 fost odată DI. MURES AZENTE care a luat niște pachete venite po-
 tru el dela Dir. Rișpanu și pe care eu le luasem dela fratele
 D. RIȘANU, avocatul BARBU NISCIANU. D-na FLORICA SPIRESCU, a ven-
 de vre'o două ori vorbea tot de ministere cu apas în celelalte
 declarații ultima oară ne-a vorbit de epurarea care s'a făcut
 la Externe. În special Duminică după masă venea la noi Iuză, vor-
 beau politică unsoari, unsoari nu.

Discuțiile politice se învârtneau în jurul regimului
 politic din țară, despre jurnalele și articolele apărute de po-
 litica dusă de Anglo-Americanii și U.A.S.S., am vorbit de confe-
 rința dela Moscova, unde soful meu vedea o înțelegere între ame-
 ricanii și ruși. În general vederile sofului meu erau că o înțe-
 legere între Anglo Saxoni și Ruși se va face în orice caz fără
 război.

Înăi

Despre rezistența berbecu mai ales CAMIL DEMETRESCU,
 cu RADU BUZESTI și soful meu. Am auzit vorbindu-se de TEBBA,
 soful meu reda o conversație pe care o auzesem cu un domn PO-
 PESCU ORADEA, care spunea că este în legătură cu TILBEA

Acest domn venea destul de des la noi în casă, nu am asistat niciodată la conversația lor. Sotul meu este foarte atras de discuțiunile politice, nu socotea însă ca serioase informații pe care le aduce DI. POPESCU ORADEA.

Îmi aduc deosebeni aminte că am auzit pe sotul meu spunând că nu este de acord cu multe chestiuni în politica politician DI. MANIU, eu asistam la aceste conversații dar niciodată nu luam parte, nu mă preocupam în mod special ce se vorbea.

Aflam tot din discuțiunile lor că s'au primit scrisori din străinătate, le aducea de obicei RADU BUZEȘTI, o singură dată sotul meu a primit niște scrisori printr'un domn dela Leg. Americană, român, am văzut pe fereastră mașina cu steagul american și am auzit din odaia de alături că aceste scrisori erau adresate lui RADU BUZEȘTI pe care rugându-l le-a dat sotului meu.

Aceste scrisori și rapoarte pe care le aducea RADU BUZEȘTI pentru că sotul meu să le citească, erau luate apoi înapoi înăuntru că sotul meu, nu făcuse păstrarea scrisorile DORIN ILIESCU.

S'a dus deosebeni ori la el singur și odată îmi aduc aminte că i-a lăsat lui DORIN un plic și i-a spus să le pună împreună cu celelalte. Când la plecarea mea la mare la 8 Iulie, cred că acestea hârtii au stat la DORIN ILIESCU. Nu m'am interesat la NEAMTU împreună cu sotul meu, DORIN ILIESCU, NAE POPESCU, un Dr. N. NITIU GEORGESCU și un domn GEANA, prietenii lor comuni.

Când am plecat dela NEAMTU sotul meu a invitat să neergem cu noi și NAE POPESCU, am plecat împreună și am auzit pe sotul meu că NAE POPESCU trebuie să se ducă acasă și să-i aducă a doi și la DORIN ceva, i-a dat cu aceasta ocazie și o chestiune, l-am înțeles pe sotul meu când am ajuns acasă că amestec are NAE POPESCU și ni-a spus că hârtiile pe care le avea la DORIN ILIESCU într'o casetă, le are NAE POPESCU acum în păstrare. Acest lucru s'aumpliat miercuri după masă, iar Joi de dimineață sotul meu a înțeles pe DORIN ILIESCU cu niște bani din casa sotului meu pe care DORIN trebuia să-i achite și să plătească sufragiul celor din Jianu.

Adaug că în perioada dela 15 Sept. și 7 Oct. când m'am îmbolnăvit am asistat la unele discuții între NICULESCU BUZEȘTI CAMIL, RADU BUZEȘTI, IONEL STRECEA. Am aflat că NICULESCU BUZEȘTI este hotărât să plece în străinătate și căuta diferite mijloace

tar intr-o zi cand am aflat ca a plecat din Bucuresti, nu stiam nici eu nici sotul meu cum a plecat.

Mai tarziu mi-a spus sotul meu ca a plecat cu un avion american, ca a ajuns in Germania si ca este retinut la Frankfurt. Deasemenea am auzit ca si Dl. VISOIANU ar vrea sa plece in straintate, asta inca din anul 1946, si acum ar fi urut sa plece tot prin acelasi mijloc ca si NICULESCU BUZESTI, ceea ce s'a intamplat pe la inceputul lunii Noiembrie. Aceste lucruri nu-mi erau impartasite decat mie, nu intrebam niodatd nimic, sotul meu cu RADU BUZESTI si cu CAMIL avea adesea discutii la care nu asistam, ma rugau sa trec in alta camera, de cele mai multe ori eram plecata de acasa, fiind ocupata cu pregatiri pentru casatoria mea.

Deasemenea din auzite ca aceea corespondenta pe care o primea RADU BUZESTI si sotul meu era adusa de americani.

Stiu ca s'au trimis scrisori in straintate lui BUZESTI prin D. HODOS cu aceasta ocazie am trimis cunatatului meu fotografii si mi se pare si o scrisoare.

Prin iarna 1945, sau inceputul primaverii 1946, nu-mi dau aminte exact Dl. MIRONESCU secretar de legatie din Dir. Pacii mi-a dat o lucrare a sa in care era vorba de Dunare. L-am vazut lucrand si la Minister, la aceasta lucrare, s'o aduc sotului meu sa o citeasca si sa-si spuna parerea. Dupa catva timp sotul meu l-a chemat pe MIRONESCU, la el si-a discutat impreuna lucrarea. Am aflat mai tarziu de la FLORIN ROIU si l-am vazut si pe MIRONESCU ingrijorat, ca Dl. PILOTTI ar fi alarmat ca s'a gasit lucrarea lui MIRONESCU la Dl. MIHALACHE.

In privinta documentelor cunostiam ca sunt tinute la DORIN ILIESCU scrisori si rapoarte de la NICULESCU BUZESTI, deasemenea din conversatiile intre sotul meu, CAMIL si ROIU, am aflat ca celelalte documente la care am lucrat si eu am fost duse la D-na COLETA, nu stiu unde locuieste si ce anume documente se aflau la dânsa.

Daca mai sunt unele amănunte daca sunt necesar de lamur sunt gata sa dau orice declaratie in aceasta privinta.

Aceasta imi este declaratia pe care o semnez propriu si care se compune din 23 de pagini.

ss/Cecilia Rădulescu
Pogonceanu

30 August 1947.

00758

DECLARAȚIE

Subsemnatul Nicolae B. Popescu, în vârstă de 41 ani, domiciliat în str. Lt. Medic Blătescu Nr. 39, de profesie funcționar, la Fundația Regele Mihai I, Director la Direcția Economică, declar următoarele :

În completarea declarației și memoriului pe care le-am dat în cursul lunii August la Ministerul de Interne, Direcția Poliției de Siguranță precizez operațiunile pe care le-am făcut cu caseta predată subsemnatului de către dl. Victor Rădulescu Pogoneanu după cum urmează :

La sfârșitul lunii Iulie a.c. am fost chemat telefonic la Fundația Regală Regele Mihai I unde eram în serviciu, de către Victor Rădulescu Pogoneanu, rugându-mă să vin imediat la el acasă.

M'am dus către ora 12 a.m.

Cu acest prilej m'a rugat să mă duc a doua zi la avocatul Iliescu Dorin și înainte de ora 7 dimineața, când după aceasta era dl. Iliescu pleacă și să iau dela D-ua o casetă pe care să o păstrez câteva zile până când dl. Pogoneanu pleacă la Sinaia când o va lua cu d-aa.

Am ridicat a doua zi dela dl. Iliescu caseta și am dus-o acasă.

A doua sau trei zile după aceasta dl. Pogoneanu tot prin telefon m'a chemat la d-aa. Mi-a dat cheia dela casetă și m'a rugat să scot din ea un plic care era sigilat și să îl aduc acasă. Am făcut această operațiune și tot în același zi, după amiază i-am dus acasă plicul. De mai târziu la dl. Pogoneanu un domn g. sugrav, cu care dl. Pogoneanu trata sugrăvirea osei din Parcul Jianu. Am lăsat plicul la dl. Pogoneanu care m'a rugat ca a doua zi tot de dimineață să trec pe la avocatul Dorin Iliescu și să iau plicul și să-l pun din

noii în casetă. În acest scop mi-a lăsat și cheia dela casetă.

A doua zi am luat plicul dela Dorin Iliescu, l-am pus în casetă și am reținut cheia urmând să o predau în cursul zilei următoare când ora fixată masa la dl. Octavian Neamțu masă la care eram invitat și dl. Pogoneanu.

Miercuri, când a avut loc masa, la sfârșitul ei, între ora 5-6, dl. Pogoneanu m'a rugat să-l însoțesc acasă, rugându-mă ca după ce îl las acasă să mă duc, să deschid din nou caseta, să desfac plicul mic care se găsește deasupra, să iau din el patru monede de aur care se găseau în plic și să i le dau lui Dorin Iliescu și să-i trimit cheia prin poștă.

Am însoțit pe dl. Pogoneanu acasă unde l'am lăsat dispreună cu soția lui, m'am dus acasă am luat banii și cu aceștia mergeam m'am dus la dl. Octavian Neamțu unde se mai găsea dl. Dorin Iliescu, am predat cheia poșterului pentru a fi însoțită dlui Pogoneanu și am dat banii dlui Dorin Iliescu. Acești bani spunem dl. Pogoneanu, să urmează să fie dați de către dl. Dorin Iliescu năvruului care făcea lucrările la casa din Parcul Simin. Deci în total am umblat în casetă de două ori: odată când am adus dlui Pogoneanu plicul cerut și a doua oară când am scos banii pe care i-am predat dlui Dorin Iliescu.

Întrebări de când îl cunosc pe dl. Pogoneanu și ce relații am avut cu dsa declar următoarele:

Cunosc pe dl. Pogoneanu din anul 1929 când am luat parte dispreună cu dsa la campania monografică din satul Brăguș Păgureș organizată de către Institutul Social Român și Seminarul de Sociologie al Facultății de Litere și Filosofie din București, condusă de către dl. Prof. Gusti.

În această campanie am fost încartiruiți la aceeași gazdă dispreună cu Octavian Neamțu și Roman Cresin. Cu această ocaziune și în aceste împrejurări

am legat prietenie cu Victor Rădulescu Pogoneanu. L'am revăzut după câteva luni la Facultate, la cursuri când prietenia noastră a continuat apoi la celelalte campanii monografice dela Runcu - Gorj și Carneve-Orhei, când prietenia noastră a continuat.

Din anul 1934 ne-am despărțit, eu plecând la Ploști și dl. Pogoneanu în străinătate.

Ne-am revăzut după câțiva ani când d-sa s'a întors bolnav la București.

Relațiunile mele cu dl. Pogoneanu au fost de pură amiciție. Nici d-sa nici eu n'am luat parte la activitățile profesionale ale fiecăruia din noi. Eu n'am făcut niciodată nici un fel de politică și știam că nici D-sa nu face politică. N'am avut niciodată preocupări politice și niciodată nu am avut cu dl. Pogoneanu și nici nu am luat parte la convorbiri politice din care să rezulte o atitudine a dlui Pogoneanu.

În chestiunea manipulării casetei mai adaug:
După arestarea dlui Pogoneanu care a avut loc a doua zi după masa dela dl. Octavian Neamțu și după arestarea dlui Neamțu care s'a produs, Vineri, adică a doua zi după arestarea Dlui Pogoneanu, am socotit că vor fi arestați toți prietenii care au luat parte la masa oferită de către dl. Octavian Neamțu și care-și sărbătorea căsătoria D-sale. În acest moment am bănuir că pe lângă banii din casetă dl. Pogoneanu mai păstrează în ea și alte lucruri compromițătoare. Pentru a nu fi găsit cu această casetă asupra mea și convins fiind că în acest caz nimeni nu va putea crede că eu nu am nimic comun cu conținutul acelei casete, m'am gândit să mă scap de ea într'un chip oarecare. Deocamdată singura soluție rapidă la care m'am oprit a fost să ascund această casetă. În acest scop, Vineri după amiază m'am transportat cu ea la Ploști unde în curtea caselor părinți de acolo aveau un garaj în care țineam lucrurile gospodărești rămase și pe care nu le-am putut aduce la București. Acolo sub o masă, am depus caseta și am aco-

perit-e cu pământ din garaj, pentru a nu fi găsită
d cineva care s'ar fi introdus în Garaj prin uşile apar-
te şi diferite ale Garajului.

Intercedându-mă la Bucureşti, am aflat că dl.
Neamtu a fost pus în libertate şi a doua zi, Sâmbătă,
l'am întâlnit la Fundaţie.

Ca aspect prieliv l'am rugat să-mi acorde o in-
tervedere având a-i face comunicări confidenţiale.

Intrând la Fundaţie era luma multă, m'a rugat
să trec a doua zi, Duminică la Ora aceea.

M'am dus a doua zi şi i-am comunicat că dl.
Pogonceanu mi-adăre în păstrare o casetă în care bănuiesc
că are afişa lucruri care se leagă de arestarea d-sale şi
i-am comunicat hotărîrea mea de a preda această casetă.
Dl. Neamtu m'a înţelegat atunci că la Ministerul de In-
terne a fost anchetat de către dl. Consilier Miron Lepă-
dătescu pe care ştiam că îl cunoşteam din timpul Serviciu-
lui Social, când l-am fost directorul Fundaţiei la
Orşova şi că ar fi bine să-l anunţăm pe Dea. Am rugat
pe dl. Neamtu să în legătură cu dl. Miron Lepădătescu şi
să-i comunice din partea mea că am să-i fac comunicări
în legătură cu Pogonceanu. Ştiu că dl. Neamtu l-a chemat
la telefon în câteva rânduri pe dl. Lepădătescu, fără
să-i poată găsi. Pei sau Vineri 14 sau 15 August, dl.
Neamtu a fost din nou chemat la Ministerul de Interne
pentru completarea declaraţiei sale prime.

A cerut imediat să vorbescă cu dl. consilier
Lepădătescu pe care eu l-a putut vedea însă decât Marţi
19 August dimineaţa şi căruia i-a comunicat cererea mea
de a mă primi. În seara ei pe la ora 11 am primit un
telefon de la dl. Lepădătescu, la Fundaţie, chemându-mă
la Minister.

Am comunicat ca aspect prieliv dlui Lepădătescu
că eu aşteptam, încredinţată de către dl. Pogonceanu
o casetă şi am indicat locul unde ea află. M'am deplasat
dimineaţa eu d-nd la Ploieşti şi i-am predat caseta care
a fost deschisă la Bucureşti cu ocazie s'a făcut
inventarierea conţinutului şi s'a încheiat cuvenitul

proces de predare și primire și când am semnat toate actele care s'au găsit în casetă. În aceeași seară mi s'a dat drusul acasă urzind a trece a doua zi Miercuri 20 August la ora 13 ca să dau declarația cuvenită. Am venit confera înțelegerii și dl. Lepădătescu m'a amănat până seara la ora 18 când am revenit din nou la Minister și am făcut două declarații. Din aceeași seară am fost reținut dimpreună cu Octavian Neamțu.

În completare mai adaug. În ziua când am ridicat caseta a venit la mine apoi dl. Pogoneanu dimpreună cu dl. Emil Lăzărescu pe care menționez că îl vedeam pentru a 4-a sau a 5-a oară în viața mea. Mi-a spus că dl. Lăzărescu lucrează la o istorie a evenimentelor dela 23 August și căruia i-a dat niște hârtii care spunea că îi sunt necesare la întocmirea acestei cărți.

Dl. Lăzărescu a plecat foarte repede și dl. Pogoneanu care a mai rămas la mine ca să triaze acest material mi-a dat un plic închis pe care a doua zi dl. Lăzărescu l'a ridicat dela mine dela Fundație.

Acum mi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu.

sa.N. Popescu.

2 Septembrie 1947.

II

2. Sep 1947

00764

DECLARAȚIE

Subsemnatul Nicolae N. Popescu, în vârstă de 41 ani, domiciliat în str. Lt. Medic Zlătescu Nr. 39, de profesiune funcționar, la Fundația Regele Mihai I, Director la Direcția Economică, declar următoarele :

În complectarea declarației și memoriului pe care le-am dat în cursul luni August la Ministerul de Interne, Direcția Poliției de Siguranță precizez operațiunile pe care le-am făcut cu caseta predată subsemnatului de către dl. Victor Rădulescu Pogoneanu după cum urmează :

La sfârșitul luni Iulie a.c. am fost chemat telefonic la Fundația Regală Regele Mihai I unde eram la serviciu, de către Victor Rădulescu Pogoneanu, rugându-mă să vii imediat la el acasă.

M'am dus către ora 12 a.m.

Cu acest prilej m'a rugat să mă duc a doua zi la avocatul Iliescu Dorin și înainte de ora 7 dimineața, căci după această oră dl. Iliescu pleacă și să iau dela d-sa o casetă pe care să o păstrez câteva zile până când dl. Pogoneanu pleacă la Sinaia când o va lua cu d-sa.

Am ridicat a doua zi dela dl. Iliescu caseta și am dus-o acasă.

La două sau trei zile după aceasta dl. Pogoneanu tot prin telefon m'a chemat la d-sa. Mi-a dat cheia dela casetă și m'a rugat să scot din ea un plic care era sigilat și să îl aduc acasă. Am făcut această operațiune și tot în aceeași zi, după amiază i-am dus acasă plicul. Se mai găsea la dl. Pogoneanu un domn g zugrav, cu care dl. Pogoneanu trata zugrăvirea cesei din Parcul Jianu. Am lăsat plicul la dl. Pogoneanu care m'a rugat ca a doua zi tot de dimineață să trec pe la avocatul Dorin Iliescu și să iau plicul și să-l pun din

nou în casetă. În acest scop mi-a lăsat și cheia dela casetă.

A doua zi am luat plicul dela Dorin Iliescu, l-am pus în casetă și am reținut cheia urmând să o predau în cursul zilei următoare când era fixată masa la dl. Octavian Neamțu masă la care eram invitat și eu și dl. Pogoneanu.

Miercuri, când a avut loc masa, la sfârșitul ei, către ora 5-6, dl. Pogoneanu m'a rugat să-l însoțesc acasă, rugându-mă ca după ce îl las acasă să mă duc, să deschid din nou caseta, să desfac plicul mic care se găsește deasupra, să iau din el patru monede de aur care se găseau în plic și să i le dau lui Dorin Iliescu și să-i trimit cheia prin șofer.

Am însoțit pe dl. Pogoneanu acasă unde l'am lăsat dimpreună cu soția lui, m'am dus acasă am luat banii și cu aceeași mașină m'am dus la dl. Octavian Neamțu unde se mai găsea dl. Dorin Iliescu, am predat cheia șoferului pentru a fi înapoiată dlui Pogoneanu și am dat banii dlui Dorin Iliescu. Acești bani spunea dl. Pogoneanu, că urmează să fie dați de către dl. Dorin Iliescu zugravului care făcea lucrările la casa din Parcul Jianu. Deci în total am umblat în casetă de două ori: odată când am adus dlui Pogoneanu plicul cerut și a doua oară când am scos banii pe care i-am predat dlui Dorin Iliescu.

Asupra întrebării de când îl cunosc pe dl. Pogoneanu și ce relații am avut cu dsa declar următoarele:

Cunosc pe dl. Pogoneanu din anul 1929 când am luat parte dimpreună cu dsa la campania monografică din satul Drăguș Făgăraș organizată de către Institutul Social Român și Seminarul de Sociologie al Facultății de Litere și Filozofie din București, condusă de către dl. Prof. Gusti.

În această campanie am fost încartiruiți la aceeași gazdă dimpreună cu Octavian Neamțu și Roman Cresiu. Cu această ocaziune și în aceste împrejurări

am legat prietenie cu Victor Rădulescu Pogoneanu. L'am revăzut după câteva luni la Facultate, la cursuri când prietenia noastră a continuat apoi la celelalte campanii monografice dela Runcu - Gorj și Carneve-Orhei, când prietenia noastră a continuat.

Din anul 1954 ne-am despărțit; eu plecând la Plocești și dl. Pogoneanu în străinătate.

Ne-am revăzut după câțiva ani când d-sa s'a întors bolnav la București.

Relațiunile mele cu dl. Pogoneanu au fost de pură amicitie. Nici d-sa nici eu n'am luat parte la activitățile profesionale ale fiecăruia din noi. Eu n'am făcut niciodată nici un fel de politică și știam că nici d-sa nu face politică. N'am avut niciodată preocupări politice și niciodată nu am avut cu dl. Pogoneanu și nici nu mi luat parte la converbiri politice din care să rezulte o atitudine a dlui Pogoneanu.

În chestiunea manipularii casetei mai adaug:

După arestarea dlui Pogoneanu care a avut loc a doua zi după masa dela dl. Octavian Neamțu și după arestarea dlui Neamțu care s'a produs, Vineri, adică a doua zi după arestarea dlui Pogoneanu, am socotit că vor fi arestați toți prietenii care au luat parte la masa oferită de către dl. Octavian Neamțu și care-și sarbătorea aniversarea D-sale. În acest moment am bănuit că pe lângă banii din casetă dl. Pogoneanu mai păstrează în ea și alte lucruri compromițătoare. Pentru a nu fi gsisit cu această casetă asupra mea și convins fiind că în acest caz nimeni nu va putea crede că eu nu am nimic comun cu conținutul acelei casete, m'am gândit să mă scap de ea într'un chip carecare. Deocamdată singura soluție rapidă la care m'am oprit a fost să ascund această casetă. În acest scop, Vineri după amiază m'am transportat cu ea la Plocești unde în curtea caselor părințiști de acolo aveam un garaj în care țineam lucrurile gospodărești rămase și pe care nu le-am putut aduce la București. Acolo sub o masă, am depus caseta și am aco-

perit-o cu pământ din garaj, pentru a nu fi găsită d cineva care s'ar fi introdus în Garaj prin ușile sparte și dărâmate ale Garajului.

Intorcându-mă la București, am aflat că dl. Neamțu a fost pus în libertate și a doua zi, Sâmbătă, l'am întâlnit la Fundație.

Cu acest prilej l'am rugat să-mi acorde o înțrevvedere având a-i face comunicări confidențiale.

Intrucât la Fundație era lume multă, m'a rugat să trec a doua zi, Duminică la Dsa acasă.

M'am dus a doua zi și i-am comunicat că dl. Pogoneanu mi-adat în păstrare o casetă în care bănuiesc că se află lucruri care se leagă de arestarea d-sale și i-am comunicat hotărîrea mea de a preda această casetă. Dl. Neamțu m'a înștiințat atunci că la Ministerul de Interne a fost anchetat de către dl. Consilier Mircea Lepădătescu pe care amândoi îl cunoșteam din timpul Serviciului Social, când D-sa a fost directorul Fundației la Craiova și că ar fi bine să-l anunțăm pe Dsa. Am rugat pe dl. Neamțu să ia legătura cu dl. Mircea Lepădătescu și să-i comunice din partea mea că am să-i fac comunicări în legătură cu Pogoneanu. Stiu că dl. Neamțu l-a căutat la telefon în câteva rânduri pe dl. Lepădătescu, fără să-l poată găsi. Joi sau Vineri 14 sau 15 August, dl. Neamțu a fost din nou chemat la Ministerul de Interne pentru completarea declarației sale prime.

A cerut imediat să vorbească cu dl. consilier Lepădătescu pe care nu l-a putut vedea însă decât Marți 19 August dimineața și căruia i-a comunicat cererea mea de a mă primi. În aceeași zi pela ora 11 am primit un telefon dela dl. Lepădătescu, la Fundație, chemându-mă la Minister.

Am comunicat cu acest prilej dlui Lepădătescu că am asupra mea, încredințată de către dl. Pogoneanu o casetă și am indicat locul unde se află. M'am deplasat dimpreună cu d-sa la Floești și i-am predat caseta care a fost deschisă la București cu care ocazie s'a făcut inventarierea conținutului și s'a încheiat cuvenitul

proces de predare și primire și când am semnat toate actele care s'au găsit în casetă. În aceeași seară mi s'a dat drumul acasă urmând a trece a doua zi Miercuri 20 August la ora 13 ca să dau declarația cuvenită. Am venit conform înțelegerii și dl. Lepădătescu m'a amânat până seara la ora 18 când am revenit din nou la Minister și am făcut două declarații. Din aceeași seară am fost reținut dimpreună cu Octavian Neamțu.

În completare mai adaug. În ziua când am ridicat caseta a venit la mine acasă dl. Pogoneanu dimpreună cu dl. Emil Lăzărescu pe care menționez că îl vedeam pentru a 4-a sau a 5-a oară în viața mea. Mi-a spus că dl. Lăzărescu lucrează la o istorie a evenimentelor dela 23 August și căruia i-a dat niște hârtii care spunea că îi sunt necesare la întocmirea acestei cărți.

Dl. Lăzărescu a plecat foarte repede și dl. Pogoneanu care a mai rămas la mine ca să trieze acest material mi-a dat un plic închis pe care a doua zi dl. Lăzărescu l'a ridicat dela mine dela Fundație.

Aceasta-mi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu.

ss. N. Popescu.

2 Septembrie 1947.

00769

C.N.S.A.S.

is. Aug 1947
00770

DECLARAȚIE

1.- În continuarea celor arătate cu privire la convorbirea "fixată" despre "Planul MARCHAL" la cererea Dvs., adaug următoarele: Concluzia pentru mine asupra acestei discuții este că după părerea exprimată de dl. POGONEANU, cu acest prilej, conflictul între U.R.S.S., de o parte și Anglia și America de altă parte, era "amânat", dar inevitabil..-

2.- Despre dl. MIRCEA GRIGORESCU și ziarul "Școala", îndată după 23 August, dl. POGONEANU, care urma re la demersul făcut de mine la dânsul în acest scop mi-a spus:

"Nu eu am cerut suprimarea ori suspendarea "Școlii" (nu mi amintesc exact cuvântul), deși orice părere am despre MIRCEA GRIGORESCU, ci tocmai acei care au fost în Redacția ziarului său. De altfel, chiar dacă a-si încerca eu să fac ceva în favoarea "Școlii", nu cred că a-si reuși, (dau "nu a-si reuși") , deoarece se opune Partidul Comunist.."

3.- Cu ocaziunea atacului îndreptat împotriva mea de dl. ȘTEFAN IACOBESCU, funcționar concediat de mine, dela Fundația "Regele Mihai I.", și membru al P.N.T., (MANIU), m'am adresat lui POGONEANU ca să mă ajute în această împrejurare în care sunt calomniat de un om pornit împotriva mea. Dl. POGONEANU mi-a făgăduit să vorbească în favoarea mea cu dl. BERCOVICI dela ziarul "Liberalul" și cu dl. IULIU MANIU, ca să înceteze această campanie pe care și dl. POGONEANU o considera nedreaptă.

4.- Cu ocaziunea atacurilor îndreptate de "Ardealul" gata de D-lui ANTON IONEL MURESANU, împotriva lui POGONEANU, am făcut un demers în favoarea lui POGONEANU în următoarele împrejurări:

Mă aflam în preajma sărbătorilor Crăciunului și am fost solicitat de ziarul "Ardealul" ca și de alte gazete, să dau un interviu pentru pagina culturală, referitor la activitatea Fundației Regele Mihai I.,

Producându-se amintitele atacuri de presă contra lui POGONEANU când dl. GIUCIUCA, redactorul paginii "Literale" a venit să-mi ceară răspunsurile, am declarat că nu sunt dispus

să le dau din cauza din cauza atitudinii nedrepte pe care
ziarul o are față de dl. POGONEANU. Dl. GIURGIUCA a declarat că
va vorbi în această privință cu dl. A.I. MURSEANU, și după două-
trei zile și-a anunțat la mine vizita d. A.I. MURSEANU și dl.
GIURGIUCA. Am spus d-lui A.I. MURSEANU părerea mea și mi-a
răspuns: "Dle NEAMTU, în această chestiune mi-au vorbit și d-nii
IULIU MANIU și MIHAI POPOVICI, dar eu cred că redactorii mei au
documente în sprijinul afirmațiilor lor, deaceia cred că voi
continua".

Ulterior, după câteva luni, când am revăzut pe dl.
MURSEANU, dl. MURSEANU mi-a spus: "Ați avut dreptate în privința
d-lui POGONEANU, dl. MANIU mi-a spus că are o părere foarte bună
despre dânsul și că îl consideră un om perfect cinstit".

Declar, susțin, semnez.

/ss/Octavian Neamtu

15 August 1947

15. Aug. 1947

00772

DECLARAȚIE

Subsemnatul NEAMTU G. OCTAVIAN, născut în Carsebes județul Severin, anul 1916, luna Decembrie, ziua 6, fiul Gheorghe și al Elisabetei, căsătorit cu ELENA GAVRILESCU, copii nu am, de profesiune profesor, în prezent directorul Fundației Regele Mihai I, serviciul militar satisfăcut, cu gradul caporal T.R., la Centrul de Instrucție A.C.G., condamnat: am fost, ultimul domiciliu Str. Drăghicescu 9, declar următoarele:

În completarea declarației mele anterioare declar următoarele cu privire la întrebarea relativ la o valiză pe care am avut-o în păstrare dela Dl VICTOR POGONEANU.

Când d. POGONEANU mi-a cerut să iau în păstrare unele documente în legătură cu evenimentele dela 23 August, 1944 eu am refuzat să-mi iau o asemenea răspundere.

Intr'un alt moment, și anume în epoca dinaintea de căsătorie sa, când d. POGONEANU și-a manifestat și dorința de a se muta la mine pentru câțva timp, lucru pe care nu-l puteam refuza, dar asupra căruia am arătat împrejurarea că locuința mea nu corespunde nevoilor sale, dată fiind starea sănătății sale, d. POGONEANU a venit într-o zi la mine cu mașina, a lăsat o valiză și m'a anunțat că va veni să stea totuși la mine câteva zile. Nu am întrebat ce conține valiza, care a fost depusă de sofer în Hallul locuinței mele și nici nu știu ce conținea. Am presupus că sunt lucrurile Dlui POGONEANU pentru mutarea sa la mine. După câteva zile - două sau trei - cel mult patru m'a anunțat că va ridica valiza întrucât va locui în Palatul STIRBEY, ceea ce s'a și întâmplat, nu-mi amintesc dacă a ridicat personal valiza ori numai prin sofer.-

Aceasta este declarația mea pe care o sustin și o semnez propriu.-

15 August 1947.-

/ss/ OCTAVIAN NEAMTU,

15 Aug - 1947

00773

DECLARAȚIE
*****

Subsemnatul **HEANTU C. OCTAVIAN**, născut în Caransebeș, Județ Severin, anul 1916, luna Decembrie, ziua 6, în continuare declar următoarele:

Întrebat cu privire la prietenii și cunoștințele comune pe care le am eu cu **DL. POGONZANU** declar următoarele:

a/. Prieteni comuni care se află în țară : **DL. H. E., POPESCU** și **dl. Av. DORIN ILIESCU**. Cu **dl. POPESCU**, am avut comun împreună și cu **DL. POGONZANU** toți anii de tinerețe din 1931 încoace, până în momentul plecării în străinătate al **D-lui POGONZANU**.-

DL. Av. DORIN ILIESCU a fost coleg de liceu cu **DL. POGONZANU** și coleg de Facultate cu noi amândoi.-

b/. Cunoștințe adică persoane pe care le-am cunoscut la **DL. POGONZANU** și cu care nu sunt prieten, ci numai "cunoscut" sunt domnii: **CAMIL DAMATRESCU**, **FLORIN BOIU**, **DODI GEORGESCU**, **Ing. BUREȘTI**, pe care i-am cunoscut la **dl. POGONZANU** și veneau des la dânsul. Am considerat pe acești domni ca niște colaboratori din Minister al **D-lui POGONZANU** și subalterni ai lui, cu care nu am avut nici un fel de legături în afară de aceea de "bun ziua".

În străinătate am un singur prieten comun cu **dl. POGONZANU**, anume **DL. PRUTUS COSTE**, cu care am fost coleg de Facultate și de cercetări științifice sociologice. Dacănd se afla în străinătate și în mod precis din 1937 încocoare când, cu ocaziunea expediției internaționale dela Paris, l-am vizitat la Londra, nu am mai avut aici un fel de contact cu **dl. PRUTUS COSTE**. Ocazional am întrebat pe **DL. POGONZANU** dacă are stiri despre dânsul; mi-a răspuns că **dl. COLOPENȚIA**, revenit dela Conferința Păcii dela Paris la comunicat că **DL. COSTE**, se afla la Paris.-

Alte persoane despre care am întrebat ocazional pe **DL. POGONZANU** sunt: **DL. TITU POCO HEANTU**, fratele său, **DL. GIGI ANASTASIU**, un coleg al său pe care pe vremuri îl cunoscașam și ei și **DL. MINICA POPESCU** vărul său. Nu am insistat a cere lămuriri despre aceste persoane, iar **dl. POGONZANU**, mi-a răspuns în totdeauna vag, dar despre fratele său mi-a spus că lucrează la o agenție de presă.-

./.

Persoane pe care personal nu le cunosc, dar pe care stiam că le cunoste si le pretuete Dl. POGONEANU, sunt ⁰⁰⁷⁷² domnii: CRISTEANU, NICULESCU BUZESTI si VISOIANU..

Despre dl. CRISTEANU, l-am intregat in momentul in care in presă să vorbea despre însugirea de către dl. CRISTEANU, a unor fonduri ale Statului. Dl. POGONEANU mi-a spus că dl. CRISTEANU ar deține acești bani în baza unor aprobări valabile. Am întregat dacă nu ar putea avea neplăceri dl. VISOIANU care dădusea aceste aprobări și mi-a răspuns că dl. VISOIANU, în momentul în care a dat aprobările era Ministru în funcțiune și a autorizat a le da. Nu am insistat asupra acestei discuții, pe care am ridicat-o numai fiindcă era în discuția presei în acel moment..

Cu altă ocaziune, și anume într'un din zilele în care am găsit la dl. POGONEANU pe dl. Ing. BUZESTI - (care la câteva minute după venirea mea a plecat) l-am întregat ce știe despre fratele d-lui BUZESTI (dl. NICULESCU BUZESTI care a fost ministru) unde se află în Elveția sau în America. Am pus aceasta întregare în legătură cu svonurile care circulau; mi-a răspuns că nu știe, dar crede că este în Elveția..

Tot după conferința de Pace, când se spunea că dl. prof. ROSETTI ar fi adus unele stiri despre dl. VISOIANU, l-am întregat pe dl. POGONEANU dacă este adevărat - așa cum se spunea - că dl. VISOIANU regretă că a plecat și ar dori să revie; Dl. POGONEANU mi-a răspuns că nu știe nimic, dar nu ar crede că cele ce se spun este adevărat..

Despre Dl. TILSA nu l-am întregat niciodată nimic..

Întregat dacă cunosc pe Dl. STEALEA, răspund că l-am cunoscut cu mulți ani înainte, cam prin 1932-1933, și că nu are nici un fel de legături personale cu D-aa, în ultimii 7-8 ani, nu l-am întâlnit decât întâmplător în tranvai sau pe stradă și ne-am salutat, schimbând vorbe conventionale. Cam în luna Aprilie 1947, dl. STEALEA întâlnit chiar în preajma Fundatiei mi-a comunicat dorința sa de a primi unele cărți editate de noi; a și venit după câteva zile, dar nu am putut sta cu D-aa deoarece, veni pe neașteptate, nu eram liberi, a intrat în birou mi-a spus că va reveni altădată și a plecat. Nu știam că este în legătură cu dl. POGONEANU și nu știam că se cunosc..

Despre dl. GARBICIANU nu pot spune nimic, în afară de faptul că, l-am cunoscut o singură dată la dl. ANTON ION MURESANU acasă. Nu am avut nici un fel de contact cu dl. AGARBICIANU nici înainte și nici după această împrejurare, în nici un fel și nu am știut niciodată despre existența vre'unor legături între dl. AGARBICIANU și dl. POGONEANU..

Adaug, că ferindu-mă de a avea vre'un amestec în chestiuni politice, am evitat în mod sistematic asemenea discuțiuni și am izbutit că nu le am. Mi-am creștat o activitate pe care o iubesc și pe care o dezvolt eu sprăjinul Guvernului și am căutat să-mi pot menține această situație, ca să pot continua ~~o muncă~~ la care țin. -

De aceea, oricât ar fi de necrezut nu cunosc activitatea pe care o avea dl. POGONIANU în politică și nu am căutat s-o cunosc dimpotrivă, am căutat să nu am amestec în ea și nici dl. POGONIANU, nu am avut impresia că ar căuta să mă atragă spre preocupările lui politice. -

O "discuție" de natură politică a fost aceea în care dl. POGONIANU, cam în epoca conferinței privitoare la PLANUL MARCHAL, mi-a exprimat părerea că, conflictul care la un moment dat părea eminent între U.R.S.S., și Statele Anglo-Americane pare amânat, ceea ce însemnează că situația actuală politică în țara noastră rămâne neschimbată. - La această discuție, care nu a fost o discuție măci o convorbire incidentală, singura mea remarcă a fost că eu sunt de părerea exprimată mareu de mine că sunt inutile agitațiile politice și cred mult mai constructivă o activitate simplă ca aceea culturală căreia m'am consacrat eu. Cred că la această discuție a asistat și dl. TIBERIU IONASCU, care în acel moment se afla la dl. POGONIANU.

ss/Octavian Neamtu

15 August 1947

25 Aug 1947

25. Aug - 1947

00776

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neamtu G. Octavian, de ani 36, născut în Caransebeș, județul Severin, anul 1910, luna Decembrie, ziua 6, fiul lui Gheorghe și al Elisabetei, căsătorit cu Elena, născ. Gavrilescu, copii nu am, de profesie profesor, în prezent directorul Fundației Regele Mihai I. serviciul militar satisfăcut, cu gradul caporal T.R., la centrul de instrucție A.C.G. condamnat nu am fost, ultimul domiciliu Str. D. Draghiescu, 9, declar următoarele:

Sunt fiu de învățător, atât tatăl cât și mama mea au fost învățători, în orașul Caransebeș, în care m'am născut și eu. Am o soră, mai tânără ca mine. Ambii copii ne-am dedicat aceleiași cariere: suntem ca și părinții noștri, profesori secundari. Mama a murit.

Am făcut liceul în orașul natal, Caransebeș, am fost premiat în toate clasele; am fost trimis de liceu la concursurile Tinerimii Române și am fost premiat și acolo, cu premiul II pe țară în clasa VII de liceu.

Am venit la universitate în București. Am studiat filosofia, cu specialitatea principală sociologia; am fost premiant al facultății de filosofie. Mi-am luat deasemenea licența în drept.-

Am lucrat în Universitate cu hotărârea unui tânăr care, deși venit din provincie, trebuia să învețe temeinic și să fie la înălțimea pregătirii celor care au studiat în Capitală. Priveam spre colegii mei care au învățat în Capitală ca spre niște favorizați, care pleacă mai ușor la drum decât noi cei veniți din provincie fără să fi avut în nici un fel contactul cu Capitala, și cu viața ei intelectuală.-

În 1931, la terminarea studiilor universitare, anume după examenul de licență pe care l-am trecut cu D. Prof. Gusti, am fost invitat de D. Prof. Gusti la cercetările monografice, care urmau a se face în Basarabia, în comuna

Cornova din județul Orhei.

Am acceptat această invitație, drept amare, am luat parte la un număr de ședințe pregătitoare, presidate de D.Prof.. D.Gusti, în sala Seminarului de Sociologie de la Universitate. Luam parte la aceste ședințe: asistenții Dna D.Gusti, G.Vlădescu-Răcoasa, Mircea Vulcănescu, Traian Herseni, H.H.Stahl,, precum și "monografiștii", adică acei care urmau să lucreze pe teren. Cei mai mulți dintre aceștia au făcut de atunci cariere strălucite în știință și în viața publică: N.D.Cornăzanu R.Cressin, Anton Golopenția, Mircea Manolescu.-

Era pentru mine o cinste să fiu invitat la aceste ședințe și la aceste lucrări.-

În acest cadru l-am cunoscut și pe Victor Pogoneanu și pe H.H.Popescu.-

Când veneam la ședințe nu cunoșteam încă pe nimeni în afară de asistenții în a căror seminarii lucrasem, cu rezultate excelente, G.Vlădescu Răcoasa, Mircea Vulcănescu și H.H.Stahl.(H.H.Stahl, licențiat în drept, asistent la filosofie, catedra de sociologie, dăduse în aceeași sesiune licență în filosofie, deodată cu mine, ceace ne-a apropiat).

Priveam destul de stingher, în singurătatea mea aceeași lume nouă, pe care o stăteam, fiindcă reprezenta cariera pentru care mă pregăteam.-

Victor Pogoneanu mă privea și el, cum mi-a mărturisit mai târziu, ca pe un om nou printre "monografiștii" care se cunoștea din lucrările făcute în anii dinainte. Eram aproape singurul "monografist" nou, cu un aer destul de timid, între atâtea oameni care erau legați între ei de amintiri și lucrări comune.

Ne-am apropiat totuși, vârsta: Pogoneanu și eu mine sântem de aceeași vârstă, ceilalți erau mai mari ca noi.

La cercetările monografice am lucrat în aceeași echipă. Aci eram ne-amiciprietenit. Victor Pogoneanu era o fire caldă, plăcută și pentru cei de care se atase, o fire apropiată, față de alții dintr-o anumită post, el manifesta o an umită receală mai mult căutate decât reală.-

În aceasta epocă stă începutul prieteniei noastre făcute din amintiri comune, de muncă și de veselie tanărească.

Nu cred, ca în aceasta epocă, să fi fost vreodată între noi vre-o discuție de ordin politic.

Stiam însă că, Victor Pogoneanu este un fervent adept al societății națiunilor și că militază pentru aceasta idee, în cadrul grupării universitare pentru societatea națiunilor.

Aceasta poziția socială a lui Victor Pogoneanu mi-a fost confirmată și în epocă ce a urmat campaniei monografice dela Craiova, prin faptul că, mai ales prin stăruința lui Pogoneanu s'au organizat o serie de conferințe ale acestei grupări, conferințe care s'au ținut în cadrul restrâns al Bibliotecii seminarului de Sociologie, al cărui bibliotecar fusesem numit după lucrările cu bune rezultate.

Orientarea democratică a lui Victor Pogoneanu era ilustrată pentru noi și în urma unui studiu al său publicat în arhiva pentru știință și reformă socială, intitulat "Criza Capitalismului".

În aceasta vreme 1932-1933, în atmosfera plină de preocupări politice a vremii, am pășit și eu în arenă, întemeind împreună cu un prieten al meu care a murit, a nume E. Herescu, o Gazeta din care au apărut 8 sau 9 numere intitulată "Dreapta". După nume ea însemna o gazetă naționalistă în sensul obișnuit al vremii, Cuzistă sau Legionară, dar nu era nici una nici altă: Nu era antisemită și nici nu susținea Garda de Fier, ci le combatea. Presa Cuzistă și Presa Legionară, atăcau deopotrivă "Dreapta", considerând această gazetă ca o publicație menită să abată studențimea dela ceece Cuziștii respectivi Legionarii socoteau orientare cea adevărată.-

Dar, eu nu mergeam nici pe drumul lui A.C.Cuza, nici pe drumul lui C.Codreanu.

Când am venit în București cu sentimentele de acasă, cu orientarea socială a părinților mei învățători, cu amintirile tâmplarului la care am lucrat în anii de școală în vacanță și care îmi citea din Marx, am mers la Clubul Socialist Gelertterist în Sala Smârdan și apoi din Str.Calomfirescu unde am cunoscut pe Stefan Voitec. Aceasta s'a petrecut în anii 1928-1929 și până în 1930.

Am lucrat acolo mai bine de un an de zile, colaborând și la ziarul "Proletarul" al acestui grup socialist, legăturile cu Dl.Stefan Voitec le-am continuat și în scris prin corespondență și am păstrat cu Stefan Voitec o legătură strânsă și mai târziu.-

Dar, în acea epocă, aveam 20 de ani, nu vedeam înlătuirea internațională a evenimentelor și a relațiilor Societății umane, și credeam că, studiul limitat al stărilor naționale și rezolvarea lor adecuată este posibilă; de aceea prin "Dreapta" propovăduiam, părăsirea partidelor

politice, în favoarea unei acțiuni de cercetare socială, care să aducă soluții bune de aplicat prin politică.

În acest spirit, când s'au petrecut luptele dela Atelierele Grivița, Gazeta Noastră "Dreapta" a luat apărarea muncitorilor; deaceea, "Dreapta" a combătut Cuzismul și fascismul; deaceea, printre redactorii ei se număra Hary Brauner, evreu; deaceea, "Dreapta" a fost atacată de fascismul din România.

Ba la un moment dat, în mod violent, Mihail Polihroniade, în "AXA", m'a atacat spunând că aș fi franc mason; ceeace era cu totul neadevărat: nu am fost și nu sunt franc mason.

Dar, acesta a fost un episod "politic" pe care nu l'am repetat niciodată.

Am fost bibliotecarul seminarului de Sociologie, apoi, am făcut armata și în Octomvrie - Noemvrie 1934 am fost chemat de D.Prof Gusti la Fundația Regele Mihai I. (pe atunci Fundația Principele Carol) - ca inspector în acea instituție, ceeace am și primit.

În epoca aceasta, 1932 - 1934. mă vedeam des cu Pogoneanu, în ocaziunile vieții studențești (petreceri, prietenii comune, etc.), dar și pentru discuțiunile corespunzătoare preocupărilor vremii. El nu era în totul de acord cu poziția "Dreptei", fiindcă, intransigent și intolerant, cum era încă de pe atunci, nu era de acord să se amestece cu ceeace el numea "politica studențească", deși "Dreapta" era împotriva amestecului studenților în politică. Apoi, convingerile lui mergeau spre Societatea Națiunilor și spre concepția ei generală politică.

La propunerea lui Pogoneanu am concurat la o bursă a Grupării Universitare pentru Societatea Națiunilor și am obținut un premiu, care consta într'o călătorie de cincisprezece zile la Geneva. Am făcut această călătorie împreună cu Emil Galian, iar la Geneva am întâlnit pe Petre Comarnescu. La Geneva am asistat la congresul Federației internaționale Universitare pentru Societatea Națiunilor, într'o atmosferă de tineri care și dădeau multă importanță, fără ca lucrările să aibă vre-un conținut real. M'am folosit de călătorie ca să vizitez Muzeu și împrejurimi; era primul meu drum în Străinătate.

Pogoneanu în acest timp, se dedicase carierei di-

plomatice pe care a dorit-o mereu. Biblioteca lui era consacrată aproape în întregime acestor probleme: Relații internaționale. Iubea și stima această carieră; în ea vedea studiul cel mai avansat al politicii. Considera pe diplomat ca omul prin excelență chemat a avea o menire politică. Pogoneanu era convins, încă de pe atunci, că dacă politică ar fi condusă de diplomați de carieră, lucrurile ar merge mult mai bine în lume. S'a pregătit pentru această carieră și ¹⁸⁰intrat în mod strălucit, prin concurs.

Făcea parte din grupul celor cari își fauriseră un cult din Nicolae Titulescu. Deaceia, încă dela început, grupul spre care s'a orientat Pogoneanu cuprindea pe: Savel Rădulescu, C. Vișoianu, Al. Crețeanu, Ion Christu, iar dintre cei tineri Niculescu Buzeghi, Brutus Coste, Gigi Anastasiu.

În anii care au urmat, adică după 1934, l-am văzut mai puțin pe Pogoneanu. Era absorbit de "cariera" lui, iar eu voiam să mă dovedesc folositor la Fundația Regele Mihai I. (pe atunci Fundația Culturală Regală "Principele Carol"), unde lucram cu Dl. Prof. D. Gusti.

Nu însemnă că, în această vreme nu eram prieten cu Pogoneanu, dar, el avea alte prietenii de lucru și activitate comună, în o altă lume. El lucra în "diplomație", iar eu mă întorsesem la preoți, învățători, țărani, studenți. Poate, adeseori, în încântarea "carierii", Pichi privea cu un zâmbet de neînțelegere ceea ce mă preocupă; iar eu la rândul meu eram mirat de admirația, exagerată după mine, cu care Pichi se dedica idealului de viață al "carierii".-

Din această vreme am reținut faptul - comunicat în confesiunea ce am făcut Dlui Secretar General Bunaciu - că, Pogoneanu a făcut parte dintr'unul din comitetele de redacție al revistei "Rânduiala", care se orienta spre dreapta legionară. Pogoneanu a motivat prezența sa acolo prin faptul că socotește această revistă ca o revistă de cultură generală nu ca o publicație politică; este adevărat că, nu peste multă vreme Pichi a și părăsit această publicație.

În vara 1936 sau 1937, Pogoneanu a făcut o vizită în satul Leșu, din județul Năsăud, unde lucram cu o Echipă studențească. Cu această ocazie a văzut cât de constructivă era munca noastră și cât de serioase ideile ei, și în urmă a avut mereu o opinie bună, în discuțiuni și, după 23 August 1944, și la Minister despre ceea ce se face la Fundația Regele Mihai I.

În această epocă nu este de semnalat nici o idee politică dominantă în "poziția" lui Pichi, în afară poate de o ușoară atitudine critică față de Regele Carol II., îndeosebi în privința vieții lui particulare. Cred că în aceasta era și influența familiei, Pichi era foarte legat de opinia familiei sale - dna Pogoneanu purtând o afecțiune deosebită M.S. Regina Mamă Elena.

Apoi, Pichi a plecat "în post" în străinătate: Berlin, Stockholm și a călătorit și în alte Capitale.

Aveam vești ocazional, dela cunoscuți; nu ne prea scriam; el este lenș la scris, eu deasemenea.

Eu lucram cu devotament și pasiune la Fundația Regele Mihai I; era visul meu: muncă socială pentru cei mulți, și o școală de muncă pozitivă, cu scop înalt social, pentru tineret. Am făcut tot ce era nevoie: am împachetat cărți, am făcut concepte de adrese, am condus școli pregătitoare, am îngrijit cărți, am lucrat pe teren, cu un cuvânt m'am identificat cu această muncă, pe care am văzut-o ca scopul împlinit al vieții mele.-

Am ferit-o de amestecul politicii de partid; am ferit-o de amestecul legionar și nu am acceptat nici înglobarea ei în formațiunea Frontului Renașterii Naționale, care avea aspectul unui partid fascist.

Îmi amintesc de faptul că, în 1937 și 1938 și 1939 am chemat la această activitate, ca să o cunoască pe Miron R. Paraschivescu, scriitor comunist, care a scris elogios despre ea în "Timpul", gazeta care era atunci gazeta cea mai avansată la noi. Deasemenea în acea vreme, în "Era Nouă", revistă de stânga d. Stefan Voicu a scris elogios despre munca noastră.-

Apoi, sunt nevoit să amintesc și faptul că aici și-au putut găsi teren de muncă nestingerită, și prin grija mea de a-i feri de neplăceri, tineri comuniști ca: Miron Constantinescu, Mircea Tîrîg, C. Pavel, Stefan Popescu și alții. Aceeași atitudine am avut și față de medicii evrei din echipele studențești, sau față de D. Hary Brauner, când a fost în mijlocul nostru, ori a fost amenințat. Amintesc acestea numai ca o înstrare a unor atitudini care pentru mine erau normale, dar la timpul lor a fost nevoie de curaj ca să le împlinesc.

În 1939, activitatea Fundației Regelui Mihai I. se suspendă în cea mai mare parte a ei. Profesorul Gusti pleacă de la conducere; eu sunt considerat "omul lui" și sunt pus "pe linie moartă". Rămân totuși în Fundație, în afară de tot.

Pichi Pogoneanu era în București. L-am văzut în această vreme de câteva ori. Lucra la Minister la Cabinetul D-lui Ministru Gafencu. Într-o zi, era în Martie - April 1940 mi-a comunicat propunerea să plec la Berlin, în calitate de corespondent al ziarului "Timpul". Mi-a surâs această propunere: "Timpul" era un ziar de prestigiu și de ținută; linia lui era serioasă; nu era angajat în nici o aventură politică. Am primit propunerea, am luat contact cu Mircea Grigorescu, Redactorul Gazetei, și la începutul lunii Mai am plecat la Berlin.

Am sosit în Berlin în dimineața zilei de 10 Mai 1940; în aceeași dimineață armatele hitleriste inundau Belgia și Olanda. Mi-am început de îndată activitate.-

Pichi era și el în post la Berlin, reintors de câteva zile, înaintea mea.-

M'am consultat adeseori cu el în privința telegramelor, dar a părăsit Berlinul curând după sosirea mea. Am lucrat mult și cu zel, telegramele mele telefonate seară de seară erau primite la redacție în București - așa mi s'a spus la reîntoarcere - ca niște documente rare și obiective. Nu am folosit nici o singură dată materialul pus la dispoziție de propaganda germană; la aceea epocă, telegramele mele erau singurele care prezentau posibilități politice europene și nu glorificau victoriile hitleriste; sunt singurul care, la acea epocă am arătat că victoria armatelor germane stă în slăbiciunea adversarului găsit nepregătit și că gradul de dezvoltare militară al hitleriștilor va putea fi atins și de aliați. Astfel concepute multe telegrame ale mele nu au putut apare. Dar ceea ce a apărut este concludent.

În August 1940, după retrocedarea Basarabiei și după plecarea D-lui Gafencu de la Minister, am refuzat să primesc a lucra pentru altă gazetă, cum mi se făcuseră făgăduieli și am părăsit Berlinul, revenind în țară.-

În țară, m'eam reluat locul la Fundația Regelui Mihai I și am fost angajat redactor la "Timpul", redactând "situația internațională", în același spirit ca și telegra-

mele mele din Berlin.

Precizez că, nu am cunoscut personal și nu am vorbit cu D.Gafencu decât, odată la plecarea spre Berlin și încăodată la sosirea dela Berlin și în ambele cazuri convorbirile au avut un caracter de "Prezentare"; fără însă un caracter politic. Nu am mai văzut altădată pe D.Gafencu și nici nu am avut vre'o legătură cu el.

În timpul care a urmat, 1940 - 1941, a fost la Fundația Regele Mihai I., mereu "pe linie moartă", și la "Timpul" unde lucram foarte conștiincios.-

Cu legiunea nu am avut legături și nici nu le-am dorit. Cunoșteam pe mulți din șefii ei, dar nu am dorit legătura cu ei. Am făcut apel la unul din ei, Constantin Stoicănescu, o singură dată, ca să vin în ajutorul unui om lovit pe nedrept, anume ca să ajut pe Profesorul Gusti, care fusese terorizat de legionari. Nu eram și nu-am fost năci-odată legionar, și nu am aprobat nici odată politică și faptele lor.

În această vreme, Pichi Pogoneanu era în Minister. Boala, pe care i-o constatasem încă dela Berlin făcea progrese. Când ne vedeau aproape nu vorbeam altceva decât despre boala lui, era preocupat de ea și căutam să-l încurajez dându-i ca exemplu pe Mama mea care, suferind de o boală ce s'a manifestat la fel, a dat dovadă de un curaj unic, găsindu-și mulțumirea în viața de familie.-

În rarele ocazii în care discutam politică, atât eu cât și Pichi, ne manifestam convingerea, ca și la Berlin, că, până la urmă, armatele germane vor fi zdrobite de aliați. Pichi în această vreme era "încântat" de "talentul" meu de gazetar pentru chestiuni de politică esternă.-

În 1941, după căderea legionarilor, căutându-se un director nou pentru Fundația Regele Mihai I., susținut de Prof.I.Simionescu și de Prof. D.Gusti, care făceau parte din Consiliul Fundațiilor Regale, am fost însărcinat cu conducerea ei, ca Director - delegat, motivându-se că aș fi încă prea tânăr ca să fiu director titular.-

Am găsit instituția într'o stare totală de păraginare și m'am consacrat cu pasiune ca s'o consolidez. A fost extrem de greu : orice solicitare a mea era contracarată de servituți politice pe care nu le puteam accepta. Atunci datorită unui prieten comun, anume Dl.G.Sabin Făgețel, un

om către 60 de ani, am primit sprijinul Generalului Pichi Vasiliu, care, în această chestiune - cum am spus și Dlui Șerz General Bunaciu - a ajutat Fundația Regele Mihai I. numai ca s'o ajute, fără a cere nici un contraserviciu politic, dimpotrivă spunând : "Să nu vă amestecați în politică, vedeți-vă de treaba voastră. Am să văd eu cum o scot la capăt cu Mareșalul".

Am lucrat mult la Fundația Regele Mihai I. nu am amestecat-o cu politică. Revistele noastre nu au comentat războiul; "Albina" nu a publicat nici o poză a "Mareșalului"; Congresul Căminelor Culturale ținut în Octombrie 1943 la Craiova, a fost o glorificare a M.S.Regelui Mihai I; după cuvântarea ce am rostit acolo mulți mi-au spus că se mira cum am avut curajul să vorbesc numai de M.S.Regele.-

În toamna anului 1942 d.Al.Budanță mi-a făcut cunoscut că trebuie să se stabilească o legătură între Fundația și Ministerul Propagandei, fiindcă altfel va fi ori înglobată în acest Minister ori desființată. După discuțiuni a propus să fiu numit director în Ministerul Propagandei și în acest mod, lucrând și în Minister și la Fundație, să se realizeze legătura dorită.-

Am ~~immediat~~ luat contact cu D.Mareșal al Curții Majestății Sale Regelui, d.Ion Mocsonyi-Stârcea, i-am comunicat acestea și mi-a spus că trebuie să accept, "deoarece nu voim să dăm în acest moment impresia că suntem în conflict cu Antonescu"

În cadrul Ministerului am căutat să abăt întreaga activitate a direcției propagandei spre chestiuni culturale care-mi plăceau și pe care le pricepeam: am organizat "Săptămâna culturală bănățeană" și "Săptămâna Olteniei", am inițiat colecții de cărți literare, și am lăsat chestiunile politice pe seama celor care le făcuseră și până aci, fapt care a provocat dese conflicte între mine și conducătorii departamentului.

Nici în această epocă nu l-am văzut decât rar pe Pichi. De câte ori ne vedeam îmi atrăgea atențiunea "Că nu te bagă în chestii politice. Toți cei care fac o vor păți. Ascultă-mă pe mine".

Nu știam că face aluzie la acțiuni care se pregăteau, nu mi-a destăinuit nici odată nimic, Știam că lucrează mult în Minister, îndeosebi cu D.Niculescu-Buzești. Cum îl știam

foarte gelos și mândru de activitatea lui și cum știam că-și face un punct de onoare și o calitate caracteristică și necesară carierei din "discreție", mă obișnuisem de mult să nu-l întreb nimic din activitatea lui "diplomatică".-

L-am văzut într'oo seară acasă la mine, dorise să cunoască pe colegii mei de redacție: Mircea Gălbulescu, Ganea Corescu, G. Ionescu, Badea Marinescu, Miron I. Staschivescu, spunând că apreciază ziarul "Pimpul".

L-am revăzut apoi în timpul evacuării la Snagov, unde era evacuat cu Ministerul de Externe. Am mers la Snagov rugat de D. Prof. D. Gusti, care dorea informațiuni în legătură cu scoaterea unui pasaport.

Pichi părea în mijlocul unei activități febrile, înconjurat de colegii săi de Minister, pe care, pe unii din ei, atunci îi vedeam pentru prima dată: Camil Demetrescu, Cecilia Ionescu, Florin Roșu, Emil Lăzărescu, Carmen Lăzărescu și poate și alții pe care nu i-am reținut.

Tot pentru d. Gusti a venit odată Pichi la locul nostru de evacuare la Grivina. Nu s'au discutat chestiuni politice, dar incidentul, cu un aer destul de misterios, Pichi profesiza evenimente importante apropiate. Tuturora ni s'a părut că, așa ca Codrileanu, Pichi "face pe misteriosul"; "își dă importanță" și ne tratează ca pe niște oameni care nu sunt chemați a cunoaște "secretele zeilor".

Acest lucru nu mă supăra, deoarece nu doream să cunosc lucrurile considerate de alții ca secrete.-

Dar, în aceeași vară, la 23 August 1944 s'au produs răsturnări decisive, iar cele ce s'au spus ulterior au arătat că și Pichi a avut un rol în pregătirea și în desăvârșirea celor petrecute.-

O povestire a acestor lucruri și evenimente Pichi nu mi-a făcut-o nici până azi, și nu am insistat și nici măcar nu i-am cerut s'a facă, lăsând ca asta să se producă atunci când va voi el.-

Această-mi este declarația pe care o susțin și semnez proprie, urmând a fi continuată.

ss. Octavian Neamtu.

25 August 1947.

DECLARAȚIE

26 Aug 1947

00786

Subsemnatul NEAMTU G.OCTAVIAN, în continuare declar următoarele:

Înainte de a merge mai departe, amintindu-mi o întrebare pusă de D. Secretar General Bumaciuc, precizez următoarele referitor la relațiile dintre mine și Palat.

Deși lucrez din 1934 la Fundația Regelui Mihai I. relațiile mele cu Palatul au fost extrem de rare, mai rare chiar decât era obligatoriu față de funcțiunea pe care o îndeplinesc din 1941 încoace. Astfel: pe timpul domniei Regelui Carol II, edictă din 1934 și până la abdicarea sa nu am vorbit cu Regele Carol II. nici o singură dată, nu am avut nici o audiență, toate relațiile cu Palatul erau purtate exclusiv de Prof.D.Gusti, iar în timpul absenței sale de Șanșvil Bucuța, Ap. D.Culea sau D.G.Banu, care aveau delegație de suplinare; decând am fost numit ca director delegat și apoi ca director titular (1945) am fost primit de Majestatea Sa numai de două ori, odată ca director delegat (1942 sau 1943) în audiență comună și cu ceilalți directori de Fundații și odată ca director titular, pentru buget în Mai 1946. Nu cunosc pe nimeni din cercurile Palatului, în afară de d.Mareșal Regelui la care am fost numai în rare ocazii și numai pentru chestiuni de serviciu. Tot așa am cunoscut și pe d.Ion Mocsonyi Stârcea când era Mareșal al Curții M.S.Regelui, și tot numai pentru chestiuni de serviciu; când am vorbit pentru întâia oară cu d. Mocsonyi Stârcea, chemat de Dsa, în chestiuni de serviciu, la încheierea audienței am spus: "Dați-mi voie să vă spun că avem câteva cunoștințe comune: Pichi Pogoneanu, Brutus Coste, Titu Pogoneanu". Mi-a răspuns: "Da! Îmi pare bine".

În cursul activității mele la Fundația Regelui Mihai I. d. Mocsonyi Stârcea susținea activitatea mea față de încercările D-lui D.Ceracostea, care era Director General al Uniunii Fundațiilor Regale, de a hitleriza și activitatea noastră, cum a făcut cu Revista Fundațiilor Regale pe care o conduce al (D.Ceracostea). Această a dus la legea din 13 Mai 1944, care a desființat Uniunea Fundațiilor Regale și a contopit Fundația Regală pentru literatură și artă cu Fundația

Regele Mihai I; această contopire a durat până la 16 Iunie 1945, când cele două Fundații s'au despărțit din nou.--

In prezent sunt director numai la Fundația Regele Mihai I.--

Continui acum povestirea făcută în declarația anterioară.

Ne aflăm după 23 August, 1944. Eu eram directorul Fundației Regele Mihai I., care înglobase /prin legea din 13 Mai 1944) și Fundația pentru Literatură și Artă, și aveam enorm de mult de lucru.--

Printre primele măsuri ce am luat a fost să schimb și să îndrept ce stricase d. Caracostea. Am redat Revistei Fundațiilor Regele Comitetul ei de direcție și am încredințat din nou redactarea ei Dlui Camil Petrescu și Dlui Petre Cornarescu; am chemat la conducerea editurii pe d. Prof. Tudor Vianu, actualul ambasador al României la Belgrad; am reînființat premiile pentru scriitorii tineri, etc. Eram absorbit de această muncă, și o împlineam cu drag.

Pichi Pogoneanu era directorul presei și informațiilor în Ministerul Afacerilor Străine, în care se înglobase fostul Minister al Propagandei, desființat. Fundația Regele Mihai I. depindea de acest Minister și de această direcție a presei și informațiilor.--

Intr'o dimineață, prin Septembrie - Octombrie 1944, Pichi m'a chemat la el la Direcție, care funcționa în Palatul Ugir, și mi-a cerut, din partea Ministerului, să demisionez din postul de director al Propagandei și să mă dedic exclusiv Fundației Regele Mihai I. Am primit aceasta cu cea mai mare bucurie; dorința mea era să dezvolt o activitate socială și culturală ca aceea dela Fundație, nu o activitate administrativă ori politică într'un departament.

Pichi Pogoneanu a mărit și subvenția pentru Fundația Regele Mihai I., subvenție care era luată în bugetul Direcției Presei și Informațiilor din Ministerul Afacerilor Străine, situație, desigur, provizorie, până la trecerea noastră în bugetul Ministerului de Finanțe, unde figuram cu subvenții și azi.

In această epocă Pichi era extrem de ocupat; locuia chiar la Minister, chiar în camera în care-și avea biroul. Nu l-am prea văzut în această vreme.--

Ocaziunile în care am mers la dânsul sunt următoarele: - Odată am fost rugat să stărui pe lângă Pichi să accep-

te ca d. Alox. Bădăuță să-și dea demisia din Minister ca să nu fie epurat. Pichi a protestat: "Să nu viă la mine cu asemenea intervenții. Nu vreau să știu de Bădăuță. Trebuie să fie epurat." Am stăruit, dar fără succes. Ulterior am intervenit pentru d. Bădăuță și alții prieteni ai săi, care erau și prietenii lui Pichi (Buzdugan, Filotti, Dragu) și astfel demisia lui Bădăuță s'a acceptat. -

- Altfel, am mers la Pichi pentru ziarul "Ecoul" care urma să fie suspendat ori suprimat. Am susținut "Ecoul" ca pe singurul ziar care, în epoca dictaturii antonesciene, a avut un ton de reținere clară și de pregătire a opiniei publice în vederea schimbărilor care urmau să se producă și care prin "Mersul războiului", prin "situația internațională" prin "chenarele" sale, ca și prin articolele sale, era un ziar cu atitudine favorabilă rușilor de alianță cu germania hitleristă. Pichi nu a primit nici această cerere a mea, pe care am repetat-o, motivând că totuși el consideră pe Mircea Grigorescu, directorul "Ecoului", ca un om interesat și de veniturile pe care i le aducea gazeta. "Dealtfel, a adăugat Pichi, nici nu aş putea face nimic. Suspendarea "Ecoului" mi e cerută de mine ci de N. Carandino și de foștii redactori ai "Ecoului". Pichi făcea aluzie la d. G. Macoveanu care era în comisiunea respectivă. În încheiere Pichi a adăugat: "Nici nu aş putea face nimic; se opune partidul comunist."

- Un alt demers, de astă dată telefonic, am făcut la Pichi, tot în rastiapul 1944-45, în împrejurarea următoare: un denunț făcut împotriva mea de niște funcționari concediați de mine dela Fundație, mă pusese în situația de a fi ridicat și dus la Prefectura sau la lagărul dela cazarma "Tudor Vladimirescu". Am chemat pe Pichi la telefon acasă și i-am spus situația în care mă aflm. Era pe vremea în care d. M. Penescu era Ministru al Afacerilor Interne. În urma demersurilor făcute de Pichi - mi-a spus că a vorbit cu d. Ministru Dămăceanu și cu d. Balăceanu, care era la cancelaria Palatului. În urma acestor demersuri, d. Director Manolescu (așa cred că se numea) dela Prefectura Poliției a chemat la telefon pe agentul care venise la mine. Am rămas pe loc la birou, am mers după masa la Prefectura și am dat acolo o declarație în care am arătat că nu am făcut nici odată, nici o politică și mai ales că nu am fost niciodată legionar, nici măcar simpatizant. -

În vremea aceasta contact personal cu Pichi nu am prea avut; el era mereu cu cercul său de prieteni și de colaboratori dela Ministerul Afacerilor Străine, în deosebi cu G.Niculescu-Buzeghi, Camil Demetrescu, Cecilia Sorescu, Emil Lăzărescu. Nu-mi părea curios acest lucru. Pichi avea nevoie ca să fie mereu cineva cu dânsul, din cauza stării ^{de} sănătății sale; boala era rea, mersul tot mai defectuos și mai greu. Știu că acesta e și motivul pentru care câte unul din cei arătați (Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu, Florin Roia) adeseori rămâneau și peste noapte la dânsul. Telefonând la Pichi îi găseam acolo; ei răspundeau la telefon.

Am mers și eu cu Pichi adeseori la creitor, la bărbier, după cumpărături; deasemenea, i-am împrumutat foarte-foarte des automobilul de care dispunea la Fundația Regele Mihai I. Foarte acestea le făceam cu drag, ca pentru un prieten bun, care are nevoie de ajutorul prietenilor săi, pe care și el i-ar ajuta la nevoie.

Din punct de vedere politic în această vreme Pichi era în întregime alături de G.Niculescu Buzeghi, pe care-l iubea ca prieten și îl stima ca diplomat. Ori de câte ori pomenea de G.Niculescu Buzeghi spunea: "Este un om foarte bine". Deasemenea, cred că se vedea în această epocă cu D.C. Vișoianu și Pavel Rădulescu. Știu aceasta, adică pot afirma aceasta, bazat pe faptul că uneori când îmi cerea mașina și ea nu eram în situația de a i-o putea da imediat, spunea: "Fă curva, fiindcă trebuie să-l vad neapărat pe Vișoianu" sau altădată, "trebuie să merg neapărat la Pavel."

Nu mi-a spus nici odată ce anume vorbește cu ea; odată, doar l-am rugat să-i vorbească despre mine lui Pavel Rădulescu, despre care auzisem că este în termeni foarte amicali cu d. Mareșal Negel, ca d. Mareșal Negel să nu dea crezare tuturilor denunțurilor ce se fac împotriva mea de funcționarii concediați de mine.

La 16 Iunie 1945, am fost numit director titular al Fundației Regele Mihai I. Numirea mea s'a făcut la propunerea d-lui Ministru Lucrări Pătrășcanu, de care depinde, conform legii, Fundația Regele Mihai I. Nu cunoșteam personal pe d. Ministru Pătrășcanu; l-am cunoscut personal abia după ce am fost numit. Cred că d. Ministru Pătrășcanu mă cunoștea dela prietenii comuni Ds. Lena Constanța și d. N. Brauner și cred că numirea mea își avea justificarea în împrejurările ca cele

umătoare: atitudinea mea clară din timpul dictaturilor, cu care mi am simpatizat; ajutorul dat de mine multor oameni de stânga cunoscuți, ajutor dat fără ezitare și cu riscuri mari personale din partea mea: am intervenit pentru Traian Selmaru, am ajutat pe G. Ivascu, am ajutat mult pe Aurel Băluț, am făcut servicii mari inginerului V. Borsan, membru de partid, am avut în trecut (1934-1935) o matură atitudine negociată în chestiuni care priveau pe H. Brauner și l-am ajutat într-o împrejurare foarte grea în vara 1944; n'am oferit să iau Sub adăpostirea mea un membru mercant al partidului comunist, al cărui nume mi mi s'a comunicat și nici nu am insistat să mi se comunice (Solicitarea mi s'a făcut prin d. ing. H. Zilber în 1944 primăvara); nu am hitlerizat în nici un fel Fundația Regele Mihai I; am rostit cuvântarea dela Craiova, manifestare clară în favoarea M.S. Regelui, care simboliza pentru toată lumea opunerea față de hitlerism; munca devotată și consacrată exclusiv Fundației Regele Mihai I., adică satelor și țărăniilor și dusă într'un spirit democratic și progresist; ajutorul dat unor oameni orientați spre stânga, precum Stanciu Stoian, Ion Berca, Iorgu Stoian, etc. etc. - gelace reprezenta un stat de serviciu bogat și clar, și la care se poate adăoga scrisorile mele la "Timpul" și "Ecoul", sau ajutorul dat în timpul legionarilor Dnui Prof, Tudor Vianu, și alte multe fapte, pe care mi-e greu să le amintesc, fiindcă nu le-am făcut cu gândul să le citez vreodată și nici nu credeam că voi ajunge în situația de a le pune în apărarea mea. -

Am fost foarte bucuros de numirea ce mi s'a făcut; ea însemna pentru mine împlinirea unei aspirații de muncă. Fap Faptul că ea mi s'a făcut de guvernul democratic al epocii de după 6 Martie 1945 constituia pentru mine o obligație morală, pe care am înțeles s'a respect. -

Si am lucrat în acest spirit. Nu am lăsat să pătrundă în lucrările Fundației nici un țără, nici în provincie, nimic împotriva guvernului și am luptat cu tact, cu răbdare, dar continuu să aduc această activitate, așa de răspândită pe toată suprafața țării, upre linia cerută de vremuri și de guvernul țării. Nu este o muncă ușoară să realizez această lucrare, într'o activitate care înglobează sute de preoți, învățători, țărani și chiar uni, pe care Fundația este nevoită să-i primească așa cum sunt și cărora trebuie să le comunice țelurile ei și spiritul ei. Pot afirma însă

că s'a făcut enorm în acest sens și că eu eram pe acest drum. Unde au fost ezitări sau gregeli din partea mea, aceea nu pornea din alt motiv decât grija de a nu strica o operă în care mai ales tactul și răbdarea puteau fi utile.-

Programul de editură pe care l-am înaintat cu d. Tudor Vianu a fost prezidat și el de acest spirit. Conlucrarea organismelor județene ale Fundației au fost aleși președinți domnii prefecți ai județelor, iar din partea Fundației am păstrat la conducerea treburilor județene numai oameni cu care domnii prefecți erau dispuși să lucreze; în foarte multe cazuri domnii prefecți au păstrat chiar pe vechii colaboratori ai Fundației, fiindcă nu li s'au putut imputa gregeli împotriva spiritului progresist și democratic.

În acest spirit lucram și în această atmosferă clară, orientată în sensul regimului democratic, când s'a produs faptul de care sunt învinovățit azi, fără să am nici o vină, fiindcă Pichi nu mi-a spus ce face, ci m'a pus într-o situație rea:

Într-o convorbire, pe care o situez în toamna din 1945, Pichi mi-a spus că el crede că va avea o percheziție și că ar vrea să pună în siguranță unele materiale privind actul dela 23 August și că s'a gândit că le lasă câteva zile la mine. "Poate - a spus Pichi - odată voi scrie și eu cu Buzzești o istorie a lui 23 August și atunci aş vrea ca aceste documente să fie la noi". I-am răspuns că nu cred nimerit să aducă acest material la mine și i-am arătat că eu însumi - după cum, de altfel, ştia - am avut percheziții (în legătură cu niște pretinse materiale de captură germană, ce s'ar afla la mine; lucrul s'a dovedit a nu fi adevărat), și sunt mereu denunțat de funcționarii concediați.

Atunci Pichi²zis că "dacă va putea (el Pichi) mi-l va aduce la mine. Totuși, după câteva zile dela această convorbire, Pichi a venit la mine cu mașina sa, nu s'a dat jos, am egit eu la el în Stradă și mi-a spus că vrea să lase un geamantan la mine. Geamantanul a fost dat jos din mașină de gefer (Stefan), căruia i-am spus să-l pună în hall-ul locuinței mele din Str.Br.Brăgulescu, 9, unde ne aflam, și unde locuiesc și azi.-

Amupra datei când s'au petrecut cele de mai sus am avut unele ezitări, în cursul declarațiilor mele; ele au următoarea explicație: dacă nu s'ar fi produs cele ce s'au

intâmpnat cu Pichi, nu m'ag fi gândit poate nici odată la această chestiune, care în era prezentă în nici un fel în memoria mea, în cursul discuțiilor cu D. Consilierii Rădescu am putut rectifica data și modul cum s'au petrecut lucrările.

Resping însă în mod hotărât și acum afirmația lui Pichi despre faptul că eu aș fi cunoscut vreodată conținutul valizei ce a lăsat la mine. Afirma în mod clar că nici odată nu am cunoscut conținutul valizei lăsată de Pichi la mine, nici măcar din spusele lui Pichi, neam din viața; valiza a rămas acolo unde a fost pusă de gofer, până când a fost ridicată, după câteva zile, tot de gofer.

Nu știam care este activitatea lui Pichi în această epocă, după plecarea lui din Ministerul Afacerilor Străine. Cum am arătat, el în această vreme el era în contact permanent mai ales cu colaboratorii săi din Minister. În toată epocă, dela 1945 toamna și până în prezent, ocaziunile în care eu m'am văzut cu el au fost rare, iar în ultimul timp, din toamna 1946 și până azi chiar foarte rare, din imposibilitatea de a comunica; nici eu nici el nu mai aveam mașini, iar distanța dintre noi foarte mare - eu stău în Cotroceni la Școala de război, iar el în Parcul Jianu și în Parcul Filipescu.-

Totuși, ca fapte care, în lumina celor ce le cunosc azi ar putea avea o semnificație, relatez urmatoarele, fără să am certitudinea că voi fi în stare să le pun în ordine cronologică, dar relatările vor fi exacte:

- După conferința de pace, când s'a întors delegația de experți, Pichi mi-a spus că ar dori să vadă pe D.H. Zilber și pe d. Golopenția, care făcuseră parte din tehnicienii delegației române și care sunt prieteni ai noștri. Atunci am convocat la mine la masă pe cei arătați, precum și pe d.H. Brauner, cred că și pe d.D. Georgescu dela Institutul de Statistică. Masa a decurs amical, fără discuțiuni politice. Despre Paris s'a vorbit în general d.Zilber elogiind contribuția D-lui Golopenția, iar d.Golopenția spunând cuvinte foarte bune despre activitatea D-lui Zilber. Nu știu dacă în particular Pichi le-a cerut și alte informațiuni despre lucruri sau persoane.-

În toamna 1946 - iarăși spun data după memoriul și dacă cercetările vor dovedi că a fost în alt moment rog să fim crezuți că nu am avut intenția de a nu spune lucrurile exact - în toamna 1946 ajunși, am fost anunțat, într-o dimi-

neastă, de Dg. Sorescu actuala doamnă Victor Fogoneanu, că Pichi va veni după masa la mine. Nici odată Pichi nu s'a amuzat în acest mod la mine; obicnuit telefonic, dg. Sorescu nu fusese nici odată la mine, în nici o chestiune.

După masa Pichi a venit la mine, am deschis, căci servitoare nu aveam. L-am primit și mi-a spus că a venit la mine nu atât pentru mine ci pentru că are de discutat niște chestiuni de afaceri cu d. Ion Moesenyi Stârcea, care nu voia să-l viziteze acasă și atunci el (Pichi) s'a gândit să vie la mine. Mi-a părut ciudată chestiunea, dar nu am cerut explicații. Curând a sunat cineva și au sosit, pe rând, mi se pare, d. Ing. Radu Buzeghi și D. Camil Demetrescu. Cred că pe d. Inginer Buzeghi l-am cunoscut atunci, primindu-l la ușă. Apoi am văzut trecând pe stradă pe d. Stârcea, cu dg. Sorescu, am ieșit în stradă și i-am strigat (Allo! Allo! Aici!) au intrat, am schimbat câteva vorbe convenționale și apoi Pichi mi-a cerut să pun patefomul (pickupp), mi-a spus că dânsii doresc să discute niște chestiuni care mă mă privesc, anume afaceri și că mă roagă să nu mă supăr, dar să-i las singuri, să închid ușa și să stau în secolaltă cameră cu Dg. Sorescu. Nimic din toate acestea nu-mi convenea, dar eram pus în fața unui fapt împlinit. Am luat în celelalte cameră cu Dg. Sorescu am jucat cărți. Nu știu ce s'a discutat; nu am auzit nici o singură vorbă. Însiminte de a pleca dela mine, am fost chemați înăuntru eu și dg. Sorescu; le-am oferit câte o felie de cozonac; s'au schimbat iarăși câteva vorbe convenționale și au plecat.

A doua zi dimineața am fost vizitat de cineva care spunea că vine dela circumscripție pentru fișa de imobil; nu aveam fișa de imobil, deoarece proprietarul nu era acasă. Dar cel care venise s'a mulțumit să știe cine stă la parter, adică era vorba despre mine. Am pus aceasta în legătură cu vizita din ajun a lui Pichi.-

Faptul acesta m'a speriat, dar m'a și bucurat deoarece aveam un motiv temeinic ca să-i pun în vedere lui Pichi să nu mai facă așa ceva, fiindcă nu voiam să dau ocazia la nici un fel de suspiciuni pe seama mea. Deaceia, telefonic am chemat la mine la birou pe d. Camil Demetrescu și l-am rugat să pună în vedere lui Pichi toate acestea, ca să nu mi se creadă, fără motiv, o situație neplăcută. "Nu știu

ce vorbești și ce discuțați - am spus - și nici nu mă privește. Cred că sunt prostii. Dar modul acesta de a procedea de bună-mint și ne vrea să am neplăceri". d.Camil Demetrescu răspuns: "Am să-i comunic lui Pichi, dar să știi că nu ai nici un motiv de îngrijorare, nu e nimic nepermis (sau compromițător) nu rețin exact termenul folosit de d.Camil Demetrescu)".

Totuși, Pichi a repetat această întâlnire a sa cu cei arătați în ziua următoare, sau după o zi, nu știu exact. Nici de astădată mi am asistat nici o clipă la convorbiri. Mai mult, de astădată, că să mi fiu deranjat de sgentul pickapp-ului am cerut voe proprietarului să stea într'o garsonieră liberă a sa, situată tot la parter, dar despărțită printr'un hall și două uși de locuința mea.- La plecare i-am condus până la poartă și ne-am despărțit, fără cea mai mică aluzie la ceea ce au vorbit.-

Repetarea acestui lucru care nu mi-a plăcut m'a îndispus și m'a îngrijorat. Deaceea, am rugat pe prietenul nostru comun d.N.N.Popescu să-i comunice lui Pichi părerea mea că eu nu am voe să accept asemenea vizite și că îl rog să nu mă mai pună în asemenea situații, deși - așa cum spunea Pichi - este vorba de afaceri comerciale ale D-lui Ion Stărcu - Mocsonyi și de nimic altceva. Nu știu dacă d.Popescu a transmis sau nu acestea, dar nici o asemenea vizită nu s'a mai repetat.

Dealtfel, și din cauza comunicațiilor grele nu ne-a mai văzut decât rar.

După mutarea sa în Palatul Stirbey Pichi m'a chemat odată la el.

Reamintesc aici că, la un moment dat și anume prin vara-toamna lui 1946, când lui Pichi i s'a reînționat o cameră, el a luat hotărârea, împreună cu familia sa să se mute în Str.Arh.Louis Blank, la unchiul său, și să închirieze casa din Parcul Jianu. Atunci, Pichi mă rugase ca, pentru un timp, să-l adăpostesc la mine. Fără să-l refuz - ceea ce data fiind prietenia dintre noi, nu aș fi putut face în niciun caz, i-am arătat că locuința mea nu este convenabilă pentru el care are nevoie de atâtea îngrijiri.

Ulterior m'a anunțat că nu mai e nevoie să facă apel la mine, deoarece va locui în Palatul Stirbey, unde va fi găzduit de d.Niculescu-Buzoghi.-

Acolo m'a chemat într'o dimineață și mi-a spus că s'a logodit și se va căsători cu Dg.Sorescu. I-am spus că mă

bucură aceasta și că sunt sigur că viața de căsătorit îi va face bine.-

Curând după aceasta s'a căsătorit. A asistat la căsătorie în casa prietenului nostru comun d. Brădăraș Bilișca.

După câteva zile m'a chemat Pichi din nou și mi-a spus că dorește să se află lângă mine cu privire la situația lui materială. Îmi dădeam seama că are greutăți materiale. Am crezut că dorește să-i ofer un post la Fundație. Mi-a spus că nici nu se gândește la așa ceva, că încearcă să-mi cauzeze greutăți, el fiind o persoană cunoscută ca ostilă guvernului și dată fiind prietenia lui cu d. Niculescu Buzeghi. Am mai propus să roage pe d. Pavel Radulescu, sau pe d. Crețeanu de la Banca Românească, pe care știam că-i cunoaște, ori pe d. Vișciana, dar mi-a spus că se jonează să le ceară un asemenea serviciu și că poate va obține un post în cadrul întreprinderilor D-lui Ion Mocsonyi Stărccea, ceea ce cred că s'a și realizat, fiindcă ulterior m'a rugat să stărui pe lângă prietenul nostru d. Ing. Zilber să se aprobe cererea de împrumut prezentată la CEC de d. Stărccea. "Spune-i a spus Pichi - că îmi face mie un serviciu dacă se aprobă împrumutul acesta". Data fiind situația sănătății lui Pichi toți căutam să-l ajutăm și ne părea rău că se încăpăținează într-o atitudine de opoziție fără nici un rost și fără nici o justificare.

Apoi l-am revăzut înainte de a pleca și el și eu în vacanța de Crăciun. El pleca împreună cu soția sa la Bulci la d. Stărccea, eu la Caransebeș la tatăl și la sora mea. Pichi m'a chemat ca să-mi ceară mașina pentru gară.

La întoarcerea din vacanță l-am văzut din nou; era bine dispus, sănătatea se ameliorase; stătea la sora lui și la unchiul său în Str. Arh. Louis Blank, 19. Ne-am bucurat mult că arată bine și am comunicat aceasta și prietenilor comuni, ocazional, Dlui Golopenția, Brauner, H.H. Popescu.

În Str. Arh. Louis Blank, ne-am văzut rar. Eu eram extrem de ocupat la birou, nu aveam mijloc de transport și eram foarte preocupat de problemele vieții mele personale, fiind în pragul căsătoriei. Căsătoria mea s'a petrecut în condițiuni grele, deaceia acest fapt mi-a reținut luni de zile toată atențiunea. La 4 Iunie 1947 m'am căsătorit; apoi la 30 Iunie, 1947 mi-am trecut doctoratul în filosofie.

Aceste două acte mi-au ocupat toată viața și toate preocupările în tot cursul anului 1946/1947.

După căsătorie și după doctorat Pichi m'a chemat adeseori la telefon, dorind să ne vedem. Am avut conversații de ordin amical, fără discuțiuni de ordin politic. El știa că eu am mers tot mai mult pe linia legăturilor ~~cu~~ ^{mai} adânci cu Guvernul, iar eu știam că el se află în opoziție cu Guvernul, de aceea, și unul și altul am evitat subiectele de natură a sublinia deosebiriile dintre noi.

Amintesc din ocaziunile în care am văzut pe Pichi în cursul verii și primăverii 1947, următoarele:

Odată am mers eu la el ca să-l vizitez la întoarcerea din vacanța de Crăciun, fără conversații politice;

Odată m'a chemat el ca să mă roage să intervin, prin prietenul nostru d.H.Brauner, ca d.Ar.Pop să fie primit de către d.Ministru Pătrășcanu, privitor la o nedreptate care se făcea unui client al D-lui Av.Pop;

Altădată m'a chemat ca să intervin în favoarea nepoatei sale, fiica sorei lui Pichi, Viorica, ce se află la studii în Elveția, ca să se bucure de avantajul de schimb acordat studenților români din străinătate. În această chestiune Pichi m'a chemat de multe ori la telefon și cred de două trei ori la el acasă. Vizitele mele erau foarte scurte.-

Altădată am fost invitat de Sora lui Pichi, Dna Anina Rădulescu Pogoneanu, la o după masă literară, cu mulți invitați, unde s'au citit poezii. Erau de față: Pichi, Anina, Lia Pogoneanu-măm, Sisi Pogoneanu, Ana Gherghinescu-Vanis, o poetă și traducătoare italiană, Gicu Barbul, Sandu Tzigara Samurcas, o vară a lui Pichi, soră cu d.Mitica Popescu, etc.

Intr'o altă ocaziune, am mers eu la Pichi spre a-l ruga ca, dacă cunoaște pe cineva, să intervise pentru mine la Soc.de Asigurări "Națională" sau la Banca Românească (de care depinde Soc.Națională), ca să primesc un post acolo, leasă modestă dela Fundație fiindu-mi insuficientă, cum sunt acum căsătorit.-

Precizez că postul mi-a fost propus de d.Mihai Pop, director la fabrica de ciment Fieni, prieten al meu; și de asemenea, precizez că, prin prietenul meu d.H.Brauner; am cerut și am primit încuviințarea d-lui Ministru Pătrășcanu, ca să pot funcționa și acolo.

Pichi mi-a spus că va interveni ocazional la d. George Crețianu și apoi mi-a telefonat și mai târziu mi-a spus și verbal că a vorbit și crede că voi primi postul so-

licitat. In epoca in care s'a produs deținerea mea, urma ca eu să fac, in acest scop, un stagiu de practică la Sec. de Asigurări "Agricola".

In această epocă (primăvara 1946 și vara 1947) la Pichi întâlneam in mod obicinuit pe : Camil Demetrescu, Florin Roșu, Dali Georgescu, de două ori pe Rici Rillard, odată pe d. Gicu Barbuli de trei sau patru ori pe d. Inginer Budeșt odată pleca dela Pichi, in momentul in care am sosit eu la Pichi, d. Melboarne dela misiunea americană; de câteva ori pe d. Av. Dorin Iliescu, odată sau de două ori pe d. Av. Pop, chemat de Pichi in legătură cu rechiziționarea casei lui din Parcul Jilau, chestiune care a determinat atunci și chemarea mea la el.

In prezența mea ei nu au discutat politica nici odată. Dealtfel, in general, ori eu plecam când veneau ei, ori ei plecau la sosirea mea. Incidental ei pomeneau despre chestiuni de serviciu, despre oameni și colegi din Ministerul de Externe pe care nu-i cunosc, chestiuni indiferente, la care nu eram atent, și la care nu participam.

Din această vreme rețin unele afirmațiuni ale lui Pichi care in vederea unele poziții politice ale lui, fără a putea preciza când anume au fost pronunțate; când îmi amintesc de martorii conversațiilor le voi cita.

Când l-am întrebat odată dacă face parte din Partidul Național-Tărănesc (Maniu) mi-a spus că nu, dar că el (Pichi) prețuiește mult pe d. Maniu pe care-l consideră un om politic de seamă. Deasemenea, a adăugat, că faptul că d. Niculescu Buzeghi s'a înscris nu înseamnă că este și el înscris. "De altfel, a adăugat răsând, ce mă mai întreb? Ști că eu nu fac politică".

Altădată, după plecarea lui din Ministerul Afacerilor Externe, mi-a spus că a avut o conversație cu d. Tătărescu in care i-a comunicat părerile sale politice deosebite de ale D-lui Tătărescu.

Discuția am deschis-o eu, întrebându-l de ce a plecat din Minister și spunându-i că eu cred că era mai bine să rămână la cariera lui și să lucreze in cadrul regiunii și cu Guvernul.

Eu mi-a relatat conversația in amanunt, mi-a spus doar că a spus dlui Tătărescu că el (Pichi) e de acord să rămână in Minister, dar că nu înțelege să-și schimbe părerile

politice pe care d. Tătărescu le cunoaște. Mi-a mai spus că apoi și-a adunat colaboratorii și le-a comunicat că va pleca. Am spus: "Crezi că mai era nevoie și de asta? De ce să ai un aer provocator?" Pichi a răspuns că el așa înțelege să procedeze.

Am considerat că, încăodată, Pichi "își dă importanță" și că bravează numai de dragul de a face fraudă.-

Altădată, aceasta în mai multe ocazii, când întâmplător era vorba de chestiuni politice, Pichi își exprima convingerea că un conflict între puterile Anglo-Americane și U.R.S.S. va izbucni în mod cert. În aceste ocazii Pichi preciza chiar și date, după el, probabile când ar fi să se producă conflictul: primăvara spunea - "până în vară", vara spunea "până în toamnă", etc.-

Cred că a fost ultima noastră convorbire (Luni sau Marți) înainte de arestarea lui, adică la 4 sau 5 August, 1947. Erau la el, unde se afla și d-rul Tiberiu Ionescu. Provocat d-rul Tiberiu Ionescu, Pichi a spus că el rămâne convins că vom avea conflict și că este inevitabil conflictul, dar că discuțiile ocazionate de Planul Marshall au darul să mai amâne acest conflict inevitabil.

Atunci am combătut punctul său de vedere, spunându-i că face foarte rău că se agită de asemenea idei, în loc să lucreze constructiv așa cum ar putea-o face cu darurile și pregătirea sa, i-am spus că toate aceste agitații politice provocate de d. Maniu sunt un rău pentru țară și pentru oameni care se pierd în închisori, în loc să lucreze; i-am spus că țara are nevoie de oameni cu adevărat capabili pentru muncă, nu pentru agitații sterile; și am mai spus că "d. Maniu nu avea decât să-și facă singur cu o dactilografă protestele, și trebuia să lase oamenii în pace".

Mi-a răspuns că nici nu mai discută cu mine, că am adoptat limbajul "Scânței" și că el nu-i de părerea mea, căre mă conduc - a sis el - după proverbul "capul plecat, sabia nu-l tao".

Când era vorba despre conflictul care "se va produce" dar nu se producea, Pichi o puneă ori pe seama pregătirilor anglo-americane neîncheiate de ordin militar, ori pe seama curenților de opinie, încă deosebite, din U.S.A.; spunea că opinia publică americană are o evoluție lentă, dar că el e convins că se merge spre conflict.-

În politica internă Pichi protesta împotriva a ceea ce el considera tendința ~~izolării~~ partidului comunist de a decide în toate chestiunile, de orice ordin fără a ține seama de alte opinii.

Pe această linie de gândire și atitudine politică se afla Pichi. Lucruri mai precise nu pot comunica fiindcă lucruri mai precise nu cunosc, aceste chestiuni nu intrau în ~~ordinea~~ preocupărilor mele și nici nu am căutat să le cunosc mai deaproape.

Cred că atitudinea lui Pichi are, așa cum am caracterizat-o și în fața Dlui secretar general BUNACIU, următoarele caractere și următoarea ~~săvârșită~~ casualitate ;

- Credința lui Pichi în rostul " Carieri " și al oamenilor din carieră ca să opună ; de aceea și grupul de oameni cu care a rămas legat în ~~toată~~ activitatea lui ;

- formația lui Pichi de democrație genevează " spiritul genevei " care l-a legat de ceea ce azi se numește " democrație de tip occidental " .-

Atașamentul lui prieten față de G. Niculescu Buzesti pe care a înțeles să-l reprezinte și în lipsa acestuia din afară ;

- adaug și faptul psihologic că, după 23 August, după ce a avut un rol în acest act, Pichi se considera ca obligat să rămână în luptă politică și să reprezinte puteri proprii.

Niciodată nu am crezut că politica pe care o face Pichi îl va duce la acte care să-l aducă în fața justiției. Când combatteam ceea ce făcea o făceam cu respectul că, un om capabil se iese într-o agitație neconstructivă, în vizite și conversații, în loc să producă în cadrul unei activități constructive.

Nu am avut nici un smetec, niciodată în nimic din ceea ce a făcut și nici nu am dorit să am. I-am arătat lui Pichi preistenie, fără nici un angajament sau orientare politică de felul celei practicate de el.

Am mers pe o linie de muncă pozitivă, loial și corect față de regimul care mi-a încredințat un post de lucru și am înțeles și înțeleg să adăncesc această legătură, fără nici un echivoc, dorind să muncesc cinstit și corect, acolo unde voi fi așa cum am declarat Dlui Secretar General Bunaciu.

Ar fi nedrept să fiu aruncat într-o tabără cu care nu am avut de-a face și în care nu am ce căuta ; doresc să-mi închin viața și munca, poporului pe care l-am slujit și până acum în mod devotat, cinstit și cu respectarea legilorării.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și o semnez propriu.

/ss/ Neamtu Octavian

26 August 1947,

25 Aug - 1947
00800

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neamțu G. Octavian, de ani 36, născut în Caransebeș, județul Soverin, anul 1910, luna Decembrie, ziua 6, fiul lui Gheorghe și al Elisabetei, căsătorit cu Elena, născ. Gavrilescu, copii nu am, de profesie profesor, în prezent directorul Fundației Regele Mihai I. serviciul militar satisfăcut, cu gradul caporal T.R., la centrul de instrucție A.O.G. condamnat nu am fost, ultimul domiciliu Str. D. Draghiescu, 9, declar următoarele:

Sunt fiu de învățător, atât tatăl cât și mama mea au fost învățători, în orașul Caransebeș, în care m'am născut și eu. Am o soră, mai tânără ca mine. Ambii copii ne-am dedicat aceleiași cariere: suntem ca și părinții noștri, profesori secundari. Mama a murit.

Am făcut liceul în orașul natal, Caransebeș, am fost premiat în toate clasele; am fost trimis de liceu la concursurile Tinerimii Române și am fost premiat și acolo, cu premiul II pe țară în clasa VII de liceu.

Am venit la universitate în București. Am studiat filosofia, cu specialitatea principală sociologia; am fost premiant al facultății de filosofie. Mă-am luat dessemena-licența în drept.-

Am lucrat în Universitate cu hotărârea unui tânăr care, deși venit din provincie, trebuie să învețe temeinic și să fie la înălțimea pregătirii celor care au studiat în Capitală. Priveam spre colegii mei care au învățat în Capitală ca spre niște favorizați, care pleacă mai ușor la drum decât noi cei veniți din provincie fără să fi avut în nici un fel contactul cu Capitală, și cu viața ei intelectuală.-

În 1931, la terminarea studiilor universitare, amme după examenul de licență pe care l-am trecut cu D. Prof. Gusti, am fost invitat de D. Prof. Gusti la cercetările monografice, care urmau a se face în Basarabia, în osuana

...//...

Carnova din județul Orhei.

Am acceptat această invitație, drept urmare, am luat parte la un număr de ședințe pregătitoare, prezidate de D. Prof. D. Gusti, în sala Seminarului de Sociologie de la Universitate. Luam parte la aceste ședințe: asistenții Dlui D. Gusti - G. Vlădescu-Răcoasa, Mircea Vulcănescu, Traian Herseni, A.H. Stahl,, precum și "monografiștii", adică acei care urmau să lucreze pe teren. Cei mai mulți dintre aceștia au făcut de atunci cariere strălucite în știință și în viața publică: H.D. Corășganu, R. Gressia, Anton Golopenția, Mircea Manolescu.-

Era pentru mine o cinste să fim invitat la aceste ședințe și la aceste lucrări.-

În acest cadru l-am cunoscut și pe Victor Pogoneanu și pe N.N. Popescu.-

Când veneam la ședințe nu cunoșteam încă pe nimeni în afară de asistenții în a căror seminarii lucrasem, cu rezultate excelente, G. Vlădescu Răcoasa, Mircea Vulcănescu și H.H. Stahl. (H.H. Stahl, licențiat în drept, asistent la filosofie, catedra de sociologie, dăduse în aceeași sesiune licența în filosofie, deodată cu mine, ceace ne-a apropiat).

Priveam destul de stângher, în singurătatea mea această lume nouă, pe care o stămam, fiindcă reprezenta cariera pentru care mă pregăteam.-

Victor Pogoneanu mă privea și el, cum mi-a mărturisit mai târziu, ca pe un om nou printre "monografiștii" care se cunoștea din lucrările făcute în anii dinainte. Eram aproape singurul "monografist" nou, cu un aer destul de timid, între atâtea oameni care erau legați între ei de amintiri și lucrări comune.

Ne-am apropiat totuși, vârsta: Pogoneanu și eu mine aminteam de aceeași vârstă, ceilalți erau mai mari ca noi.

La cercetările monografice am lucrat în aceeași echipă. Aci eram ne-am împrietenit. Victor Pogoneanu era o fire caldă, plăcută și pentru cei de care se atășa, o fire apropiată, față de alții dintr-o anumită poză, el manifesta o an umită receală mai mult căutate decât reală.-

În această epocă stă începutul prieteniei noastre făcute din amintiri comune, de muncă și de veselie tănărăască.

Nu cred, ca în această epocă, să fi fost vreodată între noi vre-o discuție de ordin politic.

Știam însă că, Victor Pogoneanu este un fervent adept al societății națiunilor și că militaște pentru această idee, în cadrul grupării universitare pentru societatea națiunilor.

Aceasta poziția socială a lui Victor Pogoneanu mi-a fost confirmată și în epocă ce a urmat campaniei monografice dela Craiova, prin faptul că, mai ales prin stăruința lui Pogoneanu s'au organizat o serie de conferințe, ⁸² din acestea grupări, conferințe care s'au ținut în cadrul restrâns al Bibliotecii seminarului de Sociologie, al cărui bibliotecar fusesea numit după lucrările cu bune rezultate.

Orientarea democratică a lui Victor Pogoneanu era ilustrată pentru noi și în urma unui studiu al său publicat în arhiva pentru știință și reformă socială, intitulat "Criza Capitalismului".

În această vreme 1932-1933, în atmosfera plină de preocupări politice a vremii, am pășit și eu în arenă, întorcându-mă împreună cu un prieten al meu care a murit, amare E. Horeșcu, o Gazeta din care au apărut 8 sau 9 numere intitulată "Dreapta". După nume ea însemna o gazetă naționalistă în sensul obșnuit al vremii, Cuzistă sau Legionară, dar nu era nici una nici alta; Ea era antisemită și nici nu susținea Garda de Fier, ci le combatea. Presa Cuzistă și Presa Legionară, atacău deopotrivă "Dreapta", considerând această gazetă ca o publicație venită să abată studențimea dela ceea ce Cuziții respectivi Legionarii socoteau orientare cea adevărată.-

Dar, eu nu mergeam nici pe drumul lui A.C. Cuza, nici pe drumul lui C. Codreanu.

Când am venit în București cu sentimentele de acasă, cu orientarea socială a părinților mei invitați, cu amintirile timplarului la care am lucrat în anii de școală în vacanță și care îmi citea din Marx, am mers la Clubul Socialist Celertarist în Sala Sărdan și apoi din Str. Calomfirescu unde am cunoscut pe Stefan Voitec. Aceasta s'a petrecut în anii 1928-1929 și până în 1930.

Am lucrat acolo mai bine de un an de zile, colaborând și la ziarul "Proletarul" al acestei grup socialiste, legăturile cu Dl. Stefan Voitec le-am continuat și în scris prin corespondență și am păstrat cu Stefan Voitec o legătură strânsă și mai târziu.-

Dar, în acea epocă, aveam 20 de ani, nu vedeam înaltăvirea internațională a evenimentelor și a relațiilor Societății umane, și credeam că, studiul limitat al starilor naționale și rezolvarea lor adecuată este posibilă; de aceea prin "Dreapta" propovăduiam, părăsirea partidarilor

politice, în favoarea unei acțiuni de cercetare socială, care să aducă soluții bune de aplicat prin politică.

În acest spirit, când m'am petrecut în zilele doli Atelierele Grivița, Gazeta Noastră "Dreapta" a lăsat de partea muncitorilor; de aceea, "Dreapta" a combătut Cuzismul și Fascismul; de aceea, printre redactorii ei se număra Harry Brauner, evreu; de aceea, "Dreapta" a fost atacată de Fascismul din România.

Ba la un moment dat, în mod violent, Mihail Polihroniade, în "AXA", m'a atacat spunând că aș fi franc-mason; ceea ce era cu totul nădevarat; nu am fost și nu sunt franc-mason.

Dar, aceasta a fost un episod "politic" pe care mi l'am repetat niciodată.

Am fost bibliotecarul seminarului de Sociologie, apoi, am făcut armata și în Octombrie - Noiembrie 1934 am fost chemat de D. Prof. Gusti la Fundația Regele Mihai I. (pe atunci Fundația Principele Carol) - ca inspector în acea instituție, ceea ce am și primit.

În epoca aceasta, 1932 - 1934. mă vedeam des cu Pogoneanu, în ocaziunile vieții studentești (petreceri, prietenii comune, etc.), dar și pentru discuțiunile corespunzătoare preocupărilor vremii. El nu era în total de acord cu poziția "Dreptei". Fiindcă, intransigent și intolerant, cum era încă de pe atunci, nu era de acord să se amestece cu ceea ce el numea "politica studentească", deși "Dreapta" era împotriva amestecului studenților în politică. Apoi, convingerile lui mergeau spre Societatea Națiunilor și spre concepția ei generală politică.

La propunerea lui Pogoneanu am concursat la o bursă a Grupării Universitare pentru Societatea Națiunilor și am obținut un premiu, care consta într-o călătorie de cincisprezece zile la Geneva. Am făcut această călătorie împreună cu Emil Galian, iar la Geneva am întâlnit pe Petre Comarnescu. La Geneva am asistat la congresul Federației Internaționale Universitare pentru Societatea Națiunilor, într-o atmosferă de tineri care și dădeau multă importanță, fără ca lucrările să aibă vre-un conținut real. M'am folosit de călătorie ca să vizitez Muzeul și împrejurimi; era primul meu drum în străinătate.

Pogoneanu în acest timp, se dedicase carierei di-

plomatice pe care a dorit-o mereu. Biblioteca lui era consacrată aproape în întregime acestor probleme: Relații internaționale. Iubea și stătea această carieră; în ea vedea studiul cel mai avansat al politicii. Considera pe diplomat ca omul prin excelență chemat a avea o menire politică. Pogoneanu era convins, încă de pe atunci, că dacă politică ar fi condusă de diplomați de carieră, lucrurile ar merge mult mai bine în lume. S'a pregătit pentru această carieră și a intrat în mod strălucit, prin concurs.

Făcea parte din grupul celor cinci fii fauriseră un cult din Nicolae Titulescu. Deaceia, încă dela început, grupul spre care s'a orientat Pogoneanu cuprindea pe: Savel Rădulescu, C. Vișofanu, Al. Crețeanu, Ion Christu, iar dintre cei tineri Niculescu Buzoști, Brutus Coste, Gică Anastasiu.

În anii care au urmat, adică după 1934, l-am văzut mai puțin pe Pogoneanu. Era absorbit de "cariera" lui, iar eu voiam să mă dovedesc folositor la Fundația Regele Mihai I. (pe atunci Fundația Culturală Regală "Principele Carol"), unde lucram cu Dl. Prof. D. Gusti.

Nu însemnase că, în această vreme nu eram prieten cu Pogoneanu, dar, el avea alte prieteni de lucru și activitate comună, în o altă lume. El lucra în "diplomatie", iar eu mă întorsesem la preoți, învățători, țărani, studenți. Poate, adeseori, în înșănțarea "carierii". Pichi privea cu un zâmbet de neînțelegere ceea ce mă preocupă; iar eu la rândul meu eram mirat de admirația, exagerată după mine, cu care Pichi se dedica idealului de viață al "carierii".

Din această vreme am reținut faptul - comunicat în confesiunea de am făcut lui Secretar General Bunaciu - că, Pogoneanu a făcut parte dintr'unul din comitetele de redacție al revistei "Rânduiala", care se orienta spre dreapta legionară. Pogoneanu a motivat prezența sa acolo prin faptul că socotește această revistă ca o revistă de cultură generală nu ca o publicație politică; este adevărat că, mi-a fost multă vreme Pichi a și părăsit această publicație.

În vara 1936 sau 1937, Pogoneanu a făcut o vizită în satul Leșu, din județul Mășud, unde lucram cu o echipă studențescă. Cu această ocazie a văzut cât de constructivă era munca noastră și cât de serioase ideile ei, și în urmă a avut mereu o opinie bună, în discuțiuni și, după 23 August 1944, și la Minister despre ceea ce se face la Fundația Regele Mihai I.

În această epocă nu este de semnalat nici o idee politică dominantă în "poziția" lui Pichi, în afară poate de o ușoară atitudine critică față de Regele Carol II., îndeosebi în privința vieții lui particulare. Cred că în această era și influența familiei, Pichi era foarte legat de opinia familiei sale - dna Pogonceanu purtând o afecțiune deosebită R.S. Regina Maria Elena.

Apoi, Pichi a plecat "în post" în străinătate: Berlin, Stockholm și a călătorit și în alte Capitale.

Aveam vești ocazional, dela cunoscuți; nu ne prea scriam; el este leneș la scris, eu deasemenea.

Eu lucram cu devotament și pasiune la Fundația Regele Mihai I; era visul meu: muncă socială pentru cei mulți, și o școală de muncă pozitivă, cu scop înalt social, pentru tineret. Am făcut tot ce era nevoie: am împachetat cărți, am făcut concepte de adrese, am condus școli pregătitoare, am îngrijit cărți, am lucrat pe teren, cu un cuvânt m'am identificat cu această muncă, pe care am văzut-o ca scopul împlinit al vieții mele.-

Am ferit-o de amestecul politicii de partid; am ferit-o de amestecul legionar și nu am acceptat nici înglobarea ei în formațiunea Frontului Renașterii Naționale, care avea aspectul unui partid fascist.

Îmi amintesc de faptul că, în 1937 și 1938 și 1939 am chemat la această activitate, ca și o cunoaștea pe Miron R. Paraschivescu, scriitor comunist, care a scris elogios despre ea în "Timpul", gazeta care era atunci gazeta cea mai avansată la noi. Deasemenea în acea vreme, în "Era Nouă", revistă de stânga d. Stefan Voicu a scris elogios despre munca noastră.-

Apoi, sunt nevoit să amintesc și faptul că aici și-au pățit gâsl teren de muncă nestingerită, și prin grija mea de a-i feri de neplăceri, tineri comunisti ca: Miron Constantinescu, Mircea Tîrîșag, C. Pavel, Stefan Popescu și alții. Aceștia atitudine au avut și față de medicii evrei din echipele studențești, sau față de D. Hary Brauner, când a fost în mijlocul nostru, ori a fost amenințat. Amintesc acestea numai ca o însușire a unor atitudini care pentru mine erau normale, dar la timpul ăsta fost nevoie de curaj ca să le împlinesc.

În 1939, activitatea Fundației Regale Mihai I. se suspendă în cea mai mare parte a ei. Profesorul Gasti pleacă de la conducere; eu sunt considerat "omul lui" și sunt pus "pe linie moartă". Rămân totuși în Fundație, ¹⁸⁰⁶foști rar de tot.

Pichi Pogoneanu era în București. L-am văzut în această vreme de câteva ori. Lucra la Minister la Cabinetul Dlui Ministru Gafencu. Într-o zi, era în Martie - April 1940 mi-a comunicat propunerea să plec la Berlin, în calitate de corespondent al ziarului "Timpul". Mi-a surâs această propunere: "Timpul" era un ziar de prestigiu și de tîmță; linia lui era serioasă; nu era angajat în nici o aventură politică. Am primit propunerea, am luat contact cu Mircea Grigorescu, Redactorul Gazetei, și la începutul lunii Mai am plecat la Berlin.

Am sosit în Berlin în dimineața zilei de 10 Mai 1940; în aceeași dimineață armatele hitleriste inundau Belgia și Olanda. Mi-am început de îndată activitate.-

Pichi era și el în post la Berlin, reîntors de câteva zile, înaintea mea.-

M'am consultat adeseori cu el în privința telegramelor, dar a părăsit Berlinul curând după sosirea mea. Am lucrat mult și cu zel, telegramele mele telefonate seară de seară erau primite la redacție în București - așa mi s'a spus la reîntoarcere - ca niște documente rare și obiective. Nu am folosit nici o singură dată materialul pus la dispoziție de propaganda germană; la aceea epocă, telegramele mele erau singurele care prezentau posibilități politice europene și nu glorificau victoriile hitleriste; sunt singurul care, la acea epocă am arătat că victoria armatelor germane stă în slăbiciunea adversarului găsit nepregătit și că gradul de dezvoltare militară al hitleriştilor va putea fi atins și de aliați. Astfel concepute multe telegrame ale mele nu au putut apare. Dar ceea ce a apărut este concludent.

În August 1940, după retrocedarea Basarabiei și după plecarea D-lui Gafencu de la Minister, am refuzat să primesc a lucra pentru altă gazetă, cum mi se facuseră făgăduieli și am părăsit Berlinul, revenind în țară.-

În țară, nimeni reluat locul la Fundația Regală Mihai I și am fost angajat redactor la "Timpul", redactând "situația internațională", în același spirit ca și telegra-

mele mele din Berlin.

Precizez că, nu am cunoscut personal și nu am vorbit cu D.Gafencu decât, odată la plecarea spre ⁰⁹⁸⁰ ~~0980~~ și încodată la sosirea dela Berlin și în ambele cazuri ~~con~~ vorbirile au avut un caracter de "Prezentare", fără nici un caracter politic. Nu am mai văzut altădată pe D.Gafencu și nici nu am avut vre'o legătură cu el.

În timpul care a urmat, 1940 - 1941, a fost la Fundația Regele Mihai I., mereu "pe linie moartă", și la "Timpul" unde lucram foarte conștiincios.-

Cu legiunea nu am avut legături și nici nu le-am dorit. Cunoșteam pe mulți din șefii ei, dar nu am dorit legătura cu ei. Am făcut apel la unul din ei, Constantin Stoicanescu, o singură dată, ca să vin în ajutorul unui om lovit pe nedrept, anume ca să ajut pe Profesorul Găști, care fusese terorizat de legionari. Nu eram și nu am fost niciodată legionar, și nu am aprobat nici odată politica și faptele lor.

În această vreme, Pichi Pogoneanu era în Minister. Boala, pe care i-o constatasem încă dela Berlin făcea progrese. Când ne vedeam aproape nu vorbeam altceva decât despre boala lui, era preocupat de ea și cautam să-l încurajez dându-i ca exemplu pe Mama nea care, suferind de o boală ce s'a manifestat la fel, a dat dovadă de un curaj unic, găsindu-și mulțumirea în viața de familie.-

În rarele ocazii în care discutăm politica, atât eu cât și Pichi, ne manifestăm convingerea, ca și la Berlin, că, până la urmă, armatele germane vor fi zdrobite de aliați. Pichi în această vreme era "incântat" de "talentul" meu de gazetar pentru chestiuni de politică externă.-

În 1941, după căderea legionarilor, căutându-se un director nou pentru Fundația Regele Mihai I., susținut de Prof.I.Simionescu și de Prof. D.Găști, care făceau parte din Consiliul Fundațiilor Regale, am fost însărcinat cu conducerea ei, ca Director - delegat, motivându-se că aș fi încă prea tânăr ca să fiu director titular.-

Am găsit instituția într'o stare totală de părăginare și m'am consacrat cu pasiune ca s'o consolidez. A fost extrem de greu : orice solicitare a mea era contracarată de servituți politice pe care nu le puteam accepta. Atunci datorită unui prieten comun, anume Dl.C.Sabin Făgețel, un

am către 60 de ani, am primit sprigina Generalului Pichi Vasiliu, care, în această chestiune - cum am spus și Dlui Sene General Bunciu - a ajutat Fundația Regelui Mihai I. numai ca s'o ajute, fără a cere nici un contraserviciu politic, dimpotrivă spunând: "Să nu vă amestecați în politică; vă va de treaba voastră. Am să văd eu cum e scot la capăt cu Mareșalul".

Am lucrat mult la Fundația Regelui Mihai I. nu am amestecat-o cu politica. Revistele noastre nu au comentat războiul; "Albina" nu a publicat nici o poezie a "Mareșalului"; Congresul Caminilor Culturale ținut în Octombrie 1943 la Craiova, a fost o glorificare a M.S. Regelui Mihai I; după cuvântarea ce am rostit acolo mulți mi-au spus că se mira cum am avut curajul să vorbesc numai de M.S. Regele.-

În toamna anului 1942 d. Al. Budanță mi-a făcut cunoscut că trebuie să se stabilească o legătură între Fundația și Ministerul Propagandei, fiindcă altfel va fi ori înglobată în acest Minister ori desființată. După discuțiuni a propus să fiu numit director în Ministerul Propagandei și în acest mod, lucrând și în Minister și la Fundație, să se realizeze legătura dorită.-

Am început luat contact cu D. Mareșal al Curții Majestății Sale Regelui, d. Ion Moesonyi-Stârcea, i-am comunicat acestea și mi-a spus că trebuie să accept, "deoarece nu voim să dăm în acest moment impresia că suntem în conflict cu Antonescu".

În cadrul Ministerului am căutat să abat întreaga activitate a direcției propagandei spre chestiuni culturale care-mi plăceau și pe care le pricepeam: am organizat "Săptămâna culturală bănteană" și "Săptămâna Olteniei", am inițiat colecții de cărți literare, și am lăsat chestiunile politice pe seama celor care le făcuseră și până aci, fapt care a provocat dese conflicte între mine și conducătorii departamentului.

Nici în această epocă nu l-am văzut decât rar pe Pichi. De câte ori ne vedeam îmi atrăgea atențiunea "Că mi te bagă în chestii politice. Toți cei care fac o vor păți. Ascultă-mă pe mine".

Nu știam că face aluzie la acțiuni care se pregăteau, nu mi-a destăinuit nici odată nimic. Știam că lucrează mult în Minister, îndeosebi cu D. Niculescu-Buzăgeți. Cum îl știam

foarte gales și mândru de activitatea lui și cum știam că-și face un punct de onoare și o calitate caracteristică și necesară carierei din "diplomatie", mă obișnuisem de mult să nu-l întreb nimic din activitatea lui "diplomatică".

L-am văzut într-o seară acasă la mine, doborât de cansoasă pe colegii mei de redacție: Mircea Grigorescu, Ganeș Corăscu, G. Ionescu, Badea Marinescu, Miron R. Paraschivescu, spunând că apreciază ziarul "Timpul".

L-am revăzut apoi în timpul evacuării la Snagov, unde era evacuat cu Ministerul de Externe. Am mers la Snagov rugat de D. Prof. D. Gusti, care dorea informațiuni în legătură cu scoaterea unui pașaport.

Pichi părea în mijlocul unei activități febrile, înconjurat de colegii săi de Minister, pe care, pe unul din ei, atunci îi vedeam pentru prima dată: Camil Demetrescu, Cecilia Ionescu, Florin Roșu, Emil Lazărescu, Carmen Lazărescu și poate și alții pe care nu i-am reținut.

Tot pentru d. Gusti a venit odată Pichi la locul nostru de evacuare la Grivina. Nu s'au discutat chestiuni politice, dar incidentul, cu un aer destul de misterios, Pichi profesează evenimente importante apropiate. "Tuturora ni s'a părut că, așa ca de obicei, Pichi "face pe misteriosul", "își dă importanță" și ne tratează ca pe niște oameni care nu sunt chemați a sunaște "secretele zeilor".

Acest lucru mi s'a supărat, deoarece nu doream să cunosc lucrurile considerate de alții ca secrete.-

Dar, în aceeași vară, la 23 August 1944 s'au produs răsturnări decisive, iar cele ce s'au spus ulterior au arătat că și Pichi a avut un rol în pregătirea și în desfășurarea celor petrecute.-

O povestire a acestor lucruri și evenimente Pichi nu mi-a făcut-o nici până azi, și nu am insistat și nici măcar nu i-am cerut s'a facă, lăsând ca asta să se producă atunci când va voi el.-

Această-mi este declarația pe care o susțin și seamănă propriu, urmând a fi continuată.

ss. Octavian Neamtu.

25 August 1947.

DECLARAȚIE

26. Iul. - 1967

00810

Subsemnatul NEAMTU G. OCTAVIAN, în continuare declar următoarele:

Înainte de a merge mai departe, amintindu-mi o întrebare pusă de D. Secretar General Bunciu, precizez următoarele referitor la relațiile dintre mine și Palat.

Deși lucrez din 1934 la Fundația Regelui Mihai I. relațiile mele cu Palatul au fost extrem de rare, mai rare chiar decât era obligatoriu față de funcțiunea pe care o îndeplinesc din 1941 încoace. Astfel: pe timpul domniei Regelui Carol II, edică din 1934 și până la abdicarea sa nu am vorbit cu Regele Carol II. nici o singură dată, nu am avut nici o audiență, toate relațiile cu Palatul erau purtate exclusiv de Prof. D. Gusti, iar în timpul absenței sale de Sinaia la Bucuța, Ap. D. Gulea sau D. C. Bunu, care aveau delegație de audiență; decând am fost numit ca director delegat și apoi ca director titular (1945) am fost primit de Majestatea Sa numai de două ori, odată ca director delegat (1942 sau 1943) în audiență comună și cu ceilalți directori de Fundații și odată ca director titular, pentru buget în Mai 1946. Nu cunosc pe nimeni din cercurile Palatului, în afară de d. Mareșalul Regelui la care am fost numai în rare ocasiuni și numai pentru chestiuni de serviciu. Tot așa am cunoscut și pe d. Ion Mocsonyi Stărcesă când era Mareșal al Curții M. S. Regelui, și tot numai pentru chestiuni de serviciu; când am vorbit pentru întâia oară cu d. Mocsonyi Stărcesă, chemat de Dna. în chestiuni de serviciu, la încheierea audienței am spus: "Dați-mi voie să vă spun că avem câteva cunoștințe comune: Pichi Pogoneanu, Bratus Coste, Titu Pogoneanu". Mi-a răspuns: "Dai lui pare bine".

În cursul activității mele la Fundația Regelui Mihai I. d. Mocsonyi Stărcesă susținea activitatea mea față de încercările D-lui D. Caracostea, care era Director General al Uniunii Fundațiilor Regale, de a hitleriza și activitatea noastră, cum a făcut cu Revista Fundațiilor Regale pe care o conduce el (D. Caracostea). Aceasta a dus la legea din 13 Mai 1944, care a desființat Uniunea Fundațiilor Regale și a contopit Fundația Regală pentru literatură și artă cu Fundația

Regele Mihai I; această contopire a durat până la 16 Iunie 1945, când cele două Fundații s'au desprins din nou.-

În prezent sunt director numai la Fundația Regele Mihai I.-

Continui acum povestirea făcută în declarația anterioară.

Ne aflăm după 23 August, 1944. Eu eram directorul Fundației Regele Mihai I., care înglobase /prin legea din 13 Mai 1944) și Fundația pentru literatură și artă, și aveam enorm de mult de lucru.-

Printre primele măsuri ce au luat a fost să schimb și să îndrept ce stricase d. Caracostea. Am redat Revistei Fundațiilor Regele Comitetul ei de direcție și am încredințat din nou redactarea ei dlui Camil Petrescu și dlui Petre Cornănescu; am chemat la conducerea editurii pe d. Prof. Tudor Vianu, actualul ambasador al României la Belgrad; am reînființat premiile pentru scriitorii tineri, etc. Eram absorbit de această muncă, și o împlineam cu drag.

Pichi Pogoneanu era directorul presei și informațiilor în Ministerul Afacerilor Străine, în care se înglobase fostul Minister al Propagandei, desființat. Fundația Regele Mihai I. depindea de acest Minister și de această direcție a presei și informațiilor.-

Intr-o dimineață, prin Septembrie - Octombrie 1944, Pichi m'a chemat la el la Direcție, care funcționa în Palatul Ugir, și mi-a cerut, din partea Ministerului, să demisionez din postul de director al Propagandei și să mă dedic exclusiv Fundației Regele Mihai I. Am primit aceasta cu cea mai mare bucurie; dorința mea era să dezvolt o activitate socială și culturală cu aceea dela Fundație, nu o activitate administrativă ori politică într'un departament.

Pichi Pogoneanu a mărit și subvenția pentru Fundația Regele Mihai I., subvenție care era luată în bugetul Direcției Presei și Informațiilor din Ministerul Afacerilor Străine, situație, desigur, provizorie, până la trecerea noastră în bugetul Ministerului de Finanțe, unde figurăm cu subvențiile noastre.

În această epocă Pichi era extrem de ocupat; locuia chiar la Minister, chiar în camera în care-și avea biroul. Nu l-am prea văzut în această vreme.-

Ocaziunile în care am mers la dânsul sunt următoarele; - Odată am fost rugat să stăruie pe lângă Pichi să accep-

te ca d. Alex. Bădăuț să-și dea demisia din Minister ca să nu fie epurat. Pichi a protestat: "Să nu vii la mine cu asemenea intervenții. Eu vreau să știu de Bădăuț. Trebuie să fie epurat." Am statuit, dar fără succes. Ulterior am intervenit pentru d. Bădăuț și alții prieteni ai săi, care erau și prietenii lui Pichi (Busdugan, Filotti, Dragu) și astfel Bădăuț a' a acceptat. -

- Altădată, am mers la Pichi pentru ziarul "Ecoul" care urma să fie suspendat ori suprînat. Am susținut "Ecoul" ca pe singurul ziar care, în epoca dictaturii antonesciene, a avut un ton de reținere clară și de pregătire a opiniei publice în vederea schimbărilor care urmau să se producă și care prin "Mersul războiului", prin "situația internațională" prin "chemările" sale, ca și prin articolele sale, era un ziar cu atitudine favorabilă rușilor de alianță cu germania hitleristă. Pichi mi a primit nici această cerere a mea, pe care am repetat-o, motivând că totuși el consideră pe Mircea Grigorescu, directorul "Ecoului", ca un om interesat și de veniturile pe care i le aducea gazeta. "Dealtfel, a adăugat Pichi, nici nu aş putea face nimic. Suspendarea "Ecoului" mi e cerută de mine ci de N. Carandino și de foștii redactori ai "Ecoului". Pichi făcea aluzie la d. G. Macoveanu care era în comisiunea respectivă. În încheiere Pichi a adăugat: "Nici nu aş putea face nimic; se opune partidul comunist." -

- Un alt demers, de astă dată telefonic, am făcut la Pichi, tot în rastiagul 1944-45, în impropurarea urmatoare: un demers, făcut împotriva mea de niște funcționari concediați de mine dela Fundație, mă pusese în situația de a fi ridicat și dus la Prefectura sau la lagărul dela cazarma "Tudor Vladimirescu". Am chemat pe Pichi la telefon acasă și i-am spus situația în care mă aflu. Era pe vremea în care d. H. Panescu era Ministru al Afacerilor Interne. În urma demersurilor făcute de Pichi - mi-a spus că a vorbit cu d. Ministru Dăncăescu și cu d. Bălăceanu, care era la cancelaria Palatului. În urma acestor demersuri, d. Director Macolescu (așa cred că se numea) dela Prefectura Poliției a chemat la telefon pe agentul care venise la mine. Am rămas pe loc la birou, am mers după masa la Prefectura și am dat acolo o declarație în care am arătat că nu am făcut nici odată, nici o politică și mai ales că nu am fost niciodată legionar, nici năcar simpatizant. -

În vremea aceasta contact personal cu Pichi nu am prea avut; el era mereu cu cercul său de prieteni și de colaboratori dela Ministerul Afacerilor Străine, în deosebi cu G.Niculescu-Buzeghi, Camil Demetrescu, Cecilia Sorescu, Emil Lăzărescu. Nu-mi părea curios acest lucru. Pichi avea nevoie ca să fie mereu cineva cu dânsul, din cauza stării sănătății sale; boala era rea, mersul tot mai defectuos și mai greu. Socotam că acesta e și motivul pentru care câte unul din cei arătați (Camil Demetrescu, Emil Lăzărescu, Florin Roia) adeseori rămânneau și peste noapte la dânsul. Telefonând la Pichi îi găsisem acolo; el răspundea la telefon.

Am mers și eu cu Pichi adeseori la croitor, la bărbier, după cumpărături; deasemeni, i-am împrumutat foarte-foarte des automobilul de care dispunea la Fundația Regelui Mihai I. Toate acestea le făceam cu drag, ca pentru un prieten bun, care are nevoie de ajutorul prietenilor săi, pe care și el i-ar ajuta la nevoie.

Din punct de vedere politic în această vreme Pichi era în întregime alături de G.Niculescu Buzeghi, pe care-l iubea ca prieten și îl stima ca diplomat. Ori de câte ori pomenea de G.Niculescu Buzeghi spunea: "Este un om foarte bine". Deasemeni, cred că se vedea în această epocă cu D.C. Vișoianu și Pavel Rădulescu. Știu aceasta, adică pot afirma aceasta, bazat pe faptul că uneori când îmi cerea sfatul și eu mă eram în situația de a i-o putea da imediat, spunea: "Fă cumva, fiindcă trebuie să-l văd neapărat pe Vișoianu" sau altădată, "trebuie să merg neapărat la Pavel."

Eu mi-a spus nici odată ce amuse vorbește cu el; odată, doar l-am rugat să-mi vorbească despre mine lui Pavel Rădulescu, despre care știam că este în termeni foarte amici cu d. Mareșal Negel, ca d. Mareșal Negel să nu deneghere tuturor demnităților ce se fac împotriva mea de funcționarii concediați de mine.

La 16 Iunie 1945, am fost numit director titular al Fundației Regelui Mihai I. Numirea mea s'a făcut la propunerea D-lui Ministru Lucreția Pătrășcanu, de care depinde, conform legii, Fundația Regelui Mihai I. Nu cunoșteam personal pe d. Ministru Pătrășcanu; l-am cunoscut personal abia după ce am fost numit. Cred că d. Ministru Pătrășcanu mă cunoștea dela prietenii comuni Dg. Lena Constante și d. N. Brauner și cred că numirea mea își avea justificarea în împrejurările ca cele

următoare: atitudinea mea clară din timpul dictaturilor, ca care nu am simpatizat; ajutorul dat de mine multor oameni de stânga cunoscuți, ajutor dat fără ezitare și cu riscuri mari personale din partea mea: am intervenit pentru Traian Selmaru, am ajutat pe G. Ivașcu, am ajutat mult pe Aurel Bănuș, am făcut servicii mari inginerului V. Borsan, membru de partid, am avut în trecut (1934-1935) o activitate atitudine negociatoare în chestiuni care priveau pe H. Brauner și l-am ajutat într-o împrejurare foarte grea în vara 1944; n'am oferit să las sub adăpostirea mea un membru marcant al partidului comunist, al cărui nume mi mi s'a comunicat și nici nu am insistat să mi se comunice (Solicitarea mi s'a făcut prin d. ing. H. Zilber în 1944 primăvara); nu am hitlerizat în nici un fel Fundația Regele Mihai I; am restituit curvătura dela Craiova, manifestare clară în favoarea H. S. Regelui, care simboliza pentru toată lumea opunerea față de hitlerism; munca devotată și consacrată exclusiv Fundației Regele Mihai I., adică satelor și țărânilor și dusă într'un spirit democratic și progresist; ajutorul dat unor oameni orientați spre stânga, precum Stanciu Stoian, Ion Berca, Iorgu Stoian, etc. etc. - celiace reprezenta un stat de serviciu bogat și clar, și în care se poate adăoga scrisorile mele la "Timpul" și "Ecoul", cum ajutorul dat în timpul legionarilor D-lui Prof. Tudor Vianu, și alte multe fapte, pe care mi-e greu să le amintesc, fiindcă m-am făcut cu gândul să le citez vreodată și nici nu credem că voi ajunge în situația de a le pune în apărarea mea. -

Am fost foarte bucurat de munca ce mi s'a făcut; ea înseamnă pentru mine împlinirea unei aspirații de muncă. Faptul că ea mi s'a făcut de guvernul democratic al epocii de după 6 Martie 1945 constituia pentru mine o obligație morală, pe care am înțeles s'a respect. -

Si am lucrat în acest spirit. Nu am lăsat să pătrundă în lucrările Fundației nici un țără, nici în provincie, nimic împotriva guvernului și am luptat cu tact, cu răbdare, dar continuu să aduc această activitate, așa de răspândită pe toată suprafața țării, spre linia cerută de vremuri și de guvernul țării. Nu este o muncă ușoară să realizezi această lucrare, într-o activitate care înglobează sute de preoți, învățători, țărani și chiar uni, pe care Fundația este nevoită să-i primească așa cum sunt și cărora trebuie să le comunice țelurile ei și spiritul ei. Pot afirma însă

00815

că s'a făcut enorm în acest sens și că eu eram pe acest drum. Unde au fost ezitări sau gregeli din partea mea, aceasta mi poartea din alt motiv decât grija de a mi strica o operă în care mai ales tactul și răbdarea puteau fi utile.-

Programul de editură pe care l-am întocmit cu d. Tudor Vianu a fost prezintă și el de acest spirit.- La constituirea organismelor județene ale Fundației au fost aleși președinți domnii prefecți ai județelor, iar din partea Fundației am păstrat la conducerea treburilor județene numai oameni cu care domnii prefecți erau dispuși să lucreze; în foarte multe cazuri domnii prefecți au păstrat chiar pe vechii colaboratori ai Fundației, fiindcă mi li s'au putut imputa gregeli împotriva spiritului progresist și democratic.

În acest spirit lucram și în această atmosferă deosebită, orientată în sensul regimului democratic, când s'a produs faptul de care sunt învinovați azi, fără să am nici o vină, fiindcă Pichi mi mi-a spus ce face, și m'a pus într-o situație rea:

Într-o convorbire, pe care o situez în toamna din 1945, Pichi mi-a spus că el crede că va avea o percheziție și că ar vrea să pună în siguranță unele materiale privind actul dela 23 August și că s'a gândit că le lasă câteva zile la mine. "Poate - a spus Pichi - odată voi scrie și eu cu Bunești o istorie a lui 23 August și atunci eș vrea ca aceste documente să fie la noi". I-am răspuns că mi cred minorit să aduc acest material la mine și i-am arătat că eu însumi - după cum, de altfel, știa - am avut percheziții (în legătură cu niște pretinse materiale de captură germană, ce s'ar afla la mine; lucrul s'a dovedit a nu fi adevărat), și sunt mereu denunțat de funcționarii concediați.

Atunci Pichi² mi-a spus că "dacă va putea (el Pichi) mi-l va aduce la mine. Totuși, după câteva zile dela această convorbire, Pichi a venit la mine cu nașina sa, mi s'a dat jos, am egit eu la el în Strada și mi-a spus că vrea să lase un geamantan la mine. Geamantanul a fost dat jos din nașină de sofer (Stefan), căruia i-am spus să-l pună în hall-ul locuinței mele din Str. Br. Drăgulescu, 9, unde ne aflam, și unde locuiesc și azi.-

Ampra datei când s'au petrecut cele de mai sus am avut unele ezitări, în cursul declarațiilor mele; ele au următoarea explicație: dacă mi s'ar fi produs cele ce s'au

intâmpiat cu Fichi, nu m'ag fi gândit poate nici odată la această chestiune, care nu era prezentă în nici un fel în memoria mea, în cursul discuțiilor cu D. Consilierii Mădăscu am putut rectifica date și modul cum s'am petrecut lucrările.

Resping însă în mod hotărât și acum afirmația lui Fichi despre faptul că eu ag fi cunoscut vreodată conținutul valizei ce a lăsat la mine. Afirm în mod clar că nici odată nu am cunoscut conținutul valizei lăsată de Fichi la mine, nici măcar din spusele lui Fichi, neam din vâsate; valiza a rămas acolo unde a fost pusă de gofer, până când a fost ridicată, după câteva zile, tot de gofer.

Nu știu care este activitatea lui Fichi în această epocă, după plecarea lui din Ministerul Afacerilor Străine. Cua am arstat, el în această vreme el era în contact permanent mai ales cu colaboratorii săi din Minister. În toată epocă dela 1945 toamna și până în prezent, ocaziunile în care eu m'am văzut cu el au fost rare, iar în ultimul timp, din toamna 1946 și până azi celar foarte rare, din imposibilitatea de a comunica: nici eu nici el numai avem noșini, iar distanța dintre noi foarte mare - eu stau în Cotroceni la Școala de război, iar el în Parcul Jilani și în Parcul Filipescu.-

Totuși, ca fapte care, în lumina celor ce le cunosc azi ar putea avea o semnificație, relates următoarele, fără să am certitudinea că voi fi în stare să le pun în ordine cronologică, dar relatrările vor fi exacte:

- După conferința de pace, când s'a întors delegația de experți, Fichi mi-a spus că ar dori să vadă pe D.H. Zilber și pe d. Golopenția, care făcuseră parte din tehnicienii delegației române și care sunt prizonieri ai noștri. Atunci am convocat la mine la masă pe cei arătați, precum și pe d.H. Brauner, cred că și pe d.B. Georgescu dela Institutul de Statistică. Masa a decurs amical, fără discuțiuni politice. Despre Paris s'a vorbit în general d.Zilber elogiind contribuția D-lui Golopenția, iar d.Golopenția spunând cuvinte foarte bune despre activitatea D-lui Zilber. Nu știu dacă în particular Fichi le-a cerut și alte informațiuni despre lucrări sau persoane.-

În toamna 1946 - iarăși spun date după memoriul și după cercetările vor dovedi că a fost în alt moment rog să fim crezut că nu am avut intenția de a mi spune lucrurile exact - în toamna 1946 așadar, am fost anunțat, într'o dini-

neastă, de Dg. Soreescu actuala domnă Victor Fogoreanu, că Pichi va veni după masa la mine. Nici odată Pichi nu s'a amănajat în acest mod la mine; obiceiul telefonic, dg. Soreescu nu fusese nici odată la mine, în nici o chestiune.

După masa Pichi a venit la mine, am deschis eu, căci servitoare nu aveam. L-am prins și mi-a spus că a venit la mine mi-a stat pentru mine și pentru că are de discutat niște chestiuni de afaceri cu d. Ion Moceanu Stărcu, care mi voia să-l viziteze acasă și atunci al (Pichi) s'a gândit să vie la mine. Mi-a părut ciudată chestiunea, dar am am cerut explicații. Curând a sunat cineva și am sosit, pe rând, mi se pare, d. Ing. Radu Buzzești și D. Camil Demetrescu. Cred că pe d. Inginer Buzzești l-am cunoscut atunci, primindu-l la ușa. Apoi am văzut trecând pe stradă pe d. Stărcu, cu dg. Soreescu, am ieșit în stradă și i-am strigat (Allo! Allo! Aici!) am intrat, am schimbat câteva vorbe convenționale și apoi Pichi mi-a cerut să pun patofonul (pickup), mi-a spus că dănași doresc să discute niște chestiuni care mi mă privesc, cauze afaceri și că mă roagă să nu mă supăr, dar să-l las singuri, să închid ușa și să stau în calitate de cameră cu Dg. Soreescu. Nici din toate acestea mi-ai convenea, dar eram pus în fața unui fapt împlinit. Am luat în celelalte camere cu Dg. Soreescu am jucat cărți. Nu știu ce s'a discutat; nu am auzit nici o singură vorbă. Încă de a pleca de la mine, am fost chemați înăuntru eu și dg. Soreescu; le-am oferit câte o felie de cozonac; s'am schimbat iarăși câteva vorbe convenționale și am plecat.

A doua zi dimineața am fost vizitat de cineva care spunea că vine de la circumscripție pentru fișa de imobil; nu aveam fișa de imobil, deoarece proprietarul nu era acasă. Dar cel care venise s'a mulțumit să știe cine stă la parter, adică era vorba despre mine. Am pus această în legătură cu vizita din ajun a lui Pichi.

Faptul acesta m'a speriat, dar m'a și bucurat deoarece aveam un motiv temeinic ca să-i pun în vedere lui Pichi să nu mai facă așa ceva, fiindcă nu voiam să dau ocazia la nici un fel de suspiciuni pe seama mea. Deaceia, telefonic am chemat la mine la birou pe d. Camil Demetrescu și l-am rugat să pună în vedere lui Pichi toate acestea, ca să nu mi se creeze, fără motiv, o situație neplăcută. "Nu știu

ce vorbiți și ce discutați - am spus - și nici nu mă privește. Cred că sunt preții. Dar modul acesta de a proceda da de bătut și ne vreau să am neplăceri". d.Camil Demetrescu a răspuns: "Am să-l comunic lui Pichi, dar să știți că nu ai nici un motiv de îngrijorare, nu e nimic nepermis (sau compromițător, nu rețin exact termenul folosit de d.Camil Demetrescu)".

Totuși, Pichi a repetat această întâlnire a ba cu cei arătați în ziua următoare, sau după o zi, nu știu exact. Nici de astădată nu am asistat nici o clipă la convorbiri. Mai mult, de astădată, ca să nu fiu deranjat de agonizantul picnagului am cerut voo proprietarului să stau într'o garsoniera liberă a sa, situată tot în parter, dar desprinsă printr'un hall și două uși de locuința mea. - La plecare i-am condus până la poartă și ne-am desprinsit, fără cea mai mică aluzie la ceea ce am vorbit. -

Repetarea acestui lucru care nu mi-a plăcut m'a îndispus și m'a îngrijorat. Deaceia, am rugat pe prietenul nostru comun d.N.N.Popescu să-l comunice lui Pichi părerea mea că eu nu am voo să accept asemenea vizite și că îl rog să nu mă mai pună în asemenea situații, deși - așa cum spunea Pichi - este vorba de afaceri comerciale ale d-lui Ion Stărcu - Mocsonyi și de nimic altceva. Nu știu dacă d.Popescu a transmis sau nu acestor, dar nici o asemenea vizită nu s'a mai repetat.

Dealtfel, și din cauza comunicățiilor grele nu ne-am mai văzut decât rar.

După mutarea sa în Palatul Stirbey Pichi m'a chemat odată la el.

Remintesc aici că, la un moment dat și anume prin vara-toamna lui 1946, când lui Pichi i s'a reînchiziționat o cameră, el a luat hotărârea, împreună cu familia sa să se mute în Str. Arn. Louis Blank, la unchiul său, și să închirieze casa din Parcul Jilani. Atunci, Pichi m'a rugat ca, pentru un timp, să-l adăpostesc la mine. Fără să-l refuz - ceea ce data fiind prietenia dintre noi, nu aș fi putut face în niciun caz, i-am arătat că locuința mea nu este convenabilă pentru el care are nevoie de atâtea îngrijiri.

Ulterior m'a anunțat că nu mai e nevoie să facă apel la mine, deoarece va locui în Palatul Stirbey, unde va fi găzduit de d.Niculescu-Buzăgești. -

Acolo m'a chemat într'o dimineață și mi-a spus că s'a logodit și se va căsători cu Dp. Sorescu. I-am spus că mă

bucură aceasta și că sunt sigur că viața de căsătorit îi va face bine.-

Curând după aceasta s'a căsătorit. Am existat la căsătorie în casa prietenului nostru com. d. Dr. Dorin Iliescu.

După câteva zile n'a chemat Pichi din nou și mi-a spus că dorește să se sfătuiască cu mine cu privire la situația lui materială. Îmi dădeam seama că are greutăți materiale. Am crezut că dorește să-i ofer un post la Fundație. Mi-a spus că nici mi se gândește la așa ceva, că mergea să-mi cauzeze greutăți, el fiind o persoană cunoscută ca ostilă guvernului și dată fiind prietenia lui cu d. Niculescu Buzeghi. Am mai propus să roage pe d. Pavel Radulescu, sau pe d. Crețeanu de la Banca Românească, pe care știam că-i cunoaște, ori pe d. Vișoianu, dar mi-a spus că se jensează să le ceară un asemenea serviciu și că poate va obține un post în cadrul întreprinderilor D-lui Ion Moceanu Stăroca, deoarece cred că s'a și realizat, fiindcă ulterior n'a rugat să stăruie pe lângă prietenul nostru d. Ing. Zilber să se aprobe cererea de împrumut prezentată la CEC de d. Stăroca. "Spune-i a spus Pichi - că îmi face mie un serviciu dacă se aprobă împrumutul acesta". Data fiind situația sănătății lui Pichi toți căutam să-l ajutăm și ne păream rău că se încăpăținează într-o atitudine de opoziție fără nici un rost și fără nici o justificare.

Apoi l-am revăzut înainte de a pleca și el și eu în vacanța de Crăciun. El pleca împreună cu soția sa la Bulci la d. Stăroca, cu la Caransebeș la tatăl și la sora mea. Pichi n'a chemat ca să-mi ceară magina pentru gard.

La întoarcerea din vacanță l-am văzut din nou; era bine dispus, sănătatea se ameliorase; stătea la sora lui și la unchiul său în Str. Arh. Louis Blank, 19. Ne-am bucurat mult că arată bine și am comunicat aceasta și prietenilor comuni, ocazional, Dlui Golopenția, Brauner, N. N. Popescu.

În Str. Arh. Louis Blank, ne-am văzut rar. Eu eram extrem de ocupat la birou, nu aveam mijloc de transport și eram foarte preocupat de problemele vieții mele personale, fiind în pragul căsătoriei. Căsătoria mea s'a petrecut în condițiuni grele, deoarece acest fapt mi-a reținut luni de zile toată atențiunea. La 4 Iunie 1947 m'am căsătorit; apoi la 30 Iunie, 1947 mi-am trecut doctoratul în filosofie.

Aceste două acte mi-am ocupat toată viața și toate preocupările în tot cursul anului 1946/1947.

03820

După căsătorie și după doctorat Pichi m'a chemat adeseori la telefon, dorind să ne vedem. Am avut conversații de ordin amical, fără discuțiuni de ordin politic. El știa că eu am mers tot mai mult pe linia legăturilor tot mai adânci cu Guvernul, iar eu știam că el se afla în opoziție cu Guvernul, de aceea, și unul și altul am evitat subiectele de natură a sublinia deosebiriile dintre noi.

Amintesc din ocaziunile în care am văzut pe Pichi în cursul verii și primăverii 1947, următoarele:

Odată am mers eu la el ca să-l vizitez la întoarcerea din vacanța de Crăciun, fără conversații politice;

Odată m'a chemat el ca să mă roage să intervin, prin prietenul nostru d.H.Brauner, ca d.Ar.Pop să fie primit de către d.Ministru Pătrășcanu, privitor la o nedreptate care se făcea unui client al d-lui Av.Pop;

Altădată m'a chemat ca să intervin în favoarea nepoatei sale, fiica soriei lui Pichi, Viorica, ce se afla la studii în Elveția, ca să se bucure de avantajul de schimb acordat studenților români din străinătate. În această chestiune Pichi m'a chemat de multe ori la telefon și cred de două trei ori la el acasă. Vizitele mele erau foarte scurte.-

Altădată am fost invitat de Sora lui Pichi, Doa Ana Bădulescu Pogoneanu, la o după masă literară, cu mulți invitați, unde s'au citit poezii. Erau de față: Pichi, Ana, Lia Pogoneanu-mă, Sisi Pogoneanu, Ana Gheorgheșescu-Vanis, o poetă și traducătoare italiană, Gicu Barbul, Sandu Taigara Samircag, o vară a lui Pichi, soră cu d.Mitica Popescu, etc.

Într-o altă ocaziune, am mers eu la Pichi spre a-l ruga ca, dacă cîncește pe cineva, să intervie pentru mine la Soc.de Asigurări "Națională" sau la Banca Românească (de care depinde Soc.Națională), ca să primesc un post acolo, locul modest de la Fundație fiindu-mi insuficient, cum sunt acum căsătorit.-

Precizez că postul mi-a fost propus de d.Mihai Pop, director la fabrica de ciment Fieni, prieten al meu; și deosemena, precizez că, prin prietenul meu d.H.Brauner; am cerut și am primit încuviințarea d-lui Ministru Pătrășcanu, ca să pot funcționa și acolo.

Pichi mi-a spus că va interveni ocașional la d. George Cărtărescu și apoi mi-a telefonat și mai târziu mi-a spus și verbal că a vorbit și crede că voi primi postul so-

licitat. In epoca in care s'a produs deţinerea mea, urma ca eu să fac, in acest scop, un stagiu de practică la Soc. de Asigurări "Agricola".

In această epocă (primăvara 1946 şi vara 1947) la Pichi întâlneam in mod obişnuit pe : Camil Demetrescu, Florin Roiu, Dali Georgescu, de două ori pe Rici Rillard, odată pe d. Cicu Barbuli de trei sau patru ori pe d. Inginer Budeşti odată pleca dala Pichi, in momentul in care am sosit eu la Pichi, d. Melboarne dala misiunea americană; de câteva ori pe d. Av. Dorin Iliescu, odată sau de două ori pe d. Av. Pop, chemat de Pichi in legătură cu rechiziţionarea casei lui din Parcul Jiamu, chestiune care a determinat atunci şi chemarea mea la el.

In prezenţa mea ei nu au discutat politica nici odată. Dealtfel, in general, ori eu plecam când veneau ei, ori ei plecau la soacirea mea. Incidental ei vorbeau despre chestiuni de serviciu, despre casele şi colegii din Ministerul de Externe pe care nu-i cunosc, chestiuni indiferente, la care nu eram atent, şi la care nu participam.

Din această vreme reţin unele afirmaţiuni ale lui Pichi care in vederea unele poziţii politice ale lui, fără a putea preciza când anume au fost pronunţate; când îmi amintesc de martorii conversaţiilor le voi cita.

Când l-am întrebat odată dacă face parte din Partidul Naţional-Tărănesc (Maniu) mi-a spus că nu, dar că el (Pichi) preţueşte mult pe d. Maniu pe care-l consideră un om politic de seamă. Deasemenea, a adăugat, că faptul că d. Niculescu Buzoşti s'a înscris mi însemnat că este şi el înscris. "De altfel, a adăugat răsând, ce mă mai întreb ? Şti că eu nu fac politica".

Altădată, după plecarea lui din Ministerul Afacerilor Externe, mi-a spus că a avut o conversaţie cu d. Tătărescu in care i-a comunicat părerile sale politice deosebite de ale D-lui Tătărescu.

Discuţia am deschis-o eu, întrebându-l de ce a plecat din Minister şi spunându-i că eu cred că era mai bine să rămână la cariera lui şi să lucreze in cadrul regimului şi cu Guvernul.

Mi mi-a relatat conversaţia in amănunt, mi-a spus doar că a spus dlui Tătărescu că el (Pichi) e de acord să rămână in Minister, dar că nu înţelege să-şi schimbe părerile

politice pe care d. Tătărescu le cunoaște. Mi-a mai spus că apoi și-a adunat colaboratorii și le-a comunicat că va pleca. Am spus: "Cred că mai era nevoie și de asta? De ce să ai un aer provocator?" Pichi a răspuns că el așa înțelege să procedeze.

Am considerat că, închei data, Pichi "își dă importanță și că bravează numai de dragul de a face frândă.--

Altfel, aceasta în mai multe ocazii, când întâmplător era vorba de chestiuni politice, Pichi își exprima convingerea că un conflict între puterile Anglo-americane și U.R.S.S. va izbucni în mod cert. În aceste ocazii Pichi preciza chiar și date, după el, probabil când ar fi să se producă conflictul: primăvara spunea - "până în vară", vara spunea "până în toamnă", etc.--

Cred că a fost ultima noastră convorbire (luni sau Marti) înainte de arestarea lui, adică la 4 sau 5 August, 1947. Eram la el, unde se afla și d-rul Tiberiu Ionescu. Provocat de d-rul Tiberiu Ionescu, Pichi a spus că el rămâne convins că vom avea conflict și că este inevitabil conflictul, dar că discuțiile ocazionale de Planul Marshall au darul să mai amâne acest conflict inevitabil.

Atunci am combătut punctul său de vedere, spunându-i că face foarte rău că se agită de asemenea idei, în loc să lucreze constructiv așa cum ar putea-o face cu darurile și pregătirea sa, i-am spus că toate aceste agitații politice provocate de d. Maniu sunt un rău pentru țară și pentru oameni care se pierd în închisori, în loc să lucreze; i-am spus că țara are nevoie de oameni cu adevărat capabili pentru muncă, nu pentru agitații sterile; și am mai spus că "d. Maniu nu avea decât să-și facă singur cu o dactilografă protestele, și trebuia să lase oamenii în pace".

Mi-a răspuns că nici nu mai discută cu mine, că ea adoptat limbajul "Scanteii" și că el nu-i de părerea mea, care să conducă - a zis el - după proverbul "capul plecat, sabia nu-l taie".

Când era vorba despre conflictul care "se va produce" dar nu se producea, Pichi o punea ori pe seama pregătirilor anglo-americane neîncheiate de ordin militar, ori pe seama curentelor de opinie, încă deosebite, din U.S.A.; spunea că opinia publică americană are o evoluție lentă, dar că el e convins că se merge spre conflict.--

In politica internă Pichi protesta împotriva a ceea ce el considera tendința imperială a partidului comunist de a decide în toate chestiunile, de orice ordin fără a ține seama de alte opinii.

Pe această linie de gândire și atitudine politică se afla Pichi. Lucruri mai precise nu pot comunica fiindcă lucruri mai precise nu cunosc, aceste chestiuni nu intră în ordinea preocupărilor mele și nici nu am căutat să le cunosc mai deaproape.

Cred că atitudinea lui Pichi are, așa cum am caracterizat-o și în fața Dlui secretar general BUNACIU, următoarele caractere și următoarea esențială calitate :

- Credința lui Pichi în restul "Carierii" și al oamenilor din carieră ca să opună ; de aceea și grupul de oameni cu care a rămas legat în deosebit activitatea lui ;

- formația lui Pichi de democrație genevească " spiritul genevei " care l-a legat de ceea ce azi se numește " democrație de tip occidental " .-

Atașamentul lui prieten față de G. Niculescu Bănești pe care a înțeles că îl reprezintă și în lipsa acestuia din urmă ;

- adăug și faptul psihologic că, după 23 August, după ce a avut un rol în acest act, Pichi se considera ca obligat să rămână în luptă politică și să reprezinte puteri proprii.

Niciodată nu am crezut că politica pe care o face Pichi îl va duce la acte care să-l aducă în fața justiției. Când combatem ceea ce făcea o făceam cu respectul că, un om capabil se iredese într-o agitație neconstructivă, în vizite și conversații, în loc să producă în cadrul unei activități constructive.

Nu am avut nici un amestec, niciodată în nimic din ceea ce a făcut și nici nu am dorit să am. I-am arătat lui Pichi pretenție, fără nici un angajament sau orientare politică de felul celei practicate de el.

Am mers pe o linie de muncă pozitivă, loial și corect față de regimul care mi-a incredințat un post de lucru și am înțeles și înțeleg să adâncesc această legătură, fără nici un echivoc, dorind să muncesc cinstit și corect, acolo unde voi fi pe așa cum am declarat Dlui Secretar General Bunaciu.

Ar fi nedrept să fiu aruncat într-o tabără cu care nu am avut de-a face și în care nu am ce căuta ; doresc să-mi închin viața și munca, poporului pe care l-am slujit și până acum în mod devotat, cinstit și cu respectarea legilorării.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și o scum propriu.

/ss/ Neamtu Octavian

26 August 1947,

27 Aug - 1947

00824

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neamtu Gh. Octavian, declar în continuare următoarele :

În ziua de 25 August a.e. pe când treceam prin fața celulei mele, am zis către d. ing. Radu Buzesti " Ce mai faci, nu te-am văzut de loc azi " mi-a răspuns : " ce să fac ? Am dormit " Apoi am zis : " Ce mai faci " D. Ing. Buzesti mi-a răspuns : " Ce să fie " Stii că Sisi Dna Pogoneanu / a mai făcut una boacăna " C Ce spune ? am întrebat . D Ing. Buzesti mi-a răspuns : " A spus că spus că ne-am întâlnit atunci la Dta cu Ionel / Stărescu / "-

Dl. Buzesti față de aerul meu mirat a zis : " Stii atunci - am venit noi într'o după amiază la Dna . Atunci am zis " Da, da. Spune-mi te rog când a fost ? " - stiu și eu " - mi-a răspuns Dl. Buzesti - " Cred că era prin Septembrie Octombrie " .-

- " Da- am adăugat eu " dar în ce an " ?

Dl. Buzesti mi-a răspuns : " anul trecut " .- Am insistat : " 1946 ? " - iar d. Buzesti a spus : " Da " .

Conversația s'a terminat aici.-

Precizez că despre această întâlnire a lui Piehî cu prietenii săi la mine, ca și despre împrejurările în care ea s'a produs și despre neametele mele total în această chestiune, am vorbit pe larg Dnei. Cecilia Rădulescu Pogoneanu și am relatat și în scris în declarația mea din 25 și 26 August a.e., din proprie inițiativă - Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și o semnez propriu.-

/ss/ Octavian Neamtu

27 August 1947.-

144

27. Aug - 1947 00825

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neamtu Octavian, în continuare
declar următoarele :

Față de precizările cerute de Dl. Consilier
Rădăseu, privitor la cuprinsul declarațiilor mele
anterioare, adaug următoarele :

-Priector la atitudinea lui Pichi Pogoneanu
față de guvern, ce era o atitudine de desaprobare, Pichi
considera guvernul ca aservit sovietelor " Tu nu vezi
că nu se face nimic decât așa cum cer rușii" zicea el,
în acest mod el manifesta ostilitatea sa față de guvern.
Sănătescu au greșit în politică lăsând posibilitate par-
tidului comunist să ia rol conducător în politică.
" A fost o alegere greșită" spunea Pichi despre genera-
lul Sănătescu. Am comunicat acest Dlui Secretar General
BUNACIU.-

- Ca și în epoca dinaintea de 23 August, Pichi
manifesta adeseori un aer " misterios" al omului care
știe mai mult decât spune, și care nu poate spune tot
ce știe. În discuțiuni zicea : " Am eu informațiile
mele " " Stiu eu mai bine " Consideram că prin aceasta
ori face sluzie la publicații străine din care se infor-
mează, ori la oamenii cu care se vede și cu care discută
Primes regulat buletinele " Rador" rezervat. Nici pe
acestea nu am avut curiozitatea să le citesc la dânsul
sau în altă parte. Acest aer misterios era accentuat în
deosebi în ultima vreme. Deasemenea, în ultima vreme
manifesta, ca și după 23 August, o anumită adgiditate
sau intoleranță, caracteristică lui, dar accentuată
acum, față de oameni și situații . Am comunicat această
Dlui Secretar General Bunaciu.-

- În ce privește ideea conflictului între pu-
terile anglo-americane și U.R.S.S., în ultima fază,
această idee apărută la Pichi nu numai ca o concluzie
bazată pe o judecată politică a lui, dar și ca o idee
de care se agăța ca de o nevoie sufletească.

II
i Sept 1947

00827

DECLARAȚIE

Subsemnatul Neamțu Octavian, în completarea Declarațiilor mele referitoare și la întrebarea Dlui Consilier Lelădătescu declar următoarele :

Pentru Dl. Pogoneanu ideea conflictului între U.R.S.S. și puterile anglo-americane apărea, în prima fază a vederilor lui, ca o concluzie logică a raporturilor dintre aceste puteri. Într-o fază, recentă, această idee era pentru Dl. Pogoneanu mai mult decât o deducție logică a judecății ce el făcea asupra situației politice și ea ~~apărea~~ apărea ca o idee care era necesară Dlui Pogoneanu în însăși judecata lui generală, în așa măsură că ea era cheia opiniilor lui politice : " Nu se poate ca acest conflict să nu se producă . Nu se produce acum, se va produce în toamnă, sau la primăvara, dar el se va produce. -

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez propriu. -

/ss/ Octavian Neamtu

1 Septembrie 1947. -

Samson Co.

00828

22 Sept - 1947

00829

DECLARAȚIE

Subsemnatul CONSTANTIN TINCU, censul în Ministerul Afacerilor Străine cu serviciul la Subdivizierul Vize-
lor domiciliat în str. Aviator Mireasa Zerileanu 86, născut
în București 9 Iunie 1908 declar următoarele:

1.- Sunt funcționar în M. Af. Străine din anul
1938, am intrat cu gradul de șef de birou prin transfera-
re dela Ministerul de Finanțe, am lucrat la Dir. Conta-
bilității din Ministerul Afacerilor Străine obținând în-
tre timp gradul de șef de secție la 1 Aprilie 1943 am
fost numit pe lângă Leg. Română din Budapesta funcționar
în gradul de șef de secție ; pe data de 1 Mai 1943 am
fost trecut în corpul Consulilor în gradul de Consul II
rămânând în post la Budapesta până la data de 23 August
1944, când am fost internați la început de către unguri
iar apoi în Decembrie 1944, am fost duși în Germania/tot
personalul Legației Române din Budapesta, precum și func-
ționații și personalul fostelor Consulate Române dela
Cluj și Oradea circa 100 de persoane/ și internați în
Silezia în localitatea Obär Schreiberler. Am rămas în
Silezia până în anul 1945, când am fost îmbarcați în tren

În tren am stat timp de circa două luni făcând
următorul traseu. Schreiberlau-Dresda-Risenstein-Suſite-
Regen.-

Dela Regen jumătate din grupul de mai sus am
fost internați într-o școală primară în cătunul Hochbruk

La Hochbruk am rămas până în luna Septembrie
1945, când am fost repatriați prin Lintz-Budapesta-Arad
cu un tren numai cu repatriați români organizat de amer-
cani până la Budapesta, unde ne aștepta o garnitură ro-
mânească care ne-a adus până la Arad.-

La înapoierea în Ministerul Afacerilor Străine am fost repartizat la Biroul Vizelor având ca șef direct pe dl. Consul General CARSTIUC. În Iunie 1946 Dl. CARSTIUC fiind numit consul general la Viena am rămas șeful acestei Subdiviziuni.-

2.- Am cunoscut pe Dl. POGONEANU înainte de plecarea mea la Budapesta Dlui lucând în minister. Raporturile mele cu Dsa au fost de serviciu înainte de plecarea mea la Budapesta. La înapoierea din Germania Dl. POGONEANU nu mai luera în minister. L-am văzut de două ori în legătură cu repararea unei mașini D.K.W mergând la Dlui acasă.-

3.- Cu FLORIN ROIU sunt în raporturi de prietenie. Il caracterizez ca un funcționar foarte bun fiind totdeauna apreciat în minister, ca moralitate este un om cinstit onest, corect în toate relațiunile.-

4.- Niciodată nu mi s'a cerut și nu am dat Dlui POGONEANU sau ROIU nici un fel de document aparținând serviciului meu sau altui serviciu din Minister.-

Nu am văzut, nu am avut și nu am predat nimănui nici un fel de convenție economică.-

Aceasta este declarația pe care o semnez.-

/ss/ C. TINCU

22 IX 1947

23. Sept 1947

00831

DECLARAȚIE

Subsemnatul CONSTANTIN TINCU, consul în Ministerul Afacerilor Străine domiciliat în București str. av. Zeri-lesnu 86 declar următoarele :

1.- În Ministerul Afacerilor Străine ROIU FLORIN ducea o activitatea de convingere și cooptarea anumitor persoane pentru mișcarea de rezistență din care făcea parte.-

Acea activitatea era dusă după părerea subsema-
tului, de către CAMIL DAMETRESCU, BARBU probabil și alții.
Seful pentru care lucrau era POGONEANU.-

2.- La insistențele lui ROIU repetate am fost
convins și înșelându-mi-se buna credință am fost atras să
le fac diferite servicii.-

Astfel ROIU mi-a cerut insistent să-i procur
convenția economică încheiată de guvern la Moscova în
anul 1947. Fiind prieten bun cu dl. Octav Constantinescu
din Ministerul de Finanțe m'am dus la acesta și l-am
rugat să-mi împrumute convenția pentru o jumătate de zi,
afirmându-i că Ministerul Afacerilor Străine, are nevoie
de ea la biroul Păcii. Dl. Constantinescu mi-a dat con-
venția și i-am predat-o lui ROIU. Convenția a fost copiată
ROIU mi-a predat textul înapoi, care mi-a afirmat că o va
duce lui Pogoneanu și apoi Americanilor.-

Mai târziu i-am predat lui Roiu un rezumat sumat
al convențiilor feroviare.-

Alte documente nu i-am mai predat.-

Aceasta imi este declarația pe care o susțin și o
semnez.-

/ss/ C. TINCU

23 SEPTEMBRIE 1947.-

21 Sept - 1947

00832

PROCES - VERBAL

de confruntare.

Astăzi 25 Septembrie 1947, noi Inspector general Mihălcea Constantin și Inspector Dobre Nicolae, procedând la confruntarea dintre dl. Constantinescu Octav și dl. Tincu Carol, am constatat următoarele :

DL' TINCU CONSTANTIN :

Imi mențin declarația dată la data de 24 Sept. 1947 și precizez următoarele :

La începutul lunii Iulie 1947 am fost la dl. Constantinescu, i-am cerut convenția economică cu U.R. S.S. și mi-a spus că nu mi-o poate da că are nevoie de ea.

Mi-a cerut să-i aduc o adresă oficială, eu am insistat însă spunând că este urgent și că nu o rețin decât 1/2 zi.

Mi-a spus să viu a doua zi dimineață, am venit aproximativ la orele 10, s'a dus în alt birou și mi-a adus-o într'un plic. Nu era nimeni de față când mi-a dat-o.

Când mi-a dat-o mi-a atras atenția că este secretă, să am grijă de ea și să i-o restituți cât mai repede.

În aceeași zi seara i-am adus-o la birou, unde l'am găsit singur și i-am dat-o în același plic. A scos-o și verificat lucrarea și apoi, fără alte discuții în această direcție am plecat.

ss. Insp. Grel Mihălcea.

ss. C. Tincu.

DL CONSTANTINESCU OCTAV :

ss. Insp. Dobre.

Nu recunosc nimic din acuzațiile ce mi se aduc.

ss. Constantinescu Oct.

ss. Insp. Grel Mihălcea.

ss. Insp. Dobre.

M.C.

./.

Drept care am dresat prezentul proces verbal,
spre cele legale.

INSPECTOR GENERAL,
ss. Mihalcea.

INSPECTOR,
ss. M.Dobre.

00834

C.N.S.A.S.

22 Sept 1947

00835

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHAI RADULESCU declar următoarele :

Mi s'a întâmplat de câteva ori să am contact fizic cu persoane de același sex. Faptul își are origina în liceu unde unii dintre colegi "ne jucam" împreună, în vremea când nu avusesem încă relații cu femeile. Pe urmă, timp de câțiva ani, nu am practicat acest obicei. După ce am făcut serviciul militar, în timpul unei concentrări, un camarad, sublocotenent de rezervă m'a găsdut într'o seara în camera lui, după ce petrecusem cu un grup mai mare de camarazi. După plecarea celorlalți ne-am culcat în singurul pat pe care-l avea și am constatat că începe să mă mângâie și să-mi șoptească, ceva.- Nu mi-am dat seama în primul moment ce poate să, fie-pe urmă însă am văzut și m'am apropiat și eu de el. Nu au fost de altfel decât mângâieri și îmbrățișări reciproce, nu întrebuintarea vreunor alte procedee mai precise. După aceea am mai avut ocazia să mă apropii de el de câteva ori, fiindcă am fost destul de lungă vreme mobilizați și am fost chiar pe front împreună.- Avea obiceiul ca în cantonament, unde ne aflam, să vie seara pela mine, să bem ceva împreună și apoi să nu mai pleca, rămânând la mine.-

La București, multă vreme nu am știut de existența unor asemenea practici. Am întâlnit însă odată pe stradă pe bd. Elisabeta, în apropierea locuinței mele- pe un băiat cam de vârsta mea, care mi s'a părut că se uită foarte atent la mine și-mi zâmbește, deși nu-l cunoșteam, ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~. I-am răspuns și eu cu un zâmbet și după ce am trecut mai departe m'am întors și am constatat că și el se întorsese.- Am intrat atunci în vorbă și am mers la un cinematograful din apropiere : în timp ce ședeam alături la cinematograful mi-am putut da seama că presupunerile mele nu mă înșelaseră.-

Pe acest băiat l-am mai întâlnit de câteva ori în oraș acasă la mine nu-l puteam primi fiindcă stau împreună cu părinții și cu fratele meu, la el deasemenea nu se putea, fiindcă după câte îmi spusese era căsătorit.- Il întâlneam de multe ori seara, când mă întorceam acasă-de obicei, în compania altor doi, trei băieți. Mi-am dat seama că era vorba de tineri care făceau această "plimbare" în mod obișnuit, așa cum o fac și anumite femei.- Am cunoscut și eu pe unii dintre dânsi -însă

1-am văzut foarte rar : chiar când îi întâlneam pe stradă - căci era drumul meu obișnuit - evitam de cele mai multe ori să-i întâmpin și să merg cu ei, deoarece avea impresia că sunt foarte cunoscuți și nu voiam să mă compromit în tovarășia lor. Diferite relații de acest gen erau pentru mine trecătoare, și nu constituiau principala mea preocupare : din anul 1943, până în 1946 anul trecut, am fost logodit și mă gândeam foarte serios să mă căsătoresc cât mai curând. Singurul lucru care m'a împiedicat să fac a fost dificultățile materiale și felul puțin favorabil în care părinții mei, din această cauză priveau această ~~cauză~~ căsătorie.-

Pe CAMIL DEMETRESCU l-am cunoscut în luna Septembrie 1946, la Ministerul de Externe unde intrase la 1 August 1946. Această cunoștință a avut un caracter foarte vag până în momentul când a fost repartizat cu serviciul la secția juridică unde CAMIL DEMETRESCU era director. Aceasta s'a întâmplat la jumătatea lunii Octombrie 1946. De atunci înainte, timp de vreo două luni, cât am funcționat în acest serviciu l-am văzut prin natura lucrurilor, în fiecare zi. Am observat după puțină vreme că este foarte atent față de mine și care la adresa mea aprecieri foarte elogioase.- La un moment dat am crezut că această atitudine urmărește un anumit scop : știam din Minister că CAMIL DEMETRESCU este unul dintre colaboratorii fostului Ministru NICULESCU BUZEȘTI și că face parte dintr'un grup constituit din prietenii devotați ai acestuia. Deși nu-mi făcuse nici o aluzie în acest sens, am căutat eu să provoc o discuție, ca să-mă dau seama despre ce este vorba: în cursul unei conversații i-am mărturisit la un moment dat, în mod foarte categoric, că nu vreau să fac nici un fel de politică, că nu am ambiții politice, mai mult chiar, i-am spus că din punct de vedere al ideilor nu mă simt solidă cu clasa burgheză, că ideile mele nu sunt deloc burgheze. A fost surprins de această declarație a mea și mi-a răspuns că din ~~pricina~~ acest punct de vedere el este profund diferit - deoarece îl pasionează politica, pe deoparte, iar pe de altă ~~parte~~ se simte puternic legat de condiția clasei burgheze. Dar a adăugat imediat că aceste lucruri nu au nicio importanță în cazul de față, deoarece el nu urmărește câtuși de puțin să-mi împună ideile lui politice, că eu îl interezes numai ca om, că îi place calitatea inteligenței mele, felul meu de a judeca lucrurile, felul de a vorbi, cunoștințele etc.-

Ocaziunea cu care am devenit cu adevărat prieteni a fost o boală a mea: în iarna trecută am suferit de o gripă

care m'a ținut la pat timp de vreo două săptămâni. ¹⁹⁵⁷ În acest timp CAMIL DEMETRESCU a fost extrem de amabil, a venit aproape în fiecare zi să mă vadă și astfel a cunoscut și pe părinții și pe fratele meu. Cu acest prilej am stat cu el mai mult de vorbă și l-am cunoscut mai bine. Mi-am dat seama în primul rând că e un om foarte singur, foarte izolat, și că suferă mult din această cauză. Nu mi-a făcut mărturisii directe, mai ales la început, fiindcă e un om extrem de discret și de închis în sine, dar am simțit clar că în viața lui e o mare lipsă. Deși vedea ~~multă~~ foarte multă lume, deși eșea foarte mult, era foarte des invitat, și deși avea și o activitate politică în cadrul "grupului său" - în fond, exista în viața lui un gol, care-l lăsa nemulțumit. Explicația nu putea fi decât aceea că nu avusese nicodată o experiență sentimentală mulțumitoare, o "legătură" adevărată. Acest lucru concorda de altfel cu ceea ce auzisem de la alții despre CAMIL DEMETRESCU : se spunea că, deși amabil în afecțiune, este totuși în fond un : ~~saxxon~~ "sălbatesc", și că are câteodată un fel de adorație pentru unii din prietenii lui.-

Așa se întâmplase mai demult cu un coleg din minister, SANDU GHICA pe care eu nu l-am cunoscut și care era de mai mulți ani plecat în Suedia - și așa se întâmpla acum cu BARBUL. Nimeni însă nu spunea și nici nu dădea a înțelege că ar avea relații sexuale cu acești prieteni sau alte relații de acest natură.- Aceste afecțiuni se explicau prin aceea că CAMIL DEMETRESCU își plasa toate sentimentele asupra unor prieteni, în lipsă de alte legături.

Am fost sensibil atât la atenția și amabilitatea pe care mi-a arătat-o CAMIL DEMETRESCU cât și la situația grea în care simteam că se află din punct de vedere lăuntric. Acesta este motivul pentru care m'am apropiat de el și am răspuns prieteniei lui cu prietenie.- Nu mă gândeam că relațiile noastre să ia alt aspect.- Doream numai să-i pot veni în ajutor și să-i pot fi de folos.- Am încercat în primul rând să-i dau mai multă încredere în el, să-l înviorez, să-l determin să ducă o viață mai sănătoasă, căci era un om obosit și blazat.- Am încercat să-l antrenez în preocupările mele : i-am dat să citească și am discutat împreună literatură, am mers împreună la spectacole, am ascultat muzică. Am încercat de asemenea să-l conving să ducă o viață mai sportivă și mai în plin aer ; în iarna trecută am insistat să vină cu mine pe munte să facă, ~~sky~~ sky - dar nu am reușit. În același scop îi propusesem ca în vară această să meargă cu mine la mare.-

Aceasta a fost, fidel de scris, caracterul prieteniei mele cu CAMIL DEMETRESCU. Intr-o zi, cred că în luna Februarie când CAMIL DEMETRESCU se afla la mine, stând de vorbă alături unul de altul, pe un divan, mă mângâia pe mână și am simțit la un moment dat că mă strânge mai puternic. - M'am atins atunci în ochii lui - mi-am dat seama că poate fi între noi o apropiere fizică, la care nu mă gândisem niciodată până atunci și ne-am îmbrățișat. - După aceea - întraltă zi - ne-am apropiat și mai mult fizic. Ne-am îmbrățișat și ne-am mângâiat unul pe altul până când am juisat amândoi. -

Acest lucru nu l-am repetat decât de puține ori, deoarece ce nu avem decât foarte rare ori ocazia de a fi izolați : în afară de Minister ne vedeam sau la mine, sau la el acasă, și cum adăndoi locuiam împreună cu părinții, era foarte greu să fim în siguranță. -

După ce s'a întâmplat acest lucru, CAMIL DEMETRESCU a devenit și mai deschis cu mine și mi-a făcut confidențe asupra vieții lui intime. Mi-a spus că în domeniul sexual el nu a găsit niciodată adevărată satisfacție - fiindcă în primul rând nici el nu este bine lămurit în ce privește instinctul lui, este atras atât către femei cât și către bărbați, dar însăși această atracție are în ea ceva neclar și imprecis. În al doilea rând, există în el un fel de timiditate, de ezitare de lipsă de încredere în sine - însuși, care-l făcea să nu încerce să iasă efectiv din acest impas. Din această cauză fusese totdeauna foarte rezervat și cu toate că resimțise unele sentimente puternice pentru unele din femei, se menținuse în rezervă față de ele: acest lucru făcea ca în viața lui intimă el să fie profund nemulțumit. -

În ce privește pe SANDU GHICA, nu pot da decât foarte puține detalii, deoarece nu l-am cunoscut niciodată. Tot ce știu despre el știu numai prin CAMIL DEMETRESCU. Era secretar de legați în minister - cam pri de vârsta lui CAMIL DEMETRESCU sau poate ceva mai tânăr - și a fost trimis încă de multă vreme, de acum câțiva ani, în post în Suedia, de unde nu s'a mai întors. Pentru el CAMIL DEMETRESCU resimțise o mare afecțiune, tot așa de mare cum avea acum pentru BARBUL: îmi spunea adesea că îi este foarte dor de el și că, acum câțiva ani, fusese și el în concediu în Suedia, pentru ca să-l vadă. Nu mi-a spus însă niciodată că er fi avut și contact fizic cu el. În ce privește pe Brbul, Camil Demetrescu, îmi mărturisise că ține la el mai mult decât la orice al prieten, însă îmi spusese tot așa de precis că nu a avut cu el niciun contact fizic.

mai mult decât atât, el era confident al lui Barbul în privința relațiilor feminine

ale acestuia, era prieten cu femeile cu care trăia BARBUL și căuta să-i facă servicii în acest domeniu- împăcându-le exemplul lucrurile când Barbul se certase cu vreo femeie. 1839

În Minister, n'am auzit niciodată pe nimeni spunând că CAMIL DEMETRESCU ar fi homosexual. Se spunea despre el numai că are viață intimă foarte "misterioasă" că nu i se cunosc legăturile sau relațiile de breco natură oarecare. Se spunea că dinasceastă pricină e un om închis în sine și nemulțumit.-

Îmi amintesc și că am auzit spunându-se că starea lui s'ar datora faptului că are legături numai cu femei de proastă condiție, cu "profesioniste" și că nu a putut trece niciodată la o legătură mai completă.-

În ce privește activitatea politică a lui CAMIL DEMETRESCU știu că el făcea parte dintr'un grup al colaboratorilor fostului Ministru NICULESCU BUZEȘTI. Despre existența acestui grup am aflat după intrarea mea în Minister de Externe; nu îmi aduc aminte pe cine am auzit vorbind pentru prima oară despre această chestiune- deoarece era un subiect care se discuta foarte des în Minister. Cred că am auzit pentru întâia oară despre acest grup la Direcțiunea Politică, unde am lucrat întâi când am fost în minister, Mă întâlneam adesea în birourile sau pe culoarele Ministerului cu colegii mei- atagiați de legăție din ultima serie- și stăteam de vorbă despre serviciu și despre colegii noștri mai mari din Minister., pe cari, în majoritatea lor, abia atunci îi cunoșteam. Atunci am auzit că există un așa zis "cabinet negru", denumit astfel fiindcă era compis din membrii fostului cabinet NICULESCU BUZEȘTI.-

Dintre aceștia, cei mai importanți fuseseră îndepărtați din minister.: NICULESCU BUZEȘTI el însăși și RADULESCU POGONIANU. Dar mai rămaseră în Minister câțiva dintre cei mai mici în grad: Roșu, Camil Demetrescu, Barbul- și în general lumea se mira că nu fusese îndepărtați și ei.-

În ce privește activitatea lor, nu se știa mare lucru: se știa că fac parte din "opoziție", deci că sunt împotriva actualului regim, și că speră într'o revenire la putere a Ministrului Niculescu- Buzesti. În acest scop, sperau într'o schimbare a conjuncturei politice, internaționale- anume într'o sporire a influenței puterilor occidentale. Mai târziu am aflat că au luat contact direct cu partidul național țărănesc prin aceea că NICULESCU BUZEȘTI aderase la acest partid, candidând la deputat în cadrele sale. Am aflat deasemenea că acesta a fugit în străinătate împreună cu fostul ministru VISIOANU, spre a lua contact cu cercurile de acolo.

00849
In această privință însă avonurile sau contradicții unii spuneau că în străinătate există o unitate între fugarii politici români - Gretzeanu, Gafencu, Buzesti, Visoianu pe ~~altă~~ când alții susțineau că ~~de~~ împotriva există rivalitate între ei, fiecare acționând " pe cont propriu "

Toate aceste lucruri le-am aflat însă prin alții prin ceace se spunea în Minister - și nu prin Camil Demetrescu. -

Cu această lumărisem încă dela început situația mea politică și după aceea n'am avut niciun contact pe acest domeniu. Imi spunea numai că se duce foarte des să-l vadă pe POGONEANU sau pe ROIU în afară de Barbul, pe care-l vedea aproape în fiecare zi. Niciodată însă nu imi spunea ce discutau, ce activitate aveau. Stiu numai că se bucura de evenimentele internaționale care păreau să indice o accentuare a influenței puterilor occidentale în sfera noastră. - Incolo, nu-mi ~~existau~~ comunica absolut nimic și nici eu nu îi ceream niciun detaliu - ceace era fixat, devereme ce imi exprimasem ferm voința, de a nu intra în " grup " Imi amintesc că o singură dată am avut curiozitatea de a-l întreba dacă zvonul care circula în oraș este adevărat - anume dacă Niculescu Buzesti și Visoianu au fugit într'adevăr - în străinătate. Când l-am întrebat, a părut surprins și mi-a spus: " Da? Cine spune asta ? " Mi-am dat seama atunci că nu înțelege să facă niciun fel de confidență politică unui om care, deși prieten, nu-i este colaborator în sferă politică și n'am mai încercat niciodată să aflu nimic dele el în acest domeniu. -

Pe fostul ministru Niculescu Buzesti nu l-am cunoscut niciodată. Pe Rădulescu Pogoneanu l-am ~~vizitat~~ văzut o singură dată, acum mai multi ani, înaintea de intrarea mea în Minister, cred că prin anul 1943 - în casa unor cunoscuți. Pe Roiu l-am cunoscut la Minister unde l-am văzut foarte rar - de două sau trei ori - în chestiuni de serviciu: N'am fost prieten cu el și nu l-am văzut niciodată în afară de Minister. La fel și pe Oprișan - despre care nu auzisem niciodată că ar face parte din acest grup, până când a fost arestat pentru acest motiv. -

Barbul este singurul membru al grupului pe care l-am mai văzut în afară de Minister - ca fiind cel mai bun prieten al lui Camil Demetrescu. Am fost împreună cu el acasă de vre'o două ori, să ascultăm muzică - fiindcă Barbul avea o colecție mare de plăci de gramafon. Cred că Barbul cunoaște exact natura prieteniei dintre Camil Demetrescu și mine deoarece Camil îmi spusese în repetate rânduri că Barbul este omul în care el are cea mai mare încredere și căruia nu-i ascunde nimic.-

În ce privește recrutarea "cadrelor" nu știu ca grupul să fi avut vre'o activitate. Am rămas dimpotrivă cu impresia că erau foarte rezervati, poate fiindcă se temeau să introducă oameni noi în grup, poate fiindcă nu doreau să mărească grupul spre a da mai mare preț activității lor personale. Așa îmi explic că asupra mea de pildă nu au făcut presiuni ca să intru în grup - deși prin intermediul lui Camil Demetrescu ar fi putut să o facă. Erau de altfel și dezorganizați în minister - că șefii lor nu mai făceau parte din cadrele ministerului, iar despre cei care mai rămăseseră toată lumea să aștepta să fie îndepărtați foarte curând. Singurul "plan" în cadrul organizării Ministerului pe care l-am auzit de la Camil Demetrescu a fost că în cazul în care va fi iarăși "la putere", va reface cadrele ministerului dând afară pe toți cei care fuseseră numiți prin articolul 82, adică prin mijloace poltăce.-

Nu știu unde se află în prezent Camil Demetrescu. Ultima oară l-am văzut la Buzeni, unde se afla împreună cu părinții lui, pe data de 25 Iulie. De altfel în ultimile luni - încă din Mai încoace, l-am văzut foarte rar. La începutul lui Mai s'a făcut acasă la el o perchezitie și a fost căutat. Camil Demetrescu se afla atunci la Strejești, la moșia D-nei Ghica, mama prietenului lui Sandu Ghica.-

În urma acestei descinderi a dispărut un timp, temându-se să nu fie din nou căutat. A apărut din nou la sfârșitul lui Iunie sau începutul lui Iulie: într'o zi a revenit la Minister, și mi-a spus că are impresia că nu mai este căutat, că s'a făcut la el numai o perchezitie spre a se căuta documente, și că de aceea a luat hotărârea de "a circula" din nou.-

Mi-a spus că peste câteva zile pleacă la Buzeni cu părinții lui, pentru vre'o lună și dacă voi trece pe acolo să vin să-l văd fără teamă fiindcă nu merge acolo ca să se ascundă ci în vacanță. M'am întrebat ce planuri de vacanță am eu și i-am spus că am concediu în luna August și că vreau să merg pentru 10 zile la Mare.-

mi-a spus că tot pe la începutul lui August intenționează să vină și el la București și că ar vrea să meargă împreună cu mine la Mare.-

În ziua de 25 Iulie am plecat într-o excursie de 3 zile - până la 27 Iulie - pe munte, la trecerea prin Busteni l-am văzut pe Camil Demetrescu, aceasta a fost ultima oară când l-am văzut. Mi-a spus că totul este bine, că vrea să revină în București pe la sfârșitul lui August, dar că nu știe încă precis ziua - și să nu-mi iau concediu până nu vine el, ca să plecăm împreună. Pe urmă n'am mai primit nici un semn de viață de la el. În jurul datei de 10 August am primit un telefon de la mama lui care m'a rugat să trec pe la ei. M'am dus la ei acasă, unde D-na Demetrescu mi-a spus că Camil a fost din nou căutat de Poletie, cu câteva zile mai înainte și că toți prietenii lui politici au fost arestați. Pe el nu l-au găsit, fiindcă nu revenise încă acasă.-

Dată fiind această stare de lucruri, Camil Demetrescu nu mai putea reveni acasă și nici nu mai putea merge cu mine în concediu. Deci să nu-l mai aștept și să plec singur. Mama lui părea extrem de îngrijorată și când am întrebat-o unde este Camil mi-a spus că "nici ea nu știe". Nu am insistat, deoarece mi-am dat seama că chiar dacă știe unde se află fiul ei nu mi-ar spune mine, pe care mă cunoștea atât de puțin și căruia era firesc să nu-i facă asemenea destăinuirii.-

În consecință, mi-am luat în cel mai scurt timp concediu de la Minister și am plecat singur, în ziua de 13 August, la Carmen Sylva la Colonia Simdocatului Ministerului de Externe, unde am stat până la 24 August. În seara de 24 August am revenit în București. În ziua de 25 am trecut pe la Minister ca să-mi iau un avans din salariu, iar în dimineața de 26 August am plecat să-mi termin concediu la unchiul meu, la țară, în apropiere de București în comuna Fundulea Ilfov. De acolo am fost adus la Ministerul de Interne pe data de 3 Sept. 1947.-

Ca locuri probabile unde s'ar putea ascunde Camil Demetrescu, nu pot indica decât numele câtorva prieteni pe care știu că-i frecventa mai des-afară bănește de prietenii lui politici, despre care nu poate fi vorba. Îl vedea destul de sepe pe ION VLAD, NENITESCU, fost ofițer de cavalerie și frate al unui fost coleg al lui CAMIL DEMETRESCU care se află actualmente în străinătate. După câte știu, ION VLAD NENITESCU locuiește pe Bd. Ferdinand-nu-l cunosc însă adresat exactă.-

00843

Alt bun prieten și mi se pare fost coleg de școală al lui CAMIL DEMETRESCU era un domn ERBICEANU / când am fost la Bușteni CAMIL DEMETRESCU mi-a spus că el vizitase la Sinaia /. Nu -l cunosc și nu știu unde locuiește. Stiu că mergea uneori în casa Dlui POULOPOL, fost secretar general al Ministerului Justiției pe care deasemenea nu-l cunosc și nu știu exact unde locuiește. CAMIL DEMETRESCU frecventa deasemenea destul de des pe Dna COLETTI ALEXANDRI, pe care am cunoscut-o o singură dată la DODY GEORGESCU.-

În provincie, decât îl cunosc eu, știu că a fost la Strejești în jud- Vâlcea, la o Domăni GHICA mama lui SANDRU GHICA. Acolo se afla în luna Mai, când am fost căutat de poliție. Stiu că mai mergea uneori și la Buftea, la unii membrii ai familiei Stribey- mi se pare să îi Flondor.-

Accasta este declarația pe care o dau și o semnez propriu.-

/ss/ M Rădulescu,

22 Septembrie 1947.-

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Mihai Rădulescu, atașat de legățiune,
declară următoarele :

L-am cunoscut pe Camil Demetrescu după intrarea mea în Ministerul Afacerilor Interne, la 1 August 1946. La începutul lunii Octombrie 1946 am fost repartizat la secțiunea juridică, unde Camil Demetrescu era director-adjunct și unde am lucrat până la sfârșitul lunii Noembrie - cu care prilej l-am cunoscut mai îndeaproape. Niciodată această cunoștință nu a avut un efect sau un subiect politic. L-am văzut de altfel foarte puțin în afară de minister în tot acest timp cred că până la Crăciun o singură dată. De Crăciun trebuia să mergem împreună pe munte, la o tabără de sky a Ministerului. Înainte de plecare mi-a spus că nu mai poate merge, și după câte știu, a rămas în București, unde l-am revăzut la întoarcere.

În cursul iernii și a primăverii 1947 l-am văzut destul de des, fără ca să-mi comunice ^{înșă} niciodată date precise asupra activității lui politice - date pe care de altfel nici nu le-am cerut. Prietenia noastră a avut un caracter pur personal, și nu a implicat din partea mea nici o legătură cu vreun grup politic.

În primele zile ale lui Mai a.c. mi-a spus că se duce la țară la o doamnă Stoika (pe care nu o cunosc) pentru două zile. Dat fiind că după o săptămână nu revenise încă, m'am interesat la părinții lui cari mi-au spus că se făcuse între timp o perchiziție la domiciliul lor, că fiul lor fusese căutat, că tatăl său declarase că se află la moșia Strejești (cu această ocazie am aflat cu precizie locul unde fusese) și că după aceea îl anunțaseră acolo, de unde plecase. Nu mi-a spus unde anume plecase.

Nu l-am mai văzut după aceea până la începutul lunii Iulie, când a început din nou să circule; a venit la Minister (de unde fusese între timp comprimat) pentru a

pune la punct unele chestiuni de serviciu - și mi-a spus că peste câteva zile pleacă la Bușteni împreună cu părinții lui, dat fiind că are impresia că nu mai este căutat și că în Mai a fost vorba de o simplă percheziție fără urmări, deoarece nu se găsisese nimic compromițător. Mai mult mi-a spus că în luna August, când eu trebuia să-mi iau concediu dela Minister, ar vrea să meargă împreună cu mine la mare unde știa că am intenția să mă duc - și mi-a propus că dacă până atunci trec prin Bușteni, să viu să îl văd.

La 24 Iulie a.e. am făcut o excursie pe munte; am urcat dela Bușteni la Dihamul și apoi m'am înapoiat prin Predeal. La trecerea prin Bușteni, l-am văzut pe Camil Demetrescu care circula în oraș, mi-a spus că persistă în ideea de a merge la mare și îmi va da un semn la sosirea lui în București în primele zile ale lui August. Aceasta a fost ultima dată când l-am văzut.

Intr'una din primele zile ale lui August (nu-mi reamintesc exact ziua, dar cred că era înainte de 10 August am primit un telefon dela părinții lui, cari mi-au spus să trec pe la ei. Când i-am văzut, erau foarte îngrijorați pentru că Camil Demetrescu fusese căutat din nou, imediat după reîntoarcerea lor în București, și prietenii lui mai apropiați fusese arestați. Mi-au spus că nu mai putea fi vorba de proiectul lui de vacanță, în aceste condiții. Nu am insistat să aflu unde se găsește, pentru că părinții lui aveau aerul, față de mine, că nu știu nici ei unde se află și mi-am dat seama că chiar dacă ar fi știut n'ar fi fost dispuși să-mi spună (îi vedeam pentru a doua oară de când îi cunoșteam și mă chemaseră numai ca să-mi comunice chestiunea cu vacanța, pentru ca să nu aștept zadarnic).

La câteva zile după aceea (13 August) am plecat singur la Carmen Sylva, la colonia Ministerului Afacerilor Străine, unde am stat până la 24 August. Am revenit la această dată în București, am trecut pe la Minister în ziua de 25 August spre a-mi lua un acout din salariu, și poi, în ziua de 26 August, am plecat la țară la un unchi al meu, la Fundulea, spre a-mi termina acolo concediul. De acolo am fost ridicat astăzi, 3 Septembrie 1947.

Despre activitatea politică a lui Camil Demetrescu ştiu doar lucruri foarte vagi, care erau curenţi în Ministerul Afacerilor Străine. Stiam că cei cari fuseseră membri ai Cabinetului Ministrului Niculescu - Buzeghi, când acesta era ministru de externe, erau denumiţi "cabinetul negru" fiindcă păstraseră între ei legături şi alcătuiau un "cabinet în ....." în cazul când Niculescu Buzeghi ar fi redevenit ministru de externe. Dintre membri acestui grup, pe dl. Buzeghi nu l-am cunoscut niciodată, pe dl. Pogoneanu l'am văzut o singură dată, acum câţiva ani (cred că înainte de armistiţiul 1944) în casa unor prieteni. Pe dl. Roju nu l'am văzut niciodată în afară de minister, şi chiar în minister foarte rar. Pe dl. Barbul l-am văzut de câteva ori fiind foarte amator de muzică şi având o colecţie de discuri, am ascultat muzică la el de două-trei ori. Afară de Camil Demetrescu este singurul membru al aşa zisului "grup" pe care l'am frecventat fiindcă era cel mai bun prieten al lui Camil Demetrescu.

Dat fiindcă n'am manifestat niciodată intenţia de a pătrunde în acest grup sau măcar de a-i cunoaşte activitatea, nu am fost "iniţiat" în niciun fel în această activitate. Stiu numai că duceau o politică "de opoziţie" dela 6 Martie, decând conducerea Ministerului de Externe se schimba, şi că, prin dl. Buzeghi, luaseră poziţie în favoarea partidului naţional ţărănesc. Afară de aceasta nu am mai aflat decât câteva fapte care erau general cunoscute: plecarea dlor Buzeghi şi Vigoianu în străinătate, de pildă. Nu am luat cunoştinţă de nicio dată concretă asupra activităţii lor: Camil Demetrescu, singurul membru al grupului cu care eram prieten (căci cu Barbul nu aveam decât foarte neînsemnate relaţii) era foarte discret în această privinţă şi n'am căutat nicodată să forţez această discuţie, intrucât nu aveam nici un motiv să o fac şi ţineau chiar ca să nu dea prieteniei noastre pur personale niciun fel de substrat politic.

Aceasta este declaraţia pe care o dau, semnez propriu.

ss. Mihai Rădulescu.

3 Septembrie 1947.

00847

C.N.S.A.S.

24 Sep 1947

00848

DECLARAȚIE

Subsemnatul FLORICA SPIRESCU, funcționară în Ministerul Afacerilor Străine cu gradul de sefă de cabinet, născută în 1909 comuna Predea domiciliată în București Bd. Banu Manta nr 24 declar următoarele:

1.- În cursul anului 1945 apoximativ în luna Iunie, Dl Florin Reiu mi-a adus 3 documente rugându-mă să i le copiez. Documentele mi-au fost aduse în trei date succesive la mine acasă. După câte îmi amintesc cele trei documente aveau un caracter economic. Dl. Reiu mi-a spus că lucrarea este pentru dl. Pogoneanu și că mi-o aduce să o copiez, întrucât contează în discreția mea.-

2.- Dl. Reiu mi-a cerut în numele Dlui Pogoneanu să-i dau în copie documentele sau răspunsul guvernului Român la diferitele proteste ale anglo-americanilor, care se lucrau la cabinet.-

Ca răspuns la aceste cereri am predat Dlui Reiu pentru dl. Pogoneanu următoarele documente:-

a.- Nota Guvernului referitoare la libertatea alegerilor.-

b.- Protocolul dintre Guvernul român și Jugoslav încheiat la Belgrad.-

c.- Convenția dintre Guvernul român și guvernul Bulgar încheiată la Sofia în 1947.-

d.- În plus am mai predat în 1946 un discurs al Dlui Tătărescu ținut la Cameră, Partid sau Presă / nu-mi amintesc conținutul / Deasemenea în primăvara anului 1947, cunoscutul memoriu al Dlui Tătărescu.-

3.- Recunosc că predarea acestor documente constituie o culpă foarte grea cu atât mai mult cu cât

ele trebuiau să ajungă la dl. Pegeneanu, care fusese îndepărtat din M.A.S. și nu avea deci calitatea să ia cunoștință de ele.-

Din discuțiile avute cu dl. Pegeneanu⁰⁰⁸⁴⁹ am dedus că pe Dsa îl interesau aceste documente pentru a urmări activitatea lui Tătărașcu. N'am știut niciodată că aceste documente serveau în realitate unor scopuri subversive de careiau cunoștință abea acum.-

Am făcut totuși greșeala mare de a preda documentele de mai sus pe considerentul unor puternice sentimente de afecțiune și admirație față de dl. Pegeneanu care mi-a fost multă vreme șef.-

4.-Imi amintesc că documentele cu caracter economic pe care le-am copiat acasă și pe care le-am arătat la punct. I al acestei declarații se refereau la livrările de teste felurile în cadrul armistițiului.-

Aceasta imi este declarația pe care o semnez și o susțin.-

/ss/ Florica Spirescu

24 Septembrie 1947.-

00850

C.N.'S.A.'S

DECLARAȚIE

Subsemnatul Nicolae Cârja, născut în anul 1913, Decembrie 3, în Statele Unite, comuna Whitman, Statul West Virginia, jud. Logan, țin să declar următoarele:

Sunt căsătorit cu un copil de doi ani și jumătate, domiciliat în București, str. Alexandru Dobescu Nr. 11, etaj III.

Am funcționat la Serviciul Special de Informații, din anul 1939-1945, având calitatea de translator de 1 engleză și referent politic (gradul agent principal).

În Iunie 1945, am fost epurat. De atunci și până în anul 1946, luna Aprilie, când am fost angajat la "Lido", ca director din partea Misiunii Militare Americane, am fost șomer, fiind întreținut cu multe greutate de către neabosita mea soție, Matilda, care este funcționară la CFR.

Nu mult după epurare, la sfatul soției mele, m'am adresat Dlui Ing. Vidrighin, pe atunci președintele consiliului de administrație al Soc. Astra Vagoane și fost director general al C.F.R.-ului, solicitându-i un post. I-am spus că soția mea este funcționară la CFR, că sunt ardelen, cunosc limba engleză, n'am serviciu și că vreau să muncesc. I-a plăcut aceasta când a auzit că vreau să muncesc, urmând să-mi dea răspunsul peste câteva zile.

Când m'am prezentat a doua oară, mi-a spus să mă duc la fiul său d. Gh. Vidrighin, care e procurist la Soc. Titan-Călan Nadrag.

În ziua următoare m'am dus la dl. Gh. Vidrighin, când am și făcut cunoștință cu dânsul pentru prima dată, asigurându-mă că va vorbi cu d. Rică Georgescu, directorul general al Soc. de petrol "Româno-Americana", din Calea Victoriei Nr. 126, pentru un serviciu de corespondență engleză.

Nu peste mult timp, m'am prezentat la d. Rică Georgescu, care actualmente e plecat la New York, fiind numit în postul de reprezentant general al Soc. Standard Oil din New York (Centrala Soc. Româno-Americana, din București) la Haga. D. Rică m'a pus în contact cu d. Luca, dela direcția personalului. Cum d. Luca mi-a spus că nu are loc vacant pentru mine la București, ci numai la Teleajen, adică la schelele Soc. Româno-Americana, am renunțat.

În toamna aceluiaș an, aproximativ Oct.-Nov., am făcut o cerere de serviciu adresat Misiunii Militare Americane, din str. Otetari. Cum nu aveam cine să mi-i prezinte, m'am dus la d. Vidrighin, pe care îl cunoșteam acum, să-l întreb dacă eventual cunoaște pe cineva ca să intervină la Misiune să mă numească într'un serviciu.

Mi-a răspuns că are pe cumnatul său Alimănișteanu, care lucrează acolo și că va vorbi cu el.

Ducându-mă din nou la dl. Vidrighin, acesta mi-a spus să trec pe la d. Alimănișteanu, cu care a vorbit în prealabil.

M'am prezentat la d. Alimănișteanu cu cererea care a dat-o la personal, după care întorcându-se mi-a spus că nu sunt locuri vacante deocamdată și când vor fi locuri libere mă vor anunța.

Nu m'am mulțumit cu acest răspuns și peste câteva zile m'am dus la d. Vidrighin să-l întreb de ce nu vor să mă primească la Misiune și dânsul mi-a răspuns că nu trebuia să pun în cerere Serviciul unde am lucrat, pentru că acest lucru

inspiră neîncredere americanilor.

Nu m'am mai interesat de cerere, care urma să fie rezolvată favorabil altădată, după cum vou arăta ceva mai târziu. La începutul primăverii anului 1946 sau poate era chiar iarna din cei comprimați din serviciu, precum și cei din alte servicii, ne întâlneam pe Calea Victoriei.

Între timp, unul din aceștia, d. Lascăr zis și Lăzărescu, mi-a făcut propunerea să lucrez pentru decedatul Georgescu, în vederea obținerii de informațiuni din cercurile anglo-americane. I-am spus că nu am legături cu aceste cercuri și nu văd cum aş putea să-mi îndeplinesc o atare misiune. De atunci, nu mi-a mai făcut vreo ofertă.

Apoi, după aceasta am făcut cunoștință tot pe Calea Victoriei, cu dl Stelian Bălănescu, fost comisar șef -cum afirma dânsul- la Siguranță, care era deasemeni epurat.

Întâlnindu-ne în mod obişnuit în plimbările noastre fără rost pe Calea Victoriei, d. Bălănescu ne-a făcut cunoscut că are legături cu un oarecare domn Senti, inspector și colonel de Stat Major și că acesta are intenția să formeze un serviciu de informații pentru d. Mihalache, vice președinte al P.N.T.-ului, asigurându-ne că vom avea perspective mari și că vom fi plătiți.

Am fost prezentați Dlui Senti de către d. Bălănescu mai mulți înși printre care subsemnatul, Elefterescu, Vasilescu, Ciobanu, Dășălescu (prieten cu Elefterescu), Dășălescu Costel, adus de mine, Năstase Nicolae, Stefan Dorobanțu, care se cunoștea mai dinainte cu d. Senti, pe când era la Statul Major, etc.

D. Senti afirmând că este inspector și colonel în M. St. M., precum și administrator al blocului din Piața Rosseti Nr. ..., unde eram adunați, ne-a făcut cunoscut că are intenția de a crea un organ informativ, pentru d. Mihalache, numai din băieți buni, în care scop se înțelegea cu dânsul. Deasemeni d. Senti mai afirma că d. Mihalache nu înțelege să preia inter-nele, fără numirea dânsului ca director general la Siguranță.

Intr'una din seri, am fost prezentați Dlui Mihalache de către d. Senti, la locuința sa din str. Berna Nr. 3.

D. Mihalache ne-a primit cu multă ospitalitate și era chiar măgulit de oferta făcută de d. Senti, căruia d. Mihalache îi spunea d. Ștefănescu sau d. Inspector Ștefănescu. Se cunoș-teau mai dinainte.

D. Senti i-a înfățișat Dlui Mihalache modul cum vor lucra fiecare, adunând material informativ de ordin politic, economic și militar, iar eu care cunosc l. engleză m'am oferit să redactez un buletin de sinteză a situației internaționale săptămânale, în baza auditiilor și comentariilor posturilor de radio streine, în special cele anglo-americane.

D. Mihalache a acceptat această propunere făcută de d. Senti care a mai ținut să adauge că eu cunosc limba engleză. La aceasta d. Mihalache m'a întrebat dacă am legături cu americani. Eu i-am răspuns că nu am. D. Mihalache mi-a spus pe urmă că nu strică să am legături cu Misiunea Americană.

Peste circa o săptămână ne-am intrunit din nou în blocul din Piața Rosseti Nr. 3, uniți cu material alții fără material informativ, iar eu cu buletinul de sinteză a situației internaționale săptămânale, care prezenta evident situația internațională în favoarea anglo-americanilor, ca de pildă ilustrarea situației din Spania, depre care afirmam că regimul franchist spaniol se menține ferm la putere, generalul Franco bucurându-se de sprijinul necondiționat al mișcării falan-

00853

giste și a ofițerimii și în deosebi fiind favorizat de actuala conjunctură internațională, când anglo-americanilor nu le-ar conveni răsturnarea unui regim favorabil lor, cu un altul comunist, fapt ce implicit ar duce la supravegherea liberei treceri a flotei anglo-americane prin Gibraltar.

D. Senti avea deasemeni note și piese dela Statul Major, printre altele ce am putut vedea o hartă germană cu operațiuni militare din timpul războiului trecut, etc.

Ne-am dus iarăși la d. Mihalache, care a frunzărit în fața noastră, cele câteva note informative. Ne-a mulțumit pentru ele.

Înainte de a părăsi locuința, d. Bălănescu a propus dlui Mihalache înființarea unei gărzii personale, propunere la care s'a asociat și d. Senti și încă vreo doi înși. D. Mihalache a spus că aceasta rămâne să o decidă d. Ștefănescu, adică d. Senti.

Tot atunci s'a mai hotărât să avem fieșare câte un nume conspirativ, ca atunci când vorbim cu d. Mihalache, la telefon, să nu fim descoperiți. D. Mihalache a propus cifre, 1, 2, 3, etc. Eu i-am propus într-o altă întrebare ca să mă cheme pe numele de Ardeleanu, ca să știe dinainte când îi aduc buletinul.

Printre alte comentarii ale situației internaționale îmi amintesc că d. Mihalache afirma că "Rugii duc un războiu al vorbelor".

Am mai fost odată câțiva la d. Mihalache, fără d. Senti. De astădată, ne-a primit cu rezervă, nu știu din ce motiv.

După aceasta, m'am prezentat singur la d. Mihalache de vreo două sau trei ori cu buletinul despre care spunea că este bun și util, însă aceasta impune muncă și ca atare trebuie plătit.

De aceea, m'am sfătuit să mă duc la d. Serdici, pentru a aranja această chestiune. I-am dus și dlui Serdici vreo două buletine și la rândul său, mi-a spus că trebuie să vorbească cu d. Mihalache, cașierul general al F.N.T.-ului.

În cele din urmă, d. Serdici, mi-a făcut cunoscut că partidul nu are fonduri și deci nu mă poate plăti.

Am plecat dela d. Serdici, nici pela d. Mihalache nu am fost și cu aceasta nu știu dacă d. Senti și ceilalți au mai fost la d. Mihalache. Nici pela d. Senti nu m'am mai dus.

La cele de mai sus țin să mai adaug că motivul pentru care m'am hotărât să duc personal buletinul la d. Mihalache, era că d. Senti ținea acest buletin la dânsul și-l ducea probabil în altă parte, în timp când lipsea d. Mihalache din Capitală.

În legătură cu plecările Dlui Mihalache în provincie, tot d. Senti afirma că dânsul a sugerat ideea ca să nu se dea la ziar localitatea exactă, așa de exemplu d. Mihalache pleacă la Dobrești, să se amâne Timișoara, etc.

La formarea acestui grup informativ, ni s'a dat asigurări din partea dlui Mihalache, prin d. Senti că vom fi repuși în locurile noastre, cu câștigarea tuturor drepturilor din urmă. Chiar d. Mihalache a afirmat aceasta și că vor fi reabilitați și ceilalți funcționar epurați.

Nu se presizase definitiv cum trebuia să fie format acest grup sau serviciu informativ al dlui Mihalache. Unii eram pentru redactarea unui buletin informativ zilnic și pe baza acestor buletine să se întocmească un buletin informativ săptămânal. Alții, printre care eram și eu, erau de părerea ca acest serviciu să fie împărțit în trei secții: Secția buletin informativ, Secția filaj, Secția gardă personală a dlui Mihalache.

00854

Or, după cum mi s'a spus și de dñii Elefterescu, Dăscălescu (prietenul lui Elefterescu), Dorobanțu, acest serviciu n'a mai luat ființă, din cauza că fiecare pe rând l'a părăsit pe d. Senti, despre care se aflase că nu avea funcția de inspector și colonel la M.St.M., ci ceva mai mic în grad, ca agent, etc.

Nu pot să afirm cu certitudine dacă ceilalți mai mergeau sau nu la d. Senti sau d. Mihalache, și dacă activau pe linia de mai sus.

În ce privește strângerea materialului informativ, orice interese, fie politic, fie economic sau fie militar, precum și cele din tabăra adversă partidului.

În ce privește filajul membrilor din cadrul P.N.T.-ului, nu-mi aduc aminte să se fi discutat când eram eu de față. Poate să știe celelalte persoane care îl frecventau pe d. Senti.

Referitor la natura informațiilor aduse nu pot deosebi să precizez, pentru că notele erau înmânate personal Dlui Senti, care le băga într'un plic mare. Aceasta ar putea să o spună persoanele respective. Una dacă nu mă înșel, pe care mi-a arătat-o d. Elefterescu sau prietenul lui d. Dăscălescu, se referea la cazarea unor unități sovietice într'o cazarmă sau altă instituție asemănătoare.

Pe d. Serdici l'am cunoscut prima dată la recomandăția dată de d. Bogza Malin, care îl știam redactor la ziarul "Dreptatea" și cunoscut cu fratele meu. Aceasta prin iarna anului 1945-46.

Cum d. Bogza Malin nu putea să-mi ofere un loc de translator din limba engleză la redacție, m'a trimis la d. Serdici, dându-mi adresa din strada Cristian Tell Nr 10.

M'am prezentat a doua zi la d. Serdici adresându-mă în limba engleză, ca să se convingă după cum îmi spusese d. Bogza Malin că știu limba engleză. Apoi, i-am spus că sunt fără serviciu și că poate ar avea nevoie de mine să-l lucrez la biroul dănsului. I-am mai spus că mă cunoaște și d. Mihalache era pe vremea când mergeam cu grupul Senti la vice președintele P.N.T.-ului - prin d. inspector Stănescu sau Senti, despre care spunea: mise pare că nu-l cunoaște. Îi spuneam că acest inspector a hotărât să formeze un serviciu de informație pentru d. Mihalache. D. Serdici mi-a răspuns atunci că nu-l interesează ce face d. Mihalache și a continuat: eu sunt omul partidului și lucrez pentru el." În sfârșit, d. Serdici mi-a spus că o să mă vadă și o să mă dau pe la dănsul.

Între timp, am făcut cunoștință cu d. lt. col. Mihăilescu Ctin, cunoscut cu un prieten de al meu care acum e notar public la Zalău, pe nume Gogu Ioan. În cursul unei discuții, am aflat că lt. col. Mihăilescu este bun prieten cu d. Serdici și l'am rugat să-mi pună o vorbă ca să mă angajeze într'un serviciu la partid. I-am spus că am fost la d. Serdici și că probabil nu are încredere în mine.

La cele spuse, d. lt. col. Mihăilescu mi-a promis că o să mă recomande oarece a și făcut.

Nu am fost angajat nici atunci și nici când m'a trimis d. Mihalache, din motivul că partidul nu are bani, după cum spunea d. Serdici.

După cum am amintit mai sus, circa prin luna Oct-Nov, 1945, am făcut o cerere adresată Misiunii Americane Militare, care am predat-o prin d. Alimănișteanu. Nu am primit nici un răspuns afirmativ atunci.

00855

A trecut circa două luni și prin Ian-Febr., după câte îmi amintesc, a venit la mine acasă un militar cu gradul de caporal sau sergent pe nume.....?, cu o recomandare dela un văr al meu, Alexe Burz, căpitan în armata americană în vremea aceea la Paris, care îmi aducea totodată salutări din partea lui.

Mi-a spus că a venit cu un camarad de arme într'un concediu în România și că face o călătorie de studii informative, în care sens dacă l'as putea servi cu date politice, economice și militare, pentru orientare, ca de pildă: politice: partidele politice din România și șefii lor, ideologiile lor politice, ce orientare politică are d. dr. Petru Groza, Economice Resursele naturale ale țării, ce se produce, datorii de războiu, Militare: Unități militare românești și sovietice, efectivul lor, depozite, aeroporturi, ce fel de unități au rușii în țară la noi și denumirile.

I-am spus că nu aceste date la îndemână, dar o să întorc să-i fac acest serviciu, amintindu-i în schimb că am o cerere la Misiune dată mai de mult și să mi-o susție cu recomandarea lui. Mi-a promis că va face acest lucru, ceea ce a și făcut.

Cum nu aveam datele necesare afară doar de cele câteva politice, m'am adresat dlui Vidrighin și i-am spus despre ce este vorba și dacă mi-ar putea da relații economice, fie personal, sau dela cunoștințele pe care le are în rândul P.N.T.-ului.

Intr'adevăr mi-a spus că are pe cineva și anume pe d. Emil Ghilezan, fost subsecretar de Stat la Finanțe, la care ne-am și dus. După ce m'a prezentat d. Vidrighin și i-a spus scopul vizitei noastre, d. Emil Ghilezan a început să-mi detașeze următoarele: Bogațiile țării constau în vite, lemn, petrol, cărbune, fier, etc. România dispune de o producție puțin dezvoltată în fier, lemn, petrol, cărbune, textile. Iar situația economică în loc să prospereze, regresează. La fel băncile românești au început să fie achiziționate de elementele comuniste. Apoi, situația economică a țării nu poate prospera din cauza condițiilor grele impuse de armistițiu, că prin diferite procedee de calcul sovietice, nu știm ce avem de plată dela o lună la alta, din care cauză volumul cererilor sovietice de mărfuri românești sunt din ce în ce mai exagerate că pentru a ne putea reface avem nevoie de ajutor și împrumut american.

D. Ghilezan mi-a dat și următoarele politice:

Dintre partidele existente în România, pe primul plan se situează partidul național țărănist, de sub șefia dlui Iuliu Maniu care se bucură de adeziunea maselor largi populare, că ideologia partidului este situată la mijlocul celor două extreme, având o concepție de organizare corporatistă țărănească a Statului, că d. Maniu nutrește idei și sentimente filo-anglo-americane, că este contra ideologiei comuniste și extremiste.

Apoi, partidul liberal de sub șefia Dlui Dinu Brătianu, care este al doilea după cel țărănist, având o ideologie liberală și simpatii față de puterile democratice apusene. Este socotit partidul clasei aristocratice-burgheze.

Al treilea, este partidul social democrat de sub șefia dlui Titel Petrescu, cu ideologie socialistă deosebită de cea comunistă care are de luptat cu elementele de extremă stângă din partid.

Partidul Liberal al dlui Tătărescu, care este o dezidență a vechiului partid liberal, având aceeași ideologie politică

Frontul Plugarilor al Dlui dr. Petru Groza P.N.T.-Alexandrescu și Social Democrat Lotar Rădăceanu-Voitec, socotite anexe ale Partidului Comunist Român.

În sfârșit Partidul Comunist Român, socotit de d. Ghilezan ca fiind cel mai mic, cu ideologie net de stânga și simpatii vădite față de Uniunea Sovietică.

Acest partid, spunea d. Ghilezan în acel raport pe care l'a prezentat americanului, urmărește acapărarea băncilor și capitalului românesc și instaurarea dictaturii proletariatului.

Pentru informațiunile militare m'am adresat Dlui Senti care în timpul când mergeam la dânsul a insistat în repitate rânduri să-k introduc în cercurile anglo-americane, spunând că poate furniza informațiuni prețioase dela M.St.M. și despre N.K.V.D., îi spuneam atunci că nu am nicio legătură. Tot atunci îmi spunea că are pe cineva cunoscut la Misiunea Americană și m'a pofțit cu dânsul să trecem prin fața Misiunii din Oțetari. Am trecut pe acolo și nu am găsit pe cine căuta, nu știu pe ce american avea acolo.

Însă cum spusei mai sus, având acum cunoscut pe un american trimis cu recomandatie de varul meu, m'am adresat dlui Senti pentru informațiunile militare.

D. Senti mi-a comunicat următoarele din câte îmi amintesc: Efectivul armatei române este de circa 150-200.000 oameni, nu știu câți ofițeri, numărul și felul regimentelor.

Apoi, că M.St.M. este controlat de comandamentul sovietic, că rușii dispun de un aeroport militar prin apropiere de Pipera, că au depozite ascunse, nu-mi amintesc unde, prin Muntenia sau Oltenia, că cazărmele și depozitele de armament din regiunea Dunării au fost ocupate comandamentul sovietic, că pe malul Mării Negre se construiesc cazemate de ruși.

În ce privește N.K.V.D.-ul, acesta are ca șef pe un maior .....?, pe care spunea d. Senti că-l cunoaște personal și că acest organ informativ sovietic are ramificație în S.S.I., Siguranță și M.St.M.

Toate acestea date le-am adunat și le-am tradus în limba engleză și le-am prezentat împreună cu d. Senti americanului respectiv, la hotel Stănescu, fiind invitați la masă seara, la luase parte și camaradul acestui american, tot militar.

După terminarea mesei, am mers cu toții sus în camera lor și cu ajutorul unei hărți militare pe care o aveau americanii, d. Senti le-a dat lămuririle complimentare, fiind eu interpret, deoarece nu știa nici engleza și nici franceza, după cum le spusese americanilor, că știe să vorbească franceză.

Americanii au aflat multe lucruri pe care nu le cunoșteau.

După ce am plecat, d. Senti mă tot întreba și era revoltat că de ce nu ne plătește americanul, pentru că el a făcut multe cheltuieli deplasându-se pentru informații-mi se pare în direcția Oltenița, pentru a verifica construirea de depozite sovietice subterane.

Eu i-am spus că mi-e jenă să le cer, dacă nu oferă de bună voie. Nu voiam să-i spun că americanul mi-a promis în schimb că-mi face rost de serviciu la Misiune.

După aceasta am mai dat de câteva ori pe la hotel "Stănescu", car să mă interesez cea făcut americanul pentru mine, dacă are vreun rezultat. Mi-a spus să mai aștept și mi-a dat telefonul dela cu numele unui maior .....?, care îmi se părea, și că să țin contactul cu el prin telefon că îmi va face cunoscut.

Între timp americanul a părăsit România și cam pe la începutul lunii Martie 1946, dând un telefon maiorului respectiv mi-a spus că să mă întâlnesc a doua zi la cofetăria din Academiei de lângă Biserica Enei, cu sergentul Jimmy Bolog, pe care îl voi recunoaște ușor fiind singurul american care va intra la acea oră (circa ora 9) în cofetărie.

A doua zi dimineața, l-am întâlnit la cofetărie, de unde m'am dus cu el pe urmă la hotel Stănescu în camera lui și m'a întrebat dacă pot să-i furnizez date în legătură cu persoanele care lucrează în afară și în interiorul Misiunii, contra Misiunii Americane. l-am spus că o să văd poate că personal nu o să pot, ci prin altcineva și anume un prieten bun al meu, d. Stefan Dorobanțu, forst la Siguranța Statului Major și Siguranța Poliției.

Pe d. Dorobanțu îl cunosc de mult, de vreo 15 ani. A fost epurat și arestat vreo 7 luni de zile, la Curtea Martială. Nu avea serviciu ca și mine și mereu mi se plângea că o duce greu și cum am putea să lucrăm la Misiunea Americană.

Astfel la oferta sergentului Jimmy Bolog, l'am încunosc-tiintat numai decât pe d. Dorobanțu și l'am dus de l'am prezen-tat sergentului Jimmy.

D. Dorobanțu a început să lucreze. Sergentul Jimmy îi dă-dea spre verificare diferite nume de persoane care lucrau în misiune și afară de Misiune, în sensul dacă aceste persoane lucrează contra intereselor Misiunii Americane în România. l-dădea chestiunea de felul acesta și poate altele pe care nu mi le arăta. D. Dorobanțu știe mai bine acestea.

Eu cum nu puteam să lucrez în direcția aceasta, am stat așa fără serviciu, urmând ca sergentul Jimmy să mă anunțe prin d. Dorobanțu, cînd se va ivi un loc liber pentru mine la Misiune.

Mă interesam mereu dela d. Dorobanțu despre numirea mea, până când la sfârșitul lunii Martie și începutul lunii Aprilie, dînsul mi-a spus că probabil voi fi numit ca director la bazinul "Lido", după cum a-a spus sergentul Jimmy.

Am mai așteptat cîtevax zile, apoi după înștiințarea dlui Dorobanțu am mers la Misiune, la lt. asimilat Warren Wilkin-son, șeful personalului, căruia m'a prezentat sergentul Jimmy Bolog.

Am completat un formulat de angajare (numele, locul naș-terii, semne particulare), fiind cu aceasta numit la data de 16 Aprilie 1946, director la "Lido", unde am luat în primire supra-vegherea lucrărilor de reparații ale bazinului.

Începînd activitatea la "Lido", locul de întâlnirea dintre sergentul Jimmy și Stefan Dorobanțu era aici și chiar în ca-mera mea. D. Dorobanțu a continuat să lucreze până la închide-rea "Lido"-ului, cînd după puțin timp a plecat și sergentul Jimmy, în American.

D. Dorobanțu a încetat să lucreze cu Jimmy, cu ceva înainte de plecarea acestuia în American, după cum spunea d. Dorobanțu, -fiindcă sergentul Jimmy își terminase misiunea la biroul inves-tigațiilor, din Misiunea Americană. Așa că d. Dorobanțu fără serviciu. Deasemeni, am rămas și eu fără serviciu la închiderea bazinului.

Cea mai mare parte din timp am stat la "Lido", unde dor-eam și noaptea. Nu mă duceam acasă de teama să nu fiu arestat, așa se evonează cel puțin la Misiune, după cum mi-a spus mai întîiu Dra Brotman și lt. Warren Wilkinson.

Afară de d. Dorobanțu am primit vizita următoarelor persoa-ne vizate și de serviciu:

Stelian Bălănescu. Acesta după câte îmi amintesc a fost de vreo două sau trei ori. Mă întreba mereu ce mai fac americanii, ce mai vorbesc despre situația politică. Odată mi-a adus și o notă informativă pe care a scris-o în cameră la mine. Precis nu-mi aduc aminte despre ce era vorba, parod de d. Văleanu, despre care spunea că obține informații dela americani prin d. Pavelescu. Aceasta mi se pare că am dat-o dlui Dorobanțu, ca să o dea lui Jimmy sau am dat-o chiar eu. Nu-mi amintesc pentru că eram câteodată foarte ocupat cu bazinul și intrarea.

Ultima dată văzându-l pe d. Văleanu el vine la "Lido", s'a înfricat și mi-a spus că nu mai vine pela mine ca să-mu-l semnaleze d. Văleanu, care lucrează la Siguranță. Nici n'a mai venit.

Iaroslavici (N'a venit la mine în vizită). Acesta a venit odată știu cu unchiul său d. Asderban, unul din coproprietarii "Lidoului", care m'a rugat să-i dau voie să intre după ce d. Asderban mi-l prezentase. Nu știu dacă a mai venit vreodată pentru că nu l'am mai văzut la Lido.

Mai târziu l'am văzut venind la Soc. Româno-Americană. La. văzut prima dată aici, în a. unul numirii mele la această societate, în Noembrie 1946, m'a recunoscut dânsul și m'a întrebat ce caut aici. I-am spus că un post. D. Iaroslavici s'a oferit să pună o vorbă la d. Rică Georgescu pentru mine, i.am mulțumit și i-am spus că nu e nevoie pentru că sunt ea și angajat.

L'am mai văzut venind de câteva ori pe la societate, probabil că la d. Rică Georgescu. În ultimul timp nu l'am mai văzut.

Cezar Pavelescu zis Puiu (Nu m'a vizitat pe mine). D. Pavelescu lucra înainte la misiunea din Oțetari, apoi a venit la "Lido", de subdirector. Nu știu care a fost cauza părăirii lui aici.

Pe dânsul îl vizita mereu aici d. Văleanu dela Siguranță, mai ales în cursul dimineții, când se instalau la o masă pe terasă și discutau discret. La aceste discuții la parte de multe ori și americanul John Popa, care era civil.

Pe d. Văleanu nu l'am cunoscut personal ci numai din văzute. Odată m'a întrebat dacă e la Lido d. Pavelescu și mi-a cerut voie să-l las să intre.

Deasemeni nu l'am cunoscut personal pe americanul John Popa, cu toate că venea aproape în fiecare zi la bazin.

Ion Stoica. Este redactor la ziarul "Liberalul". L'am cunoscut în împrejurarea următoare;

La începutul lunii Septembrie 1946, am organizat o petrecere dată în folosul copiilor orfani de război și al angajaților dela "Lido" care urmau să rămână fără serviciu la închiderea bazinului.

Din partea ziarului "Liberalul", am invitat un reporter, am invitat și dela "Timpul", "Universul" și "Dreptatea". A venit numai din partea ziarului "Liberalul", un reporter, în persoana dlui Ion Stoica, care e și student, mic de statură, fire viștoare. Atunci l'am cunoscut prima dată.

Cu ocazia petrecerii organizate la Lido, a dat un reportaj la ziarul "Liberalul", despre reușita acesteia și despre organizatorul ei care eram eu.

Apoi, într'un alt număr a publicat un interview-ul luat tot cu ocazia acelei petreceri, cu câțiva ofițeri americani prin mine, și care declarau că se simt încântați de România.

M'am împrietenit cu d. Stoica și venea din când în când

pe la mine, in cele două săptămâni câte au mai rămas până la închiderea bazinului. Il serveam cu câte o bere in trecere spre casă.

Cpt. Sandru. A venit la "Lido", tot cu ocazia petrecerii de mai sus împreună cu cpt. Gînga. Au stat până a doua zi când au făcut baie. A mai venit odată cu Cpt. Gînga să facă baie. S'au desbrăcat in cameră la mine. Gîndu-mi-se observația că de ce ii las să intre fără a fi însoțiți de americani sau de persoane care posedă tichet de intrare nu i-am mai putut lăsa să facă baie împreună, ci mai veneau din când in când pe rând de făceau baie.

Pe cpt. Sandru il cunosc de vreo doi ani, prin intermediul cpt. Gînga, pe care la rândul lui, l'am cunoscut prin d. Ion Mihăileanu, fost coleg de birou cu mine la serviciu. Trecea la baie și să facă baie. Gîndu-mi-se observația că de ce ii las să intre fără a fi însoțiți de americani sau de persoane care posedă tichet de intrare nu i-am mai putut lăsa să facă baie împreună, ci mai veneau din când in când pe rând de făceau baie.

Si cpt. Gînga trecea pe la "Lido", de obicei seara, in trecere spre casă, locuia pe strada Maria Rosseti, la un cămin, după câte imi amintesc. Odată mi-a lăsat o scrisoare să i-o dau colonelului Emmens, din aviație. Erau prieteni buni, după cum imi spunea cpt. Gînga de când era ofițer de legătură la Misiune. In scrisoarea aceasta pe care mi-a cetit-o și mie cerea un serviciu, nu specifica ce amme la misiune.

Cum colonelul Emmens a plecat între timp in streinătate iar cpt. Gînga la părinți, jud. Arad, nu am mai avut cui să o dau și a rămas in sertarul biroului dela Lido.

Bogdan. Nu știu cum ii mai spune. A fost in serviciu. E un băiat înalt, căsătorit cu una din Galați sau Brăila și cunoscut cu d. Munteanu dela Siguranță, fost in serviciu.

Acesta mi-a scris o notă in camera mea de dormit mi se pare tot despre d. Valeanu că vine la Lido și spionează pe americani și că are doi frați in armata sovietică, apoi de cîmantul său că lucrează pentru ruși. Erau in ceață. Această notă i-am dat-o d. Dorobanța, ca să o dea lui Jimmy.

DI. Lt. Col. Rădulescu. Pe dl lt. col. Rădulescu, fostul meu șef dela Secția I-a a Serviciului, l'am întâlnit in una din zile prin fața bazinului Lido, in stradă, împreună cu soția dînsului. M'a întrebat de fac. l-am spus că sunt la Lido, din partea Misiunii Americane și l'am invitat să vină pe la mine.

A venit peste câteva zile la mine, odată in ziua de 20 Sept. 1946 și mi-a spus că are un aparat de fotografiat de vânzare marcă elvețiană, de mare valoare, cum rar se găsește in țară și că ar vrea să-l vîndă la americani, că numai aceștia pot să ofere un preț bun. l-am spus să-l aducă la Lido, la care dînsul mi-a răspuns că nu poate, că-l ține in safe. In cele din urmă i-am spus că nu cred să-i intereseze pe americani, fiindcă ei toți cam au aparate de fotografiat.

După toate acestea m'a întrebat dacă aș putea să-l pun in contact cu cineva mare dela Misiune, pentru a-i da informațiuni foarte importante, cum nici nu bănuiesc ei. l'am întrebat ce amme, piese originale, documente, etc. Dînsul mi-a răspuns atunci, ceva foarte foarte important, ce poate servi pentru americani și pe care nu le pot obține din altă parte.

I-am spus că o să vorbesc cu un sergent Jimmy ca să-i înlesnească contactul cu unul din ofițerii superiori ai Misiunii care se ocupă cu așa ceva.

Aducându-i aceasta la cunoștința lui Jimmy, mi se pare că era de față și d. Dorobanța, acesta s'a interesat la Misiune chiar la maiorul despre care am amintit mai sus, al cărui nume imi scapă.

Rezultatul a fost că Jimmy trebuia să ia contactul cu d.l.t.col.Rădulescu, însă dânsul a refuzat neavând încredere în "umil mic".

A mai venit odată sau de două ori să se intereseze de vânzarea aparatului și în legătură cu informațiile. Nu l-am putut aranja nimic fiindcă refuza să stea de vorbă cu sergentul Jimmy.

Pe urmă l'am mai întâlnit pe d.l.t.col.Rădulescu, într-o seară când mergeam spre casă dela Soc.Româno-Americană, asta prin luna Noemvrie 1946. Aceasta era pe Calea Victoriei în dreptul blocului situat peste drum în dreptul străzii ce duce spre Piața Amzei. M'am luat și m'a dus sus la etajul II, să mi arate biroul dânsului unde lucrează pentru a societate de textile sau zahăr, nu-mi amintesc precis, ce societate mi-a spus. În orice caz îmi părea suspect biroul și nu mă simțeam liniștit, deoarece observasem că mă ducea foarte discret.

În biroul dânsului mi-a făcut aceeași ofertă dela Lido, adică să lucreze pentru americani. I-am spus atunci că nu am cum pentru că am plecat de acolo.

I-am mai întâlnit odată pe d.l.t.col.pe Calea Victoriei, l'am salutat și atâta tot.

Tot în legătură cu d.l.t.col.Rădulescu trebuie să amintesc că, Misiunea se interesa prin Jimmy de Georgescu, fostul director dela serviciu. Era de față și dl.Dorobanțu, când ne întreba, Jimmy despre el cum poate să fie recrutat și ce sentimente are.

Nu ne-am interesat de Georgescu pentru că nu eram sigur de sentimentele lui și ne era teamă ca să nu ne divulge la serviciu.

Am omis să adaug mai sus că atunci când eram la Lido, am primit dela d.Serdici, prin secretara dânsului-nu-i amintesc numele-o parte dintr'un memoriu referitor la situația numerică a elementului maghiar în Transilvania și drepturile istorice ale românilor asupra acestei provincii, pentru a fi tradus în limba engleză. Cum nu a mai venit după el, l'am aruncat la gunoi.

După cum am amintit la începutul declarației mele, recomandăția pentru d.Rică Georgescu, de numire la Soc.Româno-Americana, mia făcut-o d.Vidrighin, însă nu am vrut să mă angajez atunci, pe motivul că nu era loc vacant la București, decât la Telegen.

A doua recomandăție am avut-o dela d.Serdici, la interval de o lună după ce am plecat dela Lido, adică pe la începutul lunii Noemvrie. Scrisoarea de recomandăție dela d.Serdici am primit-o, am primit-o prin dactilografa la locuința acesteia din str.Visarion Nr.8, după câte îmi amintesc.

N'am mers acasă la d.Serdici după scrisoarea de recomandăție pentru că locuia d.Manu acolo și mi-e era frică să nu fiu filat.

Această scrisoare de recomandăție după ce a citit-o, d.Rică Georgescu a distrus-o, spunând că nu are nevoie de recomandăție deoarece, mă cunoaște, adică de când mă recomandase d.Vidrighin. I-am spus că am fost la Lido și cum fiind acum închis am rămas fără serviciu. Mi-a reproșat că de ce n'am știut să-l invit pe dânsul la "Lido", să facă baie.

Cu acestea am fost numit la soc.Româno-Americana, în calitate de dactilograf poliglot, pentru traduceri de corespondență, legi din Monitoare Oficiale, etc.

Am început să lucrez, fiind cercetat între timp de d.Dorobanțu, care rămăsese fără serviciu de când cu plecarea lui Jimmy în American, care mă ruga să-i fac rost de angajare la societate. L'am dus la d.Iuca, directorul personalului, recomandându-l ca epurat fără serviciu, bun prieten cu mine și că

ar putea să îndeplinească serviciu de contabilitate, având rutină în acest domeniu. A completat un formular, însă a primit mai târziu un răspuns negativ, din cauza că nu erau locuri.

A mai venit pe la mine d. Vasiliu, care în ultima vreme fusese numit subdirector la Lido, în locul dlui Pavelescu, care acum era mutat la garajul Misiunii, deasemeni cu rugămintea să-i fac rost de un serviciu. A completat un sfâr format, însă nu a fost angajat din lipsă de locuri.

Deasemeni au mai venit alții ca: Ion Grăciun, fost chelner la Lido, Ion Barbu, fost cabinier la Lido, șoferul Moraru (zis Crețu), cpt. Sandru, toți aceștia au venit ca să le fac rost de serviciu.

Cpt. Sandru voia să găsească un post de translator. A mai venit de vreo două sau trei ori. Se îndrăgostise de o doamnă din birou dela mine cu numele de Malvina Dumitriu. Nu i-am prezentat-o personal, ci menea să o vadă dela distantă prin geamul biroului, lucru despre care știa și doamna Dumitriu. Cpt. Sandru m'a întrebat de câteva ori prin telefon în limba engleză ce ce face fetița și că ar vrea să o mai vadă dar n'ar haine așa bune. Sunt câteva luni de când cpt. Sandru n'a mai dat pe la mine pe la societate.

Cei care m'au vizitat mai des la societate a fost tot d. Dorobanțu și mai târziu cu unul Gheorghe Drăgănescu, dela Secția a II-a M. St. M., despre care voi arăta mai jos în ce împrejurare l'am cunoscut.

Cum zic veneau mereu pe la mine și mă pisau - afirm pisau - pentru că câștigilor le atribui cele ce am făcut mai jos. Mă îndemnau insistent să fac tot posibilul să le mijloceșc să lucreze cu Misiunile anglo-americane.

Pe d. Gh. Drăgănescu îl știam din auzite că lucrează pentru M. St. M., iar pe d. Dorobanțu începusem să-l bănuiesc că după ce a plecat dela Lido colaborează cu d. Drăgănescu și pe urmă să lucreze pentru Prefectura Poliției Capitalei, în care sens i-am dat niște note cu invenții în industria petrolului american.

Așadar, venind mereu pe la mine, d. Dorobanțu mi-a făcut cunoscut într'una din zile că vrea să mă pună în contact cu un domn Drăgănescu dela M. St. M., despre care afirma că mi l'a mai prezentat odată pe Calea Victoriei sau Telefoane. Aceasta era prin iarna anului 1946-47.

Întrebându-l despre ce este vorba, d. Dorobanțu mi-a spus că d. Drăgănescu lucrează cu d. Victor Ionescu sub ordinele Maresalului Negel, în vederea creării unui organ informativ pentru Rege, din oameni pregătiți și că s'au gândit și la mine ca să mă recruteze.

Mi s'a părut suspectă afacere și l'am întrebat atunci pe d. Dorobanțu cum o să lucreze acest serviciu clandestin sau cu asentimentul regelui. Mi-a spus - după cum i-a comunicat și d. Drăgănescu - că organele de Siguranță știu despre acest lucru și sunt de acord, așa că nu a niciun pericol.

Ne-am fixat o întâlnire într'una din seri, cu d. Dorobanțu și d. Drăgănescu, în hall la sediul partidului liberal Tătărescu, fiind un punct central.

Întâlnindu-ne toți trei, d. Drăgănescu mi-a făcut cunoscut rostul acestui serviciu informativ condus de dl Maresal Negel, cu a cărei organizare și recrutare de elemente a fost însărcinat și d. Victor Ionescu, care lucrează după directivele dlui Negel.

În ce privește rostul serviciului, d. Drăgănescu spunea că se urmărește informarea reală a Regelui din toate puncte.

tele de vedere, adunare de tot felul de material informativ, fie în favoarea sau defavoarea rușilor, fie în favoarea sau în defavoarea americanilor, etc. și că acest serviciu este cunoscut și de celelalte organe.

El Drăgănescu mai spunea că pentru a fi primiți în acest serviciu trebuie să prezentăm material de probă și dacă vom reuși să trecem acest examen, vom ajunge la situații bune și bine retribuite. Mi-a făcut propunerea să lucrez și eu, adunând dacă se poate informații din cercurile anglo-americane, etc. și că voi fi plătit la început cu 80.000 lei lunar.

I-am spus în cele din urmă că accept, deși nu am deocândată surse de informații, rămânând ca să vorbească cu d. Victor Ionescu și să-i aduc ceva material pe rândul viitor.

Am început să adun ceva material de prin buletine mai vechi de știri în limba engleză, pe care le ave în colecție la RomânoAmericana. Atât d. Drăgănescu cât și d. Dorobanțu știau că sursa mea erau buletinele englezești.

După câte îmi amintesc din aceste buletine de radio ascultare în limba engleză am dat odată cu pregătirile militare americane din Alaska, dotarea trupelor americane cu echipament militar de iarnă, construirea de șosele, aeroporturi, baze navale, instrucția de parașuta, etc.

Altădată am dat o notă în legătură cu înființarea unui serviciu secret la Departamentul de Stat american, cunoscut sub numele de Nia, care are o secție internă de legătură cu anumite departamente americane ca: război, marină, aer, etc. și o secție externă menită să se ocupe cu organizarea de servicii informative în toate țările acolo unde Statele Unite au sau urmează să se înființeze legații.

Am dat de vreo 2-3 ori asemenea note, urmând ca să primesc răspuns de angajare, împreună cu d. Dorobanțu și d. Drăgănescu care dădeau note, însă nu știu ca de ce natură.

În cele din urmă, răspunsul a fost negativ, pentru că după cum ne spunea d. Drăgănescu - că se știau de lucrurile pe care le dădeam deoarece le dăduse o domnișoară cu ceva mai dinainte. După aceasta nu am mai dat note, cât privește pe ceilalți doi, nu pot să știu. Îmi spuneau că nici dânsii nu mai dau note.

Pe la sfârșitul iernii trecute, am aflat prin d. Ion Mihăileanu, că a venit la Misiunea Americană un fost coleg de liceu cu mine la Turda, sergentul Alexandru Popa. Mi-a spus să trec pe la hotel Stănescu că am să-l găsesc acolo.

M'am dus la hotel Stănescu și ne-am revăzut după ciro 98 ani de când a plecat în American, unde se născuse. Venise din Germania pentru câteva săptămâni la Misiunea din București.

I'am invitat la masă și din vorbă în vorbă mi-a spus că lucrează ca interpret la biroul atașatului militar colonel Lovell. Aflând aceasta, i-am spus că vorbească cu colonelul dacă l'ar interesa obținerea de informații, pentru că am doi prieteni care au material și tot insistă să le mijlocească contactul cu Misiunea Americană sau Engleză.

Mi-a spus că se va interesa, reușind să-mi fixeze o întâlnire cu colonelul la Misiune într-o seară, unde m'am și prezentat. Cum însă colonelul era ocupat cu lucrul și nu avea timp să mă primească, a rămas ca sergentul Alexandru Popa să mă introducă la dl. John Popa, în birou. Eu am refuzat motivând că nu am încredere în dânsul deoarece îl știam că se întâlnește cu dl. Pavelescu și Văleabu și mi-e era teamă să nu mă divulge lor.

În cele din urmă colonelul a lăsat lucrul și a trimis pe serg. Alexandru Popa să mă cheme sus în biroul dâns-

sului, unde lucra numai cu secretara. Pe masă avea o mulțime de hârtie, note, buletine, purtând stampila secret pe ele.

După ce m'a prezentat serg. Alexandru Popa, i-am expus scopul vizitei mele, acela de a mă oferi cu doi prieteni ai mei să-i procur orice fel de informațiuni de care ar avea nevoie. M'a întrebat ce fel de informațiuni pot să-i dau. Eu i-am spus că orice îl interesează, pentru că am doi prieteni care lucrează la sursă, unul la M.St.M. și celălalt la Prefectura Poliției.

Colonelul a întrebat atunci pe prietenul meu Alexandru Popa dacă are încredere în mine și răspunzând, desigur da, acesta mi-a zis bine să-mi aduc următoarele informațiuni: Organizarea și funcționarea serviciilor de siguranță ale Statului N.K.V.D., care conspirative sovietice, persoane care lucrează pentru ruși și contra americanilor și cum recrutează rușii oamenii pentru serviciilor lor de spionaj.

După aceasta am plecat, după ce mi-a luat numele pe care l'a scris pe o hârtie și l'a dat secretarei să-l pună la secretul cel mai strict (top secret). A rămas să trec peste lo zile cu materialul și să-i telefoniez în prealabil sub numele de Nick, de la românescul Nicolae pe care l'am propus eu.

Am luat contact cu dnii Dorobanțu și Drăgănescu, cărora le-am spus că am reușit să aranjez ca să lucreze pentru Misiunea Americană și anume cu atașatul militar cărui i-am vorbit despre dănsii. Le-a părut bine și mi-au spus că-și dau și legitimațiile dacă e nevoie, ca să vadă colonelul că unde lucrează dănsii.

Le-am dat chestionarul la care au răspuns prezentând materialul în decurs de circa 10 zile, pe care l'am tradus și bătut la mașină în limba engleză, aproximativ, după cum urmează:

S.S.I. În ce privește organizarea acestui serviciu, am dat și următoarele informațiuni: Director General D. Mihăilescu (?) Secția I.) Informații) Director d. Râșan (Barbu), Secția II-a C.I. (Contra informații) Secția C.Sp. Director Georgescu, Secția Coordonării, d. Stroescu, Secția-Radio, Secția Desen, Secția Garaj, Secția Economat, etc. Restul mi se pare au fost completate de dnii Drăgănescu și Dorobanțu, care arătau de asemenea că S.S.I. este controlat de ruși prin secția sau Direcția Coordonării, că are legătură cu celelalte organe de siguranță, despre care lucru am putut afla și de la d. Negoescu, care mi-a făcut cunoscut datele de mai sus, atunci când m'a determinat să mă duc cu dânsul la Themes, după cum arăt în altă parte.

Secția II-a M.St.M. Condus de Col. Evulescu și diferite birouri cu șefii lor pe care le-a dat d. Drăgănescu.

Prefectura Poliției Capitalei. Cum este organizată pe brigăzi și de cine sunt conduse aceste brigăzi date de d. Dorobanțu. Cu ce se ocupă fiecare brigadă în parte, etc.

Siguranța. Cum este organizată și șefii date cu amănunte, probabil de amândoi.

N.K.V.D. Dat de amândoi sau d. Drăgănescu Șef: general Zabelin, pe urmă șeful de Stat Major, colonel.....? apoi diferite birouri și agenturi conduse de diferiți ofițeri de care nu-mă mai amintesc. Numere de două trei telefoane și automobile, la fel pe care iarăși nu le țin minte.

Case Conspirative: Au dat mai multe case conspirative sovietice: Marmorosch Blank, Dumbrava Roșie, Băneasa, Casa sa Villa Jalea, despre care auzeam și eu înainte, un bloc în Băneasa, apoi alte case particulare care nu le mai țin minte.

Persoane care lucrează pentru ruși și contra americanilor Col. Almăjeanu, Borcescu și Rădulescu dacă nu mă înșel, apoi Joe Reininger, muzicantul, proprietarul casei unde locuia col.

02864

Farnsworth, persoane din Misiune, etc. și chiar din provincie cum ar fi de exemplu la Brașov.

Recrutarea persoanelor. După d. Drăgănescu, Rușii recrutați elemente din acele persoane care datorită trecutului lor dubios sunt vulnerabili și elemente românești și evreiești care nu prezintă garanții morale trădându-i pe toată linia.

Apoi, persoana recrutată trebuie să completeze, să facă un "curriculum vitae", scris de mână.

În ce privește informațiile, aceste de asemenea trebuie să fie scrise de mână, inducându-se persoana dela care s'a obținut această informație și cine era de față.

Prezentând acest material, pe care dnii Drăgănescu și Dorobanțu spun că l'au adunat în decurs de mai mult timp, d. Colonel Lovell a rămas profund impresionat exclamând "fantastic" și că o să protesteze la ruși.

Pe urmă, colonelul adresându-se mie a zis: Nick, vezi acel tablou (pe peretele din fața lui dela masa de lucru era tabloul generalului Eisenhower), acela imi este șeful și lucrez pe față și noi n'am aici să spionăm, să cumpărăm informații, pentru care nu avem fonduri speciale. Noi am venit aici ca să apărăm interesele. Când vreau un lucru mă duc și-l cer dela general Ionescu, șeful "arelei Stat Major Român. Îl întreb cum se prezintă armata, ce fel de echipament are și de care are nevoie, care sunt metodele de instrucție, pentru că și eu vreau să-i arăt care sunt metodele și armamentul perfecționat dela noi, cu documente, filmul, etc. Sau dacă am nevoie de informații mă duc la autoritatea respectivă și-i pretind acest lucru. L'am întrebat și dacă nu o să isbătiți să obțineți acest lucru? A răspuns: Atunci plec cu soția mea și voi face cunoscut că nu mi se dă concursul și că nu mi se dă putința să colaborez în cadrul misiunii mele.

Am rămas profund stupefiat la cele auzite și i-am răspuns: Colonel, Dvoastră mi-ați cerut ce v'am spus și nu pot să cred ce spuneți pentru că Dvs ca atașat militar aveți neapărată nevoie de informații. La aceasta dnul mi-a răspuns înainte de a ieși pe ușă. Bine, Nick, îți mulțumesc și o să te mai văd.

Toate cele petrecute le-am povestit dlor Dorobanțu și Drăgănescu, rămânând și d'neii mirați. Cu colonelul nu m'am mai întâlnit și nici dânsul nu m'a chemat.

Peste câteva zile au venit din nou la mine, la societate, dnii Dorobanțu și Drăgănescu. D. Drăgănescu a zis că ar fi bine să mă interesez la Misiunea Engleză că sunt mai serioși decât americanii. Am fost și eu de aceeași părere. M'am dus la Misiunea Militară engleză, unde aveam cunoscut acolo pe lt. aviator Duval, care pe lângă sbor era însărcinat cu conducerea secției sportive a misiunii britanice. Pe acesta l'am cunoscut în felul următor:

După ce am terminat cu "Lido", rămânând astfel fără serviciu, m'am dus și la Misiunea Britanică din Jules Michelet pentru ca să solicit un post dela d. Ministru Hollman, pe care îl cunoșteam și mă cunoștea dela "Lido", unde venea să facă baie, de obicei dimineața. Cum dânsul era ocupat și pe punctul de a pleca, dela informații m'am îndreptat la consilierul Porter. M'am prezentat acestuia, spunându-i cine sunt, că am fost la Lido și că mă cunoaște d. Ministru Hollman. Acum fiind Lido închis, am rămas fără serviciu și dacă ar avea un loc liber să lucrez la birou, garaj sau oriunde. D. Porter mi-a spus că acum nu au nevoie locurile fiind ocupate, dar mă îndrumăază la cineva dela Misiunea Militară Engleză, la Lt. Duval (sport flight lieutenant - locotenent aviator și sport).

Prezentându-mă și la acesta, mi-a spus că nu au deocamdată locuri libere, însă se va interesa pentru Predeal, dacă v-aș găsi acolo un loc pentru mine, în cadrul sporturilor de iarnă ale Misiunii, fănsul fiind însărcinat și cu secția sportivă. Între timp a mai dat pe la Misiune să mă interesez dacă are vreun rezultat pentru mine și cum se întârzie cu răspunsul. Locotenentul plecând în concediu în Anglia, cu timpul am fost angajat la Româno Americană.

Cum zic, m'am dus, după ce am abandonat Misiunea Americană și la sugestia d-lor Drăgănescu și Dorobanțu, la Misiunea Britanică să vorbesc cu lt. Duval. Acesta mi-a spus să trec a doua zi să vorbesc cu cineva mai întâu. Am fost a doua zi dimineața, lt. Duval venind jos în hall cu un maior cu ochelari, căruia i-am spus scopul pentru care am venit. Dănsul mi-a spus că nu interesează și cu aceasta am plecat fără rezultat pentru d-nii Dorobanțu și Drăgănescu, care continuau să vină pe la mi e, la birou.

Intr-o zi, d. Drăgănescu spune, de față fiind și d. Dorobanțu că acum ar fi momentul să dăm informații la Misiunile anglo-americane că are multe și le-ar interesa. Spunea că ar trebui să găsim pe cineva de încredere și introdus bine la americani, care să ne recomande. Eu atunci le-am sugerit ideea să mă duc la d. Serdici, că-i național țărănist, cunoaște engleza și trebuie să aibă cunoștințe.

M'am dus la d. Serdici, înainte Paste ac. și i-am spus că am doi prieteni, unul la Secția II-a M.St.M. și altul la Prefectura Poliției, care ar putea să furnizeze informații pentru Misiunile anglo-americane.

D. Serdici a fost imediat de acord, spunând să aducă ceva materiale de probă și dacă e bun imediat intră aceștia în Intelligence Service. Să aducă informații cu privire la persoanele care urmăresc Misiunile, influența economică sovietică în România, cam astea mi le-a cerut d. Serdici. Mi-a mai spus să aduc două exemplare în limba engleză, iar unul în românește ca să-l citească dănsul și apoi îl va duce personal la dl Maniu ca să-l citească, apoi îl va distruge ca să nu-l citească nimeni altul.

D-nii Drăgănescu și Dorobanțu mi-au dat același material pe care l'am dat atașatului american, cu mici modificări, însă fără acea problemă economică pe care o ceruse d. Serdici.

Peste câteva zile, am dat acest material tradus în limba engleză și bătut la mașină de mine, precum și un exemplar în limba română. Două exemplare englezești erau destinate Misiunilor respective.

I-am atras atențiunea să nu cumva să dea cineva peste acest material că-i pericol, la care d. Serdici mi-a răspuns, ce vrei, d. Cârja, știu eu ce fac, nu vreau să ajung în Siberia. După toate acestea d. Serdici mi-a spus să trec peste câteva zile să văd de rezultat, rămânând să aduc și cele două "curriculum vitae" ale d-lor Dorobanțu și Drăgănescu.

Peste câteva zile am fost din nou la d. Serdici cu cele două "curriculum vitae" și cu cele două legitimații ale d-lor Drăgănescu și Dorobanțu, care mă așteptau afară, lângă Biserica Amzei.

Cele două "Curriculum vitae", cuprindea date personale studii, pregătire, funcțiuni ocupate. I-am arătat dlui Serdici și cele două legitimații. A rămas apoi să mai aștept rezultatul de la Misiunile respective, iar d. Serdici să ducă cele două "curriculum vitae" traduse de mine în limba engleză. Și la plecare d. Serdici îmi spune: Vezi d-le Cârja, spune bășetilor să se intereseze de arestări dacă se mai fac, partidul plătește bine astfel de informații.

Am fost din nou la d. Serdici, ducând și o notă informativă din partea dlui Drăgănescu, nu îmi amintesc de cuprinderea, era o chestiune ce interesa partidul. De astădată, d. Serdici mi-a zis că a dat cele două "Curriculum" și că băștii să aștepte rezultatul acasă, că-i va anunța din partea Misiunilor.

Cred că dnii Drăgănescu și Dorobanțu nu au primit nidiun răspuns, pentru că alt fel îmi făceau cunoscut.

Acestea s'au petrecut înainte de Paște, când am plecat în concediu forțat, fără salariu, de 21 zile, din cauza că mi-e era teamă să nu mă aresteze, după cum mă anunțase d. Uță, fost dactilograf la Personalul Serviciului, că i-ar fi comunicat cineva dela serviciu.

De atunci nu am mai dat pe la locuința dlui Serdici, despre care am aflat din gazete că este arestat.

Încă o chestiune pe care țin să o amintesc:

În primăvara acestui am am primit dela un văr al meu din America, un articol decupat din ziarul american "Detroit News", intitulat "Astăzi Rege" mâine poate nu" și sub titlu "Mihai se teme că va fi detronat de Roșii", iscatit de un corespondent din București, cu nume grecesc care îmi scapă. În cadrul articolului, este înfățișată și fotografia Regelui, împreună cu câinele favorit, mare negru.

În acest articole se spune în esență următoarele:

Regele Mihai al României se teme că va fi detronat de Roșii. De aceea el stă izolat cu Mama sa Elena pe care o adoră. În castelul său "Peleş" din Sinaia, munții Carpați și meditează asupra dilemei sale. Deși se bucură de simpatia poporului său, aceasta nu este suficient. El este îngrijorat de felul cum va ști să iasă din încurcătură, fără a țări poporul într-o baie de sânge.

El nu este prea inteligent, însă are simțul realității.

În anul 1945, d. Vișnecă, lunându-și sborul dela Moscova a venit la București și bătând cu pumnul în masa tânărului Rege, l'a obligat să numească guvernul prezidat de dl dr. Petre Groza.

În ce privește viața mondenă, el pășeste pe urma tatălui său, fostul Rege Carol II, prima aventură având loc la vârsta de 17 ani.

Îi stă cu mult mai bine în uniformă decât în costum civil, care îi scoate în evidență burta.

Acest articol pe care l'am tradus în românește, am dat un exemplar dlui Serdici, înainte Paște, iar originalul cu traducerea l'am dat dlui consul general Neam Ionescu, dela Palat, pe care îl cunoșteam de când era consul general la Rucioik, trecând pe acolo în calitate de curier. De când eram curier nu l'am mai văzut, până acum cu ocazia înmânării respectivelui articole care l'a prezentat Regelui.

După aceste declarații în care m'am străduit să fiu cât mai complet și după cât îmi ajută memoria să le redau în ordine cronologică și cu toată sinceritatea, mă așez în încheiere următoarele:

După ce am fost epurat din serviciu, am înaintat acestuia un memoriu prin d. Bărsan dela Secția I-a pe care îl cunoșteam din timpul curieratului la Sofia.

Acest memoriu, în care arătam situația mea dela serviciu și intenția mea de a lucra mai departe în folosul serviciului, precum și sentimentele mele antihitleriste din timpul războiului trecut, când odată am afirmat că nemții vor pierde războiul, după cum de altfel prevedeam acest lucru în rapoartele pe care le făceam în timpul curieratului în Apus, în mo-

00867

mentul când se dăea bătălia la Stalingrad, am fost de multe ori calificat de comunist (expresia decedatului lt.col. M. Reit, etc), a fost respins. Nu mă întreb care a fost motivul.

Si o mărturisesc:

Omul, in imprejurări grele ale vieții sale, caută prin însăși natura lui de a fi, să se apere.

In ce mă privește, eu nu voiu face acest lucru, ci voiu recunoaște că am făcut aceeași continuă greșală, aceea a fi cu sufletul deschis, sincer și cu intenții binevoitoare, atât față de prietenii mei, cât și față de dușmanii mei.

Pe aproapele meu in sgerință și lipsuri, am căutat să-l ajut intotdeauna cu vorba și cu fapta pe cât posibil și de cel mai multe ori am cules roadele invidiei și răutății.

Tot ce am făcut până acum imi va fi pentru viitor o aspră învățătură. Cer iertare. Rog, Serviciul unde mi-am inceput cariera in viață și unde vreau să o continuu, să-mi redea libertatea, să fiu lângă scumpa mea soție și copilășul meu drag, pentru a căror existență greea mă sbat, cerând cu toată hotărârea să fiu reprimat in serviciu, căruia să-i dedic cu devotament toate puterile mele de muncă pentru ridicarea nivelului acestuia cât mai sus, menit să joace, astăzi un rol atât de important la consolidarea regimului nostru democratic de tip nou și la apărarea securității Statului nostru.

Aceasta imi este declarația pe care o semnez.

14 Septembrie 1947.

ss. N. Cârja

00868

ANEXA LA DECLARAȚIA N. CARJA

din 14 SEPTEMBRIE 1947.

Pe locotenentul de marină american Themes l'am cunoscut la următoarea împrejurare:

După epurarea mea din serviciu-aproximativ la două sau trei săptămâni, a venit la mine d.N.Negoescu, care lucra sub ordinele dlui Victor Ionescu, spunându-mi că de ce nu intru la americani, mai ales acum când nu am serviciu. Dânsul nu era în vremea aceea epurat. I-am răspuns că nu cunosc pe nimeni la Misiune. Nu s'a oprit aici.

A venit la mine de mai multe ori cu insistențe ca să intru la Misiune, că vrea să lucreze și el și că o să vorbească pentru amândoi, cu un maior.....? cu care a lucrat din partea Serviciului, după 23 August 1945, nu-l mai rețin numele.

Deși ezitam să merg la Misiune, d. Negoescu continua să insiste-fapt pe care nu poate să-l nege-, ceea ce mă făcea să bănuiesc că o fi având o misiune din partea Serviciului.

M'am dus cu dânsu, în cele din urmă, într-o seară la locuința maiorului....., din str.Dumbrava Roșie Nr....., când nu era acasă, fiind plecat în streinătate, după câte mi s'a spus, și că locul maiorului îl ține un locotenent cu numele de Themes.

D.Negoescu a venit și m'a luat într-una din zilele următoare să mergă cu dânsul la Misiune, la Mhemes, căruia după ce ne-am prezentat și i-am arătat cine suntem și că d.Negoescu a lucrat înainte cu maiorul..... din partea S.S.I.-ului, lt.Themes ne-a poftit în birou.

După ce i-am arătat biroul populației, iar d.Negoescu legitimația dela serviciu, i-am spus că doresc să lucrez la Misiune, ori unde va fi un loc pentru mine, iar d.Negoescu, care continuă să lucreze la serviciu, le oferă serviciile mai departe în sensul în care a lucrat cu maiorul..... La aceasta lt.Themes a cerut din nou legitimația d.Negoescu și adresa, precum și adresa mea deși se vedea că nu-i prezintă un așa de mare interes. Cu aceasta am plecat, urmând ca să ne anunțe acasă lt.Themes rezultatul.

După câteva zile a venit din nou la mine d.Negoescu cu o cerșere, în care după câte îmi amintesc, dădea și câteva date informative mi se pare în legătură cu organizarea serviciului, că d.Stroescu a fost numit director al Coordonării, care face elgătura cu rușii, etc. Această notă informativă prezentată și sub formă de cerșere, am tradus-o într-o dimineață la Laeta Bar, unde d.Negoescu spunea că să intru, că-i este foame.

Cu aceasta s'a prezentat la Misiune, unde mai avea cunoscut și pe unul Jan de care îmi spunea că-l cunoaște.

Nu știu ce a mai aranjat cu lt.Themes, eu nu am mai primit nici un răspuns din partea lui.

Întâlnindu-l după aceea, la vreo lună l'am întrebat ce a aranjat cu Themes. Spunea că a început să lucreze pentru Themes, e tare încuiat și că nu-i plătește. De altfel d.Negoescu se lăuda că lucrează pentru americani, făcea și risipă de parale și se întrebau că de unde are atâția bani.

Acestea sunt împrejurările în care l'am cunoscut pe lt.Themes și prin care nu am reușit să ocup un serviciu la Misiune.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu.
14 Septembrie 1947.

ss.N.Carja

16 Sept 1947
00869R E Z U M A T

din declarațiile lui N. GARJE arestat în legătură cu VASILE SERDICI.-

În urma arestării, NICOLAE GARJE, fost funcționar L. S.S.I. și actualmente funcționar la Soc. Română-Americă, a recunoscut că a lucrat în organele informative a P.N. T și a furnizat informații Misiunilor Anglo-Americane, făcând următoarele declarații :

I.- În legătură cu P.N.T. NICOLAE GARJE recunoaște următoarele :

a.- În primăvara anului 1946 NICOLAE GARJE cu un grup de foști funcționari S.S.I. și poliție s'au angajat să lucreze în organul informativ a P.N.T., direct cu MIHALACHE.-

b.- Grupul avea sarcini de a aduna material informativ de ordin politic, economic și militar, iar GARJA avea sarcina de a redacta un buletin de sinteze a situației internaționale săptămânal, în baza auditiilor și comentărilor posturilor de radio străine, în special anglo-americane.-

c.- În casa lui MIHALACHE, unde se aduna acest grup informativ s'a discutat formarea acestui organ informativ compus din 3 secții : Secția Buletin Informativ, Secția Filej, Secția Garda Personală a lui Mihalache.-

d.- Acest grup a fost format din următoarele persoane: GARJA NICOLAE, ELEFTERESCU, BALANESCU STELIAN, VASILESCU, CIOBANU, DASCALESCU COSTEL, DASCALESCU/un prieten a lui ELEFTERESCU/, NASTASE NICOLAE, STEFAN DOROBANTI sub conducerea unui oarecare inspector colonel SENTI, fiecare avea nume conspirative cu cifra 1. 2 . 3 ....

e.- Acest grup a activat un timp însă din cauza că nu primeau plata s'a dizolvat.-

..//.

00870

f.- După angajarea lui GARJA ca director al bezinului "Lido", el a tradus în limba engleză pentru SERDICI un memoriu referitor la situația numerică a elementului maghiar în Transilvania și drepturile istorice ale Românilor asupra acestei provincii.-

g.- GARJA a primit o scrisoare de recomandare dela SERDICI către RICA GEORGESCU pentru obținerea postului la Soc. Română-Americană.-

II.- În legătură cu furnizarea informațiilor Misiunilor Anglo-Americane GARJA declară următoarele :

a.- Prin luna Octombrie- Noembrie 1945 GARJA a făcut o cerere de a fi primit în serviciul Misiunii Militare Americane din str. Țetari. Pentru recomandarea s'a adresat lui GH. VIDRICHIN, care l'a îndreptat către cumnatul său ALIMANISTEANU un colaborator al Misiunii însă n'a fost angajat.-

b.- În luna Ianuarie- Februarie 1946 a venit la GARJA un sergent american, care spunea că face o călătorie de studii informativă și i-a cerut ajutorul pentru strângerea materialului politic, economic și militar pentru orientarea de pildă; politice : partidele politice din România și șefii lor, ideologiile lor politice, ce orientare politică are dl. PETRE GROZA. ECONOMICE resursele naturale ale țării, ce se produce, datorii de război. Militare : unități militare române și sovietice, efectivul lor, depozite, aeroporturi, ce fel de unități au Rușii în țară la noi și denumirile.-

Acest material a fost procurat de următorii: politic și economic dela GHILEZAN fost subsecretar de stat la finanțe iar cel militar dela SENTI.-

Acest material a fost foarte prețios deoarece multe lucruri Americanii nu le cunoșteau.-

Drept răsplată lui GARJE ii s'a promis un serviciu la Misiune.-

c.- Prin luna Martie 1946, GARJA face legătura cu sergentul JIMI BOLOG, care îi cere următoarele informații:

00877
îndăficarea persoanelor care lucrează în afară și interiorul Misiunii, contra Misiunii Americane. Deoarece GARJA nu putea strânge aceste informații pune pe sergentul JIMI BOLOG în legătură cu STEFAN DOROBANTU, care lucrează cu BOLOG "ână la plecarea acestuia în America. Întâlnire au loc la "bazinul " Lido", unde între timp GARJA este numit director, punându-i la dispoziție chiar camera sa.-

d.- În timpul funcționării la " Lido" GARJA a fost vizitat de lt. col. RADULESCU fost șef la Secția I-a, care a cerut să fie recomandat Misiunii deoarece are unele informații de o foarte mare importanță pe care nu le poți obține în altă parte.-

Acest șef GARJA a spus lui JIMI BOLOG, care trebuia să introducă pe lt. col. RADULESCU.-

e.- După ce GARJA a fost numit la Soc. Română-Ameri- că este vizitat de STEFAN DOROBANTU și GHEORGHE DRAGANESCU cari i-au propus lui GARJA să lucreze pentru serviciul Informativ al Palatului condus de Mareșalul NEGEL, recrutarea de informatori se face de către VICTOR IONESCU fost funcționar în S.S.I., GARJA a primit propunerea și a dat informații din cercurile anglo-americane.-

f.- Pe la sfârșitul iernii trecute GARJA a aflat că la misiune se găsește un fost prieten de al lui de liceu ALEXANDRU POPA. S'a dus la dânsul și a cerut să-l introducă la colonelul LOWELL deoarece are 2 prieteni DOROBANTU și DRAGANESCU, cari posedă o serie de informații cari ar interesa misiunea. Fiind prezentat lui LOWELL, GARJA i-a oferit serviciile sale și a prietenilor săi.-

Colonelul LOWELL a acceptat și a dat un chestionar care cuprindea următoarele : Organizarea și funcționarea serviciilor de siguranță ale Statului, N.K.V.D, care conspirative sovietice, persoane care lucrează pentru Rușii și contra americanilor și cum recrutează Rușii oamenii pentru serviciile lor de spionaj.-

Peste lo zile GARJA a adus următoarele informații Despre S.S.I., Secția II-a M.St.M., Prefectura Poliției a Capitalei, Siguranță, N.K.V.D., case conspirative, persoane care lucrează pt. Rușii și contra Americanilor, recrutarea

00872

persoanelor.-

Tot materialul a fost adunat de GARJA, DOROBANTU, și DRACANESCU.-

La prezentarea acestui material LOWELL a fost impresionat, însă a spus că el strânge informații pe calea legală și deci a refuzat serviciile lor.-

Atunci toți trei au hotărât să prezinte acest material Misiunii Engleze însă și aici au fost refuzați.

g.- După refuzul la ambele Misiuni ei au prezentat acest material lui SERDICI, care fiind foarte bucuros a cerut să se facă 2 exemplare în limba engleză și una în limba română pentru MANIU și le va ajuta să fie angajați la " Intelligence Service".- Angajarea lor tot timpul a fost amânată și nu s'a produs.-

În urma celor mai sus propun începerea cercetărilor a indivizilor implicați în organe informativă a P.N.T. și a celor cari au dat informații Misiunilor Anglo-Americane având în vedere că majoritatea din ei au făcut parte din S.S.I., Siguranță și M.S.M.

00873

C.N.S.A.S.

00874

R E F E R A T

=====

asupra anchetei făcute de comisarul șef MAXIM
DUMITRU în cazul reținutului TANCU GHEORGHE.-

TANCU GHEORGHE, originar din Basarabia cu domiciliul în București str. Romană nr. 77 A, funcționar la M.I.C. direcția acordurilor comerciale cu U.R.S.S., reținut în urma unei declarații a reținutului SERDICI VASILE în care acesta arată pe TANCU GHEORGHE ca informator al său în privința acordurilor comerciale dintre România și U.R.S.S.

Luând contact cu el în iua de 13 Septembrie 1947 TANCU GHEORGHE dă o declarație asupra activității sale în general. Din declarație reiese că a fost funcționar la Ministerul de Finanțe începând din anul 1928 și până în 1945, - când la cerere a fost transferat la M.I.C. direcția acordurilor comerciale cu U.R.S.S. cunoscând limba rusă.

Dela început declară că nu a făcut niciodată politică în afară de cea sindicală, când a fost ales președinte în 1945 a unui nucleu sindical la o direcție din Ministerul de Finanțe.-

Prin 1937-1938 și după aceea prin 1940-41 în timpul liber se mai ocupa și cu cumpărarea și vânzarea de automobile deocazie.-Declară că în timpul carierei sale de funcționar nu a avut nici o pedeapsă și nu a avut nicodată de-a face cu poliția sau justiția.-

Încă din 1932-1933 face parte din asociația Fracmazenilor, cu sediul în str. Burssei și care mai are o sală de ședințe în strada Sărindar. La această asociație a fost introdus de un anume MAURIUCIU SEGĂLESCU, asociația e condusă de un oarecare NORADANGHIANS și GHITA GRIGORIU. TANCU GHEORGHE declară că este președinte al atelierului "Isis" din 1946 în această organizație.-

00875
Declară că în ziua de 8 Septembrie 1947 când a fost arestat i s'au găsit de autorități pe lângă arhiva atelierului mason și un dosar dela Ministerul de Finante direcția M.A.T., precum și o copie trasă la gestetner a acordului comercial româno-sovietic din 1945.-

Intrabat de ce avea nevoie să-l țină acasă spune că ia trebuit pentru a se documenta la întocmirea unui referat și intrucât acesta nu era secret putea să-l ia acasă.

Declară că a cunoscut pe SERDICI VASILE la seo. "Comino" de construcții și import export, unde el era acționar iar SERDICI vroia să facă prin această firmă un import de mărfuri. La revăzut la Vatra Luminoasă, comisia de rechiziții auto, iar după aceea acasă la el prin anul 1940-41 ea președinte a unei societăți de transporturi unde TANCU a mers să-și înscrie auto-camionul său pentru a putea obține ulterior "cărugia publică".-

N'am mai văzut pe SERDICI VASILE până în 1946 pe stradă, după ce fusese transferat dela Ministerul de Finante la Ministerul Industriei și Comerț. Intr'una din zile SERDICI V. a trimis pe fiul său la TANCU pentru că acesta vroia să facă un import din Cehoslovacia.- Cu aceea ocazie acesta l-a invitat pe TANCU la tatăl său. Mergând la SERDICI VASILE /pela sfârșitul lui 1946 / acesta l-a rugat să-i dea datele și cifrele acordului comercial româno-sovietic din 1945.-

TANCU i-a dictat lui SERDICI care s'a notat cifrele și datele referitoare la cantitățile exportate, la cele importate și soldurile depe timpul acela, precum și amănuntele asupra prețurilor și al tuturor mărfurilor.- Deasemenea i-a explicat ce înseamnă "Leul bază". Pretinde că i-a dat aceste fiind convins că SERDICI le va întrebuința ca bază pentru apropierea dintre partidul său și U.R.S.S. Repetă, că pe lângă faptul că era convins că SERDICI e sincer, mai era convins de necesitatea că acestea trebuiesc popularizate pe orice cale.-

CONCLUZII

Deși TANCU GHEORGHE caută să ne documenteze că el n'a făcut în viața sa politică totuși convingerea anchetatorului este că TANCU este un fidel simpatizant al P.N.R.

Mai am convingerea că este și un dușman al U.R.S.S.-ului deoarece tatăl său a fost mare moșier în Basarabia, iar

875/bic

în 1940 a fost deposedat de Statul Sovietic .-

Nu cred că ar fi primit bani în schimbul informațiilor date lui SERDICI și cred că le-a dat din ură față de regim și în conștiință că acestea măsluite bine de P.N.T. vor putea fi folosite de dușmanii țării noastre.-

ANCHETATORI

COMISAR ȘEF,

MAXIM DUMITRU.-

II

13. Sept. 1947.

00876

DECLARAȚIE

Subsemnatul George Tancu, născut în comuna Comrat, jud. Tighina, în anul 1905, luna Iunie, ziua 16, domiciliat în București, str. Romană Nr. 77 A, cu serviciul în Ministerul militar satisfăcut, funcționar la N.I.C., șef al serviciului U.R.S. referitor la legăturile mele cu dl. Serdici declar cele de urmează:

Am cunoscut pe dl. Serdici în anul 1939 la soc. "Comindco", care se ocupa cu lucrări de construcții și import și export. Vizitam această societate în calitate de acționar personal, cât și în calitate de reprezentant al mamei mele, care era și dânsa acționară. Acțiunile acestei soc. au fost vândute de noi în anul 1946. Societatea era condusă de dl. inginer Radovici, iar dl. Serdici care nu era nici acționar și nici funcționar, voia să facă un import prin această firmă. După aceasta, nu ne-am mai văzut până când ne-am reîntâlnit la Vatra Luminoasă, unde era comisia de rechiziții auto a armatei. La comisie mă prezentasem cu asociații mei, cu cari cumpărasem împreună un autocamion. Dl. Serdici avea și el un autocamion, iar nouă lipsindu-ne adeverința de cărușie publică, dl. Serdici ne-a lămurit cum o putem obține. Am mers după aceasta la el acasă, căci era reprezentantul unei firme de cărușie publică, iar în baza adeverinței de înscriere la această firmă, puteam să obținem autorizația de cărușie publică la Direcția Generală a Drumurilor. După aceasta nu m'am mai văzut cu dl. Serdici până în anul 1946, pe stradă, când m'a rugat să îndrumez pe fiul său care voia să facă un import de foarfeci de tăiat vie, pentru I.N.C.O.O.P. Aceasta, când aflase din discuție că nu mai sunt în Ministerul de Finanțe și am trecut la Ministerul Industriei și Comerțului.

Până atunci nu îmi aduc aminte dacă cunoscusem pe fiul său. După un timp oarecare tânărul Serdici a venit la Minister la biroul meu, iar eu spunând că nu pot să-i dau nici o lămurire precisă, l'am rugat să se adreseze colegului meu care se ocupa cu secția cehoslovacă.

Tot cu această ocazie am transmis tatălui său felicitări că a fost ales deputat, iar el m'a rugat să trec pe la tatăl său spunând că o să-i facă plăcere că o sămă vadă.

Câteva zile am trecut pe la Dsa pe acasă și am stat de vorbă cu dânsul în biroul său. Cu această ocazie s'a exprimat că pregătește un discurs în parlament la intrare, prin care voia să arate apropierea partidului său față de U.R.S.S. și cu această ocazie s'a discutat în linii generale schimburile de mărfuri între țara noastră și Uniunea Sovietică. M'a rugat atunci să-i comunic câteva cifre și date, căci îi lipseau, prin cari să-și illustreze discursul său. Mi-am exprimat chiar mirarea cum de nu le culege din presă cotidianul, unde au fost publicate. Dsa m'a rugat să i le dau eu, întrucât nu le poate avea la îndemână mai repede, și tot atunci i-am dat explicație noțiunii "leu bază", noțiune pe care nu o cunoștea și pe care o întrebuițasem în lămurările ce le dădeam. Cu această ocazie dânsul și-a notat cifrele și datele referitoare la convenția cu U.R.S.S. ulz, care fusese publicate în presă în repetate rânduri.

Ne-am despărțit după ce am făcut unele comentarii asupra calității mărfurilor, a prețurilor internaționale și în general al acestei convenții.

Îmi reamintesc că am insistat asupra importanței importurilor de fontă, zăgăle, plătine (semifabricate de fier și oțel) arătând că în cazul când ar putea fi contractate din altă parte decât din U.R.S.S., chiar la prețuri mai mici, în orice caz ar reveni mai scumpe din cauza navbului, (transportului pe apă), ce trebuia plătit până la porturile noastre.

Deasemenea am subliniat că dacă acordul din 8 Mai 1945 ar avea anumite lipzuri din cauze diferite, convenția nouă care este tratată de elemente pregătite, le va înlocui cu siguranță.

Peste un timp oarecare prin primăvara anului 1947, dl. Serdici m'a rugat telefonic să trec pe la Dsa.

Ducându-mă acasă la dânsul am stat de vorbă în camera din fund, care făcea impresia de sufragerie, însă dezordonată și friguroasă.

I-am dat elementele esențiale din noua convenție cu care voia să-și completeze discursul despre care mi-a mai vorbit și pe care încă nu-l pronunțase și de care chestiunea prețurilor încă nestabilită nu a fost discutată.

Cu această ocazie am arătat că prevederile mele asupra convenției a doua s'au adeverit, întrucât de astă dată reprezentanții noștri au fost foarte bine aleși, făcând față onorabilă experților sovietici, deasemenea de prima mână.

L'am rugat chiar ca în discursul său să arate acest lucru.

După aceasta nu l'am mai văzut până în prezent, nemai cerându-mi nimic, iar eu la rândul meu neavând nici o dorință să-l văd sau să-l vorbesc.

Declar că eram convins că datele pe care le-am furnizat și care erau de multe ori publicate, îi vor servi drept bază reală la acel discurs, utile a fi reafirmat de un deputat din opoziție.

Prezenta declarație este scrisă de mine, nesilit de nimeni și cuprinde două ștersături și un adaus cu arcadă.

Declar, susțin și semnez propriu.

13 Septembrie 1947

Gh. Tancu

13. Sept, 1947
10879

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul GEORGE ION TANCU, născut în anul 1905, luna Iunie 16, în comuna Comrat jud. Tighina din părinți Ion și Elena Tancu, aceștia în viață domiciliat în prezent în București str. Teiul Doamenilor nr. 95, iar subsemnatul în București str. Romană 77 A, cu serviciul militar satisfăcut cu gradul de sarg. T.R. la Reg. 21 Infanterie București, actualmente șeful serv. M.R.S.S. din Ministerul Industriei și Comerțului, Dir. Generală și acordurilor cu străinătate.-

Sunt licențiat al Academiei Comerciale din Cluj din anul 1930.-

Am intrat ca funcționar public în anul 1928 contrar voinței părinților mei, oameni cu stare materială bună și cari se ocupau cu agricultura în comuna Rezin jud. Tighina, vrând să-mi creez personal un alt mediu de viață decât ce al părinților.-

Prima slujbă la stat am avut-o în Ministerul de Finante cu gradul de controlor fiscal unde am avansat în baza examenilor depuse și a vechimei până la gradul de sub. director în anul 1945 când în urma cererii mele am fost detașat iar ulterior transferat la Ministerul ~~Industria~~ Industriei și comerțului.-

Peste un scurt timp am fost însărcinat să conduc serv. M.R.S.S. funcție care dă în atribuțiunea mea pregătirea materialului tehnic/documentar/ necesar studiilor făcute de organele de conducere ale Ministerului în privința încheierii acordurilor, comerciale cu Uniunea Sovietică și mărirea executării acestor acorduri.-

Din tinerețe până în prezent nu am fost și nu sunt militant al unui partid sau organizației politice.-

Am aparținut și aparțin organizațiilor sindicale dela înființarea lor, mai întâi în cadrul Ministerului de Finante și în prezent la Ministerul Industriei și Comerțului.-

În timpul carierei mele de funcționar public pentru a-mi ușura situația materială m'am ocupat prin 1937, 1938 în timpul liberarilor, cu cumpărarea de automobile pe cari le

92880

refăceam la diverse ateliere și le vindeam. Specific că ~~nu~~ am avut nici direct nici prin interpus firmă înregistrată.-

În timpul carierei mele de funcționar public nu am avut ~~pe~~ pedepse și am fost calificat " foarte bun"

Încă din anul 1932 sau 1933 am făcut și fac parte din asociația franc-masonilor.

Aceasta în momentul de față are sediul în str. Bursei colț cu Doamnei care mai are și o sală de ședințe în str. Sărindar.-

La această asociație am fost introdus de un prieten al meu av. MAURICIU SELĂLESCU care după ce asociația a fost dizolvată în timpul Regelui Carol II nu a mai reușit după 23 August când asociația a început să funcționeze din nou. Scopurile acestei asociații nu sunt lucrative și pur morale și filozofice.- Această asociație în momentul de față este condusă de Dl. Noradanghian de Dl. GHITA GRIGORCE. Fiecare membru face parte ~~dintr'un~~ dintr'un " atelier"/ unitatea ad-tivă care e condusă de un președinte și care ții ședințe obligatorii în fiecare săptămână în afară de vacanța ~~mară~~, Paște și Crăciun.-

Am fost ales în anul 1946 Noembrie ca președinte pe timpul de un an ale "atelierului " ISIS".

În ziua de luni 8 Septembrie a.c. am fost invitat pe la orele 9 de Dir. al Personalului din Min. Ind. și Com. care mi-a prezentat pe 2 ~~domni~~ care au exprimat dorința să-mi facă o percheziție domiciliară.-

La percheziție s'a încheiat un proces verbal semnat de totți 3 că nu s'au găsit devize sau arme. Totuși am fost depuse la Poliție material în legătură cu franc-masonerie, o copie trasă la gestetner al tratatului acordului comercial încheiat între Misiunea Republicelor Socialiste Sovietice și România la 20 Februarie 1947. Textul nu are un caracter secret și l'am luat acasă pentru a mă documenta la întocmirea unui referat.-

Deasemeni a mai fost luat ~~max~~ un dosar cuprinzând rapoartele și procesele verbale în copie, dresate de mine cu ocazia verificării diverselor adții financiare în cercul anului 1940 și pe cari inspectorii le păstrează pentru justificarea ~~max~~ activității .

În timpul activității mele sindicale am fost ales președinte al nucleului sindical din Dir. generală a Loteriei de Stat în anul 1944 unde am funcționat până în anul 1945 Mai.-

Nu am fost niciodată urmărit sau cercetat de justiție sau poliție.-

Declar susțin și semnez propriu .-

13 Sept. 1947

/ss/ G. TANCU

18. Sept. 1947

00881

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh. Tancu, de 42 ani, în continuarea cercetărilor declar următoarele:

Repet și susțin cu toată tăria că în viața mea nici odată n'am făcut niciun fel de politică, nici acum nici în tinerețe ca student. Cunoștința mea cu dl Serdici a fost ocazională și dacă s'a reînceput, a fost probabil din interesele sale personale, și nici decum din ale mele.

Faptul că i-am transmis felicitări lui Serdici cu ocazia când fiul său m'a întrebat dacă știu că tatăl său a fost ales deputat, a fost în cadrul strict al bune cuvințe și nici decum dintr'un interes desimpatie pentru el sau pentru partidul său.

Datele cari îl intereseau pe dl Serdici și pe cari eu i le-am dat pentru discursul său, pe lângă faptul că erau cunoscute, publice, dar le-am comunicat încă cu multă satisfacție, căci sunt probe reale că U.R.S.S.-ul ne livrează materiale în cantități masive și absolut necesare dezvoltării industriei noastre.

Eu ca element care am contribuit zi de zi la la ușurarea schimburilor cu Uniunea Sovietică, eram mulțumit că pot fi popularizată cu atât mai mult de un deputat de opoziție căci cifrele nu se pot discuta.

Țin minte că s'a prezentat la mine un student al Academiei Comerciale, care avea o lucrare de seminar, tratând raporturile noastre cu U.R.S.S.-ul (comerciale) și i-am furnizat cu plăcere toate explicațiile și datele cu plăcere.

Deasemenea unui domn ofițer din Grănicerie care spunea că are nevoie de ele pentru un subiect de conferință în cadrul cercului de studii ostășesc sau al armatei.

Sunt convins încă și astăzi de necesitatea popularizării acestor date pentru a combate gurile cari insinuiază că numai livrăm în U.R.S.S. și nu primim nimic în schimb.

Dela nimeni din cei cărora eu am comunicat aceste

date, fie ziaristi, fie studentul, ofițerul sau dl Serdici nu am luat niciodată sub nici o formă bani, cadoul sau alte bunuri. Plata acestor realizări era mulțumirea mea care muncisem acolo că aceste realizări vor fi cunoscute de marea public, aceasta pentru a ~~specializa~~ spulbera insinuările că exportăm fără a importa nimic.

Drept pentru care dau prezenta declarație.

Susțin și semnez propriu.

Gh.Tancu

15 Septembrie 1947.

Cele trei adausări din cuprinsul declarației sunt făcute de mine personal.

Gh.Tancu

17. Sept. 1947 110883

DECLARAȚIE

Subsemnatul GEORGE TANCU de ani 42 , întrebat asupra cifrelor și datelor comunicate de mine dlui. SERDICI referitor la acordul comercial al țării noastre cu U.R.S.S. dan următoarele lămuriri.-

În timp ce mă găseam în biroul Dlui SERDICI și după ce Dsa mă rugase să-i dau datele cerute, Dsa și-a luat creion și hârtie și a notat cele ce-i spuneam.

Nu-mi aduc aminte dacă a făcut sau nu coloane pe hârtie, în orice caz a notat cifrele mărfurilor care intrase în țară și a ceea dată și cele care ieșise, precum poate și soldurile ce trebuiau să intre și să iasă ulterior.

Prim dată când mi-a spus că pregătește un discurs la intrarea sa în parlament și pentru care necesită aceste date eu l-am crezut sută la sută. A doua oară când a discutat chestiunea acordului nou ,nu-mi aduc aminte, l-am crezut totuși de perfectă bună credință cu atât mai mult că datele acestea trebuiau popularizate.-

Chiar azi regret că am scăpat din vedere și să discutăm și chestiunea importului de cereale care s'a făcut în condițiuni incommensurabile mai bune din U.R.S.S. /79 \$ tona de porumb bun față de circa 110 \$ tona de porumb importat de peste ocean/

Prezenta declarație este scrisă de mine și semnată propriu.-

/ss/ Gh. TANCU

17 Septembrie 1947.-

Adaosul " ce trebuia " este făcut de mine personal

/ss/ G. TANCU.-

30. Sept. 1947 110884

DECLARAȚIE

Subsemnatul GEORGE TANCU, de ani 42, domiciliat în București Str. Romană Nr. 77 A., funcț. superior la Ministerul Industriei și Comerțului Direcția Generală a Plătilor și a Acordurilor Comerciale cu Străinătatea, Șeful Serviciului U.R.S.S., referitor la cifrele asupra acordului cu U.R.S.S. -ul date de mine D-lui SERDICI declar următoarele:

Cunoștiam pe Dl. Serdici din anul 1939, cunoștință ocazională. Din anul 1946, întâlnindu-mă cu dânsul întâmplător pe stradă m'a întrebat cum mai merge Ministerul de Finanțe unde mă stia că functionez, la care întrebare i-am răspuns că sunt în acum la Ministerul de Industrie și Comerț.

Cu aceasta ocazie m'a rugat, dacă va veni fiul lui pe la mine să-i dau îndrumări asupra unui import pe care vroia să-l facă.

Nu mult după aceasta întâlnire în una din zile, tânărul Serdici a venit la biroul meu și mi-a spus că intenționează să importe foarfeci de tăiat viță de vie din Cehoslovacia. Eu i-am spus că nu depinde de mine și să se adreseze colegului meu care lucra la Secția Cehoslovacă. Tot cu aceasta ocazie tânărul Serdici mi-a spus că tatăl său ar vrea să mă vadă și dacă pot să trec pe la el pe acasă. Peste 2-3 zile, într-o după masă în drum spre Minister am trecut la D-sa în Str. Cristian Tell. Am stat de vorbă în birou, întrebându-mă despre munca pe care o prestez la Minister. După aceasta D-sa s'a exprimat că ar vrea ca la intrarea sa în Parlament ca Deputat să rostească un discurs prin care va fixa atitudinea partidului său față de politica externă și printre care va avea nevoie și de datele acordului comercial Ruso-Român. A urmat discuții în cadrul cărora am explicat tehnica acordului nostru de credit, explicații notiunii "leu bază" și contingentele mai importante a mărfurilor importate și exportate în cadrul acestui acord. D-sa a notat datele expuse de subsemnatul cu amănuntele și explicațiile

././.

date. După aceasta m'am despărțit și nu ne-am mai revăzut până prin primăvara anului 1947, când mi-a dat un telefon la Minister să mai trec la D-sa.

La a doua vizită interesându-se dacă prevederile mele exprimate în prima întrevvedere, că acordul nou era și mai bun decât primul, i-am răspuns că da, că al doilea acord este mai complet și că de data aceasta experții noștri au fost mult mai bine aleși și pregătiți. Mi-a cerut atunci D-sa să-i arăt și D-sale tehnica și cifrele acestui nou acord.

Tehnica acordului am explicat-o iar cifrele afară de contingente, nu erau încă fixate.-

D-sa ca și de prima dată și-a notat amănuntele celor discutate.-

După aceasta nu ne-am mai văzut decât o singură dată când eu treceam pe Bd. Tache Ionescu, unde în colț cu Str. Al. Lahovari D-sa stătea prinsă de o oriză de tasă. Ne-am salutat fără a schimba nici o vorbă.-

Nu m'am întrebat niciodată la ce altoeva decât pentru discurs ar putea să-i servească D-sale aceste date.

Sustin și semnez propriu prezenta declarație.

ss/Gr. Tancu.

30 Ix-947.

00886

C.N.S.A.S.

00887

N O T A

Referitor la rezultatul cercetărilor întreprinse contra lui Senti Ion.

SENTI ION, născut în 1892, Galați, de naționalitate română, religie ortodoxă, domiciliat în București Str. T. Masarick Nr. 18, actualmente administratorului blocului din Piața Rosetti Nr. 3.

În legătură cu formarea grupului informativ personal al lui Mihalache Ion, rezultă următoarele:

a/. În toamna anului 1945-1946, Senti prin farmacistă D-na UERIA, face cunoștință cu Ion Mihalache, chiar în casă la dânsa.

Dela început Senti arăta devotamentul și încrederea lui Mihalache, afirmându-i că vărul lui, Eugen Zamfirul, decedat, i-a recomandat în ultima clipă a vieții, să urmeze pe Mihalache.

A urmat apoi între aceștia discuții politice, în urma cărora Senti a spus că are vreo 20 foști funcționari care vor să lucreze pentru P.N.T., dându-li-se întrebuintările pe care Mihalache le va crede de cuviință.-

Mihalache a primit cu plăcere propunerea și a cerut ca oamenii să-i fie prezentați la dânsul acasă, însă în prealabil să fie anunțat prin telefon ziua prezentării oamenilor, în care scop i-a dat lui Senti și numărul de telefon.-

Totodată i-a asigurat pe Senti că dacă va intra în Guvern va căuta să-l servească cu un post corespunzător pentru persoana lui, cum ar fi Director la Sigranta Statului.-

La plecare, Mihalache, i-a condus pe Senti cu mașina până în Str. Maria Rosetti, amintindu-i să-l viziteze la domiciliu.-

b/. Pe data optava zile Senti îl vizitează pe Mihalache acasă și în lipsa lui lasă servizorul un memoriu din partea Gen. Stefelea, partea I-a / memoriul fiind compus din trei părți/.

c/. Senti începe recrutarea oamenilor dintre foștii funcționari epurați, astfel se formează un grup compus din: Băldănescu Stelian, Cârje Nicolae, Năstase Nicolae, Georgescu Steriad, Elefterescu Giobanu, Dăscălescu, Vasilescu, Dăscălescu Costel, toți foști politicieni.

Se hotărăște înființarea organului informativ în slujba personală a lui Mihalache, adunând informațiile din toate domeniile /politice, militare, economice etc./.

S'a hotărât ca organul informativ să fie compus din următoarele secții:

- O secție buletine informative, unde intra N. Cârje care trebuia să întocmească un buletin de sinteză a politicii internaționale.

00888
nale săptămânale, după stiriile și comentările posturilor de radio străine, în deosebi celor anglo-americane.

La aceasta secție, fiecare contribuia prin note informative personale, din toate domeniile / politice, economice, militare etc./.

Centralizarea informațiilor le făcea Senti care urma să le predea lui Mihalache.-

- O secție de filaj cu sarcina de a semna și identifica elementele, cari eventual ar fi la munte persoane marcante din P.N.T.-

- O gardă personală a lui Mihalache din care făcea parte Băldăneanu, Elefterescu, Dăscălescu etc..

d/. După ce s'a hotărât în principiu organizarea și activitatea viitoare a acestui organ informativ, Senti a anunțat telefonic pe Mihalache, care i-a fixat ziua când să-i prezinte muntele.-

Atunci au mers la Mihalache, Senti, Cârje, Georgescu, Băldăneanu, Dăscălescu și Elefterescu.-

Mihalache i-a primit foarte bine și s'a interesat de situația fiecăruia, după care i s'a expus planul de lucru stabilit în prealabil la Senti, care a fost aprobat de Mihalache.

- Senti a prezentat atunci partea a doua a memoriului Gen.Stefelea.-

- Cârje un buletin de sinteză a situației Internaționale săptămânale, în baza auditiilor și comentărilor posturilor de radio străine, în special anglo-americane.-

La aceasta intruziune Mihalache le-a spus că dacă au ceva urgent, să se adreseze prin telefon cu nume conspirative Alexandrescu I, Alexandrescu II, III, etc. iar Cârje a primit numele de Ardeleanu.-

- Au mai fost încă de multe ori la Mihalache, dar din cauză că nu li se plătea bani, au abandonat de a mai furniza lui Mihalache informații.

e/. În total s'a predat lui Mihalache următoarele informații:

1/. Buletin de sinteză a situației internaționale săptămânale de Cârje.-

2/. Note informative militare privitoare la situația trupelor sovietice, adunate de Senti dela diferite surse.

Astfel:

- Dela col. Ichim, ofiter de rez. din Constanta, Senti a aflat că rușii au făcut tranșee pe Malul Mării Negre, în Dobrogea și pe malul Dunării. Deasemenea la Popești Leordeni au făcut tranșee depozite de muniții și alte lucrări anti-aeriene.-

00889

- Dela Georgescu, / din echipa /, a aflat că un cumnat al lui căpitan la Cercul Teritorial, a spus că s'au lăsat ordine de chemare pentru ofiterii deblocati și că la Popești Leordeni s'au făcut tranșee și depozite de muniții.-

- Dela Elefterescu /prin echipă /, informații privitoare la cazarea trupelor sovietice în jurul Bucureștilor.

Dela Cpt. Ivănescu, deblocat, a aflat că deblocările se datorasec N.A.V.D.

- O notă de ofiteri deblocati din M.St.M.: Col.Ghiță Zamfirescu, Lt.Col.Beca G-tin, Lt.Col.Ivănescu, Lt.Col.Magistrat Atanasiu Ioan și Major Ulic Nicolae din Comuna II-a Teritorial.

- Memoriul Gen.Steflea compus din trei părți:

- O hartă germană cu România și Ardealul cedat.

00890

C.N.'S.A.'S.

1

00891

R E F E R A T

=====

asupra anchetei făcute de comisarul șef MAXIM
DUMITRU în cazul deținutului GHITULESCU DUMITRU.-

GHITULESCU DUMITRU este născut în comuna Pârul
Roș jud. Argeș și domiciliat în București str. Admiral
Murgescu nr. 14. Este funcționar superior în M.A. DOMENII
șeful reformei agrare, reținut în urma unei declarații a
reținutului SERDICI VASILE⁷ pentru faptul că i-a comunicat
acestui date asupra reformei agrare din 1945.

În ziua de 14 Septembrie GHITULESCU DUMITRU dă
o declarație din care rezultă că îl cunoaște pe SERDICI din
anul 1926. În timpul acela el era șef de birou iar SERDICI
director al Camerii de Agricultură Târnava Mare din Minis-
terul Agriculturii și Domeniilor.- Prin 1927-1928 SERDICI a
demisionat din M.A.D. și s'a apucat de politică național
țărănist fiind după, acela ales deputat.- Încă din timpul
cât SERDICI era în M.A.D. GHITULESCU avea legături cu el
pentru că el era secretarul comisiei de reformă agrară depe-
atunei iar SERDICI venea cu cazuri de reformă din Târnava
Mare.-

Cunoștința a continuat în acest fel până a fost intr-
ruptă de refugiul din timpul războiului. După 1944 23 Aug.
în timp ce la Domenii era ministru HUDITA s'a format o
comisiunea grară unde SERDICI era delegat al P.N.T. iar
GHITULESCU era secretarul acestei comisii. Comisiunii i-a
pus cap pe 6 Martie 1945 însă vizita lui SERDICI pe la Do-
menii a continuat, venind cu diferite intervenții din Târnava
Mare, privitor la exproprieri pe care GHITULESCU declară cu
nu le revolvea întrucât nu erau juste.-

00892

Prin 1946 SERDICI VASILE i-a cerut lui GHITULESCU DUMITRU datele asupra situației reformei agrare din 1945.- Pentru un moment el fiind prea ocupat nu l-a putut servi pe SERDICI însă acesta revenind și insistând îi le-a făcut și le-a dus acasă. Declară că acestea constau într'o statistici pe județe care cuprindea numărul expropiatilor, suprafața expropiată, numărul improprietăților și al celor îndreptățiți la improprietărie și numărul loturilor de tip mediu. Declară ci i-a dat acestea deoarece le mai dăduse și altor persoane .

Mai declară că în viața sa nu a făcut niciunfel de politică.

Adaugă că cifrele date nu pot fi interpretate în rău deoarece el fac dovada completă, în mâna oricui s'ar găsi că opera de reformă agrarp a reușit pe deplin.-

CONCLUZII

Deși arată în declarații că nu a făcut politică niciodată, însă faptul că a menținut legătura cu SERDICI deși acesta nu am era funcționar la Ministerul de Domenii, dovedește că GHITULESCU credea într'o revenire a P.N.T. la putere pentru a-și menține postul și eventual avansarea la furnizat lui SERDICI ceea ce acesta acerut.-

Faptul că GHITULESCU s'a dus cu situația la SERDICI acasă, deși nu erau prieteni nici nu era obligat dovedește la acesta spirit de servilism față de cineva ce el îl crede tare.-

ANCHETATOR

COMISAR SEF

MAXIM DUMITRU.-

14. Sept. 1947 / 00893

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dumitru Ghițulescu, născut în anul 1898, în com. Broșteni, satul Pârâu Roșu, jud. Argeș, fiul lui Mihai și al Ioanei Ghițulescu, de profesie învățător învățător pensionar în viață, mama moartă, cu serviciul la Minis. Agriculturii, în gardul de director la Direcțiunea Proprietății și Bunurilor Statului, căsătorit, cu un copil, domiciliat în București, str. Amiral Murgescu Nr. 14, proprietar, declar următoarele:

Sunt licențiat în teologie al facultății din București, am făcut seminarul Nifon, din București, între anii 1912-1920. În timpul studenției am intrat în serviciu în Minist. Agriculturii și Domeniilor (Casa de Improprietărire), Deși am luat licența în teologie, am rămas mai departe în serviciu, în Minister, fiind funcționar apreciat.

Încă din anul 1927, fiind funcționar la lucrările de reformă agrară, pentru Ardeal, am ~~xxxvxxx~~ cunoscut pe dl Serdici, care era directorul Camerei Agricole Tr. Mare. Această cunoștință a rămas între noi ca între un funcționar mic din Minister și un director de cameră agricolă.

După câțiva ani Dsa a demisionat din slujbă și a intrat în politică, candidând la partidul național țărănist ca deputat la județul Tr. Mare.

Dsa a reușit și apoi în calitate de deputat în chestiunile ce avea legătură cu reforma agrară inevitabil avea legătură cu subsemnatul, care în acelaș respect îi dădea toate lămuririle ce le credea necesare.

Aceste raporturi s'au menținut astfel, întrerupându-se în timpul războiului din cauza refugului.

După 23 August 1944, sub ministeriatul dlui Nudiță, s'a constituit o comisiune pentru elaborarea legii de reformă agrară. Din această comisiune făcea parte reprezentanții tuturor partidelor cari constituiau guvernul, ~~asa~~ din partea partidului național țărănesc făcea parte și dl Serdici, cu

00894

care ocaziune am luat din nou contact cu Dsa, subsemnatul fiind secretarul acestei comisii in calitate de conducător al serviciului de reformă agrară.

In această situație s'a păstrat raporturile de mai înainte, eu îndeplinindu-mi funcțiunea mea și dănsulluând parte la comisiune cu întrerupere, dacă îmi îmi aduc aminte bine ultimele ședințe nu am mai luat parte.

Apoi nu am mai avut contact cu Dsa până a fost ales iarăși deputat de Tr. Mare, când, din când în când mă vizita cu cereri ale diferiților locuitori din județ, care erau expropriati și care nu puteau fi rezolvate favorabil.

Intr'unadin zile, prin anul 1946, ne-a cerut date cuprindere la reforma agrară, date ce nu erau secrete și cari din cauza prea marelui ocupațiuni ce aveam, nu i le-am putut da imediat, însă Dsa a stăruit și a doua sau a treia zi m'am dus personal la Dsa in dosul bisericii Amzei pe str. Tell.

Aceste date cuprindeau numărul expropriațiilor, suprafața expropriată, numărul improprietăților, numărul îndreptățiților și numărul loturilor de tip mediu.

Aceste date nu erau secrete, ci erau publice pe biroul meu in situație pe județe și in diagramă pe perete. De altfel erau in per anență arătate in diferite ocazii in discursurile pe care le țineau dnii Miniltriei cu ocaziunea diferitelor festivități.

Cred că acestea au fost publicate și in ziar.

Nu l'am întrebat ce face cu ele și nici nu mi-a spus deoarece nu-l consideram un lucru secret. In momentul când mi-a cerut aceste date poziția partidului național țărănesc al căru reprezentant era dl Serdici, nu era atât de pronunțată față de poziția guvernamentală și poate și aceasta a fost motivul că nu m'a interesat ce face cu datele cerute.

Din momentul in care partidul național țărănesc s'a distanțat și-a luat atitudine contra guvernului, nu am mai avut nici o legătură cu dl Serdici, care de altfel nici nu mi-a mai cerut nimic.

Dacă in această situație mi-ar mai fi cerut, de clar că nu i-aș fi dat fără a cere aprobarea superiorilor.

Menționez că același date mi-au fost cerute de reprezentanții statului sovietic, pe care deasemenea le-am dat, repet nefiind secrete.

Prezenta declarație este scrisă de mine, nealită de nimeni, susțin și semnez.

ss. Ghițulescu D.

14 Sept. 1947.

11. Sept 1947
8895

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dumitru Ghițulescu, de ani 49, în continuarea cercetărilor declar următoarele:

Faptul că am dus datele statistice referitoare la expropriere și improprietăți, nu constituia nici o obligațiune, ci numai datorită firei mele serviabile și a respectului ce-l aveam față de dl Serdici, mai ales când era conștient că aceste date nu erau secrete și deci nu puteau constitui vreo vină.

Nu am făcut politica partidului național și nici altă politică a vreunui partid politic.

Cifrele date nu pot fi interpretate în rău, deoarece ele fac dovada completă în mâna oricui s'ar găsi, că opera de expropriere și improprietăți a reușit pe deplin.

Am declarat și repet, aceste cifre statistice au fost date și altor persoane, dela Frontul Plugarilor, Legația Sovietică, Ministerul Informațiilor, fără nici o recompensă, ci numai din simpla datorie de funcționari.

Drept pentru care dau prezenta declarație scrisă de mine și semnată propriu.

15 Septembrie 1947.

ss. Ghițulescu Dumitru

17. Sept 1947

00896

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul GHITULESCU DUMITRU de ani 49, referitor la cifrele asupra reformei agrare date de subsemnatul Dlui SERDICI dau următoarele lămuriri.-

Nu am dat Dlui SERDICI nici un fel de informații asupra inventarului mort, deoarece nu-l cunosc și nu depindea de Direcțiunea mea, nici nu am cerut colegului respectiv, acele date spre a le da Dlui SERDICI.-

Când am predat lucrarea ce era făcută în formă statistică pe judeș și care cuprindea cele ce am relatat în declarația anterioară, am înmănat-o la poartă Dsa nefiind acasă.-

Lucrarea nu era bătută la mașină, ci un imprimat special de statistică la direcțiune și completat în cerneală ~~la direcțiune~~ cred de funcționarul din direcțiunea mea căruia îi cerusem această lucrare.-

Prezenta declarație este scrisă de mine cu adăugirea cuvântului " respectiv" și cu arcada

Declar susțin și semnez propriu.-

/ss/ GHITULESCU DUMITRU

17 Septembrie 1947.-

30. Sept 1947

00897

DECLARAȚIE

Subsemnatul DUMITRU GHITULESCU de ani 49, domiciliat în București Str. Anina I Murgescu Nr. 14, căsătorit, cu un copil, Director în Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Directorul Direcțiunii proprietății și Bunurilor în care se cuprinde și partea execuției și a reformei agrare; referitor la datele statistice date de mine D-lui Serdici declar următoarele:

Cunoștiam pe Dl. Serdici încă din anul 1926, când era Directorul Camerii Agricole Tr. Mare.-

Am făcut parte din Comisiunea pentru Pregătirea Legii de reforme agrare din 1944, -1945, ca secretar, iar Dâmnia Sa împreună cu alții ca membrii, comisiune instituită de Dl. Hudiță în calitate de Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Deși știam că este politician și fost deputat, totuși îl cunoștiam ca un om serios.-

După alegerile din 1946, am venit la Minister și am cerut datele statistice cu privire la suprafața expropriere și improprietărire, date pe care le poseda Ministerul prin această Direcțiune.

Neputându-le da imediat din cauza aglomerării de lucru, am stăruit telefonic a doua și a treia zi.

Față de această stăruință am dat dispozițiuni și s'a copiat situația obișnuită cu datele la zi, mai ales că acestea erau publice, care cuprindeau: Nr. moștiilor expropriate, suprafața expropiată, numărul îndreptățiților, nr. improprietărilor și lotul tip.

Această situațiune pe o m. g. ind., care arăta că reforma agrară este terminată aproape, am dus-o D-lui Serdici în Str. Tell și am predat-o la poartă, nefiind acasă D-sa.

De obiceiul aceste situații le semnam, însă nu-mi aduc aminte dacă am semnat-o, însă sunt mai mult ca sigur că era semnată.-

Nu l-am întrebat pentru ce are nevoie și nici nu mi-a spus, eu crezându-l un om corect.-

De atunci nu ~~am mai~~ a mai fost pe la mine și nici nu mi-a mai cerut nimic, nici personal și nici verbal și nici nu l-am mai văzut.

Sustin și semnez propriu, prezenta declarație.

ss/D-tru Ghitulescu

Cele două adăugiri "expropiat și mat" sunt făcute de mine.

ss/D-rru Ghitulescu

30 IX-947.

Prezentul dos
contine 899 file
19.07.1955.

17. febr. 899 file
numerotate cu manus
(Opt mte nouezeci si noua file).
Drag

Prezentul vol. contine
898 (opt sute nouazeci si opt) file

Mec
26. VII 1969

Prezentul dosar contine 899 + ~~file~~
875 bis = 900 (noua sute file) și a fost
verificat de către căcauă azi 12.05.2003

Altețescu - Dumitru

60800